

บทที่ 4

คำอธิบายหะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทยในหนังสือคุณค่าของอะมาล

ในบทนี้จะเป็นการคำอธิบายหะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทยในหนังสือคุณค่าของอะมาล ที่เรียบเรียงโดยชัยคุลหะดีษ เมาลานา มุฮัมมัด ชะกะรียา ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการคำอธิบายโดยแบ่งหัวข้อตามหนังสือ ดังนี้

- 4.1 ความสำคัญของการละหมาด
- 4.2 คุณค่าอัลกุรอาน
- 4.3 คุณค่ารอมฎอน
- 4.4 คุณค่าดะบตีฮ์
- 4.5 คุณค่าการซิกิร

4.1 ความสำคัญของการละหมาด

4.1.1 คุณค่าและความสำคัญของการละหมาด (หน้าที่ 5-28)

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอหะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทยในเรื่องคุณค่าและความสำคัญของการละหมาด โดยคัดลอกจากหนังสือคุณค่าของอะมาล ของชัยคุลหะดีษ เมาลานา มุฮัมมัด ชะกะรียา ซึ่งผู้แต่งได้เรียบเรียงในบทนี้ด้วยการเริ่มจากอัลกุรอาน ต่อมาก็เป็นการยกหลักฐานจากอัลหะดีษ และมีทัศนะของอุละมาอ์มาสนับสนุน ซึ่งหะดีษที่ผู้วิจัยได้ทำการคำอธิบายในส่วนนี้มีจำนวน 106 หะดีษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หะดีษที่ 1 หน้าที่ 6

ความหมายหะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์มุสอูด เล่าว่า ฉันได้ถามท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสลัม) ว่า อามัลอันใดเล่าที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยที่สุด ท่านตอบว่า “ละหมาดในเวลา” ฉันถามต่อไปอีกว่า รองลงมาคืออะไร ท่านตอบว่า “กตัญญูต่อบิดามารดา” ฉันถามต่อไปอีกว่า แล้วต่อไปอะไรอีก ท่านตอบว่า “ญีฮาด” คือต่อสู้ในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ الْوَلِيدُ بْنُ الْعِزَارِ أَخْبَرَنِي قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَمْرٍو الشَّيْبَانِيَّ يَقُولُ حَدَّثَنَا صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ وَأَشَارَ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ «سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَيَّ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِنَّ وَلَوْ اسْتَرَدَدْتُهُ لَزَادَنِي»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรียฺ

1. อบู อัลวะลีด ฮิชาม เป็น อับดุลมาลิก : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 11/47)
2. ชูอฺบะฮฺ เป็น อัลหัจญฺญา อับศรีฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1994 : 4/345)
3. อัลวะลีด เป็น อัลฮัยซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/145)
4. อบูอัมรฺ อัลฮัยบานียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 2233)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 6/28)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Bukhari (1979 :527, 7534) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และปรากฏในการบันทึกของ Muslim (1953 : 85) al-Tirmidhi (n.d. : 173) Ahmad (2001 : 3973, 4233)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 2 หน้าที่ 6

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากอิบน์มุสอูด และท่านอะนัส (รอเคียลลอฮุอันฮู) ว่า “แท้จริงอามัลที่ดีเลิศนั้น คือ ละหมาดในเวลา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ الْوَلِيدِ ح وَحَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْأَسَدِيُّ أَخْبَرَنَا عَبْدُ بْنُ الْعَوَّامِ عَنْ الشَّيْبَانِيِّ عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ الْعِيزَارِ عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ «أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ قَالَ الصَّلَاةُ لَوْ قَتَلَهَا وَبُرِّ الْوَالِدَيْنِ ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. สุลัยมาน เป็น หัรบ เป็น บะฎีล : ثقة إمام حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 4/180)
2. ชุอบะฮฺ เป็น อัลหัจญญาญ : ثقة حافظ متقن (al-‘Asqalani, 1994 : 4/345)
3. อัลละลีด : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 11/145)
4. อับบาด เป็น ยะอฺกูบ อัลอะสะดีย์ : صدوق (al-‘Asqalani, 1994 : 5/110)
5. อับบาด เป็น อัลเอาวาม : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 5/100)
6. อัลชัยบานีย์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 4/198)
7. อัลละลีด เป็น อัลอัยซาร : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 11/145)
8. อิบ์อัมรุ อัลชัยบานีย์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 2233)
9. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 6/28)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 7534) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และ Muslim (1953 : 85) al-Tirmidhi (n.d. : 173) Ahmad (2001 : 3973, 4233)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 3 หน้า 6

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีริวายะฮ์อื่นจากอิบน์มัสอูด ว่า “แท้จริงอิบาคะฮ์ที่ดีเลิศคือ การละหมาดในเวลา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ صَبَّاحٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَابِقٍ حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ مِعْوَلٍ قَالَ سَمِعْتُ الْوَلِيدَ بْنَ الْعِزَّارِ ذَكَرَ عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ «سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى مِيقَاتِهَا قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَسَكَتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَوْ اسْتَزِدُّهُ لَزَادَنِي»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อัลหะสัน เป็น อัลศอบบาหฺ : ثقة صاحب السنة (al-'Asqalani, 1994 : 2/265)
2. มุฮัมมัด เป็น สَابِق : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/150)
3. มาลิก เป็น มิฆวัล : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 10/19-20)
4. อัลอะลี เป็น อัลอัซฮาร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/128)
5. อุบัยมรฺ อัลชัยบานีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 12/163)
6. अबดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 6/28)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Bukhari (1979 :2782, 5970) และ Muslim (1953 : 85)

ด้วยกับสายรายงานของ अबดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และปรากฏในการบันทึกของ al-Tirmidhi (n.d. : 173) และ Ahmad (2001 : 4313)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดยึเกาะฮ์

หะดีษที่ 4 หน้าที่ 10

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านนบีมุฮัมมัด (ซ.ล.) กล่าวอีกว่า “ละหมาดของผู้ที่ถูฟันดีกว่าของผู้ที่ไม่ได้ถูฟัน ละหมาดถึง 70 เท่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ ابْنِ إِسْحَاقَ قَالَ وَذَكَرَ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ شِهَابِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ «فَضَّلْتُ الصَّلَاةَ بِالسُّوَاكِ عَلَى الصَّلَاةِ بِغَيْرِ سُوَاكٍ سَبْعِينَ ضِعْفًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ยะอฺกฺุบ เป็น อิบรอฮีม เป็น สะอฺดิ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 607/7811)
2. มุฮัมมัด เป็น อิสหาก เป็น ยะซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 467/5725)
3. อิสหาก เป็น ยะซาร : صدوق يدلّس ورمي بالنشيع والقدر (al-'Asqalani, 1991 : 103/394)
4. มุฮัมมัด อัลดุฮุรียฺ : الفقيه الحافظ متفق على جلالته وإتقانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. อูเราะฮฺ เป็น ซุบัยรฺ : ثقة فقيه مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
6. อาอิชะฮฺ (รอคียัลลอฮฺ อันฮา) : صحابية أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 26340) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ al-Bayhaqi ในอัลสุนนัน อัลกุบรอ (1990 : 1/38)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ์ฟ หะดีษด้วยสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเฎาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ อิสหาก เป็น ยะซาร เป็นผู้ตัดลีส และใช้สำนวน "عن" ในการรายงาน สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเฎาะอ์ฟอัลญามิอุ (3519, 3965) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ์ฟ

หะดีษที่ 5 หน้าที่ 12

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านอบูตารดะอ์ (รอเคียลลอฮฺ อันฮฺ) ท่านบอกว่ามีชายคนหนึ่งถามท่านรอซูล ลุลลอฮฺ (ช.ล.) ว่า ท่านจะรู้จักอุมมะฮฺของท่านได้อย่างไรในวันกิยามะฮฺ โอ้ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ช.ล.) ในขณะที่พวกเขาอยู่ร่วมกับอุมมะฮฺของท่านนบีนอื่นๆ ต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ท่านนบีนุฮฺ (อถัยฮิสลาม) ท่านตอบว่า “พวกเขาจะมีศมีศิวาจากรอยน้ำละหมาดของพวกเขา ซึ่งมันจะไม่มีในอุมมะฮฺอื่น ๆ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَسَنٌ حَدَّثَنَا ابْنُ لَهَيْعَةَ حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي حَبِيبٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ
«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا أَوَّلُ مَنْ يُؤَذَّنُ لَهُ بِالسُّجُودِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يُؤَذَّنُ لَهُ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ
فَأَنْظُرَ إِلَى بَيْنِ يَدَيَّ فَأَعْرِفَ أُمَّتِي مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ وَمِنْ خَلْفِي مِثْلُ ذَلِكَ وَعَنْ يَمِينِي مِثْلُ ذَلِكَ وَعَنْ شِمَالِي مِثْلُ ذَلِكَ
فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ تَعْرِفُ أُمَّتَكَ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فِيمَا بَيْنَ نُوحٍ إِلَى أُمَّتِكَ قَالَ هُمْ غُرٌّ مُحَجَّلُونَ مِنْ أُمَّةٍ
الْوَضُوءِ لَيْسَ أَحَدٌ كَذَلِكَ غَيْرَهُمْ وَأَعْرِفُهُمْ أَنَّهُمْ يُؤْتُونَ كُتُبَهُمْ بِأَيْمَانِهِمْ وَأَعْرِفُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. หะสัน เป็น มุซา อัลอัซฮับ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 164/1288)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น ละฮือฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 319/3563)
3. ยะซีด เป็น อบีหะบิบ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 600/7701)
4. อับดุลเราะหฺมาน เป็น ญับรฺ เป็น นุฟัยรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 338/3827)
5. อบูอัลดรรดาอ์ : صحابي حليل (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ศักริัจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดยAhmad (2001 : 21737, 21739) จากสายรายงานของอบูอัลดรรดาอ์ และ Ibn Majah (n.d. : 280) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (1989 : 1/16) al-Tabrani ในมุอญัม อัลกะบীর (1990 : 7/113)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจาก อับดุลลอฮฺ เป็น ละฮือฮฺ เป็นผู้รายงานที่เศาะดุค แต่อัลฮัยษะมียะ ในมััจญ์มะฮฺ อัซ

ชะวาอิด (1/230) ระบุว่าอับดุลลอฮ์ เป็น ละฮิอะฮ์ เป็นผู้รายงานที่เฏาะอ็ีฟ ส่วนอัลอัลบานีย์ ใน เสาะเหียะห์อัตตำรฆิบวัตตำรฆิบ (180) ระบุว่า หะดีษบทนี้จัดอยู่ในระดับที่เสาะเหียะห์ลิมอัยริฮ์ ผู้วิจัย เห็นด้วยกับทัศนะของอัลอัลบานีย์ เนื่องจากอับดุลลอฮ์ เป็น ละฮิอะฮ์ เป็นผู้รายงานที่เสาะคูก ตาม ทัศนะของอิบนุ หะญัวร์ อัลอัลสะเกาะลานีย์ ซึ่งตามหลักการของอัลญุรหุ วัตตะอะอิดล เมื่อผู้รายงานที่จัด อยู่ในระดับเสาะคูกรายงาน หะดีษบทนั้นจะจัดอยู่ในระดับที่หะสัน และเนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่ เป็น มุตาบิอาตมาสนับสนุน จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเสาะเหียะห์ลิมอัยริฮ์

หะดีษที่ 6 หน้า 12

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รายงานจากอบูสออี๊ด อัลคุดรีฮ์ (รอคิอันลอสู อันฮู) ว่าท่านได้ฟังท่านนบี (ซ.ล.) กล่าวว่ “ละหมาดหัวเวลานั้นลบล้างความชั่วในระหว่างนั้น” และท่านกล่าวอีกว่า ท่านเห็นใหม่ว่าหากมี ชายคนหนึ่งเขาทำงาน ระหว่างบ้านของเขาและที่ทำงานนั้นมีถ้ำคองอยู่ห้าสาย ดังนั้น เมื่อเขาไปสู่ ที่ทำงานและได้ทำงานตามความประสงค์ของอัลลอฮ์แล้วร่างกายของเขาเต็มไปด้วยสิ่งสกปรก โสโครก และเหงื่อไคล แต่ทุกครั้งที่เขาผ่านถ้ำคองหนึ่ง ๆ นั้นเขาได้อาบน้ำชำระร่างกาย จะยังสิ่ง สกปรกเหลืออยู่อีกไหม? การละหมาดก็เช่นเดียวกัน ทุกครั้งที่เขาทำความผิด แล้วเขาละหมาด ขอ คุอา และขอกัยโทษ เขาย่อมได้รับความอภัยโทษในความผิดที่มีก่อนหน้านั้น

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد بن حماد بن زغبة قال : نا سعيد بن أبي مریم قال : أنا يحيى بن أيوب قال : حدثني عبد الله بن قريط ، أن عطاء بن يسار ، حدثه . أنه ، سمع أبا سعيد الخدري ، يحدث أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : «الصلوات الخمس كفارة ما بينها» وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «أرايتم لو أن رجلا كان له معتمل ، بين منزله ومعتمله خمسة أهمار ، إذا انطلق إلى معتمله عمل ما شاء الله ، وأصابه الوبسوخ أو العرق ، فكلما مر بنهر اغتسل ، ما كان ذلك يبغي من درنه ، وكذلك الصلوات ، كلما عمل خطيئة أو ما شاء الله ، ثم صلى ودعا واستغفر غفر له ما كان فيه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญอบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น หิมาด เป็น ชะอูบะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 78/28)
2. สะอิด เป็น อัลหะกัม เป็น อปีมร์ยัม : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2286)
3. ชะหุยา เป็น อัยยูบ อัลฆอฟีกีฮ์ : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991: 588/7511)

4. อับดุลลอฮ์ เป็น กุรอญญ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan al-Mizan : 2/55)
5. อะฏออ เป็น ะฮฺซาร : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
6. อนุสะอิด อัลคุดรีฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Tabrani ในมูญิม อัลเอาศักฎ (1987 : 1/203) จากสายรายงานของอนุสะอิด อัลคุดรีฮ์ และ al-Bazhzhari (1994 : 405)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัฏฏอบรอนีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยะหฺยา เป็น อัฎฎอบ เป็นผู้ที่จะเศาะดุค แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุน จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺอัดดรัฎมิบวัตดัรฮิบ (355) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮ์

หะดีษที่ 7 หน้า 13

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกระแสหะดีษได้รายงานจากท่านอนุตตุรอะฮ์ ว่า ท่านนาบี (ช.ล.) กล่าวว่า “ผู้ใดที่เข้านอนด้วยความตั้งใจว่า จะลุกขึ้นทำละหมาดในตอนกลางคืน แต่เขาหลับไม่ตื่นจนรุ่งอรุณ อัลลอฮ์ทรงบันทีกละหมาดนั้นให้แก่เขา ส่วนการนอนของเขานั้นเป็นรางวัล (ซอคาอฮ์) จากพระผู้อภิบาลให้แก่เขา” (อิรมิฮ์ อิบนูมาญะฮ์ อนุคาวูค)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَمَّالُ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيِّ الْجُعْفِيِّ عَنْ زَائِدَةَ عَنْ سُلَيْمَانَ الْأَعْمَشِ عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي تَابِتٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي لُبَابَةَ عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ «يُبَلِّغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ فَيُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ فَعَلَبَتْهُ عَيْنُهُ حَتَّى يُصْبِحَ كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนูมาญะฮ์

1. ฮารูน เป็น อับดุลลอฮ์ อัลหัมมาล : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/9)

2. อัลหุสัยนุ เป็น อะลี อัลญุฟี : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 2/359)
3. ชาอิดะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 3/307)
4. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 4/224)
5. หะบีบ เป็น อะบียาบิต : ثقة فقيه جليل (al-'Asqalani, 1994 : 2/179)
6. อับดะฮฺ เป็น อะบี ลุบาบะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/462)
7. สุวัยดฺ เป็น เฆาะพะละฮฺ : ثقة إمام زاهد قوام (al-'Asqalani, 1994 : 4/279)
8. ออบูดัจจาอ : صحابي جليل (al-'Asqalani, 1994 : 8/126)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 1334) จากสายรายงานของอบูดัจจาอ และ Abu Dawud (1969 : 1119) al-Nasa'i (1990 : 1763, 1765) Ibn Hibban (1993 : 2640) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/15) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอค (2002 : 1118)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียฮ์อัลญามิอ (5941) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 8 หน้า 14

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอาบูดัจจาอ กล่าวว่า “เมื่อมีลมพัดแรง รอยชุลลุลอฮฺ (คือลอลลอลอฮฺ อลัยฮิ วาลลัม) กล่าวว่า บรรดาเรอชุลก่อนๆ เมื่อเกิดมีเหตุการณ์ไม่ดีขึ้น พวกท่านเหล่านั้น ก็รีบเข้าสู่การละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى هَمَسَ شَيْئًا لَا أَفْهَمُهُ وَلَا يُخْبِرُنَا بِهِ قَالَ أَفْطِنْتُمْ لِي قُلْنَا نَعَمْ قَالَ إِنِّي ذَكَرْتُ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ أُعْطِيَ جُنُودًا مِنْ قَوْمِهِ فَقَالَ مَنْ يُكَافِي هَؤُلَاءِ أَوْ مَنْ يَقُومُ لَهُؤُلَاءِ أَوْ غَيْرَهَا مِنَ الْكَلَامِ فَأَوْحَى إِلَيْهِ أَنْ اخْتَرِ لِقَوْمِكَ إِحْدَى ثَلَاثٍ إِمَّا أَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ أَوْ الْجُوعَ أَوْ الْمَوْتَ فَاسْتَشَارَ قَوْمَهُ فِي ذَلِكَ فَقَالُوا أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ فَكُلُّ ذَلِكَ إِلَيْكَ خَيْرٌ لَنَا فَقَامَ إِلَى الصَّلَاةِ وَكَانُوا إِذَا فَرَعُوا فَرَعُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَصَلَّى مَا

شَاءَ اللَّهُ قَالَ ثُمَّ قَالَ أَيُّ رَبِّ أَمَّا عَدُوٌّ مِنْ غَيْرِهِمْ فَلَا أَوْ الْجُوعُ فَلَا وَلَكِنْ الْمَوْتُ فَسَلَّطَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ فَمَاتَ مِنْهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا فَهَمَّ سَيِّدِي الَّذِي تَرَوْنَ أَنِّي أَقُولُ اللَّهُمَّ بِكَ أَقَاتِلْ وَبِكَ أَصَاوِلْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อับดุลเราะห์มาน เป็น มะฮฺดีษ : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 6/281)
2. สุลัยมาน เป็น อัลมุจิมิเราะฮฺ : ثقة ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/220)
3. ยาบิต เป็น อัศลัม อัลบะนानी : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 2/3)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น อิบิลัยลา : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/261)
5. ศุฮัยบ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 4/439)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 23927) จากสายรายงานของศุฮัยบ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮฺอัลเศาะฮียะฮฺ (2459) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 9 หน้าที่ 14-15

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และยังมีรายงานหนึ่งว่า เกี่ยวกับเรื่องของท่านตอนที่ท่านได้ยื่นข่าวการเสียชีวิตของภรรยา คนหนึ่งของท่านในปี (ช.ล.) แล้วท่านก็ลงสูญุด (ละหมาด) ทันที เมื่อมีผู้ถาม ท่านตอบว่า รอซูล ลุลลอฮฺ อันเป็นสุคที่รักของเรา ได้ใช้ให้เราสูญุด (ละหมาด) เมื่อมีความเศร้าหมองหรือภัยพิบัติ เกิดขึ้นแก่เรา แล้วจะมีความเศร้าหมองอันใดเล่าที่ยิ่งใหญ่กว่าการเสียชีวิตของอุมมุลมูมินีน (มารดาของศรัทธาชนทั้งหลาย) (รายงานโดยอบูดาอูด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي صَفْوَانَ التَّقْفِيُّ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ حَدَّثَنَا سَلْمُ بْنُ جَعْفَرٍ عَنِ الْحَكَمِ بْنِ أَبَانَ عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ «قِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ مَاتَتْ فُلَانَةٌ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَّ سَاجِدًا فَقِيلَ لَهُ

أَتَسْجُدُ هَذِهِ السَّاعَةَ فَقَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَيْتُمْ آيَةً فَاسْجُدُوا وَأَيُّ آيَةٍ أَعْظَمُ مِنْ ذَهَابِ
أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อุษมาน อัลยะเกาะฟีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 496/6131)
2. ยะหฺยา เป็น กะษีร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 595/7629)
3. สัลม เป็น ยะอฺฟิร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 245/2463)
4. อัลหะกัม เป็น อะบาน : له أوهام صدوق عابد و له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 174/1438)
5. อิกริมะฮฺ เป็น อิบิญะฮฺล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 396/4667)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1012) จากสายรายงานของอิกริมะฮฺ เป็น
อิบิญะฮฺล และ al-Tirmidhi (n.d. : 3826)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่อง
จากสัลม เป็น ยะอฺฟิร และอัลหะกัม เป็น อะบาน เป็นผู้ที่เสาะดู สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน
เสาะเหียะห์สุนันอบิดาวูด (1197) และในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (1491) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 10 หน้า 15

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่าน อิบินุล นัจญี เล่าว่า “ได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้นวันหนึ่งในนครมาดีนะฮฺถูกปก
คลุมด้วยความมืด ฉันจึงรีบไปพบท่านอนัส (รอดิยัลลอฮฺ อันฮฺ) ด้วยอยากทราบว่าเหตุการณ์แบบนี้
เคยมีในสมัยท่านรอซูลุลลอฮฺ ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่บ้างไหม ? ท่านกล่าวว่า “ขออัลลอฮฺได้โปรด
คุ้มครองด้วย” ในสมัยของท่านรอซูลุลลอฮฺ นั้นเมื่อใดที่มีลมพัดแรง พวกเราต้องรีบเข้าสู่ร่มสยิด
เพราะกลัววันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้น (รายงานโดยอบูดาวูด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ حَبَلَةَ بْنِ أَبِي رَوَادٍ حَدَّثَنِي حَرَمِيُّ بْنُ عُمَارَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ النَّضْرِ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ «كَانَتْ ظُلْمَةٌ عَلَى عَهْدِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ فَأَتَيْتُ أَنَسًا فَقُلْتُ يَا أَبَا حَمْزَةَ هَلْ كَانَ يُصَيِّبُكُمْ مِثْلُ هَذَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنْ كَانَتْ الرِّيحُ لَتَشْتَدُّ فَنُبَادِرُ الْمَسْجِدَ مَخَافَةَ الْقِيَامَةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัมรฺ เป็น ญะบะละฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, Taqrib 1994 : 2/118)
2. หาระหะมีฮฺ เป็น อุมาระฮฺ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1994 : 1/195)
3. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อัลนัจญฺ : لا بأس به (al-'Asqalani, 1994 : 1/640)
4. อัลนัจญฺ เป็น อับดิลลาฮฺ : مستور (al-'Asqalani, 1994 : 2/245)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1196) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่อยู่ในระดับที่เสาะดู สอดคล้องกับอัลนะวะวีฮฺ ในอัลคูลาเศาะฮฺ (865) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ในระดับหะสัน

หะดีษที่ 11 หน้า 15-16

ท่านอับดุลลอฮฺ บิน สลาม (รอคิยัลลอฮู อันฮู) เล่าว่า คราใดที่ภายในครอบครัวของท่านรอซูลุลลอฮฺ (ช.ล.) ได้รับความลำบากท่านจะสั่งให้คนภายในครอบครัวของท่านละหมาดและอ่านอายะฮฺดังนี้

{وامر أهلك بالصلاة واصطبر عليها لا نستلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى}

ความว่า “เจ้าจงสั่งให้คนในครอบครัวของเจ้าละหมาด และจงอดทนในการละหมาดด้วย เราไม่ได้ขอรืบทักจากเจ้า แต่เราเป็นผู้ให้รืบทักแก่เจ้า ผลดีก็จะให้แก่ผู้ที่ศรัทธาที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد قال : نا سعيد ، عن عبد الله بن المبارك ، عن معمر ، عن محمد بن حمزة بن يوسف ، عن أبيه ، عن جده ، عن عبد الله بن سلام قال : « أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ بِأَهْلِهِ الضَّيْقُ أَمَرَهُمْ بِالصَّلَاةِ ، ثُمَّ قَرَأَ : (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا) » الآية

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะหัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1994)
2. สะอีด : ثقة (al-'Asqalani, 1994)
3. อับดุลลอฮฺ เป็น มุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم جواد مجاهد (al-'Asqalani, 1994 : 5/386)
4. มะอุมร์ เป็น รอซิด อัลอัชชีย : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 10/245)
5. มุฮัมมัด เป็น หัมชะฮฺ เป็น ยูสุฟ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 475/5833)
6. หัมชะฮฺ เป็น ยูสุฟ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 3/35)
7. ยูสุฟ เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น สลาม : صحابي صغير (al-'Asqalani, 1994 : 11/416)
8. อับดุลลอฮฺ เป็น สลาม : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/249)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุอญัม อัลเอาสัฎ (1987 : 2/397) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น สลาม และ al-Bayhaqi ในซุอุนุลอีมาน (n.d. : 7/178, 20/190) Abu Nu'aym ในหุลยะฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 8/188)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮ์ฟ* หะดีษด้วยสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เสาะหุค และมักบูลในสายรายงาน แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีการรายงานที่ขาดตอนในช่วงระหว่างผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น ฮัมชะฮฺ กับอับดุลลอฮฺ เป็น สลาม ซึ่งเป็นบิดาของปู่ของมุฮัมมัด ทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษมุร้อล สอดคล้องกับอัลชะฮะบียฺ ในลียัร อะอูลาม อัลนุบะลาฮฺ (8/411) และอัลอิรอกียฺ ในตัดร็จญ์อัลอิฮฺยาฮฺ (4/301) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษมุร้อล ซึ่งหะดีษมุร้อลจัดเป็นประเภทหนึ่งของหะดีษ*เงาะฮ์ฟ*

หะดีษที่ 12 หน้าที่ 16

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีรายงานจากท่าน อับดุลลอฮฺ บุตรของท่าน อบีเอาฟาฮฺ (รอดีฮันลอฮฺ อันฮฺ) ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ซ.ล.) กล่าวว่า ผู้ใดที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับเรื่องอัลลอฮฺ หรือความต้องการเกี่ยวกับลูกอาดำ (มนุษย์) เขาจงทำน้ำละหมาดโดยสมบูรณ์แล้วละหมาดสองรอกาอาต แล้วกล่าวสรรเสริญอัลลอฮฺ และซอลาวาตให้แก่ท่านนบี ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอารีย์และเมตตาเสมอมาบาริสูทฺี พระองค์ผู้ทรงปกป้อง อรัชอันยิ่งใหญ่ การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้อภิบาลสากลจักรวาล ข้าขอวิงวอนผู้จุดแห่งการได้รับความเมตตาจากพระองค์ และผู้ความหวังในความโปรดปรานของพระองค์ และขอให้ผลกำไรแห่งความดี ตลอดจนปลอดภัยจากบาปโทษด้วย ขอพระองค์อย่าได้ทิ้งความชั่วไว้ให้แก่พระเจ้าเลย ล้วนแล้วแต่พระองค์ทรงอภัยให้ และได้โปรดอย่าให้ความทุกข์อันใด นอกจากพระองค์จะเปิดช่องทางให้ และไม่มีความประสงค์อันใดที่พระองค์ทรงพอพระทัยแล้ว นอกจากพระองค์จะให้ได้รับผลสำเร็จ โอ้! พระผู้ทรงเมตตากรุณายิ่ง

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عِيسَى بْنِ يَزِيدَ الْبَغْدَادِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرٍ السَّهْمِيُّ وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَكْرٍ عَنْ فَايِدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَاجَةٌ أَوْ إِلَى أَحَدٍ مِنْ بَنِي آدَمَ فَلْيَتَوَضَّأْ فَلْيُحْسِنِ الْوُضُوءَ ثُمَّ لِيُصَلِّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ لِيُثْنِ عَلَى اللَّهِ وَلِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لِيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานเป็นของอัคริมชีฮ์

1. อาลี เป็น อีซา เป็น ยะซีด อัลบัฆดาดีฮ์ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 7/323)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น บักรฺ อัลสะฮฺมีฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/163)
3. อับดุลลอฮฺ เป็น มุนีร์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 325/3641)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น บักรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/163)
5. ฟาอิด เป็น อับดุลเราะห์มาน อัลกุฟีย์ : متروك اتموه (al-'Asqalani, 1994 : 8/256)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อบีเอาฟา : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/152)

คำกริยาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 441) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อบี เอาฟา และ Ibn Majah (n.d. : 1374) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 3/219)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษเกาะอิฟญิดัน เนื่องจากฟาอิด เป็น อับดุลเราะห์มาน อัลกุฟัย เป็นผู้รายงานที่มีตรรก และถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้โกหก อย่างไรก็ตาม มีการบันทึกในหนังสือสุนันอบินุมานะฮ์ และอัลหากิม ในอัลมุสตัดรอกด้วย แต่เนื่องจากในสายรายงานของอัตติรมิซีย์นี้ไม่สามารถเลื่อนฐานะได้ เนื่องจากผู้รายงานที่ถูกตัดสินให้อยู่ในระดับที่ เกาะอิฟ และมีความเกี่ยวเนื่องกับด้านคุณธรรม สายรายงานนั้นจะไม่สามารถให้การสนับสนุน และได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นได้ ซึ่งสถานภาพของการตัดสินนี้ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเกาะอิฟอัตติรมิซีย์วัตติรอฮ์ (416) ที่ให้ทัศนะว่าหะดีษบทนี้เป็นหะดีษเกาะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 13 หน้า 17

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านอุสมาน (รอคียัลลอฮู อันฮู) เล่าว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ เคยให้คำเตือนแก่ผู้ที่เปลือหรือชะล่าใจต่อการทำความชั่ว โดยหวังว่าจะรับการอภัยเมื่อเขาทำละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ حَفْصٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ يَحْيَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْقُرَشِيِّ قَالَ أَخْبَرَنِي مُعَاذُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ حُمْرَانَ بْنَ أَبَانَ أَخْبَرَهُ قَالَ «أَتَيْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ بَطْهُورَ وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى الْمَقَاعِدِ فَتَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ وَهُوَ فِي هَذَا الْمَجْلِسِ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ مَنْ تَوَضَّأَ مِثْلَ هَذَا الْوُضُوءِ ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ قَالَ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَعْتَرُوا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. สะอูด เป็น หัฟศ : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 231/2234)
2. ชัยบาน เป็น อับดุลเราะห์มาน : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 269/2833)

3. ยะหฺยา เป็น อปีกะษีร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
4. มุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 465/5691)
5. มุอาซ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 536/6737)
6. หุมรอน เป็น อะบาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 179/1513)
7. อุษมาน เป็น อัฟฟาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 385/4503)

ทักษิณหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 :6433) จากสายรายงานของอุษมาน และ Ibn Majah (n.d. : 234) Ahmad (2001 : 483, 516)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรียฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุอาซ เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุน จึงทำให้เลื่อนระดับเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศฺ

หะดีษที่ 14 หน้า 19

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในรายงานจากอบูดาวูด ได้เล่าถึงประวัติของซอฮาบะฮ์สองคน ช่วงระหว่างการตายของสองคนนั้นเปดวัน แต่ผู้ที่ตายหลังหนึ่งสัปดาห์นั้นได้เข้าสวรรค์ก่อน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ قَالَ سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ مَيْمُونٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رُبَيْعَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ خَالِدٍ السُّلَمِيِّ قَالَ «أَخَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ فَقُتِلَ أَحَدُهُمَا وَمَاتَ الْآخَرُ بَعْدَهُ بِجُمُعَةٍ أَوْ نَحْوِهَا فَصَلَّيْنَا عَلَيْهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا قُلْتُمْ فُقُلْنَا دَعَوْنَا لَهُ وَقُلْنَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَلْحِقْهُ بِصَاحِبِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَيْنَ صَلَاتُهُ بَعْدَ صَلَاتِهِ وَصَوْمُهُ بَعْدَ صَوْمِهِ شَكَ شُعْبَةُ فِي صَوْمِهِ وَعَمَلُهُ بَعْدَ عَمَلِهِ إِنَّ بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น กะษีร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/418)
2. ซุอบะฮฺ เป็น อัลหัจญญาญญี : ثقة حافظ متعن (al-'Asqalani, 1994 : 4/345)

3. อัมรฺ เป็นน มุรเราะฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994: 8/103)
4. อัมรฺ เป็นน มัยมูน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 8/110)
5. อับดุลลอฮฺ เป็นน รุบัยยิอะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/209)
6. อุบัยดฺ เป็นน คอลิด อัลสุละมียะ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 7/64)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 2524) จากสายรายงานของอุบัยดฺ เป็นคอลลิด อัลสุละมียะ และ al-Nasa'i (1990 : 1984)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดเป็นผู้ที่เชื่อถือได้ สอดคล้องกับอิบน์ หะญัรฺ อัลอัศเกาะลานียฺ ในฮิดายะฮฺ อัลรูวาต (5/48) และอัลอับบานียฺ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (5216) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะหียะห์

หะดีษที่ 15 หน้า 19

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านกล่าวเสมอว่า “ความชื่นจำเ็นตาของฉันอยู่ในละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي الشَّيْخُ الْإِمَامُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَيْسَى الْقُومَسِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا سَلَامٌ أَبُو الْمُنْدَرِ عَنْ تَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُبَّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النَّسَاءُ وَالطَّيِّبُ وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอียฺ

1. อัลหุสัยนฺ เป็นน อีซา อัลกุมมะสียฺ : صدوق صاحب حديث (al-'Asqalani, 1991 : 168/1340)
2. อัฟฟาน เป็นน มุสลิม : وثقة ثبت ، و ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 393/4625)
3. สัลลาม อบุลมุณษิร : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 261/2705)
4. ยาบิต เป็นน อัศลัม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 132/810)
5. อนัส เป็นน มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยหะดِيث

หะดِيثบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 3949, 3950) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาติค และ Ahmad (2001 : 12229, 12293) al-Tabrani ในมุญัซิม อัลกะบِير (1990 : 11/439) al-Hakim ในอัลมุสตัศรอก (n.d. : 6/284) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 7/78) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลฎออะฟาอ (1997 : 4/313)

สถานภาพของหะดِيث

หะดِيثเศาะเหียะห์ลิมอยริศ หะดِيثด้วยสายรายงานของอันนะสาอียะห์ เป็นหะดِيث หะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่อยู่ในระดับเศาะดุก แต่เนื่องจากหะดِيثบทนี้มี การ รายงานจากสายรายงานอื่นที่มีฐานะเดียวกันและสูงกว่ามาสนับสนุน จึงทำให้หะดِيثบทนี้เลื่อน ระดับจากหะดِيثหะสันเป็นหะดِيثเศาะเหียะห์ลิมอยริศ ซึ่งสอดคล้องกับอิบน์ หะญูร อัลอัศเกาะ ลานียะห์ ในอัลกาฟี อัลชาก (49) อัลชะซะบียะห์ ในมิฆาน อัลอิติคาล (2/177) อัลอัลบานียะห์ ในมิฆาสุ อัลมะศอบีหุ (5189) ที่ระบุว่า เป็นหะดِيثเศาะเหียะห์

หะดِيثที่ 16 หน้า 20

หะดِيثเฉพาะความหมายภาษาไทย

และได้มีปรากฏความหมายที่แจ่มแจ้งในรายงานหะดِيثอื่น จากรายงานของอบูดาวูด เช่นเดียวกันว่า “ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ กล่าวว่า ละหมาดห้าเวลาซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงฟิรดูนัั้น ผู้ใด ที่ทำดุอ์อย่างดีแล้วละหมาดตามเวลา และเขารุกู (โค้ง) โดยสมบูรณ์ สุกุดโดยสมบูรณ์ และเปี่ยม ไปด้วยความขำเกรงต่ออัลลอฮ์ (คุซอ) เขาผู้นั้นจะได้อยู่ในสัญญาของพระองค์ที่จะได้รับการอภัย ส่วนผู้ที่ไม่ทำเช่นนั้นจะไม่อยู่ในสัญญาของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็ทรงอภัย หากพระองค์ไม่ทรงประสงค์ พระองค์ก็ลงโทษทัณฑ์เขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَرْبٍ الْوَاسِطِيُّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ يَعْنِي ابْنَ هَارُونَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُطَرِّفٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّنَابِحِيِّ قَالَ زَعَمَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَنَّ الْوَتْرَ وَاجِبٌ فَقَالَ عَبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ كَذَبَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَحْسَنَ وَضَوْءَهُنَّ وَصَلَّاهُنَّ لَوْفَتِهِنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخَشُوعَهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น หัรบ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 473/5804)
2. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
3. มุฮัมมัด เป็น มุฏอริฟ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 507/6305)
4. ซัยด เป็น อัศลัม : ثقة عالم (al-'Asqalani, 1991 : 222/2117)
5. อะฏออุ เป็น ยะซาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
6. อับดุลลอฮ์ เป็น อัลสุนาบิฮีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 346/3952)
7. อุบาอะฮ์ เป็น สอมีต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 292/3157)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 425, 430) จากสายรายงานของอบู เกาะตาอะฮ์ อัลอันศอริย์ และ al-Nasa'i (1990 : 460) Ibn Majah (n.d. : 4/317) Ahmad (2001 : 21646, 21690) al-Bayhaqi ในสุนัน อัลกุบรอ (1990 : 2/215, 3/366) al-Tabrani ในมูญัฎม อัลเอาฮัด (1987 : 10/371, 20/161) Ibn Hibban (1993 : 7/458, 10/305) Abu Nu'aym ในหุคยะฮ์ อัลเอาเลียฮ์ (2003 : 5/145, 150)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮ์ หะดีษด้วยสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น หัรบ เป็นผู้รายงานที่เศาะดุค แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้ได้รับการสนับสนุนรายงานจากสายรายงานอื่น จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮ์ ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮ์ อัลมะศอบีหฺ (543) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮ์

หะดีษที่ 17 หน้า 22

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอบูสุรอรเราะฮ์ เล่าว่า ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ได้ส่งหน่วยญิฮาดไปยังเมืองนะญด์ หน่วยภูษานานี้กลับมาด้วยชัยชนะ และมีทรัพย์สินที่ริบมาได้มากมายเหลือเกิน ซึ่งใช้เวลาอันสั้นมาก เมื่อท่านรอซูลุลลอฮ์ เห็นว่าหลายคนรู้สึกอิจฉาต่อหน่วยที่ได้รับชัยชนะและได้รับทรัพย์สินมากมาย ซึ่งได้ใช้เวลาออกไปครั้งนี้สั้นมาก ท่านจึงกล่าวว่า “เอาไหมล่ะ หากฉันจะบอกให้แก่พวกท่านว่ามีคนพวกหนึ่งที่พวกเขาได้รับมากกว่านี้ และใช้เวลาที่สั้นอีกมากด้วย” ท่านกล่าว

ต่อไปว่า “เขาเหล่านั้นคือ ผู้ทำอุศูล์โดยสมบูรณ์แล้วเขาก็มุ่งสู่มัศยิด แล้วทำละหมาด ซุบฮิ ด้วยญามาอะฮ์เสร็จแล้วเขานั่งอยู่ที่นั่น จนตะวันขึ้น แล้วละหมาดสุนัตสองรอกาอัต แท้จริงเขาใช้เวลาที่สั้นกว่า และมีกำไรมากด้วย (ปรากฏในอัลตารฮีบ-ตารฆีบ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر ، حدثنا حاتم ، عن حميد بن صخر ، عن المقري ، عن أبي هريرة قال : بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم بعثنا فأعظموا الغنيمة ، وأسرعوا الكرة ، فقال رجل : يا رسول الله ، ما رأينا بعثنا قط أسرع كرة ، ولا أعظم منه غنيمة من هذا البعث ، فقال : « ألا أحرركم بأسرع كرة منه ، وأعظم غنيمة ؟ رجل توضع في بيته فأحسن وضوءه ، ثم تحمل إلى المسجد فصلى فيه الغداة ، ثم عقب بصلاة الضحوة ، فقد أسرع الكرة ، وأعظم الغنيمة »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมัยยะฮ์อุลา

1. อุมัยกะรฺ : ثقة حافظ صاحب تصانيف (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. หาดิม เบ็น อิสมาอิล : صدوق يهيم صحيح الكتاب (al-'Asqalani, 1991 : 144/994)
3. หุมัยฺดฺ เบ็น ศอกรฺ : صدوق يهيم (al-'Asqalani, 1991 : 181/1546)
4. อัลมุกบรฺรียฺ : تغير قبل موته بأربع سنين ، ثقة ، (al-'Asqalani, 1991 : 236/2321)
5. อุมัยสุรฺอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดยอุมัยยะฮ์อุลา (1985 : 6426) จากสายรายงานของอุมัยสุรฺอยเราะฮฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3561) Ibn Hibban (1993 :2585) และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 3/79)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺ์ลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยสายรายงานของอุมัยยะฮ์อุลา จากการรายงานของอุมัยสุรฺอยเราะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีอีกสายรายงานหนึ่งที่เป็นซาอิด จากการรายงานของอิบน์ อุมัร ที่บันทีกโดยอัลติรมิซียฺ อุมัยยะฮ์อุลา และอิบน์ฮิบบาน ทำให้หะดีษนี้เลื่อนระดับจากหะดีษหะสัน เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ์ลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียฺ ในมัจมะอฺฮฺชะวาอิด (2/238) อัลมุนซิริยฺ ในอัลตารฆีบวัตตารฮีบ (1/318) ที่ระบุว่า ผู้รายงานในสายรายงานนั้นเศาะเหียะหฺ์ ส่วนอัลอัลบานียฺ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (977) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะหฺ์

หะดีษที่ 18 หน้าที่ 25

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านนบี (ซ.ล.) กล่าวว่า สองรอกาอาตในเวลากลางคืนมีคุณค่ายิ่งกว่าความร่ำรวยทั้งหมดในโลกนี้ หากฉันไม่กลัวว่าจะเป็นการลำบากแก่อุมมะฮฺของฉันแล้ว ฉันจะลงวาญิบ (บังคับให้ทำ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن يحيى ، ثنا هشام بن عمار ، ثنا عبد الحميد ، عن الأوزاعي ، عن حسان بن عطية ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «لركعتين يركعهما ابن آدم في خوف الليل الآخر خير له من الدنيا وما فيها ، ولولا أن أشق على أمتي لفرضتهما عليهم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุฮัมมัด เป็น นัศร

1. มุฮัมมัด เป็น ยะหฺยา : ثقة حافظ جليل (al-'Asqalani, 1991 : 512/6387)
2. อิซาม เป็น อัมมาร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 573/7303)
3. อับดุลหะมิด : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 333/3757)
4. อัลเอาซาอียฺ : فقيه ، ثقة جليل (al-'Asqalani, 1991 : 347/3967)
5. หัสซาน เป็น อิฎฏิยะฮฺ : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 158/1204)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muhammad Ibn Nasr ในมุคตะศอร กิยามุลลัยตุ (n.d. : 85) จากสายรายงานของหัสซาน เป็น อิฎฏิยะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ็อฟ* หะดีษด้วยสายรายงานของมุฮัมมัด เป็น นัศร เป็นหะดีษ*ฎะอ็อฟ* เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อ หัสซาน เป็น อิฎฏิยะฮฺ ไม่ได้เป็นเศาะหาบะฮฺ ไม่สามารถรายงานหะดีษโดยตรงจากท่านนบีได้ จึงทำให้หะดีษบทนี้ตกหล่นผู้รายงานระหว่างหัสซาน ซึ่งเป็นตาบิอิน กับท่านนบี โดยตกหล่นเศาะหาบะฮฺ ซึ่งผู้รายงานที่ตกหล่นก็คือ อับดุลลอฮฺ เป็น อุมฺร หะดีษบทนี้เรียกว่า หะดีษ*มฺรฺสัล* (ตาบิอิน) สอดคล้องกับอัลอิรอกียฺที่กล่าวว่า เป็นหะดีษ*มฺรฺสัล* และอัลอัลบานียฺใน*ฎะอ็อฟ* อัลอฺญามิอฺ (3137) ระบุว่า เป็นหะดีษ*ฎะอ็อฟ*

หะดีษที่ 19 หน้าที่ 26

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ซ.ล.) กล่าวว่า “ความชื่นจิตสบายใจของฉันอยู่ที่การละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي الشَّيْخُ الْإِمَامُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَيْسَى الْقَوْمَسِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا سَلَامٌ أَبُو الْمُنْدِرِ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النَّسَاءُ وَالطَّيْبُ وَجُعَلُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

ตัดריךญ์หะดีษ

ได้ทำการตัดריךญ์มาแล้วในหะดีษที่ 15

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์

หะดีษที่ 20 หน้าที่ 26

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในช่วงสุดท้ายของชีวิตของท่านให้หนักแน่นในเรื่องละหมาด และท่านมักจะย้ำคำหนึ่งเสมอ คือ “พวกท่านจงกลัวอัลลอฮ์ในเรื่องการละหมาดเถิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ وَعُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ عَنْ مُغِيرَةَ عَنْ أُمِّ مُوسَى عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ «كَانَ آخِرُ كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةَ الصَّلَاةَ اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. ชุฮัยรฺ เป็น หัรบ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 217/2042)
2. อุษมาน เป็น อบีชีษะฮ์ : ثقة حافظ شهير، و له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 386/4513)
3. มุฮัมมัด เป็น อัลฟุฎัยล : روى بالتشيع (al-'Asqalani, 1991 : 502/6227)
4. มุญีเราะฮ์ : ثقة متقن إلا أنه كان يدللس و لا سيما عن إبراهيم (al-'Asqalani, 1991 : 543/6851)

5. อุมมิมูซา : مقبولة (al-'Asqalani, 1991 : 759/8777)
6. อาลี เป็น อปีฏอลิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4489) จากสายรายงานของอาลี เป็น อปีฏอลิบ และ Ahmad (2001 : 585) al-Hakim ในอัลมุสตัดร็อก (2002 : 4361) al-Bayhaqi ในซุอบุล อีมาน (n.d. : 18/80, 22/437) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 8/11) Abu Ya'la (1985 : 573) Ibn 'Adi ในอัลกามิด ฟีอัลกุอะฟาอ (1997 : 2/231)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหีหะห์ลิฆอยริษ หะดีษด้วยสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีการรายงานจากสายรายงานอื่นที่มีฐานะเดียวกันและสูงกว่ามาสนับสนุน ทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนระดับจากหะดีษหะสันเป็นหะดีษเศาะหีหะห์ลิฆอยริษ ซึ่งสอดคล้องกับการ ตัดสินของอัลอัลบานีย์ ในเศาะหีหะห์อัลญะมาอ (4616) และในเศาะหีหะห์อัลดัจมีบ (2285) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะหีหะห์

4.1.2 การทิ้งละหมาด (หน้าที่ 29 – 49)

หะดีษที่ 21 หน้าที่ 30

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษที่รายงานโดยท่านอะฮ์มัด อบูดาวูด ตีรมีซี นาสายีย์ อิบनुอัยบาน และฮาгим จาก ท่านบะริดะฮ์ ท่านรอซูล (ช.ล.) กล่าวว่า “ข้อสัญญาระหว่างพวกเรา (มุอ์มินีน) กับพวกเขา (กาฟิรีน) คือการละหมาด ใครที่ทิ้งละหมาดแท้จริงเขาถูฟุร

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ يَعْنِي ابْنَ شَقِيقٍ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ وَاقِدٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อาลี เป็น อัลหะสัน เป็น ชะกีก : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 399/4706)
2. อัลหุสัยนุ เป็น วากิด : ثقة له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 169/1358)
3. อับดุลลอฮ์ เป็น บุรียะดะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 297/3227)
4. บุรียะดะฮ์ เป็น อัลหะซิบ อัลอิสละมียะ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/660)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 22937) จากสายรายงานของบุรียะดะฮ์ เป็น อัลหะซิบ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2621) al-Nasa'i (1990 : 462) Ibn Majah (n.d. : 1079) Ibn Hibban (1993 :1476) al-Hakim ในอัลมุสตัดร็อก (2002 : 11) อัลบัยฮะกียะ ในซุบฎอิมาน (2003 : 43, 2672)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิชกาฮ์ อัลมะศอบีหุ (546) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเศาะเหียหะห์

หะดีษที่ 22 หน้าที 30

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รอซูลุลลอฮ์ เคยกล่าววว่า “จงรีบละหมาดเสียในเวลาที่มีดมัว (เพราะกลัวจะเลยเวลาละหมาด) เพราะผู้ที่ทิ้งละหมาดนั้นเป็นกุฟรฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ عَمْرٍو ، بِالْفِسْطَاطِ ، حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبرَاهِيمَ بْنِ العَلَاءِ الزَّيْدِيُّ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَمِيرٍ ، حَدَّثَنَا الأَوْزَاعِيُّ ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ ، عَنْ عَمْرِو ، عَنْ بَرِيدَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : «بَكَرُوا بِالصَّلَاةِ فِي يَوْمِ الغَيْمِ ، فَإِنَّهُ مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ فَقَدْ كَفَرَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุฮิบบาน

1. ยะหุยา เป็น อัมรุ : ثقة (Ibn Hibban, al-Thiqat, 1973 : 9/96)

2. อิสหาค เป็น อิบรอฮีม : صدوق بهم كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 99/330)
3. มุฮัมมัด เป็น หิมยร์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 475/5837)
4. อัลเอาซาอีย์ : ثقة جليل ، فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 347/3967)
5. ยะหฺยา เป็น อปีกะษีร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
6. อปีกิลาะษะอ์ อับดุลลอฮ์ เป็น เชค : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 304/3333)
7. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)
8. บรฺอัยยะอ์ เป็น อัลหะศิบ อัลอัศละมียะ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/660)

ศักริยฺญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 :1485) จากสายรายงานของบรฺอัยยะอ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษเฎาะอ์อิฟ เนื่องจากอิสหาค เป็น อิบรอฮีม เป็นผู้รายงานที่เสาะหุค แต่มีความสับสนในการรายงานอย่างมาก จึงทำให้มีผลกระทบต่อสถานภาพของผู้รายงานด้านความจำ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอ์อิฟ อัศเศาะอ์อิบ (306) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ์อิฟ

หะดีษที่ 23 หน้า 31

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในตอนหนึ่งของหะดีษรายงานโดยท่านอบูคาร์ดะฮ์ว่า รอซูล (ซ.ล.) เตือนฉันว่า “เจ้าจงอย่าทิ้งละหมาด เพราะใครที่ทิ้งละหมาดโดยเจตนาฉันจะได้หลุดพ้นจากพันธะของอัลลฮ์เสียแล้ว และเจ้าอย่าดื่มเหล้า เพราะว่ามันเป็นกุญแจแห่งความชั่วทั้งมวล”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَرْوَزِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ ح وَحَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ قَالَ حَدَّثَنَا رَاشِدُ أَبُو مُحَمَّدٍ الْجَمَانِيُّ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ «أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُطِعَتْ وَحُرِّقَتْ وَلَا تُتْرَكَ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ مُتَعَمِّدًا فَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرَّتْ مِنْهُ الدِّمَةُ وَلَا تَشْرَبِ الْخَمْرَ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อัลหุสัยษฺ เป็น อัลหะสัน อัลมัรวะซีฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 166/1315)
2. มุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม เป็น อิบิอะดีฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 465/5697)
3. อิบรอฮีม เป็น สะอีด : حافظ ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 89/179)
4. อับดุลวะฮฺฮาบ เป็น อะฏออ : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 368/4262)
5. รอซิด อิบุมุฮัมมัด อัลหิมมานียฺ : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 204/1857)
6. ชะฮฺร เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال و الأوهام (al-'Asqalani, 1991 : 269/2830)
7. อุมมุดดีรออ : زوج أبي الدرداء ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
8. ออบูดีรออ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันติกโดย Ibn Majah (n.d. : 4024) จากสายรายงานของอบูดีรออ และ al-Bayhaqi ในซุฮูลลิมาน (n.d. : 12/69) al-Bazhzhari (1994 : 10/82)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษฎะอ็ฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่ชื่อ ชะฮฺร เป็น เหาซิบ เป็นผู้รายงานที่เสาะคุก มีการรายงานข้ามเป็นจำนวนมาก และมีการสับสนมากในการรายงาน แต่เนื่องจากหะดีษนี้มีการรายงานจากสายรายงานอื่นที่เท่ากัน และเหนือกว่ามาสนับสนุน จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับ อัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะฮ์อัคริมิบวัตตริฮิบ (567) ในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (580) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 24 หน้า 33

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รอซูลุลลอฮ์ (ซ.ล.) เคยกล่าวเสมอว่า “จงใช้ให้ลูกๆ ของท่านละหมาดเมื่ออายุเธอเจ็ดขวบ และจงเข้มงวดในการเฆมขต่อละหมาดเมื่อพวกเขาอายุได้ 10 ขวบ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى يَعْنِي ابْنَ الطَّبَّاعِ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ الرَّبِيعِ بْنِ سَبْرَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مُرُوا الصَّبِيَّ بِالصَّلَاةِ إِذَا بَلَغَ سَبْعَ سِنِينَ وَإِذَا بَلَغَ عَشْرَ سِنِينَ فَاضْرِبُوهُ عَلَيْهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อีซา : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 501/6210)
2. อิบรอฮีม เป็น สะอูดิ : ثقة حجة (al-'Asqalani, 1991 : 89/177)
3. อับดุลมาลิก เป็น อัลรอบีอู เป็น สับเราะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 :362/4178)
4. อัลรอบีอู เป็น สับเราะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 206/1892)
5. สับเราะฮฺ เป็น มะอูบัด : له صحبة (al-'Asqalani, 1991 : 229/2209)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 494, 495) จากสายรายงานของ สับเราะฮฺ เป็น มะอูบัด อัลญุสะนีซ และ al-Tirmidhi (n.d. : 407) อัลบัยฮะกีซ ในซุอุนุลอีมาน (n.d. : 8/167) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (1989 : 1/382) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอ (1997 : 3/507)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีซ ในเศาะเหียะห์อัลญามิอ (418) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (545) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 25 หน้า 33

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) เคยกล่าวว่า “ไม่มีพ่อคนใดที่จะให้สิ่งของกับลูกอันมีค่า ยิ่งไปกว่าการสั่งสอนให้มีมารยาทที่ดี”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَهْضَمِيُّ حَدَّثَنَا عَامِرُ بْنُ أَبِي عَامِرٍ الْخَزَّازُ حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ مُوسَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. นัศร เป็น อาลี : ثقة ثبت طلب للقضاء فامتنع (al-'Asqalani, 1991 : 561/7120)
2. อามิร เป็น อบีอามิร : صدوق سىء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 287/3095)
3. อัยยูบ เป็น มูซา : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 119/625)
4. มูซา เป็น อัมร เป็น สะอีด : مستور (al-'Asqalani, 1991 : 553/6995)
5. สะอีด เป็น อัลอาศ : ذكر في الصحابة (al-'Asqalani, 1991 : 237/2337)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 1875) จากสายรายงานของสะอีด เป็น อัลอาศ และ al-Bayhaqi ในอัลสูนัน อัลกุบรอ (1990 : 3/84) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. : 4/263) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิ อัลกุอะฟาอ (1997 : 7/435) Ibn 'Asaqr ในตาริคคิมัซก (2008 : 30/46)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่ชื่ออามิร เป็น อบีอามิร ซึ่งอัลบุคอรีย์ ในตาริค อัลกะบิร (1/422) กล่าวว่า มุร้อล โดยเป็นการไม่ถูกต้องที่เขาจะได้ยินหะดีษจากปุงของเขา ส่วนอัลฮากิม กล่าวว่า สายรายงานเศาะเหียะห์ แต่อัลชะอะบีย ได้แย้งว่าเป็นหะดีษมุร้อล *เงาะอิฟ* ซึ่งในสายรายงานปรากฏ อามิร เป็น สอลิหุ เป็นผู้ที่ว่าฮิน ผู้วิจัยมีทัศนะว่าหะดีษบทนี้จัดอยู่ในระดับหะดีษ*เงาะอิฟ* ด้วยกับเหตุผลสองประการ ได้แก่ หนึ่ง การรายงานที่เป็นมุร้อลของอามิร เป็น อบีอามิร และสองมูซา เป็น อัมร เป็น สะอีด เป็นผู้ที่มีstur สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮ อัลมะศอบิหุ (4905) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ*

หะดีษที่ 26

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอาลี (รอดิยัลลอฮู อันฮู) รายงานว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลลอลลอฮู อลัฮฺอี วะลลัม) เคยกล่าวว่ “อย่าละเลย” ต่อ 3 สิ่งนี้ คือ 1. ละหมาดเมื่อได้เวลา 2. ฝึงมายัดเมื่อเตรียมเสร็จแล้ว 3. การสมรสของหญิงหม้ายเมื่อมีคู่แล้ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجُهَنِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ يَا عَلِيُّ ثَلَاثٌ لَا تُؤَخَّرُهَا الصَّلَاةُ إِذَا آتَتْ وَالْحَنَازَةُ إِذَا حَضَرَتْ وَالْأَيْمُ إِذَا وَحَدَّتْ لَهَا كُفْنَا» قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ حَسَنٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. กุติยบะฮฺ เป็น สะอิด เป็น ญะมิด : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น วะฮฺบ : ثقة حافظ عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. สะอิด เป็น อับดุลลอฮฺ อัลญุฮะนี : مقبول (al-‘Asqalani, 1991 : 237/2341)
4. มุฮัมมัด เป็น อุมร์ เป็น อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 498/6170)
5. อุมร์ เป็น อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 416/4951)
6. อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 156) จากสายรายงานของอาลี เป็น อับดุลลอฮฺ และ al-Hakim ในอัลมุสตัดร็อก (2002 : 2636) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 7/133)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริฮฺ หะดีษตามสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่ชื่อ มุฮัมมัด เป็น อุมร์ เป็น อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ เป็นผู้รายงานที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริฮฺ สอดคล้องกับอัลหากิม ในอัลมุสตัดร็อก (2636) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ ที่อัลบูกอเรียและมุสลิมไม่ได้บันทึก

หะดีษที่ 27 หน้า 36

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ก่อนที่ท่านรอซูล (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) จะอพยพไปมาดีนะฮ์ อูบัย บินคอลัฟ พูตกับท่านรอซูลลอลฮ์ด้วยความโอหังว่า “ข้าได้เลี้ยงม้าไว้ตัวหนึ่ง ซึ่งข้าให้มันกินอย่างพอเพียง เพื่อว่าสักวันหนึ่งข้าจะได้ขี่มันเพื่อไปฆ่าแก” รอซูลลอลฮ์ (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) กล่าวตอบ “อินชาอัลลอฮ์ เอ็งจะต้องตายด้วยน้ำมือของข้า” ในสงครามอุซูด อูบัยฯ เทียววังหารรอซูลลอลฮ์ (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) ในสนามรบ พร้อมกับประกาศว่า “ถ้าหากเรามามุฮัมมัด ไม่ได้ในวันนี้แล้ว ข้าฯ คงไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกได้” ในที่สุดเขาได้เจอกับท่านรอซูลลอลฮ์ (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) และเขาพยายามบุกที่จะฆ่าท่านรอซูล (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) ซอฮาบะฮ์ต่างก็อยากฆ่าเขาเสีย แต่ท่านรอซูลลอลฮ์ (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลลัม) ห้ามไว้ เมื่ออูบัยบุกเข้ามาใกล้ ท่านรอซูลลอลฮ์ก็ขี้นทวนของซอฮาบะฮ์คนหนึ่งแล้วท่านก็แทงด้วยทวนสวนไปยังร่างของอูบัย ถูกที่คอเป็นแผลเพียงนิดเดียว อูบัยเองไปมาแล้วตกลงจากหลังม้า ร้องครวญครางวิ่งตรงไปยังเต็นท์พักเขาร้องลั่น “มุฮัมมัดฆ่ากู มุฮัมมัดฆ่ากูแล้ว” หลายคนที่ได้ยินเสียงกรีดร้อง แล้วต่างก็มาดู เมื่อเห็นบาดแผลเพียงนิดเดียวต่างคนต่างก็ลอบโยนว่า “ไม่เป็นไรหรอกแผลเพียงนิดเดียวเท่านั้น” อูบัยตอบแก่พวกเขาว่า “มุฮัมมัดเคยพูดกับกูที่มักกะฮ์ว่า เขาจะฆ่ากูด้วยมือของเขา กูกล้าสาบานเลยว่า ถ้าหากเขาถ่มน้ำลายใส่ท่านนั้น กูฉิบหายแน่” ขณะที่อูบัยฯ กรีดร้องครวญครางอยู่นั้น ออบูซุฟยานรู้สึกถึงเสียงครีดหน้าชา และคำหานิอูบัยในความไม่อดทนต่อบาดแผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่อูบัย กล่าวสวนมาว่า “แกไม่รู้หรือว่าใครเป็นคนแทงกูครั้งนี้ เขาไม่ใช่ใคร เขาคือมุฮัมมัด กูขอสาบานต่อลาต และอุซซา ไม่ใช่ใคร เขาคือมุฮัมมัด กูขอสาบานต่อลาตา และอุซซา ใครก็ตามในแคว้นอิญาซนี้ถ้าโดนบาดแผลและความเจ็บปวดอย่างกูแล้วเขาต้องตายแน่ แล้วจากคำที่มุฮัมมัดเคยพูดกับกู ว่าเขาจะฆ่ากู กูมั่นใจแล้วว่ากูจะต้องตายด้วยน้ำมือของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرني إسماعيل بن محمد بن الفضل الشعراي ، ثنا جدي ، ثنا إبراهيم بن المنذر الحزامي ، ثنا محمد بن فليح ، عن موسى بن عقبة ، عن ابن شهاب ، عن سعيد بن المسيب ، عن أبيه ، قال : أقبل أبي بن خلف يوم أحد إلى النبي صلى الله عليه وسلم يريد ، فاعترض رجال من المؤمنين ، « فأمرهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فخلوا سبيله ، فاستقبله مصعب بن عمير أخو بني عبد الدار ورأى رسول الله صلى الله عليه وسلم ترقوة أبي من فرجة بين سابعة الدرع والبيضة ، فطعنه بحرבתه فسقط أبي عن فرسه ، ولم يخرج من طعنته دم ، فكسر ضلعاً من أضلاعه ، فأتاه أصحابه وهو يخور حوار الثور ، فقالوا له : ما أعجزك إنما هو خدش فذكر لهم قول رسول الله صلى الله عليه

وسلم : « بل أنا أقتل أبا » ثم قال : والذي نفسي بيده لو كان هذا الذي بي بأهل ذي الحجاز لمتوا أجمعين . فمات
أبي إلى النار ، فسحقا لأصحاب السعير قبل أن يقدم مكة فأنزل الله (وما رميت إذ رميت ولكن الله رمى) الآية «

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. อิสมาอิล เป็น มุฮัมมัด : غمزه الحاكم (al-'Asqalani, Lisan : 1/549)
2. อัลฟิฏฏ เป็น มุฮัมมัด อัลชะอฺรอญีย์ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 6/27)
3. อิบรอฮีม เป็น อัลมุนชิร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 94/253)
4. มุฮัมมัด เป็น ฟุลัยหุ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 502/6229)
5. มูซา เป็น อุกบะฮฺ : إمام في المغازى ، ثقة فقيه ، (al-'Asqalani, 1991 : 551/6992)
6. มุฮัมมัด เป็น มุสลิม : إتقانه و جلالته على جلالته و إتقانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
7. สะอิด เป็น อัลมุสสัยบ : أحد العلماء الأئمة الفقهاء الكبار (al-'Asqalani, 1991 : 241/2396)
8. อัลมุสสัยบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 532/6674)

ตำราที่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. : 7/399) จากสายรายงาน
ของอัลมุสสัยบ และ Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (1989 : 4/586, 8/492))

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ หะดีษด้วยสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษหะสัน
เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค แต่เนื่องจากการรายงานที่ปรากฏในบันทึกของอิบนูอับี
ชัยบะฮฺ และอับดุลรอซซาก ทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ โดยที่อัล
ฮากิม ในอัลมุสตัดดรอก (7/399) ให้ทัศนะว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 28 หน้า 41

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีปรากฏในเศาะดิษบอกว่า ในวันกียามะฮฺ อัลลอฮฺจะให้มีศาลตัดสินขึ้น 3 ศาลด้วยกันคือ 1.
ศาลตัดสินกุฟุร และอิสลาม ศาลแรกนี้ไม่มีการอภัย 2. ศาลที่ตัดสินเกี่ยวกับสิทธิของมนุษย์ โดยที่
เจ้าของจะได้รับในสิทธิของเขาเองคืนจากอัลลอฮฺ 3. ศาลตัดสินของอัลลอฮฺ (หน้าที่ของมนุษย์
ต่ออัลลอฮฺ) ที่นี้พระองค์จะเปิดประตูแห่งการอภัย และความโปรดปรานของอัลลอฮฺ

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«أما ستكون ثلاثة أنواع للميزان والحساب أولها ميزان الكفر والإسلام ولا مغفرة فيه ، الثاني حقوق العباد ينال فيها صاحب الحق حقه إما من عنده أو من عند الله لطفاً منه وعفوا ، الثالث حقوق الله وفيها يفتح الله أبواب مغفرته وكرمه»

ตักริญ์หะดีษ

ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทมาจากหนังสือพะฎอิล อัลอะอุมาล ฉบับภาษาอาหรับ แต่ไม่พบการบันทึกหะดีษบทนี้

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 29 หน้า 41

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อบูคาร์ดะอ์ (รอดีอัลลอฮู อันฮู) ท่านได้ส่งหนังสือไปยังท่านซัลมาน (รอดีอัลลอฮู อันฮู) ว่า “ท่านจงใช้เวลาส่วนใหญ่ให้หมกอยู่กับมัซฮิด ฉันได้ฟังร่อซูลุลลอฮ์ (คือลลอลลอฮู อัลยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่ “มัซฮิดคือบ้านของบรรดาคณดิ (คนซอและฮ์) อัลลอฮ์ได้ให้สัญญาว่าจะทรงประทานบะรอกัตแก่ผู้ที่ให้เวลาส่วนใหญ่ของเขาหมกไปในมัซฮิด อัลลอฮ์ทรงปลอบใจเขา และทรงให้ความสะดวกแก่เขา ในการผ่านสะพาน (ซีรอต) สู่อสวรรค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักคนเช่นนั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو نصر بن عبد العزيز بن قتادة ، نا أبو الفضل بن خميرويه ، نا أحمد بن نجدة ، نا سعيد بن منصور ، نا إسماعيل بن عياش ، حدثني محمد بن مقدم الصغاني ، عن محمد بن واسع ، قال : كتب أبو الدرداء إلى سلمان : أما بعد ، يا أخي اغتنم صحتك وفراغك من قبل أن يتزل بك من البلاء ما لا يستطيع أحد من الناس رده ، يا أخي اغتنم دعوة المؤمن المتبلى ، ويا أخي ليكن المسجد بيتك ، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : « المسجد بيت كل تقى » . وقد ضمن الله لمن كانت المساجد بيوتهم بالروح والراحة والجواز على الصراط إلى رضوان الرب . ويا أخي أدن اليتيم منك ، وامسح برأسه ، والطف به ، وأطعمه من طعامك ، فإن ذلك يلين قلبك ، وتدرك حاجتك ، ويا أخي إياك أن تجمع من الدنيا ما لا يؤدي شكره ، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : « يؤتى بصاحب المال الذي أطاع الله فيه وماله بين يديه كلما تكفأ به الصراط ، فقال له ماله : امض ، فقد أديت حق الله في ، ثم يجاء بصاحب المال الذي لم يطع الله فيه وماله بين كتفيه ، كلما تكفأ به الصراط

قال له ماله : ويلك ، ألا أديت حق الله في ، فما يزال كذلك حتى يدعو بالويل والثبور . ويا أخي ، إني أنبت أنك ابتعت خادما ، وإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : « العبد من الله وهو منه ما لم يخدم فإذا خدم وقع عليه الحساب ، وإن أم الدرداء سألتني أن أشتري لها خادما وكنت بذلك موسرا وإني خفت الحساب » ، ويا أخي إن لي ولك أن تتقي الله غدا ولا حساب علينا ، وإنا عشنا بعد نبينا صلى الله عليه وسلم دهرا طويلا ، والله أعلم بما أحدثنا والسلام»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อุนนัศร อุมร์ เป็น อับดุลอะซีซ : الشيخ للحاكم (Ibn 'Asaqir, 1429 : 1/399)
2. อุนลุฟฏุ มุฮัมมัด เป็น อับดุลลอฮ์ คุมัยเราะฮ์ วัยฮ์ : ثقة (al-Dhahabi, Siyar al-A'lam al-Nubala'16/311 : 2/76)
3. อะหมัด เป็น นัจญอะฮ์ : ثقة (al-Dhahabi, Siyar al-A'lam : 13/571)
4. สะอีด เป็น มัสนูร : ثقة مصنف (al-'Asqalani, 1991 : 241/2399)
5. อิสมาอิล อียาซ : صدوق في روايته عن أهل بلده، مخلط في غيرهم (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
6. มุฏอิม เป็น มิกดาม : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 534/6708)
7. มุฮัมมัด เป็น วาสิอ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 511/6368)
8. ออบูดร์ดาอ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอิมาน (n.d. : 22/77) จากสายรายงานของ ออบูดร์ดาอ์ และ Abd al-Razzaq ในมุศอนนัฟ (n.d. : 11/97)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้ที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น มิกดาม เป็นผู้รายงานที่เสาะถูก สอดคล้องกับอัลอับบานีย์ ในลิลลิตละฮ์ อัลเศาะฮิหะฮ์ (2/334) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่าน अबดุลลอฮฺ บิน มัสอูด กล่าวว่า ท่าน ได้ยิน ท่าน รอดุลลอฮฺ กล่าวว่า “มัสยิดคือบ้านของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้เข้ามามัสยิดนั้น คือแขกของพระองค์ เมื่อมนุษย์ต่างให้เกียรติและรับรองแขกด้วยดี แล้วทำไมเล่าที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงให้เกียรติรับรองด้วยความเมตตาแก่แขกของพระองค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ حَمْدَانَ الْأَصْبَهَانِيُّ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي يَعْقُوبَ الْكِرْمَانِيُّ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقْرِئِيُّ، حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ بَيْتَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ، وَإِنَّ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكْرِمَ مَنْ زَارَهُ فِيهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อัลอับบาซ เป็น ฮัมดาน อัลอัศบิฮานีย์ : ثقة ثبت (Abu al-Shaykh: Tabaqat

Muhaddithin Li Asbihan, n.d. : 3/565)

2. अबดุลลอฮฺ เป็น อปียะอุฎบ อัลกีร์มานีย์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 467/5722)

3. अबดุลลอฮฺ เป็น ยะซีด อัลมุกรีอู : ثقة فاضل (al-‘Asqalani, 1991 : 330/3715)

4. อัลมัสอูดีย์ : صدوق اختلط قبل موته ، و ضابطه أن من سمع منه ببغداد فبعد الاختلاط (al-‘Asqalani, 1991 : 344/3919)

5. ออบูอิสฮาก : ثقة مكثّر عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 423/5165)

6. อัมรฺ เป็น มัยมูน : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 427/5122)

7. अबดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูอญิม อัลกะบীর (1990 : 9/3) จากสายรายงานของ अबดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากปรากฏผู้ที่ชื่อ อัลมัสอูดีย์ เป็นผู้รายงานที่เสาะหาค แต่มีความคลาดเคลื่อนในการรายงานก่อนเสียชีวิต จึงทำให้มีผลต่อสถานภาพด้านความจำ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลีละฮฺ

อัลเศาะฮ์ฮะฮ์ (1/158) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ

หะดีษที่ 31 หน้า 42

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านชะอิด อัลคุดรี เล่าว่าฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ กล่าวว่า “เมื่อมัยยิต (คนตาย) ถูกฝังเรียบร้อยแล้ว บรรดาคนที่จัดการฝังศพยังไม่ทันกลับบ้าน มลาอิกะฮ์มุงกัรและนากีร ก็มาหา ถ้าคนตายนั้นเป็นคนที่อีมานแล้ว บรรดาความดีของเขาทั้งหมดต้องมาห้อมล้อมเขาไว้ ละหมาดจะอยู่ใกล้ศรีษะ ซากตเข้าทางขวา ศีลอคอยู่ทางซ้าย และอามาลความดีอื่นๆก็อยู่ทางเท้าของเขา จนกระทั่ง มลาอิกะฮ์ที่จะสอบถามเขาก็ต้องอยู่ไกลจากตัวเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسن بن سفيان ، قال : حدثنا عبد الواحد بن غياث ، قال : حدثنا معتمر بن سليمان ، قال : سمعت محمد بن عمرو ، يحدث ، عن أبي سلمة ، عن أبي هريرة ، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : « إن الميت إذا وضع في قبره إنه يسمع خفق نعالهم حين يولون عنه ، فإن كان مؤمنا ، كانت الصلاة عند رأسه ، وكان الصيام عن يمينه ، وكانت الزكاة عن شماله ، وكان فعل الخيرات من الصدقة والصلة والمعروف والإحسان إلى الناس عند رجله ، فيؤتى من قبل رأسه ، فتقول الصلاة : ما قبلي مدخل ، ثم يؤتى عن يمينه ، فيقول الصيام : ما قبلي مدخل ، ثم يؤتى عن يساره ، فتقول الزكاة : ما قبلي مدخل ، ثم يؤتى من قبل رجله ، فتقول فعل الخيرات من الصدقة والصلة والمعروف والإحسان إلى الناس : ما قبلي مدخل ، فيقال له : اجلس فيجلس ، وقد مثلت له الشمس وقد أدنيت للغروب ، فيقال له : أرأيتك هذا الرجل الذي كان فيكم ما تقول فيه ، وماذا تشهد به عليه ؟ فيقول : دعوني حتى أصلي ، فيقولون : إنك ستفعل ، أخبرني عما نسألك عنه ، أرأيتك هذا الرجل الذي كان فيكم ما تقول فيه ، وماذا تشهد عليه ؟ قال : فيقول : محمد أشهد أنه رسول الله ، وأنه جاء بالحق من عند الله ، فيقال له : على ذلك حييت وعلى ذلك مت ، وعلى ذلك تبعث إن شاء الله » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุฮิบบาน

1. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน : الحافظ صاحب المسند الكبير (al-Dhahabi, n.d.: 2/703)
2. อับดุลวาหิด เป็น ฆียาษ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 367/4247)
3. มุอตะมिर เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 539/6785)
4. มุฮัมมัด เป็น อัมรฺ : أو هام : صدوق له (al-'Asqalani, 1991 : 499/6188)
5. ออบีสะละมะฮ์ : ثقة مكتر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)

6. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 :3178) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบิร (1990 : 19/220) ในมุญญิม อัลเอาสฎ (1987 : 6/187)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุฮิบบาน เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่ออับดุลลาฮิด เบิน ฆิยาษ และมุฮัมมัด เบิน อัมรฺ เป็นผู้ที่สะอาด สอดคล้องกับอัลมุนซิรียฺ ในอัตตัจรียะบัตตัจรียะบ (4/284) และอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียษหัตตัจรียะบ (3561) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 32 หน้า 42

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หนึ่งในจำนวนเศาะฮาบะฮฺได้เล่าว่า เมื่อใดที่คนในครอบครัวของรอซูลุลลอฮฺได้รับความลำบาก ท่านก็ยังให้พวกเขาละหมาดและท่านใช้ให้อ่านอายะฮฺนี้

(وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْئَلُكَ رِزْقًا لَّحْنًا نَزْرُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى)

ความว่า “เจ้าจงสั่งคนในครอบครัวของเจ้าให้ละหมาด และให้อดทนต่อการละหมาดเราไม่ขอริชกีจากเจ้า แต่เราเป็นผู้ทรงประทานริชกีแก่เจ้า ผลดีก็จะได้แก่ผู้ที่ยำเกรง (ต่ออัลลลอฮฺ)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد قال : نا سعيد ، عن عبد الله بن المبارك ، عن معمر ، عن محمد بن حمزة بن يوسف ، عن أبيه ، عن جده ، عن عبد الله بن سلام قال : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « إِذَا نَزَلَ بِأَهْلِهِ الضَّيِّقُ أَمَرَهُمْ بِالصَّلَاةِ ، ثُمَّ قَرَأَ : (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا...) » الْآيَةَ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญอบรอนียฺ

1. อะหฺมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. สะอิด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
3. อับดุลลอฮฺ เบิน มุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)

4. มะอุมัร เป็น รอซิด : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
5. มุฮัมมัด เป็น หัมชะฮฺ เป็น ยูสุฟ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 475/5833)
6. หัมชะฮฺ เป็น ยูสุฟ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 181/1539)
7. ยูสุฟ เป็น อับดุลลอฮฺ : صحابي صغير (al-'Asqalani, 1991 : 611/7870)
8. อับดุลลอฮฺ เป็น สลาม : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 307/3379)

ตัดรึงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัฎม อัลเอาสิฎ (1987 : 2/397) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น สลาม และ al-Bayhaqi ในหุอุมลือมาน (n.d. : 7/178, 20/190) Abu Nu'aym ในหุละฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 8/188)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมฮฺยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอญี เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น หัมชะฮฺ เป็น ยูสุฟ เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมฮฺยริฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮฺ ในมัจญัฎมะฮฺ อัชชะวาอิด (7/70) ที่ระบุว่า ผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 33 หน้า 42-43

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอัสมาฮฺ เล่าว่า ท่านได้ขึ้นท่านรอซุลลุลลอฮฺ กล่าวว่า “ทุกคนจะต้องถูกควบคุมตัวเพื่อสอบสวนในวันกิยามะฮฺ และพวกเขาจะได้ยินเสียงเรียกร้องของมลาอิกะฮฺว่า โอ้บรรดาผู้ที่ยกย่องรำลึกถึงอัลลอฮฺ ทั้งในยามสบายและยามคับขัน อยู่ไหน พวกหนึ่งจะถูกขึ้นแล้วขึ้นสวรรค์ โดยไม่ต้องสอบสวน แล้วก็มีเสียงเรียกขึ้นอีกว่า โอ้บรรดาผู้ที่ยอมทิ้งที่นอน และใช้เวลาให้หมดกับการละหมาดในเวลากลางคืนอยู่ไหน มนุษย์อีกพวกหนึ่งก็ถูกขึ้นแล้วพวกเขาเข้าสู่สวรรค์โดยไม่ต้องสอบสวน มลาอิกะฮฺนั้นประกาศ เรียกร้องอีกว่า โอ้บรรดาผู้ที่มีธุรกิจค้าขาย ที่ไม่ลืมจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ อยู่ไหน มนุษย์อีกพวกหนึ่งก็ถูกขึ้นแล้วเข้าสู่สวรรค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا حسين بن علي الجعفي ، عن زائدة ، عن أبان بن أبي عياش ، عن شهر بن حوشب ، عن أسماء بنت يزيد ، قالت : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « يبعث الله عز وجل يوم القيامة مناديا ينادي ، سيعلم أهل

الجمع اليوم من أولى بالكرم ، أين الذين لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله ، فيقومون فيدخلون الجنة ، ثم يرجع المنادي فيقول : سيعلم أهل الجمع من أولى بالكرم أين الذين تتحافى جنوبهم عن المضاجع ، فيدخلون الجنة ، ثم يرجع المنادي فيقول : سيعلم أهل الجمع من أولى بالكرم فيقول : أين الحمادون الله على كل شيء وهم أكثر من الصنفين الأولين فيدخلون الجنة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุล เป็น หุมัยุด

1. หุสัยนุ เป็น อาลี เป็น อัลวะลีด อัลญุฟีย : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 137/1335)
2. ซาอิดะฮฺ เป็น กุฎามะฮฺ : ثقة ثبت صاحب سنة (al-‘Asqalani, 1991 : 213/1982)
3. อะบาน เป็น อบีอียาซ : متروك (al-‘Asqalani, 1991 : 87/142)
4. ชะฮฺริ เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال والأوهام (al-‘Asqalani, 1991 : 269/2830)
5. อัสมอา เป็นติ ชะซีด : صحابيية (al-‘Asqalani, 1991: 743/8532)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abd Ibn Humaid ในมุสนัด (n.d. : 1586) จากสายรายงานของอัสมอา เป็นติ ชะซีด และ al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (2003 : 712, 3097) Abd al-Razzaq ในมุศอนนัฟ (n.d. : 20578) al-Hakim ในอัลมุสตัครอก (2002 : 3467)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอึฟญิดคััน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอับดุล เป็น หุมัยุด เป็นหะดีษเฎาะอึฟญิดคััน เนื่องจากอะบาน เป็น อบีอียาซ เป็นผู้ที่มีตฺรูก

หะดีษที่ 34 หน้า 43

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอับยเล่าว่า ท่านได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ กล่าวว่า“จงบอกข่าวดีแก่บรรดามุสลิม พวกเขาได้รับเกียรติและได้รับความยกย่อง และศาสนาของพวกเขาจะมีชัย แต่สำหรับผู้ที่เอาศาสนาไปใช้ประโยชน์เพื่อโลกคunya เขาจะไม่มีหุ้นส่วนเลยในวันอาคิเราะฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ قَالَ وَحَدَّثَنِي أَبُو الشَّعْتَاءِ عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ الْوَاسِطِيُّ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَمَانَ عَنْ سَفْيَانَ عَنْ مُغِيرَةَ السَّرَّاجِ عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّنَاءِ وَالرَّفْعَةِ وَالنَّصْرِ وَالتَّمَكِينِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ عَمِلَ عَمَلَ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อับดุลลอฮ์ เป็น อะหมัด เป็น หันบัล : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 295/3205)
2. อาลี เป็น อัลหะสัน เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 399/4705)
3. ยะหฺยา เป็น ยะมาน : صدوق عابد يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 598/7679)
4. สุฟยาน อัลเชารีย์ : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 244/2445)
5. มุฆีเราะฮ์ เป็น มุสลิม อัลกิสมะลีย์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 543/6850)
6. อัลเราะฮ์บีอ์ เป็น อนัส : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 205/1882)
7. อบี อัลอาลียะฮ์ รุฟัยอ์ เป็น มิสอรอน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 210/1953)
8. อุบัยยฺ เป็น กะอับ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 96/283)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 21220, 21222) จากสายรายงานของอุบัยยฺ เป็น กะอับ และ Ibn Hibban (1993 : 406) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (2002 : 7973) al-Bayhaqi ในซุอุนุล อีมาน (2003 : 6565, 9955)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮฺ เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุก แต่เนื่องจากการสนับสนุนจาก สายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ สอดคล้องกับ อัลมุนชิรียฺ ในอัดดัจมิบวัตตริฮิบ (1/48, 2/264) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะห์ หรือ หะสัน หรือใกล้เคียงกับสองระดับ

หะดีษที่ 35 หน้าที่ 43

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานมาจากท่านร่อซูลลอสว่า “ฉันได้เห็นอัลลอฮ์ด้วยความสวยงามที่สุด พระองค์ทรงตรัสแก่ฉันว่า มุฮัมมัดเจ้ารู้ใหม่ว่า พวกมลาอิกะฮ์เขากำลังถกเถียงอะไรกัน ฉันกราบทูลว่า ข้าพระองค์ไม่รู้หรือ พระองค์ทรงตรัสอีกว่า เจ้ารู้ใหม่ว่าพวกมลาอิกะฮ์กำลังถกเถียงอะไรกัน ฉันจึงทูลว่า พวกเขาถกเถียงเรื่องการที่จะให้เกียรติ การไถ่ถอนบาป และผลบุญผู้ที่ย่างก้าวไปละหมาด ผลบุญในการทำน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ในยามหนาว และเนียมะฮ์ต่างๆที่ผู้ไปทำละหมาด แล้วนั่งในมัสยิดจนได้เวลาละหมาดใหม่ว่าเขาควรได้รับอย่างไร แน่นอนผู้ที่รักษาในสิ่งเหล่านี้เขาจะได้อยู่ด้วยความมีสิริมงคล และเต็มไปด้วยบารอ์กัต และในยามจบชีวิตพวกเขาจะหลับตาตายอย่างน่าอัศจรรย์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سَلْمَةُ بْنُ شَيْبٍ وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ قَالَا حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ عَنْ مَعْمَرٍ عَنْ أَيُّوبَ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَانِي اللَّيْلَةَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ قَالَ أَحْسَبُهُ قَالَ فِي الْمَنَامِ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى قَالَ قُلْتُ لَا قَالَ فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَفْيَيْ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ تَدْيِيٍّ أَوْ قَالَ فِي نَحْرِي فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ قَالَ يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى قُلْتُ نَعَمْ قَالَ فِي الْكُفَّارَاتِ وَالْكَفَّارَاتِ الْمُكْتَثُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَوَاتِ وَالْمَشْيِ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ وَإِسْبَاحُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ عَاشَ بِخَيْرٍ وَمَاتَ بِخَيْرٍ وَكَانَ مِنْ حَطِيبِيَّتِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ وَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِذَا صَلَّيْتَ فَقُلْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ قَالَ وَالِدَرَجَاتِ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَإِطْعَامِ الطَّعَامِ وَالصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดิรมีชีฮ์

1. สะละมะฮ์ เบ็น ชะบิ๊บ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 247/2494)
2. อับดุล เบ็น หุมัยด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 368/4266)
3. อับดุลรอซซซาก : ثقة حافظ مصنف شهير (al-'Asqalani, 1991 : 354/4064)
4. มะอุมัร : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
5. อัยยูบ : ثقة ثبت حجة من كبار الفقهاء العباد (al-'Asqalani, 1991 : 117/605)
6. อบีกีลาบะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 304/3333)
7. อับดุลลอฮ์ เบ็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำราเรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3234) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาซ และ Ahmad (2001 : 3484) al-Tabrani ในมุญัซิม อัลกะบิร (1990 : 1/406) ในมุญัซิม อัลเอาสิฎ (1987 : 3/253, 254) al-Darimi (n.d. : 2204) Abu Ya'la (n.d. : 6/162)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ในมิฆกาฮ อัลมะศอบีหุ (408, 451) ในเศาะเหียะห์อัคริมิซียบวัตร์ฮิบ (408, 451) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ และหะดีษบทนี้มีสายรายงานที่เป็นชะวาฮิด และมุตาบะอาต

หะดีษที่ 36 หน้า 43-44

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ซีออลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลิม) เคยกล่าวว่า “โอ้ ลูกอาคัมเอ๋ย เจ้าจง ละหมาดสี่รอกอ้อตในช่วงแรกของกลางวัน เราจะให้การช่วยเหลือเจ้าให้ได้รับความสำเร็จในภาระ ของเจ้าตลอดเวลาของวันนั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ رُشَيْدٍ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ مَكْحُولٍ عَنْ كَثِيرِ بْنِ مَرَّةٍ أَبِي شَجْرَةَ عَنْ نُعَيْمِ بْنِ هَمَّارٍ قَالَ «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا ابْنَ آدَمَ لَا تُعْجِزْنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ نَهَارِكَ آخِرُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. ดาวูด เป็น รุซัยด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 198/1784)
2. อัลอะลีดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 584/7456)
3. สะอิด เป็น อับดุลอาซีซ : ثقة إمام (al-'Asqalani, 1991 : 238/2358)
4. มักรูหุ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 545/6875)
5. กะซีร เป็น มุรเราะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 460/5631)
6. นุอัยม เป็น ฮัมมาร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 565/7177)

ตำราเรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1097) จากสายรายงานของนะอิม เป็นอิมมาร และ al-Tirmidhi (n.d. : 475) al-Darimi (n.d. : 1503) Ibn Hibban (1993 :2583) Abu Ya'la (n.d. : 1718) al-Tabrani ในมูญิม อัลกะบีร์ (1990 : 7647, 13318) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/48)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮ์ ในมัจญ์มะฮุ อัจชะวาอิด (2/239) ที่ระบุว่า เป็น ผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ และอัลอัลบานีนีย์ ในเศาะเหียะห์ อัลญามิอ (1913) ในเศาะเหียะห์อัดดีร์มิบ (671, 672, 673, 674) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ และหะดีษบที่นี้มีสายรายงานที่เป็นชะวาอิด และมุตาบะอาตหลายสายรายงาน

หะดีษที่ 37 หน้า 44

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีปรากฏในหะดีษหนึ่งว่า "ละหมาดนั้นแหละที่ทำให้อัลลอฮ์พอใจ มลาอิกะฮ์ก็รักใคร่ และเป็นขุนนะห์ของท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ให้ความกระจำแจ้งในเรื่องของอัลลอฮ์เป็นสาเหตุให้พระองค์ทรงรับอูร เป็นอาวุธต่อสู้ศัตรู ซึ่งจะคุ้มกันผู้ที่ไม่เคยทิ้งละหมาด เป็นนุร์ในกุโบร์ เมื่ออยู่โดดเดี่ยวในกุโบร์ เป็นการตอบคำถามของมลาอิกะฮ์ เป็นร่มเงากำบังจากความร้อนแรงในวันพิพากษา เป็นเครื่องกำบังจากไฟนรก เป็นน้ำหนักรในตาซึ่งแห่งความดี ทำให้ผ่านสะพานได้เร็วมาก เป็นกุญแจสวนสวรรค์"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عن جعفر بن محمد عن أبيه عن جده قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الصلاة مرضاة للرب تبارك وتعالى وحب الملائكة وسنة الأنبياء ونور المعرفة وأصل الإيمان وإجابة الدعاء وقبول الأعمال وبركة في الرزق وراحة للأيدان وسلاح على الأعداء وكرهية للشيطان وشفيع بين صاحبه وبين الملك الموت وسراج في قبره وفرش تحت جنبه وجواب مع منكر ونكير وأنس في قبره إلى يوم القيامة فإذا كانت القيامة صارت الصلاة ظلا فوقه وتاجا على رأسه ولباسا على بدنه ونورا يسعى بين يديه وسترا بينه وبين النار وحجة للمؤمنين بين يدي الرب تبارك وتعالى ، زتقلا في الموازين وجوازا على الصراط ومفتاحا للجنة)) [تنبية الغافلين]

อธิบายสายรายงาน

1. ญะอฺฟัร เป็น มุฮัมมัด เป็น อาลี : صدوق فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 141/950)
2. มุฮัมมัด เป็น อาลี เป็น อัลหุสัยนุ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 497/6151)
3. อาลี เป็น อัลหุสัยนุ เป็น อาลี : ثقة ثبت عابد فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 400/4715)

ศักริยฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดยอัลสะมัรกอณดียฺ ในตันบีฮฺ อัลฆอฟีลีน

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานดังกล่าวเป็นหะดีษเกาะอีฟ (มุนเกาะอูอ) เนื่องจากสายรายงานขาดตอนถึงสองช่วงด้วยกันตั้งแต่ท่านนบี ถึงท่านอาลี เป็น อัลหุสัยนุ เป็น อาลี ซึ่งท่านอาลี เป็น อัลหุสัยนุ ไม่สามารถได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบีได้ ผู้วิจัยพยายามค้นหาสถานภาพของหะดีษจากหนังสือศักริยฺหะดีษต่างๆ แต่ไม่พบ

หะดีษที่ 38 หน้า 44-45

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) เคยกล่าวว่า "ละหมาดคือศาสนา"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، أخبرنا أبو حامد أحمد بن محمد بن أحمد بن شعيب بن هارون بن موسى الفقيه ، حدثنا زكريا بن يحيى بن موسى بن إبراهيم النيسابوري ، أخبرنا وهب بن جرير ، حدثنا شعبة ، عن قتادة ، عن عكرمة ، عن عمر ، قال : « جاء رجل ، فقال : يا رسول الله أي شيء أحب عند الله في الإسلام ؟ قال : » الصلاة لوقتها ، ومن ترك الصلاة فلا دين له ، والصلاة عماد الدين » قال أبو عبد الله : « عكرمة لم يسمع من عمر وأظنه أراد ، عن ابن عمر »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีย

1. ออบูอับดุลลาฮฺ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. ออบูฮามิด อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด : صدوق (al-'Asqalani, Lisan : 1/381)
3. ชะกะรียา เป็น ยะหฺยา : ثقة (al-'Asqalani, 1991)

4. วะฮิบ เป็น ญะรีร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 585/7472)
5. ขุอบะฮฺ เป็น อัลหัจญ์ญัจญ์ : ثقة حافظ متعن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
6. เกาะตาอะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
7. อิกริมะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 396/4668)
8. อุมัร เป็น อัลคอกฏออบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 412/4888)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในขุอบุลอีมาน (n.d. : 3/1077) จากสายรายงานของ อุมัร เป็น อัลคอกฏออบ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เฆาะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษ*เฆาะอิฟ* เนื่องจากสายรายงานขาดตอนระหว่างอิกริมะฮฺ กับท่านอุมัร ซึ่งอิกริมะฮฺไม่เคยได้ยินหะดีษจากอุมัร เป็น อัลคอกฏออบ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ใน*เฆาะอิฟอัลญามิอฺ* (170, 2566) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษ *เฆาะอิฟ*

หะดีษที่ 39 หน้า 45

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) เห็นท่านอบูสุรอยเราะฮ์นอนเอา ท้องทาบพื้น ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) ถามว่า ทำไมเธอจึงทำอย่างนั้น เธอปวด ท้องหรือ เขาตอบว่า "ใช่ครับ" ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) กล่าวว่า "เธอจงลุกขึ้นไปทำละหมาด เพราะมันเป็นการบำบัดให้หายได้"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُسَافِرٍ حَدَّثَنَا السَّرِيُّ بْنُ مَسْكِينٍ حَدَّثَنَا ذُوَادُ بْنُ عَلْبَةَ عَنْ لَيْثٍ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «هَجَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَجَرْتُ فَصَلَّيْتُ ثُمَّ جَلَسْتُ فَالْتَفَتَ إِلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ اشْكَمْتُ دَرْدُ قُلْتُ نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَصَلِّ فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. ญะฮฺฟีร เป็น มุตาฟีร : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 141/957)
2. อัลสะรียฺ เป็น มิสกีน : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 230/2222)
3. เซาวาด เป็น อุลบะฮฺ : ضعيف عابد (al-'Asqalani, 1991 : 203/1844)
4. ลัยษ : صدوق اختلط جدا و لم يتميز حديثه فترك (al-'Asqalani, 1991 : 464/5685)
5. มุญาฮิด : ثقة إمام في التفسير و في العلم (al-'Asqalani, 1991 : 520/6481)
6. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 3458) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ Ahmad (2001 : 9066) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอฺ (1997 : 1/255, 3/121, 6/458)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะฮฺฟีร หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษญะฮฺฟีร เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อ เซาวาด เป็น อุลบะฮฺ เป็นผู้ที่ญะฮฺฟีร สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในซิลลีละฮฺ อัลญะฮฺฟีเราะฮฺ (2452) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะฮฺฟีร

หะดีษที่ 40 หน้า 45

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮฺฝันว่า ท่านได้ยินเสียงก๊าวเท้าของท่านบิลาล ดังอยู่ในสวรรค์ ตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ท่านถามบิลาลว่า "บิลาลเธอมีอามัลอันใดที่จะช่วยให้เจ้าได้อยู่ใกล้ชิดฉันในสวรรค์" ท่านบิลาลตอบว่า "เมื่อใดฉันเสียน้ำละหมาด แม้แต่ในเวลากลางคืน ฉันต้องทำใหม่ทันที และฉันละหมาดสุนัต หลาฮฺรอกาอฺต”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ نَصْرٍ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ أَبِي حَيَّانَ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمَلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ فَإِنِّي سَمِعْتُ دَفَّ نَعْلَيْكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ قَالَ مَا عَمَلْتُ عَمَلًا أَرْجَى عِنْدِي أَنِّي لَمْ أَتَطَهَّرْ طَهُورًا فِي سَاعَةٍ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا كُتِبَ لِي أَنْ أُصَلِّيَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อิศฮาก เป็น นัศร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 99/334)
2. อับดูสามะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 177/1487)
3. อับดูหัยยาน : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 590/7555)
4. อับดูซุรอซะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 641/8103)
5. อับดูสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 1149) จากสายรายงานของอับดูสุรอยเราะฮฺ และ Muslim (1953 : 2458) Ibn Hibban (1993 :29/207) Ibn Khuzaymah (n.d. : 4/433) al-Bayhaqi ในซุบอูลีมาน (n.d. : 6/241)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลัฆมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่ชื่ออิศฮาก เป็น อิบรอฮีม เป็น นัศร เป็นผู้ที่เศาะดูก แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลัฆมอยริฮฺ

หะดีษที่ 41 หน้า 46

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

กาลครั้งหนึ่งเหล่าซอฮาบะฮฺ ถามท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) มีหรือที่เราจะต้องพบความพินาศ ทั้งๆ ที่ในพวกของเรามีคนดีๆ อยู่"ท่านรอซูลุลลอฮฺตอบว่า "ใช่ (มีแน่) คือเมื่อใดก็ตามที่ความชั่วขยายไปทั่ว"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عُقَيْلٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ حَحْشِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَرِعَا يَقُولُ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ أَفْتَرَبَ فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلَ هَذِهِ وَحَلَقَ بِإِصْبَعِهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ حَحْشٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْهَلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْثُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. ยะหุยา เป็น บุกัยร : ثقة في الليث (al-'Asqalani, 1991 : 592/7580)
2. อัลลัษษ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
3. อุกัยล : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 396/4665)
4. อิบน์ ซิฮาบ : الفقيه الحافظ متفق على جلالته وإتقانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. อุรวะฮ์ เป็น ชุบัยร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
6. ซัยนัษ เป็นติ อปีสะละมะฮ์ : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8595)
7. อุมมี หะบิบะฮ์ เป็นติ อปีสุฟยาน : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8588)
8. ซัยนัษ เป็นติ ญะฮ์ : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8594)

ศักริฎุหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bukhari (1979 : 3097, 3331) จากสายรายงานของซัยนัษ บินติ ญะฮ์ และ Muslim (1953 : 5128, 5129) Ibn Majah (n.d. : 3953) Ahmad (2001 : 27413, , 27414) al-Bayhaqi ในซุอูลอีมาน (7336) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 10/93) Abd al-Razzaq ใน มุศอนนัฟ (n.d. : 20749) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (n.d. : 106)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์

หะดีษที่ 42 หน้า 46

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อามัลยัฮ์ ยัคงเคยเนันถึงว่าหะดีษที่บอกว่า "ผู้ซึ่งละหมาดฟรดูแม้แต่เพียงเวลาเดียวเจดนาทิง ชื่อของเขาจะถูกบันทีกบนประตุมนรก ซึ่งที่เขาจะนำถูกเข้าไป"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا إبراهيم بن محمد بن يحيى المزكي النيسابوري في جماعة قالوا: حدثنا محمد بن إسحاق الثقفي، حدثنا أبو معمر صالح بن حرب، حدثنا إسماعيل بن يحيى، عن مسعر، عن عطية، عن أبي سعيد، قال: قال رسول صلى الله عليه وسلم: «من ترك صلاة متعمداً كتب اسمه على باب النار فيمن يدخلها» تفرد به صالح، عن إسماعيل عنه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมมุลอัยม

1. อิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด อัลนัยสาบูนีย์ : ثقة (al-Khatib : Tarikh Baghdad, n.d. : 6/168)
2. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก : لم يذكر (Abu Na'im, Dhakara Akhbar Asbahan : 1520)
3. อุมมอะอุมร์ ศอลิหฺ เป็น หัรบ : روي عنه جماعة (al-'Asqalani, Lisan : 4/170)
4. อิสมาอิล เป็น ยะห์ยา อัลชัยบานีย์ : متهم بالكذب (al-'Asqalani, 1991 : 1/336)
5. มิสอ์ร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 10/115)
6. อิฎียะฮฺ อัลเอาฟา : وكان شيعياً مدلساً ، و صدوق بخطيء كثيراً (al-'Asqalani, 1991 : 7/225)
7. อุมมะฮฺ อัดคุดรีฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 3/481)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุคยูฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 7/299) จากสายรายงานของอุมมะฮฺ อัดคุดรีฮฺ และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอฺ (1997 : 1/494)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ์ฟฎิคัดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอุมมุลอัยมเป็นหะดีษเกาะอ์ฟฎิคัดัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อ อิสมาอิล เป็น ยะห์ยา อัลชัยบานีย์ เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าโกหก

หะดีษที่ 43 หน้า 46

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอับดุลลอฮ์ อิบนิอับบาส เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) ขอคัวร์ "โอ้อัลลอฮ์ ขอได้โปรดอย่าให้คนใดในพวกเราตกเป็นคนยากจน " ภายหลังท่านถามพวกเราว่า ท่านทั้งหลายรู้หรือเปล่าว่าคนจนนั้นคือใคร เหล่าเศาะฮาบะฮ์ ขอร้องให้ท่านบอกท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) กล่าวว่า คนจนนั้นคือ ผู้ที่ทำเฉยเมยถึงละหมาด เขาจะไม่มีส่วนอะไรในอิสลาม ที่เขาจะได้รับ"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال يوماً لأصحابه: «اللهم لا تدع فينا شقياً ولا محروماً ثم قال صلى الله عليه وسلم: أتدرون من الشقي المحروم قالوا: من هو يا رسول الله قال: تارك الصلاة»

ตั้ครี่จญ์หะดีษ

ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทหะดีษจากหนังสืออัลชะวาญีร ของอัลฮัยตะมีย์ อัลมักกีย์ (1/296) และพยายามค้นหาว่าตัวบทนั้นที่กอยู่ที่ใด แต่ไม่พบ

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 44 หน้า ที่ 47

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ยังมีรายงานว่า “ในนรกมีบ่ออยู่ลูกหนึ่ง ชื่อว่าเป็นบ่อแห่งทรมาน ในบ่อนี้มีแมลงปอง ตะขาบตัวใหญ่หมึมา ที่นี้เป็นที่อยู่ของผู้ที่เฉยเมยต่อละหมาด และสัตว์พวกนี้ก็จะกัดต่อยพวกนี้ อย่างไม่ปราณี”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«أول من يسود يوم القيامة وجوه تاركي الصلاة وإن في جهنم واديا يقال له "الملحم" فيه حيات كل حية ثخن رقبة البعير طولها مسيرة شهر تلسع تارك الصلاة فيغلي سمها في جسمه سبعين سنة ثم يتهرى لحمه»

ตั้ครี่จญ์หะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสืออัลชะวาญีร (1/296) ของอัลฮัยตะมีย์ อัลมักกีย์

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 45 หน้า ที่ 48

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีรายงานจากท่านอาอีชะฮ์ ว่า “ฉันขอสาบานในสามอย่างว่า อัลลอฮ์จะไม่ให้ผู้ที่มีส่วนของอิสลามเหมือนกับผู้ที่ไม่มีส่วนในอิสลาม ส่วนต่างๆของอิสลามคือ ถือศีลอด ละหมาด และซอคาอ์ต่าง ๆ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَزِيدُ أَخْبَرَنَا هَمَّامُ بْنُ يَحْيَى عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ حَدَّثَنِي شَيْبَةُ الْخَضْرِيُّ قَالَ كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَحَدَّثَنَا عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «ثَلَاثٌ أَحْلَفُ عَلَيْهِنَّ لَا يَجْعَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ لَهُ سَهْمٌ فِي الْإِسْلَامِ كَمَنْ لَا سَهْمَ لَهُ فَأَسْهَمُ الْإِسْلَامِ ثَلَاثَةٌ الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالزَّكَاةُ وَلَا يَتَوَكَّلَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا فَيُؤَكِّدُ عَلَيْهِ غَيْرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُجِبُ رَجُلٌ قَوْمًا إِلَّا جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعَهُمُ وَالرَّابِعَةُ لَوْ حَلَفْتُ عَلَيْهَا رَجَوْتُ أَنْ لَا آتَمَّ لَهَا يَسْتُرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» فَقَالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ إِذَا سَمِعْتُمْ مِثْلَ هَذَا الْحَدِيثِ مِنْ مِثْلِ عُرْوَةَ يَرُوهُ عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحْفَظُوهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ชะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
2. ฮัมมาม เป็น ยะหฺยา : ثقة ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 574/7319)
3. อิสฮาก เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลอะฮฺ : ثقة حجة (al-'Asqalani, 1991 : 101/367)
4. ชัยบะฮฺ อัลคฺฎะรียฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 270/2840)
5. อุมร์ เป็น อับดุลอะชีซ : أمير المؤمنين عد من الخلفاء الراشدين (al-'Asqalani, 1991 : 415/4940)
6. อูเราะฮฺ เป็น ชุบัยร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
7. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ศักรียญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Ahmda (2001 : 25121) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 1/19, 4/384) al-Bayhaqi ในซุบุดดีมาน (2003 : 8725) al-Tabrani ในมูญิมอัลกะบิร (1990 : 8711, 8712) Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 2/216)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อชัยบะฮฺ อัลคฺฎะรียฺ เป็นผู้ที่อยู่ในระดับมักรูด แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนซึ่งมีฐานะเดียวกันและสูงกว่า จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอับานีย์ ในเศาะเหียะหฺอัคดร์ฆิบวัตดร์ฮิบ (374) ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (1387) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ

หะดีษที่ 46 หน้าที่ 48

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านอิบนิอุมร์ รายงานว่า “ไม่มีศาสนาสำหรับผู้ที่ไม่ละหมาด เพราะการละหมาดนั้นมีตำแหน่งในศาสนาเสมือนตำแหน่งของศีรษะในร่างกาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الشَّعْبِيُّ الشَّيْبَانِيُّ قَالَ : نَا الْحُسَيْنَ بْنَ الْحَكَمِ الْخَبْرِيُّ الْكُوفِيُّ قَالَ : نَا حَسَنَ بْنَ حُسَيْنِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ : نَا مَدْلِدُ بْنُ عَلِيٍّ ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، عَنْ نَافِعٍ ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ ، وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا طُهُورَ لَهُ ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ ، إِنَّمَا مَوْضِعُ الصَّلَاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด อัลชะอฺรี อัลชีรอชี : ثقة (al-‘Asqalani, 1991)
2. อัลหุสยฺน เป็น อัลหะกีม อัลหิบรี อัลกุฟีย์ : ثقة (al-Wa‘idi, Rijal al-Daruqutni : 624)
3. หะสัน เป็น หุสยฺน อัลอันศอรีย์ : منكر الحديث (Ibn ‘Adi, al-Kamil fi al-Du‘afa‘, : 2/332)
4. มานคิล เป็น อาลี : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 545/6883)
5. อับบยฺดิลลาฮฺ เป็น อุมร์ เป็น หัฟศฺ อัลอุมะรียฺ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 373/4324)
6. นาฟิอฺ ออบูอับดิลลาฮฺ อัลมะคะนียฺ : ثقة ثبت فقيه مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 559/7086)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 5/330)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัมม์ อัลเอาศัก (1987 : 2313) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ และ al-Tabrani ในมูญัมม์อัลกะบิร (1990 : 5459) ในมูญัมม์อัลเศาะฆิร (1987 : 1/165)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอฺฟญิดคัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเกาะอฺฟญิดคัน เนื่องจาก ผู้รายงานที่ชื่อ อัลหุสยฺน เป็น อัลหะกีม เป็นผู้ที่มีนักรอัลหะดีษ

หะดีษที่ 47 หน้าที่ 48

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ขณะที่ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อับบาซไม่สบายเนื่องจากโรคหนึ่งที่ประสบแก่ท่าน หมอบอกว่าโรคนี้จะรักษาให้หายได้ แต่ท่านต้องหยุดเสียก่อนชั่วคราว ท่านกล่าวว่า ทำอย่างนั้นไม่ได้ ฉันเคยได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) กล่าวว่า คนที่ไม่ละหมาดจะเข้ากราบหลุมอัลลอฮ์ โดยที่อัลลอฮ์โกรธกริ้วเขามาก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدَانُ بْنُ أَحْمَدَ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْمُخَرَّمِيُّ، حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ مَحْمُودٍ، حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ حَاتِمِ بْنِ أَبِي صَعْبَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ لِقَائِي اللَّهُ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อับดาน เป็น อะหฺมัด : الحافظ ثقة (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, n.d. : 2/688)
2. มุฮัมมัด เป็น อับดุลลอฮ์ อัลมุกอรรอมีย์ : الحافظ (al-Dhahabi, Mizan al-'Itidal : 4/601)
3. สะฮฺล เป็น มะหฺมูด : مجهول حال (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 4/204)
4. ศอลิหฺ เป็น อุมฺร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/398)
5. ฮาติม เป็น อิบิเศาะฆิร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 2/130)
6. สิมาก เป็น หัรบ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 4/234)
7. อิกริมะฮฺ : ثقة ثبت عالم بالتفسير (al-'Asqalani, 1994 : 7/271)
8. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาซ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/278)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัซิม อัลกะบิร (1990 : 9/491) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ บิน อับบาซ และ al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/309)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากสะฮฺล เป็น มะหฺมูด เป็นผู้ที่มัจญ์ฮูลฮาล สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟอัตดัรฆิบ วัตดัรฆิบ (303) ในเงาะอิฟอัลญามิอฺ (5523) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 48 หน้า 48-49

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอาลี (รอคัยลลอฮุ อันฮู) ได้ขอร้องให้ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) จัดหาทาสให้สักคนหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) ท่านกล่าวว่า นี่แหละมีอยู่สามคน เลือกเอาตามใจเจ้า ท่านอาลีเอ่ยขึ้นว่า โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮุ ขอได้โปรดเลือกให้ฉันเถิด ท่านรอซูลุลลอฮุ ก็จัดให้คนหนึ่งโดยเฉพาะ แล้วท่านบอกว่า “เจ้าเอาคนนี้ไป เธอเคร่งต่อละหมาดมาก แต่เจ้าอย่าได้เขียนตีเธอ เราถูกห้ามไม่ให้เขียนตีคนละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، حدثنا أبو العباس قاسم بن القاسم السيارى ، حدثنا إبراهيم بن هلال ، أخبرنا علي بن الحسن بن شقيق ، أخبرنا الحسين بن واقد ، حدثني أبو غالب ، حدثني أبو أمامة ، قال : جاء علي إلى النبي صلى الله عليه وسلم ، فقال : يا نبي الله ادفع إلينا خادمًا ، قال : « اذهب فإن في البيت ثلاثة فخذ أحد الثلاثة » ، فقال : يا نبي الله اختر لي ، قال : « اختر لنفسك » ، قال : يا نبي الله ، اختر لي ، قال : « اختر لنفسك » ، قال : يا رسول الله اختر لي ، قال : « اذهب فإن في البيت ثلاثة منهم غلام قد صلى فحذه ولا تضربه فإنما قد نهينا عن ضرب أهل الصلاة »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อนุอับดีลลาฮุ : الإمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. กอสิม เป็น อัลกอสิม อัลสียารีย์ : سكت عنه (al-Wa'idi : Rijal al-Hakim : 1172)
3. อิบรอฮีม เป็น ฮิตาล : سكت عنه (al-Wa'idi : Rijal al-Hakim : 206)
4. อาลี เป็น อัลหะสัน เป็น ชะกิก : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 399/4706)
5. อัลหะลัยษ เป็น วากิด : ثقة له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 169/1358)
6. อนุ ฆอลิบ : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1991 : 664/8298)
7. อนุ อูมามะฮุ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)
8. อาลี เป็น อปีฏอิลิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตำร็องญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดยของ al-Bayhaqi ในซุบอูลอีมาน (n.d. : 6/316) จากสายรายงานของอนุอูมามะฮุ และอาลี เป็น อปีฏอิลิบ และ al-Tabrani ในมูอญัม อัลกะบীর (1990 : 3895) al-Darimi (n.d. : 2/219)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีษ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอบูฆอลิบ เป็นผู้เศาะคู แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (860) ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (1428) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะห์

4.1.2 คุณค่าและความสำคัญของละหมาดญะมาอะฮฺ

หะดีษที่ 49 หน้า 54

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีในหะดีษของท่านนบี (คือตลอดลอสฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ตอนหนึ่งว่า “คนใดที่ทำน้ำละหมาดที่บ้านแล้วออกจากบ้าน ไปมัสยิด ก็เหมือนกับเขาผู้นั้น ได้แต่งชุดเอียะฮ์รอมที่บ้านของเขาเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์แล้ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«حَدَّثَنَا أَبُو تَوْبَةَ حَدَّثَنَا الْهَيْثَمُ بْنُ حَمِيدٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ الْحَارِثِ عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ مُتَطَهَّرًا إِلَى صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ فَأَجْرُهُ كَأَجْرِ الْحَاجِّ الْمُحْرِمِ وَمَنْ خَرَجَ إِلَى تَسْبِيحِ الضُّحَى لَا يَنْصِبُهُ إِلَّا إِيَّاهُ فَأَجْرُهُ كَأَجْرِ الْمُعْتَمِرِ وَصَلَاةٌ عَلَىٰ أُمَّةٍ لَا لَعْنَةَ بَيْنَهُمَا كِتَابٌ فِي عَلَيْنَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาอูด

1. อบูเตาบะฮฺ : ثقة حجة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 207/1902)
2. อัลฮัยษัม เบิน หุมัยดฺ : صدوق رمى بالقدر (al-'Asqalani, 1991 : 577/7362)
3. ยะหฺยา เบิน อัลฮาริษ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 589/7522)
4. อัลกอสิม อิบิ อับดุลเราะห്മาน : صدوق يغرب كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 450/5470)
5. อบูอุมามะฮฺ อัลบาศิธิยฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตำรึจัญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 558) จากสายรายงานของอบูอุมามะฮฺ

อัลบะฮิฎี และ al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/49, 63) al-Tabrani ในมูญิม อัลเอาดีฎ (1987 : 7/360 , 3390)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อ อัลฮัยษัม เป็น หุมัษุด และอัลกอติม อบีอับดุลเราะห์มาน เป็นผู้ที่จะเศาะดุก แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้ได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นที่มีฐานะเท่ากันและสูงกว่า จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษ

หะดีษที่ 50 หน้า 54

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหลายหะดีษบอกว่า “เมื่ออิหม่ามกล่าวว่า อามีน หลังจากอ่านฟาติฮะฮ์ มวลมลาอิกะฮ์ก็กล่าวคำอามีนเหมือนกัน และใครก็ตามที่อามีนพร้อมมวลมลาอิกะฮ์ บาปกรรมของเขาที่ผ่านมามาอัลลอฮ์จะทรงอภัยให้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ سُمَيِّ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا قَالَ الْإِمَامُ {غَيْرِ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} فَقُولُوا آمِينَ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีฮ์

1. อับดุลลอฮ์ เป็น มัสละมะฮ์ : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 323/3620)
2. มาลิก เป็น อนัส : إمام دار الهجرة (al-‘Asqalani, 1991 : 516/6425)
3. สุมัยฮ์ เมลาตา ออบูบักร์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 256/2635)
4. ออบูศอลิหฺ อัลสัมมาน : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 203/1841)
5. ออบูสุรเราะฮ์ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรารีฎหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bukhari (1979 : 780, 781, 782, 4475) จากสายรายงานของ

อบูสุรอยเราะฮ์ และ Muslim (1953 : 410) Abu Dawud (1969 : 935, 936) al-Nasa'i (1990 : 926, 928) ในสุนันอัลกุบรอ (1/322, 6/284) Ahmad (2001 : 7660, 7187) Ibn Hibban (1993 : 8/102) Ibn Khuzaymah (n.d. : 2/422) Malik ในมุวัฏฏะ (n.d. : 181, 1/263) al-Darimi (n.d. : 1292, 1293) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/55, 92) Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 6280)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์

หะดีษที่ 51 หน้า 56

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีการรายงานว่า “ขณะที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลิม) เจ็บหนักใกล้จะถึงวาระสุดท้ายของท่านแล้ว ท่านถึงกับสลบไม่ได้สติหลายครั้งด้วยกัน ในขณะที่พยายามทำนาละหมาดจนท่านนำละหมาดได้เสร็จ ถึงแม้ท่านลุกขึ้นไม่ไหวแล้วก็ตาม แต่ท่านยังสามารถไปมัสยิดจนได้ โดยมีเศาะฮาบะฮ์ช่วยพยุงร่างของท่านไปยังมัสยิด ท่านสั่งให้ อบูบักรฺเป็นอิหม่ามท่านเป็นมะอุมุมพร้อมกับเศาะฮาบะฮ์อื่นๆ ในแถว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ قَالَ حَدَّثَنَا زَائِدَةُ عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عْتَبَةَ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ «أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ مَرَضِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ بَلَى تَقُلُّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَلْنَا فَاعْتَسَلَ فَذَهَبَ لِيُنَوِّءَ فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَدَ فَاعْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيُنَوِّءَ فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ فَفَعَدَ فَاعْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيُنَوِّءَ فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالنَّاسُ عَكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْأَخْرَجَ فَارْسَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ بَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَاتَاهُ الرَّسُولُ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَفِيقًا يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ تِلْكَ الْأَيَّامَ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ لِمَصَلَاةِ الظُّهْرِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَانَ لَا يَتَأَخَّرُ قَالَ أَجْلِسَانِي إِلَى حَنْبِهِ فَأَجْلَسَاهُ إِلَى حَنْبِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ يَأْتُمُّ بِمَصَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ بِمَصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. อะหฺมัด เป็น อับลลอฮฺ เป็น ยูนุส : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 81/63)
2. ชาอิกะฮฺ เป็น กุคามะฮฺ : ثقة ثبت صاحب سنة (al-'Asqalani, 1991 : 213/1982)
3. มุซา เป็น อบีอาอิชะฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 552/6980)
4. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อับดิลลาฮฺ เป็น อุตบะฮฺ : ثقة فقيه ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 372/4309)
5. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 646) และ Muslim (1953 : 629) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ al-Nasa'i (1990 : 825) Ibn Majah (n.d. : 1222) Ahmad (2001 : 5141, 26137) Ibn Hibban (1993 : 2150, 6722) al-Darimi (n.d. : 1304) Ibn Khuzaymah (n.d. : 260, 1455, 1529, 1536) Ibn Abi Shaybah (1989 : 2/227, 2/229) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 1/123, 3/80, 8/151)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกะฮฺ

หะดีษที่ 52 หน้า 56

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุตคาร์ดะฮฺ (รอคียัลลอฮฺ อันฮู) กล่าวว่า “ครั้งหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮฺ (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม) กล่าวกับท่านว่า เธอจงกราบไหว้พระผู้เป็นเจ้าของเธอเหมือนกับว่ากำลังเห็นอัลลอฮฺ อยู่หน้าเธอ จงถือเสียว่าเธอเป็นจำนวนผู้ที่ตาย จงระวังจากคำสาปแช่งของผู้ที่ถูกเบียดเบียน จงอย่าทิ้งละหมาดญะมาอะฮฺ เวลาอิซา และซุบฮิ ถึงแม้เธอต้องคลานไปก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو القاسم زاهر بن طاهر أنا أبو بكر أحمد بن الحسين أنا أبو الحسن المقرئ أنا الحسن بن محمد نا يوسف بن يعقوب نا محمد بن أبي بكر نا سليمان بن داود نا سلام يعني أبا الأحوص عن أبي إسحاق عن رجل من النخع قال شهدت أبا الدرداء حين حضرته الوفاة قال أحدثكم حديثنا سمعته من رسول الله صلى الله عليه وسلم

سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : «اعبد الله كأنك تراه فإن كنت لا تراه فإنه يراك واعدد نفسك في الموتى وإياك ودعوة المظلوم فإنها مستجابة ومن استطاع منكم أن يشهد الصلاتين العشاء والصبح ولو حبوًا فليفعل»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะซากิร

1. อบูอากอสิม ซาฮิร เป็น ฎอฮิร: العالم المحدث (al-Dhahabi, Siyar : 20/9)
2. อบูบักร์ อะหฺมัด เป็น อัลหุสซัน อัลบัยฮะกีย : الإمام الحافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat : 3/1132)
3. อัลหะสัน อัลมุกรือ : مجهول حال (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/187)
4. อัลหะสัน เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Wa‘idi, Rijal al-Hakim : 603)
5. ยูสุฟ เป็น ยะอฺกูบ : ثقة صالح (al-Dhahabi, Tadhkrat al-Huffaz : 470/5761)
6. มุฮัมมัด เป็น อิบักร์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 470/5761)
7. สุลัยมาน เป็น ดาวูด : ثقة حافظ غلط في أحاديث (al-‘Asqalani, 1991 : 250/2550)
8. อบูอัลอะหฺวัต : ثقة متقن صاحب حديث (al-‘Asqalani, 1991 : 261/2703)
9. อบูอิสฮาก อัมรฺ เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة مكثر عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 423/5065)
10. คนหนึ่งที่เมืองนะเคาะ : مبهم
11. อบูอัลดฺรดาอ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn ‘Asaqir ในตาริค ดิมัชก (2008 : 68/113) จากสายรายงานของ อบูดฺรดาอ และ al-Tabrani ในมูอญัม อัลกะบิร (1990)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะซากิร เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏชื่อผู้รายงานที่มัจญ์ฮูล และไม่ชัดเจน แต่เนื่องจากมีชะวาฮิดด้วยกับสายรายงานและตัวบทอื่นๆ มาสนับสนุน จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลดฺรฆิบ วัตดฺรฮิบ (418) ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (1038, 1040) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ

หะดีษที่ 53 หน้าที่ 56

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีบอกในหะดีษตอนหนึ่งว่า “ละหมาดอิซาและละหมาดซุบฮินั้นหนักยิ่งแก่มนูนาฟิก (หน้าไหว้หลังหลอก) หากพวกเขาจริงจังถึงผลดีของญะมาอะฮ์ทั้งสองแล้วเขาจะต้องไปละหมาดที่ มัสยิดถึงแม้เขาจำต้องกลานไปก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَأَنِّفِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ الْمُؤَذِّنَ فَيَقِيمَ ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا يُؤْمِنُ النَّاسَ ثُمَّ أَخَذَ شَعْلًا مِنْ نَارٍ فَأَحْرَقَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ بَعْدُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อุมัร เป็น หัฟศ : ثقة ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 411/4880)
2. หัฟศ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 173/1430)
3. อัลอะอะอิมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. ออบุศอลิห : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
5. ออบุสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักรียญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 657) จากสายรายงานของอบุหุรอยเราะฮ์ และ Muslim (1953 : 651) Abu Dawud (1969 : 467) Ibn Majah (n.d. : 656) al-Nasa'i (1990 : 834) Ibn Hibban (1993 :2092, 2133) al-Darimi (n.d. : 1320) Ibn Khuzaymah (n.d. : 5/390, 402) Ibn Abi Shaybah ในมุศอบนัฟ (n.d. : 1/367) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 865, 2/421) al-Bayhaqi ในอัลสุन्नันอัลกูบรอ (1990 : 3/102)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์

หะดีษที่ 54 หน้าที่ 60

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในรายงานหะดีษหนึ่งว่า “ผู้ที่เดินทางไปมัสยิดเพื่อละหมาดในยามมืดของเวลากลางคืนนั้นจะได้อยู่บนมิมบาร์ (บัลลัง) อันเต็มไปด้วยรัศมีอันโชติช่วง ในขณะที่คนกำลังงงัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَرِقِ الْجَمْصِيِّ، حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ، حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ سَلْمَةَ الْقَيْسِيَّةِ، عَنْ أَبِي أَمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «بَشِّرِ الْمُدْلِجِينَ إِلَى الْمَسَاجِدِ فِي الظُّلْمِ بِمَنَابِرٍ مِنْ نُورِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، يَفْزَعُ النَّاسُ وَلَا يَفْزَعُونَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด เป็น อีรอก อัลหิมศีย์ : غير معتمد (al-'Asqalani : Lisan : 1/44)
2. อัมรุ เป็น อุษมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 424/5073)
3. บะกียะฮฺ : الصدوق كثير التدليس عن الضعفاء (al-'Asqalani, 1991 :126/734)
4. ศอฟวาน เป็น อัมรุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 277/2939)
5. สะละมะฮฺ อัลกอฮยลีย์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 249/2519)
6. ออบูอุมามะฮฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุอูญุม อัลกะบิร (1990 : 7/154, 342) จากสายรายงานของอบูอุมามะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากอิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด ไม่เป็นที่ยอมรับของบรรดาอุละมาอฺ และบะกียะฮฺ เป็นผู้ที่ปิดบังอำพรางผู้ที่เฎาะอิฟเป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอิฟออตตริฆิมบัตตริฆิบ (198) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 55 หน้าที่ 60

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกรายงานหนึ่งว่า “ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์จะถามหาว่า เพื่อนบ้านของพระองค์อยู่ที่ไหน เล่ามวลมลาอิกะฮ์จึงทูลว่า ใครกันเล่าที่เป็นเพื่อนของพระองค์นั้น อัลลอฮ์ทรงตรัสตอบว่า พวกเขาเหล่านั้นคือ บรรดาผู้ไปยั้งมัสยิดเป็นเนืองนิจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن جعفر الوركاني ، ثنا معمر بن سليمان ، عن فياض بن غزوان ، عن محمد بن عطية ، عن أنس قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إن الله لينادي يوم القيامة أين جيرياني ؟ أين جيرياني ؟ قال : فتقول الملائكة ربنا ومن ينبغي أن يجاورك فيقول أين عمار المساجد»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮาริษ เบน อับดุลฮามะฮ์

1. มุฮัมมัด เบน ญะอฺฟัร อัลวะเราะกานีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 471/5783)
2. มะอุมัร เบน สุลัยมาน : ثقة (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil :8/373)
3. ฟิยาฏ เบน หมอซุวาน : ثقة (Lisan al-Mizan, : 6/35)
4. มุฮัมมัด เบน อิฎฏิยะฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 496/6140)
5. อนัส เบน มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Harith Ibn Abi Usamah ในมุสนัด (n.d. : 1/187) จากสายรายงานของ อนัส เบน มาลิก และ Abu Nu'aym ในหุลละฮ์ อัลอะลิยาอฺ (2008 : 4/353)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮาริษ เบน อับดุลฮามะฮ์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เบน อิฎฏิยะฮ์ เป็นผู้ที่เสาะหุค โดยที่อัลอัลบานีย์ ในอัลลิลลิลละฮ์ อัลเศาะฮิหะฮ์ (2728) ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับดี

หะดีษที่ 56 หน้าที่ 61

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งเล่าว่า “สถานที่ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดที่สุดคือ มัสยิด และที่พระองค์ทรงรังเกียจที่สุดคือตลาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

و حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ قَالَا حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ حَدَّثَنِي أَبُو دُبَابٍ فِي رِوَايَةِ هَارُونَ وَفِي حَدِيثِ الْأَنْصَارِيِّ حَدَّثَنِي الْحَارِثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مِهْرَانَ مَوْلَى أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ฮารูน เป็น มะอูรอฟ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 569/7242)
2. อิสฮาก เป็น มุซา อัลอันศอริย์ : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 103/386)
3. อนัส เป็น อียาฎ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 115/564)
4. อิบน์ อิบิซุบาบ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 146/1030)
5. อัลฮาริช : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 146/1030)
6. อับดุลเราะห์มาน เป็น มิฮฺรอน : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 351/4019)
7. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 1076) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ Ibn Hibban (1993 : 1624) Ibn Khuzaymah (n.d. : 1228) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 1/296, 5/250) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/65, 7/51) al-Tabrani ในมูญัซิม อัลเอาดีฎ (1987 : 15/420)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลีหมอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอิบนุ อิบิซุบาบ และอัลฮาริช เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลีหมอยริศ

หะดีษที่ 57 หน้าที่ 61

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกรายงานหนึ่งว่า “มัสยิด คือ สวนสวรรค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ أَنَّ حُمَيْدًا الْمَكِّيَّ مَوْلَى ابْنِ عُلْقَمَةَ حَدَّثَهُ أَنَّ عَطَاءَ بْنَ أَبِي رَبَاحٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ قَالَ الْمَسَاجِدُ قُلْتُ وَمَا الرَّتْعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. อิบรอฮีม เป็น ยะอูกูบ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 95)
2. ซัยดฺ เบ็น หุบบาบ : صدوق يخطئ في حديث الثوري (al-'Asqalani, 1991 : 222)
3. หุมัษฺด อัลมักกี : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 183/1568)
4. อะฏออุ เบ็น อบีเราะซะบาหฺ : ثقة فقيه فاضل لكنه كثير الإرسال (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
5. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ศักริญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดยal-Tirmidhi (n.d. : 3509) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อหุมัษฺด อัลมักกี เป็นผู้ที่มัจญ์ฮุด โดยที่อัคริมิซีย (3509) ระบุว่า เป็นหะดีษ หะสัน*เงาะริบ* และอัลอัลบานียฺ ใน*เงาะอิฟ อัลญามิอฺ* (701) ใน*สิลลิละฮฺ อัลเงาะอิฟะฮฺ* (1150) ที่ ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ*

หะดีษที่ 58 หน้าที่ 61

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อบุชะฮัด (รอคียัลลอฮฺ อันฮฺ) กล่าวว่า ท่านรอซูล (คือลฯ) กล่าวว่า "ฉันขอขึ้นยืนถึงการ

อิหม่าม ของผู้ที่ไปมัสยิดเป็นเนื่องนิจ" แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์ ﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 {الآخر} ความว่า “เฉพาะผู้ที่อิหม่ามต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์เท่านั้นที่จะสร้างความเจริญให้แก่
 มัสยิดของอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ عَنْ دَرَّاجِ أَبِي السَّمْحِ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ
 عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ فَإِنَّ
 اللَّهُ تَعَالَى يَقُولُ { إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ } الْآيَةَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. อิบน์ อับดุลมุฏริ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 513/6391)
2. อับดุลลอฮ์ เบ็น วะฮะบิ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. อัมร์ เบ็น อัลฮาริษ : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
4. คัรรอจญ์ ออบี อัลสัหมุ : في حديثه عن أبي الهيثم ضعف (al-'Asqalani, 1991 : 201/1824)
5. ออบี อัลฮัยษัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 253/2599)
6. ออบีสะอิด อัลคุดริย : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตักริยญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2542, 3018) จากสายรายงานของอบุสะอิด
 อัลคุดริย และ Ibn Majah (n.d. : 794) al-Darimi (n.d. : 1270) Ibn Hibban (1993 :1749) Ibn
 Khuzaymah (n.d. : 1422) al-Bayhaqi ในซุอบุคอีมาน (n.d. : 6/454) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/66)
 Abd Ibn Humaid ในมุสนัด (n.d. : 926)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริษ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษเฉาะอิฟ
 เนื่องจากคัรรอจญ์ ออบีอัลสัหมุ เป็นผู้รายงานที่เศาะดุค แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้ได้รับการสนับสนุน
 จากสายรายงานอื่นที่มีฐานะเท่ากัน และสูงกว่า จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริษ

หะดีษที่ 59 หน้าที่ 65

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งจากท่านอับบาสว่า “ผู้ที่ทิ้งละหมาดอะซะฮ์ ดังกล่าวมาแล้วนั้นมิบาปโทษ เพราะเขาฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์และรَسُول (ศ็อลฯ)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ عَنْ أَبِي الْعَمَيْسِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ غَدًا مُسْلِمًا فَلْيَحَافِظْ عَلَيَّ هَذِهِ الصَّلَوَاتِ حَيْثُ يُنَادَى بِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ شَرَعَ لِنَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُنَنَ الْهُدَى وَإِنَّهُنَّ مِنْ سُنَنِ الْهُدَى وَلَوْ أَنَّكُمْ صَلَّيْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ كَمَا يُصَلِّي هَذَا الْمُتَخَلِّفُ فِي بَيْتِهِ لَتَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ وَلَوْ تَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ لَضَلَلْتُمْ وَمَا مِنْ رَجُلٍ يَتَطَهَّرُ فَيُحَسِّنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَعْمِدُ إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ يَخْطُوهَا حَسَنَةً وَيَرْفَعُهُ بِهَا دَرَجَةً وَيَحُطُّ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةٌ وَلَقَدْ رَأَيْنَا وَمَا يَتَخَلَّفُ عَنْهَا إِلَّا مُنَافِقٌ مَعْلُومُ النَّفَاقِ وَلَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يُؤْتَى بِهِ يُهَادَى بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ حَتَّى يُقَامَ فِي الصَّفِّ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ออบูบักร เป็น อภิชัยบะฮ์ : حافظ ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. อัลฟาฎล เป็น ดุกัยน : ثبت ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 446/5401)
3. ออบีอัลอุมัยศ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 381/4432)
4. อาลี เป็น อัลอักมรร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 398/4690)
5. ออบีอัลอะหวัศ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 433/5218)
6. อับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 654) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด และ Abu Dawud (1969 : 559) al-Nasa'i (1990 : 847) Ibn Majah (n.d. : 777) Ahmad (2001 : 3623, 3936) al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (2002 : 2737) Abd al-Razzaq ในมุศอนนัฟ (n.d. : 1/516) al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบิร (1990 : 8517, 8518, 8519, 8523)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 60 หน้า 67

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คืออลฯ) กล่าวว่า"พระผู้อภิบาลของเจ้าพ่อพระทัยในชายคนเลี้ยงแพะที่เชิงเขา เขาอะซาน (บั้ง) เพื่อละหมาดแล้วเขาละหมาด อัลลอฮ์ทรงดำรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงดูว่า ของเรานั้นซิ เขาอะซานแล้วเขาละหมาด เพราะเขาเกรงกลัวต่อเรา เราได้อภัยแก่บ่าวของเราแล้ว และเราจะให้เขาได้เข้าสวรรค์" (อนูดาวูด,นาซาอิ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ أَنَّ أَبَا عُسَيْبَةَ الْمَعَاظِرِيَّ حَدَّثَهُ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُعْجَبُ رَبُّكُمْ مِنْ رَاعِيٍ غَنَمٍ فِي رَأْسِ شَطِيبَةٍ بِجَبَلٍ يُؤَدُّنُ بِالصَّلَاةِ وَيُصَلِّيُ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْظِرُوا إِلَيَّ عَبْدِي هَذَا يُؤَدُّنُ وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ يَخَافُ مِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอนูดาวูด

1. ฮารูน เป็น มะอฺรูฟ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 569/7242)
2. อิบน์ วัะฮฺบีน : حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. อัมรฺ เป็น อัลฮาริษ : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
4. อนู อูซซานะฮฺ อัลมะอาฟิรีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 185/1603)
5. อุกบะฮฺ เป็น อามิร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 395/4641)

ตำรึ่จึ่หะดีษ

หะดีษบ้นทึ่กโดย Abu Dawud (1969 : 1017) จากสายรายงานของอูกบะฮฺ เป็น อามิร และ al-Nasa'i (1990 : 660) Ibn Hibban (1993 :260)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮุ อัลเศาะฮิหะฮุ (41) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 61 หน้า 72

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านมูอัซ บิน ญะบัล (รอดิซัลลอฮุ อันฮุ) เล่าว่า ในสมัยหนึ่งท่านรอซูล(ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) ได้ส่งท่านไปยังเมืองเยเมน ท่านขอร้องให้ท่านรอซูล(ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) สั่งเสียดักเตือนบางอย่างแก่ท่าน ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) กล่าวเตือนว่า “เจ้าจงปฏิบัติภารกิจทุกอย่างของเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะด้วยความบริสุทธิ์ใจนั้น จะทำให้อำมัลภารกิจของเจ้าเพียงนิดเดียวมีคุณค่าอย่างมหาศาล”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو العباس محمد بن يعقوب ، ثنا بحر بن نصر ، حدثنا عبد الله بن وهب ، أخبرني يحيى بن أيوب المصري ، عن عبيد الله بن زحر ، عن الوليد بن عمران ، عن عمرو بن مرة الجملي ، عن معاذ بن جبل ، رضي الله عنه أنه قال لرسول الله صلى الله عليه وسلم حين بعثه إلى اليمن : يا رسول الله أوصني ، قال : «أخلص دينك يكفك العمل القليل» «هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหากิม

1. อบู อัลอับบาซ มุฮัมมัด เบ็น ยะอุกุบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. บะหุร เบ็น นัศร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 120/639)
3. อับดุลลอฮุ เบ็น วะฮับ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
4. ยะหฺยา เบ็น อัยยูบ อัลมิศรี : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 588/7511)
5. อุบัยดิลลาฮุ เบ็น ชะหฺริ : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 371/4290)
6. อัลละลีด คอลิด เบ็น อิบิ อิมรอน : فقيه صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 189/1662)
7. อัมรุ เบ็น มุรเราะฮุ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 426/5112)
8. มุอาซ เบ็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

แท้จริงญะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 7844) จากสายรายงานของ มุอาซุ เป็น ญะบัล และ al-Bayhaqi ในซุอ์บุลอิมาน (2003 : 386, 387) Abu Nu'aym ในหุลลียะอ์ อัลเอาลียาอ์ (2003 : 1/244) al-Daylami ในมุสนัดอัลฟิรเดาส์ (n.d. : 1/1/52)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ญะอะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษ*ญะอะอิฟ* (มุนเกาะฎือ) เนื่องจากสายรายงานขาดตอนอัมรุ เป็น มุรเราะฮุ อัลญะมะลียะ เป็นตาบิอินรูนเล็ก และ เสียชีวิตห่างกับมุอาซุ เป็น ญะบัล ซึ่งเป็นเศาะหาบะฮุ 100 ปี จึงไม่มีโอกาสรับหะดีษกันได้ สอดคล้องกับอัลอัลบานียะ ในลิลลิละฮุ อัลญะอะอิฟะฮุ (2160) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*ญะอะอิฟ* โดยที่อัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (7844) ระบุว่าสายรายงานเศาะเหียะห์ แต่อัซซะฮะบียะ ไม่เห็นด้วย

หะดีษที่ 62 หน้า 72

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านเชาบาน (รอเคียตลอส อัสฮุ) เล่าว่า ท่านได้ฟังท่านรอซูล (คือลอลลอส อุลัยฮิ วะลัลลัม) กล่าวว่า “โชคดียิ่งสำหรับผู้ที่ยึดถือ (บริสุทธิ์ใจ) เพราะพวกเขา นั้นคงตั้งตะเกียงแห่งทางนำ พวกเขาสามารถขจัดความชั่วและความเลวร้ายได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจของพวกเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الرحمن السلمي ، أنا محمد بن أحمد بن حمدان ، أنا الحسن بن سفيان ، نا أبو موسى إسحاق بن إبراهيم الهروي ، نا أبو معاوية السنجاري عمرو بن عبيد الجبار ، نا عبيدة بن حسان ، عن عبد الحميد بن ثابت بن ثوبان مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم ، أخبرني أبي ، عن جدي ثوبان ، قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : «طوبى للمُخْلِصِينَ أَوْلِيكَ مَصَابِيحَ الدجى تتجلى عَنْهُمْ كُلُّ فِتْنَةٍ ظُلْمَاءُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. ออบุ อับดุลเราะห์มาน อัลซิลมี : يضع الحديث (al-'Asqalani, Lisan : 6/209)
2. มุฮัมมัด เป็น อะหมัด เป็น หัมดาน : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 1/290)
3. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน : ثقة صاحب المسند (al-'Asqalani, Lisan : 1/290)
4. ออบุมุซา อิสฮาก เป็น อิบรอฮีม อัลฮัรียะ : وضاع (al-'Asqalani, Lisan)

5. อนุมุอาวียะฮฺ อัลสินญารีฮฺ อัมรฺ : وری عن عمه مناكير (al-'Asqalani, Lisan : 5/356)
6. อุบัยดะฮฺ เบ็น หัสซาน : يروي الموضوعات عن الثقات (al-'Asqalani, Lisan : 5/128)
7. อับดุลหะมิด เบ็น ฆาบิต เบ็น ฆะบาน : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 337/3820)
8. ฆาบิต เบ็น ฆะบาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 132/811)
9. ฆะบาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 134/858)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Bayhaqi ในซุบุนุลอีมาน (2003 : 6598) จากสายรายงานของ ฆะบาน และ Abu Nu'aym ในหุลละฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 1/15-16)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆูฎะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮฺ เป็นหะดีษเมฆูฎะ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่หะดีษ 3 คน ได้แก่ อุบัยดะฮฺ เบ็น หัสซาน อับดุลเราะหฺมาน อัลสุละมียฺ และอิสฮาก เบ็น อิบรอฮีม อัลฮัรียฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเงาะอ็อฟอัตตัจมิบวัตตัจริบ (3) ในเงาะอ็อฟอัลญามิอฺ (3636) ในสิลลีละฮฺ อัลเงาะอ็อฟะฮฺ (2225) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆูฎะ

หะดีษที่ 63 หน้า 72

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่า “อัลลอฮ์ทรงให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชาตินี้เพราะมีคนที่ยอ่อนแอที่วิงวอนขอความช่วยเหลือด้วยการละหมาด ตลอดจนความอริสาของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِدْرِيسَ قَالَ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مِسْعَرٍ عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ «أَنَّ ظَنَّ أَنْ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعْفِهَا بِدَعْوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอียฺ

1. มุฮัมมัด เบ็น อิดริส : أحد الحفاظ (al-'Asqalani, 1991 : 467/5718)
2. อุมร์ เบ็น หัฟศฺ เบ็น ฆิยาษ : ثقة ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 411/4880)

3. หัฟศุ เป็น นิยาย : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 173/1430)
4. มิสอ์ร : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 529/6605)
5. ฎอลหะฮุ เป็น มุศอรริฟ : ثقة قارىء فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 283/3034)
6. มุศอ์บ เป็น สะอูดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 533/6688)
7. สะอู เป็น อบีวักกอศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2259)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Nasa'i (1990 : 3127 หรือ 10/261) จากสายรายงานของสะอูดี เป็น อบีวักกอศ และ Abu Nu'aym ในหุละยะฮุ อัลเอาเลียฮุ (2003 : 5/26)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺอัฏฏริบ วัตตริบ (6) ในเศาะเหียะหฺอัลญามิอ (2388) ในลิลลิลละฮุ อัลเศาะฮีหะฮุ (2/278) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 64 หน้า 75

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล(คือลลอลอฮุ อลัฮฺอี วลัลลัม) เคยอธิบายว่า “สวรรค์ชั้นนะตุลฟิรเดาะซันเป็นสวรรค์ชั้นสูงสุด และสวรรค์ชั้นดีเยี่ยม แม่น้ำทั้งหมดในสวรรค์แตกมาจากที่นี่ บัลลังก์อารัซอยู่บนนี้เมื่อท่านขอสวนสวรรค์ต่ออัลลอฮฺ พวกท่านจงขอชั้นฟิรเดาะซัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْدَرِ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنِي هِلَالٌ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ «عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ قَالَ إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อิบรอฮีม เป็น อัลมุญซิริ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 94/253)
2. มุฮัมมัด เป็น ฟุลัยหุ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 502/6229)
3. ฟุลัยหุ เป็น สุลัยมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 448/5443)
4. อิลาล เป็น อาลี เป็น อุสามะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 576/7344)
5. อะฏออุ เป็น ะฮะฮะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
6. อุบรูฮุฮุเราะฮุฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 7423, 2790) จากสายรายงานของอุบรูฮุฮุเราะฮุฮุ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2531) Ibn Majah (n.d. : 3512)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานเป็นผู้ที่เศาะดุค 3 คน ได้แก่ อิบรอฮีม เป็น อัลมุญซิริ มุฮัมมัด เป็น ฟุลัยหุ และฟุลัยหุ เป็น สุลัยมาน แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ

หะดีษที่ 65 หน้า 79

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล(คือลลอลอฮฺ อลัฮฺ วัลลัม) กล่าวว่า “ละหมาดคือความเย็นตาเย็นใจของฉัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي الشَّيْخُ الْإِمَامُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيُّ قَالَ أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَيْسَى الْقَوْمَسِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا سَلَامٌ أَبُو الْمُنْذِرِ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُبَّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النَّسَاءُ وَالطَّيِّبُ وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีฮฺ

1. อัลหุสัยนุ เป็น อีซา อัลกุมะสีฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 168/1340)

2. อัฟฟาน เป็น มุสลิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 393/4625)
3. สัลลาม อบุลมุณษิร : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 :)
4. ยาบิต เป็น อัศลัม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 132/810)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (Ibid : 115/565)

ตำราหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 3949, 3950) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และal-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 7/78) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิ อัลกุอะฟาอ (1997 : 4/313)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหะหะหัลลิฆอริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอียฺ เป็นหะสัน เนื่องจากสลลาม อบุลมุณษิร และอัลหุสัยนฺ เป็น อิซา อัลกุมะสียฺ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากมีสาย รายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะหะหะหัลลิฆอริษฺ สอดคล้องกับอัลอัล บานียฺ ในเศาะฮิหฺ อัลญามิอฺ (3124) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะหะหะหะ

หะดีษที่ 66 หน้า 79

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหะดีษว่า “เมื่อมีความทุกข์ยากเกิดขึ้นในครอบครัวของท่านรอซูล (คือลลอลอ สุ อลัยฮิ วสัลลัม) ท่านมักจะใช้ให้พวกเขาละหมาด และท่านเตือนให้อ่านอายะฮ์ดังกล่าวนี้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد قال : نا سعيد ، عن عبد الله بن المبارك ، عن معمر ، عن محمد بن حمزة بن يوسف ، عن أبيه ، عن جده ، عن عبد الله بن سلام قال : كان النبي صلى الله عليه وسلم « إذا نزل بأهله الضيق أمرهم بالصلاة ، ثم قرأ : (وأمر أهلك بالصلاة واصطبر عليها) » الآية

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานเป็นของอัญญอบรอณีฮ์

1. อะหฺมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. สะอีด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)

3. อับดุลลอฮ์ เป็น มุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم جواد مجاهد (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)
4. มะอุมร์ เป็น รอชิด : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
5. มุฮัมมัด เป็น หัมซะฮ์ เป็น ยูสุฟ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 475/5833)
6. หัมซะฮ์ เป็น ยูสุฟ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 181/1539)
7. ยูสุฟ เป็น อับดุลลอฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 611/7870)
8. อับดุลลอฮ์ เป็น สลาม : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 307/3379)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัฎม อัลเอาฮ์ฎ (1987 : 2/397) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น สลาม และ al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮ์มาน (n.d. : 7/178, 20/190)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลัฆอัยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอญีฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น หัมซะฮ์ เป็น ยูสุฟ เป็นผู้ที่เศาะดูก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮฺ จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลัฆอัยริฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮฺ ในมัจญ์มะฮฺ อัชชะวาอิด (7/70) ที่ระบุว่า ผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 67 หน้า 90

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีปรากฏในรายงานหนึ่งว่า “อัลลอฮ์ให้คำขังไว้สำหรับละหมาดฟิรดู เมื่อเกิดขาดลงต้องถูกสอบสวน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، حدثني أبو بكر بن أبي الحسن ، حدثنا مكّي بن عبدان ، حدثنا عبد الله بن مخلد ، حدثنا محمد بن الحارث ، مولى بني هاشم ، حدثنا يحيى بن منبه ، عن موسى بن عقبة ، عن كريب ، عن ابن عباس ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « الصلاة ميزان فمن أوفى استوفى »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮฺ

1. อนุอับดิลลาฮฺ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)

2. อุนบูฏักร เป็น อปีอัลหะสัน : ثقة (al-Wa'idi : Rijal Li al-Hakim, n.d. : 1627)
3. มักรีกี เป็น อับดาน : ثقة مأمون (al-Wa'idi : Rijal Li al-Hakim, n.d. : 1627)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น มุคลิด : لم يذكرها (al-'Asqalani, 1991 : 322/3606)
5. มุฮัมมัด เป็น อัลฮาริช : صدوق يغرب (al-'Asqalani, 1991 : 472/5796)
6. ยะหฺยา เป็น มัมบะฮฺ : لم أف عليه
7. มุซา เป็น อุกบะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 552/6992)
8. กุรัยบ เป็น อปีมุสลิม เมลาอิบนุ อับบาส : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 461/5638)
9. อิบนุ อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอิมาน (2003 : 7/150) จากอิบนุ อับบาส

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เป็น มุคลิด ไม่มีผู้กล่าวถึงเขาในด้านญุรหฺวัตตะอูดีล และยะหฺยา เป็น มัมบะฮฺ ไม่พบประวัติสอด คล้องกับอัลอัลบานียฺ ในญะอะอิฟ อัศเศาะอิมวัตเศาะอิม (285) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 68 หน้า 90

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีรายงานอื่นอีกบอกว่า “สิ่งที่อัลลอฮฺจะรับจากมนุษย์ คือ การมีศุขุอ บางทีในกลุ่มหนึ่ง จะไม่มีบุคคลที่มีศุขุออยู่เลย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا عبد الملك بن محمد بن عدي أبو نعيم ، وحاجب بن أركين ، قالا : حدثنا الربيع بن سليمان ، حدثنا ابن وهب ، سمعت الليث بن سعد ، يقول : حدثني إبراهيم بن أبي عبلة ، عن الوليد بن عبد الرحمن ، عن جبير بن نفير ، أنه قال : حدثني عوف بن مالك الأشجعي ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نظر إلى السماء ، فقال : « هذا أوان رفع العلم » ، فقال رجل من الأنصار يقال له : لبيد بن زياد : يا رسول الله ، يرفع العلم وقد أثبت ووعته القلوب ؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « إن كنت لأحسبك أفتقه أهل المدينة » ، ثم ذكر ضلالة اليهود ،

والنصارى على ما في أيديهم من كتاب الله ، قال : فلقيت شداد بن أوس ، وحدثته بحديث عوف بن مالك ، فقال : صدق عوف ، ثم قال : ألا أحررك بأول ذلك يرفع ؟ ، قلت : بلى ، قال : الخشوع حتى لا ترى حاشعا

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. อับดุลมาลิก เป็น มุฮัมมัด : الحافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh : 3/816)
1. หาญิบ เป็น อีร์กิน : ثقة (al-Khatib : Tarikh Baghdad, n.d. : 7/271)
2. อัลเราะบือ เป็น สุลัยมาน อัลมูรอดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 206/1894)
3. อับดุลลอฮ์ เป็น วะฮ์บิ เป็น มุสลิม : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
4. อัลลัษษ เป็น สะอูดิ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
5. อิบรอฮีม เป็น อิบิอับละฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 92/213)
6. อัลละลีด เป็น อับดุลเราะห์มาน อัลญะเราะซี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 582/7436)
7. ญับร์ เป็น นุฟัยร : ثقة جليل (al-'Asqalani, 1991 : 138/904)
8. เอาฟู เป็น มาลิก อัลอัยญะอีย : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 433/5217)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 :4655) จากสายรายงานของเอาฟู เป็น มาลิก และ al-Tabrani ในมุญัม อัลกะบীর (1990 : 14505)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ในเงาะอิฟอัดดีร์ฆิบ วัตดีรฮิบ (543) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 69 หน้า ที่ 92

รายงานหะดีษ บทหนึ่งเพิ่มเติมอีกว่า “ผู้ที่ละหมาดด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมีสมาธิอบน้อมต่อมตนต่ออัลลอฮ์นั้น จะปรากฏขึ้นอย่างมีศรีมูรุ่ง โรจน์ประดุจสวนสวรรค์จะเปิดต้อนรับอยู่ และ(ละหมาด) ยังเป็นสิ่งคุ้มกันปกป้องผู้ละหมาดอีกด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر بن فورك ، حدثنا عبد الله بن جعفر ، حدثنا يونس بن حبيب ، حدثنا أبو داود ، حدثنا محمد بن مسلم بن أبي الوضاح ، عن الأحوص بن حكيم ، وأخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن عصمة بن إبراهيم ، حدثنا المسيب بن زهير ، حدثنا عبد الرحمن بن عبد الله بن سعد الدشتكي ، حدثنا زهير بن معاوية أبو خيثمة ، حدثنا الأحوص بن حكيم ، قال : حدثني خالد بن معدان ، عن عبادة بن الصامت ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من توضأ فأبلغ الوضوء ثم قام إلى الصلاة فأتم ركوعها ، وسجودها والقراءة فيها ، قالت الصلاة : حفظك الله كما حفظتني ، ثم صعد بها إلى السماء ولها ضوء ونور ففتحت لها أبواب السماء حتى تنتهي بها إلى الله فتشفع لصاحبها ، وإذا لم يتم ركوعها ، ولا سجودها ، ولا القراءة فيها قالت : ضيعك الله كما ضيعتني ، ثم صعد بها إلى السماء وعليها ظلمة فغلقت دونهما أبواب السماء ثم تلف كما يلف الثوب الخلق فضرب بها وجه صاحبها » لفظ حديث زهير ، وفي رواية ابن أبي الوضاح اختصار قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « إذا أحسن الرجل الصلاة فأتم ركوعها وسجودها قالت الصلاة : حفظك الله كما حفظتني ، وإذا أساء الصلاة فلم يتم ركوعها ، ولا سجودها قالت الصلاة : ضيعك الله كما ضيعتني فتلف كما يلف الثوب الخلق فيضرب بها وجهه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อนุบัยกร เป็น ฟุริก (อะหมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน อัลฟุริกีย) : قال ابن ناصر: كان (al-'Asqalani, Lisan : 1/128) يدعو إلى بدعته وقال ابن خيرون وكان سماعه صحيحاً
2. อับดุลลอฮ์ เป็น ญะอ์ฟิร : لم أقف عليه
3. ยูनुส เป็น ทะบیب : ثقة (Ibn Abi Hatim : al-Jarh wa al-Ta'dil , : 9/236)
4. อนุดาอุด สุลัยมาน เป็น ดาอุด เป็น อัลญารูด : حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 250/2550)
5. มุฮัมมัด เป็น มุสลิม เป็น อบีอัลวัฏฏอหุ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 507/6298)
1. อนุอับดิลลาฮ์ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. อิบรอฮีม เป็น อิสมะฮ์ : كانت أصوله صحاحاً وسماعاته صحيحة فوقع إليه بعض الوراقين فزاد (al-'Asqalani, Lisan : 1/170) فيه أشياء
3. อัลมุสัซซิบ เป็น ชุฮัยร : لم يذكر (al-Khatib : Tarikh Baghdad, n.d. : 13/141)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น สะอูดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 344/3914)
5. ชุฮัยร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 218/2051)
6. อัลอะหวัศ เป็น हुकيم : ضعيف الحافظ (al-'Asqalani, 1991 : 96/290)

7. คอลิด เป็น มะอูดาน : ثقة عابد يرسل كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 190/1678)
8. อุบบาอะฮฺ เป็น ศอมีต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 292/3157)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (2003 : 2729) จากสายรายงานของ อุบบาอะฮฺ เป็น ศอมีต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีษ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอัลอะหฺวัศ เป็น มะอูดาน เป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ สอดคล้องกับอัลอุกัยลีย ในอัลญุอะฟาอฺ (1/121) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 70 หน้า 92

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลยฮิ วสลลัม) ได้กล่าวอีกว่า “ตัวอย่างของผู้ที่รู้ญอห์ไม่สมบูรณ์ก็เหมือนกับหญิงมีครรภ์ที่เพิ่งเสียนก่อนจะได้เวลาคลอด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبيد الله بن عمر ، حدثنا أسباط بن محمد ، حدثنا موسى بن عبيدة الربذي ، عن عبد الله بن حنين ، عن أبيه ، قال ، وكان أبوه من كتاب علي ، عن علي ، قال : نهاني رسول الله صلى الله عليه وسلم أن أقرأ وأنا راعع ، وقال : «يا علي ، مثل الذي يقيم صلبه في صلاته كمثل الحبل على حبل ، فلما دنا نفاسها أسقطت ، فلا هي ذات حمل ، ولا ذات ولد»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมัยยะฮฺอุลา

1. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อุมัร : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. อัศบาฏ เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 98/320)
3. มุซา เป็น อุบัยดะฮฺ : ضعيف عابد (al-'Asqalani, 1991 : 552/6989)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น หุไนยน์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 301/3286)
5. หุไนยน์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 184/1590)
6. อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตำร็ร็ญุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 299) จากสายรายงานของอาลี เป็นอปีฏอถิบ และ al-Bayhaqi ในซุฮุบลอีมาน (n.d. : 7/286) ในศุนันอัลกูบรอ (1990 : 2/387)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูยะอฺลา เป็นหะดีษฎะอ็ฟ เนื่องจากมุซา เป็น อุบัยดะฮฺ เป็นผู้ทีฎะอ็ฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ็ฟอัตตริฆิบ วัตตริฆิบ (279) และอัลมุนซิริยฺ ในอัตตริฆิบวัตตริฆิบ (1/183) ทีระบุว่่า เป็นหะดีษฎะอ็ฟ

หะดีษที 71 หน้าที 92

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“บุคคลผู้ถือศีลอดมีมาก แต่เขาไม่ได้รับอะไรในการถือศีลอดของเขาเลย นอกจากความหิวและกระหายเท่านั้น และมีผู้ที่ลุกขึ้นทำอิบาเดฮฺในเวลากลางคืนก็มากเหมือนกัน แต่เขาก็ไม่ได้รับผลอันใดในการกระทำของเขา นอกเหนือไปจากการอดนอน”

ตัวบทภาษาอาหรับทีนำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ رَافِعٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهَرُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อัมรฺ เป็น รอฟิอฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 421/5028)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)
3. อูสามะฮฺ เป็น เซด : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 98/317)
4. สะอิด อัลมักบุรียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 236/2321)
5. อบูฮุรอัยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ร็ญุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 1380) จากสายรายงานของอบูฮุรอัยเราะฮฺ และIbn 'Adi ในอัลกามิล ฟิ อัลกูอะฟาอฺ (1997 : 8/142)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริยฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมะญะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอุสามะฮฺ เป็น เซด เป็นผู้ที่เศาะคู แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริยฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหัลอัคริมิบ (1083, 1084) ในเศาะเหียะหัลอฎุมมิอฺ (3488) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหัล

หะดีษที่ 72 หน้า 92

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ (รอคียัลลอฮฺ อันฮา) รายงานว่า ท่านได้ฟังร่อซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า “อัลลอฮฺได้ให้สัญญาว่าจะรับรองความปลอดภัย (จากโทษทัณฑ์นรก) ผู้ที่มุ่งสู่พระองค์ด้วยการละหมาดห้าเวลาในวันหนึ่ง ๆ ตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ ด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์สมาธิบนน้อมยำเกรงอันสมบูรณ์ (ต่อพระองค์) แต่ผู้ที่ไม่เข้าหาพระองค์ด้วยการละหมาดห้าเวลานั้น ไม่มีการรับรองใดๆ ทั้งสิ้น อัลลอฮฺอาจจะอภัยให้หากพระองค์เมตตา หรือไม่พระองค์ก็จะลงโทษเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا جعفر بن أحمد بن سنان القطان ، بواسط ، حدثنا أبي ، حدثنا يزيد بن هارون ، حدثنا محمد بن عمرو ، عن محمد بن يحيى بن حبان ، عن ابن محيريز ، عن المخدجي وهو أبو ربيع ، أنه قال لعبادة بن الصامت : يا أبا الوليد ، إن أبا محمد - رجل من الأنصار كانت له صحبة - يزعم أن الوتر حق ، قال : كذب أبو محمد ، سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : « من جاء بالصلوات الخمس قد أكملهن لم ينقص من حقهن شيئا ، كان له عند الله عهد أن لا يعذبه ، ومن جاء بهن وقد انتقص من حقهن شيئا ، فليس له عند الله عهد ، إن شاء رحمه ، وإن شاء عذبه » قال أبو حاتم : « أبو محمد هذا اسمه مسعود بن زيد بن سبيع الأنصاري ، من بني دينار بن النجار ، له صحبة ، سكن الشام »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. ญะอฺฟัรฺ เป็น อะหฺมัด เป็น สีนาน : ثقة (al-Daruqutni : Su'alat al-Sahmi , : 245)
2. อะหฺมัด เป็น สีนาน เป็น อะศัด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 80/44)
3. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
4. มุฮัมมัด เป็น อัมรฺ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 499/6188)

5. มุฮัมมัด เป็น ชะหฺยา เป็น หีบปาน : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 512/6381)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น มุหฺยรีษุ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 322/3604)
7. อัลมุคตะญียฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 640/8100)
8. อุบบาคะฮฺ เป็น คอमित : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 292/3157)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย Ibn Hibban (1993 :1761) จากสายรายงานของอุบบาคะฮฺ เป็น คอमित และ al-Tabrani ในมูญญิม อัลเอาลัฎ (1987 : 9/213)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหีบปาน เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น อัมรฺ เป็นผู้ที่เสาะดู

หะดีษที่ 73 หน้า 92

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮฺ (คือลุลลอฮฺ อัดยฮฺ วลัดลัม) ถามซอฮาบะฮฺว่า “พวกท่านรู้ไหม ว่าอัลลอฮฺได้กล่าวอะไร? ซอฮาบะฮฺตอบว่า “พระองค์และรอซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ดี” ท่านถามถึงสามครั้ง ซอฮาบะฮฺตอบเช่นเดิม ท่านจึงกล่าวว่า “อัลลอฮฺได้กล่าวว่า ด้วยความสูงส่งและความเกรียงไกรของเรา แน่นอนผู้ที่ละหมาดหัวเวลาตามเวลาที่ได้กำหนดนั้น เราจะให้เขาเข้าสวรรค์ แต่ผู้ที่เฉยเมยต่อการละหมาดนั้น หากเราเมตตาเราก็ให้อภัยด้วยความเมตตาของเรา หรือไม่เราก็ลงโทษทรมาณเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ بْنُ أَبِرَاهِيمَ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ قُتَيْبَةَ الْحَرَشِيُّ، حَدَّثَنَا الْفَضْلُ الْأَعْرُ الْكِلَابِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى أَصْحَابِهِ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُمْ: هَلْ تَدْرُونَ مَا يَقُولُ رَبُّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَهَا ثَلَاثًا، قَالَ: وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا يُصَلِّيَهَا عَبْدٌ لَوْ قَفَّهَا إِلَّا أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ صَلَّىهَا لِعَيْرٍ وَقَفَّهَا إِنْ شِئْتَ رَحْمَتُهُ، وَإِنْ شِئْتَ عَذَابُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอนีย์

1. อาลี เป็น อับดุลอาซีซ : الحافظ ثقة مأمون (al-'Asqalani, Lisan : 2/208)
2. มุสลิม เป็น อิบรอฮีม : ثقة مأمون مكثر عمي بأخرة (al-'Asqalani, 1991 : 529/6616)
3. ยะซิด เป็น กุฎัยบะฮ์ อัลหะรอซีย์ : (Ibn Abi Hatim : al-Jarh wa al-Ta'dil : 9/284)
4. อัลฟุฎล อัลอะฆอรร์ อัลกิลาบีย์ : ไม่ปรากฏ
5. บิดาของเขา : ไม่ปรากฏ
6. อับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตัวชี้แจงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุญัซิม อัลกะบิร (1990 : 9/82) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอิฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาบรอนีย์ มีข้อบกพร่องสองประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง ไม่พบประวัติของผู้รายงานสองคนติดต่อกัน คือ อัลฟุฎล อัลอะฆอรร์ อัลกิลาบีย์ และบิดาของเขา ซึ่งสายรายงานที่ขาดตอนสองช่วงติดต่อกันทำให้ไม่ทราบว่าคุณสมบัติอย่างไร และประการที่สอง ผู้รายงานที่เกาะอิฟรายงานหะดีษไปขัดแย้งกับผู้รายงานที่มิเกาะฮ์ ด้วยกับสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเกาะอิฟฎิดัน สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิสละฮ์ อัลอะอะฮ์ (1338) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษมุนักร์

หะดีษที่ 74 หน้า 93

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ละหมาดฟิรดูเป็นภารกิจจำเป็นที่สำคัญที่สุดซึ่งอัลลอฮ์ได้บัญชา และมันเป็นสิ่งแรกที่ถูกเสนอต่อพระองค์ และเป็นปัญหาแรกที่จะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ หากในละหมาดฟิรดูนั้นมีข้อบกพร่องก็จะได้รับการเสริมต่อด้วยละหมาดสุนัต แล้วก็มีการสอบสวนเรื่องการถือศีลอดในเดือนรอมดอน สิ่งขาดตกบกพร่องก็ได้รับการเสริมแต่งด้วยศีลอดที่สุนัต ต่อไปก็เป็นเรื่องชะกาตก็ถูกสอบสวนด้วยวิธีการนี้ หลังจากที่ได้รับคำตอบเสริมแต่งด้วยของสุนัตในอะมาลทุกอย่างแล้ว หากปรากฏว่าในสิ่งซึ่งมีความดีเหนือกว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชำระสอบสวนนั้นก็จะได้เข้าสวรรค์ ถ้าหากไม่เช่นนั้นแล้ว (คือความชั่วเหนือกว่า) เขาก็จะต้องลงสู่ขุมนรก ด้วยเหตุนี้สมัยท่านรอซูล

ลูกลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) เมื่อมีคนรับอิสลามใหม่ๆ ต่อหน้าของท่าน ท่านก็จะสอนเรื่องละหมาดก่อน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«أول ما افترض الله على أمي الصلوات الخمس ، وأول ما ما يرفع من أعمالهم الصلوات الخمس ، وأول ما يسألون عنه الصلوات الخمس فمن كان ضيع شيئا منها يقول : الله تعالى : انظروا هل تجدون لعبدي نافلة من صلاة تتمون بها ما نقص من الفريضة ، وانظروا في صيام عبدي شهر رمضان فان كان ضيع شيئا منه ، فانظروا هل تجدون لعبدي نافلة من صيام تتمون بها ما نقص من الصيام ، وانظروا في زكاة عبدي ، فان كان ضيع شيئا منها فانظروا هل تجدون لعبدي نافلة من صدقة تتمون بها ما نقص من الزكاة ، فيؤخذ ذلك على فرائض الله ، وذلك برحمة الله وعدله ، فان وجد فضلا وضع في ميزانه ، وقيل له ادخل الجنة مسرورا ، فان لم يوجد له شيء من ذلك أمرت به الزبانية فأخذوا بيديه ورجليه ، ثم قذف به في النار» (الحاكم في الكنى عن ابن عمر).

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Haim ในอัลกูนา (อ้างอิงจาก al-Hindi ในกัณซุลอุมมาล (18859) ด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อุมร์ และ Abu Nu‘aym ในหุลละฮ์ อัลเอาเลียฮ์ (2003 : 5/233)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฐานะอิฟ หะดีษด้วยการบันทึกของอัลหากิม เป็นหะดีษฐานะอิฟ ซึ่งอัลอัลบานีย์ ในฐานะอิฟ อัลญามิอิ (2136) ระบุว่า เป็นหะดีษฐานะอิฟ

หะดีษที่ 75 หน้า 95

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุตร์ดาฮ์ รอคัยลลอฮุ อันฮู) กล่าวว่า “ครั้งหนึ่งท่านรอซูลแห่งหน้าขึ้นฟ้าแล้วท่านกล่าวว่า “วิชาความรู้กำลังใกล้จะถูกลดจางจากโลกนี้แล้ว ท่านซัยยาด (ซึ่งมีอยู่ในที่นั่น) ได้ถามขึ้นว่า แล้ววิชาความรู้จะถูกถอดอย่างไร ? ในเมื่ออัลกุรอานได้มีการสอนลูกๆ ต่อเนื่องกันอยู่ตลอดจนถึงสมัยไหนก็ตาม ท่านรอซูลลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า ซัยยาดท่านเป็นคนหนึ่งที่ฉลาดอยู่ แต่ท่านไม่เห็นหรือหรือว่า พวกยิว (ยาสูดี) และนัศรอเนีย (คริสต์) ก็สอนคัมภีร์ให้แก่ลูกๆ ของพวกเขา แต่มันไม่เป็นผลอันใดเลยสำหรับพวกเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر بن إسحاق الفقيه ، ثنا عبيد بن شريك البزار ، ثنا يحيى بن عبد الله بن بكير ، حدثني الليث بن سعد ، عن إبراهيم بن أبي عبلة ، عن الوليد بن عبد الرحمن ، عن جبير بن نفير ، أنه قال : قال عوف بن مالك الأشجعي : إن رسول الله صلى الله عليه وسلم نظر إلى السماء يوما ، فقال : « هذا أوان يرفع العلم » فقال له رجل من الأنصار يقال له ابن لبيد : يا رسول الله كيف يرفع العلم وقد أثبت في الكتاب ووعدته القلوب ؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « إن كنت لأحسبك من أفقه أهل المدينة » ثم ذكر ضلالة اليهود والنصارى على ما في أيديهم من كتاب الله ، قال : فلقيت شداد بن أوس فحدثته بحديث عوف بن مالك ، فقال : صدق عوف ألا أخبرك بأول ذلك يرفع ؟ قلت : بلى ، قال : الخشوع حتى لا ترى خاشعا . « هذا صحيح وقد احتج الشيخان بجميع رواته ، والشاهد لذلك فيه شداد بن أوس فقد سمع جبير بن نفير الحديث منهما جميعا » ، ومن ثالث من الصحابة وهو أبو الدرداء

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. อนุบักกูร์ เป็น อิสฮาก อัลฟะกีฮ์ : الحافظ (al-Dhahabi : Mizan al-'Itidal , 1/120)
2. อุบัยดฺ เป็น ชะริก อัลบัจซาร : (Ibn 'Asakir, 1429 : 38/195)
3. ยะหฺยา เป็น อับดุลลาฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 592/7580)
4. อัลลัษษฺ เป็น สะอฺดี : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
5. อิบรอฮีม เป็น อับอับละฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 92/213)
6. อัลละลีด เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 582/7436)
7. ญับรฺ เป็น ญุฟัยรฺ : ثقة جليل (al-'Asqalani, 1991 : 138/904)
8. เอาฟฺ เป็น มาลิก อัลอัยญะอียฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 433/5217)

ตัดรื่องุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 337) และปรากฏในการบันทึกของ al-Tabrani ในมูญุม อัลกะบীর (1990 : 14505) al-Bazhzhari ในมุสนัด (1994 : 7/206)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิใช่เศาะหะบ์ ซึ่งอัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (337) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ และอ็ชชะฮะบียฺเห็นด้วย สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียหฺอัลญามิอฺ (2569) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ

หะดีษที่ 76 หน้า 95

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านสุชัยฟะฮ์ (รอดิยัลลอฮู อันฮู) ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลอลลอลลอฮู อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า
“สิ่งแรกที่จะหายไป คือ การมีคุณอยู่ในละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ الرَّاسِبِيُّ، حَدَّثَنَا مُهَلَّبُ بْنُ الْعَلَاءِ، حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ يَحْيَى، حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ،
عَنْ فَتَاوَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ «أَوَّلُ مَا يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ
الْخُشُوعُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. มุฮัมมัด เป็น คอลิด อัลรอสิบี : (al-'Asqalani, 1991)
2. มุฮัลล็บ เป็น อัลอะลาอ : (al-'Asqalani, 1991)
3. ชุอัยบ เป็น บะยาน : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 267/2795)
4. อิมรอน เป็น ดาวูด : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 429/5154)
5. เกาดาคะฮ์ เป็น คิอามะฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
6. อัลหะสัน อัลบักรี : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 160/1227)
7. ชัดาด เป็น เอาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 264/2752)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัฎม อัลกะบิร (1990 : 6/453, 12/404) จากสาย
รายงานของชะดาด เป็น เอาส และ al-Tirmidhi (n.d. : 2577) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. :
1/329, 19/341) al-Darimi (n.d. : 294) Ibn Hibban (1993 : 4655, 6844)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษ
หะสัน เนื่องจากปรากฏในสายรายงานมีผู้รายงานที่เศาะดุก แต่ได้รับการสนับสนุนจากสายรายงาน
อื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺ
อัตตริฆีบวัตตริฮิบ (542) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 77 หน้าที่ 95

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งว่า “มีบุคคลหนึ่งปฏิบัติละหมาดถึงเวลา 60 ปี แต่ก็ไม่มีละหมาดใดเลยที่อัลลอฮ์ทรงรับ เพราะส่วนหนึ่งจากการละหมาดของเขานั้นรุกอไม่ถูกต้อง อีกส่วนหนึ่งสูญคไม่สมบูรณ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبدة بن سليمان عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة قال «إِنَّ الرَّجُلَ لِيَصْلِي سِتِينَ سَنَةً مَا تُقْبَلُ لَهُ صَلَاةٌ لَعَلَّهُ يُتِمَّ الرُّكُوعَ وَلَا يُتِمَّ السُّجُودَ وَيَتِمَّ السُّجُودَ وَلَا يُتِمَّ الرُّكُوعَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อับิซัยบะฮฺ

1. อับิซัยบะฮฺ เป็น สุลัยมาน : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 369/4269)
2. มุฮัมมัด เป็น อัมรฺ : صدوق له أوهام (al-‘Asqalani, 1991 : 499/6188)
3. อับิสะละมะฮฺ : ثقة مكثر (al-‘Asqalani, 1991 : 645/8142)
4. อนุสรุยเราะฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Shaybah (n.d. : 1/322) จากสายรายงานของอนุสรุยเราะฮฺ และ Ibn ‘Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญะฮะดีษ (1997 : 7/256)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อับิซัยบะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อัมรฺ เป็นผู้ที่เสาะหาค สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลีลลีละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (2535) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับหะสัน

หะดีษที่ 78 หน้าที่ 97

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุบักร์ (รอดิยัลลอฮฺ อันฮู) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) ทรงกล่าวว่า “พวกท่านจงวิงวอนขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากการคู้ชู้หลอกๆ เหล่าชอฮาบะฮ์

กล่าววา “โอ้ท่านรอซูล คุซอ์ (สมาธิ) หลอกๆ นั้นเป็นอย่างไร” ท่านตอบว่า “ร่างกายภายนอกมีสมาธิ แต่ใจกลับกลอก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ثنا أحمد بن محمد بن عنبسة ثنا هشام بن عبد الملك ثنا يحيى بن سعيد القطان ثنا سوار بن مصعب عن أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن عبد الله قال «قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إياكم وخشوع المنافق قيل وكيف ذاك قال يخشع البدن ولا يخشع القلب»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดียฺ

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น อันบะสะฮฺ : ثقة (al-Dhahabi : Siyar, 1991 : 15/18)
2. อิซาม เป็น อับดุลมาลิก : صدوق ربما وهم (al-‘Asqalani, 1991 : 573/7300)
3. ยะหฺยา เป็น สะอีด : ثقة حافظ متقن إمام قدوة (al-‘Asqalani, 1991 : 591/7557)
4. สิวาร เป็น มุศอับ : متروك (al-‘Asqalani, Lisan : 4/131)
5. อับดุลอิสหาก อัมรฺ เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة مكثّر عابد اختلط بأخرة (al-‘Asqalani, 1991 : 423/5065)
6. อับดุลลอฮฺ อาฟฺ เป็น มาลิก : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 433/5218)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn ‘Adi ในกัลลามาอิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 3/455) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอึฟญิดคัณ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดียฺ เป็นหะดีษญะอะอึฟญิดคัณ เนื่องจากสิวาร เป็น มุศอับ เป็นผู้ที่มั้ตรุก

หะดีษที่ 79 หน้า 97

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) ได้เห็นชายคนหนึ่งกำลังลูบคลำเตราในขณะทีละหมาดอยู่ ท่านกล่าวทักว่า “ถ้าหากจิตใจของเขามีสมาธิแล้วแน่นอนร่างกายทุกส่วนของเขาจะต้องมีสมาธิด้วย (คือไม่ไหวติง)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عَنْ صَالِحِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ عَنِ الْمُقْبَرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَبْعَثُ بِلِحْيَتِهِ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ «لَوْ خَشَعَ قَلْبُ هَذَا خَشَعَتْ جَوَارِحُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหะกิม อัตติรมิซีย์

1. สอลิหฺ เป็น มุฮัมมัด : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 273/2886)
2. สุลัยมาน เป็น อัมรฺ : يضع الحديث (al-Dhahabi : Lisan al-Mizan , : 4/99)
3. อิบน์ อัจญ์ลาน มุฮัมมัด อัลมะคะนี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 463/5676)
4. อัลมักรูรียฺ กิสดาม อบฺุสะอีด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 463/5676)
5. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

แท้จริงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim al-Tirmidhi ในอัลนะวาอิร และ Ibn Abi Shaybay ใน มุศอนนัฟ (n.d. : 2/190) Abd al-Razzaq ในมุศอนนัฟ (1989 : 308) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 2/285)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆัวะหฺ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลหะกิม อัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษเมฆัวะหฺ เนื่องจากสุลัยมาน เป็น อัมรฺ เป็นผู้ที่ถูกหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิตะฮฺ อัลญะอะอิฟะฮฺ (110) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆัวะหฺ

หะดีษที่ 80 หน้าที่ 98

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ (รอคัยลลอฮฺ อันฮา) ว่า ฉันได้ถามท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) เกี่ยวกับการผินหน้ามองโน้นมองนี่ของผู้ละหมาด ท่านบอกว่า นั่นคือการรบกวนของชัยตอนเพื่อรบกวนทำลายละหมาดของข้าของพระองค์” (บุคอรี ออบูดาวู)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ قَالَ حَدَّثَنَا أَشْعَثُ بْنُ سُلَيْمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ
سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْإِتِّفَاتِ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ «هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ
الْعَبْدِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุศัดดีด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 528/6598)
2. อับดุลอะหฺวัศ สัตถาม : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 261/2703)
3. อัซฮับ เป็น สุลัยม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 113/526)
4. สุลัยม เป็น อัศวัดี : ثقة باتفاق (al-'Asqalani, 1991 : 249/2524)
5. มัสรูฎ เป็น อัลอัญญ์อะอู : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 528/6601)
6. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 709) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ Abu Dawud (1969 : 776) al-Nasa'i (1990 : 1183, 1184) al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 7/126) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/281) Abi Ya'al (n.d. : 9/399, 10/173) Ibn Hibban (1993 : 2328) Ibn Khuzaymah (n.d. : 467, 886)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 81 หน้า 98

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือลอลลอลฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) เคยกล่าวว่า “นิสัยของพวกที่มักกะมอง แหงนขึ้นฟ้าเวลาละหมาดนั้น เขาควรจะเลิกเสีย หรือไม่ก็การมองของเขาคงไม่กลับมาอีก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَأَبُو كُرَيْبٍ قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ الْمُسَيْبِ عَنِ تَعِيمِ بْنِ طَرَفَةَ عَنِ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَنْتَهَيْنَ أَقْوَامٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ أَوْ لَا تَرْجِعُ إِلَيْهِمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อนุบักร เป็น อปีซัยบะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. อนุกูรียบ มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
3. อนุมุอาวียะฮฺ มุฮัมมัด เป็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
4. อัลอะอุมัซ สุลัยมาน : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
5. อัลมุสัซบ เป็น รอฟิอฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 532/6675)
6. ตะมิม เป็น ฎอรอฟะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 130/802)
7. ญาบิร เป็น สะมุเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 649) จากสายรายงานของญาบิร เป็น สะมุเราะฮฺ และ Abu Dawud (1969 : 778) Ibn Majah (n.d. : 787) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 2/143) Abu Ya'la (n.d. : 2850, 2894, 3078, 3109) al-Tabrani ในมูอญูม อัลกะบิร (1990 : 2/282, 283, 8/170)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดศักริจญ์

หะดีษที่ 82 หน้า 98

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งจากท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) ว่า “ท่านจงละหมาด (ให้มีสมาธิ) เหมือนอย่างที่ท่านกำลังจะลาจากไป”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْبَغَوِيُّ ، قَالَ : نا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْوَاسِطِيُّ ، قَالَ : نا أَبِي عَلِيٍّ بْنِ رَاشِدٍ ، قَالَ : أَخْبَرَنِي أَبِي رَاشِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ ، عَنْ نَافِعٍ ، قَالَ : «سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ ، يَقُولُ : أَتَى رَجُلٌ رَجُلًا

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، حَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ وَاجْعَلُهُ مُوجِزًا ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : صَلِّ صَلَاةَ مُودِّعٍ ، فَإِنَّكَ إِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ، وَأَيْسَ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ تَكُنْ غَنِيًّا ، وَإِيَّاكَ وَمَا يُعْتَدِرُ مِنْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อับดุลลอฮ์ เบ็น มุฮัมมัด เบ็น อับดุลอะซีซ : ثقة (al-Dhahabi : Lisan, : 4/339)
2. อัลหะสัน เบ็น อาลี : صدوق رمي بشييء من التدليس (al-'Asqalani, 1991 : 162/1258)
3. ออบูอาลี เบ็น รอซิด (อัลหะสัน เบ็น ชะบีบ) : ليس القوي (al-Khatib, 1429 : 7/328 ; Ibn Hibban, al-Thiqat : 8/172)
4. ออบูรอซิด เบ็น อับดุลลอฮ์ : لا يعرف (al-'Asqalani, Lisan : 3/158, 270)
5. นาฟิอ์ : ثقة ثبت فقيه مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 559/7086)
6. อิบน์ อุมร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดยของ al-Tabrani ในมุญญิมอัลกะบีร (1990 : 11/258) ในมุญญิมอัลเอาศฎ (1987 : 134) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เบ็น อุมร์ และ Ibn 'Asaqr ในมุญญิมอัลชุก (n.d. : 1/274)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากอบูรอซิด เบ็น อับดุลลอฮ์ เป็นผู้รายงานที่ไม่มีผู้ใดรู้จักเขา สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย์ ในมัญญิมะอ็อชชะวาอิด (10/232) ที่ระบุว่าในสายรายงานปรากฏผู้ที่ไม่มีใครรู้จัก และมุฮัมมัด ณูรุลลอฮ์ อัลเศาะอูดี ในอัลนะวาฟิค อัลอัญเราะฮ์ (179) ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 83 หน้า 99

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอบินอับบาซ (รอคัยัลลอฮ์ อันฮู) รายงานว่า ท่านรอซุลลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) เคยให้อิวาทว่า “ละหมาดที่ไม่ระงับจากความชั่วนั้น จะนำเราไปสู่ความห่างไกลจากอัลลอสส์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَضْرَمِيُّ، حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا الْمُعَلَّمُ، حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ لَمْ تَنْهَهُ صَلَاتُهُ عَنْ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ، لَمْ يَزِدْ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بُعْدًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลลาฮฺ อัลหุฎเราะหฺมี : ثقة الحافظ (al-'Asqalani, Lisan, : 6/299)
2. ยะหฺยา เป็น ชะกะรียา : ثقة (al-Zayla'i, Takhrij al-Kashaf : 3/44)
3. ออบูอาวีซะฮฺ มุฮัมมัด เป็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
4. ลัยษ เป็น อบีสุลัยม : صدوق اختلط جدا (al-'Asqalani, 1991 : 464/5685)
5. ฏอวูส เป็น กัยसान : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 281/3009)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (Ibid : 309/3409)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดยอัญญาอบรอนีย์ (9/268) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต และ al-Bayhaqi ในซุอุนุลอีมาน (n.d. : 3115)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะอ็อฟ เนื่องจากอัลลัยษ เป็น อบีสุลัยม เป็นผู้ที่เสาะดูค และมีความสับสนในการรายงานหะดีษอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอ็อฟ อัลญามิอฺ (5834) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอ็อฟ

หะดีษที่ 84 หน้า 99

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอบินิมัสฮูด รายงานว่า ฉันได้ฟังรอซูลุลลอฮฺ (คือลลอลลอฮฺ อัลลัยษ วลัยลิม) กล่าวว่า “ผู้ที่ไม่รับผิดชอบในละหมาดของเขา แท้จริงเขาไม่ได้ละหมาด ผู้ที่รับผิดชอบในละหมาด คือ ผู้ที่เลิกจากความเลวร้ายและความชั่ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

« لا صلاة لمن لا يطيع الصلاة ، وطاعة الصلاة ، أن تنهى عن الفحشاء والمنكر »

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Daylami ในมุสนัด อัลฟิรเคาศ (อ้างจาก al-Hindi ในกุนซุล อุมมาล (n.d. : 7/530)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎู๊วะ (อัลอัลบานีย์ ในสลิลลิตะฮฺ อัลญาอะอิพะฮฺ, 6943)

หะดีษที่ 85 หน้า 99

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุสุรอยเราะฮ์ เล่าว่า “มีชายคนหนึ่งมาเข้าพบท่านรอซูลุลลอฮ์ (คืออลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) พร้อมกับได้เล่าเรื่องของชายคนหนึ่งซึ่งเขาละหมาดเป็นประจำ และละหมาดตลอดคืน ในเวลากลางคืน ต่อมาเขาได้กระทำตัวเป็นโจรขโมยของผู้อื่นก่อนรุ่งอรุณ ท่านรอซูลุลลอฮ์ (คืออลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “อีกไม่นานละหมาดของเขาจะระงับเขาจากการทำบาป”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ قَالَ أَخْبَرَنَا أَبُو صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ فُلَانًا يُصَلِّي بِاللَّيْلِ فَإِذَا أَصْبَحَ سَرَقَ قَالَ إِنَّهُ سَيَنْهَاهُ مَا يَقُولُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. วะกีอฺ เป็น อัลญุรรอหฺ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 581/7414)
2. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
3. ออบุศอลิหฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
4. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 9778) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ

Ibn Hibban (1993 : 2612) al-Bayhaqi ในซออบุลอิมาน (n.d. : 7/262)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากอิสนาดุสุ กัชฆัมตุ สอดคล้องกับอัลอัยษะมียะ ในมััจญ์มะอฺ อัชชะวะอิด (2/531) ที่ระบุว่าผู้รายงานทั้งหมดเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 86 หน้า 101

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอิบนิมัสอูด (รอคัยลลอสฺ อันฮฺ) กล่าวว่า ตอนแรก ๆ เมื่อนั้น ไปเยี่ยมรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ทุกครั้งฉันให้สลามแก่ท่าน ท่านรับสลามของฉันด้วยคำว่า “วะอลัยกุ มุสลาม” ถึงแม้ว่าท่านอยู่ในละหมาดท่านก็รับเช่นนั้น วันหนึ่งฉันได้ไปเยี่ยมท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ฉันให้สลามแก่ท่านเหมือนที่เคยทำมา แต่ครั้งนี้ท่านไม่รับสลามของฉัน (ขณะนั้นท่านกำลังละหมาดอยู่) ฉันรู้สึกสงสัยคิดว่าอัลลอฮ์โกรธฉัน ความคิดของฉันเตลิดเปิดเปิงไปนานาประการ หรือบางทีท่านรอซูลุโกรธฉัน ทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจเลย แต่หลังจากที่รอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ละหมาดเสร็จ ท่านรอซูลุเอ่ยขึ้นว่า “อัลลอฮ์ได้เปลี่ยนคำสั่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ บัดนี้อัลลอฮ์ห้ามพูดในละหมาด แล้วท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ก็อ่านอายะฮฺ “จงยืนเพื่ออัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมภักดี” พร้อมกันนั้นท่านก็กล่าวว่า “ดังนั้นแหะการละหมาด คือการยกย่องสรรเสริญ ความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกร ตลอดจนการกล่าวคำสัจดี ต่ออัลลอฮ์โดยเฉพาะ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي غَنْبِيَّةَ وَاسْمُهُ يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ وَالْقَاسِمُ بْنُ يَزِيدَ الْجَرْمِيُّ عَنْ سُفْيَانَ عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ عَنْ كُثَيْبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ وَهَذَا حَدِيثُ الْقَاسِمِ قَالَ « كُنْتُ آتِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي فَأَسَلَّمُ عَلَيْهِ فَيُرِدُّ عَلَيَّ فَاسَلَّمْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ يُصَلِّي فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ فَلَمَّا سَلَّمَ أَشَارَ إِلَيَّ الْقَوْمُ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَعْنِي أَحَدَتْ فِي الصَّلَاةِ أَنْ لَا تَكَلَّمُوا إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا يَبْغِي لَكُمْ وَأَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลลาฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 489/6036)

2. ยะหฺยา เป็น อัศดุลมาลิก : صدوق له أفراد (al-'Asqalani, 1991 : 593/7598)
3. อัลกอสิม เป็น ยะซีด : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 452/5505)
4. สุฟยาน อัลเชารี : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 244/2445)
5. ชุบัยร เป็น อะดีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 214/2001)
6. กุลญุม เป็น อัลเกาะมะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 462/5657)
7. อัศดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตักริฎหฺยะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 1205) จากสายรายงานของอัศดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และ al-Nasa'i ในสุนันอัลกุบรอ (n.d. : 1/199, 363) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/248)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหฺหฺลิมอยริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอียฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยะหฺยา เป็น อัศดุลมาลิก เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียหฺหฺลิมอยริษฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียหฺหฺอันนะสาอียฺ (1220) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหฺหฺ

หะดีษที่ 87 หน้า 101-102

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านมูอาวิยะฮฺ บินฮากัม อัศลามิ (รอดิยัลลอฮฺ อันฮู) กล่าวว่า “ขณะที่ฉันไปเขียนนครมะดีนะฮฺ เพื่อจะเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม ได้มีการสอนให้ฉันหลายอย่างด้วยกันส่วนหนึ่งเขาสอนให้ฉันกล่าว “ฮฺรัฮฺมกัลลอฮฺ” เมื่อมีคนจาม และให้กล่าว “อัลฮฺมดุลิลลาฮฺ” สำหรับคนจามเอง เนื่องจากฉันเพิ่งเข้ารับอิสลามใหม่ ฉันจึงไม่รู้ว่าในขณะที่ละหมาดเขาห้ามพูด เหตุการณ์ครั้งหนึ่งเกิดขึ้นขณะที่พวกเรากำลังละหมาด มีคนหนึ่งจาม ฉันเองก็ตอบสวนไปทันควัน หลังจากละหมาดเสร็จแล้วท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม) ทรงเรียกฉันเข้าไปพบ ท่านไม่ได้ติไม่ได้ตะคอกและไม่ได้ทำสิ่งที่น่ารังเกียจเพียงแต่ท่านกล่าวว่า “การพูดในขณะที่ละหมาดนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะการละหมาดคือการยกย่องสรรเสริญความยิ่งใหญ่ และเป็นการเทิดทูนต่ออัลลอฮฺ ด้วยการอ่านอัลกุรอาน” ท่านมูอาวิยะฮฺ กล่าวว่า “ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่าตั้งแต่ก่อนมาจนบัดนี้ฉันไม่เคยเห็นครุคนใดเลยที่มีความรักและมีความเมตตากรุณา เหมือนอย่างท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَتَقَارَبَا فِي لَفْظِ الْحَدِيثِ قَالَا حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ حَجَّاجِ الصَّوَّافِ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي مَيْمُونَةَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ قَالَ «بَيْنَا أَنَا أُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ عَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ فَقُلْتُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ فَرَمَانِي الْقَوْمُ بِأَبْصَارِهِمْ فَقُلْتُ وَاتُّكَلَّ أُمِّيَاءَهُ مَا شَأْنُكُمْ تَنْظُرُونَ إِلَيَّ فَجَعَلُوا يَضْرِبُونَ بِأَيْدِيهِمْ عَلَيَّ أَفْخَاذِهِمْ فَلَمَّا رَأَيْتُهُمْ يُصَمِّتُونَنِي لَكِنِّي سَكَتُ فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبِأَبِي هُوَ وَأُمِّي مَا رَأَيْتُ مُعَلِّمًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ أَحْسَنَ تَعْلِيمًا مِنْهُ فَوَاللَّهِ مَا كَهَرَنِي وَلَا ضَرَبَنِي وَلَا شَتَمَنِي قَالَ إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ وَإِنَّ مِنَّا رِجَالًا يَأْتُونَ الْكُفْهَانَ قَالُوا فَلَا تَأْتِهِمْ قَالُوا وَمِنَّا رِجَالٌ يَتَطَيَّرُونَ قَالُوا ذَلِكَ شَيْءٌ يَجِدُونَهُ فِي صُدُورِهِمْ فَلَا يَصُدُّنَهُمْ» الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อนุญะอ์ฟัร มุฮัมมัด เป็น อัลศอบบาค : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 9/231)
2. อนุบบักรุ เป็น อับดุลอะซฮับ : ثقة حافظ صاحب تصانيف (al-'Asqalani, 1994 : 6/4)
3. อิสมาอิล เป็น อิบรอฮีม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/277)
4. หัจญัจญ์ อัลเศวาฟ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 2/203)
5. ยะหฺยฺยา เป็น อับดุลอะซฮับ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 11/269)
6. ฮิลาล เป็น อับดุลอะซฮับ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/82)
7. อะซฮับ เป็น ยะซาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 7/218)
8. มุอาวียะฮุ เป็น อัลหะกิม : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 10/205)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Muslim (1953 : 836) จากสายรายงานของมุอาวียะฮุ เป็น อัลหะกิม และ Abu Dawud (1969 : 795) al-Nasa'i (1990 : 1203) ในสุนันอัลกูบรอ (n.d. : 1/198, 362) Ibn Hibban (1993 : 2284) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (n.d. : 2/321) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 2/360) al-Tabrani ในมุอญญิม อัลกะบীর (1990 : 14/334)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮุ

หะดีษที่ 88 หน้าที่ 101

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต กล่าวว่า “ในตอนแรกๆ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (คือลุลลอฮฺ อลัยฮิ วะสลัลัม) มักจะเอาเชือกมัดตัวท่านไว้ขณะที่ท่านละหมาดตะฮัจญุด เพื่อไม่ให้ความง่วงมารบกวนท่าน ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺจึงลงโองการ

(طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشقى)

ความว่า “ต่อหา เราไม่ได้ประทานอัลกุรอานมายังเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รับทุกข์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو علي الروذباري ، أخبرنا الحسين بن الحسن بن أيوب الطوسي ، حدثنا أبو يحيى ، عن أبي مسرة ، حدثنا خلاد بن يحيى ، حدثنا محمد بن زياد اليشكري ، حدثنا ميمون بن مهران ، عن ابن عباس ، «أن النبي صلى الله عليه وسلم أول ما أنزل عليه الوحي كان يقوم على صدر قدميه» إذا صلى فأنزل الله عز وجل : {طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشقى}

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะษะกี

1. อนุอาลี อัลรุชะบารี (อะหฺมัด เป็น อะฎอฮฺ) : لا يعتمد عليه (al-Dhahabi, n.d. : 1/119)
2. อัลหุสัยนฺ เป็น อัลหะสัน เป็น อัยยูบ : ثبت (al-Wa'idi : Rijal al-Hakim : 621)
3. อนุยะหฺยา : لم أفد عليه
4. อนุมัตเราะฮฺ (รอซิด) : تكلم فيه (al-'Asqalani, Lisan : 3/286)
5. คิลาด เป็น ะหฺยา : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 196/1766)
6. มุฮัมมัด เป็น ซิยาต อัลซุหฺรียฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 479/5891)
7. มัยมูน เป็น มิสฺรอน : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 556/7049)
8. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮ์มาน (n.d. : 1471) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิดัน เนื่องจากอบูอาลี อัรรูชะบารีย์ เป็นผู้ที่ “ตายะอูตะมิด อะลัยฮิ” และอบูมัสเราะฮุ เป็นผู้มีปัญหา

หะดีษที่ 89 หน้า 101

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศอลฯ) ยืนละหมาดจนเท่าท่านบวมเมื่อเหล่าซอฮาบะฮ์มาขอร้องให้ท่านลดการละหมาดลงอีกหน่อย เพราะท่านยอมเป็นผู้ซึ่งอัลลอฮ์ทรงรับรองให้การอภัยอยู่แล้วดังปรากฏในอายะฮ์

ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر

ความว่า “เพื่อว่าอัลลอฮ์ทรงอภัยบาปโทษของเจ้าต่อไปและที่ผ่านมา” แต่ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม) ทรงกล่าวว่า “ควรละหรือที่เราจะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ที่ไม่รำลึกถึงพระมหากษัตริย์ของพระองค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَحْيَى أَخْبَرَنَا حَيْوَةُ عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ سَمِعَ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا «أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَفَطَّرَ قَدَمَاهُ فَقَالَتْ عَائِشَةُ لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ قَالَ أَفَلَا أُحِبُّ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا فَلَمَّا كَثُرَ لَحْمُهُ صَلَّى جَالِسًا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرُكَعَ قَامَ فَقَرَأَ ثُمَّ رَكَعَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี๊

1. อัลหะสัน เป็น อับดุลอะซีซ : ثقة ثبت عابد فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 161/1253)
2. อับดุลลอฮ์ เป็น ยะห์ยา : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 329/3703)
3. หัยยะฮุ เป็น ชะรีหุ : ثقة ثبت فقيه زاهد (al-'Asqalani, 1991 : 3/80)
4. อบูอัลอัสวัต มุฮัมมัด เป็นอับดุลเราะห์มาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 493/6085)
5. อูเราะฮุ เป็น อัลซุบัยรฺ เป็น อัลเอาวาม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
6. อาอิชะฮุ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตำราเรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 4460) และ Muslim (1953 : 5044, 5045, 5046) al-Tirmidhi (n.d. : (377) al-Nasa'i (1990 : 1626) Ibn Majah (n.d. : 1409, 1410) Ibn Hibban(1993 : 312, 622) Ibn Khuzaymah (n.d. : 1120, 1121, 1122) Abu Ya'la (1985 : 2832) Abd al-Razzaq ในมุศอณัฟ (n.d. : 4746, 4747) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 2/359, 8/132) al-Bayhaqi ในซุฮูบุดดีมาน (n.d. : 4/27, 28, 10/45, 15/471) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/497, 3/16, 7/39) al-Tabrani ในมุอูญุม อัลกะบีร (1990 : 15/353, 354, 16/6) ในมุอูญุม อัลเอาศฎ (1987 : 5/198, 7/488, 9/5, 12/476, 15/479) ในมุอูญุม อัลเศาะฆีร (1987 : 1/192, 1/358)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เป็น ยะห์ยา เป็นผู้ที่อยู่ในระดับ ลาบะอะสะบิฮฺ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ

หะดีษที่ 90 หน้า 101

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหะดีษหนึ่งว่า “อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในบุคคลต่างๆ โดยเฉพาะหนึ่งในบุคคลเหล่านั้นคือ ผู้ที่สละทิ้งที่นอนซึ่งมีภรรยาที่รักอยู่เคียงข้าง และเขาก็ฝึกฝีมุ่งอยู่กับการละหมาดตะฮัจญุด ในเวลากลางคืนแห่งความหนาว อัลลอฮ์ทรงรักเขาทรงพอพระทัยในตัวเขายัง ถึงแม้ทรงรอบรู้ดีทุกอย่างพระองค์ทรงตรัสถามมลาอิกะฮ์ของพระองค์ว่า “ดูเถิด บ่าวของเราเขาสละทิ้งที่นอนและลุกขึ้นทำอย่างนั้นเพื่ออะไร ? เหล่ามลาอิกะฮ์ก็ทูลว่า “บ่าวของพระองค์เหล่านั้นหวังในความโปรดปราน และความเมตตาจากพระองค์ และพวกเขากลัวต่อความกริ้วโกรธของพระองค์แล้วพระองค์ทรงดำรัสว่า “เราจะประทานให้ในความหวังของพวกเขาและเราจะปกป้องคุ้มครองพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขาหวาดกลัว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، حَدَّثَنَا عَارِمُ أَبُو التُّعْمَانَ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: "أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ فَإِنَّهُ يُقَرَّبُ إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يُقَرَّبُ إِلَى الْحَنَّةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّهُ يُقَرَّبُ إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يُقَرَّبُ إِلَى النَّارِ، إِنَّهُ يُقَالُ لِلصَّادِقِ: صَدَقَ وَبَرَّ، وَلِلْكَاذِبِ: كَذَبَ وَفَجَرَ، أَلَا وَإِنَّ لِلْمَلِكِ لَمَّةً، وَلِلشَّيْطَانِ لَمَّةً، فَلَمَّةُ الْمَلِكِ إِيعَادٌ لِلْخَيْرِ، وَلَمَّةُ الشَّيْطَانِ إِيعَادٌ بِالشَّرِّ، فَمَنْ وَجَدَ لَمَّةَ الْمَلِكِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ لَمَّةَ الشَّيْطَانِ فَلْيَتَعَوَّذْ مِنْ ذَلِكَ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: "الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ"

[البقرة: 268]، قَالَ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَضْحَكُ إِلَى رَجُلَيْنِ، رَجُلٍ قَامَ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ مِنْ فِرَاشِهِ وَلِحَافِهِ وَدَثَارِهِ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى صَلَاةٍ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِمَلَايِكَتِهِ: مَا حَمَلَ عَبْدِي هَذَا عَلَى مَا صَنَعَ؟ فَيَقُولُونَ: رَبَّنَا رَجَاءَ مَا عِنْدَكَ، وَشَفَقَةً مِمَّا عِنْدَكَ، فَيَقُولُ: فَإِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُهُ مَا رَجَا وَأَمْنْتُهُ مِمَّا خَافَ، وَرَجُلٍ كَانَ فِي فِتْنَةٍ فَعَلِمَ مَا لَهُ فِي الْفِرَارِ، وَعَلِمَ مَا لَهُ عِنْدَ اللَّهِ، فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ فَيَقُولُ لِلْمَلَايِكَةِ: مَا حَمَلَ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อาลี เป็น อับลอะชะฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 7/372)
2. อาริม อนุ อัลดนูมาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 9/404)
3. หัมมัด เป็น ชัยคุ : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1994 : 3/11)
4. อะฏออ เป็น อัลสาอิบ : صدوق اختلط (al-'Asqalani, 1994 : 7/206)
5. มุเราะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 10/89)
6. อับลลอส เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 6/28)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani มุญญิม อัลกะบิร (1990 : 7/498) จากสายรายงานของ อับลลอส เป็น มัสอูด และ Ibn Hibban (1993 : 2609, 2610) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 4/576) al-Bayhaqi ในสุนันอัฏบรอ (1990 : 9/46) Abu Ya'la (n.d. : 5149, 5235)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ ในมุญญิม อัลกะบิร เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอะฏออ เป็น สาอิบ และอาลี เป็น อับลอะชะฮ์ เป็นผู้เศาะฮ์บ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาษ อัลมะศอบีหฺ (1251) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษ

หะดีษที่ 91 หน้า 103

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหะดีษหนึ่งว่า “ขณะที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วซัลลัม) ละหมาดในหัวอกของท่านมีเสียงดังเหมือนกับเสียงดังของเครื่องจักรที่กำลังทำงาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ قَالَ أُنْبَأْنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ عَنْ مُطَرِّفٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ «أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي وَلِحْوْفِهِ أَزِيْرُ كَأَزِيْرِ الْمِرْجَلِ يَعْنِي يَنْكِي»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย้

1. สุวัยดฺ เป็น นัศร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/280)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1994 : 5/386)
3. หัมมาดฺ เป็น สะละมะฮฺ : ثقة عابد ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 3/13)
4. ษาบิตฺ อัลบุนานีย้ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 2/3)
5. มุฏอรรอฟฺ เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคกอฮฺ : ثقة عابد فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 10/174)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคกอฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/251)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 1199) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคกอฮฺ และ Ibn Hibban (1993 : 667, 754) Ibn Khuzaymah (n.d. : 863)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย้ เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย้ ในเศาะเหียะห์อัตตัจมิบวัตตัจริบ (544, 3329) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 92 หน้า 103

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหะดีษหนึ่งว่า “มีเสียงดังคล้ายกาน้ำร้อนที่กำลังเดือด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ سَلَامٍ حَدَّثَنَا يَزِيدُ يَعْنِي ابْنَ هَارُونَ أَخْبَرَنَا حَمَّادُ يَعْنِي ابْنَ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ مُطَرِّفٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ ((رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي صَدْرِهِ أَزِيْرُ كَأَزِيْرِ الرَّحَى مِنَ الْبُكَاءِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุลดาวูด

1. อับดุลเราะห์มาน เป็น มุฮัมมัด : لا بأس به (al-'Asqalani, 1994 : 6/266)
2. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1994 : 11/368)
3. หัมมาด เป็น สะละมะฮฺ : ثابت أ ثبت الناس في ثابت (al-'Asqalani, 1994 : 3/13)
4. ยาบิต อัลบะนาบี : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 2/3)
5. มุฏอรอฟ เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคอฮฺ : ثقة عابد فاضل (al-'Asqalani, 1994: 10/174)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคอฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/251)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 769) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อัลซุคอฮฺ และปรากฏในการบันทึกของ al-Nasa'i (1990 : 1199) Ibn Hibban (1993 :667, 754) Ibn Khuzaymah (n.d. : 863) al-Hakim ในมุสตัดรอก (n.d. : 2/482) al-Bayhaqi ในซุบুলอิมาน (n.d. : 2/335, 5/58, 59) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/251) Abu Ya'la (n.d. : 1564)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอับดุลดาวูด เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากอับดุลเราะห์มาน เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้ที่รายงานหะดีษอยู่ในระดับหะสัน แต่ เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษ เศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานี ในเศาะเหียะหฺอัฏเศาะบิวัตเศาะบิ (544, 3329) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 93 หน้า 103

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอาลี (รอคิซัลลอฮฺ อันฮู) เล่าว่าวันหนึ่งในสงครามบะดร์ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ สุ อลัยฮิ วสัลลิม) อยู่ใต้ต้นไม้ต้นหนึ่ง ท่านกำลังยุ่งอยู่กับการละหมาด และท่านร้องให้ต่ออัลลอฮฺ ตลอดทั้งคืนจนรุ่งอรุณ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

نَا عَبْدُ اللَّهِ بْنِ هَاشِمٍ ، نَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ ، عَنْ شُعْبَةَ ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ مُضَرَّبٍ ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ : مَا كَانَ فِيْنَا فَارِسَ يَوْمَ بَدْرٍ غَيْرَ الْمُقَدَّادِ ، وَلَقَدْ رَأَيْتُنَا وَمَا فِيْنَا إِلَّا نَائِمٌ إِلَّا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَحْتَ شَجَرَةٍ يُصَلِّي ، وَيَبْكِي ، حَتَّى أَصْبَحَ « الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุคุษัยมะฮฺ

1. อับดุลลอฮฺ เป็น ฮาซิม : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/60)
2. อับดุลเราะห്മาน : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 6/281)
3. ซุออบะฮฺ เป็น อัลหัจญญาญญ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1994 : 4/345)
4. อับดุลอิสหาก : ثقة مكتر عابد (al-'Asqalani, 1994 : 8/65)
5. ฮาษิมะฮฺ เป็น มุฏริบ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/368)
6. อาลี เป็น อับดุลออลิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 7/339)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Khuzaymah (n.d. : 862) จากสายรายงานของอาลี เป็น อับดุลออลิบ และ Ahmad (2001 : 1023, 1161)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุคุษัยมะฮฺ เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัดดรัหมิบวัตตรัฮิบ (545, 3330) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 94 หน้า ที่ 103

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลลุลลอฮฺ (คือลุลลอฮฺ อลัฮฺ วลัลลัม) เคยกล่าวว่า “ไม่มีคนใดที่อัลอฮฺทรงเมตตาไปยังกว่าผู้ที่ลุกขึ้น (กลางคืน) ละหมาดสองรอกาอัต”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ خُنَيْسٍ عَنْ لَيْثِ بْنِ أَبِي سُلَيْمٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْطَاةَ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَذِنَ اللَّهُ لِعَبْدٍ فِي شَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ رُكْعَتَيْنِ يُصَلِّيَهُمَا وَإِنَّ الْبِرَّ لَيُذْرُ عَلَى رَأْسِ الْعَبْدِ مَا دَامَ فِي صَلَاتِهِ وَمَا تَقَرَّبَ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ بِمِثْلِ مَا خَرَجَ مِنْهُ قَالَ أَبُو النَّضْرِ يَعْنِي الْقُرْآنَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมมีซีย์

1. อะหมัด เป็น มะนีอ อัลบะฆะวีย์ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/84)
2. อบูลิญญ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 11/19)
3. บักร เป็น กุณัยสุ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 1/482)
4. ลัยษ เป็น อบีสุลัยม : صدوق اختلط جدا (al-'Asqalani, 1994 : 8/468)
5. ซัยด เป็น อีร์ฎอฮ์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 222/2115)
6. อบูอุมามะฮ์ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1994 : 4/420)

ศักรียะฮ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2836) จากสายรายงานของอบูอุมามะฮ์ และ al-Khatib al-Baghdadi ในตารีคบัฆดาดี (n.d. : 3/205, 5/329)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮ์ฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัคริมมีซีย์ เป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ* เนื่องจากลัยษ เป็น อบีสุลัยม เป็นผู้ที่หะดีษมีการรายงานสืบสนอย่างมาก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิลละฮ์ อัล*เงาะฮ์ฟะฮ์* (1957) ใน*เงาะฮ์ฟอัลญามิอ* (4993) และใน*เงาะฮ์ฟอัลตัรฆีบวัตตัรฮีบ* (862) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ*

หะดีษที่ 95 หน้า 103

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) กล่าวว่า “ผู้ใดที่ทำการรักษาจดจำให้แก่ อุมัตของฉันจำนวนสี่สิบหะดีษเกี่ยวกับเรื่องสำคัญในศาสนาของเขาพระองค์อัลลอฮ์จะให้แก่เขาพินลูก ขึ้นในวันกิยามะฮ์ในสภาพที่เขาเป็นผู้มีวิชาความรู้ในศาสนา (ฟากีฮ์) แล้วฉันต้องช่วยเหลือเขาและ เป็นพยานให้แก่เขาด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو سعد الماليني ، أخبرنا أبو أحمد بن عدي ، أخبرنا أبو يعلى ، حدثنا عمرو بن حصين ، حدثنا ابن علاثة ، حدثنا خصيف عن مجاهد ، عن أبي هريرة ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من حفظ على أمي أربعين حديثا فيما ينفعهم من أمر دينهم بعث يوم القيامة من العلماء ، وفضل العالم على العابد سبعين درجة ، الله أعلم بما بين كل درجتين » قال البيهقي رحمه الله : « هذا متن مشهور فيما بين الناس ، وليس له إسناد صحيح »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อนุษะอฺดี อัลมาลีนี : : لا يعتمد عليه (al-'Asqalani, : Lisan : 2/98)
2. อนุษะอฺมัด เป็น อะดี : الامام الحافظ الكبير (al-Dhahabi : Thdhkirat al-Huffazh : 3/940)
3. อนุษะอฺลา : الحافظ الثقة محدث (al-Dhahabi : Thdhkirat al-Huffazh : 2/707)
4. อัมรฺ เป็น หุศัยน : وضع الحديث (al-Dhahabi : Mizan : 3/595)
5. อิบน์ อุลาษะฮฺ : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 489/6040)
6. เกาะศ็ีฟ : صدوق ساء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 3/144)
7. มุญาฮิด เป็น ญะบ์ฮฺ : ثقة إمام في التفسير و في العلم (al-'Asqalani, 1991 : 10/43)
8. อนุษะอฺยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 4/247, 248) จากสายรายงานของอนุษะอฺยเราะฮฺ และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 7/453)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษเมาฎีวะ เนื่องจากอัมรฺ เป็น อัลหุศัยน เป็นผู้ที่โกหก ซึ่งอัลบัยฮะกีได้กล่าวว่า ตัวบทหะดีษนี้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปของผู้คน แต่ว่าสายรายงานไม่สะอาดเหี้ยม และสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลญะฮะฮฺ (4589) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมาฎีวะ

หะดีษที่ 96 หน้าที่ 112

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (รอคียัลลอฮู อันฮา) รายงานว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลอฮ์ อลัยฮิวะสลั๊ล (วสันต์) ขณะกำลังนั้นคุยเล่นอยู่กับเรา เมื่อได้เวลาละหมาดทันทีอย่างไม่คาดฝัน อิริยาบถของท่านเปลี่ยนไป เหมือนกับว่าท่านไม่รู้จักเรา แล้วท่านจะฝักใฝ่อยู่กับภารกิจของอัลลอฮ์โดยเฉพาะ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

« كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يحدثنا ونحدثه فإذا حضرت الصلاة فكأنه لم يعرفنا ولم نعرفه »

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษปรากฏในตัดรื่องอัลอิหฺยาอฺ (n.d. : 1/205) ของอัลอิรอกียฺ และ al-Subki ในฎอบากอด อัลชาฟีอียะฮฺ อัลกุบรอ (n.d. : 6/294)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอียฺ หะดีษบทนี้เป็นหะดีษฎะอียฺ ซึ่งอัลอิรอกียฺ ในตัดรื่องอัลอิหฺยาอฺ (1/205) ระบุว่า เป็นหะดีษมุรซัล

4.2 คุณค่าอัลกุรอาน

4.2.1 คุณค่าอัลกุรอาน

หะดีษที่ 97 หน้า ที่ 126

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

เคยปรากฏว่า ท่านรอซูลอ่านทวนกลับไปกลับมาในอายะฮ์เดียวเป็นเวลาถึงหนึ่งคืนเต็ม

{إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

ความว่า “ถ้าหากพระองค์จะลงโทษพวกเขา พวกเขาก็ยอมเป็นบ่าวของพระองค์ แต่หากพระองค์ให้อภัยแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا نُوحُ بْنُ حَبِيبٍ قَالَ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ قَالَ حَدَّثَنَا قَدَامَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي جَسْرَةُ بِنْتُ دَجَاجَةَ قَالَتْ سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يَقُولُ «قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا أَصْبَحَ بِأَيَّةٍ وَالْآيَةُ {إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย้

1. นูหฺ เป็น หะบีบ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 10/482)
2. ยะหฺย้า เป็น สะอีด อัลกอฏฏอน : ثقة متقن حافظ إمام (al-'Asqalani, 1994 : 11/220)
3. กุคามะฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 8/364)
4. ญัสเราะฮฺ บินดี ตะญาญะฮฺ : مقبولة (al-'Asqalani, 1994 : 12/406)
5. อนุษร์รุ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 12/91)

ตำร็หฺญึหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 1000) จากสายรายงานของอนุษร์รุ อัลฆิฟาริยฺ และ Ibn Majah (n.d. : 1340) al-Bayhaqi ในซุบุนลอิมาน (n.d. : 2/336, 5/47, 48) ในสุนัน อัลกุบรอ (1990 : 3/13, 14) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (n.d. : 7/439) al-Bazhzhari (1994 : 3434)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากกุตามะฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ และญัสเราะฮฺ บินดี ตะญญะฮฺ เป็นผู้ที่มีกบฏ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (1205) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 98 หน้าที่ 130

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และยังมีวจนะของท่านนบี (ศอลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลิม) รายงานโดยท่านสอิด บิน ซาลิม ว่า “ผู้ใดที่ได้เรียนอ่านอัลกุรอาน แล้วเขาได้เห็นคนอื่นที่รับความดีบางอย่างดีกว่าสิ่งที่เขาได้รับ แน่แท้เขาได้ถือเรื่องของอัลลอฮฺว่าใหญ่เป็นเรื่องเล็กเสียแล้ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا إسحاق ، أخبرنا عيسى بن يونس ، عن إسماعيل بن رافع ، عن إسماعيل بن عبيد الله بن أبي المهاجر ، عن عبد الله بن عمرو ، رضي الله عنه ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : «من قرأ القرآن فكأنما استدرجت النبوة بين جنبيه غير أنه لا يوحى إليه ، ومن قرأ القرآن فرأى أن أحدا أعطي أفضل مما أعطي ، فقد عظم ما صغر الله ، وصغر ما عظم الله ، وليس ينبغي لحامل القرآن أن يسفه فيمن يسفه ، أو يغضب فيمن يغضب ، أو يحتد فيمن يحتد ، ولكن يعفو ويصفح لفضل القرآن»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุฮัมมัด เป็น นัศร

1. อิสฮาก เป็น อิบรอฮีม : ثقة حافظ مجتهد (al-'Asqalani, 1994 : 1/218)
2. อีซา เป็น ยูनुส : ثقة مأمون (al-'Asqalani, 1994 : 8/240)
3. อิสมาอีล เป็น รอฟิอ : ضعيف الحفظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/295)
4. อิสมาอีล เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/318)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/338)

ตำร็องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muhammad Ibn Nasr ในมุกตะศอร กิยามุลลัษฏ (n.d. : 1/270)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุฮัมมัด เป็น นัศร เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอิสมาอิล เป็น รอฟีอ เป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ อัลหิฟษุ

หะดีษที่ 99 หน้า 130

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ผู้ใดที่ได้เรียนอ่านอัลกุรอาน แท้จริงเขาผู้นั้นได้รวมวิชาความรู้ของนบีไว้ในตัวเขาแล้ว เพียงแต่เขาไม่ได้รับวะหฺยูเท่านั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو جعفر محمد بن محمد بن عبد الله البغدادي ، ثنا يحيى بن عثمان بن صالح السهمي ، ثنا عمرو بن الربيع بن طارق ، ثنا يحيى بن أيوب ، ثنا خالد بن أبي يزيد ، عن ثعلبة بن يزيد ، عن عبد الله بن عمرو بن العاص ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، قال : «مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَقَدْ اسْتَدْرَجَ بَيْنَ جَنَّتَيْهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُوحَى إِلَيْهِ ، لَا يَنْبَغِي لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ أَنْ يَحْدَ مَعَ مَنْ حَدَّ ، وَلَا يَجْهَلُ مَعَ مَنْ جَهِلَ فِي جَوْفِهِ كَلَامَ اللَّهِ تَعَالَى» «هذا حديث صحيح الإسناد ، ولم يخرجاه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหากิม

1. มุฮัมมัด เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 3/217)
2. ยะหฺยา เป็น อุษมาน เป็น ศอลิหฺ อัลสะอฺมียฺ : صدوق رمي بالتشيع ولينه بعضهم (al-‘Asqalani, 1994 : 11/257)
3. อัมรฺ เป็น อัลรอบีอฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 8/33)
4. ยะหฺยา เป็น อัยยูบ อัลฆอฟีกียฺ : صدوق ربما أخطأ (al-‘Asqalani, 1994 : 11/187)
5. คอลิด เป็น อบียะซีด : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 3/132)
6. ฆะอฺดะบะซฺ เป็น ยะซีด : صدوق شيعي (al-‘Asqalani, 1994 : 2/26)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ เป็น อาศ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 5/338)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดยอัลหากิม ในอัลมุสตัดรอก (1986) จากการรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ เป็น อาศ และอบินฺ อบีซัยบะซฺ (7/155)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหากิม เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นซื่อสัตย์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์ฟ อัฏฏะอ์ฟ อัดฎะอ์ฟ อัดฎะอ์ฟ อัดฎะอ์ฟ (865) ในลิลลิลละฮ์ อัลฎะอ์ฟอะฮ์ (5118) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ

หะดีษที่ 100 หน้าที่ 131

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานอื่นอีกว่า “พระองค์อัลลอฮ์จะทรงประทานให้แก่เขาดีกว่าที่ทรงประประทานให้แก่พวกชากีรีน (บรรดาผู้ที่ชอบคุณ) เสียอีก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ الْأَوْلَى، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي يَزِيدَ الْهَمْدَانِيُّ، حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ - مَرْفُوعًا: «يَقُولُ اللَّهُ: مَنْ شَغَلَهُ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ عَنْ دَعَائِي وَمَسْأَلَتِي أَعْطَيْتَهُ أَفْضَلَ ثَوَابِ الشَّاكِرِينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อัลอันบารีย์

1. หุสัยน์ เป็น อับดุลเอาวัล : تكلم فيه الناس (al-'Asqalani, Lisan : 1/327)
2. มุฮัมมัด เป็น อิบิยะซีด : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 9/121)
3. อัมรฺ เป็น กอยสุ อัลมะลาอียะ : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1994 : 8/93)
4. อิฏียะฮ์ เป็น สะอูด : وكان شيعيا مدلسا ، و كان يخطيء كثيرا ، صدوق يخطيء كثيرا (al-'Asqalani, 1994 : 7/225)
5. ออบุสะอิด อัลคุดรีย์ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 3/481)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn al-Anbari ในอัลวักฟ (n.d. : 14/475) จากอบุสะอิด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อัลอันบารีย์ เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจาก หุสัยน์ เป็น อับดุลเอาวัล และมุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน เป็น อิบิยะซีด เป็นผู้รายงานที่ฎะอ์ฟ และปรากฏผู้รายงานที่รายงานผิดพลาดอย่างมาก รวมทั้งเป็นซื่อสัตย์ และมุตัลลิส ได้แก่ อิฏียะฮ์ เป็น สะอูด สอดคล้องกับอัลชะฮะบีย์ ในมิฆาน อัลอิอติดาล (3/515) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ

หะดีษที่ 101 หน้าที่ 134

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“บุคคลใดที่อ่านอัลกุรอานด้วยความลำบาก เขาจะได้รับผลบุญสองครั้ง และผู้ใดที่มีความรักห่วงในการอ่านอัลกุรอาน และเขาไม่มีความสามารถแต่เขาไม่ย่อท้อทั้งอัลกุรอาน พระองค์อัลลอฮ์ให้เขาฟื้นขึ้นในวันกิยามะฮ์พร้อมกับชาวอัลกุรอานที่มีเกียรติ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ هَاشِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَنَا أَبِي، ح وَحَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَتْوَيْهِ الْأَصْبَهَانِيُّ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هَاشِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ غَنَمٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ وَمَاتَ فِي الْجَمَاعَةِ بَعَثَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ السَّفَرَةِ وَالْحُكَّامِ، وَمَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَهُوَ يَنْفَلِتُ مِنْهُ، وَلَا يَدْعُهُ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ، وَمَنْ كَانَ حَرِيصًا عَلَيْهِ وَلَا يَسْتَطِيعُهُ وَلَا يَدْعُهُ بَعَثَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ أَشْرَافِ أَهْلِهِ، وَفَضَّلُوا عَلَى الْخَلَائِقِ كَمَا فَضَّلَتِ النَّسُورُ عَلَى سَائِرِ الطُّيُورِ، وَكَمَا فَضَّلَتْ عَيْنٌ فِي مَرَجٍ عَلَى مَا حَوْلَهَا، ثُمَّ ينادي مُنَادٍ: أَيْنَ الَّذِينَ كَانُوا لَا يُلْهِيُهُمْ رَعِيَّةُ الْأَنْعَامِ عَنْ تِلَاوَةِ كِتَابِي؟ فَيَقُومُونَ فَيَلْبَسُ أَحَدُهُمْ تَاجَ الْكِرَامَةِ، وَيُعْطَى الْفَوْزَ بِيَمِينِهِ، وَالْخُلْدَ بِشِمَالِهِ، فَإِنْ كَانَ أَبُوَاهُ مُسْلِمِينَ كَسِيَ حُلَّةً خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، فَيَقُولَانِ: أَنَّى هَذِهِ لَنَا؟ فَيَقَالُ: بِمَا كَانَ وَلَدُكُمْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น ฮาซิม : ثقة (Ibn 'Asakir, 1429 : 5/485)
2. อิบรอฮีม เป็น มะตะวียฮ์ : الإمام الأصبهاني (Ibn 'Asakir, 1429 : 6/333)
3. มุฮัมมัด เป็น ฮาซิม อัลบะอะดะบักกีฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 511/6361)
4. สุวัยด เป็น อับดุลอะซีซ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 260/2692)
5. อับดุลลอฮ์ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 311/3437)
6. อิสมาอีล เป็น อุบัยดิลลาฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 109/466)
7. อับดุลเราะหฺมาน เป็น หมอนมุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 348/3978)
8. มุอาซ เป็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตัดรื้อญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani (n.d. : 14/475) ด้วยกับสายรายงานของมุอาซ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนีย์ เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากสุวัยคฺ เป็น อับดุลอะซีซ เป็นผู้รายงานที่ฎะอ์ฟ สอดคล้องกับ อิบน์ หะญูร อัลอัศเกาะลานีย์ ในอัลมะฆอฺลิบ อัลอาลียะฮฺ (4/72) ที่ระบุว่า สุวัยคฺ เป็น อับดุลอะซีซ เป็นผู้ที่ฎะอ์ฟหะดีษ

หะดีษที่ 102 หน้า 138

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากท่านนบี (คือลลออสุ อลัยฮิ วะสัลลัลลอ) “บุคคลที่เป็นมุนาฟิกมากที่สุดประชาชาตินี้ คือ เหล่าผู้รู้อัลกุรอาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ مِنْ كِتَابِهِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شُرَيْحٍ سَمِعْتُ شُرَحْبِيلَ بْنَ يَزِيدَ الْمَعْفَرِيَّ أَنَّهُ سَمِعَ مُحَمَّدَ بْنَ هُدَيْبَةَ الصَّدْفِيَّ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍوَ بْنَ الْعَاصِيِّ يَقُولُ «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَكْثَرَ مُنَافِقِي أُمَّتِي قُرَاؤُهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ซัยคฺ เป็น อัลหุบบาบ : صدوق يخطيء في حديث الثوري (al-'Asqalani, 1994 : 3/404)
2. อับดุลเราะหฺมาน เป็น ชุรัยหฺ เป็น อุบัยคิลลาฮฺ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 6/194)
3. ชุเราะหฺบิล เป็น ยะซีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 265/2763)
4. มุฮัมมัด เป็น สูดัยยะฮฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 9/495)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ เป็น อาศ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/338)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Ahmad (2001 : 6633, 6634, 17411) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ และ al-Bukhari ในตารีคอัลกะบীর (n.d. : 1/257) al-Bayhaqi ในซุบูนุลอีมาน (n.d. : 5/2359) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 5/243)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานที่มีคุณสมบัติของการรายงานหะดีษหะสัน คือ ชัยคุ เป็น อัลหุบบาน, ชุเราะห์บิล เป็น ะชะดีด และมุฮัมมัด เป็น สูดัยยะฮฺ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ

หะดีษที่ 103 หน้าที่ 139

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านเมลาเนา อาลี อัลกอรีฮฺ ได้บันทึกรายงานของอัตติรมิซีย์ว่า “อัลกุรอานจะกล่าวแต่องค์อัลลอฮฺว่า “โอ้ผู้อภิบาลผู้ทรงเกรียงไกร ขอทรงประทานเครื่องกายให้แก่พวกเขาด้วย พระองค์อัลลอฮฺทรงประทานมงกุฎอันทรงเกียรติให้แก่เขา และอัลกุรอานทรงวิงวอนต่ออีกว่า โอ้พระผู้อภิบาล ขอพระองค์ได้โปรดพอพระทัยในตัวเขาเถิด พระองค์ก็ทรงยินดีและพอพระทัยในตัวเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ «عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَجِيءُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ حَلِّهِ فَيَلْبَسُ تَأْجِ الْكَرَامَةِ ثُمَّ يَقُولُ يَا رَبِّ زِدْهُ فَيَلْبَسُ حُلَّةَ الْكَرَامَةِ ثُمَّ يَقُولُ يَا رَبِّ ارْضَ عَنْهُ فَيَرْضَى عَنْهُ فَيُقَالُ لَهُ أَفْرَأُ وَارْقَ وَتَزَادُ بِكُلِّ آيَةٍ حَسَنَةً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. นัศรุ เป็น อาลี : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 10/431)
2. อับดุลศอมัด เป็น อับดุลวาริษ : صدوق (al-‘Asqalani, 1994 : 6/327)
3. ชุอับะฮฺ เป็น หัจญญาญญ์ : ثقة حافظ متقن (al-‘Asqalani, 1994 : 4/345)
4. อาศิม เป็น อัลบุศตะละฮฺ : حجة في القراءة ، صدوق له أوهام (al-‘Asqalani, 1994 : 5/39)
5. ซักวาน ออบุศอลิหฺ อัลสะมาน : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 3/220)
6. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 12/266)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2839) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ al-Darimi (n.d. : 10/187, 188, 192) al-Bayhaqi ในชออบุลอีมาน (n.d. : 5/4, 8, 9) Ibn Abi

Shaybah (n.d. : 7/171) al-Tabrani ในมูอญิม อัลกะบীর (1990 : 14/475) Abu Nu‘aym ในหุลยะฮฺ อัลเอาลียาฮฺ (2003 : 249) Ibn ‘Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาฮฺ (1997 : 2/182)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซียฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค ได้แก่ อับดุลเศาะมัด เบ็น อับดุลวาริษ และอาศิม เบ็น อัลบะฮุคตะละฮฺ แต่เนื่องจากการรายงานจากเศาะหะบะฮฺท่านอื่นโดยสายรายงานอยู่ในระดับที่เศาะเหียะห์ หรือที่เรียกว่าชะวาฮิดมาสนับสุน จึงทำให้หะดีษบทนี้มีสถานภาพเป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์ สอดคล้องกับอัคริมิซียฺ กล่าวว่า หะดีษบทนี้เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 104 หน้า 140

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ที่อลลอฮฺอู อลยฮิ วสัลลัล) จึงได้วจนะว่า “บุคคลใดที่กล่าว (ให้ความหมาย) ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺด้วยความคิดเห็นของเขาถึงถูก แต่แท้จริงเขาก็ผิดอยู่นั่นเอง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ حَدَّثَنَا سُهَيْلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَزْمٍ أَخُو حَزْمِ الْقُطَيْبِيِّ حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ الْحَوْنِيُّ عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ « قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بِرَأْيِهِ فَأَصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซียฺ

1. อับดุล เบ็น หุมัยดฺ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 6/456)
2. หับบาน เบ็น ฮิลาล : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 2/170)
3. สุฮัยลฺ เบ็น อับดุลลอฮฺ : ضعيف (al-‘Asqalani, 1994 : 4/261)
4. อนุอิมรอน อัลญานียฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 6/389)
5. ญุนด็อบ เบ็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 2/117)

คำกริยาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2952) จากสายรายงานของญุนดับ เป็น อับดุลลอฮฺ อัลบะญะลีซ และ al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮิมาน (n.d. : 5/292) al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบิร (1990 : 2/223) ในมูญัม อัลเอาสิฎ (1987 : 11/336) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิ อัลญะอะฟาอ (1997 : 4/527)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอติรมิซีย์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากสุฮัยล เป็น อับดุลลอฮฺ เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ ซึ่งอติรมิซีย์ (2592) ระบุว่า เป็นหะดีษฆะอะริบ และนักหะดีษบางส่วนวิจารณ์ผู้รายงานที่ชื่อ สุฮัยล เป็น อิบิหัมม สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในญะอะอิฟอัลญะอะอิฟ (5736) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 105 หน้า 142

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

วิชาอัลเมาซุบ ซึ่งเป็นวิชาความรู้ที่พระองค์จะประทานให้แก่บุคคลเฉพาะในจำนวนบ่าวของพระองค์ ซึ่งท่านได้ให้เป็นสัญญาณด้วยวาจาของท่านว่า "من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم يعلم"

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عثمان بن محمد العثماني، حدثني أحمد بن عبد الله بن سليمان القرشي، قال: سمعت أبا الحسن علي بن صالح بن هلال القرشي يقول: حدثنا أحمد بن أصرم المزني العقيلي، قال: سمعت يحيى بن معين يقول: التقى أحمد ابن حنبل وأحمد بن أبي الخواريزمكة، فقال أحمد بن حنبل لأحمد بن أبي الخواريزمكة: يا أحمد حدثنا بحكاية سمعتها من أستاذك أبي سليمان الداراني. فقال: يا أحمد، قل سبحان الله بلا عجب، فقال أحمد بن حنبل: سبحان الله - وطولها - بلا عجب. فقال أحمد بن أبي الخواريزمكة: سمعت أبا سليمان يقول: إذا اعتقدت النفوس على ترك الآثام جالت في الملكوت وعادت إلى ذلك العبد بطرائف الحكمة من غير أن يؤدي إليها عالم علماً. قال: فقام أحمد بن حنبل ثلاثاً وجلس ثلاثاً، وقال: ما سمعت في الإسلام حكاية أعجب من هذه إلي. ثم ذكر أحمد بن حنبل، عن يزيد بن هارون، عن حميد الطويل، عن أنس بن مالك أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «من عمل بما علم ورثه الله ما لم يعلم». «ثم قال لأحمد بن أبي الخواريزمكة: صدقت يا أحمد وصدق شيخك»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุลอัยม

1. อุษมาน เป็น มุฮัมมัด อัลอุษมานีย์ : *روي عنه جماعة* (Ibn 'Asaqr, Tarikh : 40/38)
2. อะหฺมัด เป็น อับดุลลอฮฺ : (Abu Na'im, Hulliyat al-Awliya' : 4/250)
3. อับดุลหะสัน อาลี เป็น ศอลิหฺ : *مقبول* (al-'Asqalani, 1994 : 7/333)
4. อะหฺมัด เป็น อัสรอม : *ثقة* (al-Khatib, Tarikh : 4/44)
5. ยะหฺยา เป็น มะอีน : *الثقة حافض مشهور إمام الجرح والتعديل* (al-'Asqalani, 1994 : 11/288)
6. อะหฺมัด เป็น หันบัล : *إمام ثقة حافظ فقيه حجة* (al-'Asqalani, 1994 : 1/75)
7. อะหฺมัด เป็น อับดุลฮิวารีย์ : *ثقة زاهد* (al-'Asqalani, 1994 : 1/49)
8. อับดุลฮัยมาน อัลดาร์อนีย์ : *ثقة* (al-'Asqalani, 1991 : 342/3886)
9. ยะซิด เป็น ฮารูน : *ثقة متقن عابد* (al-'Asqalani, 1994 : 11/368)
10. มุฮัยยุด อัลญอวีย์ : *ثقة مدلس* (al-'Asqalani, 1994 : 3/40)
11. อนัส เป็น มาลิก : *صحابي* (al-'Asqalani, 1994 : 1/378)

ตำราหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุละยะฮฺ อัลอาลียาฮฺ (1997 : 4/250) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Subki ในกูอะบะกอต อัลซาฟียะฮฺ อัลกุบรอ (n.d. : 6/290)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอับดุลอัยมเป็นหะดีษเมฆู๊วะ เนื่องจากอิหม่ามอะหฺมัด เป็น หันบัล กล่าวว่า คำกล่าวนี้เป็นของตาบียีน และได้ทำการแต่งสายรายงานขึ้นซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลีละฮฺ อัลญะอียะฮฺ (422) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆู๊วะ

หะดีษที่ 106 หน้า 144

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานของท่านฮากิมจากท่านบาริเดฮฺ (รอดีฮฺลลอฮฺ อันฮู) เล่าว่า ท่านรอซูลกล่าวว่า ผู้ใดที่อ่านอัลกรุอานและเรียนตลอดจนปฏิบัติด้วย ในวันกียามะฮฺบิตามารดาของเขาจะได้สวมมงกุฎซึ่งมีรัศมีที่มีแสงสว่างโชติช่วงดุจดังแสงของดวงอาทิตย์ และบิตามารดาของเขาจะรับการแต่งกายด้วยอาภรณ์สองชุดที่ค่าของโลกลนี้เทียบไม่ได้เลย แล้วทั้งสอง (พ่อแม่) ก็กล่าวถามว่า ด้วยสาเหตุอันใดที่เราได้รับเครื่องแต่งกายนี้? “ก็ลูกของท่านทั้งสองยึดมั่นในอัลกรุอาน” (บันทึกโดยอัลฮากิม)

ภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا بكر بن محمد الصيرفي بمرو ثنا عبد الصمد بن الفضل البلخي ثنا مكّي بن إبراهيم ثنا بشير بن مهاجر عن عبد الله بن بريدة الأسلمي عن أبيه رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «من قرأ القرآن وتعلمه وعمل به ألبس يوم القيامة تاجا من نور ضوؤه مثل ضوء الشمس ، ويكسى والديه حلتان لا يقوم بما الدنيا فيقولان : بما كسينا ؟ فيقال : بأخذ ولدكما القرآن» «هذا حديث صحيح على شرط مسلم ، ولم يخرجاه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหาคิม

1. บิกรฺ เป็น มุฮัมมัด : ليس به بأسا (al-Dhahabi, Siyar A‘lam al-Nubala’ : 15/554)
2. อับดุลศอหมัด เป็น อัลฟิฏลุ อัลบัลคีย์ : ثقة (al-‘Asqalani, Lisan al-Mizan: 2/113)
3. มักรีย์ เป็น อิบรอฮีม : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 10/295)
4. บะซีร์ เป็น มะฮาญีร์ : صدوق لين الحديث (al-‘Asqalani, 1994 : 1/469)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น บุรอฮฺ อะฮฺ อัลอัศละมียะ : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 5/158)
6. บุรอฮฺ อะฮฺ อัลอัศละมียะ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 1/433)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. : 5/150, 151) จากสายรายงานของบุรอฮฺ อะฮฺ อัลอัศละมียะ และ Abu Dawud (1969 : 1453) Ahmad (2001 : 15645) al-Bayhaqi ในซุอฺบุลอิมาน (n.d. : 4/460) al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบীর (1990 : 15/127)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆษยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหาคิม เป็นหะดีษเฉาะอิฟ เนื่องจากบะซีร์ เป็น มะฮาญีร์ เป็นผู้ที่ลัษยอินอัลหะดีษ แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆษยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺ อัลอัศรัมิบ วัตดัรฮีบ (1434) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (2081) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆษยริศ

หะดีษที่ 107

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีการเชื่อมั่นและยึดถือไม่ตรงการอ่านอัลกรุอ่านย่อมไม่เป็นที่ยอมรับพิจารณา และยังรายงานฮาดีษต่าง ๆ ในทำนองนี้มากในทำนองคอวาริจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْوَاسِطِيُّ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا أَبُو فَرَوَةَ يَزِيدُ بْنُ سِنَانٍ عَنْ أَبِي الْمُبَارَكِ عَنْ صُهَيْبٍ
قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا آمَنَ بِالْقُرْآنِ مَنْ اسْتَحَلَّ مَحَارِمَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อิสมาอีล : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 9/57)
2. วะกีอ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1994 : 11/130)
3. ยะซีด เป็น สีนาน : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 11/336)
4. อนุ อัลมุบารอก : مجهول (al-'Asqalani, 1994 : 12/220)
5. ศุฮัยบ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 4/439)

ตัวจริงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2842) จากสายรายงานของศุฮัยบ และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอ (1997 : 9/154)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ็อฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ เนื่องจากยะซีด เป็น สีนาน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง และอนุ อัลมุบารอก เป็นผู้ที่มีจัญญ์สูง ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเกาะอ็อฟอัลญามิอ (4975) ในเกาะอ็อฟ อัตตัจญิบวัตตัจรีย (100) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ

หะดีษที่ 108 หน้าที่ 146

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีคนๆ หนึ่ง ได้ถามมารดาของเหล่าศรัทธา คือท่านหญิงอุมมุซลามะฮฺ (รอคิลัยลลอฮฺ อันฮา) ว่า “การอ่านอัลกุรอานของท่านนบี (คือลลอลลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) เป็นอย่างไร ท่านก็ได้อธิบายถึงการอ่านของท่านนบี (คือลลอลลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ว่า ท่านอ่านทีละตัวทีละตัว คือ หมายความว่า ท่านอ่านทุกคำโดยสระที่ชัดเจนทั้งสิ้น และเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องอ่านอัลกุรอานให้ถูกต้องชัดเจน ถึงแม้จะไม่เข้าใจความหมายก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ خَالِدِ بْنِ مَوْهَبِ الرَّمْلِيِّ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلُوكٍ «أَنَّهُ سَأَلَ أُمَّ سَلَمَةَ عَنْ قِرَاءَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَلَاتِهِ فَقَالَتْ وَمَا لَكُمْ وَصَلَاتُهُ كَانَ يُصَلِّي وَيَنَامُ قَدْرَ مَا صَلَّى ثُمَّ يُصَلِّي قَدْرَ مَا نَامَ ثُمَّ يَنَامُ قَدْرَ مَا صَلَّى حَتَّى يُصْبِحَ وَنَعْتَتْ قِرَاءَتَهُ فَإِذَا هِيَ تَنْعَتُ قِرَاءَتَهُ حَرْفًا حَرْفًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. ยะซีด เบน คอลิด เบน เมอฮับ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 11/323)
2. อัลลัยษ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1994 : 8/464)
3. อิบน์ อับีมุลัยกะฮ์ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1994 : 5/307)
4. ยะอูดะ เบน มัมลัก : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 610/7850)
5. อุมมุ สะละมะฮ์ : أم المؤمنين : صحابية (al-'Asqalani, 1994 : 12/456)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1254) จากสายรายงานของยะฮยา เบน มัมลัก และ al-Tirmidhi (n.d. : 2847) al-Nasa'i (1990 : 1012, 1611) Ibn Khuzaymah (n.d. : 1096)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยะอูดะ เบน มัมลัก เป็นผู้ที่มักบูก แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์

หะดีษที่ 109 หน้าที่ 146

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหะดีษอื่นอีกว่า ในสวนสวรรค์นั้นมีระดับชั้นมากเหลือเกิน ในสวนสวรรค์มีระดับชั้นเท่ากับจำนวนอายุของอัลกุรอาน ด้วยเหตุนี้เกียรติยศของแต่ละคนในสวนสวรรค์ขึ้นอยู่กับจำนวนอายุของอัลกุรอานที่เขาจำ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّدُوسِيُّ عَنْ مِقْعَسِ بْنِ عِمْرَانَ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ قَالَتْ : « دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ : مَا فَضَّلَ مِنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ عَلَى مِمَّنْ لَمْ يَقْرَأْهُ مِمَّنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ : إِنَّ عَدَدَ دَرَجِ الْجَنَّةِ عَلَى عَدَدِ آيِ الْقُرْآنِ ، فَلَيْسَ أَحَدٌ مِمَّنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَفْضَلَ مِمَّنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อับิฮัยบะฮฺ

1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน : مجهول (Ibn Abi Hatim, : al-Jarh wa al-Ta'dil, : 7/324)
2. มิกอัส เป็น อิมรอน : لم يذكر شيئا (Ibn Abi Hatim, : al-Jarh wa al-Ta'dil, : 8/433)
3. อุมมุ คัรดาอฺ : زوج أبي الدرداء ثقة فقيهة (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
4. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย Ibn Abi Shaybah (n.d. : 7/155) จากสายรายงานของท่านหญิง อาอิชะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อับิฮัยบะฮฺ เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่มีจัญญุด คือ มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน และผู้รายงานที่ไม่มีการกล่าวถึงการญูรหฺ และการตะอะอิด คือ มิกอัส เป็น อิมรอน สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮีหะฮฺ (5/239) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 110 หน้าที่ 146

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ได้มีปรากฏในสะดิษว่า ในสวนสวรรค์ไม่มีชั้นอีกแล้วที่สูงไปกว่าชั้นของชาวอัลกุรอาน ดังนั้นเหล่าผู้อ่านอัลกุรอานก็จะถูกยกระดับชั้นของเขาตามขอบเขตของอัลกุรอาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، أخبرنا أبو الحسين محمد بن أحمد الخياط ببغداد من أصل كتابه ، حدثنا أبو عبد الله محمد بن روح ، حدثنا الحكم بن موسى ، حدثنا شعيب بن إسحاق ، عن ابن عروة ، عن أبيه ، عن عائشة

رضي الله عنها ، قالت : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «عدد درج الجنة عدد آي القرآن ، فمن دخل الجنة من أهل القرآن فليس فوقه درجة» قال الحاكم : « هذا إسناد صحيح و لم يكتب هذا المتن إلا بهذا الإسناد وهو من الشواذ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อัลหากิม อัลนัยสาบูนีย์ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadh kirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. อบุลหุสัยน มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด : ليس بقوي (al-'Asqalani : Lisan : 6/138)
3. มุฮัมมัด เป็น เราหฺ : ليس بقوي (al-'Asqalani, Lisan : 6/233)
4. อัลหะกิม เป็น มุซา : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 2/440)
5. ชุอัยบ เป็น อิสฮาก : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/348)
6. อิซาม เป็น อุรวะฮฺ : ثقة فقيه ربما دلس (al-'Asqalani, 1994 : 11/51)
7. อุรวะฮฺ เป็น ชุบัยร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 7/184)
8. อาอิชะฮฺ : صحابية : أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1994 : 12/436)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในชุอูลอิมาน (n.d. : 5/10) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (1989 : 7/155)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮ์ฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ* เนื่องจากมีผู้รายงานที่มีปัญหาด้านความจำ คือ อบุลหุสัยน มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด และมุฮัมมัด เป็นเราหฺ อยู่ในระดับลยสะ บิเกาะวีย์ ซึ่งผู้รายงานที่มีคุณสมบัติดังกล่าวเมื่อรายงานหะดีษของเขาคือเป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ* สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*เงาะฮ์ฟอัลญามิอ* (1880) ที่ระบุว่าป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ*

หะดีษที่ 111 หน้า 146

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านอัมรฺ บิน อาซ (รอดิยัลลอฮฺ อันฮู) กล่าวว่า ทุกๆ อายะฮฺของอัลกุรอานนั้นมีชั้นหนึ่ง (ในสวนสวรรค์) แล้วก็มีการกล่าวเชิญแก่ผู้อ่านอัลกุรอานว่า ขอเชิญท่านขึ้นไปยังระดับชั้นของอายะฮฺที่ท่านเคยอ่านมันจากจำนวนของบรรดาอายะฮฺอัลกุรอาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى أَنبَأَنَا شَيْبَانُ عَنْ فِرَاسٍ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ أَقْرَأَ وَأَصْعَدَ فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَقْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อุบบักรุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 3/481)
2. อุบัยดิลลาฮฺ เบ็น มูซา : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 7/52)
3. ซัยบาน เบ็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/374)
4. ฟิรอส เบ็น ยะหฺยา อัลฮัมดานียฺ : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1994 : 8/259)
5. อิฎียะฮฺ : صدوق يخطيء كثيرا ، وكان شيعيا مدلسا (al-'Asqalani, 1994 : 7/225)
6. อุบฺสะอิด อัลคุดรียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 3/481)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 3770) จากสายรายงานของอุบฺสะอิด อัลคุดรียฺ และ Ibn Abi Shaybah ในมุศอบนัฟ (1989 : 7/172)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากอิฎียะฮฺ เป็นผู้ที่ความผิดพลาดในการรายงานจำนวนมาก และเป็นมุตลลิส แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 112 หน้าที่ 147

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ผู้ใดที่อ่านท่องจำอัลกุรอาน (ด้วยความจริงใจ) แต่เขาเกิดตายลงก่อนจะสำเร็จ มาลาอิกะฮ์จะสอนเขาในกุโบร และเขาจะได้เข้าสวรรค์กราบทูลอัลลอฮ์ในฐานะเป็นผู้ท่องจำอัลกุรอาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا مكرم بن أحمد بن مكرم ، ثنا عبد الكريم بن الهيثم ، ثنا الحسن بن عبد الله بن حرب العبدي ، ثنا الصبي بن الأشعث بن سالم السلولي ، قال : سمعت عطية ، يحدث عن أبي سعيد الخدري ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «من قرأ القرآن ، ثم مات قبل أن يستظهره ، أتاه ملك فعلمه في قبره ، فيلقى الله وقد استظهره»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ ชาฮีน

1. มุกริม เป็น อะห์มัด : ثقة (al-Khatib, Tarikh : 13/221)
2. अबدुلكريم เป็น อัลฮัยษัม : ثقة (al-Khatib, Tarikh : 11/78)
3. อัลหะสัน เป็น अबدुல்லو เป็น หัรบ : صدوق (Ibn Abi Hatim, al-Jarh : 3/23)
4. อัลเศาะบี๋ เป็น อัลฮัยษัม : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 4/184)
5. อิฎียะฮ์ : وكان شيعيا مدلسا ، وكان يخطيء كثيرا ، صدوق يخطيء كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 393/4616)
6. อนุสะอิด อัลคุดรีฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Shahin ในอัตตัจมิบ ฟิฟะฎออิติลอะอุมาล (n.d. : 196) จากสายรายงานของอนุสะอิด อัลคุดรีฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอ็ีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ ชาฮีน เป็นหะดีษญะอ็ีฟ เนื่องจากจากอิฎียะฮ์ เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่มีความผิดพลาดในการรายงานอย่างมาก และเป็นมุตัลลิส จึงทำให้มีผลต่อการรายงานหะดีษของเขา

หะดีษที่ 113 หน้า 150

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในหนังสือญัมอุล ฟาวอิฟ อัญญอบรอนีย ได้รายงานมาจากท่านอานัส (รอคัยลลอสฺ อันสุ) ว่า “ผู้ใดที่สอนอัลกรุอานให้แก่ลูกโดยไม่ท่องจำ พระองค์อัลลอสฺจะทรงอภัยในบาปโทษของเขาที่ผ่านมา และผู้ใดที่สอนลูกให้ท่องจำอัลกรุอานในอายะฮ์ต่าง ๆ พระองค์อัลลอสฺจะให้เขา

ฟื้นขึ้นในวันกียามะฮ์จันทรวันเพ็ญ แล้วมีการกล่าวแก่ลูกของเขาว่า “เจ้าจงอ่านเถิด ทุกครั้งที่ลูกอ่าน อายะฮ์หนึ่งชั้น จนกระทั่งจบในสิ่งที่เขาจำในอัลกรุอาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد بن محمد بن نافع قال : نا عبيد الله بن عبد الله المنكدري قال : نا ابن أبي فديك ، عن عمر بن أبي سهل ، عن الحسن ، عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من علم ابنه القرآن نظرا غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر ، ومن علمه إياه ظاهرا بعثه الله يوم القيامة على صورة القمر ليلة البدر ، ويقال لابنه : اقرأ . فكلما قرأ آية رفع الله عز وجل بها للأب درجة ، حتى ينتهي إلى آخر ما معه من القرآن » « لم يرو هذا الحديث عن الحسن إلا عمر بن سهل ، تفرد به : ابن أبي فديك »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น นาฟิอฺ: أئمه النقاش (al-‘Asqalani, Lisan al-Mizan, : 1/384)
2. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ อัลมุนกะดริฮฺ : ไม่พบ
3. อิบน์ อบีฟุดัยกฺ : الحافظ الكبير محدث المدينة (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh : 1/345)
4. อุมร์ เป็น อบีสะฮฺล : ไม่พบ
5. อัลหะสัน : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-‘Asqalani, 1994 : 2/266)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 1/378)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัมม อัลเอาลัฎ (1987 : 4/467) จากอนัส

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เฎาะอ็อฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษหะดีษ *เฎาะอ็อฟ* เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ไม่เป็นที่รู้จัก ได้แก่ อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ อัลมุนกะดริฮฺ และอุมร์ เป็น อบีสะฮฺล ซึ่งสอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮฺ ในมัจญ์มะอ็อซชะวาอิด (7/168) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ไม่เป็นที่รู้จัก

หะดีษที่ 114 หน้าที่ 152

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รายงานโดยท่านอบูอุมามะฮฺ ซึ่งท่านอัลลามะฮฺ อาลี กอรี ได้คัดมาจากหนังสือซารุซซุนนะฮฺว่า “ท่านทั้งหลายจงท่องจำอัลกุรอานเถิด เพราะว่าแท้จริงพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษทัณฑ์จิตใจที่รักษาอัลกุรอานด้วยไฟ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا يزيد بن هارون قال أخبرنا جرير قال حدثنا سليمان بن شرحبيل الخولاني قال : «سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ يَقُولُ : أَفْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا يَغْرَنَكُمْ هَذِهِ الْمَصَاحِفُ الْمُعَلَّقَةُ فَإِنَّ اللَّهَ لِمَ يُعَذِّبُ قَلْبًا وَعَى الْقُرْآنَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นอิบนุ อับีชัยบะฮฺ

1. ยะซีด เบน ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-‘Asqalani, 1994 : 11/368)
2. ญะรียร์ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 2/240)
3. สุลัยมาน เบน ชุเราะหฺบิล : صدوق فيه لين (al-‘Asqalani, 1994 : 4/325)
4. อบูอุมามะฮฺ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1994 : 4/420)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Shaybah (n.d. : 7/176) จากสายรายงานของอบูอุมามะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอึฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อับีชัยบะฮฺ เป็นหะดีษเฎาะอึฟ เนื่องจากสุลัยมาน เบน ชุเราะหฺบิล เป็นผู้ที่เสาะดุ๊ก และลัษยีน ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเฎาะอึฟอัลญะมิอฺ (1068) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอึฟ

หะดีษที่ 115 หน้าที่ 156

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และได้มีรายงานจากอิบนุญะฮฺฮุด มีผู้รายงานจากท่านนบี (คืออัลลอฮฺ อลัษยิ วลัลลัลล) ว่า “บ้านที่ถูกทิ้ง คือบ้านที่ไม่มีการอัลกุรอานกันเสียเลย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله محمد بن يعقوب الحافظ ، ثنا حامد بن محمود بن حبيب ، ثنا عبد الرحمن بن عبد الله الدشتكي ، ثنا عمرو بن أبي قيس ، عن عاصم بن أبي النجود ، عن أبي الأحوص ، عن عبد الله قال : « إن أصفر البيوت بيت ليس فيه من كتاب الله شيء ، » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. มุฮัมมัด เป็น ะอูฏุบ : الإمام الحافظ الكبير (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 3/864)
2. ฮามิด เป็น มะหฺมูด เป็น ทะบیب : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 31/82)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น อับดุลลอฮฺ อัลคัจตุกี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 344/3914)
4. อัมรฺ เป็น อบิกอยสุ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 8/94)
5. อาศิม เป็น อบี อัลนะญูด : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 8/169)
6. อบี อัลอะหฺวัศ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 8/169)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 6/28)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 2080) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และ al-Darimi (n.d. : 10/185) al-Bayhaqi ในซุบুলอิมาน (n.d. : 4/500)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัมรฺ เป็น อบิกอยสุ เป็นผู้รายงานที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริศ ซึ่งอัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (2080) ระบุว่า สายรายงานเศาะเหียะห์ แต่อัชชะอะบียฺ ไม่เห็นด้วย

หะดีษที่ 116 หน้าที่ 157

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านอาลี (รอคียัลลอฮฺ อันฮู) ว่า “แท้จริงผู้อ่านอัลกุรอานในสภาพที่เขากำลังยืนละหมาด เขาจะได้รับผลตอบแทนในทุกอักษรหนึ่งร้อยความดี และผู้ที่อ่านอัลกุรอานในสภาพที่เขากำลังนั่งละหมาด เขาจะได้รับผลตอบแทนห้าสิบความดี และผู้ที่อ่านอัลกุรอานนอกละหมาด

แต่เขามีวุดู (น้ำละหมาด) เขาจะได้รับผลตอบแทนถึงยี่สิบห้าความดี และผู้ที่อ่านอัลกุรอานโดยไม่
มีวุดู (น้ำละหมาด) เขาจะได้รับผลตอบแทนสิบความดี ส่วนผู้ที่ไม่ได้อ่านอัลกุรอานแต่เขานั่งฟังผู้
ที่กำลังอ่านอัลกุรอานอยู่นั้น เขาจะได้รับผลตอบแทนทุกๆ อักษรหนึ่งความดี”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

جعفر بن أحمد بن علي بن بيان ثنا الحسن بن زياد الكوفي ثنا عمرو بن شمر عن جابر الجعفي عن أبي جعفر
محمد بن علي عن بشر بن غالب عن الحسن بن علي عن أبيه علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم «من قرأ حرفاً من كتاب الله عز وجل في صلواته قائماً كتب الله له بذلك الحرف مائة حسنة إذا
كان إنما قام لله به ومن قرأ حرفاً من كتاب الله في صلواته قاعدا كتب له بكل حرف خمسين حسنة ومن قرأ شيئاً
من القرآن يحتسب بذلك الأجر في غير صلاة لم يقرأ حرفاً إلا كتب له به حسنة والله واسع كريم إنما يقول للشيء
كن فيكون» وهذا غير محفوظ بهذا الإسناد ولعله أيضاً غير محفوظ عن جابر الجعفي وعن عمرو بن شمر لأن شيخنا
جعفر بن أحمد كنا نتهمه بوضع أحاديث يرويها»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดี

1. ญะอฺฟัร เป็น อะหฺมัด : واتهمه بالوضع (al-‘Asqalani : Lisan al-Mizan : 2/108)
2. อัลหะสัน เป็น ซิยาดี : شيعي (al-‘Asqalani : Lisan al-Mizan : 3/31)
3. อัมรุ เป็น ชัมรุ : ضعيف لا يكتب حديثه (Ibn ‘Adi : al-Kamil, : 5/129)
4. ญาบิร อัลญุฟี : ضعيف رافضي (al-‘Asqalani, 1994 : 2/48)
5. อนุญะอฺฟัร มุฮัมมัด เป็น อาลี : حافظ ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 6/15-16)
6. บิซรุ เป็น ฆอลิบ : مجهول (al-Dhahabi : Mizan al-‘Itidal, : 1/322)
7. อัลหะสัน เป็น อาลี : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 2/301)
8. อาลี เป็น อับดุลิบบ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 402/4753)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn ‘Adi ในอัลกามิด ฟิอัลญะอฺฟาอฺ (1997 : 5/130)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดี เป็นหะดีษเมฆู๊วะ
เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่มีคุณสมบัติเป็นหะดีษเมฆู๊วะติดต่อกันหลายคน และอิบนุ อะดี ในอัล
กามิด (5/130) ระบุว่า "غير محفوظ بهذا الإسناد" ซึ่งแปลว่า สายรายงานนี้ไม่ได้รับการรับรอง

หะดีษที่ 117 หน้า 160

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานปรากฏในฮาดิษหนึ่งว่า “แท้จริงมุมีน (ผู้ที่ศรัทธา) นั้น เมื่อใดที่เขาทำบาปก็จะมีจุดดำขึ้นภายในใจของเขาแต่เมื่อเขาเตาบะฮฺ (สารภาพผิด) และเลิกจากสิ่งนั้นพร้อมด้วยวิงวอนขออภัยโทษใจของเขาที่สดใสขึ้นตามเดิม แต่ถ้าหากเขาทำบาปเพิ่มเรื่อย ๆ จุดดำนั้นก็จะเป็นปฏิกูลหัวใจเขาจนหมดเมื่อถึงขั้นนั้นแล้วก็จะเป็นเรื่องยากเหลือเกินที่จะโน้มน้าวเข้าสู่ความดี แต่ตรงกันข้ามจะมุ่งไปถึงการกระทำ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเปรียบเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْنَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقَلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ» { كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ } قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. กุฎัยบะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 8/360)
2. อัลลัซัยษ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1994 : 8/464)
3. อิบน์ อัจญ์ลาน : صدوق إلا أنه اختلطت عليه أحاديث أبي هريرة : (al-'Asqalani, 1994 : 9/342)
4. อัลเกาะกออ เป็น อัลหะกีม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 456/5558)
5. ออบุสอลิหฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 3/220)
6. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3334) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ al-Wa'idi ในอัลเศาะเหียหฺ อัลมุสนัด (1990 : 1355, 1449)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริษ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษ ฉะอะอิฟ เนื่องจากอิบน์ อัจญ์ลาน เป็นผู้เศาะลุก และมีความสับสนในการรายงานหะดีษที่มาจาก

อนุสรณ์เราระบุ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริษฺ ซึ่งอัดติรมีชีษฺ (3334) ระบุว่าป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีในเศาะเหียะห์อัดติรมีชีษฺ (1620, 2469) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 118 หน้าที่ 163

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“แท้จริงบ้านที่มีการอ่านอัลกุรอานนั้น จะส่องแสงให้แก่ชาวฟ้า ดุจดวงดาวต่างๆ บนท้องฟ้าที่ให้แสงสว่างแก่ชาวโลก” (หะดีษนี้มีบันทึกในอัดตารฆิบ และในหนังสืออื่นๆ อีกซึ่งได้คัดออกมาเพียงส่วนหนึ่งที่จำเป็นเท่านั้น)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سلمة بن شبيب ، قال : أخبرنا بسطام بن خالد الحرابي ، قال : أخبرنا نصر بن عبد الله أبو الفتح ، عن ثور بن يزيد ، عن خالد بن معدان ، عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «من صلى منكم من الليل فليجهر بقراءته ؛ فإن الملائكة تصلي بصلاته ، وتسمع لقراءته ، وإن مؤمني الجن الذين يكونون في الهواء ، وجيرانه معه في مسكنه يصلون بصلاته ، ويستمعون قراءته ، وإنه ليطرد بجهر قراءته عن داره ، وعن الدور التي حوله فساق الجن ، ومردة الشياطين ، وإن البيت الذي يقرأ فيه القرآن عليه خيمة من نور يقتدي بها أهل السماء كما يقتدون بالكوكب الدرّي في لجج البحار ، وفي الأرض القفر فإذا مات صاحب القرآن رفعت تلك الخيمة فينظر الملائكة من السماء فلا يرون ذلك النور فتنعاه الملائكة من سماء إلى سماء فتصلي الملائكة على روحه في الأرواح ، ثم تستقبل الملائكة الحافظين للذين كانوا معه ، » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษป็นของอัลบัซซฮาร

1. สะละมะฮฺ เบ็น ชะบิบบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 4/147)
2. บัสฎอุม เบ็น คอลิด : ไม่พบ
3. นัศร เบ็น อับดุลลาฮฺ : ไม่พบ
4. เขารุ เบ็น ยะซีด : ثقة ثبت إلا أنه يرى القدر (al-‘Asqalani, 1991 : 2/35)
5. คอลิด เบ็น มะฮฺูดาน : ثقة كثيرًا (al-‘Asqalani, 1991 : 190/1678)
6. มุอาซ เบ็น ญะบัล : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 535/6725)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhari (1994 : 2305) จากสายรายงานของมุอาซ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัซซาร มีข้อบกพร่องหลายประการ ได้แก่ มีการรายงานขาดตอนโดยที่คอลิด เป็น มะอูดาน ไม่ได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่าน มูอาซุ เป็น ญะบัล ประการที่สอง ในสายรายงานปรากฏผู้ที่ไม่พบประวัติสองคน คือ บัสฎูม เป็น คอลิด และนัศร เป็น อับดุลลาฮฺ ซึ่งสอดคล้องกับอัลฮัยษะมีญ์ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (2/253) ระบุว่า ในสายรายงานมีผู้ที่ไม่พบประวัติ และประการที่สาม ความหมายของหะดีษบทนี้ไม่สอดคล้องกับหลักการของอิสลาม ด้วยกับสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเมฆู๊วะ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟอัดัตร์มิบวัตร์ฮิบ (367) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆู๊วะ

หะดีษที่ 119 หน้า 164

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“มีหนึ่งร้อยชูสุฟ (สาส์นต่างๆ) และมีคัมภีร์สี่เล่มด้วยกัน ชูสุฟ นั้นได้ประทานแก่นบีชีส (อลัยฮิสลาม) จำนวนห้าสิบเล่มและทรงประทานแก่นบีอิद्रิส(อลัยฮิสลาม) สามสิบเล่ม แล้วทรงประทานแก่นบีอิบรอฮีม (อลัยฮิสลาม) อีกสิบเล่ม อีกสิบเล่มทรงประทานแก่นบีมุซา(อลัยฮิสลาม) ซึ่งทรงประทานก่อนเตาร็อดเพื่อเป็นการเพิ่มความสมบูรณ์อีกสี่เล่มนั้นคือเตาร็อด อินญีล ชาบูร อัลกุรอานซึ่งประทานลงมาทั้งหมด” “โอ้กษัตริย์ผู้เรืองอำนาจ เราไม่ได้แต่งตั้งให้เจ้าเป็นใหญ่เพื่อรวบรวมทรัพย์สิน แต่เพื่อให้เจ้าคอยขัดขวางและกีดกันจากเหล่าผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหงก่อนที่เรื่องมันเลยเถิดมาถึงเรา โดยที่เจ้าจะต้องจัดการปรับให้เรียบร้อยเสียก่อน เพราะแน่นอนเราจะไม่ปฏิเสธ คำร้องเรียนของเหล่าผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหง ถึงเขาจะเป็นคนซิริกก็ตาม ทั้งหมดล้วนเป็นทัศนคติ โอ้ท่านรอซูลขอท่านได้โปรดสั่งเสียแก่นันเถิด ท่านรอซูล (ศ. ล) กล่าวเตือนฉันว่า ‘ฉันสั่งเสียแก่เจ้าให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เพราะมันย่อมเป็นยอดของภารกิจทั้งหมด ฉันกล่าวอีกว่า โอ้ท่านรอซูล (ศ.ล) ขอโปรดเตือนเพิ่มเติมเถิด ท่านนบี (ศ.ล) กล่าวว่า ‘เจ้าจงอ่านอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานคือนูร ให้แก่เจ้าในโลกนี้ และเป็นขุนคลังแก่เจ้าในฟากฟ้า ฉันกล่าววว่า โอ้ท่านรอซูล(ศ. ล) โปรดเพิ่มเติมอีกเถิด ท่านรอซูลกล่าวว่า ‘เจ้าจงหลีกเลี่ยงจากการหัวเราะมากๆ เพราะมันทำให้จิตใจตายด้าน และมันทำให้รัศมีที่หน้าหายไป ฉัน (อบูซาร) กล่าวต่ออีกว่า โอ้ท่านรอซูลโปรดเพิ่มเติมต่ออีก ท่านรอซูล (ศ.ล) กล่าวว่าจงทำญิฮาด คึ้นรนในวิถีทางของอัลลอฮฺ เพราะการญิฮาดนั้นคือ ผู้นำศาสนาในอูมมะของฉัน ฉันกล่าวอีกว่า โอ้ท่านรอซูลได้โปรดเพิ่มแก่ฉันอีก ท่านรอซูลกล่าวว่า ‘เจ้าจงมองผู้ที่ต่ำกว่าแต่อย่าได้มองผู้ที่สูงกว่าเจ้า เพราะจะทำให้เจ้าไม่ลืมนิยามะมัดของพระองค์อัลลอฮฺที่มีต่อเจ้า ฉันกล่าวอีก โอ้ท่านรอซูลได้โปรดต่อให้ฉันอีกเถิด ท่านรอซูลกล่าวต่ออีกว่า ‘เจ้าจงเอาความผิดของเจ้าในการที่จะงดจากการใส่ร้ายหรือก้าวร้าวคนอื่นอย่าพยายามหาความผิดของคนอื่นทั้งๆที่เจ้ากำลัง

ทำผิดอยู่ มันย่อมเป็นการพอเพียงแล้วที่เจ้าจะต้องคำนึงถึงความผิดของเจ้า เหมือนที่เจ้าจะได้พบในบุคคลอื่นๆ เช่นกัน ซึ่งถึงแม้ว่าความผิดนั้นเจ้าจะไม่รู้สึก ในการกระทำของคนอื่นนั้น ความจริงแล้วตัวของเจ้าเองอาจเป็นผู้ที่ทำผิดนั้น แล้วท่านนบี(ศ.ล) ก็บอกฉันด้วยมือของท่านแล้วท่านกล่าวว่า ‘โอ้อูซุซาร์ ไม่มีความฉลาดอันใดที่เหนือไปกว่าการใคร่ครวญ ไตร่ตรองไม่มีความดีอันใดที่จะดีไปกว่าการละเว้นความชั่วทั้งหลาย และไม่มีเกียรติอันใดที่จะดีไปกว่าการมีมารยาทที่ดีงาม’

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسن بن سفيان الشيباني ، والحسين بن عبد الله القطان بالرقعة ، وابن قتيبة ، واللفظ للحسن ، قالوا : حدثنا إبراهيم بن هشام بن يحيى بن يحيى الغساني ، قال : حدثنا أبي ، عن جدي ، عن أبي إدريس الخولاني ، عن أبي ذر ، قال : دخلت المسجد ، فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم ، جالس وحده ، قال : « يا أبا ذر إن للمسجد تحية ، وإن تحيته ركعتان ، فقم فاركعهما » ، قال : فقممت فركعتهما ، ثم عدت فجلست إليه ، فقلت : يا رسول الله ، إنك أمرتني بالصلاة ، فما الصلاة ؟ ، قال : « خير موضوع ، استكثر أو استقل » ، قال : قلت : يا رسول الله ، أي العمل أفضل ؟ ، قال : « إيمان بالله ، وجهاد في سبيل الله » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فأي المؤمنين أكمل إيمانا ؟ ، قال : « أحسنهم خلقا » قلت : يا رسول الله ، فأأي المؤمنين أسلم ؟ ، قال : « من سلم الناس من لسانه ويده » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فأأي الصلاة أفضل ؟ ، قال : « طول القنوت » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فأأي الهجرة أفضل ؟ ، قال : « من هجر السيئات » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فما الصيام ؟ ، قال : « فرض مجزئ ، وعند الله أضعاف كثيرة » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فأأي الجهاد أفضل ؟ ، قال : « من عقر جواده ، وأهريق دمه » ، قال : قلت : يا رسول الله ، فأأي الصدقة أفضل ؟ ، قال : « جهد المقل يسر إلى فقير » قلت : يا رسول الله ، فأأي ما أنزل الله عليك أعظم ؟ ، قال : « آية الكرسي » ثم ، قال : « يا أبا ذر ، ما السماوات السبع مع الكرسي إلا كحلقة ملقاة بأرض فلاة وفضل العرش على الكرسي كفضل الفلاة على الحلقة » ، قال : قلت : يا رسول الله ، كم الأنبياء ؟ ، قال : «مائة ألف وعشرون ألفا » قلت : يا رسول الله ، كم الرسل من ذلك ؟ ، قال : «ثلاث مائة وثلاثة عشر غفيرا » ، قال : قلت : يا رسول الله ، من كان أولهم ؟ ، قال : « آدم » قلت : يا رسول الله ، أنبي مرسل ؟ ، قال : «نعم ، خلقه الله بيده ، ونفخ فيه من روحه ، وكلمه قبلا » ثم ، قال : يا «أبا ذر أربعة سريانيون : آدم ، وشيث ، وأخنوخ وهو إدريس ، وهو أول من خط بالقلم ، ونوح وأربعة من العرب : هود ، وشعيب ، وصالح ، ونيبك محمد صلى الله عليه وسلم» قلت : يا رسول الله ، كم كتابا أنزله الله ؟ ، قال : «مائة كتاب ، وأربعة كتب ، أنزل على شيث خمسون صحيفة ، وأنزل على أخنوخ ثلاثون صحيفة ، وأنزل على إبراهيم عشر صحائف ، وأنزل على موسى قبل التوراة عشر صحائف ، وأنزل التوراة والإنجيل والزبور والقرآن » ، قال : قلت : يا رسول الله ، ما كانت صحيفة إبراهيم ؟ ، قال : « كانت أمثالا كلها : أيها الملك المسلط المبتلى المغرور ، إني لم أبعثك لتجمع الدنيا بعضها على بعض ، ولكني بعثتك لترد عني دعوة المظلوم ، فإني لا أرد لها ولو كانت من كافر ، وعلى العاقل ما لم يكن مغلوبا على عقله أن تكون له ساعات : ساعة يناجي فيها ربه ، وساعة يحاسب فيها نفسه ، وساعة يتفكر فيها في صنع الله ، وساعة

يخلو فيها لحاجته من المطعم والمشرب ، وعلى العاقل أن لا يكون ظاعنا إلا لثلاث : تزود لمعاد ، أو مرممة لمعاش ، أو لذة في غير محرم ، وعلى العاقل أن يكون بصيرا بزمانه ، مقبلا على شأنه ، حافظا للسانه ، ومن حسب كلامه من عمله ، قل كلامه إلا فيما يعنيه» قلت : يا رسول الله ، فما كانت صحف موسى ؟ ، قال : « كانت عبرا كلها : عجت لمن أيقن بالموت ، ثم هو يفرح ، وعجت لمن أيقن بالنار ، ثم هو يضحك ، وعجت لمن أيقن بالقدر ثم هو ينصب ، عجت لمن رأى الدنيا وتقلبها بأهلها ، ثم اطمأن إليها ، وعجت لمن أيقن بالحساب غدا ثم لا يعمل » قلت : يا رسول الله ، أوصيني ، قال : «أوصيك بتقوى الله ، فإنه رأس الأمر كله » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : «عليك بتلاوة القرآن ، وذكر الله ، فإنه نور لك في الأرض ، وذخر لك في السماء» قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « إياك وكثرة الضحك ، فإنه يميت القلب ، ويذهب بنور الوجه » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « عليك بالصمت إلا من خير ، فإنه مطردة للشيطان عنك ، وعون لك على أمر دينك » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « عليك بالجهاد ، فإنه رهبانية أممي » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « أحب المساكين وجالسهم » قلت : يا رسول الله زدني ، قال : «انظر إلى من تحتك ولا تنظر إلى من فوقك ، فإنه أجدد أن لا تزدرى نعمة الله عندك» قلت : يا رسول الله زدني ، قال : « قل الحق وإن كان مرا » قلت : يا رسول الله زدني ، قال : « ليردك عن الناس ما تعرف من نفسك ولا تجد عليهم فيما تأتي ، وكفى بك عيبا أن تعرف من الناس ما تجهل من نفسك ، أو تجد عليهم فيما تأتي » ثم ضرب بيده على صدري ، فقال : « يا أبا ذر لا عقل كالتدبير ، ولا ورع كالكف ، ولا حسب كحسن الخلق »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุฮิบบาน

1. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน : الحافظ الإمام : (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 2/703)
2. อัลหุสَيْنُ เป็น อับดุลลอฮ์ อัลกอฏฏอน : ثقة (al-Dhahabi, Siyar : 14/286)
3. อิบนุ กุศัยบะฮ์ : الحافظ ثقة (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 2/764)
4. อิบนุอัสมีม เป็น อิชาม : متروك (al-'Asqalani, Lisan : 1/217)
5. อิชาม เป็น ยะหฺยา : صالح الحديث (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil, : 9/70)
6. ยะหฺยา เป็น ยะหฺยา อัลฆอสตานีย : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/300)
7. อับีดรีส อัลเคาลานีย : عالم الشام بعد أبي الدرداء (al-'Asqalani, 1994 : 5/86)
8. ออบูซรรุ อัลฆิฟารีย : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 12/91)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 :362) จากสายรายงานของอบูซรรุ อัลฆิฟารีย และ Abu Nu'aym ในหุละยะฮ์ อัลเอาเลียฮ์ (2003 : 1/221)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิดัน เนื่องจาก อิบรอฮีม เป็น อิซาม เป็น ยะหฺยา เป็นผู้ที่มัครุก

หะดีษที่ 120 หน้าที่ 168

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอุสัยดฺ เป็น อาดีร (รอดิซัลลอฮฺ อันฮฺ) ขณะหนึ่งที่ท่านกำลังอ่านอัลกุรอานอยู่นั้นท่านรู้สึกเหมือนกับว่าได้มีร่เงามาปกคลุมท่านอยู่ เมื่อทราบถึงท่านเราะฮฺลุล (ศอลา) ท่านรอซูล (ศ็อลา) กล่าวว่ ‘นั่นแหละมวลมาลาอิกะฮฺ ซึ่งได้เข้ามาใกล้เสียง (อัลกุรอาน) ของเจ้า เพราะความหมายของมวลมาลาอิกะฮฺที่ล้อมเต็มไปหมดจึงเป็นเสมือนเมฆ และขอหาบะฮฺคนอื่นอีกรู้สึกเหมือนที่เมฆไปปกคลุมเขา’ ‘นั่นคือสะกินะฮฺคือเราะมะฮฺที่ถูกส่งมาเพื่ออัลกุรอาน’

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَمَّادٍ بْنِ زُغَبَةَ ، حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرِيَمٍ ، حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ ، عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبَّابٍ ، عَنِ أَبِي سَعِيدٍ ، عَنِ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ ، أَنَّهُ بَيْنَمَا هُوَ يَقْرَأُ سُورَةَ الْبَقَرَةِ وَفَرَسُهُ مَرْبُوطَةٌ ، حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ إِسْحَاقَ التُّسْتَرِيُّ ، حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّمِيمِيُّ ، عَنِ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ ، أَنَّ أُسَيْدَ بْنَ حُضَيْرٍ كَانَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ صَوْتًا بِالْقُرْآنِ ، فَقَرَأَ لَيْلَةً ، وَفَرَسُهُ مَرْبُوطَةٌ عِنْدَهُ ، وَابْنُهُ نَائِمٌ إِلَى جَنْبِهِ ، فَأَدَارَ الْفَرَسُ فِي رَبَاطِهِ ، فَقَرَأَ فَأَدَارَ الْفَرَسُ فِي رَبَاطِهِ ، فَأَنْصَرَفَ ، فَأَخَذَ ابْنَهُ وَخَشِي أَنْ يَطَّأَهُ الْفَرَسُ ، فَأَصْبَحَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «أَقْرَأَ أُسَيْدٌ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَمْ تَزَلْ يَسْتَمِعُونَ صَوْتَكَ ، فَلَوْ قَرَأْتَ أَصْبَحَتْ ظِلَّةٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضَيْنِ ، يَرَايَاهَا النَّاسُ فِيهَا الْمَلَائِكَةُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอ็ฏฏออบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น หัมมาด : ثقة مأمون (al-Dhahabi : Siyar A‘lan al-Nubala’ : 13/533)
2. สอิด เป็น อัลหะกัม เป็น อปีมร์ยัม : ثقة ثبت فقيه (al-‘Asqalani, 1994 : 4/18)
3. ยะหฺยา เป็น อัยยูป : صدوق ربما أخطأ (al-‘Asqalani, 1994 : 11/187)
4. อิบนุ อัลฮาด : ثقة مكثر (al-‘Asqalani, 1994 : 11/340)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น คอบบบาบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 5/197)
6. ออบุสะอิด อัลคุดรียฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 232/2253)

7. อุสัยคุ เป็น คุฏอษรุ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 1/348)

1. อัลหุสัยคุ เป็น อิสหาก : ثقة (al-Dhahabi : Siyar A'lan al-Nubala' : 14/57)
2. อุษมาน เป็น อปีชัยปะฮุ : ثقة حافظ شهر (al-'Asqalani, 1994 : 7/151)
3. มุฮัมมัด เป็น บิษรุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 9/74)
4. มุฮัมมัด เป็น อัมรุ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 9/376)
5. มุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม อัลดัยมีฮ์ : ثقة له أفراد (al-'Asqalani, 1994 : 9/6)
6. มะห์มูด เป็น ละบีด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 10/66)
7. อุสัยคุ เป็น คุฏอษรุ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 1/348)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Tabrani ในมุอญิม อัลกะบীর (1990 : 1/237) จากสายรายงานของอุสัยคุ เป็น คุฏอษรุ และ al-Bukhari ในตารีก อัลกะบীর (n.d. : 5/313)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุก แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์

หะดีษที่ 121 หน้าที่ 168

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในข้อฮัยมุสลิมได้บันทึกหะดีษนี้ไว้อย่างละเอียด และในมุสลิมก็มีบอกในที่อื่นอีกด้วย แต่ในตอนจบของหะดีษก็ได้อ้างอิงถึงประโยคนี้นี้ ‘บุคคลผู้ซึ่งกระทำความชั่วนั้นย่อมห่างไกลจากราษมะของอัลลอฮ ความมีเกียรติยศของตระกูลหรือศักดิ์ศรีของวงศ์วาน ไม่ได้ทำให้เขาเข้าสู่เราะษมะฮ์ของพระองค์เลย’

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى التَّمِيمِيُّ وَأَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ الْهَمْدَانِيُّ وَاللَّفْظُ لِيَحْيَى قَالَ يَحْيَى أَخْبَرَنَا وَقَالَ الْآخَرَانِ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ يَسَّرَ عَلَيَّ

مُعَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَحِبِّهِ وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ยะหฺยา เป็น ยะหฺยา อัลดัยมีซี : ثقة ثبت إمام (al-‘Asqalani, 1994 : 11/298)
2. อุบบักร์ เป็น อับดุลอะซุ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 6/4)
3. มุฮัมมัด เป็น อะลาอ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 9/386)
4. อุบบูอาวียะฮฺ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 9/139)
5. อัลดอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 4/224)
6. อุบบุสอติหฺ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 3/220)
7. อุบบุอรอัยเราะฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 4867) จากสายรายงานของอุบบุอรอัยเราะฮฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2869) Ibn Majah (n.d. : 221) Ahmad (2001 : 7427) Ibn Hibban (1993 : 769) al-Darimi (n.d. : 364)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจาก “อิสนาอฺศุ กัซซัมฺศุ”

หะดีษที่ 122 หน้าที่ 170-171

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

พระองค์อัลลฮฺทรงตรัสว่า “บ่าวของเราที่พยายามเข้าใกล้ซ็ิดเราเสมอด้วยการละหมาด (นาฟิล) ต่างๆ จนกระทั่งให้เขาเป็นคนรักของเรา ดังนั้น เราจึงได้ให้หูของเขาได้ยิน ในสิ่งที่เขาได้ยิน และตาของเขาเห็น ในสิ่งที่เขามอง และมือของเขากุม ในสิ่งที่เขากุม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عُمَانَ بْنِ كَرَامَةَ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ حَدَّثَنِي شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ عَنْ عَطَاءٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ ((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ اللَّهَ قَالَ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَعِنَ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدْتُ عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อุษมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/339)
2. คอลิด เป็น มัคลัด : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 3/117)
3. สุลัยมาน เป็น บิลาล : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/176)
4. ชะริก เป็น อับดุลลอฮ์ : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1994 : 4/338)
5. อะฏออ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 7/218)
6. อนุสุรอยเราะฮ์ : صحابي جليل (al-'Asqalani, 1994 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 6021) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮ์ และ al-Bayhaqi ในอัลอัสมาอฺ วัศศิฟาคิ (n.d. : 2/494, 3/69) Abu Nu'aym ในหุลละฮ์ อัลเอาเลียฮอ (2003 : 1/1, 4/296)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลีฆอมยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่อยู่ในระดับเศาะดุค คือ คอลิด เป็น มัคลัด และชะริก เป็น อับดุลลอฮ์ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลีฆอมยริฮฺ

หะดีษที่ 123 หน้า 175

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีปรากฏในหะดีษกุดษีย์ว่า พระองค์อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “ผู้ใดที่พยายามเข้าใกล้ชิดเพียงหนึ่งคืบ เราจะเข้าใกล้ชิดเขาหนึ่งศอก และใครที่เข้าใกล้ชิดเราหนึ่งศอก เราจะเข้าใกล้ชิดเขาหนึ่งวา และใครที่เดินเข้าหาเรา เราจะต้องวิ่งเข้าหาเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ فِرَاسٍ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
«مَنْ تَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ شِبْرًا تَقَرَّبَ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْهِ ذِرَاعًا تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بَاعًا وَمَنْ أَتَاهُ يَمْسِئِي أَتَاهُ اللَّهُ
هَرُونَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. มุอาวียะฮฺ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 10/218)
2. ชัยบาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/374)
3. ฟิรอส : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1994 : 8/259)
4. อิฏียะฮฺ : وكان شيعيا مدلسا ، وكان يخطيء كثيرا ، صدوق يخطيء كثيرا (al-'Asqalani, 1994 : 7/225)
5. ออบุสะอีด อัลคุดรีฮฺ : صحابي جليل (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 11361) จากสายรายงานของอบุสะอีด อัลคุดรีฮฺ และ al-Bazhzhari (1994 : 2222) Abu Nu'aym ในหุลลอะฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 3/297)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากอิฏียะฮฺ เป็นผู้ที่เสาะคุก และมีความผิดพลาดเป็นจำนวนมากในการรายงานหะดีษ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 124 หน้า 175

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีปรากฏหะดีษต้นหนึ่งว่า “ท่านทั้งหลายพึงระวังจากการอ่านอัลกุรอานในทำนองของคนหลงรัก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسين بن الفضل القطان ، حدثنا عبد الله بن جعفر ، حدثنا يعقوب بن سفيان ، حدثني الوليد بن عتبة الدمشقي ، وإسحاق بن إبراهيم ، قالا : حدثنا بقة بن الوليد ، حدثني حصين بن مالك الفزاري ، قال : سمعت شيخا يكنى أبا محمد ، وكان قديما يحدث عن حذيفة بن اليمان ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : « اقرءوا القرآن بلحون العرب وأصواتها ، وإياكم ولحون أهل الفسق وأهل الكتابين ، فإنه سيجيء من بعدي قوم يرجعون بالقرآن ترجيع الغناء والرهبانية والنوح لا يجاوز حناجرهم ، مفتونة قلوبهم وقلوب من يعجبهم شأنهم »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีษ

1. อบุลหะสัน เป็น ฟัฎล : ثقة حافظ : (al-Dhahabi, : Tadhkirat al-Huffazh : 3/871)
2. อับดุลลอฮ์ เป็น ญะอ์ฟัร : ثقة : (al-'Asqalani, Lisan : 3/320)
3. ยะอ์กูบ เป็น สุฟยาน : ثقة حافظ : (al-'Asqalani, 1991 : 608/7817)
4. อัลอะลีด เป็น อุตบะฮ์ อัลคิมักกีษ : مستور : (al-'Asqalani, 1991 : 583/7440)
5. อิสฮาก เป็น อิบรอฮีม เป็น อัลอะลาอ์ : صدوق بهم كثيرا : (al-'Asqalani, 1991 : 99/330)
6. บะกียะฮ์ เป็น อัลอะลีด : صدوق كثير التدليس عن الضعفاء : (al-'Asqalani, 1991 : 126/734)
7. หุศัยนุ เป็น มาลิก : منكر : (al-'Asqalani, Lisan : 3/148)
8. อบุมุฮัมมัด : مجهول : (al-Dhahabi, : al-Talkhis al-'Ilal al-Mutanahiyah : 42)
9. หุซัยฟะฮ์ เป็น อัลยะมาน : صحابي : (al-'Asqalani, 1991 : 154/1156)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุอ์บุลอิมาน (n.d. : 6/175) จากสายรายงานของ หุซัยฟะฮ์ เป็น อัลยะมาน

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎิดคััน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิดคััน เนื่องจากหุสัยนุ เป็น มาลิก เป็นผู้ที่มุ่กันร์ และอบูมุฮั้มมัด เป็นผู้ที่มััจญ์ฮุส สอดคล้องกับอัลชะฮะบียั ในมีษาน อัลอิติดาล (1/553) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษมุ่กันร์

หะดีษที่ 125 หน้า 175

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ที่อดลอดลอส อลัฮิ วัสลัลัม) เคยกล่าววว่า “ท่านทั้งหลายจงประดับประดับอะอ์กูรอ่านด้วยเสียงของพวกท่าน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عُمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا حَرِيرٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ طَلْحَةَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْسَجَةَ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อุษมาน เป็น อปีชัยบะฮุ : ثقة حافظ شهرير (al-'Asqalani, 1991 : 386/4513)
2. ญะรีร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 :139/916)
3. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ عارف بالقراءات (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. ฏอลหะฮุ เป็น มุศอรรีฟ : ثقة قارىء فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 283/3034)
5. อับดุลเราะห์มาน เป็น เอาสะญะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 347/3972)
6. อัลบะรออู เป็น อาชิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/648)

ตำร็ญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1468) จากสายรายงานของอัลบัรรออู เป็น อาชิบ และ al-Nasa'i (1990 : 1014, 1015) Ibn Majah (n.d. : 1111) Ibn Hibban (1993 :3/492, 494) อิบนุคัยมะฮุ (6/18, 28) อัลดารีมีฮ์ (10/412) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 5/164, 168, 170, 172, 174, 176, 181, 183, 185, 187, 195, 199, 201, 203, 205, 207, 211, 213, 215, 217, 219) al-Bayhaqi ในซุบุดอิมาน (n.d. : 2/868) ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 2/53, 10/229) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (2/403, 7/153)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮฺอัลเศาะฮีหะฮฺ (771) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 126 หน้า 176

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านซุฮัยฟะฮฺ (รอดีอัลลอฮฺ อันฮู) เล่าว่า ท่านรอซูล (คือลอลลอลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงอ่านอัลกุรอานด้วยทำนองอาหรับและด้วยเสียงอาหรับและพวกท่านจงพึงระวังจากการอ่านในทำนองของคนเพ้อรัก และทำนองของชาวคัมภีร์ (ยิวและคริสต์) ต่อไปจะเกิดขึ้นหลังจากฉัน มีกลุ่มชนหนึ่งพวกเขาจะอ่านอัลกุรอานในทำนองของการร้องเพลง และทำนองของคนครวญของความทุกข์ระทม การอ่านของเขานั้น ไม่มีผลคืออะไรเลย และหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะเกิดฟิตนะฮฺ (ความเลวร้าย) ภายในจิตใจของพวกเขา แล้วจะเกิดฟิตนะฮฺขึ้นในจิตใจ บรรดาผู้ร่วมให้ความสนใจภารกิจของเขาด้วย”

ตัดรึงญ์หะดีษ

ได้ทำการตัดรึงญ์มาแล้วในหะดีษที่ 124

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อีฟฎิดัน

หะดีษที่ 127 หน้า 176

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านดอวุสเล่าว่า “มีชายคนหนึ่งถามท่านรอซูล (ศ.ล) ว่า : การอ่านอัลกุรอานให้เสียงดীনันอ่านอย่างไร ท่านกล่าวตอบว่า : บุคคลที่อ่านอัลกุรอานเสียงดীনันคือผู้ใดที่ฟังเขาอ่าน เขาจะมีความรู้ดีกว่าเขามีความเกรงกลัวต่ออัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد قال : نا محمد بن معمر البحراني قال : نا حميد بن حماد بن خوار قال : نا مسعر بن كدام ، عن عبد الله بن دينار ، عن ابن عمر قال : سئل النبي صلى الله عليه وسلم : من أحسن الناس صوتا بالقرآن ؟ قال : «من إذا سمعت قراءته رأيت أنه يخشى الله عز وجل»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น อัมรฺ ออบูบักร์ อัลบิซซาร : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 1/343)
2. มุฮัมมัด เป็น มะอุมฺร์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 508/6313)
3. หุหมัด เป็น หัมมาด : لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 181/1543)
4. มิสอฺร์ เป็น กิดาม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 528/6605)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น ดินาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 302/3300)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อุมฺร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Tabrani ในมุอฺญั่ม อัลกะบีร์ (1990 : 5/114) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อุมฺร์ และ Ibn Majah (n.d. : 1109)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาบรอนีย์ เป็นหะดีษฎะอิฟ เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่อหุหมัด เป็น หัมมาด เป็น กุวาร เป็นผู้รายงานที่ลัยอิน อัลหะดีษ แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในศิฟะตุศเศาะลาฮฺ (2/575) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ

หะดีษที่ 128 หน้าที่ 176

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งว่า “พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงมอบหมายให้มลาอิกะฮฺคนหนึ่งมาที่คนอ่านอัลกุรอาน ไม่ว่าผู้อ่านนั้นจะเป็นคนอาหรับหรือชนชาติอื่น เมื่อเขาพยายามอ่านแต่ยังไม่ถูก มลาอิกะฮฺจะทำให้ถูกเสียก่อนที่จะกราบทูลพระองค์อัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا ابن أبي القاسم، حدثنا محمد بن يعلى الهروي، حدثنا المعلى بن هلال، عن سليمان التيمي، عن أنس

– مرفوعاً: «إِنَّ مَلَكًا مُوَكَّلًا بِالْقُرْآنِ، فَمَنْ قَرَأَهُ مِنْ أَعَجَمِيٍّ وَغَيْرِهِ فَلَمْ يَقْمِهِ قَوْمُهُ الْمَلِكُ، ثُمَّ رَفَعَهُ مَقْمَوْمًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์ ในอัลญะฟะอ์

1. อิบน์ อบีอัลกอฎีญ์ อัลเคาะวาริษมีย์ : حافظ مكثّر (al-Mizzi, Tahdhib al-Kamal : 14/277)
2. มุฮัมมัด เบ็น ยุศุฟา อัลฮัรเวีย : بخطى (al-'Asqalani, Lisan : 7/55)
3. อัลมุอัลลา เบ็น ฮิลาล : يضع الحديث (al-Bukhari, Tarikh al-Kabir : 7/396)
4. สุลัยมาน เบ็น ฏอรคอน อัลตัยมีญ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 252/2575)
5. อนัส เบ็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ศักริญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย al-Bukhari ในอัลญะฟะอ์ จากสายรายงานของอนัส เบ็น มาลิก และ al-Rafi'i ในอัตตารีค (n.d. : 1/267)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆูฎวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ ในอัลญะฟะอ์ เป็นหะดีษเมฆูฎวะ เนื่องจากผู้รายงานที่ชื่ออัลมุอัลลา เบ็น ฮิลาล เป็นนักฎุหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮ์ อัลญะอียะอ์ (4513) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเมฆูฎวะ

หะดีษที่ 129 หน้าที่ 179

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลฯ) เคยกล่าวว่า “เมื่อใดที่อุม്മัตของฉันให้ความสำคัญต่อเงินทอง เป็นเรื่องใหญ่แล้ว เกียรติแห่งความยิ่งใหญ่ของอิสลามก็จะหมดไปจากตัวเขา เมื่อพวกเขาเลิกจากการกำชับให้ทำความดีแล้ว บารอกะฮ์และการเป็นสิริมงคลของโองการอัลลอฮ์ (คือการเข้าใจอัลกุรอาน) ก็จะถูกลดหายไป”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ثنا محمد بن علي ، قال : ثنا أبو إسحاق ، قال : سمعت الفضيل ، يقول : كر عن نبي الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : «إذا عظمت أمتي الدنيا نزع منها هيبه الإسلام ، وإذا تركت الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر حرمت بركة الوحي» قال : وذكر سفیان نحوه . قال سفیان : ذلك في كتاب الله عز وجل (سأصرف عن آياتي الذين يتكبرون في الأرض بغير الحق) قال : معناه : سأنزع عن قلوبهم فهم القرآن»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบน์ อับดุลดุญา

1. มุฮัมมัด เป็น อาลี : ไม่พบ
2. อับดุลฮาก : ไม่พบ
3. อัลฟุฎัยล เป็น อียาฏ : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 448/5432)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abiddunya ในอัลซุซุด (n.d. : 308) จากฟุฎัยล

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อับดุลดุญา เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากมีข้อพบพร้อมสองประการ ได้แก่ มีการรายงานที่ขาดตอน และมีปรากฏผู้รายงานที่มัจญ์ฮูด ซึ่งสอดคล้องกับอัลอิรอกีย์ ในตำรึญญ์ อัลอิหฺยาอฺ (1/377) และอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟ อัลญามิอฺ (597) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 130 หน้า 183

มีรายงานหนึ่งจากท่านอับดุลเลาะฮ์ บินมัสอูด (รอคียัลลอฮู อันฮู) ว่า ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสลัม) กล่าวแก่เขาว่า “เจ้าจงอ่านอัลกุรอานให้ฟังเถิด ท่านอับดุลเลาะฮ์กล่าวว่า มันจะเหมาะหรือที่ฉันจะอ่านแล้วท่านฟัง เพราะอัลกุรอานได้ถูกประทานให้ท่าน ท่านรอซูลกล่าวว่า แท้จริงฉันชอบที่จะฟังอัลกุรอานจากคนอื่น” อับดุลเลาะฮ์ กล่าวว่า แล้วฉันก็ได้อ่านซูเราะฮ์นิซาอ์จนฉันอ่านไปถึง ฉันเงยหน้าขึ้น แล้วเห็นหน้าตาของท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสลัม) กำลังไหลริน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ «قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْرَأُ عَلَيَّ الْقُرْآنَ قُلْتُ أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ قَالَ لِي أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي فَقَرَأْتُ النِّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ { فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا } رَفَعْتُ رَأْسِي أَوْ غَمَزَنِي رَجُلٌ إِلَى جَنْبِي فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อุมร์ เป็น หัฟศุ เป็น ฆิยาษ : ٤٨٨ (al-'Asqalani, 1991 : 411/4880)
2. หัฟศุ เป็น ฆิยาษ : ١٤٣ (al-'Asqalani, 1991 : 173/1430)
3. อัลอะอุมัซ : ٢٦١ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. อิบรอฮีม เป็น ยะซีด เป็น กอยศุ : ٢٧ (al-'Asqalani, 1991 : 95/270)
5. อะบีดะฮุ เป็น อัมรุ : ٤١٢ (al-'Asqalani, 1991 : 379/4412)
6. อับดุลลอฮุ เป็น มัสอูด : ٣٦٣ (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 5049, 4582, 5075) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮุ เป็น มัสอูด และ Muslim (1953 : 800) Ahmad (2001 : 3606) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 7/206, 8/142, 299) al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 2/334)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 131 หน้าที่ 184

และได้มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮุ (รอดียัลลอฮุ อันฮา) ว่า “การปฏิบัติอามัลแบบลับ นั้น มีผลดีเหนือกว่าทำอามัลแบบเปิดเผยถึงเจ็ดสิบเท่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«يضاعف عمل العلانية إذا استن بعامله على عمل السري سبعين ضعفا»

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Subki ในฎออบะกอด อัลซาฟิยะฮุ อัลกุบรอ (n.d. : 6/351)

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสถานภาพของหะดีษ ซึ่งอัลสุบกี๊ ในฎออบะกอด อัลซาฟิยะฮุ อัลกุบรอ (6/351) ระบุว่า หะดีษบทนี้ไม่ปรากฏสายรายงาน

หะดีษที่ 132 หน้าที่ 184

ท่านญาบิร (รอดีลลอส อัสฮู) รายงานจากท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วซัลลัม) ว่า “ส่วนหนึ่งจากพวกเขาอย่าได้มีเสียงดังเหนือกว่าอีกส่วนหนึ่ง เพราะการทำเช่นนั้นมันเป็นการรบกวนผู้ที่ละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ «اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ فَسَمِعَهُمْ يَجْهَرُونَ بِالْقِرَاءَةِ فَكَشَفَ السِّتْرَ وَقَالَ أَلَا إِنَّ كَلِّكُمْ مُنَاجِ رَبِّهِ فَلَا يُؤْذِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَلَا يَرْفَعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاءَةِ أَوْ قَالَ فِي الصَّلَاةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อัลหะสัน เป็น อาลี : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 162/1262)
2. อับดุลรอซซาก เป็น ฮิมาม : ثقة حافظ مصنف شهير (al-'Asqalani, 1991 : 354/4064)
3. มะอุมร์ เป็น รอซิด : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
4. อิสมาอีล เป็น อุมัยยะฮุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 106/425)
5. ออบีสะละมะฮุ เป็น อับดุลเราะห์มาน เป็น เอาฟ : ثقة مكثر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)
6. อบูสะอีด อัลคุดรีฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำร็องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1135) จากสายรายงานของอบูสะอีด อัลคุดรีฮ์ และ al-Nasa'i ในสุนัน อัลกูบรอ (n.d. : 5/32) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 3/188) al-Bayhaqi ในซุอูบลอฮิมาน (2003 : 2548) ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 3/11)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด “อิสนาคฺศุ กัซซัมฺศุ” สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ สิลลีละฮุอัลเศาะฮิหะฮุ (1603) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 133 หน้าที่ 184

และได้มีรายงานจากท่านรอซูล (คือลอลลอส อลัยฮิ วสัลลัม) ว่า “ท่านใช้ให้อ่าน อัลกุรอานดังๆ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سلمة بن شبيب ، قال : أخبرنا بسطام بن خالد الحرابي ، قال : أخبرنا نصر بن عبد الله أبو الفتح ، عن ثور بن يزيد ، عن خالد بن معدان ، عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من صلى منكم من الليل فليجهر بقراءته ؛ فإن الملائكة تصلي بصلاته ، وتسمع لقراءته ، وإن مؤمني الجن الذين يكونون في الهواء ، وجيرانه معه في مسكنه يصلون بصلاته ، ويستمعون قراءته... »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัซซฮาร

1. สะละมะฮฺ เป็น ชะบีบ : ثقة (al-'Asqalani, Tahdhib al-Tahdhib : 4/147)
2. บิสฎอม เป็น คอลิด : ไม่พบ
3. นัศรฺ เป็น อับดิลลาฮฺ : ไม่พบ
4. เขารุ เป็น ยะซีด : ثقة ثبت إلا أنه يرى القدر (Ibid : 135/861)
5. คอลิด เป็น มะฮฺดูดาน : ثقة عابد يرسل كثيرا (Ibid : 190/1678)
6. มุอาซฺ เป็น ญะบัล : صحابي مشهور (Ibid : 535/6725)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhari (1994 : 2305) จากสายรายงานของมุอาซฺ เป็น ญะบัล และ Ibn Abiddunya ในอัลตะฮัจญุด วะกียามุลลัยล (n.d. : 30)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆัวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัซซฮาร มีข้อบกพร่องหลายประการ ได้แก่ ประการแรก สายรายงานขาดตอน (มุนเกาะฎือ) เนื่องจากคอลิด เป็น มะฮฺดูดาน ไม่ได้ยินหะดีษโดยตรงจากมุอาซฺ เป็น ญะบัล ประการที่สอง บิสฎอม เป็น คอลิด และนัศรฺ เป็น อับดิลลาฮฺ เป็นผู้ที่ไม่เป็นที่รู้จักในบรรดาอุละมาว่าเขานักรายงานหะดีษ และสองคนรายงานเพียงคนเดียวทั้งสองช่วงติดต่อกัน สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีญ์ ในมัฆมะอฺฮชะวาอิด (2/253) ที่ระบุว่าในสาย

รายงานปรากฏผู้ที่ไม่พบประวัติ จากสาเหตุดังกล่าวทำให้หะดีษบทนี้เป็นเมาฎีวะ ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟอัดัตร์มิบวัตศรียิบ (367) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเมาฎีวะ

หะดีษที่ 134 หน้าที่ 185

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และได้ปรากฏในริวายะฮ์หะดีษอันฮียัตยาของอัลบุคอรีฮ์ “ซึ่งได้เล่าถึงสถานการณ์ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้เห็นขณะที่ท่านรับการเชิญของพระองค์อัลลอฮ์ให้ได้ไปเห็นเหตุการณ์ณ์ต่างๆ เกี่ยวกับโทษทัณฑ์ ตลอดจนความสุขในสวนสวรรค์ ท่านได้เล่าถึงสภาพของชายคนหนึ่งซึ่งกำลังทบทวีรชะของเขาด้วยหินอย่างแรงจนศิรชะแตกและเมื่อท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้ถามเกี่ยวกับเรื่องของคนๆ นั้นก็ได้รับคำตอบว่าพระองค์อัลลอฮ์ทรงสอนให้ชายผู้นี้ได้รู้อัลกุรอาน แล้วเขาไม่อ่านในเวลากลางคืน และไม่ปฏิบัติตามในเวลากลางวัน แล้วเขาก็จะถูกทรมานอย่างเช่นนั้นจนถึงวันกิยามะฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا قَالَ فَإِنْ رَأَى أَحَدًا قَصَّهَا فَيَقُولُ مَا شَاءَ اللَّهُ فَسَأَلْنَا يَوْمًا فَقَالَ هَلْ رَأَى أَحَدًا مِنْكُمْ رُؤْيَا قُلْنَا لَا قَالَ لَكِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ رَجُلَيْنِ أَتَيَانِي فَأَخْرَجَا بِيَدِي فَأَخْرَجَانِي إِلَى الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ فَإِذَا رَجُلٌ جَالِسٌ وَرَجُلٌ قَائِمٌ بِيَدِهِ كَلْبُوبٌ مِنْ حَدِيدٍ قَالَ بَعْضُ أَصْحَابِنَا عَنْ مُوسَى إِنَّهُ يُدْخِلُ ذَلِكَ الْكَلْبُوبَ فِي شِدْقِهِ حَتَّى يَبْلُغَ قَفَاهُ ثُمَّ يَفْعَلُ بِشِدْقِهِ الْآخِرَ مِثْلَ ذَلِكَ وَيَلْتَمِسُ شِدْقَهُ هَذَا فَيَعُودُ فَيَصْنَعُ مِثْلَهُ قُلْتُ مَا هَذَا قَالَ انْطَلَقَ فَاَنْطَلَقْنَا حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ مُضْطَجِعٍ عَلَى قَفَاهُ وَرَجُلٌ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِهِ بِفَهْرٍ أَوْ صَخْرَةٍ فَيَشْدُخُ بِهِ رَأْسَهُ فَإِذَا ضَرَبَهُ تَدَاهَدَهُ الْحَجَرُ فَاَنْطَلَقَ إِلَيْهِ لِيَأْخُذَهُ فَلَا يَرْجِعُ إِلَى هَذَا حَتَّى يَلْتَمِسَ رَأْسَهُ وَعَادَ رَأْسَهُ كَمَا هُوَ فَعَادَ إِلَيْهِ فَضَرَبَهُ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ انْطَلَقَ فَاَنْطَلَقْنَا إِلَى ثَقَبٍ مِثْلِ التَّنُورِ أَعْلَاهُ ضَيْقٌ وَأَسْفَلُهُ وَاسِعٌ يَتَوَقَّدُ تَحْتَهُ نَارًا فَإِذَا اقْتَرَبَ ارْتَفَعُوا حَتَّى كَادَ أَنْ يَخْرُجُوا فَإِذَا خَمَدَتْ رَجَعُوا فِيهَا وَفِيهَا رِجَالٌ وَنِسَاءٌ عُرَاةٌ فَقُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ انْطَلَقَ فَاَنْطَلَقْنَا حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى نَهْرٍ مِنْ دَمٍ فِيهِ رَجُلٌ قَائِمٌ عَلَى وَسْطِ النَّهْرِ قَالَ يَزِيدُ وَوَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ عَنْ جَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ وَعَلَى شَطِّ النَّهْرِ رَجُلٌ بَيْنَ يَدَيْهِ حِجَارَةٌ فَأَقْبَلَ الرَّجُلُ الَّذِي فِي النَّهْرِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ رَمَى الرَّجُلُ بِحَجَرٍ فِي فِيهِ فَرْدَةٌ حَيْثُ كَانَ فَجَعَلَ كَلَّمَا جَاءَ لِيَخْرُجَ رَمَى فِي فِيهِ بِحَجَرٍ فَيَرْجِعُ كَمَا كَانَ فَقُلْتُ مَا هَذَا قَالَ انْطَلَقَ فَاَنْطَلَقْنَا حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى رَوْضَةٍ خَضْرَاءَ فِيهَا شَجَرَةٌ عَظِيمَةٌ وَفِي أَصْلِهَا شَيْخٌ وَصِيبَانٌ وَإِذَا رَجُلٌ قَرِيبٌ مِنَ الشَّجَرَةِ بَيْنَ يَدَيْهِ نَارٌ يُوقِدُهَا فَصَعَدَا بِي فِي الشَّجَرَةِ وَأَدْخَلَانِي دَارًا لَمْ أَرُ قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهَا فِيهَا رِجَالٌ شُبُوحٌ وَشَبَابٌ وَنِسَاءٌ وَصِيبَانٌ ثُمَّ أَخْرَجَانِي مِنْهَا فَصَعَدَا بِي الشَّجَرَةَ فَأَدْخَلَانِي دَارًا هِيَ أَحْسَنُ وَأَفْضَلُ فِيهَا شُبُوحٌ وَشَبَابٌ قُلْتُ طَوَّفْتُمَانِي اللَّيْلَةَ فَأَخْبِرَانِي عَمَّا رَأَيْتُ قَالَ نَعَمْ أَمَّا الَّذِي رَأَيْتَهُ يُشَقُّ شِدْقَهُ فَكَذَّابٌ يُحَدِّثُ بِالْكَذْبَةِ فَتَحْمَلُ عَنْهُ حَتَّى تَبْلُغَ الْآفَاقَ فَيَصْنَعُ بِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالَّذِي رَأَيْتَهُ يُشْدُخُ رَأْسَهُ فَرَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَتَامَ عَنْهُ بِاللَّيْلِ وَلَمْ يَعْمَلْ فِيهِ بِالنَّهَارِ

يُفَعَّلُ بِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالَّذِي رَأَيْتُهُ فِي النَّقْبِ فَهُمْ الزُّنَاةُ وَالَّذِي رَأَيْتُهُ فِي النَّهْرِ آكَلُوا الرِّبَا وَالشَّيْخُ فِي أَصْلِ الشَّجَرَةِ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّبِيَّانُ حَوْلَهُ فَأَوْلَادُ النَّاسِ « الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุซา เป็น อิสมาอีล : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 549/6943)
2. ยูะรียร์ เป็น หาซิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 :139/916)
3. อับดุลเราะฮ์มาน อิมรอน เป็น มิลทาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 430/5171)
4. สะมุเราะฮ์ เป็น ญุนดับ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 256/2630)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 1297) จากสายรายงานของสะมุเราะฮ์ เป็น ญุนดับ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นเป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยิเกาะฮ์

หะดีษที่ 135 หน้าที่ 184

และยังมีรายงานอื่นที่มีเนื้อความว่า “อัลกุรอานจะมาในรูปของชายหนุ่ม พร้อมกับพูดว่า ฉันนี่เองที่ต้องทำให้ต้องอดนอนในเวลากลางคืน และทำให้ท่านกระหายในเวลากลางวัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنْ بَشِيرِ بْنِ مُهَاجِرٍ عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «يَجِيءُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَالرَّجُلِ الشَّاحِبِ فَيَقُولُ أَنَا الَّذِي أَسْهَرْتُ لَيْلَكَ وَأَظْمَأْتُ نَهَارَكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮ์

1. อาลี เป็น มุฮัมมัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 405/4792)
2. วะกีอ์ เป็น อัลญะรอหุ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 581/7414)
3. บะชีร์ เป็น อัลมุฮาญีร์ : صدوق لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 125/723)

4. อับดุลลอฮฺ เป็น บุรุษอะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 297/3227)
5. บุรุษอะฮฺ เป็น อัลหุคัยบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/220)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Ibn Majah (n.d. : 3771) จากสายรายงานของบุรุษอะฮฺ เป็น อัลหุคัยบ และ Ahmad (2001 : 22976) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 7/170)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์มาญะฮฺ เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจากบะซ็ิร เป็น มุสาญิร เป็นผู้ที่ลัษยีน อัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอ็อฟอัลญามิอ (6417) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ

หะดีษที่ 136 หน้า 188

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลิม) ทรงกล่าวว่า “ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานจบน้อยกว่าสาม วันนั้นเขาไม่สามารถเข้าใจซึ่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْهَالِ الضَّرِيرُ أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ أَخْبَرَنَا سَعِيدٌ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْنِي ابْنَ عَمْرٍو قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัลมินฮาล อัลญออริร : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 508/6328)
2. ยะซีด เป็น ชุรุษออ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 601/7713)
3. สะอีด เป็น อปีอะรูบะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 239/2365)
4. เกาะดาคะฮฺ เป็น คีอามะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
5. อปี อัลอะลาอฺ ยะซีด เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อัลซิกกีร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 602/7740)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตำราอิญาฮ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1390, 1394) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อัมรฺ เป็น อาศ และ Ahmad (2001 : 6546, 6775) Ibn Hibban (1993 :4/10) al-Bayhaqi ในซุฮูบลอฮ์มาน (2003 : 187)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยเคาะซุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลญามิฮ์ (7743) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 137 หน้า 189

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลลัม) กล่าวว่า “เมื่อใดที่การอ่านอัลกุรอานจบลงในช่วงแรกของกลางคืน มลาอิกะฮ์จะวิงวอนขอความสันติสุขให้แก่เขาจนรุ่งอรุณ และถ้าอ่านจบลงในช่วงหลังสุดของเวลากลางคืน มลาอิกะฮ์จะวิงวอนขอความสันติสุขและเราะฮ์มะฮ์ให้แก่เขาจนถึงเย็น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبد الله بن محمد، حدثنا محمد بن شعيب التاجر، حدثنا محمد ابن عاصم الرازي، حدثنا هشام بن عبيد الله، عن محمد - يعيني بن جابر - عن ليث، عن طلحة بن مصرف، عن مصعب بن سعد، عن سعد، قال: قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من ختم القرآن أول النهار صلت عليه الملائكة حتى يمسي، ومن ختمه آخر النهار صلت عليه الملائكة حتى يصبح»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดีฮ์

1. อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด : ثقة (Ibn 'Adi, al-Kamil : 2/271)
2. มุฮัมมัด เป็น ซุอัยบ : (Abu Na'im, : Dhakara Akhbar Asbihan : 1519)
3. มุฮัมมัด เป็น อาศิม อัลรอชีฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 9/240)
4. อิซาม เป็น อุบัยคิลลาฮ์ : ثقة (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 9/67)
5. มุฮัมมัด เป็น ญาบิร : (al-'Asqalani, 1991 : 471/5777)

6. ลีขุ เป็น อปีสุลัษมุ : صدوق اختلط جدا (al-'Asqalani, 1991 : 464/5685)
7. ฎอลหะฮุ เป็น มุศอรรีฟ : ثقة قارئ فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 283/3034)
8. มุศอับ เป็น สะอดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 533/6688)
9. สะอดี เป็น อปีวั๊กกอศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2259)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn 'Adi ในอัลกามิด (1997 : 2/271) จากสายรายงานของสะอดี

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ์อิฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อะดีษ เป็นหะดีษ*ฎะอ์อิฟ* เนื่องจากอัลลัษมุ เป็น อปีสุลัษมุ และมุฮัมมัด เป็น ญาบิร เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่มีความสับสนในการรายงานหะดีษอย่างมาก สอดคล้องกับอิบน์ หะญูร อัลอัศเกาะลานีย์ ในอัลฟุตุหัต อัลเราะบานียะฮุ (3/238) และอัลอัตบานีย์ ในลิลลิลละฮุ อัล*ฎะอ์อิฟะฮุ* (4591) และใน*ฎะอ์อิฟอัลญามิอฺ* (5569) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษ*ฎะอ์อิฟ*

หะดีษที่ 138 หน้า 190

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รายงานโดยอัลบัชซาร ว่า “เมื่อผู้ที่ชำนาญการอ่านอัลกุรอานตาย ญาดิที่น่องกำลังฝักใฝ่อยู่กับการจัดการเรื่องศพ ขณะที่ทำการกาฬนศพก็จะมีอัลกุรอาน ซึ่งมาในรูปชายหนุ่มหน้าตาดีหล่อเหลามายืนอยู่ทางด้านศีรษะ (ซึ่งไม่มีใครเห็น) ขณะที่ทำการกาฬนห่อศพ อัลกุรอานก็จะไปอยู่ที่อกของเขา เมื่อทำการฝังมัยยิดเสร็จแล้วมลาอิกะฮุ มุงักรนา กิรก็ก็จะเข้ามาถามชายหนุ่มที่ออกขวางไว้ระหว่างทั้งสอง มลาอิกะฮุทั้งสองก็พยายามที่จะให้ชายหนุ่มหลีกห่างออกไป เพื่อจะได้ทำการสอบถามได้สะดวกในเรื่องอิหม่านของผู้นี้ แต่ชายหนุ่มนั้นก็พูดขึ้นว่า “เขาเป็นเพื่อนฉัน เขาเป็นคนใกล้ชิดของฉัน ฉันจะไม่ยอมทิ้งให้เขาอยู่คนเดียว แม้จะอยู่ในสภาพใดก็ตาม แต่ถ้าหากท่านทั้งสองเป็นผู้รับหน้าที่ในการสอบถาม ก็ขอเชิญท่านถามตามสะดวก แต่ฉันจะไม่ยอมทิ้งเขาเด็ดขาดจนกว่าฉันจะนำเขาเข้าสู่สวรรค์ หลังจากนั้นเขาก็หันกลับมายังคนที่ตายนั้นพร้อมกับกล่าวว่า “ตัวฉันเองนี้แหละคืออัลกุรอานที่ท่านอ่านฉันทั้งที่ออกเสียงดังและที่ท่านอ่านเบาๆ ท่านไม่ต้องยุ่งใจ หลังจากมลาอิกะฮุ มุงักรนา กิร สอบถามเรียบร้อยแล้ว ท่านจะไม่มีความทุกข์อีกเลย เมื่อการสอบถามสิ้นสุดลงชายหนุ่มผู้นั้นก็ได้นำผ้าปูที่นอนซึ่งทำจากไหมที่เต็มไปด้วยสุคนธรสอันหอมหวานจากอัลม

ลาอิลอ์ด้า (มลาอิกะฮ์จากสวรรค์) หวังว่าพระองค์อัลลอฮ์จะทรงประทานเนาะฮ์มะฮ์ฮ์ของพระองค์ แก่ท่านด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سلمة بن شبيب ، قال : أخبرنا بسطام بن خالد الحرابي ، قال : أخبرنا نصر بن عبد الله أبو الفتح ، عن ثور بن يزيد ، عن خالد بن معدان ، عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من صلى منكم من الليل فليجهر بقراءته ؛ فإن الملائكة تصلي بصلاته ، وتسمع لقراءته ، وإن مؤمني الجن الذين يكونون في الهواء ، وجيرانه معه في مسكنه يصلون بصلاته ، ويستمعون قراءته ، وإنه ليطرد بجهر قراءته عن داره ، وعن الدور التي حوله فساق الجن ، ومردة الشياطين ، وإن البيت الذي يقرأ فيه القرآن عليه خيمة من نور يقتدي بها أهل السماء كما يقتدون بالكوكب الدرّي في لجج البحار ، وفي الأرض القفر فإذا مات صاحب القرآن رفعت تلك الخيمة فينظر الملائكة من السماء فلا يرون ذلك النور فتعاه الملائكة من سماء إلى سماء فتصلي الملائكة على روحه في الأرواح ، ثم تستقبل الملائكة الحافظين اللذين كانا معه ، ثم تستغفر له الملائكة إلى يوم يبعث ، وما من رجل تعلم كتاب الله ، ثم صلى ساعة من الليل إلا أوصت به تلك الليلة الماضية الليلة المستقبلة أن تنبهه لساعته ، وأن تكون عليه خفيفة ، وإذا مات وكان أهله في جهازه يجيء القرآن في صورة حسنة جميلة واقفا عند رأسه حتى يدرج في أكفانه فيكون القرآن على صدره دون الكفن ، فإذا وضع في قبره ، وسوي عليه ، وتفرق عنه أصحابه أتاه منكر ، ونكير فيجلسانه في قبره يجيء القرآن حتى يكون بينه وبينهما فيقولان له : إليك حتى نسأله ، فيقول : لا ورب الكعبة إنه لصاحبي ، وخليلي ولست أخذله على حال فإن كنتما أمرتما بشيء فامضيا لما أمرتما ، ودعاني مكاني فإني لست أفارقه حتى أدخله الجنة إن شاء الله ، ثم ينظر القرآن إلى صاحبه ، فيقول له : اسكن فإنك ستجدني من الجيران جار صدق ومن الأخلاء خليل صدق ، ومن الأصحاب صاحب صدق ، فيقول له : من أنت ؟ ، فيقول : أنا القرآن الذي كنت تجهر بي ، وتحفيني ، وكنت تحبني فأنا حبيبك فمن أحببته أحبه الله ليس عليك بعد مسألة منكر ، ونكير من غم ، ولا هم ، ولا حزن ، فيسأله منكر ، ونكير ، ويصعدان ، ويبقى هو والقرآن ، فيقول : لأفرشك فراشا لي ، ولأدثرنك دثارا حسنا جميلا جزاء لك بما أسهرت ليلك ، وأنصبت نهارك ، قال ، فيصعد القرآن إلى السماء أسرع من الطرف فيسأل الله ذلك له فيعطيه الله ذلك ، فيترل به ألف ألف من مقربي السماء السادسة فيحيته القرآن ، ويقول : هل استوحشت ؟ » الحديث

ตักรัจญ์หะดีษ

ได้ทำการตักรัจญ์มาแล้วในหะดีษที่ 133

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎู๊วะ

หะดีษที่ 139 หน้า 193

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลลัม) ได้กล่าวว่า “ความดีเลิศของผู้ที่รู้ซึ่งเหนือกว่าผู้ปฏิบัติ อีบาดะฮ์ (อาบีด) ก็คงดีงามความดีเลิศของฉันที่เหนือกว่าบุคคลที่ต่ำต้อยที่สุดของพวกเขาท่านนั้นแหละ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَانِيُّ حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ رَجَاءٍ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ «ذَكَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا عَابِدٌ وَالْآخَرُ عَالِمٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَّلْتُ الْعَالِمَ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ حَتَّى الثَّمَلَةَ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لَيَصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ» قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลอะอะลา อัลศอนอานีย์ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 491/6060)
2. สะละมะฮ์ เป็น เราะญออ : صدوق يغرّب (al-‘Asqalani, 1991 : 247/2490)
3. อัลวะลีด เป็น ญะมิล : صدوق يخطيء (al-‘Asqalani, 1991 : 581/7419)
4. อัลกอสิม ออบุอับดุลเราะห์มาน : صدوق يغرّب (al-‘Asqalani, 1991 : 450/5470)
5. ออบูอามะฮ์ อัลบาสิตีย์ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 276/2923)

คัดเรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2685) จากสายรายงานของออบูอามะฮ์ อัลบาสิตีย์ และ al-Darimi (n.d. : 1/324) Ibn ‘Asaqr ในตาริค อัตติมิซกี (2008 : 46/327)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากอัลกอสิม ออบุอับดุลเราะห์มาน, อัลวะลีด เป็น ญะมิล และสะละมะฮ์ เป็น เราะญออ เป็นผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นทำให้เลื่อนฐานะ เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอริฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (4213) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 140 หน้าที่ 193

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

แล้วท่านกล่าว อีกว่า “ผู้เข้าใจจริง (ในศาสนา) เพียงคนเดียวจะมีความเข้มแข็งยิ่งต่อไซตอน (มารร้าย) เหนือกว่าอาบิດผู้ปฏิบัติเคร่งในอิบาดะฮ์ถึงหนึ่งพันคน” (อิบนุมาญะฮ์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ جِنَاحٍ أَبُو سَعْدٍ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮ์

1. อิซาม เป็น อัมมาร : صدوق مقرئ (al-'Asqalani, 1991 : 573/7303)
2. อัลอะลีด เป็น มุสลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 584/7456)
3. เราหุ เป็น ญะนาหุ อญุสะอุดิ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 211/1961)
4. มุญาฮิด เป็น ญับร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 520/6481)
5. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 41) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาส และ al-Tirmidhi (n.d. : 2681) Ibn Hibban ในอัลมัจญ์รูฮีน (n.d. : 1/374) al-Bayhaqi ในซุฮูบลออีมาน (n.d. : 4/235, 237, 238, 327) al-Tabrani ในมูญัฎม อัลกะบิร (1990 : 9/290, 19/450) Ibn 'Asaqr ในตารีค คิมัชกู (2008 : 18/230) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิ อัลญุอะฟาอ (1997 : 2/50, 4/60) Abu Nu'aym ในหุละยะฮ์ อัลเอาลียาอ (2003 : 2/220)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮ์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากเราหุ เป็น ญะนาหุ เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ สอดคล้องกับอัลอิรอกีย ในตำรึญอัลอิหยาอ (1/21) และอัลสะคอวี ในอัลมะกอศิด อัลหะสะนะฮ์ (395, 396) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 141 หน้า 194

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านฮาซันบศรีรายงานว่า ท่านนบี (คือลุลลอฮ์ อัลย วุลลัม) ทรงกล่าวว่า “ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานหนึ่งร้อยอายะฮ์ในคืนหนึ่งๆ อัลกุรอานจะไม่ร้องเรียนความผิดให้แก่เขาในคืนนั้น ผู้ใดที่อ่านสองร้อยอายะฮ์ในคืนหนึ่งนั้น เขาจะได้รับการบันทึกให้เป็นกนุตุลลัยละฮ์ (ผู้ยืนทำอิบาดะฮ์ทั้งคืน) และผู้ใดที่อ่านในคืนหนึ่งห้าร้อยจนถึงพันอายะฮ์ รุ่งขึ้นเขาจะได้รับผลกุศลถึงหนึ่ง “กิ้นด้อร์” เหล่าซอฮาบะฮ์ถามว่า “กิ้นด้อร์” หนึ่งนั้นเท่าไร ? ท่านกล่าว “หนึ่งหมื่นสองพัน” (บันทึกโดยคารอมี)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو الْعُمَانِ حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ عَنْ يُونُسَ عَنِ الْحَسَنِ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: «مَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ مِائَةَ آيَةٍ لَمْ يُحَاجَّهُ الْقُرْآنُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ، وَمَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ مِائَتِي آيَةٍ كُتِبَ لَهُ فَنُوتٌ لَيْلَةٍ، وَمَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ خَمْسِمِائَةَ آيَةٍ إِلَى الْآلْفِ أَصْبَحَ وَلَهُ فَنُطَارٌ فِي الْآخِرَةِ.» قَالُوا: وَمَا الْفَنُطَارُ؟ قَالَ: «أَتْنَا عَشْرَ أَلْفًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลดารีมี

1. มุฮัมมัด เป็น อัลฟิฏลุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 502/6226)
2. วุฮัยบ เป็น คอลิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 586/7487)
3. ยูनुส เป็น อุบัยดฺ เป็น ดินาร : ثقة ثبت فاضل ورع (al-'Asqalani, 1991 : 613/7909)
4. อัลดะฮัน อัลดบศรี : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 160/1227)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Darimi (n.d. : 3523) จากสายรายงานของอัลดะฮัน อัลดบศรี และIbn al-Sunni ในอะมัด อัลเยามุ วุลลัยละฮุ (n.d. : 670, 671, 696, 697) Ibn Abiddunya ใน อัลตะฮัจญุด วะกียามุลลัยลุ (n.d. : 497)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลดารีมี เป็นหะดีษมุรลัดดาบีอื่น เนื่องจากอัลดะฮัน อัลดบศรี เป็นดาบีอื่น รายงานข้ามเศาะหาบะฮุไปยังท่านนบี ซึ่งเป็นไปไม่ได้ ที่อัลดะฮัน อัลดบศรี จะได้อินหะดีษ โดยตรงจากท่านนบี สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮุ

อัลมะศอบีหฺ (2127) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษมุรวัสส์ ซึ่งตามหลักวิชามุศเฏาะลาหฺ หะดีษมุรวัสส์จัดอยู่ในประเภทหะดีษเฏาะอีฟ เนื่องจากการขาดตอนระหว่างต่าบีอีนกับท่านนบี ในหะดีษนี้คือขาดตอนระหว่างท่านหะสัน อัลบัสรียฺ กับท่านนบี ส่วนผู้รายงานท่านอื่นๆ เป็นผู้ที่ยัเกาะฮฺ

หะดีษที่ 142 หน้าที่ 195

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีริวายะฮฺที่ให้ความหมายเหมือนหะดีษดังกล่าวนี้ รายงานโดยท่านอาลี (รอดีซัลลอฮฺ อันฮู) ท่านกล่าวว่า “ท่านนบียะหฺยาบุตรของท่านนบิซาคาเรีย (อลัยฮิสสลาม) ได้กล่าวว่า “โอ้ บนีอิสรอเอล (ลูกหลานนบียะโก๊บบ) เอ๋ย พระองค์อัลลอฮฺทรงบัญชาให้พวกท่านทั้งหลายอ่านคัมภีร์ของพระองค์อุปมาการกระทำเช่นนั้นก็ดุจดังกลุ่มชนพวกหนึ่งอยู่ในกำแพงของพวกเขา ศัตรูกำลังเดินทางเข้ามาหาพวกเขารอบ ๆ กำแพง และทุก ๆ มุมของกำแพงที่ศัตรูจะเข้าไปนั้นจะต้องมีผู้ที่คอยต่อต้าน และขัดขวางจากการบุกขึ้นกำแพงของฝ่ายศัตรูอยู่ ผู้ที่อ่านอัลกุรอานของอัลลอฮฺก็เช่นนั้น เขาย่อมอยู่ในการคุ้มกันและอยู่ในกำแพงเสมอ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا الحسن بن محمد بن عباد البغدادي ، قال : نا محمد بن يزيد بن سنان ، قال : نا يزيد بن سنان ، يعنى : اياه ، قال : نا زيد بن أبي أنيسة ، عن أبي إسحاق ، عن عاصم بن ضمرة ، عن علي ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : « بعث الله يحيى بن زكريا إلى بني إسرائيل بخمس كلمات ، فلما بعث عيسى قال الله تبارك وتعالى : يا عيسى قل ليحيى بن زكريا : إما أن تبلغ ما أرسلت به إلى بني إسرائيل ، وإما أن أبلغهم ، فخرج يحيى ، حتى صار إلى بني إسرائيل ، فقال : إن الله يأمركم أن تعبدوه ، ولا تشركوا به شيئا ، ومثل ذلك كمثل رجل أعتق رجلا ، فأحسن إليه وأعطاه ، فانطلق وكفر ولي نعمته ، ووالى غيره ، وإن الله يأمركم أن تقيموا الصلاة ، ومثل ذلك كمثل رجل أسره العدو ، فأرادوا قتله ، فقال : لا تقتلوني ، فإن لي كترا ، وأنا أفدي نفسي ، فأعطاهم كتره ، ونجا بنفسه ، وإن الله تبارك وتعالى يأمركم أن تصدقوا ، ومثل ذلك كمثل رجل مشى إلى عدوه ، وقد أخذ للقتال جنة ، فلا يبالي من حيث ما أتى ، وإن الله يأمركم أن تقرأوا الكتاب ، ومثل ذلك كمثل قوم في حصنهم صار إليهم عدوهم ، وقد أعدوا في كل ناحية من نواحي الحصن قوما ، فليس يأتيهم عدوهم من ناحية ، إلا وبين أيديهم من يدرءوهم عن الحصن ، فذلك مثل من يقرأ القرآن لا يزال في أحسن حصن أو في حصن حصين » قال أبو بكر : ولم أر في كتابي الخامسة

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัซซฮาร

1. อัลหะสัน เป็น มุฮัมมัด : لا يعرف (al-'Asqalani, Lisan : 3/137)
2. มุฮัมมัด เป็น ยะซีด : ليس بالقوي (al-'Asqalani, 1991 : 513/6399)
3. ยะซีด เป็น ลินาน : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 602/7727)
4. ซัยด เป็น อบีอุนัยสะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 222/2118)
5. อบูอิสฮาก อัมรุ เป็น อับดุลลอฮุ : ثقة مكثر عابد (al-'Asqalani, 1991 : 423/5065)
6. อาศิม เป็น ฎอมนเราะฮุ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 285/3063)
7. อาลี เป็น อบีฏอลิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhari (1994 : 630) จากสายรายงานของอาลี เป็น อบีฏอลิบ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัซซฮาร เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เฎาะอ็อฟ ได้แก่ มุฮัมมัด เป็น ยะซีด และยะซีด เป็น ลินาน ส่วน อัลหะสัน เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้รายงานที่ไม่เป็นที่รู้จัก สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียะ ในมัญญุมะอู อัจชะวาอิด (1/44) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้ที่ไม่รู้จัก

4.2.2 ชูเราะฮ์ฟาตีซะห์

หะดีษที่ 143 หน้า 196

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรีวายะฮ์หะดีษมากมายที่เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของชูเราะฮ์ฟาตีซะห์มีรายงานหนึ่งว่า “ครั้งหนึ่งมีขอฮาบะฮ์ของท่านบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) กำลังยืนละหมาดอยู่ เมื่อละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว เขาเข้าไปพบท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) ท่านรอซูลถามว่า “มีอะไรหรือที่ทำให้ท่านไม่ตอบการเรียกร้องของฉัน ? เขาตอบว่า “ขณะนั้นฉันกำลังอยู่ในละหมาด” แล้วท่านก็อ่าน โองการที่พระองค์ทรงประทานแก่ฉันที่ว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ﴾

ซึ่งมีความว่า “โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย สูเจ้าทั้งหลายจงสนองตอบต่ออัลลฮ์ และต่อ
รอซูล เมื่อใดที่เขาเรียกร้องสูเจ้า” แล้วท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วสัลลัม) ก็กล่าวว่า “ฉันจะบอก
ให้เจ้ารู้ถึงซูเราะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (คือคิลิศที่สุด) ในอัลกุรอานนั่นคือเจ็ดอายะฮ์ในซูเราะฮ์ฟาติฮะห์
มันเป็นการสรรเสริญทั้งเจ็ด และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ شُعْبَةَ قَالَ حَدَّثَنِي حَبِيبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي سَعِيدِ
بْنِ الْمُعَلَّى قَالَ «كُنْتُ أُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ فَدَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أُجِبْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِنِّي كُنْتُ أُصَلِّي فَقَالَ أَلَمْ يَقُلْ اللَّهُ ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ ثُمَّ قَالَ لِي لَأَعْلَمَنَّكَ سُورَةً
هِيَ أَعْظَمُ السُّورِ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ قُلْتُ لَهُ أَلَمْ تَقُلْ لَأَعْلَمَنَّكَ
سُورَةً هِيَ أَعْظَمُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย

1. มุฮัดดีด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 528/6598)
2. ยะหฺยา เป็น สะอีด เป็น ฟัรฎุค : ثقة متقن حافظ إمام قُدوة (al-'Asqalani, 1991 : 591/7557)
3. ชุอบะฮ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
4. คุบัยบ เป็น อับดุลเราะห്മาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 192/1702)
5. หัฟศ เป็น อาศิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 172/1407)
6. อนุสะอีด เป็น อัลมุอัลลา : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 644/8122)

ตัดร็องฎ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 4474, 4647, 4703, 5006) จากสายรายงาน
ของ อนุสะอีด เป็น อัลมุอัลลา และ Abu Dawud (1969 : 1458) al-Tirmidhi (n.d. : 2875) al-Nasa'i
(1990 : 912) Ibn Majah (n.d. : 3775, 11/227) Ahmad (2001 : 15730) Malik (n.d. : 1/250)
al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/368, 7/64)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮ์

หะดีษที่ 144 หน้า 197

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีริวายะฮ์อื่นว่า “ท่านนบี (คือลอลลอฮ์ อัลดัย วะลัดลัม) กล่าวว่่า “ฉันขอสาบานต่อพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในอำนาจของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์อัลลลอฮ์ทรงประทานในเตาร็อด ไม่มีในอินญิล ไม่มีในฆะบัวร์ และไม่มีในอัลกรุอานที่เหมือนกับซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์ มันคือสับบ อุลมาฮานี (บทสรรเสริญทั้ง 7) และอัลกรุอานอันยิ่งใหญ่ที่ฉันได้รับพระราชทานมา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « يَا أباي - وَهُوَ يَصْلِي - فَالْتَفَتَ أَبِي فَلَمْ يَجِبْهُ ، وَصَلَّى أَبِي فَخَفَفَ . ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : وَعَلَيْكَ السَّلَامُ مَا مَنَعَكَ يَا أباي أَنْ تَجِيبَنِي إِذْ دَعَوْتُكَ ؟ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ فِي الصَّلَاةِ ، قَالَ : أَفَلَمْ تَجِدْ فِيمَا أَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ أَنْ { اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ } ؟ قَالَ : بَلَى ، وَلَا أَعُودُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ . قَالَ : أَتَحِبُّ أَنْ أَعْلَمَكَ سُورَةَ لَمْ يَتْرَلْ فِي التَّوْرَةِ ، وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ ، وَلَا فِي الزَّبُورِ ، وَلَا فِي الْقُرْآنِ مِثْلَهَا ؟ قَالَ : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : كَيْفَ تَقْرَأُ فِي الصَّلَاةِ ؟ قَالَ : فَقَرَأُ أَمَّ الْقُرْآنِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْزَلْتُ فِي التَّوْرَةِ ، وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ ، وَلَا فِي الزَّبُورِ ، وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلَهَا . وَإِنَّمَا سَبْعٌ مِنَ الْمَثَانِي ، وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ الَّذِي أُعْطِيْتَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดีร์มีซีฮ์

1. กุฎัยบะฮ์ เป็น สะฮ์อี๊ด : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อับดุลอะซีซ เป็น มุฮัมมัด : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 358/4119)
3. อัลอะลาอู เป็น อับดุลเราะห์มาน : ربما وهم (al-‘Asqalani, 1991 : 435/5247)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น ยะอูญุบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 353/4046)
5. อนุสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

คัดรัจัญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2875) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮ์ และ al-Nasa’i (1990 : 3/474) al-Darimi (n.d. : 10/260) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. : 5/111, 7/147) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 2/376) ในซุอุนลอิมาน (n.d. : 5/362) Malik ในอัล

มุวัฏฏาะ (n.d. : 1/250) Ibn Hibban (1993 :4/43) Ibn Khuzaymah (n.d. : 2/334) และ al-wa'idi ใน
เศาะเหียะห์อัลมุสนัด (1990 : 1443)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอัยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษ
หะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่อยู่ในระดับเศาะดุค 2 คน ได้แก่ อับดุลอะซีซ เป็น มุฮัมมัด
และอัลอะลาอ เป็น อับดุลเราะห์มาน แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้
เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอัยริศ สอดคล้องกับและอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์ อัลดริซิม
วัตตริซิม (1453) ในมิช กาส อัลมะศอบีหุ (2142) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 145 หน้าที่ 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวในหนังสืออัลศิหะฮฺว่า “ซอฮาบะฮฺของท่านนบี (ศอลฯ) ใช้ชูเราะฮฺฟาตีฮะห์ในการ
ปิดเป่าจากพิษการกัดต่อยของงู และแมลงป่องตลอดจนการถูกช้ำช้ำถูกรบกวน และคนบ้า และ
ท่านนบี (ศอลฯ) เองก็อนุญาตให้ด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَّانَةَ عَنْ أَبِي بَشِيرٍ عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ انْطَلَقَ
نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوهَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ فَاسْتَضَافُوهُمْ
فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ فَلَدَغَ سَيْدٌ ذَلِكَ الْحَيَّ فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَوْ أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرَّهْطَ
الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا يَا أَيُّهَا الرَّهْطُ إِنَّ سَيِّدَنَا لُدِغَ وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا
يَنْفَعُهُ فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ بَعْضُهُمْ نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأُرْفِي وَلَكِنَّ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَضَفْنَاكُمْ فَلَمْ تُضَيِّفُونَا فَمَا
أَنَا بِرَاقٍ لَكُمْ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا فَصَالِحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ فَانْطَلَقَ يَنْفِلُ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
فَكَأَنَّمَا نُشِطَ مِنْ عِقَالٍ فَانْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ قَالَ فَأَوْفَوْهُمْ جُعَلَهُمُ الَّذِي صَالِحُوهُمْ عَلَيْهِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ اقْسِمُوا
فَقَالَ الَّذِي رَفَى لَا تَفْعَلُوا حَتَّى نَأْتِيَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَدَّكُرُ لَهُ الَّذِي كَانَ فَنَنْظُرُ مَا يَأْمُرُنَا فَقَدِمُوا عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرُوا لَهُ فَقَالَ وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُفِيَةٌ ثُمَّ قَالَ قَدْ أَصَبْتُمْ اقْسِمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ
سَهْمًا فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อนุ อับดุลอุมาน อัลฟัลลุ เป็น คู่กัน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 446/5401)
2. อนุ อะวานะฮ์ วัลญอหุ เป็น อับดุลลอฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 580/7407)
3. อนุ บิขรุญะฮ์ เป็น อียาส : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 139/930)
4. อนุ อัลมุตะวักกิล อาลี เป็น ดาวูด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 401/4731)
5. อนุ สะอีด อัลคุดรี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 2276, 5749) จากสายรายงานของอับดุลอะฮ์มัด อัลคุดรี และ al-Tirmidhi (n.d. : 2064) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 6/124)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮ์

หะดีษที่ 146 หน้าที่ 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รายงานหนึ่งบอกว่า “ท่านนบี (คืออลลอฮ์ อัดัย วสัลลัม) เคยอ่านอุมมุลกีตาบ (ฟาติฮะฮ์) ให้แก่สาวิบ บินยาซีด แล้วท่านถ่มน้ำลายใส่ที่เจ็บของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو غالب بن البنا أنا أبو الحسين بن الآبنوسي أنا أبو الحسن الدارقطني نا أبو عبد الله عبيد الله بن عبد الصمد بن المهندس نا إسماعيل بن محمد بن عبد القدوس العذري نا سليمان بن عبد الرحمن نا عثمان بن فائد نا داود الفراء قال سمعت السائب بن يزيد يقول «عوذني رسول الله (صلى الله عليه وسلم) بأمر الكتاب تفلاً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะสะกีร์

1. อนุฆอลิบ เป็น อัลบันนา : لم يذكر (Ibn 'Asaqir, 1429 :1/63)
2. อนุลหะสัน เป็น อัลอาบิฮุสัย : لم يذكر (Ibn 'Asaqir, 1429 :1/31)
3. อนุลหะสัน อัลดาร์กูญนี : الإمام حافظ (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 3/991)

4. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อับดุลศอมีด : ثقة (al-Khatib : Tarikhbaghdad, :10/351)
5. อิสมาอิล เป็น มุฮัมมัด : روي عنه جماعة (al-Ansari, : Balghat al-Qadi al-Walidani fi Mu'jam Masha'ikh al-Tabrani : 201)
6. สุลัยมาน เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น อีซา : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 253/2588)
7. อุษมาน เป็น ฟาอิด : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 7/147)
8. ดาวูด เป็น กอยสุ อัลฟิรรอฮฺ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 3/198)
9. อัลสาอิบ เป็น ยะซีด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกของ Ibn 'Asaqr ในตาริค ดิมัชก (2008 : 20/113) จากสายรายงานของอัลสาอิบ เป็น ยะซีด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็ีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะสะกิร เป็นหะดีษเฎาะอ็ีฟ เนื่องจากอุษมาน เป็น ฟาอิด เป็นผู้ที่เฎาะอ็ีฟ ซึ่งอิบนุ อะสะกิร ในตาริค ดิมัชก (20/113) ระบุว่า อัคคารุญญินีย์ กล่าวว่า อุษมาน เป็น ฟาอิด รายงานจากดาวูด เป็น กอยสุ เพียงคนเดียว และดาวูด เป็น กอยสุ ก็รายงานจากอัลสาอิบ เป็น ยะซีด เพียงคนเดียว ซึ่งสุลัยมาน เป็น อับดุลเราะหฺมาน ก็ได้ รายงานต่อจากอุษมาน เป็น ฟาอิด เพียงคนเดียวเช่นกัน

หะดีษที่ 147 หน้าที่ 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีริวายะฮฺอื่นอีกซึ่งบันทึกโดยท่านอิหม่ามบุคอรีในมุสนันด์ จากท่านอิบนุอับบาสว่า “ฟาติสะห์เท่ากับสองในสามของอัลกรูอาน (2/3) (มีบันทึกในตัฟซีรมัซฮารีฮฺ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا حسين الجعفي ، عن زائدة ، عن أبان ، عن شهر ، عن ابن عباس ، رفعه إلى النبي صلى الله عليه

وسلم قال : «فاتحة الكتاب تعدل بثلثي القرآن»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุล เบ็น หุมัยดฺ

1. หุสัยนฺ เป็น อาลี อัลดญูฟี : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 2/359)
2. ซาอิดะฮฺ เป็น กุคามะฮฺ อัลชะเกาะฟี : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 3/307)
3. อับบาน เป็น สอลิหฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/95)
4. ชะฮฺร เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال والأوهام (al-'Asqalani, 1991 : 269/2830)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abd Ibn Humaid ในมุสนัด (n.d. : 680) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เบ็น อับบาต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮฺ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอับดุล เบ็น หุมัยดฺ เป็นหะดีษ*เงาะฮฺ* เนื่องจากชะฮฺร เบ็น เหาซิบ เป็นผู้ที่เสาะหาคู แต่รายงานหะดีษข้ามเป็นจำนวนมาก กอปรกับมีความสับสนเป็นอย่างมากในการรายงาน สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ใน*เงาะฮฺ*อัลญามิอฺ (3949) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะฮฺ*

หะดีษที่ 148 หน้าที่ 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่าจากท่านอานัส (รอดียัลลอฮฺ อันฮู) ว่า “เมื่อใดที่ท่านจะตะแคงข้างลงนอนบนที่นอนท่านจงอ่านฟาติฮะห์ แล้วอ่านกุลสุวัลลอฮฺฮฺ ท่านจะปลอดภัยจากทุกอย่าง นอกจากความตาย” (บันทึกโดย บัซซาร)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«إذا وضعت جنبك على الفراش وقرأت فاتحة الكتاب وقل هو الله أحد فقد أمنت من كل شيء إلا الموت»

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhari (1994) ด้วยกับสายรายงานของ อานัส เบ็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ์อิฟ* หะดีษด้วยการบันทึกของอัลบัชซารเป็นหะดีษ*ฎะอ์อิฟ* ซึ่งอัลฮัยษะมีย์ ในมัจลุมะฮฺ อัชชะวาอิด (10/124) ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ชื่อฆอสตาน เป็น อุบัยดฺ เป็นผู้*ฎะอ์อิฟ* และสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลีละฮฺ อัล*ฎะอ์อิฟะฮฺ* (5062) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*ฎะอ์อิฟ*

หะดีษที่ 149 หน้า 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอาบูอุมามะฮฺเล่าว่า ท่านรอซูล (คือตลอดลลอฮ์ อัลลัย วสัลลัม) ทรงวอนว่า “สื่ออย่างที่พระองค์อัลลลอฮ์ทรงประทานลงมาจากภายใต้อารัก (ราชบัลลังก์) ของพระองค์ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่ถูกประทานลงมาจากท่านนั้น 1. อุมมุลกีตาบ (ฟาติฮะห์) 2. อายะฮ์กูรซี 3. ช่วงสุดท้ายของซูเราะฮ์ อัลบาคอเราะฮ์ 4. ซูเราะฮ์อัลเกาะษาร (บันทึกโดย ต้อบรอนีย์-ดัยลามีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَبَّانَ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنِ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «أَرْبَعُ آيَاتٍ نَزَلْنَ مِنْ كَنْزٍ تَحْتَ الْعَرْشِ، لَمْ يَنْزَلْ مِنْهُنَّ شَيْءٌ غَيْرُهُنَّ: أُمُّ الْكِتَابِ، فَإِنَّهُ يَقُولُ: "وَأِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ" [الزخرف: 4]، وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ، وَسُورَةُ الْبَقَرَةِ، وَالْكَوْثَرُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญอบรอนีย์

1. มุฮัมมัด เบ็น ญาบาน : (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 7/264)
2. มะหฺมุด เบ็น ฆอยตาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 522/6516)
3. ยะซีด เบ็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
4. อัลวะลีด เบ็น ญะมิล : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1991 : 581/7419)
5. อัลกอสิม เบ็น อับดุลเราะห์มาน : صدوق يغرّب كثيرا (al-'Asqalani, 1994 : 8/324)
6. อบีอุมามะฮฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญญิม อัลกะบิร (1990 : 7/269) จากอบูอุมามะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอไนย์ เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากอัลกอติม เป็น อับดุลเราะห์มาน เป็นผู้ที่เสาะหาคู แต่รายงานหะดีษที่แปลกเป็นจำนวนมาก และมุฮัมมัด เป็น ญาบาน ไม่มีผู้ใดให้ทัศนะทั้งทางด้านญุรหุและตะอูดีล สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ็อฟอัลญามิอฺ (747) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ็อฟ

หะดีษที่ 150 หน้าที่ 198

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านฮาซัน (รอดิยัลลอฮู อันฮู) รายงานว่าท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) ได้เคยวณะว่า “ผู้ใดอ่านฟาติฮะห์ก็ดุจดังเขาได้อ่านคัมภีร์เตาร็อด-คัมภีร์อินญิลซาบัวร์ และคัมภีร์อัลกุรอาน (บันทึกโดยอบูอับยิ ในหนังสือฟาฏออีล)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«من قرأ فاتحة الكتاب فكأنما قرأ التوراة والإنجيل والزرور والفرقان»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสือฟิตหุ อัลเกาะดีร (1/14) ของ al-Shawkani จากอัลหะสัน อัลบัสรีฮ์ ซึ่งไม่ปรากฏในการบันทึกของอบูอับยิ ในหนังสือฟาฏออีล ตามที่ระบุไว้

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็อฟ หะดีษบทนี้เป็นหะดีษมุรตัดดาบีอิน เนื่องจากมีสายรายงานขาดตอนระหว่างท่านนบีกับตาบีอิน ซึ่งอัลเชากานีย์ ในฟิตหุ อัลเกาะดีร (1/14) ระบุว่า อัลหะสัน อัลบัสรีฮ์ เป็นตาบีอิน รายงานข้ามเสาะหาบะฮุไปยังท่านนบี ซึ่งเป็นไปไม่ได้ว่าท่านจะได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่าน นบี ตามหลักวิชามุศฎะลาหุ ได้จัดให้หะดีษมุรตัดดาบีอินอยู่ในประเภทของหะดีษฎะอ็อฟ

หะดีษที่ 151 หน้าที่ 198-199

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งเล่าว่า “อิบลิส (มารร้าย) ได้ครวญครางและร้องไห้พร้อมกับโพรยดินลงบนตัวเองถึงสี่หนสี่ครั้งด้วยกัน ครั้งที่หนึ่งขณะที่มันถูกสาปแช่ง ครั้งที่สองขณะที่มันถูกขับไล่จาก

ฟากฟ้าสู่แผ่นดิน ครั้งที่สามขณะที่ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้รับการแต่งตั้งเป็นรอสูล ครั้งที่สี่ขณะที่
 ชูเราะห์ฟาตีหะฮฺถูกประทาน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«إن إبليس ناح عليه وبكى ونفث التراب عليه أربع مرات عندما لعن ، ثم عند إهاطه من السماء إلى الأرض ،
 ، وثالثا عند بعثة النبي صلى الله عليه وسلم ، ورابعا عند نزول سورة الفاتحة»

คำอธิบายหะดีษ

ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทหะดีษมาจากหนังสือพะฎอฮิล อัลอะอุมาล ฉบับภาษาอาหรับ
 และพยายามค้นหาว่ามีบันทึกอยู่ในหนังสือเล่มใด แต่ก็ไม่พบการบันทึกหะดีษ

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 152 หน้า 199

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านอับดุลเลาะอ์อับนุอับบัส (รอคียัลลฮู อันฮุมมา) ว่า “ครั้งหนึ่งขณะที่พวกเรา
 (เหล่าซอฮาบะฮ์) นั่งอยู่กับรอสูล (คือลลอลลฮ์ อลัย วสัลลิม) ทันใดนั้นท่านแหงนหน้าขึ้นสู่
 ฟากฟ้า แล้วท่านกล่าวว่า “วันนี้ประตูหนึ่งของฟ้าที่ไม่เคยเปิดก็ถูกเปิดออก และได้มีมลาอิกะฮ์ตน
 หนึ่งได้ปรากฏกายออกมาจากประตูนั้น ซึ่งก่อนจากนั้นมลาอิกะฮ์ตนนี้ไม่เคยลงมาเลย มลาอิกะฮ์
 ตนนี้ได้กล่าวกับฉันว่า “ท่านจงรับข่าวดีเกี่ยวกับนूरทั้งสองด้วยเถิด รัศมีทั้งสองนี้ไม่เคยได้ทรง
 ประทานให้แก่คนใดเลยก่อนจากนี้ นूर (รัศมี) หนึ่งนั้นคือชูเราะฮ์ฟาตีฮะห์ ที่สองคือช่วงสุดท้าย
 ของชูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์ทั้งสองชูเราะฮ์นี้ได้ชื่อว่านूर (รัศมี) ก็เพราะทั้งสองจะเป็นอีมามช่วยนำ
 ทางผู้ที่อ่านมันในวันกิยามะฮ์ (คือจะเป็นรัศมีช่วยส่องนำทาง) (บันทึกโดยมุสลิม)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ وَأَحْمَدُ بْنُ جَوَّاسٍ الْحَنْفِيُّ قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ عَنْ عَمَّارِ بْنِ رُزَيْقٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ
 بْنِ عَيْسَى عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ «بَيْنَمَا جِبْرِيلُ قَاعِدٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ نَقِيضًا مِنْ
 فَوْقِهِ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ هَذَا بَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَتُحَ الْيَوْمَ لَمْ يَفْتَحْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَنَزَلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَقَالَ هَذَا مَلَكٌ نَزَلَ إِلَى

الْأَرْضِ لَمْ يَنْزِلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَسَلِّمْ وَقَالَ أَنْبَشِرُ بِنُورَيْنِ أَوْ تَيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ فَاتَّحَهُ الْكِتَابِ وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ
الْبَقَرَةِ لَنْ تَقْرَأَ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. หะสัน เป็น อัลเราะบีอู : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 161/1241)
2. อะหมัด เป็น เฮวาซ อัลหั้นฟีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 78/21)
3. อับดุลอะหฺวัศ ลัลลาม : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 261/2703)
4. อัมมาร เป็น รุซัยก : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 408/4821)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อีซา เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 317/3523)
6. สะอีด เป็น ญบัยร : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2278)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

แท้จริงญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 806) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับ
บาต และ al-Nasa'i (1990 : 3/471) (7/423) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 5/117) al-Bayhaqi ใน
ซุอบุลอิมาน (n.d. : 5/369)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน
เนื่องจากอัมมาร เป็น รุซัยก เป็นผู้ที่มิคุณสมบัติของผู้รายงานหะดีษหะสัน แต่เนื่องจากได้รับการ
สนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ

4.2.3 สุเราะฮฺยาซีน

หะดีษที่ 153 หน้าที่ 200

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในริวายะฮฺหนึ่งว่า “ทุกสิ่งย่อมมีหัวใจ และหัวใจของอัลกุรอานคือยาซีน ดังนั้นผู้ใด
ที่อ่านยาซีนพระองค์อัลลอฮ์จะบันทึกความดีให้แก่เขาดุจดังอ่านอัลกุรอานสิบครั้ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ وَسُفْيَانُ بْنُ وَكَيْعٍ قَالَا حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّوَّاسِيُّ عَنْ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحٍ عَنْ هَارُونَ أَبِي مُحَمَّدٍ عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ حَبَّانٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُ وَمَنْ قَرَأَ يَسَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِقِرَائَتِهَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ عَشْرَ مَرَّاتٍ» قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. กุศัยบะฮฺ เป็น สะอีด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. สุฟยาน เป็น ะกะอิด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 245/2456)
3. หุมาซฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น หุมาซฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 182/1551)
4. อัลหะสัน เป็น ศอลิหฺ : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 161/1250)
5. ฮารุน เป็น อับมุฮัมมัด : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 569/7249)
6. มุกอติล เป็น หัยยาน : صدوق فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 544/6867)
7. เกาะดาคะฮฺ เป็น คิอามะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
8. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2887) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และปรากฏในการบันทึกของ al-Bayhaqi ในซุบดุลอิมาน (n.d. : 5/472)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เกาะอิด* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษ*เกาะอิด* เนื่องจากฮารุน เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้มัจญ์ฮุส สอดคล้องกับอัซซัยละอีย์ ในตัดร็จญ์อัลกัซซาฟ (3/170) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่มัจญ์ฮุส

หะดีษที่ 154 หน้าที่ 200

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในรายงานหนึ่งมีว่า “แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ทรงอัญเชิญชูเราะฮ์ต่อฮา และชูเราะฮ์ยาซีน ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้า และแผ่นดินถึงหนึ่งพันปี เมื่อเหล่ามลาอิกะฮ์ได้ยืนอัลกุรอานนี้

แล้วพวกเขาจึงกล่าวว่าโชคดียิ่งสำหรับอุมมะฮ์ (ประชาชาติ) ที่ได้รับพระราชทานสิ่งนี้ โชคดียิ่งสำหรับผู้จำสิ่งนี้อยู่ในใจของเขา และโชคดียิ่งอีกด้วยสำหรับผู้ทีลื่นของเขากล่าวคำเหล่านี้อยู่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُوسُ بْنُ دِرْوَيْهِ الرَّازِيُّ، قَالَ: نَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْدِرِ الْجَزَامِيُّ، قَالَ: نَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُهَاجِرِ بْنِ مِسْمَارٍ، قَالَ: نَا عُمَرُ بْنُ حَفْصِ بْنِ ذَكْوَانَ، عَنْ مَوْلَى الْحَرْقَةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ اللَّهَ قَرَأَ: طه وَيَسَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ آدَمَ بِالْفِ عَامٍ، فَلَمَّا سَمِعَتِ الْمَلَائِكَةُ الْقُرْآنَ، قَالُوا: طُوبَى لَأُمَّةٍ نَزَلَ هَذَا عَلَيْهَا، وَطُوبَى لِأَحْوَابِ تَحْمِلُ هَذَا، وَطُوبَى لِأَلْسِنٍ تَكَلَّمُ بِهِذَا». لَمْ يُرَوْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا بِهَذَا الْإِسْنَادِ، تَفَرَّدَ بِهِ: إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْدِرِ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อับดุล เป็น ดีชะวัยฮุ : روي عنه جماعة (Ibn 'Asaqir, 1429 : 37/373)
2. อิบรอฮีม เป็น อัลมุนษิร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 94/253)
3. อิบรอฮีม เป็น มุฮาญิร เป็น มีสมาร : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 1/169)
4. อุมร์ เป็น หัฟศุ : متروك (al-'Asqalani, Lisan al-Mizan : 5/289)
5. เมลา อัลหุเราะเกาะฮุ อับดุลเราะห്മาน เป็น ะฮะอูฎบ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/301)
6. อนุสรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบีร (1990 : 19/424) จากสายรายงานของอนุสรอยเราะฮุ และปรากฏในการบันทีกของ al-Tabrani เช่นเดียวกันในอัลมุญญิม อัลเอาฮ์ญ (1987 : 11/100) al-Bayhaqi ในซุบฎลือมาน (n.d. : 5/460)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ์ฟญิดคัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเฎาะอ์ฟญิดคัน เนื่องจากอุมร์ เป็น หัฟศุ เป็นผู้รายงานที่มีตรุก สอดคล้องกับอัลชะฮะบีย ในลียัรอะอูลาม อัลนุบะลาอ (10/690) ที่ระบุว่าป็นหะดีษมุนกัน

หะดีษที่ 155 หน้า 200

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในริวายะฮ์หนึ่งว่า “หัวใจของอัลกุรอานคือยาซีน บุคคลใดที่อ่านมันโดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์และเพื่อวันปรโลกแล้ว พระองค์อัลลอฮ์จะทรงอภัยในบาปโทษของเขา จงอ่านยาซีนให้แก่ผู้ (ใกล้) ตายของพวกเขาเถิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَارِمٌ حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ عَنْ أَبِيهِ عَنْ رَجُلٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «الْبَقْرَةُ سَنَامُ الْقُرْآنِ وَذُرْوُهُ نَزَلَ مَعَ كُلِّ آيَةٍ مِنْهَا تَمَانُونَ مَلَكًا وَاسْتُخْرِجَتْ { لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ } مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ فَوُصِلَتْ بِهَا أَوْ فَوُصِلَتْ بِسُورَةِ الْبَقْرَةِ وَيَسُ قَلْبُ الْقُرْآنِ لَا يَقْرُؤُهَا رَجُلٌ يُرِيدُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَاللَّارَ الْآخِرَةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ وَاقْرَءُوهَا عَلَى مَوْتِكُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อาริม มุฮัมมัด เป็น อัลฟิฏลุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 9/404)
2. มุอตะมिर เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 10/228)
3. สุลัยมาน เป็น ฎอรคอน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/202)
4. คนหนึ่ง : ไม่ทราบ
5. บิดาของเขา : ไม่ทราบ
6. มะอุกิล เป็น ยะซาร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 540/6800)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 20300) จากสายรายงานของมะอุกอล เป็น ยะซาร และปรากฏในการบันทึกของ al-Tabrani ในมุอญิม อัลกะบิร (1990 : 15/152, 166)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอียฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเกาะอียฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ไม่ทราบชื่อ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย ในมัญญุมะอู อชวะวาอิด (6/314) ที่ระบุว่าในสายรายงานมีผู้รายงานที่ไม่ทราบชื่อ และอัลอัลบานีย ในเกาะอียฟ อัลตัรฆิบ วัตตัรฮิบ (884) ในลิลลิละฮฺ อัลเกาะอียฟะฮฺ (6843) ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะอียฟ

หะดีษที่ 156 หน้า 200

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งอีกว่า “ซุเราะฮ์ยาซีนมีปรากฏชื่อในคัมภีร์เตาร็อดว่า อัลมุนะฮ์ (ซุเราะฮ์ที่เต็มไปด้วยเนียะฮ์มะฮ์) คือผู้อ่านจะถูกปกคลุมด้วยความดีทั้งโลกนี้และโลกหน้า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو نصر بن قتادة ، أخبرنا أبو العباس الضبي ، حدثنا الحسن بن علي بن زياد ، حدثنا إسماعيل بن أبي أويس ، ح وأخبرنا أبو ذر عبد بن أحمد بن محمد المالكي ، بمكة ، حدثنا أبو عبد الله بشر بن محمد بن عبد الله المزني ، أخبرنا محمد بن عبد الرحمن السامي ، حدثنا إسماعيل بن أبي أويس ، حدثنا محمد بن عبد الرحمن بن أبي بكر الجديعاني ، من قريش من بني تميم من أهل مكة ، عن سليمان بن مرقع الجندي ، عن هلال ، عن الصلت ، أن أبا بكر الصديق رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « سورة يس في التوراة تدعى المعمة » قيل : ما المعمة ؟ قال : « نعم صاحبها بخير الدنيا والآخرة وتكايد عنه بلوى الدنيا ، وتدفع عنه أهوال الآخرة ، وتدعى المدافعة القاضية تدفع عن صاحبها كل سوء ، وتقضي له كل حاجة من قرأها عدلت له عشرين حجة ، ومن سمعها عدلت له ألف دينار في سبيل الله ، من كتبها ثم شربها أدخلت جوفه ألف دواء وألف نور وألف يقين وألف بركة وألف رحمة ، ونزعت عنه كل غل وداء »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อนุ นัศร เป็น เกาะตาอะฮ์ : روي عنه البيهقي (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 1/399)
2. อนุลอับบาส อัลฎ็อบีฮ์มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก เป็น อัยยูบ : الشيخ لأبو نعيم الحافظ (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 30/331)
3. อัลหะสัน เป็น อาลี : مجهول حال (al-Wa‘idi : Rijal al-Hakim : 594)
4. อิสมาอีล เป็น อับีเอาตุ : صدوق أخطأ في أحاديث من حفظه (al-‘Asqalani, 1994 : 1/311)
1. อนุซุรฺ อับดุล เป็น อะหฺมัด : ثقة الحافظ (al-Dhahabi, Mizan : 3/1103)
2. อนุอัब्ดุลลาฮ์ บิซุรฺ เป็น มุฮัมมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 10/252)
3. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน : صدوق (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta‘dil : 7/326)
4. อิสมาอีล เป็น อับีเอาตุ : صدوق أخطأ في أحاديث من حفظه (al-‘Asqalani, 1994 : 1/311)
5. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น อับีบักฺร : لين الحديث (al-‘Asqalani, 1994 : 9/292)
6. สุลัยมาน เป็น มิร์กออ : منكر الحديث (al-Dhahabi, Mizan :2/222)

7. ฮีลาต : ไม่ทราบ
8. อัลเศาะลัต : ไม่ทราบ
9. ออบูบักร์ อัลศิดดีก : الصحابي الجليل حافظ الصحابة (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮูบุลอิมาน (n.d. : 2/966) จากสายรายงานของออบูบักร์ อัลศิดดีก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน เนื่องจากสุลัยมาน เบ็น มิร์กออ เป็นผู้ที่มนักร อัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลฎะอ์อิฟะฮฺ (3260) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน

หะดีษที่ 157 หน้าที่ 200

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากท่านอับนุอับบัสว่า ท่านรอซูล (คือลลออัลฮ์ อลัย วะสลัม) ได้ให้โอวาทว่า “ฉันมีความรักยิ่งที่จะให้ซูเราะฮ์นี้อยู่ ภายในอุมมะฮ์ของทุกคน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سلمة بن شبيب، حدثنا إبراهيم بن الحكم بن أبان، عن أبيه، عن عكرمة، عن ابن عباس قال: قال

النبي صلى الله عليه وسلم: «لوددت أنهما في قلب كل إنسان من أمي» - يعني: يس»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะฮาร

1. สะละมะฮฺ เบ็น ชะบิ๊บ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/147)
2. อิบรอฮีม เบ็น อัลหะกัม เบ็น อับบาน : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 1/116)
3. อัลหะกัม เบ็น อัลอับบาน : له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 2/423)
4. อิกริมะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 7/271)
5. อิบนุ อับบาซ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/278)

ตำราญุ่หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Bazhhar (1994 : 2305) จากสายรายงานของอิมบุ อับบาต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะฮ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัจซหาร เป็นหะดีษญะอะฮ์ฟ เนื่อง จากอิมบรอฮีม เป็น อัลหะกัม เป็น อับบาน เป็นผู้รายงานที่ญะอะฮ์ฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิล ลิลละฮ์ อัลญะอะฮ์ฟะฮ์ (6572) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะฮ์ฟ

4.2.4 สุเราะฮ์อัลวาเกอะฮ์

หะดีษที่ 158 หน้า 201

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งว่า “ผู้ที่อ่านซูเราะฮ์อัล-ฮาดีด-ซูเราะฮ์อัลวาเกอะฮ์และซูเราะฮ์อิรเราะฮ์มาน นั้น ได้ถูกบันทึกให้เป็นผู้ที่จะได้อยู่ในสวนสวรรค์อันน่าตุลฟิรเคาส์ (สวรรค์ชั้นสูงสุด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو نصر بن قتادة ، أخبرنا أبو العباس الضبي ، حدثنا الحسن بن علي بن زياد ، حدثنا إسماعيل بن أبي أويس ، حدثني محمد بن عبد الرحمن الجدعاني عن سليمان بن مرقاع ، عن محمد بن علي ، عن فاطمة ، قالت : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « قارئ الحديد وإذا وقعت ، والرحمن يدعى في ملكوت السموات والأرض ساكن الفردوس » «تفرد بهما محمد بن عبد الرحمن ، عن سليمان ، هذا وكلاهما منكران»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อิบน์ อัสกีร์ เป็น เกาะตาอะฮ์ : روي عنه البيهقي (Ibn 'Asaqir, 1429 : 1/399)
2. อบุลอับบาต อัลญอบอีย์ มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก เป็น อัยยูบ : لم يذكر
3. อัลหะสัน เป็น อาลี : مجهول حال (al-Wa'idi : Rijal al-Hakim : 594)
4. อิสมาอิล เป็น อิบ์เอาฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 1/311)
5. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะฮ์มาน เป็น อิบ์บักร์ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1994 : 9/292)
6. สุลัยมาน เป็น มิร์กออู : منكر الحديث (al-Dhahabi, Mizan :2/222)
7. มุฮัมมัด เป็น อาลี : لم يذكر
8. ฟาติมะฮ์ บินดี เราะฮูล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 751/8650)

ตั้ครีญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮิมาน (n.d. : 2/976) จากสายรายงานของท่านหญิงฟาติมะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็ิฟฎิดคััน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็น หะดีษเฎาะอ็ิฟฎิดคััน เนื่องจากสุลัยมาน เบน มิร์กออ เป็นผู้ที่มนักรัฮ์หะดีษ

หะดีษที่ 159 หน้าที่ 201

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานอื่นจากท่านอานั๊สว่า “ท่านรอซูล (คือลลอลลอฮ์ อลั๊ย วลั๊ลลัม) กล่าวว่า “ซุเราะฮ์อัล-วาเก็อะฮ์เป็นซุเราะฮ์แห่งความร่ำรวย ดังนั้นท่านทั้งหลายจงอ่านมัน และจงสอนให้แก่ลูก ๆ ของท่านด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عن أنس عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : «سورة الواقعة سورة الغنى فاقروها وعلموها أولادكم»

ตั้ครีญ์หะดีษ

หะดีษปรากฏในอัคศุรุลมัันษุร (n.d. : 9/380) ของ al-Suyuti

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 160 หน้าที่ 201

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

รายงานโดยท่านอานั๊ส (รอคัยลลอฮ์ อันฮุ) ว่าท่านรอซูล (คือลลอลลอฮ์ อลั๊ย วลั๊ลลัม) กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงสอนซุเราะฮ์อัล-วาเก็อะฮ์ให้แก่สตรีของท่าน เพราะแท้จริงมันคือซุเราะฮ์แห่งความร่ำรวย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«علموا نساءكم سورة الواقعة ، فإنها سورة الغنى»

ตั้ครี่จัญหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสืออัคศุรุลมัจญูร (n.d. : 9/380) ของ al-Suyuti

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอ์อีฟ หะดีษบทนี้ไม่พบสายรายงานของหะดีษ โดยที่อัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลญะอ์อีฟะฮฺ (3880) ระบุว่าป็นหะดีษญะอ์อีฟ

หะดีษที่ 161 หน้าที่ 201

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (รอดีอัลลอฮฺ อันฮา) ว่า ท่านได้เคยกล่าวเน้นถึงผู้ที่อ่านซูเราะฮฺนี้ส่วนมากมักจะอ่านเพื่อหวังโชคลาภในโลกคุณยานี้เท่านั้น ซึ่งมันย่อมเกิดจากความบกพร่องและอ่อนแอของเขา ความจริงแล้วถ้าหากอ่านนั้นเพื่อบำรุงจิตใจ และเพื่อภาคผลโลกหน้า (อาคีเราะฮฺ) โดยตรงแล้ว โชคลาภและความดีผลกำไรในโลกนี้มันจะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عن عائشة رضي الله عنها «ما يؤكد ذلك ولكن من غاية الضيق أن يقرأ أحد هذه السورة لبضعة فلوس إلا

أنه إذا قرأت لغني القلب وللآخرة فإن الدنيا ستخضع طبعاً وتسخر»

ตั้ครี่จัญหะดีษ

ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทหะดีษมาจากหนังสือพะฎอฮิล อัลอะอุมาล ฉบับภาษาอาหรับ และพยายามค้นหาว่าตัวบทหะดีษมีบันทึกอยู่ที่ใด แต่ก็ไม่พบ

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

4.2.5 สุเราะฮ์ อัลมุลก

หะดีษที่ 162 หน้าที่ 202

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่าท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลลัม) กล่าวว่า “ฉันรักที่จะให้มัน (คือตาบารอก์ลลาซี) อยู่ในจิตใจของมุอฺมินทุกคน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا بكر بن محمد بن حمدان الصيرفي ، بمرو ، ثنا عبد الصمد بن الفضل البلخي ، ثنا حفص بن عمر العدني ، حدثني الحكم بن أبان ، عن عكرمة ، عن ابن عباس رضي الله عنهما ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «وددت أنهما في قلب كل مؤمن» - يعني تبارك الذي بيده الملك - . « هذا إسناد عند اليمانيين صحيح ولم يخرجاه »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหาคิม

1. บิกรุ เป็น มุฮัมมัด อัลศิรฟีย์ : ليس به بأسا (al-Dhahabi, Siyar A'lam al-Nubala': 15/554)
2. อับดุลศอมัด เป็น อัลฟิฏลุ อัลบัลคีย์ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan al-Mizan: 2/113)
3. หัฟศุ เป็น อุมร์ เป็น มัยมูน อัลอัคนีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 173/1420)
4. อัลหะกัม เป็น อับบาน : صدوق عابد وله أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 174/1438)
5. อิกริมะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 396/4668)
6. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำร็ิจญุหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 5/140) และปรากฏในการบันทึกของ al-Bayhaqi ในซุบุดอิมาน (n.d. : 6/23)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหาคิม เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจากหัฟศุ เป็น อุมร์ เป็น มัยมูน อัลอัคนีย์ เป็นผู้ที่เฎาะอ็อฟ สอดคล้องกับอัลอัคบานีย์ ในเฎาะอ็อฟ อัลญามิอ (6118) ในลิลลิละฮ์ อัลเฎาะอ็อฟะฮ์ (6572) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ

หะดีษที่ 163 หน้าที่ 202

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ผู้ใดที่อ่าน *الذي تبارك* และ *سجده* *لم تتزِيل* ระหว่างมักริบและอิชาในช่วงหลังก็เท่ากับเขาถูกขึ้นทำอิบาดะฮ์ในคืนลัยลาตุลกอศร์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «من قرأ تبارك الذي بيده الملك وألم تتزِيل السجدة بين المغرب والعشاء الآخرة فكأنما قام ليلة القدر القدر»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสืออัดดุรุลมันฆูร (5/171) ของ al-Suyuti

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 164 หน้าที่ 202

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกริวายะฮ์หนึ่งว่า “ผู้ใดอ่าน *سجده* *لم تتزِيل* และ *الذي تبارك* ทุกคืนจะมีการบันทึกความดีให้แก่เขาถึงเจ็ดสิบความดี และความชั่วจะถูกลบล้างเสียอีกถึงเจ็ดสิบอย่าง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«من قرأ في ليلة ألم تتزِيل السجدة وتبارك الذي بيده الملك ، كتب له سبعون حسنة وحط عنه سبعون

سيئة»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสืออัดดุรุลมันฆูร (5/171) ของ al-Suyuti

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 165 หน้า ที่ 202

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอิบนุอับบัส (รอคียัลลอฮู อันฮู) เล่าว่าครั้งหนึ่งได้มีขอฮาบะซ်ของท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) คนหนึ่งได้ยื่น देंบนกุโบร โดยที่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นหลุมฝังศพ ทันใดนั้นก็ ได้มีเสียงอ่านซูเราะฮ์อัลมาลักจากหลุมฝังศพนั้นจนจบ ท่านขอฮาบะซ်ก็ได้เข้าทูลต่อ รอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลัลลัม) จึงกล่าวว่า “มันย่อม เป็นเครื่องกีดกันมันย่อมเป็นสิ่งคุ้มกัน ซึ่งจะทำให้ตัวรอดพ้นจากโทษทัณฑ์กุโบร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَمْرٍو بْنِ مَالِكِ التُّكْرِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي الْجَوْزَاءِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ ((ضَرَبَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِباءَهُ عَلَى قَبْرِ وَهُوَ لَا يَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ فَإِذَا فِيهِ إِنْسَانٌ يَقْرَأُ سُورَةَ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ حَتَّى خَتَمَهَا فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي ضَرَبْتُ خِيبَاتِي عَلَى قَبْرِ وَأَنَا لَا أَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ فَإِذَا فِيهِ إِنْسَانٌ يَقْرَأُ سُورَةَ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ حَتَّى خَتَمَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هِيَ الْمَانِعَةُ هِيَ الْمُنْجِيَةُ تُنْجِيهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)) قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดีร์มีชีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลมาลิก เป็น อิบิอัลชะวาริบ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 494/6098)
2. ยะหฺยา เป็น อัมรฺ เป็น มาลิก อัลนุกรีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 7599/7614)
3. อัมรฺ เป็น มาลิก อัลนุกรีย์ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 426/5104)
4. อิบิ อัลญะซาอฺ เอาสุ เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 116/577)
5. อิบนุ อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบั้นทีกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2890) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส และปรากฏในการบั้นทีกของ al-Tabrani ในมุญญั่ม อัลกะบิร (1990 : 10/318) ในอิษบาษ อะดาบัลก็อบรฺ (n.d. : 129) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 7/205) Abu Nu'aym ใน หุลละษุ อัลเอาลียาอฺ (2003 : 3/96)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากยะหุยา เป็น อัมรฺ เป็น มาลิก อัลนุกรีย เป็นผู้ที่*เงาะอิฟ* โดยที่อัคริมิซีย (2890) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน*เงาะริบ* และอัลอัลบานีย ในมิฆกาษ อัลมะศอบีหฺ (2095) ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ*

หะดีษที่ 166 หน้าที่ 202

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านญาบิร (รอคิซัลลอฮฺ อันฮฺ) รายงานว่า “ธรรมเนียมแล้วท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัย วัลลัลม) จะไม่นอนจนกว่าท่านอ่าน *سجده الم تنزيل الذي* และ *تبارك الذي*”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هُرَيْمُ بْنُ مِسْعَرٍ التَّمِيمِيُّ حَدَّثَنَا الْفَضِيلُ بْنُ عِيَّاضٍ عَنْ لَيْثٍ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الْمُنزِيلَ وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. ฮุรียมฺ เป็น มิศอฺร อัคริมิซีย : مقبول (al-‘Asqalani, 1991 : 572/7281)
2. อัลฟุฎัยลฺ เป็น อียาฏฺ เป็น มัสอูด : ثقة عابد إمام (al-‘Asqalani, 1991 : 448/5431)
3. ลัยษฺ เป็น อิบิซุลัยมฺ : صدوق اختلط جدا (al-‘Asqalani, 1991 : 464/5685)
4. อิบิ อัลฮุบัยรฺ อัลมัจกีซฺ มุฮัมมัด : صدوق إلا أنه يدللس (al-‘Asqalani, 1991 : 506/6291)
5. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 136/871)

ตำรึจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 2892) จากสายรายงานของญาบิร เป็น อับดุลลอฮฺ และ al-Nasa‘i ในสุนันอัลกุบรอ (n.d. : 10474) al-Darimi (n.d. : 10/304) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (8/206) al-Bayhaqi ในหุญบุลอิมาน (n.d. : 5/466)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*หะสันลิฆอยริซ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากลัยษฺ เป็น อิบิซุลัยมฺ เป็นผู้ที่*เศาะดุค* แต่สับสนในการรายงานอย่างมาก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษ*หะสันลิฆอยริซ*

หะดีษที่ 167 หน้า 202-203

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านคอลิด เป็น มะอูดัน ว่า “ท่านทั้งหลายจงอ่านสิ่งที่ทำให้ปลอดภัยนั้น คือ แท้จริงฉันได้รับข่าวว่า มีชายคนหนึ่งอ่านแต่ซูเราะฮ์นี้ โดยที่เขาไม่เคยอ่านอย่างอื่นเลยเขาเป็นคนที่ มีบาปมาก แต่แล้วมันก็ได้กระพือปีกแผ่ปกคลุมเหนือชายผู้นั้น พร้อมกับวิงวอนขึ้นว่า “โอ้ พระผู้ อภิบาลเหนือฟ้าฯ ได้โปรดให้ภัยแก่เขาด้วยเถิด เขาได้อ่านฉันมากเหลือเกิน และแล้วพระองค์ อัลลอฮ์ให้เขาได้รับการซาฟาอะฮ์ (ช่วยเหลือสงเคราะห์) จากซูเราะฮ์นี้ พระองค์ทรงตรัสว่า “จง บันทึกลงในความผิดสิ่งหนึ่งนั้นให้เป็นความดีอันหนึ่ง และจงยกเกียรติยศให้แก่เขาด้วย และมีความอีก ว่า ซูเราะฮ์นี้จะออกต่อต้านแทนผู้อ่านมันในหลุมฝังศพ (กุโบร) พร้อมกับกล่าวว่า “โอ้ พระองค์ผู้ เป็นเจ้า ถ้าหากฉันเป็นหนึ่งในจำนวนที่อยู่ในคัมภีร์ของพระองค์แล้ว กรุณาให้ฉันได้มีโอกาสได้ให้ การช่วยเหลือ (ซาฟาอะฮ์) ด้วยเถิด แต่หากฉันไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว กรุณาปล้ำฉันออกด้วย แล้วมัน ก็บันดาลให้เป็นดังนกที่กระพือปีกปกคลุมเขาผู้นั้นไว้ แล้วได้ให้ความช่วยเหลือซาฟาอะฮ์แก่เขา จนเขารอดพ้นจากโทษทัณฑ์ในกุโบร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«اقرأوا المنجية ؛ وهي : ألم تتزِيل ؛ فإنه بلغني أن رجلا كان يقرأها ما يقرأ شيئاً غيرها ، وكان كثير الخطايا ، فنشرت جناحها عليه ، قالت : رب ! اغفر له ؛ فإنه كان يكثر قراءتي ، فشفعها الرب - تعالى - فيه ، وقال : اكتبوا له بكل خطيئة حسنة ، وارفعوا له درجة ، وقال أيضا : إنها تجادل عن صاحبها في القبر ، تقول : اللهم ! إن كنت من كتابك فشفعني فيه ، وإن لم أكن من كتابك فامحني عنه ، وإنها تكون كالطير ، تجعل جناحها عليه ، فتشفع له ، فتمنعه من عذاب القبر»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสือมิฆกาฮ์ อัลมะศอบีหุ (2117) ของ al-Albani

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ์ฟฎุดัน (อัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮ์ อัลมะศอบี (2117))

หะดีษที่ 168 หน้าที่ 203

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากท่านอุษมาน (รอคิยัลลอฮู อันฮู) ว่า ขณะที่ท่านยืนอยู่ที่หลุมฝังศพท่านร้องไห้จนคราхของท่านเปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา มีผู้กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านกล่าวถึงเรื่องสวรรค์และนรกไม่เห็นท่านร้องไห้ แต่ทำไมเมื่อท่านรำลึกถึงกุโบร์ท่านจึงร้องไห้ ท่านกล่าวตอบว่า “ฉันเคยได้ฟังท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลลัม) ทรงวอนว่า “กุโบร์เป็นสถานที่อยู่แห่งแรกของโลก อาคีเราะฮ์ ดังนั้นผู้ที่ปลอดภัยในที่นี่แล้วเขาก็ย่อมสะดวกสบายในคราวต่อไป แต่หากที่นี่ไม่ปลอดภัยแล้ว ต่อไปต้องประสบกับความลำบากยิ่งแล้ว ท่านยังกล่าวอีกว่า “ฉันได้ฟังท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะลลัม) กล่าวว่า “ฉันไม่เคยเห็นภาพอันใดที่น่าสะพรึงกลัวหวาดเสียวยิ่งไปกว่าในกุโบร์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَجِيرٍ عَنْ هَانِئِ مَوْلَى عُثْمَانَ قَالَ «كَانَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ إِذَا وَقَفَ عَلَى قَبْرِ يَبْكِي حَتَّى يَبُلَّ لِحْيَتَهُ فَيَقِيلُ لَهُ تَذَكُّرُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَلَا تَبْكِي وَتَبْكِي مِنْ هَذَا قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ قَالَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرُ أَفْظَعُ مِنْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก อัลเศาะฆอนียฺ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 467/5721)
2. ยะหฺยา เป็น มะอีน : ثقة حافظ مشهور إمام الجرح والتعديل (al-‘Asqalani, 1991 : 597/7651)
3. ฮิชาม เป็น ยูสุฟ อัลเศาะฆอนียฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 573/7309)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น นุฮัยรฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 296/3222)
5. ฮานีอฺ อัลบับรรออ เมอลา อุษมาน : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 570/7266)
6. อุษมาน เป็น อีฟฟาน : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 385/4503)

ตำร็อญุ่หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 3461) จากสายรายงานของฮานีอฺ คนรับใช้ของท่านอุษมาน และ al-Tirmidhi (n.d. : 2308) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (2002 : 1321, 8060)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากฮานีอฺ อัลบัรรอฮฺ เป็นผู้ที่เสาะหาคู ซึ่งอัตติรมิซีย์ (2308) มีทัศนะเกี่ยวกับหะดีษบทนี้โดยระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเฉพาะริบ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (128) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 169 หน้าที่ 206

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอัลลามะฮฺ อัศสุยูติ ได้บันทึกในหนังสืออัลอิตกอนว่า “ท่านนบี (ศ็อลฯ) มักจะอ่านหลังจากซูเราะฮ์อัลนาสไปจนถึง ในซูเราะฮ์อัลบะกะเราะฮ์ แล้วท่านอ่านดุอาอ์คอดัมอัลกุรอาน (ดุอาอ์บอัลกุรอาน)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«كان إذا قرأ : { قل أعوذ برب الناس } ؛ افتتح من { الحمد } ، ثم قرأ { البقرة } { إلى } : أولئك هم
المفلحون { } ، ثم دعا بدعاء الختم ، ثم قام»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษปรากฏในหนังสืออัลอิตกอน (n.d. : 1/131) ของ al-Suyuti

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ (อัลอัลบานีย์ ในลิลลิตะฮฺ อัลฎะอ์ฟะฮฺ, 6134)

หะดีษที่ 170 หน้าที่ 206

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวว่า “บาปต่างๆ ของอุม്മัตฉันได้ถูกนำมาเสนอต่อฉัน และฉันไม่เห็นว่ามีบาปใดที่ใหญ่ยิ่งไปกว่าซูเราะฮ์หนึ่ง ๆ หรืออายะฮ์หนึ่ง ๆ ของอัลกุรอาน ที่ทรงประทานให้แก่บุคคลหนึ่งภายหลังกลับลิ้มมันเสีย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ الْخَزَّازُ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمَجِيدِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي رَوَادٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ
عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْطَبٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «عَرَضْتُ عَلَيَّ
أَجُورَ أُمَّتِي حَتَّى الْقَدَاةُ يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ وَعَرَضْتُ عَلَيَّ ذُنُوبَ أُمَّتِي فَلَمْ أَرْ ذَنْبًا أَعْظَمَ مِنْ سُورَةِ مِنَ
الْقُرْآنِ أَوْ آيَةٍ أَوْ تَيْهًا رَجُلٌ ثُمَّ نَسِيَهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาอูด

1. อับดุลวะฮะฮาบ เป็น อับดุลหะกัม อัลคอกซซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 368/4259)
2. อับดุลมะฏีบ เป็น อับดุลอะซีซ : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1991 : 361/4160)
3. อับดุลมาลิก เป็น ญุรัยญ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 363/4193)
4. อัลมุฏออลิบ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น หันฎอบ : صدوق كثير التدليس والإرسال (al-'Asqalani, 1991 : 534/6710)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรึ่จึ่หะดีษ

หะดีษบันทึ่กโดย Abu Dawud (1969 : 390) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Tirmidhi (n.d. : 10/158) al-Bayhaqi ในศุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/440) ในซุฮุบลอฮ์มาน (n.d. : 4/477) al-Tabrani ในมุอญั่ม อัลเอาลัฎ (14/255) ในมุอญั่ม อัลเศาะฆีร (1987 : 2/150) Ibn Khuzaymah (n.d. : 1232)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็ีฟ หะดีษด้วักบสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษฎะอ็ีฟ เนื่องจากอัลมุฏออลิบ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น หันฎอบ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่ปกปิดในการรายงานหะดีษ และรายงานหะดีษแบบอิรซาลเป็นจันนวนมาก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ในฎะอ็ีฟ อัตตัรฆีบ วัตตัรฮีบ (184, 872) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ็ีฟ

หะดีษที่ 171 หน้า 206

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านซอิด บุตรอุบาละฮ์ (รอดียัลลอฮุ อันฮู) เล่าว่า ท่านรอซูล (คือลลอลลอฮ์ อัลดัย วะลัลลัม) กล่าวว่า “ไม่มีบุคคลใดที่อ่านจำอัลกุรอาน ภายหลังเขาลืมมันนอกจากเขาจะเข้ากราบทุกพระองค์ อัลลอฮ์ในสภาพที่เป็นโรคเน่าเปื่อย (ฝีดาษ)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَخْبَرَنَا ابْنُ إِدْرِيسَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ عَنْ عَيْسَى بْنِ فَائِدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنَ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْذَمًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. อับดุลลอฮ์ เป็น อิดริส เป็น ยะซีด : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 295/3207)
3. ยะซีด เป็น อับชิยาด : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 601/7717)
4. อีชา เป็น ฟาอิด : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 440/5319)
5. สะอูดิ เป็น อุบาละฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 :)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4/272) จากสายรายงานของสะอูดิ เป็น อุบาละฮ์ และ al-Darimi ในอัลสุন্নัน (n.d. : 10/218) Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (n.d. : 7/162) al-Tabrani ในมูญัมม อัลกะบิร (1990 : 5/261)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ็อฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษ*ฎะอ็อฟ* เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่มีปัญหา ได้แก่ ยะซีด เป็น อับชิยาด เป็นผู้ที่*ฎะอ็อฟ* และ อีชา เป็น ฟาอิด เป็นผู้ที่*มัจญ์ฮูล* ซึ่งอีชา เป็น ฟาอิด รายงานหะดีษเพียงบุคคลเดียวในช่วงของสาย รายงาน กอปรกับไม่ได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*ฎะอ็อฟ* อัตตำมิบวัตตำริบ (873 ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*ฎะอ็อฟ*)

หะดีษที่ 172 หน้า 207-208

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านญาบิร (รอดิยัลลอฮู อันฮู) ว่า “ขณะหนึ่งท่านรอซูล (คือลลอลลอฮ์ อลีย วลลัลลัม) ได้ออกมาหาพวกเรา ขณะนั้นพวกเรากำลังอ่านอัลกุรอานในกลุ่มของเราทั้งชาติอาหรับ และอาซิม (อื่นจากชาติอาหรับ) พวกท่านจงอ่านกันต่อไปเถิด เพราะทั้งหมดมันย่อมเป็นความงาม แต่ต่อไปภายหน้าจะมีกลุ่มชนหนึ่งลุกขึ้นฝักหักในการการอ่านออกเสียงอักษรและคำต่างๆ อย่าง เต็มที่ และจะใช้เวลาอันยาวนานในเรื่องนั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ أَخْبَرَنَا خَالِدٌ عَنْ حُمَيْدِ الْأَعْرَجِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ «خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَفِينَا الْأَعْرَابِيُّ وَالْأَعْجَمِيُّ فَقَالَ اقْرَأُوا فَكُلُّ حَسَنٌ وَسَيِّئٌ أَقْوَامٌ يُقِيمُونَهُ كَمَا يُقَامُ الْقِدْحُ يَتَعَجَّلُونَهُ وَلَا يَتَأَجَّلُونَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. วะฮบ เป็น บะกียะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 584/7469)
2. กอิลิด เป็น อับดุลลอฮุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 189/1647)
3. หุมัยดุ เป็น กอยสุ เป็น อัลอะอรอญญ์ : ليس به بأس (al-'Asqalani, 1991 : 182/1556)
4. มุฮัมมัด เป็น อัลมุนกะดिर : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 507/6327)
5. ญาบิร เป็น อับดิลลาฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 706) จากสายรายงานของญาบิร เป็น อับดุลลอฮุ และ al-Bayhaqi ในซุบุดอิมาน (n.d. : 6/168) al-Wa'idi ในเศาะเหียะห์ อัลมุสนัด (249)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริฮุ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากหุมัยดุ เป็น กอยสุ เป็น อัลอะอรอญญ์ เป็นผู้ที่มิคุณสมบัติของการรายงานหะดีษ หะสัน แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะดีษเศาะเหียะห์ ลิฆอยริฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในซิลลิละฮุ อัลเศาะฮีหะฮุ (259) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ใน ระดับเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 173 หน้าที่ 208

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่าท่านอิมรอนบินฮาซิด ได้ผ่านไปยังบุคคลที่อ่านอัลกุรอานครั้งหนึ่ง แล้วเที่ยวขอร้องจากมนุษย์ เมื่อท่านเห็นท่านจึงกล่าวขึ้นว่า “อินนาลิลลาฮิวาอินนาอิลัยฮิรอยฮูน” เราเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แล้วเราจะต้องกลับสู่พระองค์ แล้วท่านกล่าวว่า ฉันฟังท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์ อลัยวสัลลัม) กล่าวว่า ผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานเขาจงขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ แน่แน่นอนต่อไปจะมีกลุ่มชนหนึ่งอ่านอัลกุรอานแล้วพวกเขาขอต่อมนุษย์” (บันทึกโดยอัคริมิซีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ خَيْثَمَةَ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ «أَنَّ مَرَّةً عَلَى قَاصٍ يَقْرَأُ ثُمَّ سَأَلَ فَاسْتَرْجَعَ ثُمَّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَلْيَسْأَلِ اللَّهَ بِهِ فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرءُونَ الْقُرْآنَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. มะหฺมุด เป็น หมอยาน อัลอดีวี อัลมรวะซี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 522/6516)
2. อุบะหฺมัด มุฮัมมัด เป็น อัปคุดลอส : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 487/6017)
3. สุฟยาน อัลเชารีย์ อัลกุฟี : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 244/2445)
4. อัลอะอุมัช : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
5. คอยษะมะฮฺ เป็น อบีคอยษะมะฮฺ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 197/1772)
6. อัลหะสัน อัลบศรี : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 160/1227)
7. อิมรอน เป็น หุศัยน เป็น อุบัยด เป็น เกาะลัฟ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 429/5150)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดยal-Tirmidhi (n.d. : 2917) จากสายรายงานของอิมรอน เป็น หุศัยน และAbu Dawud (1969 : 1241) Ahmad (2001 : 19885, 19944) al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 6/152, 153, 154)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษเฉาะอิฟ เนื่องจากคอยษะมะฮฺ เป็น อบีคอยษะมะฮฺ เป็นผู้ที่ลัษยิณุลหะดีษ แต่เนื่องจากการสนับสนุน

จากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอมยริศ ซึ่งอัตติรมีซีย์ (2917) ระบุว่าป็นหะดีษหะสัน สอดคล้องกับอัลมุญซิรีย์ ในอัตติรมีซีย์ (2/303) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะห์หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับสองระดับ และอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (6467) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 174 หน้าที่ 208

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านอุบัย บินกะอับ (รอดิยัลลอฮู อันฮู) ท่านกล่าวว่า “ฉันเคยสอนอัลกุรอานให้ชายคนหนึ่งแล้วเขาก็ได้ให้รางวัลฉันจนแก่ฉัน ฉันจึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวแก่ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วะสลัลม) ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัย วิ วะสลัลม) กล่าวว่า “หากท่านรับมัน ท่านก็ได้รับคันธนูจากไฟนรก” ฉันจึงมอบคืนให้แก่เขาเสีย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سهل بن أبي سهل حدثنا يحيى بن سعيد عن ثور بن يزيد حدثنا خالد بن معدان حدثني عبد الرحمن بن سلم عن عطية الكلاعي عن أبي بن كعب قال «علمت رجلا قرآن فأهدى إلي قوسا فذكرت ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال إن أخذتها أخذت قوسا من نار فرددها»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษป็นของอิบนุมญาญะฮ์

1. สะฮุล ป็น อิบิสะฮุล : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 257/2657)
2. ยะหียา ป็น สะฮิด : ثقة متقن حافظ إمام قدوة (al-'Asqalani, 1991 : 591/7557)
3. เขารุ ป็น ยะซีด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 135/861)
4. คอลิด ป็น มะอูดาน : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 190/1678)
5. อับดุลเราะห്മาน ป็น สะลิม : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 341/3881)
6. อิฎียะฮ์ ป็น กอยสุ อัลกะลาอีย์ : ثقة مقرب (al-'Asqalani, 1991 : 393/4622)
7. อุบัยฮ์ ป็น กะอูบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 96/283)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Ibn Majah (n.d. : 2149, 2148) จากสายรายงานของอุบัยฮ์ ป็นกะอับ และ Abu Dawud (1969 : 2964) al-Hakim ในอัลมุสตัคดรอก (5/382, 12/473) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 6/126)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิหมอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษ
 ฉะอีด เนื่องจากอับดุลเราะห์มาน เป็น สะลิม เป็นผู้ที่มัจญ์ฮุส แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจาก
 สายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิหมอยริศ

หะดีษที่ 175 หน้า 209

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คืออลลอออลฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม) ฉันจึงถามความเห็นจากท่านรอซูล (คืออลลอออลฮฺ
 อลัยฮิ วสัลลิม) ท่านตรัสตอบว่า “ถ่านไฟนรกจะอยู่ระหว่างไหล่ของท่าน หากท่านสะพายขึ้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ وَكَثِيرُ بْنُ عُبَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ حَدَّثَنِي بِشْرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ قَالَ عَمْرُو وَ
 حَدَّثَنِي عَبَادَةُ بْنُ نُسَيْبٍ عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ نَحْوَ هَذَا الْخَبَرِ وَالْأَوَّلُ أَنَّمَا قُلْتُ «مَا تَرَى
 فِيهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ جَمْرَةٌ بَيْنَ كَتِفَيْكَ تَقْلُدُهَا أَوْ تَعْلُقُهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุลวาจิด

1. อัมรฺ เป็น อุษมาน เป็น สะอีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 424/5073)
2. กะษีรฺ เป็น อุบัยดฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 460/5618)
3. บะกียะฮฺ เป็น อัลวะละดีด : صدوق كثير التدليس عن الضعفاء (al-'Asqalani, 1991 : 126/734)
4. บิษรฺ เป็น อับดุลออลฮฺ เป็น สะลิม : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 123/694)
5. อัมรฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 424/5073)
6. อุบาคะฮฺ เป็น นุสัยบฺ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 292/3160)
7. ญุนาดะฮฺ เป็น อิบิอุมัยยะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 142/973)
8. อุบบาคะฮฺ เป็น สอมีด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 292/3157)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย Abu Dawud (1969 : 2964) จากสายรายงานของอุบบาคะฮฺ เป็น
 สอมีด และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 5/382, 12/473) al-Bayhaqi ในอัลสุนันอัลกุบรอ
 (1990 : 6/125) Ibn Abi Shaybah ในอัลมุศอนนัฟ (n.d. : 5/98)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุคหลายท่าน ได้แก่ อัมรฺ เป็น อุฆมาน, บะเกียะฮฺ เป็น อัลวะลีด, บิซรฺ เป็น อับดุลลอฮฺ และอัมรฺ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺออบูดาอูด (3416) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 176 หน้าที่ 221

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า “พระองค์อัลลอฮฺทรงบัญชาให้ญิบรออีล พลิกแผ่นดินเมืองหนึ่งพร้อมกับบุคคลทั้งหมดที่อยู่ในที่นั้นด้วย ท่านญิบรออีลได้ทูลถามขึ้นว่า ข้าแต่พระผู้อภิบาล แท้จริงในกลุ่มชนนั้นยังมีบ่าวของพระองค์คนหนึ่งที่ไม่เคยทรมานต่อพระองค์เลย แม้แต่เพียงกระพริบตาเดียว พระองค์ทรงตรัสว่า “เจ้าจงพลิกมันลงเหนือตัวเขาและพวกนั้นด้วย เพราะหน้าของเขาไม่เคยแสดงออกถึงความรังเกียจเลยแม้แต่นิดเดียว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، ومحمد بن موسى ، قالا : نا أبو العباس هو الأصم ، نا أبو أسامة ، نا عبيد بن إسحاق العطار ، نا عمار بن سيف ، عن الأعمش ، عن أبي سفيان ، عن جابر ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « أوحى الله عز وجل إلى جبريل عليه السلام أن اقلب مدينة كذا وكذا بأهلها ، قال : فقال : يا رب إن فيهم عبدك فلانا لم يعصك طرفة عين ، قال : فقال : اقلبها عليهم ، فإن وجهه لم يتمعر في ساعة قط »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. ออบูอับดุลลาฮฺ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. มุฮัมมัด เป็น มุฆา เป็น อัลฟิฏลุ : ثقة (al-Dhahabi, Siyar : 17/350)
3. ออบูอับบาต อัลอะฮฺมัด : الثقة محدث (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/860)
4. ออบูอัสมาฮฺ : ثقة (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 1/321)
5. อุบัยดฺ เป็น อิสฮาก : ضعيف (al-Dhahabi, Mizan, : 3/18)
6. อัมมาร เป็น สัยฟ : ثقة (al-Dhahabi, Mizan, : 3/165)
7. อัลอะอุมัษ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)

8. อนุสุฟยาน ฎอลหะฮฺ เบ็น นาฟิอ صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 5/26)
9. ญาบิร เบ็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันติกโดย al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 6/2581) จากสายรายงานของญาบิร เบ็น อับดุลลอฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอุบัยดฺ เบ็น อิศฮาก เป็นผู้ทีฎะอ์อิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานี๊ ในมิฆกาซุ อัลมะศอบีหฺ (5080) ทีระบุว่่าเป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที 177 หน้่าที 221

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีอีกรายงานจากท่านบิลาล บิน สะอ์ดว่่า “หากการกระทำความชั่วเกิดขึ้นโดยลับๆ มันก็จะให้โทษเฉพาะผู้ทีกระทำเท่านั้น แต่หากมีการกระทำขึ้นโดยเปิดเผยแล้ว ไม่มีการแก้ไขยับยั้ง จะเกิดโทษขึ้นทั่วไป”

ตัวบทภาษาอาหรับทีนำมาเทียบ

حدثنا عبد الله قال : حدثني يحيى بن يزيد الأهوازي ، قال : حدثنا أبو همام الأهوازي ، عن مروان بن سالم ، عن عبد الرحمن بن عمرو ، عن يحيى بن أبي كثير ، عن أبي سلمة ، عن أبي هريرة ، رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إذا خفيت الخطيئة لم تضر إلا صاحبها ، فإذا ظهرت فلم تغير ضرت العامة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบิดคุนฮา

1. อับดุลลอฮฺ : لم يذكر
2. ยะหฺย้า เบ็น ยะซีด : لا يعرف (al-'Asqalani, Lisan : 7/250)
3. อนุ อัมมาม อัลอะฮฺวาซี๊ : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1994 : 9/166)
4. มัรวาน เบ็น สาติม : متروك (al-'Asqalani, 1994 : 10/93)
5. อับดุลเราะหฺมาน เบ็น อัมรุ : ثقة جليل فقيه (al-'Asqalani, 1994 : 6/240)
6. ยะหฺย้า เบ็น อปีกะษีร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)

7. อนุสตะมะฮะซุ : ثقة مكثر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)

8. อนุสุรอยเราะฮะซุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abiddunya ในอัลอุฎบาต (n.d. : 40) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮะซุ และ al-Tahawi ในมุชกิล อัลอาฆาร (n.d. : 992)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎิคัดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อิบิดคุนยา เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิคัดัน เนื่องจากมีรวาน เป็น สาลิม เป็นผู้ที่มีตริก สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย์ ในมััจญ์มะอ์ อัชชะวาอิด (7/271) ที่ระบุว่าในสายรายงานปรากฏผู้ที่มีตริก

หะดีษที่ 178 หน้าที่ 226

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านอิบนิอับบาส (รอดีอัลลอฮุ อันฮู) เล่าว่า “ครั้งหนึ่งขณะที่พวกเรา (เหล่าซอฮาบะฮ์) นั่งอยู่พร้อมกับท่านรอซูล (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ขณะนั้นท่านอาลี (รอดีอัลลอฮุ อันฮู) ได้มาหาท่าน (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) พร้อมกับกล่าวว่า “โอ้ ท่านนบีของอัลลอฮ์ ซึ่งตัวฉันเองรักเคารพท่านยิ่งกว่าบิดาของฉันเสียอีก แท้จริงฉันเองได้ทดลองเพื่อท่องจำอัลกุรอานแต่ฉันไม่เป็นผลสำเร็จเพราะมันได้ลื่นเลื่อนจากจิตใจของฉัน ฉันจึงไม่มีความสามารถที่จะท่องจำได้ ท่านรอซูล (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ทรงกล่าวแก่ท่านอาลีว่า”โอ้ อาบา ฮาซัน (บิดาของฮาซัน) เอ๋ย เอาไหมฉันจะสอนเพียงไม่กี่คำให้แก่เจ้า ซึ่งมันจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าและจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เจ้าสอนให้แก่เขา และมันทำจิตใจของเจ้ามั่นคงในสิ่งที่เจ้าได้ศึกษาเล่าเรียน?” ท่านอาลีตอบว่า “ได้โปรดเถิดท่านรอซูลลุลลอฮ์” แล้วท่านรอซูล (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ก็ได้สอนให้แก่ฉัน ท่านกล่าวว่า “เมื่อถึงคืนวันศุกร์ หากเจ้ามีความสามารถเจ้าควรลุกขึ้นในช่วงหลังของหนึ่งในสามของคืนนั้น เพราะช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่ดีต่อการทูลขอ และเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่พระองค์อัลลอฮ์ ทรงรับการวิงวอนของคุณในเวลาดังกล่าวนี้แหละที่ท่านนบียะโก๊บบ (อลัยฮิสสลาม) ได้รอกอยเพื่อขออภัยโทษให้แก่ลูกๆของท่าน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد بن الحسن : حدثنا سليمان بن عبد الرحمن الدمشقي : حدثنا الوليد بن مسلم : حدثنا ابن

جريج ، عن عطاء بن أبي رباح، وعكرمة -مولى ابن عباس-، عن ابن عباس، أنه قال : «بينما نحن عند رسول الله

صلى الله عليه وسلم ، إذ جاءه علي ابن أبي طالب فقال : بأبي أنت وأمي ! تفلت هذا القرآن من صدري ، فما أجدني أقدر عليه . فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم : يا أبا الحسن ، أفلا أعلمك كلمات ينفعك الله بهن ، وينفع بهن من علمته ، ويثبت ما تعلمت في صدرك ؟ . قال : أجل يا رسول الله فعلمني . قال : إذا كان ليلة الجمعة فإن استطعت أن تقوم في ثلث الليل الآخر ، فإنها ساعة مشهودة ، والدعاء فيها مستجاب ، وقد قال أخي يعقوب لبنيه : { سوف أستغفر لكم ربي } يقول : حتى تأتي ليلة الجمعة . فإن لم تستطع ، فقم في وسطها ، فإن لم تستطع ، فقم في أولها ، فصل أربع ركعات ، تقرأ في الركعة الأولى بفاتحة الكتاب وسورة يس ، وفي الركعة الثانية بفاتحة الكتاب وحم الدخان ، وفي الركعة الثالثة بفاتحة الكتاب ولم تزيل السجدة ، وفي الركعة الرابعة بفاتحة الكتاب وتبارك المفصل . فإذا فرغت من التشهد ، فاحمد الله ، وأحسن الثناء على الله ، وصل علي ، وأحسن ، وعلى سائر النبيين ، واستغفر للمؤمنين والمؤمنات ، وإخوانك الذين سبقوك بالإيمان ، ثم قل في آخر ذلك : اللهم ! ارحمني بترك المعاصي أبدا ما أبقيتني ، وارحمي أن أتكلف ما لا يعينني ، وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني . اللهم ! بديع السماوات والأرض ، ذا الجلال والإكرام ، والعزة التي لا ترام ، أسألك يا الله يا رحمن بجلالك ونور وجهك ، أن تلزم قلبي حفظ كتابك كما علمتني ، وارزقني أن أتلوه على النحو الذي يرضيك عني . اللهم ! بديع السماوات والأرض ، ذا الجلال والإكرام ، والعزة التي لا ترام ، أسألك يا الله يا رحمن بجلالك ونور وجهك أن تنور بكتابك بصري ، وأن تطلق به لساني ، وأن تفرج به عن قلبي ، وأن تشرح به صدري ، وأن تغسل به بدني ، فإنه لا يعينني على الحق غيرك ، ولا يؤتية إلا أنت ، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم . يا أبا الحسن ! تفعل ذلك ثلاث جمع ، أو خمسا ، أو سبعا ، تجب بإذن الله ، والذي بعثني بالحق ما أخطأ مؤمنا قط»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมมีชัย

1. อะหมัด เป็น อัลหะสัน เป็น ญุญัยดิบ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 78/25)
2. สุลัยมาน เป็น อับดุลเราะห്മาน อัลดิมีฆกี : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 253/2588)
3. อัลอะลีดี เป็น มุสลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 584/7456)
4. อิบน์ ญุรยญญ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 363/4193)
5. อะฏออ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
6. อิกริมะฮ (คนใช้ของอิบน์ อับบาส) : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 397/4673)
7. อิบน์ อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 3570) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก สุลัยมาน เป็น อับดุลเราะห์มาน อัลคิมชิกีย์ เป็นผู้ที่เศาะดุค ซึ่งอัคริมิซีย์ ระบุว่า หะดีษบทนี้เป็น หะดีษหะสันเหมาะรับ

หะดีษที่ 179 หน้าที่ 234

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในริวายะฮ์หะดีษว่า “แท้จริงการจัดให้แถวตรงนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากการดำรงการ ละหมาด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ قَالَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «سُورُوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีฮ์

1. ออบู อัลวะลีด ซิฆาม เป็น อับดุลมาลิก : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 573/7301)
2. ชุอบะฮ์ เบ็น อัลหัจญญาญญ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. เกาะตาอะฮ์ เบ็น คิอามะฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
4. อนัส เบ็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 115/565)

ตัดร็ญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 681) จากสายรายงานของอนัส เบ็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากครบคุณสมบัติของหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 180 หน้าที่ 234

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านซัลมาน (รอดิยัลลอฮู อันฮู) กล่าวว่า “ฉันได้ถามท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะอัลลัม) ว่า โอ้ท่านรอซูลแห่งอัลลอฮ์ ผู้ที่จดจำสี่สิบฮาดิษนี้เขาจะได้ผลบุญอย่างไรบ้าง ?

ท่านรอซูล (คือลอลลอลอสู อลัยฮิ วสัลลัม) ตอบว่า “พระองค์อัลลอฮ์จะให้เราฟื้นขึ้นท่ามกลางบรรดานบี และอุลามาอ์ในวันกิยามะฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

قرأت بخط أبي الحسن الحنائي أنا أبو الحسن علي بن محمد بن إبراهيم البجلي البلوطي نا أبو إسحاق إبراهيم بن حاتم بن مهدي البلوطي نا علي بن الحسين بن إسحاق نا أبي نا محمد بن إبراهيم الشامي عن محمد بن يوسف الفريابي عن سفيان الثوري عن ليث عن مجاهد عن سلمان قال: سألت رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقلت: «يا رسول الله الأربعين حديثاً الذي ذكرت، فقال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «من حفظها على أمي دخل الجنة وحشره الله مع الأنبياء والعلماء»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบน์ อะสะกีร์

1. บุลหะสัน อัลหะนาอียี : لم يذكر (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/145)
2. บุลอัลหะสัน อาลี เป็น มุฮัมมัด : لم يذكر (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/145)
3. อิบรอฮีม เป็น หาดิม เป็นมะฮฺดี : روي عنه جماعة (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 6/377)
4. อาลี เป็น อัลหุสัยน : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/145)
5. อัลหุสัยน เป็น อิสฮาก : ثقة (al-Dhahabi, Siyar : 14/57)
6. มุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม อัลชามียี : كذاب (al-Dhahabi, Mizan : 3/445-446)
7. มุฮัมมัด เป็น ยูสุฟ : ثقة فاضل (al-‘Asqalani, 1994 : 9/537)
8. ยูสุฟอัน อัลเชารียี : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-‘Asqalani, 1991: 244/2445)
9. ลัยษ เป็น อิบ์ลุสลัยม : صدوق اختلط جدا (al-‘Asqalani, 1991 : 464/5685)
10. มุญาฮุด เป็น ญบัยร : ثقة إمام في التفسير وفي العلم (al-‘Asqalani, 1991 : 520/6481)
11. ลัลมาน อัลฟาริสียี : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 246/2477)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn ‘Asaqir ในตารีก ดิมชุก (2008 : 5/466)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อะสะกีร์ เป็นหะดีษเมาฎู๊วะ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม อัลชามียี เป็นผู้ที่โกหก

4.3 คุณค่ารอมฎอน (หน้าที่ 235 - 316)

4.3.1 คุณค่าของรอมฎอน

หะดีษที่ 181 หน้าที่ 238

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คือลอลลอส อลัยฮิวซัลลัม) ได้กล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงนำคน ๆ หนึ่งให้ดำเนินสู่หนทางที่ถูกต้องโดยผ่านทางตัวของเจ้าแล้ว ก็ย่อมดีกว่าการได้มาซึ่งอูฐแดงหนึ่งตัว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ أَخْبَرَنِي سَهْلٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَعْنِي ابْنَ سَعْدٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ خَيْبَرَ «لَأُعْطِينَ الرَّأْيَةَ غَدًا رَجُلًا يُفْتَحُ عَلَى يَدَيْهِ يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَبَاتَ النَّاسُ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَى فَعَدُوا كُلُّهُمْ يَرْجُوهُ فَقَالَ أَيْنَ عَلِيٌّ فَقِيلَ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ فَبَصَقَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ فَبِرَأً كَأَنَّ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ فَأَعْطَاهُ فَقَالَ أَقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا فَقَالَ أَنْفَذَ عَلِيٌّ رِسْلَكَ حَتَّى تَنْزَلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. กุศัยบะฮ์ เป็น สะอิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. ยะอูบ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 608/7824)
3. อบีฮาซิม สะละมะฮ์ เป็น ดินาร์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 247/2489)
4. สะฮัล เป็น สะอิด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 257/2658)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 3701) และ Muslim (1953 : 2406) จากสายรายงานของสะฮัล เป็น สะอิด และ Ibn Hibban (1993 : 7058) al-Bazhzhari (1994 : 958, 1002)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์

หะดีษที่ 182 หน้าที่ 238

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษว่า “ถ้าประชาชาติของฉันรับรู้ว่ารอมฎอนเป็นเช่นใดแล้ว พวกเขาจะประสงค์ให้ตลอดปีนั้นเป็นรอมฎอน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو الخطاب زياد بن يحيى الحساني ، ثنا سهل بن حماد أبو عتاب ، أخبرنا سعيد بن أبي يزيد ، ثنا محمد بن يوسف قالا : ثنا جرير بن أيوب البجلي ، عن الشعبي ، عن نافع بن بردة ، عن أبي مسعود قال أبو الخطاب الغفاري : قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم ، ح وقال سعيد بن أبي يزيد ، عن أبي مسعود ، عن النبي صلى الله عليه وسلم - وهذا حديث أبي الخطاب - قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ذات يوم وقد أهل رمضان ، فقال : « لو يعلم العباد ما رمضان لتمنت أمتي أن يكون السنة كلها »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุกุซัยมะฮฺ

1. ซิยาต เป็น ยะหฺย้า : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 221/2104)
2. สะฮฺล เป็น หิมาด : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 257/2654)
3. สะอีด เป็น อบียะซิด : ไม่พบ
4. มุฮัมมัด เป็น ยูสุฟ : ไม่พบ
5. ญะรียร์ เป็น อัยยูบ : منكر الحديث قاله البخاري (al-‘Asqalani, Lisan al-Mizan : 2/302)
6. อัลชะอูบียฺ อามิร เป็น ชะรอฮील : ثقة مشهور فقيه فاضل (al-‘Asqalani, 1991 : 287/3092)
7. นาฟิอฺ เป็น บุรคะฮฺ : ไม่พบ
8. ออบีมัสนูด : ไม่พบ
9. ออบู อัลคอกฏออบ : ไม่พบ

ตำร็องญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย Ibn Khuzaymah (n.d. : 1779)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮฺฟ*ญิดคัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุกุซัยมะฮฺ เป็นหะดีษ *เงาะฮฺฟ*ญิดคัน เนื่องจากอัลบุคอรียฺ ระบุว่า ญะรียร์ เป็น อัยยูบ เป็นผู้ที่มนักร อัลหะดีษ (al-‘Asqalani, 1994 : 16/669)

หะดีษที่ 183 หน้าที่ 238

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และยังมีหะดีษกล่าวว่า “การถือศีลอดในเดือนรอมฎอนและสามวันทุกๆ เดือนนั้นจะทำให้มารร้ายห่างไกลจากจิตใจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ غِيَاثٍ ، قَالَ : نَا حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ ، عَنْ الْحَجَّاجِ ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ ، عَنْ عَلِيٍّ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : « صَوْمُ شَهْرِ الصَّبْرِ ، وَثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ يُدْهِبُ بَوَاحِرَ الصَّنَدْرِ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัซซฮาร

1. อับดุลวาฮิด เป็น ฆิยาษ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 367/4247)
2. ฮัมมาด เป็น สะละมะฮะฮ์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 178/1499)
3. หัจญญาญญ์ เป็น อีร์ฎอฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 285/3063)
4. อุบออิศฮาก อัมรฺ เป็น อับดุลลอฮ์ : ثقة مكثّر عابد (al-'Asqalani, 1991 : 423/5065)
5. อาศิม เป็น ฎอุมเราะฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 285/3063)
6. อาลี เป็น อิบิฏอติบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 402/4753)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhār (1994 : 624) จากสายรายงานของอาลี เป็น อิบิฏอติบ และ Ahmad (2001 : 7577, 8986) Ibn Hibban (1993 : 6667) al-Bayhaqi ในหุอุนุลอิมาน (2003 : 3698, 3699, 3700) ในอัลสุนันอัลกุบรอ (1990 : 6/303) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 984)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลีฆอຍริฮฺ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัซซฮาร เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุก 3 คน ได้แก่ อับดุลวาฮิด เป็น ฆิยาษ, หัจญญาญญ์ เป็น อีร์ฎอฮ์ และอาศิม เป็น ฎอุมเราะฮ์ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงเลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลีฆอຍริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัลญามิอฺ (3804) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ และอัลมุญชีริยฺ ในอัตตัจรียฺ บัรฮฺ (2/134) ระบุว่าผู้รายงานทั้งหมดเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 184 หน้าที่ 239

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอส อลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า “ข่อมไม่มีการละหมาดสำหรับผู้ที่อยู่ไกลมัสยิดคนนอกจากการละหมาดในมัสยิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو يُوسُفَ يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَذْكُورُ حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى الْعَطَّارُ مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ غَالِبٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ الْبَيْهَقِيِّ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « لَا صَلَاةَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ ».

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดาร์กูฏนีฮ์

1. อนุยูสุฟ ยะอูบ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 7/376)
2. มุฮัมมัด เบ็น สะอูด เบ็น ซอลิบ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 9/189)
3. ยะหฺยา เบ็น อิศฮาก : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 14/219)
4. สุลัยมาน เบ็น ดาอูด : منكر الحديث قاله البخاري (al-'Asqalani, Lisan : 4/86)
5. ยะหฺยา เบ็น อปีกะษีร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
6. อปีสะละมะฮฺ เบ็น อับดุลเราะห์มาน เบ็น เอาฟ : ثقة مكتر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)
7. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย al-Daruqutni (n.d. : 1571, 1572) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ al-Bayhaqi ในอัลสุนัน อัลกุบรอ (1990 : 3/57, 111, 174)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษแฉะอ็อฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดาร์กูฏนีฮ์ เป็นหะดีษแฉะอ็อฟญิดัน เนื่องจากสุลัยมาน เบ็น ดาอูด เป็นผู้ที่มีนكير อัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลชะฮะบีฮ์ ในตัลคีส อัลอิลลัลมุตะนาฮียะฮฺ (141) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ชื่อ สุลัยมาน เบ็น ดาอูด เป็นผู้ที่ว่าฮิน ซึ่งผู้รายงานที่มีคุณสมบัติดังกล่าวหะดีษที่เขารายงานจะเป็นหะดีษแฉะอ็อฟญิดัน และอัลชะฮะบีฮ์ ในหนังสือมีซาน อัลอิอติดา (3/567) ระบุว่า เป็นหะดีษมนكير

หะดีษที่ 185 หน้า 249

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษบทหนึ่งมีกล่าวไว้ว่า “บุคคลใดก็ตามที่เลี้ยงดูผู้ที่หิวโหย ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ตัวเปล่าเปลือย และให้ที่คุ้มภัยแก่ผู้เดินทาง อัลลอฮ์จะทรงให้เขาปลอดภัยพ้นจากความหฤโหดของวันกียามะฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ حَدَّثَنَا عَمَّارُ بْنُ مُحَمَّدٍ ابْنُ أُخْتِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ حَدَّثَنَا أَبُو الْجَارُودِ الْأَعْمَى وَاسْمُهُ زِيَادُ بْنُ الْمُنْدَرِ الْهَمْدَانِيُّ عَنْ عَطِيَّةِ الْعَوْفِيِّ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَقَى مُؤْمِنًا عَلَى ظَمًا سَقَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ كَسَا مُؤْمِنًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خَضِرِ الْجَنَّةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดิมิซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น หาดิม เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 472/5792)
2. อัมมาร เป็น มุฮัมมัด : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1994 : 7/406)
3. ซิยาด เป็น อัลมุนษिर : كذاب (al-'Asqalani, 1994 : 3/387)
4. อะฏีเยฮ์ อัลเอาฟีฮ์ : صدوق يخطيء كثيرا ، وكان شيعيا مدلسا (al-'Asqalani, 1991 : 393/4616)
5. ออบุสะอิด อัลคุดรีฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำรับจรรยาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2449) จากสายรายงานของออบุสะอิด อัลคุดรีฮ์ และ Abu Dawud (1969 : 1432)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดิมิซีย์ เป็นหะดีษเมาฎีวะ เนื่องจากอบุ อัลญารูด อัลอะฮฺมา ซิยาด เป็น อัลมุนษिर เป็นผู้ที่โกหก ซึ่งอัดดิมิซีย์ ระบุว่า เป็นหะดีษเจาะريب และอัลมุบารอกฟูรีฮ์ ในศุหุฟอะฮ์ อัลอะฮฺมาฮ์ (6/323) ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ชื่อ อิบนุ อัลญารูด เป็นผู้ที่ยะหฺยา เป็น มะอีน ให้สถานภาพว่าเป็นผู้ที่โกหก

หะดีษที่ 186 หน้า 249

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษบทหนึ่งมีรายงานว่า สำหรับบุคคลที่เลี้ยงอาหารแก่บุคคลผู้ถือศีลอด จากเงินที่สะสมของเขา มลาอิกะฮ์จะแผ่ความเมตตา และในคืนลัยละตุ้ลกอคร์ ญิบรออิล (อัครทูตอิสลาม) จะมาสัมผัสมือกับเขา เครื่องหมายของสิ่งนี้ก็คือหัวใจของเขาจะบังเกิดความอ่อนโยนในขณะที่น้ำตาได้ไหลรินออกจากดวงตาของเขาอย่างง่ายดาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو القاسم عبد الواحد بن محمد بن إسحاق المقرئ بن النجار ، بالكوفة ، حدثنا أبو الحسن علي بن الحسين بن هارون ، أخبرنا أبو جعفر أحمد بن عيسى بن هارون العجلي القطان ، حدثنا محمد بن سليمان بن حبيب المصيصي لوين ، حدثنا حكيم بن حزام ، قال : سمعت علي بن زيد بن جدعان ، عن سعيد بن المسيب ، عن سلمان الفارسي ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « من فطر صائما في رمضان من كسب حلالا صلت عليه الملائكة ليالي رمضان كلها ، وصافحه جبريل عليه السلام ليلة القدر ، ومن صافحه جبريل تكثر دموعه ، ويرق قلبه » ، فقال رجل : يا رسول الله أرأيت من لم يكن ذاك عنده ؟ ، قال : « فلقمة خبز أو كسرة خبز » . الشك من حكيم ، قال : أفأريت من لم يكن ذاك عنده ؟ ، قال : « فقبضة من طعام » ، قال : أفأريت من لم يكن ذاك عنده ؟ ، قال : « فمذقة من لبن » ، قال : أفأريت من لم يكن ذاك عنده ؟ ، قال : « فشربة من ماء »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อับดุลวาหิด เป็น มุฮัมมัด : (Ibn ‘Asaqr, 1429 : 11/191)
2. อบุลหะสัน เป็น อาลี : ไม่พบ
3. อะหมัด เป็น อีซา : ไม่พบ
4. มุฮัมมัด เป็น สุลัยมาน เป็น ทะบีย : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 481/5925)
5. หะกิม เป็น หิซาม : متروك (al-‘Asqalani, Lisan : 3/173)
6. อาลี เป็น ซัยดุ : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 401/4734)
7. สะอิด เป็น อัลมุสัยยิบ : كبار التابعين (al-‘Asqalani, 1991 : 241/2396)
8. สัลมาน อัลฟาริสีย : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 246/2477)

ตักรัจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 8/481) จากสายรายงานของสลัมาน อัลฟารีซี

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟญิดคัน* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษเงาะอิฟญิดคัน เนื่องจากหะกิม เบน หิซาม เป็นผู้ที่มั้ตรรก สอดคล้องกับอัลอัลบานี๊ ในเงาะอิฟอั้ตรั้บ วัตตัรฮิบ (589) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเงาะอิฟญิดคัน

หะดีษที่ 187 หน้า 250

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อบุสะอิด กุครี (รอคัยลลอสฺ อันฮุ) ได้รายงานว่ “ครั้งหนึ่งนบีมุซา (อลัยฮิสลาม) ได้วิงวอนต่ออัลลอสฺเพื่อการประทานการขอควาที่พิเศษให้กับท่านซึ่งท่านสามารถรำลึกถึงอัลลอสฺ และขอต่อพระองค์ได้” ดังนั้น อัลลอสฺจึงบอกให้ท่านอ่านกะลิมะฮฺนี้ ท่านนบีมุซา จึงกล่าวว่ “โอ้อัลลอสฺ คำพูดนี้ได้ถูกอ่านโดยข้าทาสทั้งมวลของพระองค์ ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะได้บวิงวอนอันพิเศษสุด อัลลอสฺทรงตอบว่ “โอ้มุซา ถ้าหากเจ็ดชั้นฟ้า และแผ่นดิน และทุกสิ่งที่มีอยู่ ยกเว้นตัวของข้าถูกวางอยู่ในตาชั่งข้างหนึ่ง และกะลิมะฮฺนี้ถูกวางอยู่ในตาชั่งอีกข้างหนึ่ง กะลิมะฮฺนี้จะมน้ำหนักเหนือทุกสิ่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو النضر محمد بن يوسف الفقيه ، ثنا عثمان بن سعيد الدارمي ، ثنا أصبغ بن الفرغ المصري ، أنبأ ابن وهب ، ثنا عمرو بن الحارث ، عن دراج أبي السمح حدثهم ، عن أبي الهيثم ، عن أبي سعيد الخدري ، رضي الله عنه ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « قال موسى عليه السلام : يا رب علمني شيئاً أذكرك به وأدعوك به ، قال : يا موسى قل : لا إله إلا الله ، قال : يا رب كل عبادك ، يقول هذا ، قال : قل : لا إله إلا الله ، قال : لا إله إلا أنت يا رب ، إنما أريد شيئاً تخصني به ، قال : يا موسى لو كان السماوات السبع ، وعامرهن غيري ، والأرضين السبع في كفة ، ولا إله إلا الله في كفة مالت بهن لا إله إلا الله »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหากิม

1. มุฮัมมัด เบน ยูสุฟ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991)

2. อุษมาน เป็น อะฮ์มัด : ثقة معروف (Ibn 'Asqir, 1429 : 38/361)
3. อัศบั้น เป็น อัลฟิรญ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 113/536)
4. อิบน์ วะฮฺบ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
5. อัมรฺ เป็น อัลฮาริษ : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
6. คัรรอจญ์ : صدوق ، في حديثه عن أبي الهيثم ضعف (al-'Asqalani, 1991 : 201/1824)
7. ออบี อัลฮัยษัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 253/2599)
8. ออบีอะฮ์มัด อัลคุรีย : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1936) จากสายรายงานของ ออบูอะฮ์มัด อัลคุรีย และ Ibn Hibban (1993 :6324) Abu Ya'la (n.d. : 1363) Abu Nu'aym ในหุลละฮฺ อัลเอาลียาฮฺ (2003 : 8/368)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษเกาะอ์ฟ เนื่องจากคัรรอจญ์ ออบีอัลฮัยษัม เป็นผู้ที่จะสาธุ แต่หะดีษที่รายงานจากอัลฮัยษัมเป็นหะดีษเกาะอ์ฟ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียฺ ในมัจญ์มะฮฺ อัชชะวาอิด (10/82) ที่ระบุว่าปรากฏผู้รายงานเกาะอ์ฟ และอัลอับบานียฺ ในเกาะอ์ฟอัดดัจญิบวัตตัจญิบ (923) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเกาะอ์ฟ แต่อัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (1936) ระบุว่า สายรายงานเศาะเหียะห์ และอัชชะฮะบียฺ เห็นด้วย

หะดีษที่ 188 หน้า 250

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งมีกล่าวไว้ว่า “ถ้าหากผู้ใดก็ตามที่เขาได้อ่านกะลิมะฮ์นี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ประตูแห่งสวนสวรรค์จะเปิดให้กับเขาในทันที และไม่มีสิ่งใดจะยับยั้งเขาจากการเข้าถึงบัลลังก์แห่งอัลลอฮ์ได้ มีเพียงเงื่อนไขเดียวเท่านั้น ก็คือว่าผู้อ่านจะต้องงดเว้นจากบาปใหญ่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ الصُّدَائِيُّ الْبُعْدَائِيُّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ الْقَاسِمِ بْنِ الْوَلِيدِ الْهَمْدَانِيُّ عَنْ يَزِيدَ بْنِ كَيْسَانَ عَنْ أَبِي حَازِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا قَالَ عَبْدٌ لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ قَطُّ مُخْلِصًا إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ حَتَّى تُفْضِيَ إِلَى الْعَرْشِ مَا اجْتَنَبَ الْكِبَائِرَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อัลหุสัยนุ เป็น อาลี เป็น ยะซีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 167/1336)
2. อัลวะลีด เป็น อัลกอสิม : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 11/146)
3. ยะซีด เป็น กัยसान : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 11/356)
4. อับีฮาซิม สัลมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/140)
5. อนุสรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ทักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3514) จากสายรายงานของอนุสรอยเราะฮ์ และ al-Wa'idi ในเศาะเหียห์อัลมุสนัด (1990 : 1296)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค 3 ท่าน ได้แก่ ยะซีด เป็น กัยसान อัลวะลีด เป็น อัลกอสิม และ อัลหุสัยนุ เป็น อาลี เป็น ยะซีด และอัคริมิซีย์ (3514) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆากฮ์ อัลมะศอบีหุ (2314) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 189 หน้าที่ 250

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษหนึ่งเราอ่านพบว่า “ผู้ใดก็ตามที่กล่าวอัสติคฟารมากๆ อัลลอฮ์จะทรงเปิดหนทางให้แก่เขาจากความยุ่งยากทั้งปวง และปลดปล่อยเขาให้พ้นจากความทุกข์โศกทั้งหลายในทำนองเดียวกัน เขาจะได้รับการริชกีจากแหล่งที่ไม่คาดฝัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ قَالَ وَحَدَّثْتُ فِي كِتَابِ أَبِي بَخْطُ يَدِهِ حَدَّثَنَا مَهْدِيُّ بْنُ جَعْفَرِ الرَّمْلِيِّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ يَعْنِي ابْنَ مُسْلِمٍ عَنِ الْحَكَمِ بْنِ مُصْعَبٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ ((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَنْ أَكْثَرَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. อับดุลลอฮฺ เป็น อะหฺมัด เป็น หันบัล : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/143)
2. มะฮฺดีษ เป็น ญะอฺฟัร : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 10/326)
3. อัลอะลีด เป็น มุสลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/155)
4. อัลหะกัม เป็น มุศอับ : مجهول (al-'Asqalani, 1994 : 2/439)
5. มุฮัมมัด เป็น อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/355)
6. อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 403/4761)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 2234) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต และ Abu Dawud (1969 : 1297) Ibn Majah (n.d. : 3809) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 18/41) Abu Nu'aym ในหุละยะฮฺ อัลเอาลียาฮฺ (2003 : 3/245)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากอัลหะกัม เป็น มุศอับ เป็นผู้มีัจญ์ฮุส แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับ อิบน์ หะญูร อัลอัศเกาะลานียฺ ในอะมาลียฺ อัลมุลลอะเกาะฮฺ (25) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 190 หน้าที่ 250-251

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้กล่าวไว้ว่า “มนุษย์ทุกคนนั้นมีบาป แต่ผู้ที่ทำบาปที่ดีที่สุด คือ บรรดาผู้ที่สำนึกผิดและแสวงหาการอภัยโทษ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَاهِلِيُّ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ عَنْ أَنَسٍ «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อะหฺมัด เป็น มะนีอฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/84)
2. ชัยคุ เป็น อัลหุบบาบ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 3/404)
3. อาลี เป็น มัสอะอะฮฺ อัลบาฮิธี : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 7/382)
4. เกาะตาอะฮฺ เป็น คิอามะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำริจุญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2423) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Ibn Majah (n.d. : 4241) al-Bayhaqi ในซุบอูลอิมาน (n.d. : 5/2422)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก ชัยคุ เป็น อัลหุบบาบ และอาลี เป็น มัสอะอะฮฺ เป็นผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเสาะเหียะห์อัคริมิซีย์วัตศรือบ (3139) ในเสาะเหียะห์อัลญามิอฺ (4515) และในมิฆาษ อัลมะศอบีหฺ (2280) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 191 หน้าที่ 253

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งได้ทำให้เรื่องนี้กระจ่างก็คือ “เมื่ออัลลอฮ์ทรงรักบุคคลหนึ่ง พระองค์ทรงบอกกับญิบรออีลว่า “ฉันรักบุคคลนั้น เจ้าก็ควรจะรักเขาด้วยเช่นกัน ฉะนั้นญิบรออีลจึงรักบุคคลผู้นั้นเช่นกัน และประกาศไปทั่วฟากฟ้าว่า “บุคคลผู้นั้นเป็นที่รักของอัลลอฮ์ ท่านทั้งหลายควรรักเขาด้วย จากนั้นชาวสวรรค์ทั้งหลาย จึงเริ่มให้ความรักกับเขา จากนั้นความรักในบุคคลผู้นั้นก็จะแผ่ขยายไปทั่วโลก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا نَادَى

جَبْرِيلَ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فَلَانَا فَأَجِبَهُ فَيَجِبُهُ جَبْرِيلُ ثُمَّ يَنَادِي جَبْرِيلُ فِي السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فَلَانَا فَأَجِبُوهُ فَيَجِبُهُ أَهْلُ السَّمَاءِ وَيُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อิศหาก : ثقة حافظ مجتهد (al-'Asqalani, 1994 : 1/218)
2. อับดุลศอมัด เป็น อัลวาริช : ثبت في شعبة ، صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 6/327)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น อับดุลลอฮ์ : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 6/207)
4. อับดุลลอฮ์ เป็น ดินาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 302/3300)
5. ออบีศอลิหุ ซักวาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบูสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 7485) และ Muslim (1953 : 2637) จากสายรายงานของอบูสุรอยเราะฮ์ และ Ahmad (2001 : 7625, 9352) Abu Nu'aym ในหุลลัษษ อัลเอาเลียอ (2003 : 3/296)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลัฆอัยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลศอมัด เป็น อัลวาริช และอับดุลเราะห์มาน เป็น อับดุลลอฮ์ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลัฆอัยริศ

หะดีษที่ 192 หน้าที่ 254

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดากล่าวว่า “เมื่อบุคคลผู้หนึ่งกระทำบาป จุดดำจุดหนึ่งจะเกิดขึ้นในหัวใจของเขา เมื่อเขาได้ขอเตาบะฮ์อย่างจริงใจแล้วเท่านั้น มันจึงหายไป หากไม่แล้วมันก็จะคงอยู่เช่นนั้น เมื่อเขาไปทำความผิดบาปอีก จุดดำอีกจุดหนึ่งก็จะเกิดขึ้นจนกระทั่งหัวใจของเขาทั้งหมดกลายเป็นสีดำ ฉะนั้นจึงไม่มีความดีใดๆ สามารถเข้าสู่หัวใจของเขาได้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเปรียบเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ((عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِّتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ سُئِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ } كُلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ { «

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. กุฎัยบะฮฺ เบ็น สะฮิด เบ็น ญะมิล : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 8/360)
2. อัลลัษษฺ เบ็น สะฮิดิ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1994 : 8/464)
3. อิบน์ อัจญ์ถาน มุฮัมมัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 9/342)
4. อัลเกาะกออฺ เบ็น หะกิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 456/5558)
5. อับศอลิหฺ ซักวาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3257) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ al-Wa'idi ในเศาะเหียหฺอัลมุสนัด (1990 : 1449)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้ว้กัการบันทึกของอัคริมิซีย เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เบ็น อัจญ์ถาน เป็น ผู้ที่เศาะลุด ซึ่งอัคริมิซีย (3257) ระบุว่าหะสันเศาะเหียหฺ และอัลอัลบานี ในเศาะเหียหฺอัลญามิอฺ (1670) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 193 หน้าที 257

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษได้สอนแก่เราว่า “ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านซอลาวัตหน้กัร้ให้กับท่านศาสดา (ศอลฯ) อัลลอฮ์จะทรงส่งความเมตตาสิบคร้ให้กับเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ وَقُتَيْبَةُ وَابْنُ حُجْرٍ قَالُوا حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ وَهُوَ ابْنُ جَعْفَرٍ عَنِ الْعَلَاءِ عَنِ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ عَشْرًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ยะหฺยา เป็น อัยยูบ อัลมะกอบีรียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 588/7511)
2. กุฏัยบะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
3. อาลี เป็น หุจญฺรฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 399/4700)
4. อิสมาอิล เป็น ญะอฺฟัรฺ เป็น อิบิกะษีร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 106/431)
5. อัลอะลาอฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 435/5247)
6. บิดาของเขา อับดุลเราะหฺมาน เป็น ยะอฺกูบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 353/4046)
7. อบูสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 616) จากสายรายงานของอบูสุรอยเราะฮฺ และ Abu Dawud (1969 : 1307) al-Tirmidhi (n.d. : 446, 447) al-Nasa'i (1990 : 1279, 1280) al-Bayhaqi ในหุจบุลลิมาน (n.d. : 4/77, 78) Ibn Hibban (1993 : 906, 907, 908, 915)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหีหะห์ลิฆอริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลอะลาอฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะหีหะห์ลิฆอริษฺ

หะดีษที่ 194 หน้าที่ 257

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในชะดิษบทหนึ่งมีรายงานไว้ว่า “ประตูที่ดีที่สุดที่จะเข้าสวนสวรรค์ คือ บิดา ถ้าท่านปรารถนาก็จงดูแลมันให้ดี ถ้าหากท่านปรารถนาก็จงดูแลมัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَقَالَ إِنَّ لِي امْرَأَةً وَإِنَّ أُمَّي تَأْمُرُنِي بِطَلَاقِهَا قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อิบน์ อบีอุมร์ มุฮัมมัด เป็น ชะหฺยา : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 513/6391)
2. สุฟยาน เป็น อุยฺยฺนอะฮฺ : ثقة حافظ فقيه إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 :245/2451)
3. อะฏอฺอฺ เป็น อัลสาอิบ : صدوق اختلط (al-'Asqalani, 1991 : 391/4592)
4. อบีอับดุลเราะหฺมาน อัลลิลมิซีย์ อับดุลลอฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 299/3271)
5. อนุตฺรดาอฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 8/126)

ตัดร็จญฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 1822) จากสายรายงานของอนุตฺรดาอฺ และ Ibn Majah (n.d. : 2080, 3653) Ibn Hibban (1993 :426)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหฺหัลลิฆอริซฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น ชะหฺยา เป็น อบีอุมร์ และอะฏอฺอฺ เป็น อัลสาอิบ เป็นผู้ทีเศาะดุค แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียหฺหัลลิฆอริซฺ ซึ่งอัคริมิซีย์ (1822) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ และอัลอัลบานินีย์ ในเศาะเหียหฺอัคริมิซิบ วัตตฺรฮิบ (2486) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ

หะดีษที่ 195 หน้าที 257

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ขอสาบะฮฺท่านหนึ่งได้สอบถามจากท่านศาสดา (ศอลฯ) ว่า “หน้าทีต่อบิตามารดานั้นมีอะไรบ้าง ท่านตอบว่า “เขาทั้งสองเป็นสวรรค์และเป็นนรกสำหรับเจ้า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَاتِكَةِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ عَنِ الْقَاسِمِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ «أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا حَقُّ الْوَالِدَيْنِ عَلَيَّ وَلَدِهِمَا قَالَ هُمَا جَنَّتِكَ وَنَارُكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมานะฮฺ

1. อิซาม เป็น อัมมาร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 573/7303)
2. เศาะดะเกาะฮฺ เป็น คอลิด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 275/2911)
3. อุษมาน : صدوق ، ضعفه في روايته عن علي بن يزيد الألهاني (al-'Asqalani, 1991: 384/4483)
4. อาลี เป็น ยะซีด เป็น อิบิชียาด อัลอัลฮานีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 406/4817)
5. อัลกอสิม อิบิอับดุลเราะห്മาน : صدوق يغرب كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 450/5470)
6. อับดุลมานะฮฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 4/420)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 3652) จากสายรายงานของอับดุลมานะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ์ฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมานะฮฺ เป็นหะดีษ*ฎะอ์ฟ* เนื่องจากอาลี เป็น ยะซีด เป็น อิบิชียาด อัลอัลฮานีย์ เป็นผู้ที่*ฎะอ์ฟ* สอดคล้องกับอัลอัลฮานีย์ ใน *ฎะอ์ฟ* *อัดดัจญิม* *วัตตัจรียิบ* (1476) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (4869) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*ฎะอ์ฟ*

หะดีษที่ 196 หน้าที่ 257-258

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ยังได้มีกล่าวต่อไปในหะดีษอีกว่า “เมื่อบุตรชายผู้หนึ่งที่ซื่อสัตย์ได้มองคูบิตามารดาของเขาด้วยความรัก และเสียสละ ผลรางวัลสำหรับการมองนั้นจะเป็นเช่นเดียวกับการทำฮัจญ์มับบรूर”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أحمد بن عبيد أنبا محمد بن مقاتل : حدثنا مهرا بن أبي عمر العطاردي عن بحر السقا عن الحكيم بن أبان عن عكرمة عن ابن عباس قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا مِنْ رَجُلٍ يَنْظُرُ إِلَى وَجْهِهِ وَالِدَيْهِ نَظْرَ رَحْمَةٍ إِلَّا كُتِبَ لَهُ بِهَا حَجَّةٌ مَقْبُولَةٌ مَبْرُورَةٌ ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللهِ ! وَإِنْ نَظَرَ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ مِئَةَ أَلْفِ مَرَّةٍ ؟ قَالَ : وَإِنْ نَظَرَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลรอฟีอีย์

1. อะหฺมัด เป็น อุบัยดฺ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1994 : 1/60)
2. มุฮัมมัด เป็น มุกอติล อัลมรวะซี : لم يذكرها (al-'Asqalani, 1991 : 508/6318)
3. มิสฺรอน เป็น อบีอุมร์ : صدوق له أوهام سيء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 549/6933)
4. บะหฺร อัลสะกอ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 120/637)
5. อัลหะกัม เป็น อับบาน : صدوق عابد و له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 174/1438)
6. อิกริมะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 397/4673)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Rafi'i ในอัตตารีค (n.d. : 3/423)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลรอฟีอีย์ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เงาะอิฟหลายคนในสายรายงานติดต่อกัน ได้แก่ อะหฺมัด เป็น อุบัยดฺ, มุฮัมมัด เป็น มุกอติล, มิสฺรอน เป็น อบีอุมร์ และบะหฺร อัลสะกอ แต่เมื่อพิจารณาตัวบทหะดีษแล้ว พบว่า เนื้อหาของหะดีษระบุถึงความประเสริฐของการมองคูบิดามารดาเปรียบได้ดั่งการทำฮัจญ์ที่ มับรूर ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญเกินขอบเขต ดังนั้น หะดีษบทนี้ด้วยกับสายรายงานและ ตัวบทของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษเมฆู๊วะ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลิละฮฺ อัลเงาะอิฟะฮฺ (3298) ในเงาะอิฟ อัลญามิอฺ (5180) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (4872) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆู๊วะ

หะดีษที่ 197 หน้าที่ 258

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งมีกล่าวไว้ว่า “นอกเหนือจากการตั้งภาคีกับอัลลอฮ์แล้ว อัลลอฮ์จะทรง อภัยโทษในบาปทุกบาปตามแต่พระองค์ทรงประสงค์ อย่างไรก็ตาม พระองค์จะทำให้เกิดความ โกลาหลขึ้นต่อคนที่ไม่เชื่อฟังบิดามารดาในโลกนี้ก่อนตาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَامِدُ بْنُ عُمَرَ قَالَ : حَدَّثَنَا بَكَّارُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «كُلُّ ذَنْبٍ يُؤَخِّرُ اللَّهُ مِنْهَا مَا شَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، إِلَّا الْبَغْيَ ، وَعُقُوقَ الْوَالِدَيْنِ ، أَوْ قَطِيعَةَ الرَّحِمِ ، يُعَجَّلُ لِصَاحِبِهَا فِي الدُّنْيَا قَبْلَ الْمَوْتِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์ ในอัลอะดะบ อัลมุฟรูด

1. หามิด เป็น อุมร์ เป็น หัฟศุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 149/1067)
2. บั๊กการ เป็น อับดุลอาซีซ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 126/735)
3. อะบีสี (อับดุลอาซีซ เป็น ออบีบักรเราะฮ์) : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 356/4086)
4. ฉูดดีฮ์ (อบูบักรเราะฮ์ อัลยะเกาะฟีฮ์) : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 565/7180)

ศักริญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari ในอัลอะดะบ อัลมุฟรูด (n.d. : 609) จากสายรายงานของอบูบักร อัลยะเกาะฟีฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากบั๊กการ เป็น อับดุลอะซีซ และอับดุลอะซีซ เป็น ออบีบักรเราะฮ์ เป็นผู้ที่เศาะดุ๊ก โดยที่อัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลอะดะบ อัลมุฟรูด (1993 : 609) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 198 หน้าที่ 258

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ขอสาบะฮ์ท่านหนึ่ง กล่าวว่า “โอ้ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ฉันประสงค์ที่จะออกสงครามศาสนา ท่านศาสดา (ศอลฯ) ถามว่า “มารดาของท่านยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า เขาตอบว่า ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านศาสดา (ศอลฯ) จึงกล่าวว่า จงดูแลรับใช้นางเถิด สวรรค์วางอยู่ใต้ฝ่าเท้าของนางสำหรับท่าน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ الْوَرَّاقُ قَالَ حَدَّثَنَا حَجَّاجٌ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ طَلْحَةَ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِيهِ طَلْحَةَ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ السَّلْمِيِّ «أَنَّ جَاهِمَةَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أَعْرُزَ وَقَدْ جِئْتُ أَسْتَشِيرُكَ فَقَالَ هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ قَالٍ نَعَمْ قَالَ فَالْزَمَهَا فَإِنَّ الْحَنَّةَ تَحْتَ رِجْلِهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย์

1. อับดุลวะฮะฮาบ เป็น อับดุลหะกัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 368/4259)
2. หัจญญาญ์ เป็น มุฮัมมัด อัลมิศกีซี : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 153/1135)
3. อิบน์ ญุรอยญ์ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 363/4193)
4. มุฮัมมัด เป็น ฎอลหะฮุ เป็น อับดุลลอฮ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 485/5979)
5. ฎอลหะฮุ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อับดุลเราะห์มาน : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 282/3023)
6. มุอาวียะฮ์ เป็น ญาอิมะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 537/6749)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 3053) จากสายรายงานของมุอาวียะฮ์ เป็น ญาอิมะฮ์ และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอค (2002 : 2457, 7357) al-Bayhaqi ในซุบุลอิมาน (n.d. : 16/340, 16/342) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 9/26)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่มีคุณสมบัติของหะดีษหะสัน คือ เศาะดุค และมักบูล ได้แก่ มุฮัมมัด เป็น ฎอลหะฮุ และ ฎอลหะฮุ เป็น อับดุลลอฮ์ แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่เศาะเหียะห์มาสนับสนุนจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลัฆอัยริฮ์ หรือเป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์ เนื่องจากมีสายรายงานที่เป็นทั้งหะสันและเศาะเหียะห์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตตีรฆีบวัตตีรฆีบ (2485) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 199 หน้า 258

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ วางอยู่กับการทำให้บิดามารดาของเขาพึงพอใจ และความไม่พึงพระทัยของพระองค์วางอยู่กับการทำให้บิดามารดาของเขาไม่พึงใจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อุมุฮ์ฟศุ อัมรุ เป็น อาลี เป็น กะนีซุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 424/5081)
2. คอลิด เป็น อัลฮารีษ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 187/1619)
3. ชุอเบษุ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
4. ชะอูลา เป็น อะฏอออุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 609/7845)
5. อะฏอออุ อัลอามิรีษ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 392/4609)
6. อับดุลลอฮุ เป็น อัมรุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 5/338)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 1821) จากสายรายงานของอับดุลลอฮุ เป็น อัมรุและ Ibn Hibban (1993 :430) al-Hakim ในอัลมุสตัดรออ (n.d. : 17/89)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหัลลิฆอยริษุ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอะฏอออุ อัลอามิรีษุ เป็นผู้ที่มีกบฏ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหัลลิฆอยริษุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลีละฮุ อัลเศาะฮิหะฮุ (516) ในเศาะเหียะหัลอัคริมิซีย์วัตตริฮิบ (2501) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหัลลิฆอยริษุ

หะดีษที่ 200 หน้าที่ 261

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮุ (รอดิยัลลอฮุ อันฮา) ว่า เมื่อเดือนรอมฎอนมาปรากฏต่อหน้าของท่าน และท่านศาสดา (ศ็อลฯ) เปลี่ยนแปลงไป ท่านเคยเพิ่มการละหมาดของท่านและขอคู่อุด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนมากยิ่งขึ้น และก็ยังมีความเกรงกลัวมากยิ่งขึ้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، وأبو زكريا يحيى بن إبراهيم بن يحيى ، قالا : أخبرنا أبو الحسين عبد الباقي بن قانع ، حدثنا أحمد بن علي الخراز ، حدثنا محمد بن عبد الحميد التميمي ، حدثنا أبو داود ، حدثنا قرّة بن خالد ، عن عطاء بن أبي رباح ، عن عائشة ، قالت : « كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دخل رمضان تغير لونه ، وكثرت صلواته ، وابتهل في الدعاء ، وأشفق منه »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. ออบุอับดุลลาฮ์ : الإمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. ยะหฺยา เป็น อิบรอฮีม : ثقة (al-Muntakhab Min Tarikh Naysabur : 1636)
3. อับดุลบากีฮ์ เป็น กอนือ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 4/379)
4. อะหมัด เป็น อาลี อัลดอรรอซ : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 303)
5. มุฮัมมัด เป็น อับดุลมาญิด อัลดะมีมีฮ์ : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 6/328)
6. ออบูดาวูด อัลญาฮาลีฮีย : ثقة حفظ غلط في أحاديث (al-'Asqalani, 1994 : 4/185)
7. กุรเราะฮ์ เป็น คอลิด : ثقة ضابط (al-'Asqalani, 1991 : 455/5540)
8. อะฏอฮ์ เป็น อิบิเราะบาหุ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
9. อาอิชะฮ์ : صحابية : أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุอุนุลอีมาน (2003 : 3472) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮ์ และ Ibn 'Adi ในอัลกามิด ฟิอัลญูอะฟาอ (1997 : 6/207)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮ์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อับดุลมาญิด อัลดะมีมีฮ์ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอัลอัลบานียฺ ในสลิลละฮ์ อัลญาฮาลียะฮ์ (6636) ในญะอะอิฟอัลญามิอ (4397) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 201 หน้าที่ 261

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานอีกกระแสหนึ่งกล่าวว่า “ท่านแทบจะไม่ได้สัมผัสตัวนอนบนเตียงของท่านเลย จนกระทั่งเมื่อรอมฎอน ได้สิ้นสุดลง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا الربيع بن سليمان ، حدثنا ابن وهب ، حدثني سليمان وهو ابن بلال ، حدثني عمرو وهو ابن أبي عمرو ، عن المطلب بن عبد الله ، عن عائشة ، زوج النبي صلى الله عليه وسلم ، أنها قالت : « كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دخل رمضان شد مئزره ، ثم لم يأت فراشه حتى ينسلخ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุคุษัยมะฮฺ

1. อัลเราะฮะบีอฺ เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 3/246)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น วะฮฺบ : ثقة حافظ عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. สุลัยมาน เป็น บิลาล : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 4/176)
4. อัมรฺ เป็น อิบิอัมรฺ : ثقة ربما وهم (al-‘Asqalani, 1994 : 8/83)
5. อัลมุฏฏออลิบ เป็น อับดุลลอฮฺ : صدوق كثير التدليس و الإرسال (al-‘Asqalani, 1994 : 10/179)
6. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين : صحابية (al-‘Asqalani, 1991 : 750/8633)

ศักริญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Khuzaymah (n.d. : 2216) จากสายรายงานของท่านหญิง อาอิชะฮฺ และ al-Bayhaqi ในซุฮุบุดดีมาน (2003 : 3471)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ์ฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุคุษัยมะฮฺ เป็นหะดีษเฎาะอ์ฟ เนื่องจากอัลมุฏฏออลิบ อับดุลลอฮฺ เป็นผู้ที่เสาะหาคู แต่มีการปกปิด (ตัดลิศ) และรายงานข้ามเป็นจำนวนมาก (อิรสาละ) จึงมีผลกระทบต่อความเป็นเสาะหาคูของเขา ทำให้หะดีษบทนี้มีสถานภาพเป็นหะดีษเฎาะอ์ฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอ์ฟอัลญะมาอฺ (4398) ในลิลิตละฮฺ อัลเฎาะอ์ฟะฮฺ (2346) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ์ฟ

หะดีษที่ 202 หน้า 261-262

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ในวันกียามะสุ อัลลอฮ์จะทรงเรียกข้าทาสของพระองค์และกล่าวกับเขาว่า “โอ้ข้าทาสของข้า ข้าเคยสั่งให้เจ้าได้ขอต่อข้าและสัญญาว่าจะตอบแทนให้กับเจ้าในสิ่งที่เจ้าขอต่อข้าหรือเปล่า” ข้าทาสจะทรงตอบว่า “ข้าพระองค์ก็ได้ขอแล้ว” ดังนั้น อัลลอฮ์จะทรงตอบว่า “เจ้ามิได้วอนขอสิ่งใดเลยที่มิได้ถูกตอบรับ เจ้าขอคูดาวูวากัยบีตีบงอย่างควรได้รับการขจัดออกไป ซึ่งข้าก็ได้กระทำให้กับเจ้าในขณะที่เจ้าอยู่ในโลก เจ้าขอคูดาวูวากัยบีตีบงบางประการนั้นขอให้พ้นไปจากตัวเจ้า และผลของมันก็คือความเศร้าหมองมิเคยได้ประสบกับเจ้าเลย สำหรับสิ่งนั้นข้าได้กำหนดให้กับเจ้าซึ่งผลรางวัลต่างๆ เหล่านั้น” ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) กล่าวว่า “คนผู้นั้นจะถูกเตือนให้รำลึกถึงคูดาวูวากัยบีตีบงของเขาและเขาจะเห็นว่า มันถูกทำให้ได้รับความสมประสงค์อย่างไรในโลกนี้ และมีผลรางวัลอันใดบ้างที่ถูกเก็บรักษาไว้ให้กับเขาในโลกหน้า เมื่อได้เห็นสิ่งนั้นแล้ว เขาก็จะมีความปรารถนาว่าไม่อยากจะให้คูดาวูวากัยบีตีบงของเขาแม้เพียงคูดาวูวากัยบีตีบงเดียวถูกตอบรับในขณะที่อยู่ในโลกนี้ เพื่อว่าเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอย่างเต็มที่ในโลกหน้าเท่านั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرني أبو سعيد أحمد بن يعقوب ، وأبو محمد عبد الله بن محمد بن موسى العدل ، قال : ثنا محمد بن أيوب ، ثنا عبد الأعلى بن حماد ، ثنا أبو عاصم العباداني ، عن الفضل بن عيسى ، عن محمد بن المنكدر ، عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما ، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «يدعو الله بالمؤمن يوم القيامة حتى يوقفه بين يديه فيقول : عبدي إني أمرتك أن تدعوني ووعدتك أن أستجيب لك ، فهل كنت تدعوني ؟ فيقول : نعم يا رب ، فيقول : أما إنك لم تدعني بدعوة إلا استجبت لك ، فهل ليس دعوتي يوم كذا وكذا لغم نزل بك أن أفرج عنك ففرجت عنك ؟ فيقول : نعم يا رب ، فيقول : إني عجلتها لك في الدنيا ، ودعوتي يوم كذا وكذا لغم نزل بك أن أفرج عنك ، فلم تر فرجا ؟ قال : نعم يا رب ، فيقول إني ادخرت لك بها في الجنة كذا وكذا . قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « فلا يدع الله دعوة دعا بها عبده المؤمن إلا بين له إما أن يكون عجل له في الدنيا ، وإما أن يكون ادخر له في الآخرة ، قال : فيقول المؤمن في ذلك المقام يا ليته لم يكن عجل له في شيء من دعائه » « هذا حديث تفرد بالفضل بن عيسى الرقاشي ، عن محمد بن المنكدر ، ومحل الفضل بن عيسى محل من لا يتوهم بالوضع»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหาคิม

1. อะหมัด เป็น ษะอฎุบ อัลษะเกาะฟีย์ : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/227)

2. อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด : لم يذكر (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 5/163)
3. มุฮัมมัด เป็น อัยยูบ : لم أف عليه
4. อับดุลอะฮฺดา เป็น หัมมาด : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 331/3730)
5. อับดุลอะฮฺดา เป็น อับบาตานิ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 653/8495)
6. อัลฟุฏฏ เป็น อีซา : ضعيف (al-Dhahabi, Mizan al-I'tidal : 3/356)
7. มุฮัมมัด เป็น อัลมุนกะดिर : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 507/6327)
8. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตักริญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim (n.d. : 4/366) จากสายรายงานของญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ และ Abu Nu'aym ในหุละยะฮ์ อัลเอาเลียฮ์ (2003 : 6/208)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหะกิม เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอัลฟุฏฏ เป็น อีซา เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ และอับดุลอะฮฺดา เป็นผู้ที่ลียินอัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลอับบานีย์ ในลิลลิตละฮ์ อัลญะอะอิฟะฮ์ (n.d. : 886) ในญะอะอิฟอัดดะรฎิบวัตฎริฮ์ (1990 : 1009) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 203 หน้า 262

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอับนิ มัสอูด (รอดีอัลลอฮ์ อันฮู) รายงานว่า “ในทุกๆ คืนเดือนรอมฎอน จะมีเสียงจากสวนสวรรค์กู่ร้องขึ้นว่า “โอ้ผู้แสวงหาความดี จงเข้ามาใกล้ๆ โอ้ผู้แสวงหาความชั่วจงหันออกจาก (ความชั่ว) และเปิดตาของเจ้าเสีย” หลังจากนั้นทูตมาอิกะฮ์ของคัมภีร์จึงไปประกาศอีกว่า “มีผู้ใดที่แสวงหาการอภัยโทษเพื่อที่ให้เราได้รับการอภัยโทษบ้างไหม มีใครขอคุดาฮ์บ้างไหมที่จะให้คุดาฮ์ของเขาเป็นที่ไต่ฮิน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عثمان سعيد بن محمد بن محمد بن عبدان ، أخبرنا أبو بكر محمد بن المؤمل بن الحسن بن عيسى ، حدثنا أبو جعفر محمد بن أحمد بن عبد الجبار النسوي ، حدثنا حميد بن زنجويه ، حدثنا أبو أيوب الدمشقي ، أخبرنا ناشب بن عمرو الشيباني ، قال : وكان ثقة صائما وقائما ، قال : حدثنا مقاتل بن حيان ، عن

ربعي بن حراش ، عن عبد الله بن مسعود ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « إذا كان أول ليلة من شهر رمضان فتحت أبواب الجنان فلم يغلق منها باب واحد الشهر كله ، وغلت عتاة الجن ، ونادى مناد من السماء كل ليلة إلى انفجار الصبح ، يا باغي الخير يمم وأبشر ، ويا باغي الشر أقصر ، وأبصر هل من مستغفر نغفر له ، هل من تائب نتوب عليه ، هل من داع نستجيب له ، هل من سائل نعطي سؤله ، والله عز وجل عند كل فطر من شهر رمضان كل ليلة عتقاء من النار ستون ألفا ، فإذا كان يوم الفطر أعتق مثل ما أعتق في جميع الشهر ثلاثين مرة ستين ألفا ستين ألفا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. สะอีด เป็น มุฮัมมัด : لا بأس به (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 108)
2. อุบบักรฺ มุฮัมมัด เป็น อัลมุอิมิด เป็น อัลหะสัน : (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 1552)
3. อุญญะอฺฟร มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด เป็น อับดุลญับบาร อันนะสะวี : لم أف عليه
4. หุมียฺคฺ เป็น ชันญะวียฺศ : الحافظ ثقة (al-Dhahabi, Mizan al-I'tidal : 2/550)
5. อุญญะอฺยฺฮฺ อัลคิมฺชํกี : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 253/2588)
6. นาซิบ เป็น อัมรฺ อัลหัยบานียฺ : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 7/205)
7. มุกอติล เป็น อัลหัยยาน : صدوق فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 544/6867)
8. รอบอียฺ เป็น หีรอซ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 3/237)
9. อับดุลลอซฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบฺุลอิมาน (n.d. : 8/118) จากสายรายงานของ อับดุลลอซฺ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอฺฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษญะอะอฺฟ เนื่องจากนาซิบ เป็น อัมรฺ เป็นผู้ที่ญะอะอฺฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในญะอะอฺฟอัตตํรํมิบวัตตํรํฮิบ (1990 : 599) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอฺฟ

หะดีษที่ 204 หน้าที่ 263

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลุลลอฮฺ อลัยฮิ วะสลัม) กล่าวว่า “มีผู้ที่ตกอยู่ในความยุ่งยากอันใหญ่หลวงมากมายได้ยกมือของเขาขึ้นสู่ฟากฟ้าเพื่อขอความช่วยเหลือด้วยความทุกข์โศก โดยวิงวอนว่า “โอ้อัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์” ถึงกระนั้นอาหารที่เขาบริโภคเข้าไปกลับเป็นอาหารที่ฮาราม สิ่งที่เขาเติมเข้าไปก็ฮาราม เสื้อผ้าของเขาที่ฮาราม และในกรณีเช่นนี้คู้ของเขาที่จะถูกตอบรับเช่นใดกัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ حَدَّثَنَا أَبُو أَسَامَةَ حَدَّثَنَا فَضِيلُ بْنُ مَرْزُوقٍ حَدَّثَنِي عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ عَنْ أَبِي حَازِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ } وَقَالَ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ } ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغَدِيَّيَ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อนุกรัยบุ มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. อนุอูสามะฮฺ หัมมาด เป็น อุสามะฮฺ เป็น เชด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 177/1487)
3. ฟุฎัยลฺ เป็น มัรซูก : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 448/4537)
4. อะดียฺ เป็น ษาบิต : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 388/4539)
5. อบีฮาซิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 246/2479)
6. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 1015) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2989)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก ฟุฎัยลฺ เป็น มัรซูก เป็นผู้ที่เสาะหาค สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเสาะเหียะห์อัลญามิอฺ (1987 : 2744) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 205 หน้า 264

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลุลลอฮฺ อลัยฮิ วะสลัม) กล่าวว่า “ความแตกต่างระหว่างการถือศีลอดของเรา กับอะหฺลุลกิตาบ (ยิวและคริสเตียน) อยู่ที่เวลาการกินข้าวซูโหร်พวกเขาไม่กิน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا لَيْثٌ عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي قَيْسٍ مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَضْلٌ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكَلَةُ السَّحَرِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. กุฎัยบะฮฺ เป็น สะอิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 2/27)
2. ลัยษ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1994 : 8/464)
3. มุซา เป็น อาลี : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1994 : 2/226)
4. อาลี เป็น รอบาทุ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/694)
5. อมฺรฺ กอซฺ (คนรับใช้ของอัมรฺ เป็น อัลดาศ) : ثقة غلط (al-'Asqalani, 1994 : 2/455)
6. อัมรฺ เป็น อัลดาศ : صحابة جليل (al-'Asqalani, 1994 : 8/57)

ตำรึจัญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 1836) จากสายรายงานของอัมรฺ เป็น อัลดาศ และ Abu Dawud (1969 : 1996) al-Tirmidhi (n.d. : 643) al-Nasa'i (1990 : 335, 336) Ahmad (2001 : 17801)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุซา เป็น อาลี เป็นผู้ทีเศาะดุค แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ

หะดีษที่ 206 หน้าที่ 264

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“จงกินข้าวซูโฮรเพราะในนั้นมีความจำเริญยิ่งใหญ่ออยู่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย

1. อาดัม เป็น อบี อียาส : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 86/132)
2. ชูอฺปะฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. อับดุลอาซีซ เป็น สุฮัยบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 357/4102)
4. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 1923) และ Muslim (1953 : 1095) จากสาย
รายงานของอนัส เป็น มาลิก และปรากฏในการบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 642) al-Nasa'i (1990
: 2115, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122) Ibn Majah (n.d. : 1682)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยิกะฮฺ

หะดีษที่ 207 หน้า ที่ 264

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“มีสามประการคือในการร่วมชุมนุมมาอะฮ์ การกินอาหารชาาริด และการกินข้าวซูโฮร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي الْعَلَاءِ، حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ، حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبَصْرِيُّ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّمِيمِيِّ، عَنْ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ سَلْمَانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «الْبِرْكَةُ فِي ثَلَاثَةٍ: فِي الْجَمَاعَةِ، وَالتَّرِيدِ، وَالسُّحُورِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. ยะหฺยา เป็น อัยยูบ อัลอะลาฟ : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 588/7509)
2. สะอิด เป็น อะบีมร์ยัม : لم يذكر (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta’dil : 4/68)
3. ดาอูด เป็น อับดุลเราะหฺมาน อัลอัญญาอร : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 199/1798)
4. อนุอับดิลลาฮฺ อัลบศรียฺ : مجهول (al-Albani, Sahih al-Targhib : 1/619)
5. สุลัยมาน อัลตัยมียฺ สุลัยมาน เป็น กุอรคอน : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 252/2575)
6. อนุอุษมาน อัลนะฮฺดียฺ อับดุลเราะหฺมาน : ثقة ثبت عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 351/4017)
7. สัลมาน อัลฟาริสียฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 246/2477)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Tabrani ในมูญัมม อัลกะบิร (n.d. : 6/63) จากสายรายงานของ สัลมาน อัลฟาริสียฺ และ al-Bayhaqi ในซุฮูลอิมาน (n.d. : 16/68)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษ ฉะอาอิฟ เนื่องจากอนุอับดิลลาฮฺ อัลบศรียฺ เป็นผู้ที่มัจญ์ฮุส แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุน จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะสันลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะห์อัตตัจมิบวัตตัจริบ (1990 : 1065) ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (1987 : 2882) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ

หะดีษที่ 208 หน้า ที่ 264

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อัลัยฮิ วะสลัม) เคยเชิญเหล่าสาวกท่านให้มากินข้าวซูโหรกับท่าน ท่านมักกล่าวว่า “จงมาร่วมกินอาหารซูโฮอร์ และมันจะทำให้การถือศีลอดของท่านแข็งแรง และงนอนในเวลากลางวัน (ซิสตา) เพื่อว่าจะได้เป็นการช่วยเหลือให้ตื่นขึ้นมาในช่วงหลังของคืน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ حَدَّثَنَا زَمْعَةُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ سَلَمَةَ عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «اسْتَعِينُوا بِطَعَامِ السَّحَرِ عَلَى صِيَامِ النَّهَارِ وَبِالْقِيُولَةِ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. มุฮัมมัด เป็น บัซซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 469/5754)
2. อับอามิร อับดุลมาลิก เป็น อัมรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 364/4199)
3. ชัมอะฮฺ เป็น ศอลิหฺ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 217/2035)
4. สะละมะฮฺ เป็น วะฮฺรอม : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 248/2515)
5. อิกริมะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 397/4673)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 1683) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต และ Ibn Khuzaymah (n.d. : 1832) al-Tabrani ในมูญัซิม อัลกะบิร (1990 : 11460) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญะฮาล (1997 : 4/368)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮฺ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษ*เงาะฮฺ* เนื่องจากชัมอะฮฺ เป็น ศอลิหฺ เป็นผู้ที่*เงาะฮฺ* สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*เงาะฮฺ* อัลดัรหิม วัตดัรหิม (1990 : 646) ในลิลลิลละฮฺ อัล*เงาะฮฺ* ฟะฮฺ (n.d. : 2758) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะฮฺ*

หะดีษที่ 209 หน้า 264

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อับดุลลอฮฺ บิน หะริษ รายงานจากเสาะหาบะฮฺท่านหนึ่งกล่าวว่า ครั้งหนึ่งฉันเคยไปเยี่ยม ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ซึ่งในขณะนั้นท่านกำลังวุ่นอยู่กับการกินข้าวชูสุร ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) จึงกล่าวขึ้นว่า “นี่คือสิ่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยความจำเริญ ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงอนุมัติให้กับเจ้า อย่าได้ทิ้งมัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا إِسْحَقُ بْنُ مَنْصُورٍ قَالَ أُنْبَأَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ قَالَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ صَاحِبِ الزِّيَادِيِّ قَالَ «سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْحَارِثِ يُحَدِّثُ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَتَسَحَّرُ فَقَالَ إِنَّهَا بَرَكَةٌ أَعْطَاكُمْ اللَّهُ إِيَّاهَا فَلَا تَدَعُوهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย์

1. อิสฮาก เป็น มัสนูร เป็น บะฮฺรอม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 103/384)
2. อับดุลเราะหฺมาน เป็น มะฮฺดีษ : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 351/4018)
3. ชุอบะฮฺ เป็น อัลหัจญญาญญ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
4. อับดุลหะมิด เป็น ดินาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 333/3759)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลฮาริช : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Nasa'i (1990 : 2133) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อัลฮาริช และ Ahmad (2001 : 22759) al-Wa'idi ในเสาะเหียะห์อัลมุสนัด (1997 : 1484)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเสาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นหะดีษเสาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเสาะเหียะห์อัลดัรหิม วัตดัรหิม (1990 : 1069) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเสาะเหียะห์

หะดีษที่ 210 หน้าที่ 265

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือล๑) ได้เร่งเร้าให้มีการกินข้าวซูโฮอร์ โดยกล่าวว่า “ถึงแม้จะไม่มีอาหาร กระนั้นอินทผาลัมสักเม็ดหนึ่งก็ควรกินเข้าไปหรือนำน้ำสักแก้วหนึ่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سند بن يحيى بمعرة النعمان ثنا يوسف بن بحر ثنا إسحاق بن عيسى ثنا عبد الرحمن بن زيد بن أسلم عن أبيه عن عطاء بن يسار عن أبي سعيد الخدري قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «اللهم صل على المتسحرين تسحروا ولو أن يأكل أحدكم لقمة أو يجرع جرعة ماء»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดียฺ

1. สะนัด เป็น ยะหฺยา : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 4/118)
2. ยูสุฟ เป็น บะหฺร์ : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 7/387)
3. อิสหาก เป็น อีซา : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 1/245)
4. อับดุลเราะหฺมาน เป็น เซด : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 6/178)
5. เซด เป็น อัศลัม : ثقة عالم ، و كان يرسل (al-'Asqalani, 1991 : 222/2117)
6. อะฏออ เป็น ยะसार : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
7. อนุสะอีด อัลดุครียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตัดร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญูอะฟาอฺ (1997 : 5/445) จากสายรายงานของอนุสะอีด อัลดุครียฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดียฺ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอับดุลเราะหฺมาน เป็น เซด เป็น อัศลัม, ยูสุฟ เป็น บะหฺร์ และสะนัด เป็น ยะหฺยา เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ สอดคล้องกับการตัดสินของอิบนุ อะดียฺ ในอัลกามิล ฟิอัลญูอะฟาอฺ (1997 : 5/445) ที่ระบุ ว่า غير محفوظ

หะดีษที่ 211 หน้า ที่ 268

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คืออลลอออลอฮู อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “ผู้ใดก็ตามที่ป้องกันตัวของเขาเองจากการมองในสิ่งที่ชั่วร้ายเนื่องจากความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงประทานความศรัทธาให้กับเขาชนิดที่มีความหวานชื่นและปลาบปลื้ม ซึ่งเขาจะรู้สึกมันในหัวใจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر بن إسحاق ، أنبأ محمد بن غالب ، ثنا إسحاق بن عبد الواحد القرشي ، ثنا هشيم ، عن عبد الرحمن بن إسحاق ، عن محارب بن دثار ، عن صلة بن زفر ، عن حذيفة ، رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «المنظرة سهم من سهام إبليس مسمومة فمن تركها من خوف الله أثابه حل وعز إيماننا يجد حلاوته في قلبه» « هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. ออบูบักร เป็น อิสฮาก : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. มุฮัมมัด เป็น หมอลิบ เป็น หัรบ ออบูญะอูฟ อัดฮาฟีซ : ثقة مأمون متقن (al-'Asqalani, Lisan : 6/394 ; al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffaz : 2/615)
3. อิสฮาก เป็น อับดุลวาฮิด อัลกูรซัย อัลมุสิลีย์ : محدث مكتر مصنف تكلم فيه بعضهم ، واه : (al-'Asqalani, 1991 : 102/369 ; al-Dhahabi, Mizan : 1/194)
4. สะฮีม เป็น บะซีร์ เป็น กอสิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 574/7312)
5. อับดุลเราะห്മาน เป็น อิสฮาก เป็น อัดฮาริช : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 336/3799)
6. มุฮาริบ เป็น คิซาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 521/6492)
7. คิละฮู เป็น ชุฟุร : ثقة جليل (al-'Asqalani, 1991 : 278/2952)
8. หุซัยฟะฮู เป็น อัลยะมาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 154/1156)

ตำรึ่จึ่หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Hakim (7875) จากสายรายงานของหุซัยฟะฮู เป็น อัลยะมาน

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎุคดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหากิม เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎุคดัน เนื่องจากอิศหาก เป็น อับดุลวาฮิด อัลกุรซีย์ อัลมุคิลีย์ เป็นผู้ที่วาฮิน สอดคล้องกับ อัชชะซะบีเย์ ในมีซาน อัลออดิตาล (1/194) ระบุว่า อิศหาก เป็น อับดุลวาฮิด เป็นผู้ที่วาฮิน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้รายงานหะดีษฎะอ์ฟฎุคดัน และอัลมุนซิริเย์ ในอัตตัจมิบวัตตริฮิบ (3/63) อัลอัลบานีย์ ในฎะอ์ฟฎุคดันวัตตริฮิบ (1990 : 1194) ในลิลลิลละฮฺ อัลฎะอ์ฟะฮฺ (n.d. : 1065) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎุคดัน โดยที่อัลหากิม ในอัลมุสตัศรอก (2002 : 7875) ระบุว่าสายรายงานเศาะเหียะห์ และอัชชะซะบีเย์ ไม่เห็นด้วย โดยระบุว่า อิศหาก (เป็น อับดุลวาฮิด) เป็นผู้ที่ วาฮิน

หะดีษที่ 212 หน้าที่ 269

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) ของเรา ซึ่งท่านได้ส่งอ่าวไบหนึ่งให้และมีคำสั่งให้อาเจียนออกมาในอ่าวนี้ เมื่อบุคคลทั้งสองอาเจียนออกมาในอ่าวนั้นแล้วปรากฏว่าเนื้อปนกับเลือดสดถูกอาเจียนออกมา ซอฮาบะฮ์เกิดความสงสัย ซึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) ของเราได้กล่าวว่า“พวกเขาถือศีลอดและหลีกเลี่ยงจากการกินอาหารที่ฮาลาลจากอัลลอฮ์แต่กลับไปกินอาหารที่ฮารามโดยการนินทาบุคคลอื่น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَزِيدُ أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ وَابْنُ أَبِي عَدِيٍّ عَنْ سُلَيْمَانَ الْمَعْنَى عَنْ رَجُلٍ حَدَّثَهُمْ فِي مَجْلِسِ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ قَالَ ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ عَنْ شَيْخٍ فِي مَجْلِسِ أَبِي عُثْمَانَ عَنْ عَبْدِ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَنَّ امْرَأَتَيْنِ صَامَتَا وَأَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَاهُنَا امْرَأَتَيْنِ قَدْ صَامَتَا وَإِنَّهُمَا قَدْ كَادَتَا أَنْ تَمُوتَا مِنَ الْعَطَشِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ أَوْ سَكَتَ ثُمَّ عَادَ وَأَرَاهُ قَالَ بِالْهَاجِرَةِ قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّهُمَا وَاللَّهِ قَدْ مَاتَتَا أَوْ كَادَتَا أَنْ تَمُوتَا قَالَ ادْعُهُمَا قَالَ فَجَاءَتَا قَالَ فَجِيءَ بِقَدَحٍ أَوْ عَسٍ فَقَالَ لِأَحَدَاهُمَا قِيئِي فَقَاءَتْ قِيحًا أَوْ دَمًا وَصَدِيدًا وَلَحْمًا حَتَّى قَاءَتْ نَصْفَ الْقَدَحِ ثُمَّ قَالَ لِلْآخَرَى قِيئِي فَقَاءَتْ مِنْ قِيحٍ وَدَمٍ وَصَدِيدٍ وَلَحْمٍ عَبِيطٍ وَغَيْرِهِ حَتَّى مَلَأَتْ الْقَدَحَ ثُمَّ قَالَ إِنَّ هَاتَيْنِ صَامَتَا عَمَّا أَحَلَّ اللَّهُ وَأَفْطَرْنَا عَلَى مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَعَلَيْهِمَا جَلَسْتَ إِحْدَاهُمَا إِلَى الْآخَرَى فَجَعَلْنَا يَا كَلَانَ لُحُومَ النَّاسِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหัมมัด

1. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة (al-‘Asqalani, Lisan)

2. สุลัยมาน เป็น อปีอุษมาน : مجهول (al-'Asqalani, Lisan : 4/99)
3. อิบน์ อปีอะดีย์ : لم أف
4. เราะอะญุลุน : مهم
5. ซัยคุ : مهم
6. อนุ อุบัยคฺ เมมาลา เราะอะสุล : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 12/158)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad จากสายรายงานของอนุ อุบัยคฺ เมมาลา เราะอะสุล และ Ibn Abiddunya ในซัมม อัลฆิบะฮฺ วัลนะมีมะฮฺ (n.d. : 32)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่ไม่ทราบว่าเป็นผู้รายงานท่านใด สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย์ ในมัจญ์มะฮฺ อัชชะวาอิด (3/171) อัลอิรอกียฺ ในตักริจญ์ อัลอิหฺยาอฺ (1/315) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้ไม่ถูกเอ่ยนาม และอัลอัลบานียฺ ในเฎาะอิฟอัดดีรฎิม (659, 1683) ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 213 หน้า 269

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งได้สอบถามท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัลม) ว่า “การนินทาคืออะไร” ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัลม) จึงตอบว่า “การพูดจาถึงพี่น้องของเจ้าลับหลังเขาซึ่งทำให้เขารู้สึกแค้นเคือง” เศาะหาบะฮฺจึงถามขึ้นอีกว่า “และยังเป็นการนินทาอีกหรือไม่ ถ้าหากสิ่งที่กล่าวถึงเขานั้นเป็นสิ่งที่มิอยู่ในตัวเขาจริง ๆ” ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัลม) ของเรารจึงตอบว่า “ในกรณีเช่นนี้ (ถ้าหากเรื่องที่พูดนั้นเป็นความจริง) มันก็ยังเป็นที่นินทาอย่างแน่นอน และถ้าหากเขาไม่ได้มีความผิดดังที่พูด ดังนั้นเจ้าก็ใส่ร้ายเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ الْقَعْنَبِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ عَنِ الْعَلَاءِ عَنِ أَبِيهِ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ «أَنَّ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْغَيْبَةُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาอูด

1. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสละมะฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 323/3620)
2. อับดุลอะซีซ เป็น มุฮัมมัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 358/4119)
3. อัลอะลาอฺ เป็น อับดุลเราะห์มาน : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 435/5247)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น ยะอฺกูบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 353/4046)
5. ออบุสรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4231) จากสายรายงานของอบุสรอยเราะฮฺ และ Muslim (1953 : 2589) al-Tirmidhi (n.d. : 1934) Ahmad (2001 : 8985, 9009)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลอะลาอฺ เป็น อับดุลเราะห์มาน และอับดุลอะซีซ เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 214 หน้าที่ 269-270

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านนบี (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) ได้ผ่านหลุมศพสองหลุมไป ท่านกล่าวว่า “บุคคลสองคนในหลุมฝังศพนี้การลงโทษในหลุมฝังศพนั้นถูกส่งลงมายังเขา คนหนึ่งถูกลงโทษเพราะการนินทา อีกคนหนึ่งเพราะเขาไม่ระมัดระวังในการถ่ายปัสสาวะของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَازِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ طَاوُسٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ «مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نَصْفَيْنِ فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْيَسَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. มุฮัมมัด เป็น อัลมุฮันนา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
2. มุฮัมมัด เป็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อัลอะอัมชะ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991: 254/2615)
4. มุญาฮิด เป็น ญบัยร : ثقة إمام (al-'Asqalani, 1991 : 520/6481)
5. ญอวุส เป็น กัยसान : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 281/3009)
6. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 211, 1273) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต และ al-Nasa'i (1990 : 2042) Ibn Majah (n.d. : 341, 343) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 2/412)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจาก “อิสนาอฺศุ กัซซัมฺศุ”

หะดีษที่ 215 หน้าที่ 270

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ที่ออลลอฮ์อู อลัยฮิ วสัลลัม) ยังกล่าวอีกว่า “ความชั่วในดอกเบี๋ยนั้นมีมากกว่าเจ็ดสิบชั้น รูปแบบที่เบาที่สุดของมันก็คือการร่วมประเวณีกับมารดาของเจ้า และการเอาดอกเบี๋ยเพียงหนึ่งดิรฮัมแล้วร้ายยิ่งกว่าการเอาดอกเบี๋ยที่เบาที่สุด และชั่วร้ายที่สุดก็คือการใส่ร้ายมุสลิมคนหนึ่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

محمد بن رافع النيسابوري عن إبراهيم بن عمر الصنعاني عن النعمان بن الزبير عن طاووس عن عبد الله بن عباس قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «الربا نيف وسبعون بابا ، أهون باب من الربا مثل من أتى أمه في الإسلام ، و درهم ربا أشد من خمس و ثلاثين زنية ، و أشد الربا ، أو أربى الربا ، أو أخبت الربا ، انتهاك عرض المسلم ، أو انتهاك حرمة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อับีฮาติม

1. มุฮัมมัด เป็น รอฟีอฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 478/5876)
2. อิบรอฮีม เป็น อุมร์ : مستور (al-'Asqalani, 1991 : 92/223)
3. อัลนุอฺมาน เป็น อัลซุบัยรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 564/7157)
4. ฏอวุส : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 281/3009)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Hatim (n.d. : 1/391, 1170) และปรากฏในการบันทึกของ al-Bayhaqi ในซุบอฺลอิมาน (2003 : 6440)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูฮาติม เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากอิบรอฮีม เป็น อุมร์ เป็นผู้รายงานที่ไม่ทราบถึงสถานภาพของเขา สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอิฟอัตตริมิบวัตตริมิบ (1678) ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (4/370) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 216 หน้าที่ 271

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสตรา (คืออิลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม) ของเรากล่าวไว้ว่า “ซัยตอนไหลอยู่ในร่างกายของมนุษย์เหมือนเลือด ดังนั้นจงปิดหนทางมันเสียโดยการคงความหิวกระหายไว้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«إن الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم فضيقوا مجاريه بالجوع»

ตำรึญหะดีษ

หะดีษปรากฏในอัลอิหฺยาอฺ (n.d. : 727) ของ al-Ghazali และ al-Subki (อัลอิบนุ) ในฎออบะกอด อัลซาฟิฮะฮฺ อัลกุบรอ (n.d. : 6/299)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ หะดีษปรากฏในอัลอิหฺยาอฺ ของอัลเฆาะซาลี เป็นหะดีษเมาฎีวะ เนื่องจากจำนวนหะดีษที่จัดเสกได้ข้างต้นเป็นสิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นไม่ทราบว่ามีมาจากที่ใด สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮฺ อัลเฆาะอียะฮฺ (3/79) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมาฎีวะ ส่วนจำนวนหะดีษที่ระบุว่า "إن الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم" ซึ่งมีความหมายว่า "ชัยตอนไหลอยู่ในร่างกายของมนุษย์เหมือนเลือด" เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ ซึ่งอัลอัลบานีย์ ในลิลลิละฮฺ อัลเฆาะอียะฮฺ (3/79) ระบุว่าหะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ บันทึกโดยอัลบุคอรี และมุสลิม

หะดีษที่ 217 หน้าที่ 272

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัฮฺ วะลลัม) ของเรากล่าวว่า "อัลลอฮ์ มิทรงรังเกียจการบรรจูลูกใดให้เต็มท้องของมันมากไปกว่าที่พระองค์ทรงรังเกียจการบรรจุกะเพาะให้เต็ม" สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุคคลผู้หนึ่งก็คือให้มีอาหารเศษหนึ่งส่วนสาม หนึ่งส่วนเป็นน้ำ อีกหนึ่งส่วนที่เหลืออยู่ปล่อยให้มันว่างไว้

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ الْجَمْصِيُّ وَحَبِيبُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ جَابِرٍ الطَّائِيِّ عَنْ مِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكَلَاتُ يُقْمَنُ صُلْبُهُ فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ فَتَلْتُ لَطْعَامِهِ وَتَلْتُ لِشَرَابِهِ وَتَلْتُ لِنَفْسِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดิมิซีย

1. สุวัยดฺ เป็น นัศร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 260/2699)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)
3. อิสมาอิล เป็น อียาซ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
4. อนุสะละมะฮฺ อัลหิศมีฮฺ สุลัยมาน เป็น สะลิม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 251/2566)
5. หะบิบ เป็น ศอลิหฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 151/1098)
6. ยะหฺยา เป็น ญาบิร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 588/7518)
7. มิกดาม เป็น มะอฺดิฮฺ กะริบ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 545/6871)

ตำร็จญุ่หะดีษ

หะดีษบั้นทึก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 2380) จากสายรายงานของมิกดาม เป็น มะอูดีย และ Ibn Hibban (1993 :676)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอิสมาอีล เป็น อียาซ และสุวัยดฺ เป็น นัศร เป็นผู้รายงานที่เศาะดุก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น หะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริศ ซึ่งอัตติรมิซีย (n.d. : 2380) ระบุว่าป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะหัล

หะดีษที่ 218 หน้าที 272

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ท่านศาสดา (ที่อลลอลลอลอสู อลัยฮิ วสัลลัม) เคยถือศีลอดเป็นเวลาสองสามวันติดต่อกันโดยมิได้บริโภคสิ่งใดในร่างกายนั้นเลย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي حَارِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ طَعَامٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ حَتَّى قُبِضَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษป็นของอัลบุครีย

1. ยูสุฟ ป็น อีซา : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 611/7876)
2. มุฮัมมัด ป็น ฟุฎัยล : صدوق عارف (al-'Asqalani, 1991 : 502/6227)
3. ฟุฎัยล ป็น มัรซูก : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 448/4537)
4. อบีหาซิม สัลมาน อัลอัชญะอีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 246/2479)
5. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็จญุ่หะดีษ

หะดีษบั้นทึก โดย al-Bukhari (1979 : 5374, 5416) และ Muslim (1953 : 2970) จากสายรายงานของ อนุสุรอยเราะฮฺ และบั้นทึก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 2358) al-Nasa'i (1990 : 4444) Ibn Majah (n.d. : 2718)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากผู้ถ่ายทอด เป็น มัรซูก และมุฮัมมัด เป็น ผู้ถ่ายทอด เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหัลหิมอยริฮฺ

หะดีษที่ 219 หน้าที่ 272

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านยังได้พูดอีกว่า “ในวันตัดสินพิพากษาบุคคลประเภทแรกที่อัลลอฮ์ จะทรงสอบสวน เป็นกลุ่มแรกก็คือผู้ที่ตายชะฮีด (ถูกสังหารในหนทางของอัลลอฮ์) อัลลอฮ์จะทรงเรียกเขามาและทรงเตือนเขารำลึกถึงความโปรดปรานทั้งหมดของพระองค์ ซึ่งเขาก็จะยอมรับมันเขาจะถูกถามว่า “เจ้าได้ทำสิ่งใดเป็นการตอบแทนให้กับความโปรดปรานเหล่านั้น” ผู้ตายชะฮีดนั้นจะตอบว่า “ข้าพระองค์ได้ต่อสู้ไปในวิถีทางของพระองค์จนกระทั่งได้รับชะฮีด” อัลลอฮ์จะทรงตอบว่า “ไม่จริง เจ้าต่อสู้กันเพราะเจ้าต้องการจะให้ผู้อื่นเรียกเจ้าว่าผู้กล้าหาญและผู้คนที่เรียกเจ้าเช่นนั้น” หลังจากนั้นก็จะมีการตั้งว่า “เขานั้นจะต้องถูกลากลงนรกในลักษณะใบหน้าคว่ำลงไปบนพื้นดิน “หลังจากนั้นอาเลมก็จะถูกเรียกออกมา เขาก็เช่นเดียวกัน จะถูกเตือนให้รำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และถูกถามคำถามเดียวกันนี้ เขาก็ตอบว่า “โอ้พระองค์ ข้าพระองค์ได้แสวงหาความรู้สอนผู้อื่น และอ่านอัลกุรอานเพื่อเห็นแก่พระองค์” อัลลอฮ์จะทรงกล่าวว่า “ไม่จริง เจ้ากระทำการเหล่านั้นก็เพื่อที่จะให้ผู้อื่นเรียกกันว่าเป็นผู้ทรงความรู้และก็มีผู้เรียกเจ้าเช่นนั้น” ดังนั้นจึงมีพระบัญชาว่าเขาก็คงจะเช่นกัน จะถูกดึงโดยใบหน้าคว่ำลงกับพื้นเข้าสู่สู่นรกขณะนั้น หลังจากนั้นคนรวยจะถูกเรียกมาหา เขาก็เช่นกันจะยอมรับมัน และเป็นการตอบคำถามของพระองค์ เพื่ออธิบายถึงการตอบแทนบุญคุณของพระองค์ เขาจะตอบว่า “ข้าพระองค์มิได้ปล่อยยี่สิบสิ่งที่มีคุณค่าอันใดผ่านพ้นไปเลย โดยที่ข้าพระองค์มิได้จับจ่ายมันไปเพื่อการกุศลเพื่อเห็นแก่พระองค์” อัลลอฮ์ จะทรงกล่าวว่า “ไม่จริง เจ้าทำสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นก็เพื่อจะให้ผู้อื่นเรียกเจ้าว่าเป็นผู้ใจบุญศุลาทาน และก็มีผู้เรียกเจ้าเช่นนั้น” “จากนั้นจึงมีพระบัญชาว่าเขาก็คงจะเช่นกันจะต้องถูกดึงให้หน้าคว่ำลงบนพื้นดิน และโยนลงสู่ขุมนรก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَبِيبٍ الْحَارِثِيُّ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ حَدَّثَنِي يُونُسُ بْنُ يُونُسَ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ قَالَ تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ لَهُ نَائِلُ أَهْلِ الشَّامِ أَيُّهَا الشَّيْخُ حَدَّثَنَا حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُفْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ قَالَ كَذَبْتَ

وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنَّ يُقَالُ جَرِيٌّ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَيَّ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَيَّ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌّ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُجِبَ عَلَيَّ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ยะหฺยา เป็น หะบิบ : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 589/7525)
2. กอลิด เป็น อัลฮาริช : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 187/1619)
3. อิบน์ ญุรrojญญ์ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 363/4193)
4. ยูนุส เป็น ยูนุสฟ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 614/7921)
5. สุลัยมาน เป็น ยะฮฺซาร : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 255/2619)
6. ออบุสุรrojเรอะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ศักริญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 1905) จากสายรายงานของอบุสุรrojเรอะฮฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2948) Ahmad (2001 : 8087) Abu Nu'aym ในหุลละฮฺ อัลเอาลียาอฺ (2003 : 2/219)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยะหฺยา เป็น หะบิบ เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์ อัลญามิอฺ (2014) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

บทที่ 2 ลัทธิลัทธิลัทธิ

หะดีษที่ 220 หน้าที่ 277

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษที่รายงานโดยท่านอนัส (รอคัยลลอฮฺ อันวฺ) ในหนังสืออูรฺรฺ มัณษูร ได้พูดถึงเรื่องนี้ไว้ว่าท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้เคยกล่าวไว้ว่า “ลัทธิลัทธิลัทธิ ถูกอนุมัติให้กับประชาชาตินี้ (ของฉัน) และไม่เคยถูกประทานให้กับอุมมะฮฺอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي الشَّامِيِّ عَنْ أَنَسٍ مَرْفُوعًا «إِنَّ اللَّهَ وَهَبَ لِيَّامَتِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَلَمْ يُعْطِهَا مَنْ كَانَ قَبْلَهُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดัยละมียี

1. อิสมาอีล เป็น อบีอัสฮามียฺ : متروك الحديث (al-Mizzi, 1985 TahdhibKamal : 3/206)
2. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Dailami (n.d. : 1,2/239) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดัยละมียี เป็นหะดีษเมฆู๊วะ เนื่องจากอิสมาอีล เป็น อบีอัสฮามียฺ เป็นนักกหะดีษ และสายรายงานขาดตอนหลายช่วง สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในซิลลีละฮฺ อัลญะฮิฟะฮฺ (1990 : 3106) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆู๊วะ

หะดีษที่ 221 หน้าที่ 278

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามที่ปรากฏอยู่ในหะดีษบางบทได้ให้ไว้ว่า ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้มองดูถึงการมีชีวิตที่ยืนยาวกว่าของประชาชาติก่อนหน้าท่าน และเมื่อมองดูอุมมะฮฺของท่านที่มีชีวิตที่สั้นกว่ามากนั้นท่านจึงรู้สึกเศร้าสลดใจ ถ้าหากอุมมะฮฺของท่านปรารถนาที่จะแข่งขันกับผู้คนก่อนหน้าพวกเขาในการประกอบคุณธรรมความดีแล้ว มันก็หมายความว่าเนื่องแต่ชีวิตอันสั้น

ของพวกเขา จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ทั้งที่จะแข่งขันหรือเดินหน้าพวกเขาไปได้ ด้วยเหตุผลประการฉะนั้น อัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาอันหาขอบเขตมิได้จึงอนุมัติคืนแห่งความจำเริญอันยิ่งใหญ่นี้ให้กับพวกเขา

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

و حَدَّثَنِي زِيَادٌ عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ سَمِعَ مَنْ يَتَّقُ بِهِ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُ «إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَى أَعْمَارَ النَّاسِ قَبْلَهُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ فَكَأَنَّهُ تَقَاصَرَ أَعْمَارُ أُمَّتِهِ أَنْ لَا يَبْلُغُوا مِنَ الْعَمَلِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ غَيْرُهُمْ فِي طُولِ الْعُمُرِ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมาลิก

1. ซิยาต : (al-'Asqalani, 1991)

2. มาลิก เป็น อนัส صحیح : إمام دار الهجرة ، رأس المتقين ، و كبير المتبتين حتى قال البخارى : أصح الأسانيد كلها : مالك عن نافع عن ابن عمر (al-'Asqalani, 1991 : 516/6425)

3. ผู้รู้ท่านหนึ่ง : ไม่ทราบ

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Malik ในอัลมูวัฏฏะฮะ (n.d. : 2/441) และ al-Bayhaqi ในซุฮูบลอฮิมาน (2003 : 3512)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะฮิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมาลิก เป็นหะดีษเกาะฮิฟ (มุอฺญอล) เนื่องจากสายรายงานขาดตอนสองช่วงติดต่อกันตั้งแต่เศาะหาบะฮ์ ไปยังตาบิอฺ ตาบิอีน สอดคล้องกับอิบน์ อับดิลบรั ในอัลอัลดัซเราะการ (3/299) ที่ระบุว่า ไม่ทราบถึงสายรายงาน ซึ่งรายงานแบบอิรสาต และอัลอัลบานีย์ ในเกาะฮิฟอัตตะรฆิบวัตตะรฮิบ (1990 : 604) ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะฮิฟ

หะดีษที่ 222 หน้าที่ 278

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานอีกกระแสหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ท่านศาสดา (คือลอลลอฮ์ อลัฮิ วัลลัม) ได้เคยเล่าให้เหล่าสาวกฟังอยู่ครั้งหนึ่งถึงเรื่องชายผู้ทรงคุณธรรมสูงสุดคนหนึ่งจากพวกบิอฺอิสรอฮิลได้เคยใช้

เวลาหนึ่งพันเดือนไปกับการญูฮาด เมื่อได้ขึ้นดั่งนี้แล้ว เหล่าสาวกจึงรู้สึกผิดหวังอย่างมากที่ว่าพวกเขาไม่สามารถจะได้รับผลรางวัลตอบแทนเช่นเดียวกันนั้นได้ ด้วยเหตุผลนี้อัลลอฮ์จึงอนุมัติถิ่นแห่งพลังอำนาจนี้ให้กับพวกเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

(أخبرنا) أبو الحسن علي بن محمد بن علي السقاء الاسفرائني بنيسابور قال أخبرنا أبو عبد الله محمد بن أحمد بن بطة الاصبهاني ثنا عبد الله بن محمد بن زكريا الاصبهاني ثنا سعيد بن يحيى الاموي ثنا مسلم بن خالد الزنجي عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ان النبي صلى الله عليه وسلم «ذكر رجلا من بني اسرائيل لبس السلاح في سبيل الله الف شهر قال فعجب المسلمون من ذلك قال فانزل الله عز وجل (انا انزلناه في ليلة القدر وما ادرك ما ليلة القدر ، خير من الف شهر) التي ليس فيها ذلك الرجل السلاح في سبيل الله الف شهر» وهذا مرسل

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อบุลหะสัน อาลี เป็น มุฮัมมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/201)
2. อับดุลคิลลาฮฺ มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด : (al-Wa‘idi, Rijal al-Hakim : 1213)
3. อับดุลลอฮฺ เป็น มุฮัมมัด เป็น ชะกะรียา อัลอัศบิฮาน : مجهول حال (Abu al-Shayk, Tabaqat al-Muhaddithin bi Asbihan : 3/373)
4. สะอิด เป็น ชะหฺยา : ثقة ربما أخطأ (al-‘Asqalani, 1994 : 1/367)
5. มุสลิม เป็น กอลิด : فقيه صدوق كثير الأوهام (al-‘Asqalani, 1991 : 2/178)
6. อิบน์ อับนิฮะญีหฺ : ثقة رمي بالقدر وربما دلس (al-‘Asqalani, 1994 : 1/541)
7. มุญาฮิด : ثقة إمام في التفسير وفي العلم (al-‘Asqalani, 1994 : 2/159)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 4/306)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฆะอะฮ์ฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษมุรลัล (ตาบิ อีน) กล่าวคือ มุญาฮิด เป็นตาบิอีนแต่รายงานหะดีษข้ามเศาะหาบะฮฺไปยังท่านนบี สอดคล้องกับอัลอัศเกาะลานีย์ ในอัลกาฟีฮ์อัลซาฟ (1997 : 321) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษมุรลัล ซึ่งหะดีษดังกล่าวจัดอยู่ในประเภทหะดีษ*ฆะอะฮ์ฟ*

หะดีษที่ 223 หน้าที่ 278

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ยังมีรายงานอีกกระแสหนึ่งกล่าวไว้ว่า ท่านศาสดา (ที่อลลดอลลอสฺ อลลัยอิ วัสลัม) ของเรา ครั้งหนึ่งได้เคยไปเอ่ยชื่อของบุคคลผู้ทรงคุณธรรมสูงสุดจำนวนสี่ท่านในหมู่พวกบনীอิสรออีล ซึ่งแต่ละท่านได้ทำงานรับใช้อัลลอสฺ อย่างจริงจังเฝ้าปรุปรุไปทั่วพระองค์และไม่เคยทำบาปเลยแม้แต่น้อยเป็นเวลาถึงแปดสิบปี พวกเขาคือ นบีอัยยูบ (อลลัยฮิสลาม) นบีมะการีซา (อลลัยฮิสลาม) นบียะซะเกล (อลลัยฮิสลาม) นบียะฮูอะ (อลลัยฮิสลาม) บรรดาสาวกได้ฟังเรื่องนี้ด้วยจิตใจที่อิจฉา โดยคิดหวังว่าพวกเขาจะแข่งกับท่านเหล่านั้นได้บ้าง จากนั้นนบีมุฮัมมัด (อลลัยฮิสลาม) ได้มาปรากฏตัวและอ่านซูเราะฮ์อัลกอศรี ซึ่งความสำเร็จของคืนนี้ได้ถูกวะฮีย์ลงมา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا يُونُسُ، أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهَبٍ، حَدَّثَنِي مَسْلَمَةُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُرْوَةَ، قَالَ: «ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا أَرْبَعَةَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَبْدُوا اللَّهَ ثَمَانِينَ عَامًا، لَمْ يَعْصَوْهُ طَرْفَةَ عَيْنٍ، فَذَكَرَ أَيُّوبَ وَزَكَرِيَّا، وَحَزْقِيلَ بْنَ الْعَجُوزِ، وَيُوشَعَ بْنَ نُونٍ، قَالَ: فَعَجِبَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، عَجِبْتُ أُمَّتَكَ مِنْ عِبَادَةِ هَؤُلَاءِ النَّفَرِ ثَمَانِينَ سَنَةً لَمْ يَعْصَوْهُ طَرْفَةَ عَيْنٍ، فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ: " إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ " ، هَذَا أَفْضَلُ مِمَّا عَجِبْتَ أَنْتَ وَأُمَّتُكَ، فَسَرَّ بِذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ مَعَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบีฮาติม

1. ยูनुส เป็น อับดุลอะอะลา : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 11/441)
2. อับดุลลอสฺ เป็น วะฮิบิน : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. มัสละมะฮฺ เป็น อาลี : متروك (al-'Asqalani, 1994 : 10/147)
4. อาลี เป็น อูรวะฮฺ : متروك (al-'Asqalani, 1994 : 7/365)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Hatim ในตัฟสีร์ (n.d. : 12/435) และ Ibn Kathir ในตัฟสีร์ (n.d. : 8/441) และ al-Suyuti ในอัลคุรุลมันฆูร (n.d. : 8/569)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อับีหาคิม เป็นหะดีษเงาะอิฟญิดัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่มัครุก สองคน ได้แก่ มัสละมะฮฺ เป็น อาลี และอาลี เป็น อูเราะฮฺ และหะดีษบทนี้ยังรายงานขาดตอนถึงสองช่วง กล่าวคือ อาลี เป็น อูเราะฮฺ เป็นอับบาอู ตาบิอื่น ได้รายงานข้ามตาบิอื่น และเสาะหาบะฮฺไปยังท่านนบี ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบี จึงทำให้หะดีษบทนี้จัดอยู่ในประเภทหะดีษเงาะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 224 หน้าที่ 279

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้เคยกล่าวไว้ว่า “ลัษละตุ้ลกอคร์ถูกอนุมัติให้กับประชาชาตินี้ (ของฉัน) และไม่เคยถูกประทานให้กับอุมมะฮ์อื่น ๆ ก่อนหน้านี้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي الشَّامِيِّ عَنْ أَنَسٍ مَرْفُوعًا «إِنَّ اللَّهَ وَهَبَ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَلَمْ يُعْطَهَا مِنْ كَانَ قَبْلَهُمْ»

ตัดรียงหะดีษ

ได้ทำการตัดรียงมาแล้วในหะดีษที่ 220

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ

หะดีษที่ 225 หน้าที่ 280

อิหม่ามอัลบัยฮะกีซ ได้รายงานหะดีษไว้บทหนึ่ง โดยท่านอนัส (รอดิยัลสุ อันสุ) ที่ว่า ได้มีรายงานที่ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอลฮู อลลัยฮู วสัลลัม) ได้กล่าวไว้ว่า “ในคืนลัษละตุ้ลกอคร์ ญิบรออีลลงมาพร้อมกับทูตสวรรค์กลุ่มหนึ่ง และวิงวอนขอความเมตตาให้กับทุกคนที่มลาอิกะฮฺพบว่า เขากำลังอยู่กับการทำอิบาดะฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو سعد عبد الملك بن أبي عثمان الزاهد ، حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن أحمد بن رجاء ، حدثنا عبد الله بن سليمان الأشعث ، حدثنا محمد بن يحيى الأزدي ، حدثنا أصرم بن حوشب ، حدثنا محمد بن يونس الحارثي

، عن قتادة ، عن أنس بن مالك ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إذا كان ليلة القدر نزل جبريل عليه السلام في كعبة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم أو قاعد يذكر الله عز وجل ، فإذا كان يوم عيدهم ، يعني يوم فطرهم ، باهى بهم ملائكته ، فقال : يا ملائكتي ما جزاء أجير وفي عمله ؟ ، قالوا : ربنا جزاؤه أن يوفى أجره ، قال : ملائكتي عبيدي وإمائي قضوا فريضتي عليهم ، ثم خرجوا يعرجون إلي بالدعاء ، وعزتي وجلالي وكرمي وعلوي وارتفاع مكاني لأجيبنهم ، فيقول : ارجعوا فقد غفرت لكم وبدلت سيئاتكم حسنات ، قال : فيرجعون مغفورا لهم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. अब्दुالمالِكُ بْنُ أَبِي نُورٍ : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 10/432)
2. ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (Ibn 'Asaqr, 1429 : 6/276)
3. ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 4/96)
4. مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-Mizzi, 1985 Tahdhib al-Kamal : 26/605)
5. ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 2/155)
6. مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 7/59)
7. ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
8. ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 8/231) จากสายรายงานของอันสฺ เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆัวะหะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษเมฆัวะหะ เนื่องจากอัสรอหมฺ เป็น เหาซิบ เป็นผู้ที่โกหก สอดคล้องกับอิบน์ อัลญะซีษ ในอัลมาฏูออต (2/547) ที่ระบุว่า ไม่เศาะเหียหะห์ (لا يصح) อิบน์ฮิบบาน ในอัลมััจญ์รูฮีน (1/206) ระบุว่า บาฎิล และอัลอัลบานีย์ ในมิชกาซ อัลมะศอบีหฺ (2039) ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆัวะหะ

หะดีษที่ 226 หน้า 281

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามที่ปรากฏในหะดีษบทหนึ่งว่า “ในคืนนั้นบีอิซา (อลัยฮิสลาม) ถูกยกทิ้งร่างขึ้นไปยังสวนสวรรค์ และในคืนนี้เช่นกันที่ว่าการสารภาพผิดของพวกเขาหนีอิสรอ์ลิดถูกรับ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا السامي ، حدثنا سكين بن عبد العزيز ، حدثنا جعفر ، عن أبيه ، عن جده قال : لما قتل علي قام حسن بن علي خطيبا ، فحمد الله وأثنى عليه ، ثم قال : « أما بعد ، والله لقد قتلتهم الليلة رجلا في ليلة نزل فيها القرآن ، وفيها رفع عيسى ابن مريم ، وفيها قتل يوشع بن نون فتى موسى عليه السلام » ، حدثنا إبراهيم بن الحجاج ، حدثنا سكين قال : وحدثني أبي ، عن خالد بن جابر ، عن أبيه ، عن الحسن بن علي مثل هذا وزاد فيه : وفيها تيب علي بني إسرائيل « الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอนูษะลา

1. อิบรอฮีม เป็น อัลหัจญัจญ์ อัลสามี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 88/162)
2. สุกัยนุ เป็น อับดุลอะซีซ : صدوق يروي عن ضعفاء (al-'Asqalani, 1991 : 245/2461)
3. ญะอ์ฟิร เป็น มุฮัมมัด เป็น อาลี : صدوق فقيه إمام : (al-'Asqalani, 1991 : 141/950)
4. มุฮัมมัด เป็น อาลี เป็น อัลหุสัยนุ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 497/6151)
5. อาลี เป็น อัลหุสัยนุ เป็น อาลี : ثقة ثبت عابد فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 400/4715)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 6612) จากสายรายงานของอาลี เป็น อัลหุสัยนุ และ al-Tabrani ในมูญัมมัลอัลเอาสิฎ (1987 : 18/284) al-Bazhzhari (1994 : 1200, 1202)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอนูษะลา เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากญะอ์ฟิร เป็น มุฮัมมัด เป็น อาลี และ สุกัยนุ เป็น อับดุลอะซีซ เป็นผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียะ ในมัจญัฆะอ์ อัจชะวาอิด (9/146) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 227 หน้า 286

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์กล่าวว่า “อัลลอฮ์ตรัสว่า “ไอ้ลูกหลานของอาดัม จงใช้เวลาของเจ้าไปกับการรับใช้ฉันเถิด ฉันจะทำให้เจ้าสมบูรณ์ไปด้วยกับอิสรภาพและเสรีภาพจากความต้องการทั้งหลาย และฉันจะปลดเปลื้องความยากจนไปจากเจ้า หากไม่แล้วฉันจะให้เจ้ามีภาระหน้าที่ ในขณะที่ความยากจน และความต้องการจะไม่สูญหายไป”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن صالح بن هانئ ، ثنا يحيى بن محمد بن يحيى ، ثنا حفص بن عمر الحوضي ، ثنا سلام بن أبي مطيع ، ثنا معاوية بن قرة ، عن معقل بن يسار رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « يقول ربكم تبارك وتعالى : يا ابن آدم تفرغ لعبادتي أملأ قلبك غنى وأملأ يديك رزقا ، يا ابن آدم لا تباعد مني فأملأ قلبك فقرا وأملأ يديك شغلا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. มุฮัมมัด เป็น สอติหุ : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 1360)
2. ยะหฺยา เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 14/234)
3. หัฟศุ เป็น อุมร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
4. สลาม เป็น อับดุลมุญีอ : ثقة صاحب سنة (al-'Asqalani, 1991 : 261/2711)
5. มุอาวียะฮุ เป็น กิรเราะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 538/6769)
6. มะอฺกิล เป็น ยะฮฺซาร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 540/6800)

ตักรียฎ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (n.d. : 18/301) และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอ (1997 : 4/309) Abu Nu'aym ในหุลละฮุ อัลเอาเลียอ (2003 : 2/344)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัดดัจมิบ วัตดัจฮิบ (1990 : 3165) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 228 หน้า 289

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้สอบถามเหล่าสาวกว่า “จะให้ฉันบอกกับพวกท่านถึงกิจกรรมบางอย่าง ที่ดีกว่าการละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคทานจะเอาไหม เหล่าสาวกได้กล่าวตอบว่า แน่นอน ท่านศาสดา (ศอลฯ) จึงกล่าวขึ้นว่า จงรักษาความสันติและความสัมพันธ์อันดีในหมู่พวกเรา เพราะแท้จริงการโต้เถียงในระหว่างพวกเจ้ามันทำลายศรัทธา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هَنَّادٌ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ عَمْرِو بْنِ مَرْثَدَةَ عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَى قَالَ صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ» قَالَ أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَيُرْوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ «هِيَ الْحَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَحْلِقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَحْلِقُ الدِّينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมมีซี

1. อีนาต : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 574/7320)
2. อุมุมุอาวียะฮุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อัลอะอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. อัมรุ เบ็น มุรเราะฮุฮุ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 426/5112)
5. สาลิม เบ็น อบีอัลญะฮุด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 226/2170)
6. อุมุมุคัรดาอู : ثقة فقيهة (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
7. อุมุมุคัรดาอู : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2433) จากสายรายงานของอุมุมุคัรดาอู และ Abu Dawud (4273) Ibn Hibban (1993 :5183)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมมีซี เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลดัตร์มิบวัตต์ร์ฮิบ (1990 : 2827) ในเศาะเหียะห์อัลญะมิอู (1987 : 2595) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 229 หน้า 290

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวว่าไว้ว่า ในทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี การกระทำของข้าทาสจะ ถูกนำเสนต่ออัลลอฮ์ ดังนั้น โดยผ่านทางความเมตตาของพระองค์ (อันเป็นผลจากกิจกรรมที่ดีบาง ประการ) บาปโทษของเขาจะได้รับการอภัย ยกเว้นพวกที่กราบไว้เทวรูป อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึง บุคคลสองคนนั้นที่ได้เกิดการโต้เถียงกันขึ้นระหว่างเขา มิตรภาพนั้นได้ขาดสับันลง และจะมีเสียง กล่าวขึ้นว่า จงปล่อยกิจการงานของพวกเขาเอาไว้ก่อน จนกระทั่งถึงเวลาที่ว่าพวกเขาจะได้ ประองคองกัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ عَنْ أَبِي صَالِحٍ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَفَعَهُ مَرَّةً قَالَ
«تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمِيسٍ وَأَثْنَيْنِ فَيَعْفِرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِكُلِّ امْرِئٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا
أَمْرًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءً فَيُقَالُ ارْكُوا هَذَا يَوْمَ هَذَا حَتَّى يَصْطَلِحَ ارْكُوا هَذَا يَوْمَ هَذَا حَتَّى يَصْطَلِحَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อิบน์ อับิอุมร์ (มุฮัมมัด เป็น ชะหุยา) : صدوق (al-‘Asqalani, 1994 : 9/519)
2. สุฟยาน เป็น อุยัยนะฮฺ : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-‘Asqalani, 1994 : 4/114)
3. มุสลิม เป็น อิมรียัม : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 10/138)
3. ออบิฮิลุ ซักวาน : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 3/220)
4. ออบุฮุรอเราะฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 4652, 4653, 4654) จากสายรายงานของอบุฮุรอเราะฮฺ และ Malik ในอัลมุวัฏฏะฮฺ (n.d. : 1415) al-Tabrani ในมุอญิม อัลเอาดีฎ (1987 : 20/122) al-Bayhaqi ในซุฮูบลออีมาน (n.d. : 8/380, 14/140) Ibn Hibban (1993 :5759)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมออริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอิบนุ อับิอุมร์ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมออริฮฺ

หะดีษที่ 230 หน้า 290

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “เมื่อกิจกรรมถูกนำเสนอต่ออัลลอฮ์ในทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดีการสารภาพผิดของบรรดาผู้ขออภัยโทษจะถูกกรับ และการอภัยโทษจะถูกอนุมัติให้กับผู้ขออภัยเช่นกัน แต่สำหรับบรรดาผู้ที่ถกเถียงกัน พวกเขาจะถูกปล่อยไว้ในสภาพเช่นนั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن أبان ، نا روح بن حاتم أبو غسان ، نا المنهال بن بحر ، نا عبد العزيز بن الربيع ، ثنا أبو الزبير ، عن جابر ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « تعرض الأعمال يوم الاثنين والخميس ، فمن استغفر فيغفر له ، ومن تائب فيتاب عليه ، ويرد أهل الضغائن لضغائنهم حتى يتوبوا »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อับบาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. เราหุ เป็น ฮาติม : صدوق (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 3/500)
3. อัลมินฮาล เป็น บะหฺร : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 7/163)
4. อับดุลอะซีซ เป็น อัลเราะบีอฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/299)
5. อับนุ อัลหุบัยรฺ : صدوق إلا أنه يدلّس (al-'Asqalani, 1994 : 9/442)
6. ฉญาบิร เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 136/871)

ตักริญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุอญญิม อัลเอาศ็ฎฏ (1987 : 16/208)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากอับนุอัลหุบัยรฺ รายงานจากฉญาบิร เป็น อับดุลลอฮฺ โดยใช้สำนวนว่า عن ซึ่งอับนุอัลหุบัยรฺ เป็นมุคัลลิส หมายถึง ขอบปิดการรายงาน จึงมีผลกระทบทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*เงาะอิฟอัดดีรอะมิตัตตริบ* (1990 : 628) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ*

หะดีษที่ 231 หน้า 290

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งมีกล่าวไว้ว่า “มีบุคคลอยู่สามประเภทที่การละหมาดของเขา มิได้เคลื่อนสูงเลยไปกว่าเส้นผมเหนือศีรษะของเขา ประเภทหนึ่งในสามประเภทที่กล่าวไว้คือ บรรดาผู้ที่โต้เถียงซึ่งกันและกัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ هَيَّاجٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَرْحَبِيُّ حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ الْأَسْوَدِ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ الْوَلِيدِ عَنِ الْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «تَلَاثَةٌ لَا تَرْتَفِعُ صَلَاتُهُمْ فَوْقَ رُءُوسِهِمْ شَيْبًا رَجُلٌ أُمَّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ وَامْرَأَةٌ بَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاحِطٌ وَأَخْوَانٌ مُتَصَارِمَانِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุนุมาญะฮ์

1. มุฮัมมัด เป็น อุมัร เป็น ฮัยยาจญ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 498/6174)
2. ยะหฺยา เป็น อับดุลเราะหฺมาน : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 593/7593)
3. อุบัยดะฮ์ เป็น อัลอัศวัต : صدوق ربما دلس (al-'Asqalani, 1991 : 379/4415)
4. อัลกอลิม เป็น อัลวะลีด : صدوق يغرب (al-'Asqalani, 1991 : 452/5503)
5. อัลมินฮาล เป็น อัมรุ : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 547/6918)
6. สะอีด เป็น ญุบัยร : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2278)
7. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำริจุญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 961) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต และ Ibn Hibban (1993 :1787)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุนุมาญะฮ์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเสากระดูกในสายรายงานหลายคน สอดคล้องกับอัลมุญซิรีย์ ในอัตตัจรียิบ วัตตัจรียิบ (1990 : 1/229) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับเสาเหี้ยหรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสองระดับ

หะดีษที่ 232 หน้า 293-294

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อบูสุรเราะฮ์ (รอคัยลลอฮ์ อันฮุ) ได้รายงานว่า “ครั้งหนึ่งในระหว่างที่สนทนากับบรรดาสาวก ได้มีการกล่าวถึงลัษณะตุ้ลกอดร์ ท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้สอบถามว่า “วันนี้เป็นวันอะไร” พวกเขาตอบว่าวันที่ 22 เดือนรอมฎอน ท่านศาสดา (ศอลฯ) จึงกล่าวว่า “จงแสวงหาคืนลัษณะตุ้ลกอดร์ในคืนที่ถัดไปจากวันนี้เถิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَفْصٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السُّلَمِيُّ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ طَهْمَانَ عَنْ عَبْدِ بْنِ إِسْحَقَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ الزُّهْرِيِّ عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُنَيْسٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ «كُنْتُ فِي مَجْلِسِ بَنِي سَلَمَةَ وَأَنَا أَصْغَرُهُمْ فَقَالُوا مَنْ يَسْأَلُ لَنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَذَلِكَ صَبِيحَةَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ مِنْ رَمَضَانَ فَخَرَجْتُ فَوَافَيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْمَعْرَبِ ثُمَّ قُمْتُ بِبَابِ بَيْتِهِ فَمَرَّ بِي فَقَالَ ادْخُلْ فَدَخَلْتُ فَأْتَيْتُ بَعْشَائِهِ فَرَأَيْتُ أَكْفُ عَنْهُ مِنْ قَلْبِهِ فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ نَاوِلْنِي نَعْلِي فَقَامَ وَقُمْتُ مَعَهُ فَقَالَ كَأَنَّ لَكَ حَاجَةً قُلْتُ أَجَلُ أُرْسَلَنِي إِلَيْكَ رَهْطٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ يَسْأَلُونَكَ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ فَقَالَ كَمْ اللَّيْلَةُ فَقُلْتُ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ قَالَ هِيَ اللَّيْلَةُ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ أَوْ الْقَابِلَةُ يُرِيدُ لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อะหมัด เป็น หัฟศ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 78/27)
2. หัฟศ เป็น อับดิลลาฮ์ เป็น รอซิด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 172/1408)
3. อิบรอฮีม เป็น ฎะฮ์มาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 90/189)
4. อับบาด เป็น อิสฮาก (อับดุลเราะฮ์มาน) : صدوق يهم (al-'Asqalani, 1991 : 336/3800)
5. มุฮัมมัด เป็น มุสลิม : إتقانه و جلالته و متفق على (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
6. ฎอมนเราะฮ์ เป็น อับดิลลาฮ์ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 280/2990)
7. อับดุลลอฮ์ เป็น อุญัยศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 296/3216)

ศักรียุ้หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1171) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อุญัยศ และ al-Bayhaqi ในซุบอุนอิมาน (n.d. : 8/188) al-Tabrani ในมูญัหม์ อัลกะบีร (1980 : 6/424)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค และมักบุล แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่ รายงานโดยเศาะหาบะฮ์ท่านเดียวกันที่อยู่ในระดับเศาะเหียะห์มาสนับสนุนจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็น หะดีษหะสันเศาะเหียะห์ หรือเศาะเหียะห์ลิฆอยริศกีได้ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์ ลุณนออบีดาวูด (1379) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 233 หน้าที่ 294

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุชาร (รอดิยัลลอฮู อันฮู) ได้รายงานว่าเขาได้สอบถามท่านศาสดา (ศอลฯ) ว่าลี้ ละตุ้ลกอคร์นั้นถูกประทานลงมาเฉพาะในช่วงเวลาท่านศาสดา (ศอลฯ) มีชีวิตอยู่หรือว่ามันจะยังคง ดำเนินต่อไปหลังจากท่านอีก ท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวตอบว่า มันจะยังคงดำเนินต่อไปจนกระทั่ง ถึงวันกิยามะฮ์ จากนั้นฉันจึงถามขึ้นว่า มันจะมีมาในส่วนของเดือนรอมฎอน ท่านศาสดา (ศอลฯ) จึงกล่าวตอบว่า จงแสวงหามันในลิบคีนแรกและลิบคีนสุดท้าย” หลังจากนั้นท่านศาสดา (ศอลฯ) ก็วนอยู่กับการทำงานอื่นๆ ของท่าน ฉันจึงคอยหาโอกาสอื่นเพื่อถามต่อไปว่า ในส่วนของลิบ คีนเหล่านั้นที่คืนลี้ละตุ้ลกอคร์จะมา” จากการนี้ท่านศาสดา (ศอลฯ) บังเกิดความโกรธกับฉันอย่าง มาก ดังที่ท่านไม่เคยมาก่อน และกล่าวขึ้นว่า ถ้าหากเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ที่จะให้มันเป็น ที่รู้แล้วทำไมพระองค์จึงไม่บอกกับเราเล่า จงแสวงหามันในระหว่างเจ็ดคืนสุดท้ายและอย่ามาถามฉัน อีก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، حدثنا أبو بكر محمد بن أحمد بن بالويه ، حدثنا موسى بن الحسن بن عباد ، ومحمد بن غالب بن حرب ، قالوا : حدثنا أبو حذيفة ، حدثنا عكرمة بن عمار ، ح ، وأخبرنا أبو عبد الله ، أخبرني أبو الحسين أحمد بن محمد السمرقندي ، حدثنا محمد بن نصر ، حدثنا محمد بن المثني ، حدثنا عبد الرحمن بن مهدي ، حدثنا عكرمة بن عمار ، عن سماك الحنفي وهو أبو زميل ، حدثني مالك بن مرثد ، عن أبيه ، قال : سألت أبا ذر فقلت : سألت رسول الله عن ليلة القدر ؟ قال : أنا كنت أسأل الناس عنها ، قال : قلت : يا رسول الله ، أخبرني عن ليلة القدر في رمضان أو في غيره ؟ قال : « بل هي في رمضان » ، قال : قلت : يا رسول الله تكون مع الأنبياء ما كانوا فإذا قبض الأنبياء رفعت أم هي إلى يوم القيامة ؟ قال : « لا ، بل هي إلى يوم القيامة » ، قال : فقلت : يا رسول الله ، في أي رمضان هي ؟ قال : « التمسوها في العشر الأول والعشر الأواخر » قال : ثم حدث رسول الله صلى الله عليه وسلم فاهتبلت غفلته ، فقلت : في أي العشرين ؟ قال : « التمسوها في العشر الأواخر لا

تسألني عن شيء بعدها » ، ثم حدث رسول الله صلى الله عليه وسلم وحدث فاهتبلت غفلته ، فقلت : يا رسول الله ، أقسمت عليك لتخبرني أو لما أخبرتني في أي العشر هي ؟ قال : فغضب علي غضبا ما غضب علي مثله لا قبله ولا بعده ، فقال : «إن الله لو شاء لأطلعكم عليها التمسوها في السبع الأواخر»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อัลहाكيم อัลนัยสาบูนีย์ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. มุฮัมมัด เบ็น อะหฺมัด บัลลัยฮฺ : الإمام المفيد (al-Dhahabi, Siyar A‘lam al-Nubala’, : 15/419)
3. มุซา เบ็น อัลหะสัน : لا بأس به (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 13/49)
4. มุฮัมมัด เบ็น ซอลิบ เบ็น ห์ريب : ثقة مأمون (al-‘Asqalani, Lisan : 6/394)
5. อับดุลฮุซัยฟะฮฺ : صدوق سئ الحفظ (al-‘Asqalani, 1994 : 2/228)
6. อิกริมะฮฺ เบ็น อัมมาร : صدوق يغلط (al-‘Asqalani, 1994 : 1/685)

1. อับดุลฮุซัยฟะฮฺ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, : 3/1039)
2. อับดุลฮุซัยฟะฮฺ อะหฺมัด เบ็น มุฮัมมัด : (al-‘Asqalani, 1994)
3. มุฮัมมัด เบ็น นัศร : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 2/140)
4. มุฮัมมัด เบ็น อัลมุฮันนา : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1994 : 2/129)
5. อับดุลเราะหฺมาน เบ็น มะฮฺดีฮฺ : ثقة ثبت حافظ (al-‘Asqalani, 1994 : 1/592)
6. อิกริมะฮฺ เบ็น อัมมาร : صدوق يغلط (al-‘Asqalani, 1994 : 1/685)
7. สิมาค อัลหะนะฟีฮฺ : ليس به بأس (al-‘Asqalani, 1994 : 1/395)
8. มาลิก เบ็น มिरยัด : ثقة (al-‘Asqalani, 1994 : 2/155)
9. มिरยัด เบ็น อับดุลฮุซัยฟะฮฺ : ثقة فقيه (al-‘Asqalani, 1994 : 2/168)
10. อับดุลฮุซัยฟะฮฺ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1994 : 2/395)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 8/184) จากสายรายงานของ อับดุลฮุซัยฟะฮฺ และ al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (n.d. : 4/139) Ibn Khuzaymah (n.d. : 2170)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหฺหัลอิหมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลहाكيم เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุก และลาบะอะชะบิฮิ สอดคล้องกับอับนุ หะญูร อัลฮัส

เกาะลानीซ์ ในมุกตะศอร อัลบัจซาร (1/430) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับหะสัน แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมออริษ

หะดีษที่ 234 หน้าที่ 294

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งได้มีรายงานไว้ว่าท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้บอกกับสาวกท่านหนึ่งว่าลัษละตุ้ล กอดร์นั้นตรงกับวันที่ 23

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ «قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي بَادِيَةً أَكُونُ فِيهَا وَأَنَا أَصَلِّي فِيهَا بِحَمْدِ اللَّهِ فَمُرْنِي بَلِيَّةٍ أَنْزَلَهَا إِلَيَّ هَذَا الْمَسْجِدِ فَقَالَ أَنْزَلَ لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ « فَقُلْتُ لِأَبْنِهِ كَيْفَ كَانَ أَبُوكَ يَصْنَعُ قَالَ كَانَ يَدْخُلُ الْمَسْجِدَ إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْهُ لِحَاجَةٍ حَتَّى يُصَلِّيَ الصُّبْحَ فَإِذَا صَلَّى الصُّبْحَ وَجَدَ دَابَّتَهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ فَجَلَسَ عَلَيْهَا فَلَحِقَ بِبَادِيَتِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อะหฺมัด เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น ยูनुส : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 81/63)
2. ชุฮัยษฺ เป็น มุอาวีเยฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 218/2051)
3. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก เป็น ยะสาร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 467/5725)
4. มุฮัมมัด เป็น อิบรอฮีม เป็น อัลฮาริช : ثقة له أفراد (al-'Asqalani, 1991 : 465/5691)
5. อิบน์ อับดุลลอฮฺ เป็น อุন্নัยศ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 280/2990)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อุन्नัยศ อัลญุฮะนีซ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 296/3216)

ศักรียญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย Abu Dawud (1969 : 1172) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อุन्नัยศ และ Malik (n.d. : 614) Ibn Khuzaymah (n.d. : 2014) al-Bayhaqi ในซุอุนุคอิมาน (n.d. : 8/188) ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 4/310) al-Tabrani ในมูญัมม อัลเอาศัฎ (1987 : 6/424)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อิสฮาก เป็น ยะฮาร เป็นผู้ที่เศาะดูก และอินนุ อับดุลลาฮฺ เป็น อุญัยศฺ เป็นผู้ที่มักบูล แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นที่อยู่ในระดับเศาะเหียะห์จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอริศฺ หรือสามารถเรียกได้อีกประเภทหนึ่งคือหะสันเศาะเหียะห์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (2094) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 235 หน้าที่ 293

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอินนิ อับบาซ ได้เล่าว่า ครั้งหนึ่งในขณะที่ฉันกำลังหลับอยู่มีบางคนได้กล่าวกับฉันในความฝันว่า จงลุกขึ้นเถิด นี่คือการคืนละตุ้ลกออ์รฺ ฉันจึงลุกขึ้นและรีบไปหาท่านศาสดา (ศอลา) เมื่อไปถึงฉันได้พบท่านกำลังละหมาดอยู่ คิณนั้นมันเป็นคิณที่ 23”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَفَانُ حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ قَالَ أَخْبَرَنَا سِمَاكٌ عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ «أُتَيْتُ وَأَنَا نَائِمٌ فِي رَمَضَانَ فَقِيلَ لِي إِنَّ اللَّيْلَةَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ قَالَ فَقُمْتُ وَأَنَا نَاعِسٌ فَتَعَلَّقْتُ بِبَعْضِ أَطْنَابِ فُسْطَاطِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأِذَا هُوَ يُصَلِّي فَتَنَظَّرْتُ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ فَإِذَا هِيَ لَيْلَةُ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. อัฟฟาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. อบูอัลอะหฺมัด ศัลลาม เป็น สุลีม : ثقة متقن صاحب حديث (al-'Asqalani, 1991 : 261/2703)
3. สิมาก เป็น หัรบ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 255/2624)
4. อิกริมะฮฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น อัลฮาริษ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 396/4671)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาซ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึจัญหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ahmad (2001 : 2302, 2547) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาซ และ al-Tabrani ในมูญญิม อัลกะบีร (1980 : 11612) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 2/488)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากลิมาค เป็น หัรบ เป็นผู้ที่เสาะหาคู ซึ่งอัลฮัยษะมีษ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (3/176) ระบุว่า ผู้รายงานของอะหฺมัด เป็นผู้รายงานที่เสาะหะหะ และ อัลอิรอกี๊ ในลัษตะตุลกอคร (39) ก็กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า ผู้รายงานของเขาเป็นผู้รายงานที่เสาะหะหะ ดังนั้นหะดีษบทนี้จึงอยู่ในระดับหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 236 หน้าที่ 294

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานของกระแสอื่นๆ คืบที่ 24 คืบลัษตะตุลกอคร

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ دَاوُدَ حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ عَنْ أَبِي الْخَيْرِ عَنِ الصُّنَابِحِيِّ عَنْ بِلَالٍ « أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةٌ أَرْبَعٌ وَعِشْرِينَ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. มุซา เป็น ดาวูด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น ละฮียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 319/3563)
3. ยะซีด เป็น อิบิหะบิบ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 600/7701)
4. อิบิ อัลคออริ มิรัชด เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 524/6547)
5. อัลศุนาบิซีย อับดุลเราะหฺมาน เป็น อุสัยละฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 346/3952)
6. บิลาล เป็น เราะบาหฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 129/779)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ahmad (2001 : 23890) จากสายรายงานของบิลาล เป็น เราะบาหฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เป็น ละฮียะฮฺ เป็นผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีษ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (3/176) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับหะสัน

หะดีษที่ 237 หน้า 303

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ (รอคียัลลอฮฺ อันฮา) รายงานว่า ในระหว่างสิบหลังของเดือนรอมฎอน ท่านศาสดา (ศอลฯ) จะผูกมัดกางเกงของท่าน ไว้อย่างหนาแน่น และตื่นอยู่ตลอดทั้งคืนและทำการปลุกครอบครัวของท่าน (เพื่อจุมุ่งหมายของการทำอิบาคะฮ์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِي يَعْفُورٍ عَنْ أَبِي الضُّحَى عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ شَدَّ مِنْزَرَهُ وَأَحْيَا لَيْلَهُ وَأَيَّقَطَ أَهْلَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น ญะฟัร : ثقة ثبت إمام (al-'Asqalani, 1991 :403/4760)
2. สุฟยาน เป็น อุยัยนะฮฺ : ثقة حافظ فقيه إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 :245/2451)
3. อับยะฮฺ อับดุลเราะห์มาน เป็น อุบัยด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 346/3942)
4. อับดุลมุฮัมมัด มุสลิม เป็น ศุบัยหฺ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 530/6632)
5. มัสรูก เป็น อัลอัญญะดะฮฺ : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 528/6601)
6. อาอิชะฮฺ : صحابية : أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตำราที่อ้างอิงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 2024) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ Muslim (1953 : 1174) Abu Dawud (1969 : 1376) al-Nasa'i (1990 : 1638) Ibn Majah (n.d. : 1443) al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮ์มาน (2003 : 3501) Ibn Hibban (1993 :3506)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮฺ

หะดีษที่ 238 หน้า 306

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อะดิษบทหนึ่งซึ่งท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวว่า “บุคคลใดก็ตามที่เขาทำเอียะติกาฟในสิบวันสุดท้ายของเดือนรอมฎอน ผลบุญสำหรับเขาก็คือการทำฮัจญ์สองครั้งและอุมเราะฮ์สองครั้ง และผู้ใดก็ตามที่เขาทำเอียะติกาฟจากมัฆริบถึงอิซา โดยมีได้ทำสิ่งใดเลยนอกจากการละหมาดและอ่านอัลกุรอาน อัลลอฮ์จะทรงเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งไว้ให้กับเขาในสวรรค์ชั้นนนะฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو طاهر الفقيه ، أخبرنا أبو طاهر المحمدآبادي ، حدثنا أحمد بن يوسف السلمي ، حدثنا سعيد بن سليمان ، حدثنا هياج ، حدثنا عنبة بن عبد الرحمن بن سعيد بن العاص ، عن محمد بن زاذان ، عن علي بن حسين ، عن أبيه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «مَنْ اعْتَكَفَ عَشْرًا فِي رَمَضَانَ كَانَ كَحَجَّتَيْنِ وَعُمْرَتَيْنِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อับดุลฮิร อัลฟะกีฮ์ : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 1/102)
2. อัลมุฮัมมัดออบาซีฮ์ มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 30/206)
3. อะหฺมัด เป็น ยูสุฟ : حافظ ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 86/130)
4. สะอิด เป็น สุลัยมาน อัลญอบีฮ์ : حافظ ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 237/2329)
5. อียาญ์ เป็น บิฏฏอม อัลตะมีมีฮ์ : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 576/7355)
6. อันบะสะฮ์ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : متروك رماه أبو حاتم بالوضع (al-‘Asqalani, 1991 : 433/5206)
7. มุฮัมมัด เป็น ซาซาน : متروك (al-‘Asqalani, 1991 : 478/5882)
8. อาลี เป็น หุสัยนุ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 400/4715)
9. หุสัยนุ เป็น อาลี เป็น อับดุลอิบ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 167/1334)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 8/492, 493) จากสายรายงานของหุสัยนุ เป็น อาลี

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน เนื่องจากอันบะฮะฮุ เป็น อับดุลเราะห์มาน เป็นผู้ที่มีตรรก สอดคล้องกับอัลฮัยษะมี๊ ในมััจญ์มะอ์ อัชชะวาอิด (3/176) ที่ระบุว่าในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ชื่อมุฮัมมัด เป็น ชาดาน เป็นผู้ที่มีตรรก ซึ่งผู้รายงานที่มีคุณสมบัติหะดีษดังกล่าวเมื่อรายงานหะดีษจะมีสถานภาพเป็นหะดีษฎะอ์อิฟฎิดัน

หะดีษที่ 239 หน้าที่ 312

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ล้มละลายจากในหมู่มุมมะฮ์ของฉันก็คือบุคคลผู้นั้นที่เขาจะต้องไปปรากฏตัวในวันกิยามะฮ์ โดยนำเอาคุณธรรมความดีของเขา เช่น การละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคทาน อย่างไรก็ตามเขาได้สบบสาบานต่อบุคคลบางคน ได้กล่าวหาบุคคลบางคนในทางที่ผิด และได้ทำให้บุคคลต้องได้รับความเจ็บปวด ด้วยกับผลลัพธ์ที่ว่า บุคคลเหล่านี้ทั้งหมด จะต้องก้าวออกมาด้วยหน้าด้วยกับกิจกรรมที่ต่อต้านตัวเขา และเป็นพยานต่อต้านตัวเขา เพื่อเป็นการลงโทษ คุณธรรมความดีของเขาจะถูกถอนออกไปและมอบให้กับคนที่เขาได้เคยล่วงละเมิดไว้นั้น ในลักษณะเช่นนี้บาปของผู้คนเหล่านั้นจะถูกโยนใส่ที่ตัวเขา (ในเมื่อเขาไม่สามารถจะจ่ายการถูกลงโทษของเขาได้ทั้งหมด เนื่องจากคุณธรรมความดีของเขาต้องหมดลง) ถึงกระนั้นในลักษณะเช่นนี้ เขาก็จะต้องเข้าสู่ขุมนรก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ قَالَا حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ وَهُوَ ابْنُ جَعْفَرٍ عَنِ الْعَلَاءِ عَنِ أَبِيهِ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ فَقَالَ إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. กุศัยบะฮุ เป็น สะฮีด : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อาลี เป็น หุจญ์ริน : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1991 : 399/4700)

3. อิสมาอีล เป็น ญะอ์ฟิร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 106/431)
4. อัลอะลาอู เป็น อับดุลเราะห์มาน : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 435/5247)
5. อับดุลเราะห์มาน เป็น ษะอ์กูบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 353/4046)
6. อนุสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 2581) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮ์ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2418) Ibn Hibban (1993 :4394) Ahmad (2001 : 8414) al-Bayhaqi ในชุกุบลอิมาน (n.d. : 1/303, 344)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริษฺ หะดีษเดียวกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลอะลาอู เป็น อับดุลเราะห์มาน เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริษฺ

หะดีษที่ 240 หน้าที่ 312

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศอลฯ) จึงจำเป็นจะต้องนำเอาพยานมายืนยันว่าพวกเขาได้เคยกล่าวไว้ว่า “แน่แท้เจ้าจะต้องถูกถามเกี่ยวกับฉัน (และภารกิจของฉัน) ดังนั้น จงเป็นพยานเถิดว่าฉัน ได้เทศนาศาสนันั้นไปแล้ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ عَنْ بَهْزٍ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي قَالَ «أُتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ مَا أُتَيْتُكَ حَتَّى حَلَفْتُ أَكْثَرَ مِنْ عَدَدِ أَوْلَاءِ وَضَرْبِ إِحْدَى يَدَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى أَنْ لَا آتِيكَ وَلَا آتِي دِينِكَ وَإِنِّي قَدْ جِئْتُ أَمْرًا لَا أَعْقِلُ شَيْئًا إِلَّا مَا عَلَّمَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِ اللَّهِ بِمِ بَعَثَكَ رَبُّنَا إِلَيْنَا قَالَ بِالْإِسْلَامِ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا آيَةُ الْإِسْلَامِ قَالَ أَنْ تَقُولَ أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَتَخَلَّيْتُ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَكُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى مُسْلِمٍ مُحَرَّمٌ أَحْوَانٌ نَصِيرَانِ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ مُشْرِكٍ يُشْرِكُ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ عَمَلًا أَوْ يُفَارِقُ الْمُشْرِكِينَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ مَا لِي أُمْسِكُ بِحُجْرِكُمْ عَنِ النَّارِ أَلَا إِنَّ رَبِّي دَاعِيٌّ وَإِنَّهُ سَائِلِي هَلْ بَلَغْتَ عِبَادِي وَأَنَا قَائِلٌ لَهُ رَبُّ قَدْ بَلَغْتَهُمْ أَلَا فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْعَائِبَ ثُمَّ إِنَّكُمْ مَدْعُوُونَ وَمُقَدَّمَةٌ أَفْوَاهُكُمْ بِالْفِعْدَامِ

وَأَنَّ أَوَّلَ مَا يُبَيَّنُ وَقَالَ بِوَأَسْطِ يُتْرَجِمُ قَالَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ عَلَى فَخْذِهِ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا دِينُنَا قَالَ هَذَا دِينُكُمْ وَأَيْتِمَا تُحْسِنُ يُكْفِكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ยะหฺยา เป็น สะอีด เป็น ฟิรฎุก : ثقة متقن حافظ إمام قدوة (al-'Asqalani, 1991 : 591/7557)
2. บะฮฺซัน เป็น หะกิม เป็น มุอาวียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 128/772)
3. หะกิม เป็น มุอาวียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 177/1478)
4. มุอาวียะฮฺ เป็น หัยยะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 537/6755)

ศักริยะฮฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (n.d. : 4/41) จากสายรายงานของมุอาวียะฮฺ เป็น หัยยะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากบะฮฺซัน เป็น หะกิม และหะกิม เป็น มุอาวียะฮฺ เป็นผู้ที่เสาะถูก สอดคล้องกับอัลบะฆะวะรียฺ ในซัรหฺ อัลสุนนะฮฺ (7/500) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 241 หน้าที่ 312-313

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในบุคอรียฺ หะดีษบทหนึ่งว่า “นบีนุฮฺ (อลัยฮิสลาม) จะถูกเรียกมาถามว่า “เจ้าได้เทศนาศาสน์ในวิธีที่เหมาะสมแล้วหรือยัง ท่านจะกล่าวตอบว่า ใช่ ข้าพระองค์ได้กระทำแล้ว ดังนั้น อูมมะฮฺของท่านจะถูกถามว่า เขาได้เทศนาศาสน์แล้วหรือยัง พวกเขาทั้งหลายจะตอบว่า ไม่มีผู้ใดนำเอาข่าวดีมายังพวกเราหรือมีผู้ใดมาตักเตือนเลย จากนั้นท่านนบีนุฮฺจะถูกเรียกมา เพื่อให้ให้นำเอาพยานยืนยันสักอย่างหนึ่ง ท่านจะเรียกหาอูมมะฮฺของท่านศาสน์ตามุฮัมมัด (ศอลฯ) อูมมะฮฺนี้จะถูกเรียกมาข้างหน้าและพวกเขาจะเป็นพยานให้ ถึงหลักฐานในความจริงของนบีนุฮฺ (อลัยฮิสลาม)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ رَاشِدٍ حَدَّثَنَا جَرِيرٌ وَأَبُو أُسَامَةَ وَاللَّفْظُ لِحَرِيرٍ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ وَقَالَ أَبُو أُسَامَةَ حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «يُدْعَى نُوحٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ

لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَبِّ فَيَقُولُ هَلْ بَلَّغْتَ فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَقَالُ لِأُمَّتِهِ هَلْ بَلَّغْتُمْ فَيَقُولُونَ مَا آتَانَا مِنْ نَذِيرٍ فَيَقُولُ مَنْ يَشْهَدُ لَكَ فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ فَتَشْهَدُونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ { وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا } فَذَلِكَ قَوْلُهُ حَلَّ ذِكْرَهُ { وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا } وَالْوَسْطُ الْعَدْلُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. ยูสุฟ เบ็น มุซา เบ็น รอซิด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 612/7887)
2. ญะรีร เบ็น อับดุลหะมิด อัลฏอบีซี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 139/916)
3. ออบูสามะฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 177/1487)
4. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
5. ออบูสลิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบูสะอีด อัลคุดรีซี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

แท้จริงญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 4127, 3091, 6803) จากสายรายงานของอบูสะอีด อัลคุดรีซี และ al-Tirmidhi (n.d. : 2961) อิบน์ อับฮัยบะฮ์ (7/419) al-Bayhaqi ในซุฮูบลอ์มาน (n.d. : 1/287) Ibn Hibban (1993 :6585)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยูสุฟ เบ็น มุซา เบ็น รอซิด เป็นผู้ที่จะเศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮ์ โดยที่อัลติรมิซีย์ (2961) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 242 หน้าที่ 313

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในรายงานบางกระแสของหะดีษนี้ อุมมะฮ์นี้จะถูกย้อนถามว่า พวกเจ้าทราบได้อย่างไรว่า นบีญุฮ์ (อัลยฮิสลาม) ได้เทศนาคำบัญชาของอัลลอฮ์แล้ว ในเมื่อเจ้ามิได้อยู่ในขณะนั้น เขาทั้งหลายจะตอบว่า นบีของเราได้แจ้งให้เราทราบถึงเรื่องนี้แล้ว คัมภีร์แห่งสวรรค์ได้ถูกวะฮีย์มาให้กับท่าน แจ้งให้เราทราบถึงเรื่องนั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ وَأَحْمَدُ بْنُ سِنَانَ قَالَا حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ أَبِي صَالِحٍ عَنِ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «يَجِيءُ النَّبِيُّ وَمَعَهُ الرَّجُلَانِ وَيَجِيءُ النَّبِيُّ وَمَعَهُ الثَّلَاثَةُ وَأَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ وَأَقَلُّ فَيَقَالُ لَهُ هَلْ بَلَغْتَ قَوْمَكَ فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَدْعَى قَوْمَهُ فَيَقَالُ هَلْ بَلَغْتُمْ فَيَقُولُونَ لَا فَيَقَالُ مَنْ يَشْهَدُ لَكَ فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ فَيَدْعَى أُمَّةَ مُحَمَّدٍ فَيَقَالُ هَلْ بَلَغْتَ هَذَا فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ وَمَا عَلِمْتُمْ بِذَلِكَ فَيَقُولُونَ أَخْبَرَنَا نَبِيُّنَا بِذَلِكَ أَنَّ الرَّسُولَ قَدْ بَلَغُوا فَصَدَّقْنَاهُ قَالَ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى {وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا}»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบน์มาญะฮฺ

1. ออบุกรัยบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. อะหฺมัด เป็น สีนาน : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 80/44)
3. ออบุมุอาวียะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
4. อัลอะอะมัช : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
5. ออบุศอลิหฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบุสะอิด อัลคุดรียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 4274) จากสายรายงานของออบุสะอิด อัลคุดรียฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์มาญะฮฺ เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลิตะฮฺอัลเศาะฮิหะฮฺ (5/447) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์

หะดีษที่ 243 หน้าที่ 315

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่า ท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวว่า “ในวัน กิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงเรียกผู้ศรัทธาคนหนึ่งให้เข้ามาใกล้กับพระองค์ และจะทรงรูดม่านปิดไว้โดยไม่มีผู้ใดเห็นได้ อัลลอฮ์จะทรงเตือนเขา

ถึงความผิดในทุกๆ ข้อหาของเขา ซึ่งเขาก็จะต้องยอมรับมัน เมื่อได้เห็นถึงความผิดของเขาว่ามันมากมายก่ายกองเหลือเกิน บุคคลผู้นั้นจะรู้สึกว่าเขาได้ประสบกับความตกต่ำและพินาศแล้ว แต่อัลลอฮ์จะทรงตรัสกับเขาว่า โลกนั้นเข้าได้ปกปิดความผิดของเจ้าไว้ และในวันนี้ก็เช่นกัน ข้าจะซ่อนมันทั้งหมดไว้ และอภัยให้กับเจ้า ภายหลังจากนั้นบันทึกแห่งความดีของเขาก็จะถูกมอบให้กับเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا يعقوب بن إبراهيم، حدثنا ابن عُلَيَّةَ، حدثنا يونس بن عُبيد، عن حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ قَالَ: قَالَ أَبُو بَرْدَةَ: قَالَ أَبُو مُوسَى هُوَ الْأَشْعَرِيُّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ-: يُدْعَى الْمُؤْمِنُ لِلْحِسَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَعْرَضُ عَلَيْهِ رَبُّهُ عَمَلَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ، فَيَعْتَرِفُ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، عَمَلْتُ عَمَلْتُ عَمَلْتُ، قَالَ: فَيَغْفِرُ اللَّهُ لَهُ ذُنُوبَهُ، وَيَسْتَرُهُ مِنْهَا. قَالَ: فَمَا عَلَى الْأَرْضِ خَلْقِيَّةٌ تَرَى مِنْ تِلْكَ الذُّنُوبِ شَيْئًا، وَتَبْدُو حَسَنَاتِهِ، فَوَدَّ أَنْ النَّاسَ كُلَّهُمْ يَرَوْهَا، وَيُدْعَى الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُ لِلْحِسَابِ، فَيَعْرَضُ رَبُّهُ عَلَيْهِ عَمَلَهُ، فَيُحْجَدُ وَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ، وَعَزَّتْكَ لَقَدْ كَتَبَ عَلَيَّ هَذَا الْمَلِكُ مَا لَمْ أَعْمَلْ. فَيَقُولُ لَهُ الْمَلِكُ: أَمَا عَمَلْتَ كَذَا، فِي يَوْمٍ كَذَا، فِي مَكَانٍ كَذَا؟ فَيَقُولُ: لَا وَعَزَّتْكَ أَيُّ رَبِّ مَا عَمَلْتُهُ. فَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ خُتِمَ عَلَيْهِ فِيهِ. قَالَ أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ: فَإِنِّي أَحْسَبُ أَوَّلَ مَا يَنْطِقُ مِنْهُ الْفَخْدُ الْيَمْنَى، ثُمَّ تَلَا { الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุญะรียร์

1. ยะอฺกูบ เป็น อิบนุอัสมีม เป็น กะษีร์ : وكان من الحفاظ (al-'Asqalani, 1991 : 607/7812)
2. อิบนุ อุลัยยะฮฺ อิศมาอิล เป็น อิบนุอัสมีม เป็น มิกลัม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 105/416)
3. ยูनुส เป็น อุบัยดฺ : ثقة ثبت فاضل ورع (al-'Asqalani, 1991 : 613/7909)
4. หุมัยด์ เป็น ฮิลาล : ثقة عالم (al-'Asqalani, 1991 : 621/7952)
5. อับนุรคะฮฺ เป็น อับีมูซา อัลอัชอะรียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 621/7952)
6. อับนุมุซา อัลอัชอะรียฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 318/3542)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Jarir al-Tabri ในตัฟสีร์ (23/17) และปรากฏในการบันทึกของ Ibn Kathir ในตัฟสีร์ (n.d. : 6/587)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานหะดีษของอิบนุ ญะรียร์ เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิใช่เศาะอูดคล็องกับอัลฮัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (n.d. : 6/482) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 244 หน้า 316

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวว่า “ผู้ใดก็ตามที่เขายังคงตื่นอยู่เพื่อทำอิบาดะฮ์ในคืนนี้ (ก่อนวันอีด) เพื่อมุ่งหวังที่จะให้ได้รับการประทานรางวัล หัวใจของเขาจะไม่ตายในวันที่ซึ่งหัวใจทั้งหลายจะตาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الْمَرَارِيُّ بْنُ حَمُوِيَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُصَنِّفِ حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ «عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَامَ لَيْلَتِي الْعِيدَيْنِ مُحْتَسِبًا لِلَّهِ لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อนุอะหฺมัด อัลมัรอรฺ เป็น ฮัมมุยะฮฺ : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1991 : 524/6545)
2. มุฮัมมัด เบ็น อัลมุศอฟฟา : صدوق له أوهام و كان يدلس (al-‘Asqalani, 1991 : 507/6304)
3. บะกียะฮฺ เบ็น อัลวะลีด : صدوق كثير التدليس عن الضعفاء (al-‘Asqalani, 1991 :126/734)
4. เขารุ เบ็น ยะซีด : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 135/861)
5. คอลิด เบ็น มะฮฺดาน : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 190/1678)
6. อนุอุมามะฮฺ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย Ibn Majah (n.d. : 1772) จากสายรายงานของอนุอุมามะฮฺ และ al-Bayhaqi ในซุอุนุลอีมาน (n.d. : 8/225) al-Tabrani ในมูญุม อัลเอาฮ์ฎ (1987 : 1/162)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากบะกียะฮฺ เป็น อัลวะลีด เป็นผู้ที่ปกปิดในการรายงานเป็นจำนวนมาก และการรายงานโดยใช้สำนวน "عن" สอดคล้องกับอัลมุญะฮิรียฺ ในอัตศัรหิมวัตศัรฮิบ (1990 : 2/158) ที่ระบุว่า ผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ ยกเว้นบะกียะฮฺ เป็น อัลวะลีด เป็นมุตัลลิส ส่วนอัลนะวะวียฺ ในอัลकुลาเศาะฮฺ (2/847) และอัลอิรอกียฺ ในศัคริจญ์ อัลอิหฺยาอฺ (1/475) ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ็อฟ

หะดีษที่ 245 หน้าที่ 316

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานว่า “ท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดก็ตามที่เขาตื่นขึ้นเพื่อทำอิบะดะฮฺในคืนดังกล่าวนี้จะได้เข้าสวนสวรรค์ นั่นคือคืนลัยละตุ้ลตุ้ลวียะฮฺ (คืนหลังวันที่เจ็ดชุลฮิจญะฮฺ) ลัยละตุ้ลอรอฟะฮฺ (คืนหลังวันที่แปดชุลฮิจญะฮฺ) ลัยละตุ้ลนะฮฺรี (คืนหลังวันที่เก้าชุลฮิจญะฮฺ) คำคินก่อนวันอิดีลฟิตรี และคำคินก่อนถึงวันที่สิบห้าแห่งเดือนชะอฺบาน

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسن الخشاب نا نصر بن إبراهيم بن نصر لفظا بيت المقدس في شهر رمضان سنة سبعين وأربعمائة أنا أبو جعفر محمد بن أحمد الأماطي أنا أبو إسحاق إبراهيم بن محمد المطهري أنا أبو محمد عبد الله بن أبي يحيى الإمام نا أبو يعقوب البحري الجرجاني نا علي بن نصير نا سويد بن سعيد حدثني عبد الرحيم بن زيد العمي عن أبيه عن وهب بن منبه عن معاذ بن جبل عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال «مَنْ أَحْيَا اللَّيْلِي الْأَرْبَعِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ لَيْلَةَ التَّرْوِيَةِ وَلَيْلَةَ عَرَفَةَ وَلَيْلَةَ النَّحْرِ وَلَيْلَةَ الْفِطْرِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะสะกีร์

1. อบุลหะสัน อัลคอซฆาบ : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/92)
2. นัศรฺ เป็น อิบรอฮีม : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/92)
3. อญูอะฮฺ มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/92)
4. อญูอิสหาก อิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/93)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อปียะห์ยา : (al-‘Asqalani, Lisan : 4/373) قاله البخاري
6. อญูอะฮฺ อัลบะหฺรี อัลญูญานียฺ : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/92)
7. อาลี เป็น นะซีร์ : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 43/92)

8. สุวัยคุ เป็น สะอฺดิ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 260/2690)
9. อับดุลรอฮีม เป็น เซค : كذبه ابن معين ، متروك (al-'Asqalani, 1991 : 354/4055)
10. เซค เป็น อัลหะวารีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 223/2131)
11. วะฮฺบ เป็น มั่นบะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 585/7485)
12. มุอาซุ เป็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตัดรียงญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn 'Asaqr ในตารีค ดิมัชกฺ (2008 : 43/93) จากสายรายงานของ มุอาซุ เป็น ญะบัล

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อะสะกีร์ เป็นหะดีษเงาะฮ์ฟญุด คัน เนื่องจากอับดุลรอฮีม เป็น เซค เป็น อัลหะวารีย์ เป็นผู้ที่มั้ดรูค แต่เมื่อพิจารณาถึงความหมายของ หะดีษแล้วพบว่า ไม่มีหลักฐานใดที่ยืนยันถึงการปฏิบัติของท่านนบีแม่แต่ครั้งเดียว จึงทำให้หะดีษ บทนี้มีสถานภาพเป็นหะดีษเมฆู๊วะหฺ สอดคล้องกับอัลชะฮะบีย์ ในตัลกีศ อัลอิลล อัลมุตะนาฮียะฮฺ (188) อัลอัลบานีย์ ในเงาะฮ์ฟอัลญามิอฺ (5358) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมฆู๊วะหฺ

5.4 คุณค่าการตีบท

หะดีษที่ 246 หน้าที่ 324

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ปรากฏในรายงานของอบูสุรเราะฮ์ว่า “ผู้ใดศึกษาเพียงการใช้วาทศิลปี โดย (หวัง) จะผูกใจมนุษย์ด้วยการใช้วาทะนั้นนั้น แน่นอนอัลลอฮ์มิทรงรับรองการลูแก่โทษ และการไถ่ถอน (ความชั่ว) สำหรับเขา (โดยอบูดาวูด และอัลมุญชีรีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا ابْنُ السَّرْحِ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ الضَّحَّاكِ بْنِ شَرْحَبِيلَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ
«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَعَلَّمَ صَرْفَ الْكَلَامِ لِيَسْبِيَ بِهِ قُلُوبَ الرِّجَالِ أَوْ النَّاسِ كَمْ يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อิบน์ อัลฮัรหุ อะหฺมัด เป็น อัมรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 83/85)
2. อิบน์ วัซซุบ : حافظ عابد ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. อับดุลลอฮ์ เป็น อัลมุศัซซิบ อัลกุรชีรีย์ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 323/3622)
4. อัลญะฮะหุหาค เป็น ชุเราะหฺบีล : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 279/2969)
5. อบูสุรเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4353) จากสายรายงานของอบูสุรเราะฮ์ และ al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (2003 : 4764)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่อง จากอัลญะฮะหุหาค เป็น ชุเราะหฺบีล เป็นผู้ที่เศาะดูก และอับดุลลอฮ์ เป็น อัลมุศัซซิบ อัลกุรชีรีย์ เป็นผู้ที่ มักบุล สอดคล้องกับอิบนุ หะญูร อัลฮัศเกาะลานีย์ ในฮิดาเยฮ์ อัลรุวัต (4/370) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ หะสัน

หะดีษที่ 247 หน้า ที่ 328

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากอบิดารคะฮ์ว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศอลา) ทรงตรัสว่า “พึงสังวร ฉันจะแจ้งแก่ท่านทั้งหลายถึงสิ่งที่ประเสริฐยิ่งกว่าระดับนั้น ยิ่งกว่าการถือศีลอด การให้ทาน และการละหมาด อบิดารคะฮ์กล่าวว่า พวกเขาจึงทูลว่า หามิได้ ข้าแต่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (โปรดแจ้งแก่เราเถิด) ท่านจึงกล่าวว่า คือ การสร้างสรรค์แก่นุษย์ และการอิฆาริชยานั้นเป็นการทำลายคุณธรรม (ประดุจใบมีด โกงขจัดเส้นผมจากศีรษะ) (โดยอบูดาวูด และติรมิซีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. อบูมุอาวียะฮ์ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อัลอะลาออะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. อัมรุ เป็น มุรเราะฮ์ฮ์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 426/5112)
5. สาลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 226/2170)
6. อุมมุ อัลคัรดาอ : زوج أبي الدرداء ثقة فقيهه (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
7. อบูดัรดาอ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตักรียอ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4273) จากสายรายงานของอบูดัรดาอ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2433) Ibn Hibban (1993 :5183)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิใช่เศาะเหียะฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลดัรฎิบวัตดัรฎิบ (1990 : 2814, 2827) ในเศาะเหียะห์อัลญามิอ (1987 : 2595) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 248 หน้าที่ 330

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และมีปรากฏในรายงานอื่นว่า “ผู้ใดไม่สามารถจะหักล้างด้วยวาจา แล้วเขาก็หักล้างด้วยจิตใจ แน่แน่นอนเขาย่อมปลอดภัย และนั่นคือระดับต่ำสุดของศรัทธา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ حَدَّثَنَا مَحَلَّدٌ قَالَ حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ مِعْوَلٍ عَنْ قَيْسِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَعَيَّرَهُ بِيَدِهِ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُعَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَعَيَّرَهُ بِلِسَانِهِ فَقَدْ بَرَأَ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُعَيِّرَهُ بِلِسَانِهِ فَعَيَّرَهُ بِقَلْبِهِ فَقَدْ بَرَأَ وَذَلِكَ أَوْضَعُ الْإِيمَانِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย์

1. อับดุลหะมีด เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 334/3774)
2. มัคลัด เป็น ยะซีด อัลกุรซีย์ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 524/6540)
3. มาลิก เป็น มิฆวัล : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 518/6451)
4. กอซศุ เป็น มุสลิม อัลญะดะลี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 458/5591)
5. ฏอริก เป็น ซิฮาบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 281/3000)
6. ออบุสะอิด อัลคุดรี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Nasa'i (1990 : 4923) จากสายรายงานของออบุสะอิด อัลคุดรี และ Abu Dawud (1969 : 4340) Ibn Majah (n.d. : 1060)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมัคลัด เป็น ยะซีด อัลกุรซีย์ เป็นผู้ที่เศาะคูก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺอัคร์นิบวัตต์ริศบ (1990 : 2302) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 249 หน้าที่ 330

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

และยังมีปรากฏในรายงานอื่นอีกว่า “ดั่งนั้นผู้ใดต่อสู้กับพวกเขา (ผู้ประพฤติชั่ว) ด้วยมือเขา ย่อมเป็นผู้ศรัทธา และผู้ใดต่อสู้กับพวกเขาด้วยลิ้น (วาจา) เขาย่อมเป็นผู้ศรัทธาเช่นกัน ไม่มีศรัทธาใด ๆ อีกเลยหลังจากนั้นแม้เพียงเท่าเมล็ดงาเดียว” (รายงานโดยมุสลิม และอัตตัจรีบ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي عَمْرُو النَّاقِدُ وَأَبُو بَكْرٍ بْنُ النَّضْرِ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ وَاللَّفْظُ لِعَبْدِ قَالُوا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ عَنِ الْحَارِثِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَكَمِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْمِسْوَرِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَيَسَّ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ خَرْدَلٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อัมรุ เป็น มุฮัมมัด เป็น บุคัยร : ثقة حافظ : (al-'Asqalani, 1991 : 426/5106)
2. ออบุบักรุ เป็น อัลนัจญร ฮาซิม เป็น อัลกอลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 625/7994)
3. อับดุล เป็น หุมียุด : ثقة حافظ : (al-'Asqalani, 1991 : 368/4266)
4. ชะอุกุบ เป็น อิบรอฮีม เป็น สะอูดิ : ثقة فاضل : (al-'Asqalani, 1991 : 607/7811)
5. อิบรอฮีม เป็น สะอูดิ : ثقة حجة : (al-'Asqalani, 1991 : 89/177)
6. สอลิหุ เป็น กัยसान : ثقة ثبت فقيه : (al-'Asqalani, 1991 : 273/2884)
7. อัลฮาริช เป็น ฟุฎัยล : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 147/1042)
8. ฉะอูฟิร เป็น อับดุลลอฮุ เป็น อัลหะกัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 140/944)
9. อับดุลเราะห์มาน เป็น อัลมิสวาร์ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 350/4005)
10. ออบุรอฟือ เมอลา เราะฮูต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 639/8090)
11. อับดุลลอฮุ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตำรียุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : 50) จากสายรายงานของอับดุลลอฮุ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีษะห์ เนื่องจากผู้รายงานให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในความมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 250 หน้าที่ 331

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานจากท่านหญิงไซหนับ บินดิยะห์ซัน กล่าวว่า ครั้งหนึ่งท่านรอซูลุลลอฮ์ได้เข้ามาหานางด้วยความตระหนกถึง พนางท่านกล่าวว่า ความวิตกกังวลจะเกิดแก่ชาวอาหรับ เนื่องจากความชั่วช้า แน่นอนขณะนีก้าแพง (ที่ปิดล้อม) ะยูดและมะยูดใกล้จะถูกเปิดฉากเช่นนี้ พนางท่านใช้นิวซี้ประกบกับนิวโป้งทำเป็นวงกลม ดังนั้น ฉัน (ไซหนับ) จึงกล่าวว่า เราจะประสบกับความพินาศด้วยหรือ ทั้งๆ ที่ในหมู่เรายังมีกลุ่มผู้ประกอบความดีอยู่ ท่านรอซูลุลลอฮ์กล่าวว่า ใช่แล้ว ถ้าเมื่อความสกลปรกระบาดอย่างมากมาย (รายงาน โดยอัลบุคอรี อัดดีรมีซี และอัดดีร์ฆิบ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عُقَيْلٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ حَحْشِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَرَعَا يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيُلِّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَّقَ بِإِصْبَعِهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ حَحْشٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْهَلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. ยะหฺยา เป็น บุคัยรุ (ยะหฺยา เป็น อับดุลลอฮ์) : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 592/7580)
2. อัลลัยษ : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
3. อุคัยลุ เป็น คอลิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 396/4665)
4. อิบนุ ซิฮาบ มุฮัมมัด เป็น มุสลิม : الفقيه الحافظ متفق (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. อูรวะฮ์ เป็น อัลซุบัยรุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
6. ซัยนับ เป็นติ อปีสะละมะฮ์ : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8595)
7. อุมมิ หะบิบะฮ์ เป็นติ อปีสุฟยาน : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8588)
8. ซัยนับ เป็นติ ญะหุซัน : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 747/8594)

คำกริยู่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 3097, 3331, 6535, 6602) จากสายรายงานของชัยนับ เป็นติ ญะหุซัน และ Muslim (1953 : 5128, 5129)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีษะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคิมเคาะฮุ

หะดีษที่ 251 หน้าที่ 333

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดากล่าวว่า เมื่อกลุ่มชนอิสรออีล ถลาลงสู่การฝ่าฝืน กลุ่มผู้รู้ของพวกเขาจึงห้ามปรามแต่พวกเขาก็ไม่เชื่อฟัง แล้วพวกเขา(ผู้รู้) ก็ยังนั่งร่วมวงสนทนากับพวกนั้น ยังร่วมกิน ร่วมดื่มกับพวกนั้น อัลลอฮ์ก็ทรงฟาดหัวใจของพวกเขาเข้าต่อกัน (คือมีความรักกลมกลืนไม่ตัดความเป็นเพื่อนจากกัน) และพระองค์ทรงสาปแช่งพวกเขาตามคำกล่าวของศาสดาอาวูด และอีซา บุตรท่านมรยัม ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืนและถ่วงละเมิด แล้วท่านรอซูลุลลอฮ์ก็นั่งลงฟังพนัก พลงกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้ซึ่งตัวฉันเองอยู่ในอำนาจแห่งพระองค์ ” (แน่นอนพวกเจ้ายังไม่บรรลุลูกคุณธรรมหรอก) ตราบจนพวกเจ้าชักนำผู้ธรรมสู่ความถูกต้องและดีงาม (จากหนังสืออัดดีร์มีบ เล่ม 3 หน้า 229)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ أَخْبَرَنَا شَرِيكَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ بَدِيْمَةَ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ « قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا وَقَعَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْمَعَاصِي نَهَتْهُمْ عُلَمَاؤُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوا فَجَالَسُوهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ وَوَاكَلُوهُمْ وَشَارَبُوهُمْ فَضْرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ وَعَنْهُمْ } عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ } قَالَ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ مُتَكَبِّئًا فَقَالَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى تَأْطُرُوهُمْ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดีร์มีชีฮ์

1. อับดุลลฮุ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 325/3641)
2. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
3. ชะริก เป็น อับดุลลฮุ เป็น อปีนะมิม : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 266/2788)

4. อาลี เป็น บะชีมะฮฺ : ʿAlī (al-‘Asqalani, 1991 : 398/4692)
5. อับดุลบัยยะฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : ʿAlī (al-‘Asqalani, 1991 : 656/8231)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : Ṣaḥābī (al-‘Asqalani, 1991 : 323/3613)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3047) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และ Ahmad (2001 : 3713)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เกาะอีฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมมีซียฺ เป็นหะดีษ*เกาะอีฟ* (มุรลัด ตาบีอื่น) เนื่องจากอับดุลบัยยะฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด ไม่ได้ยินหะดีษจากบิดาของเขาคืออับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด โดยที่อัคริมมีซียฺ (n.d. : 3047) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน เฆาะริบ แต่อัลมุบารอกฟูรียฺ ในตุหฺฟะฮฺ อัลอะฮฺวะซียฺ (7/478) ระบุว่า เป็นหะดีษมุรลัด สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (5076) ที่ระบุว่า สายรายงาน*เกาะอีฟ* มุนเเกาะฎีอฺ และใน*เกาะอีฟ* อัคริมมีซียฺ (1990 : 1388) ระบุว่า เป็นหะดีษ*เกาะอีฟ*

หะดีษที่ 252 หน้าที่ 337

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านหญิงอาอีชะฮฺรายงาน ว่า ฉันได้รายงานถามต่อท่านรอซูลุลลอฮฺว่า “ข้าแต่ท่านรอซูลุลลอฮฺ แน่นอนอัลลอฮฺ ทรงบันดาลโทษทัณฑ์แก่ชาวโลกทั้งสอง ทั้ง ๆ ที่ในหมู่พวกเขายังมีคนประกอบกรคืออยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องพลอยพินาศไปพร้อมกับการพินาศของพวกนั้นด้วย (ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น) ท่านรอซูลุลลอฮฺ จึงตอบว่า โอ้อาอีชะฮฺเอ๋ย แน่นอนอัลลอฮฺผู้ทรงเกียรติ ทรงยิ่งใหญ่ เมื่อใดพระองค์ทรงบันดาลโทษทัณฑ์ผู้ประกอบกรชั่ว และทั้ง ๆ ที่ในหมู่พวกเขามีกลุ่มผู้ประพฤดิธรรมอยู่ พวกเขาก็จะต้องมลายไปพร้อมกับพวกนั้นด้วย แต่ต่อไปพวกเขาจะถูกให้ฟื้นมาตามเจตนาของพวกเขากลับมาในวันปรภพและจะถูกแยกจากมวลผู้ประพฤดิชั่ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أحمد بن محمد بن الشرقي ، قال : حدثنا محمد بن يحيى الذهلي ، قال : حدثنا عمرو بن عثمان الرقي ، قال : حدثنا زهير بن معاوية ، عن هشام بن عروة ، عن أبيه ، عن عائشة ، قالت : قلت : يا رسول الله ، إن الله إذا أنزل سطرته بأهل الأرض وفيهم الصالحون فيهلكون بملاكهم ؟ فقال : «يا عائشة إن الله إذا أنزل سطرته بأهل نعمته وفيهم الصالحون ، فيصابون معهم ، ثم يبعثون على نياتهم وأعمالهم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
2. มุฮัมมัด เป็น ยะหฺยา เป็น กะษีร : ثقة صاحب الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 513/6394)
3. อัมรฺ เป็น อุษมาน เป็น สัยยาร : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 424/5074)
4. ชุฮัยรฺ เป็น มุอาวียะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 218/2051)
5. อิซาม เป็น อุรวะฮฺ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 573/7302)
6. อุรวะฮฺ เป็น อัลดุฮัยรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
7. อาอิชะฮฺ : صحابية : أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 : 7438) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ และ al-Bayhaqi ในซุอฺบุลอิมาน (2003 : 7337) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 6/242)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษฎะอฺิฟ เนื่องจากอัมรฺ เป็น อุษมาน เป็น สัยยาร เป็นผู้ที่ฎะอฺิฟ แต่เนื่องจากมีชะวาคิดมาสนับสนุน จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลมุนชิรียฺ ในอັตติรฺมิบ วัตติรฺฮิบ (3/230) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียหฺ หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสองระดับ

หะดีษที่ 253 หน้าที่ 338

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮฺกล่าวว่า “ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในอำนาจแห่งพระองค์ ว่า เจ้าทั้งหลายต้องชักชวนสู่ความดี และยับยั้งจากความชั่ว หรือมิฉะนั้นในไม่ช้าอัลลอฮฺก็จะทรงบันดาลการลงโทษเหนือพวกเจ้าภายหลังเมื่อพวกท่านพริ้วอนพระองค์ก็ไม่ทรงสนองตอบแก่พวกเจ้า (โดยอัคริมชี้)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ «عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَكُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. กุฎัยบะฮฺ เป็น สะอิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อับดุลอาซีซ เป็น มุฮัมมัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 358/4119)
3. อัมรฺ เป็น อิบอัมรฺ : ثقة ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 425/5083)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน อัลอันศอรีย์ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 311/3441)
5. หุซัยฟะฮฺ เป็น อัลยะมาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 154/1156)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2169) จากสายรายงานของหุซัยฟะฮฺ เป็น อัลยะมาน และ Ahmad (2001 : 23301, 23327)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก อับดุลอาซีซ เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้ที่สะอาด และอับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน อัลอันศอรีย์ เป็นผู้ที่มักนูล ซึ่งอัคริมิซีย์ (n.d. : 2169) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (5140) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 254 หน้าที่ 339

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดาทรงตรัสว่า “คนใดในหมู่พวกท่านยังมีได้ศรัทธา トラบจนกระทั่งอารมณ์ของเขาคล้อยตามหลักการ (ศาสดา) ที่ฉันนำมา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسن بن سفيان ثنا محمد بن الحسن الأيمن ، ثنا نعيم بن حماد ، ثنا عبد الوهاب بن عبد المجيد الثقفي ، عن هشام بن حسان ، عن محمد بن سيرين ، عن عقبة بن أوس ، عن عبد الله بن عمرو بن العاص ، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال : «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ»

อธิบายสายรายงาน

1. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 3/32)
2. มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน : أحد الفقهاء (al-'Asqalani, Lisan : 5/121-122 ; al-Nawawi, Tahdhib al-Asma' wa al-Lughat : 10)
3. นุอัยม เป็น หิมาด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 564/7166)
4. อับดุลวะฮ์ฮาบ เป็น อับดุลมะญีด อัลชะเกาะฟี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 368/4261)
5. อิซาม เป็น อัลसान : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 572/7289)
6. มุฮัมมัด เป็น ลีรีน : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1991 : 483/5947)
7. อุกบะฮ์ เป็น เอาสุ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 394/4631)
8. อับดุลลอฮ์ เป็น อัมรฺ เป็น อัลอาศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตัดรื้อญะหะดีษ

หะดีษปรากฏในอัลอรรถะฮ์ (n.d. : 41) ของ al-Nawawi จากสายรายงานของ อับดุลลอฮ์ เป็น อัมรฺ และปรากฏในการบันทึกของ Ibn Abi 'Asim ในอัลสุนนะฮ์ (n.d. : 14)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานที่ปรากฏในอัลอรรถะฮ์ ของอันนะวะวี เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากนุอัยม เป็น หิมาด และอุกบะฮ์ เป็น เอาสุ เป็นผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอิบนุ หะญูร อัลอัศเกาะลานีย์ ในฮิดายะฮ์ อัลรุวัต (1/131) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน ส่วนอันนะวะวี ให้ทัศนะว่าเป็นหะดีษหะสันเสาะหะฮ์

หะดีษที่ 255 หน้าที่ 340

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานจากท่านอานัสว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ กล่าวว่า ผู้ใดที่ปรารถนาคือที่หวังของเขา อัลลอฮ์ ทรงบันดาลความพอเพียงขึ้นในจิตใจของเขาและจะทรงบันดาลความเป็นปึกแผ่นแก่เขา และภพนี้

จะมาสู่เขาอย่างสยบ และผู้ใดที่ภพนี้คือที่หวังแห่งเขา อัลลอฮ์ทรงบันดาลความจนระหว่างสองตาของเขา (หมายถึงเขาต้องเหนื่อยยากลำบาก) และพระองค์ทรงทำลายความเป็นปึกแผ่นแห่งเขาและไม่มีอะไรในภพนี้มาสู่เขาเลยนอกจากที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับเขานั้น (คือเขาจะไม่ได้สิ่งที่เขาหวังเลย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนด สำหรับเขาเท่านั้น)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هَنَّادٌ حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ صَبِيحٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ وَهُوَ الرَّقَاشِيُّ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อันนาด เป็น อัลสะรีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 574/7320)
2. วะกีอ เป็น อัลญะรอหุ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 581/7414)
3. อัลเราะบือ เป็น เศาะบิหุ : صدوق سىء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 206/1895)
4. ยะซีด เป็น อะบาน : ضعيف زاهد (al-'Asqalani, 1991 : 599/7683)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2389) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบิร (1990 : 5/59)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากยะซีด เป็น อะบาน เป็นผู้ที่เงาะอิฟ แต่เนื่องจากมีหะดีษทั้งที่เป็นมุตาบิอาต และชะวาฮิดมาสนับสนุน จึงทำให้ ยะซีด เป็น อะบาน ได้รับการยืนยันถึงความมิเกาะฮ์ ซึ่งอัลมุญซิริย์ ในอัคริมิวัตต์ริฮ์ (4/131) ให้ทัศนะว่าในสายรายงานปรากฏผู้ที่ชื่อยะซีด แต่ได้รับการยืนยันถึงความมิเกาะฮ์ จากบรรดามุตาบิอาต และชะวาฮิด ดังนั้น หะดีษบทนี้จึงจัดอยู่ในระดับหะดีษหะสันลิฆอยริฮ์

หะดีษที่ 256 หน้า 340

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนุสุรอยเราะหฺ์รายงานว่ ท่านรอซูลลุลลอฮฺ ทรงอันเชิญโองการ ตามที่กล่าวข้างบน แล้วท่านทรงกล่าวว่อัลลลอฮฺทรงดำรัสว่ มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงปลื้กตนเพื่่อนมัสการต่อเราเถิด แน่นอนเราบรรจุความพอเพียงให้เต็มหัวใจเจ้า และเราก็จะสกัดกั้นความจนของเจ้า หากมิทำเช่นนั้นเราจะให้หัวใจของเจ้าเต็มไปด้วยความวิตกกังวล และเราจะไม่สกัดกั้นความจนของเจ้า

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ أَخْبَرَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ عَنْ عَمْرَانَ بْنِ زَائِدَةَ بْنِ نَشِيْطٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي خَالِدٍ الْوَالِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأُ صَدْرَكَ غِنًى وَأَسَدَّ فَرْكَ وَإِلَّا تَفَعَّلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شُغْلًا وَلَمْ أَسُدَّ فَرْكَ» قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو خَالِدٍ الْوَالِيُّ اسْمُهُ هُرَيْرٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดิมมีซีย์

1. อาลี เป็น คอชรออม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 401/4729)
2. อีซา เป็น ยูनुส เป็น อบีอิสฮาก : ثقة مأمون (al-'Asqalani, 1991 : 441/5341)
3. อิมรอน เป็น ซาอิดะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 429/5155)
4. ซาอิดะฮฺ เป็น นะซีฏ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 213/1983)
5. อนุคอลิด อัลวาลีบี : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 636/8073)
6. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตั้ครี่จัญหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 2390) และปรากฏในการบันทึกของ Ibn Majah (n.d. : 4097) Ibn Hibban (1993 :394) al-Bayhaqi ในซุบุดอีมาน (n.d. : 21/280) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟีอัลกุอะฟาอ (1997 : 4/309)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดิมมีซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอนุคอลิด อัลวาลีบี และซาอิดะฮฺ เป็น นะซีฏ เป็นผู้ที่มีกบฏ แต่เนื่องจากได้รับการ

สนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็น หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตรฆิบวัตร์ฮิบ (3166) ในลิลลิละฮุ อัลเศาะฮิหะฮุ (1359) ในมิฆกาฮุ อัลมะศอบีหุ (5100) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 257 หน้า 348

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษหนึ่งรายงานว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะลัลลัม) กล่าวว่า มีชาวสวรรค์กลุ่มหนึ่งจะไปถามชนพวกหนึ่งซึ่งเป็นชาวนรกว่า “ทำไม? พวกท่านต้องอยู่ในนรกนี้ ทั้ง ๆ ที่พวกเราทั้งหมดนี้ได้เข้าสู่สวรรค์ก็ด้วยสาเหตุ (สิ่ง) ที่ได้เล่าเรียนมาจากพวกท่าน” พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ปฏิบัติในสิ่งที่เราพูด” (บันทึกโดย อัศต้อบรอนีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ خَالِدِ بْنِ حَيَّانَ الرَّقِّيُّ، ثنا زُهَيْرُ بْنُ عَبَّادِ الرَّوَّاسِيُّ، ثنا أَبُو بَكْرِ الدَّاهِرِيُّ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عُقْبَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ أَنْاسًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَنْطَلِقُونَ إِلَى أَنْاسٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: بِمَ دَخَلْتُمُ النَّارَ فَوَاللَّهِ مَا دَخَلْنَا الْجَنَّةَ إِلَّا بِمَا تَعَلَّمْنَا مِنْكُمْ؟ فَيَقُولُونَ، إِنَّا كُنَّا نَقُولُ وَلَا نَفْعَلُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัฏฏออบรอนีย์

1. อะหฺมัด เบ็น ยะหฺยา เบ็น คอลิด : ثقة (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 7/414)
2. ชุฮัยรุ เบ็น อับบาด : ثقة (al-‘Asqalani, Lisan : 3/341)
3. ออบุบักรฺ อัลดาฮิรียฺ อับดุลลอฮุ เบ็น หะกิม : ضعيف (al-Dhahabi, Mizan : 5/41)
4. อิสมาอิล เบ็น ออบีคอลิด อัลอะหฺมีสีฮฺ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 107/438)
5. อัลชะอฺบียฺ อามิร เบ็น ชะรอหิล : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 287/3092)
6. อัลวะลีด เบ็น อุกบะฮุ เบ็น ออบีมูอ็ิกฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 583/7442)

ตำรียุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบิร (1990 : 16/22)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอไนย เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากอบูบักร อัลดฮาซิริย อับดุลลอฮฺ เป็น หะกิม เป็นผู้ที่เงาะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ใน เงาะอิฟ อัตตฺรณิมวัตตฺรฮิบ (1990 : 101, 1396) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 258 หน้า 349

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งรายงานว่า “โทษทัณฑ์ของพระองค์อัลลอฮ์จะลงแก่ผู้เรียนรู้ที่ชั่วร้าย (ผู้ที่ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ตนรู้) ก่อนผู้ทรยศที่กราบไหว้สักการะเทวรูปเสียอีก” พวกเขาถามกันว่า “ทำไม ? ทำไมพวกเราจึงถูกลงโทษก่อนพวกสักการะเทวรูปเล่า? พวกเขาได้รับคำตอบว่า “ผู้ที่รู้หลักการ อิสลามย่อมแตกต่างกับผู้ที่ไม่รู้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا سليمان بن محمد، حدثنا أبو هارون موسى بن محمد بن كثير الشريبي، حدثنا عبد الملك بن إبراهيم الحري، حدثنا عبد الله بن عبد العزيز العمري، عن أبي طوالة، عن أنس بن مالك، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الزَّبانِيَّةُ أَسْرَعُ إِلَى فِسْقَةِ الْقُرْآنِ مِنْهُمْ إِلَى عَبْدَةِ الْأَوْثَانِ، فَتَقُولُ: يَبْدَأُ بِنَا قَبْلَ عَبْدَةِ الْأَوْثَانِ؟ فَيُقَالُ لَهُمْ: لَيْسَ مَنْ عِلْمٍ كَمَنْ لَا يَعْلَمُ». غريب من حديث أبي طوالة تفرد به عنه العمري.

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูนะอิม

1. สุลัยมาน เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 4/76)
2. มุซา เป็น มุฮัมมัด : منكر (al-'Asqalani, Lisan : 7/190)
3. อับดุลมาลิก เป็น อิบรอฮีม : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 362/4163)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลอะซีซ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 312/3445)
5. อัญญาอละฮฺ อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 311/3435)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุลละฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 8/316) จากสาย รายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูญอัยมเป็นหะดีษเงาะอิฟญิดัน เนื่องจากมุซา เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้ที่มุกันร์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ในเงาะอิฟญิดัน วัตต์รฮิบ (1990 : 99) ระบุว่า เป็นหะดีษมุกันร์ ซึ่งหะดีษมุกันร์จัดอยู่ในประเภทหะดีษเงาะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 259 หน้า ที่ 349

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล เคยจนระว่า ในวันกียามะฮ์พระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงอนุญาตให้ใครออกจากศาลตัดสินของพระองค์จนกว่า เขาจะถูกสอบสวน 4 เรื่อง ด้วยกันคือ (1) ท่านปล่อยให้อายุของท่านหมดไปด้วยอะไร (2) ท่านใช้ความหนุ่มแน่นให้หมดไปด้วยอะไร (3) ท่านได้ทรัพย์สมบัติมาจากไหน และได้ใช้จ่ายไปในทางใด (4) วิชาความรู้ที่ท่านรู้ ท่านปฏิบัติอย่างไร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسن محمد بن يعقوب بن أحمد الفقيه بالطابران ، حدثنا أبو محمد عبد الله بن محمد عثمان الواسطي ، حدثنا المفضل بن محمد الجندي بمكة ، حدثنا صامت بن معاذ الجندي ، حدثنا عبد المجيد بن عبد العزيز بن أبي رواد ، حدثنا سفيان الثوري ، عن صفوان بن سليم ، عن عدي بن عدي ، عن الصناجي ، عن معاذ بن جبل ، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : « ما تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن أربع : عن عمره فيما أفناه ، وعن شبابه فيما أبلاه ، وعن ماله من أين اكتسبه وفيما أنفقه ، وعن علمه ماذا عمل فيه »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อบุลหะสัน มุฮัมมัด เป็น ชะอูญบ : ثقة (al-Muntakhab Min Tarikh Naisabur : 70)
2. อบูมุฮัมมัด อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Dhahabi, :Siyar : 16/351)
3. อัลมุฟฏิกุล เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Dhahabi, :Siyar : 14/257)
4. สอมิต เป็น มุอาซ : مجهول حال (al-'Asqalani, :Lisan : 4/180)
5. อับดุลมะญิด เป็น อับดุลอาชีซ : صدوق بخطىء (al-'Asqalani, 1991 : 361/4160)
6. สุฟยาน อัลเชารี : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة : (al-'Asqalani, 1991 : 244/2445)
7. สอฟวาน เป็น สุลัยม : ثقة مفت عابد رمى بالفدر : (al-'Asqalani, 1991 : 276/2933)
8. อะดีย์ เป็น อะดีย์ : ثقة فقيه : (al-'Asqalani, 1991 : 388/4543)
9. อัลสุนาบิฮีย์ อับดุลเราะห์มาน เป็น อุสัยละฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 346/3952)
10. มุอาซ เป็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮิมาน (n.d. : 4/303) จากสายรายงานของ มุอาซ เป็น ญะบัล และ al-Tirmidhi (n.d. : 2340) al-Tabrani ในมูญัฎม อัลกะบีร (1990 : 14/460)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี ย เป็นหะดีษ ฎะอ็อฟ เนื่องจากศอมีต เป็น มุอาซ เป็นผู้ที่ฎะอ็อฟ แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺ อัดดรัฎบิวัดดรัฎบ (1990 : 127) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ

หะดีษที่ 260 หน้า 349

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีขอสาบะฮ์คนหนึ่ง ถามท่านรอซูลว่า “บุคคลที่เลวที่สุดคือใคร” ท่านรอซูลดูลดอฮ์ (ที่อดดอฮ์ อัดยฮิ วตัลลัม) เอ่ยขึ้นว่าอย่าได้ถามฉันในเรื่องไม่ดีแต่จงถามในเรื่องที่ดี ๆ บุคคลที่เลวที่สุดคือ บรรดาท่านผู้รู้ที่ชั่วช้า (ที่ไม่ปฏิบัติตามในสิ่งที่ตนรู้)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَّادٍ حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ عَنِ الْأَخْوَصِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الشَّرِّ فَقَالَ : « لَا تَسْأَلُونِي عَنِ الشَّرِّ وَسَلُونِي عَنِ الْخَيْرِ » . يَقُولُهَا ثَلَاثًا ، ثُمَّ قَالَ : « أَلَا إِنَّ شَرَّ الشَّرِّ شِرَارُ الْعُلَمَاءِ ، وَإِنَّ خَيْرَ الْخَيْرِ خَيْرُ الْعُلَمَاءِ » .

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดคาร์มีย

1. นุอัยม เป็น หัมมัด : صدوق يخطيء كثيرا ، فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 564/7166)
2. บะกีฮะฮ์ เป็น อัลดาลิด : صدوق كثير التدليس عن الضعفاء (al-'Asqalani, 1991 : 126/734)
3. อัลดะหวัศ เป็น หะกีม : ضعيف الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 96/290)
4. หะกีม เป็น อุมัยร : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 177/1476)

คำวินิจฉัยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Darimi (n.d. : 378) จากสายรายงานของหะกิม เป็น อุมัยรฺ และ al-Bazhhar (1994 :2299) Abu Nu‘aym ในหุละยะฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 5/250)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อีฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลดาริมีย์ เป็นหะดีษฎะอ์อีฟ เนื่องจากอัลอะหฺวัศ เป็น หะกิม เป็นผู้ที่ฎะอ์อีฟอัลหิฟหฺ บะกียะฮฺ เป็น อัลวาลิด เป็นมุคัลลิส ใช้สำนวนในการรายงานว่า "عن" และหะกิม เป็น อุมัยรฺ ได้รายงานหะดีษจากผู้ที่มุบฮัม สอดคล้องกับอิบนุหะญูร อัลอัศเกาะลานีย์ ในฮิคายะฮฺ อัลรฺวาท (1/171) ที่ระบุว่า หะกิม เป็น อุมัยรฺ ไม่ได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบี และอัลอับบานีย์ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (267) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษฎะอ์อีฟ

หะดีษที่ 261 หน้า 349

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูลุลลอฮฺ (คือลอลลลอฮฺ อัลยฮิ วะลลลิม) กล่าวว่า “วิชาความรู้มี 2 ประเภท (1) วิชาความรู้ที่อยู่ภายในจิตใจ นี้แหละคือความรู้ที่เป็นประโยชน์ (2) วิชาความรู้ที่อยู่ที่ปากหรือลิ้น อันนี้จะเป็นข้อพิพาทของพระองค์อัลลลอฮฺที่มีต่อมนุษย์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا مَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا هِشَامٌ عَنِ الْحَسَنِ قَالَ : «الْعِلْمُ عِلْمَانِ : فَعِلْمٌ فِي الْقَلْبِ فَذَلِكَ الْعِلْمُ النَّافِعُ ، وَعِلْمٌ عَلَى اللِّسَانِ فَذَلِكَ حُجَّةٌ لِلَّهِ عَلَى ابْنِ آدَمَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลดาริมีย์

1. มักรกีฮฺ เป็น อิบรอฮีม เป็น บะชีร อัลตะมะมิมีย์ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 545/6877)
2. ฮิชาม เป็น หัสซาน อัลอัชดีฮฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 572/7289)
3. อัลหะสัน อัลบัสรีฮฺ : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 160/1227)

คำวินิจฉัยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Darimi (n.d. : 372) จากสายรายงานของอัลหะสัน อัลบัสรีฮฺ และ al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮีมาน (n.d. : 4/342) Ibn Abi Shaybah (n.d. : 8/133)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดารีมีย์ มาจากบรรดาผู้ที่มิใช่เกาะฮุ ทั้งสิ้น แต่เนื่องจากมีการรายงานที่ตกลงกัน ซึ่งอัลอัลบานีย์ ในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (270) ระบุว่า หะดีษบทนี้เป็นหะดีษมัรฟูอฺ สายรายงานเสาะเหียะหฺดังกล่าวของอัลมุญซิรียฺ แต่ว่าเป็นมุรสลั ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าหะดีษมุรสลันั้นเป็นส่วนหนึ่งของหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 262 หน้า 352

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งมีรายงานว่า “ผู้ใดที่ไม่ให้ความช่วยเหลือพี่น้องมุสลิมของเขา ในการที่จะให้ เขารอดพ้นจากความเลวทรามแล้ว พระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ความช่วยเหลือเขาในยามที่ ต้องการความช่วยเหลือ” (บันทึกโดยอับูดาวูด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عُقَيْلٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلَمُهُ مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับูดาวูด

1. กุฎัยบะฮฺ เป็น สะอิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อัลลัซัยหฺ เป็น สะอิด : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
3. อุกัยลฺ เป็น คอลิด เป็น อุกัยลฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 396/4665)
4. อัลซุฮรียฺ : الفقيه الحافظ متفق على جلالته و إتيانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. सालिम เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ : ثبت عابد فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 226/2176)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)

ตำรารีจฎ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4893) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ และ Muslim (1953 : 2580) al-Tirmidhi (n.d. : 1426) Ahmad (2001 : 5357) Abu Nu'aym ในหุละฮฺฮฺ อัลเอาเลียอฺ (2003 : 2/223)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจาก “อิสนาดุศ กัซซิมฺศ” สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตตริฆีบวัตตริฮีบ (1990 : 2333) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 263 หน้าที่ 352

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกรายงานหนึ่งมีว่า “ริบา (ดอกเบี้ย) ที่ร้ายแรงที่สุดคือ การใส่ร้ายป้ายสีมุสลิมโดยไม่เป็นความจริง” (บันทึกโดย อาบูดาวูด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَوْفٍ حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ حَدَّثَنَا شُعَيْبٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي حُسَيْنٍ حَدَّثَنَا نَوْفَلُ بْنُ مُسَاحِقٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْأَسْطِطَالََةَ فِي عَرْضِ الْمُسْلِمِ بغيرِ حَقٍّ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น เอาฟฺ เป็น สุฟยาน อัลญออีซี : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 500/6202)
2. อบู อัลยะมาน อัลหะกัม เป็น นาฟิอฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 176/1464)
3. ชุอัยบฺ เป็น อบีหัมซะฮฺ อัลกูรชีย์ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 267/2798)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 311/3430)
5. เนาฟิ์ล เป็น มุสาฮิก เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 567/7216)
6. สะอีดฺ เป็น เซด เป็น อัมรฺ เป็น นุฟัยลฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 236/2314)

ตำร็ญุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4233) จากสายรายงานของสะอีดฺ เป็น ชัยคุ และ al-Bayhaqi ในซุอฺบุลอิมาน (n.d. : 4/1931, 1932) ในสุนันอัลกูบรอ (1990 : 10/241) al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบิร (1990 : 1/155, 13/298)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัดดีรฆิบวัตดีรฆิบ (1990 : 1857, 2830) ในลิลลิลละฮุ อัลเศาะฮิหะฮุ (n.d. : 4/490) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 264 หน้าที่ 353

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีชายหนุ่มคนหนึ่ง ได้เข้าทูลท่านรอซูล (คือลอลลอฮ์ อลียิ วลลัลัม) ว่า “อนุญาตให้ฉันทำการซิનાเถิด” บรรดาซอฮาบะฮ์ของท่านนบี (คือลอลลอฮ์ อลียิ วลลัลัม) ทุกคนโกรธอย่างแรง แต่ท่านรอซูล (คือลอลลอฮ์ อลียิ วลลัลัม) กลับกล่าวว่า “กรุณาเข้ามาใกล้ฉันเถาะ” แล้วท่านก็กล่าวว่า “เจ้าจะสบายใจไหม หากมีคนจะทำซินา (ผิดประเวณี) กับมารดาของเจ้า เขาตอบทันทีว่า “ไม่ยอมแน่” แล้วท่านรอซูลทรงกล่าวต่ออีกว่า “ดังนั้นคนอื่นก็เช่นกัน คงจะไม่มีใครยอมให้การกระทำความเลวร้ายอย่างนั้นกับมารดาของเขาแน่” แล้วท่านรอซูล (คือลอลลอฮ์ อลียิ วลลัลัม) ก็ยังถามถึงการสร้างเหตุการณ์แบบที่จะมีต่อพี่น้อง ลูก ๆ และภรรยาของเขา เขาตอบในทำนองเดียวกัน หลังจากนั้นท่านรอซูล (คือลอลลอฮ์ อลียิ วลลัลัม) ก็ทรงวางมือของท่านลงบนอกของชายคนนั้น พร้อมกับกล่าววิงวอนขอคูลาว่า “โอ้พระองค์อัลลอฮ์ขอได้โปรดให้จิตใจของเขาบริสุทธิ์สะอาดเถิด และขอได้โปรดคุ้มกันเขาจากการกระทำซินาด้วยเถิด” ผู้เล่าเล่าว่า หลังจากนั้น คงไม่มีสิ่งใดที่ชายหนุ่มผู้นี้เกลียดที่สุดเหนือไปกว่าการทำซินา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ حَدَّثَنَا حَرِيْزٌ حَدَّثَنَا سُلَيْمٌ بْنُ عَامِرٍ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ «إِنَّ فَتَى شَابًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَذَن لِي بِالزَّنَا فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ فَزَجَرُوهُ قَالُوا مَهْ مَهْ فَقَالَ أَذْنُهُ فَدَنَا مِنْهُ قَرِيْبًا قَالَ فَجَلَسَ قَالَ أَتُحِبُّهُ لَأُمَّكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لَأُمَّهَاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لَأَبْنَتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِبَنَاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لَأُخْوَاتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لَأَخَوَاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لِعَمَّتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِعَمَّاتِهِمْ قَالَ أَفَتُحِبُّهُ لِخَالَاتِكَ قَالَ لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِخَالَاتِهِمْ قَالَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ وَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ وَطَهِّرْ قَلْبَهُ وَحَصِّنْ فَرْجَهُ فَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ ذَلِكَ الْفَتَى يَلْتَفِتُ إِلَى شَيْءٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ยะซีด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
2. หะรีซ เป็น อุษมาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 156/1184)
3. สุลัยม เป็น อามिर อัลกะลาอีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 249/2527)
4. อนุอุมามะฮฺ อัลบาอิลีย : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 22211) จากสายรายงานของอนุอุมามะฮฺ และ al-Wa'idi ในเศาะเหียะห์อัลมุสนัด (1990 : 501)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ในลิลลิละฮฺ อัลเศาะฮีหะฮฺ (n.d. : 1/369) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 265 หน้าที่ 355

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

เคยมีผู้ถามท่านรอซูลถึงเรื่องอิหม่าน ท่านกล่าวตอบว่า “อิหม่าน (ศรัทธา) คือ (อิกลาศ) ความบริสุทธิ์ใจ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، نا أبو بكر بن إسحاق الفقيه ، أنا الحسين بن محمد بن زياد ، نا محمد بن يحيى القطيعي ، نا عبد العزيز بن عبد الصمد ، نا أبو عمران الجوني ، عن أبي فراس رجل من أسلم ، قال : نادى رجلاً ، فقال : يا رسول الله ، ما الإيمان ؟ قال : «الإخلاص»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อนุอับดุลลาฮฺ อัลหาฟีซ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat, : 3/1039)
2. อนุบักร์ เป็น อิสหาก : الحافظ (al-Dhahabi : Mizan al-'Itidal, : 1/120)

3. อัลหุสัยนุ เป็น มุฮัมมัด เป็น ซิยาต : ثقة حافظ مصنف (al-'Asqalani, 1991 : 168/1348)
4. มุฮัมมัด เป็น ยะห์ยา : الحافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat : 2/501)
5. อับดุลอาซีซ เป็น อับดุลเศาะมัด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 358/4108)
6. ออบูอิรอน อัลญะนีซ อับดุลมาลิก เป็น หะบีบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 362/4172)
7. ออบูฟิรอส เราะบีอะฮ์ เป็น กะอับ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 208/1916)

ตักรียญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 14/384)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี ย เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานี ในเศาะเหียะห์อัตตัจมิบ (1990 : 3) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 266 หน้าที่ 355

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านมูอ้าซ ได้รับการแต่งตั้งให้ไปรับหน้าที่ในประเทศเยเมนก่อนท่านจะออกเดินทาง ท่านขอร้องให้บิสังเสีย และตักเต็อนแก่ท่าน ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะลลัม) กล่าวว่า “เจ้าจงทำงานเพื่อศาสนาของเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจเถิด งานเพียงเล็กน้อยก็จะเป็นการพอเพียงแก่เจ้า” (บันทึกโดย อัลฮาติม)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو الْعَبَّاسِ مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ ، ثنا بَحْرُ بْنُ نَصْرٍ ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ ، أَخْبَرَنِي يَحْيَى بْنُ أَبِي حَبْشَةَ ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَحْرٍ ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ عَمْرَانَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ الْجَمَلِيِّ ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْبَيْمَنَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي ، قَالَ : «أَخْلَصْ دِينَكَ يَكْفِكَ الْعَمَلَ الْقَلِيلَ» «هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه»

ตักรียญ์หะดีษ

ได้ทำการตักรียญ์มาแล้วในหะดีษที่ 61

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอีฟ

หะดีษที่ 267 หน้าที่ 355

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งมีว่า “พระองค์อัลลอฮ์จะทรงรับรองเฉพาะอามาลที่มีความบริสุทธิ์ใจจริงต่อพระองค์เท่านั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا عَيْسَى بْنُ هِلَالِ الْحِمَاصِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَمِيرٍ قَالَ حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ سَلَامٍ عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ شَدَّادِ أَبِي عَمَّارٍ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ «جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَرَأَيْتَ رَجُلًا غَزَا يَلْتَمِسُ الْأَجْرَ وَالذِّكْرَ مَالَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا شَيْءَ لَهُ فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا شَيْءَ لَهُ ثُمَّ قَالَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอันนะสาอีย้

1. อีชา เป็น ฮิลาล อัลสะลีซี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 440/5318)
2. มุฮัมมัด เป็น หิมยร์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 475/8537)
3. มุอาวียะฮ์ เป็น สัลลาม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 538/6761)
4. อิกริมะฮ์ เป็น อัมมาร : صدوق يغلط (al-'Asqalani, 1991 : 396/4672)
5. ชัดาด เป็น อับดุลลอฮ์ อัลกุรซี อี้อัมมาร : ثقة يرسل (al-'Asqalani, 1991 : 264/2756)
6. อับดุลลอฮ์ อัลบะฮาอีย้ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตำร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Nasa'i (1990 : 3140) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ อัลบะฮาอีย้ และ al-Tabrani ในมูญัฎมอัลกะบิร (1990 : 7513) al-Bayhaqi ในสุนันอัลกุบรอ (1990 : 3/18)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันเศาะเหียฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย้ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานที่เป็นเศาะดุก 3 คน ได้แก่ อีชา เป็น ฮิลาล อัลสะลีซี มุฮัมมัด เป็น

หิมัยร์ และอิกริมะฮฺ เป็น อัมมาร แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นจากเศาะหาบะฮฺท่านเดียวกันที่เศาะเหียะห์มาสนับสนุน จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลัฆอริษฺ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าหะสันเศาะเหียะห์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตตัจรียิมวัตตัจรียิม (1331) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 268 หน้า 356

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษอีกต้นหนึ่งรายงานว่า “แท้จริงในวันกียามะฮฺจะมีการป่าวประกาศว่า บุคคลใดที่นับถือสักการะสิ่งอื่นหุ้่นกับอัลลอฮฺ บรรดาอามัลการปฏิบัติภักดีของเขาทั้งหมด จงไปขอผลตอบแทนจากผู้ที่เขามีส่วนอยู่นั้นแหละ เพราะพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ประสงค์ในสิ่งที่มีการร่วมหุ้่นกับพระองค์และพระองค์จะไม่ทรงยกย่องผู้ซิริกเลย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ وَغَيْرُهُ وَوَاحِدٌ قَالُوا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرِ الْبُرْسَانِيُّ عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ أَخْبَرَنِي أَبِي عَنْ ابْنِ مِينَاءَ عَنْ أَبِي سَعْدٍ بْنِ أَبِي فَضَالَةَ الْأَنْصَارِيِّ وَكَانَ مِنَ الصَّحَابَةِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ نَادَى مُنَادٍ مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ» قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตตัจรียิมชีฮ์

1. มุฮัมมัด เป็น บัซซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 469/5754)
2. มุฮัมมัด เป็น บักรุ : صدوق قد يخطيء (al-'Asqalani, 1991 : 470/5760)
3. อับดุลหามิด เป็น ญะฮุฟร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 333/3756)
4. ญะฮุฟร เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อัลหะกัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 140/944)
5. อิบน์ มินาอฺ (ชีฮาด) : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 221/2102)
6. ออบีสะอูดิ เป็น ออบีฟุฏอละฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 643/8116)

ตำร็องญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3079) จากสายรายงานของอบีสะอูดิ เป็น ออบีฟุฏอละฮฺ และ Ibn Majah (n.d. : 4192, 4193) Ibn Hibban (1993 :405, 7469)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก มุฮัมมัด เป็น บักร และอับดุลหามิด เป็น ญะอูฟิร เป็นผู้ที่เสาะหาคู ส่วนซียาด เป็น มินาอ เป็นผู้ที่มักบูล ซึ่งอัคริมิซีย์ (n.d. : 3079) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเหมาะริบ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน เสาะเหิยะห์อัคริมิซีย์วัตตริฮิบ (1990 : 33) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 269 หน้าที่ 360

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

พวกยิว (ยาสูดี) ได้แปลคัมภีร์เตาร็อด (โตราห์) เป็นภาษาอาหรับและพวกเขาได้อ่านให้มุสลิมฟัง แต่ท่านรอซูล(คือลอลลอส อลัยฮิ วสัลลัม) ก็ยังให้การระวังมากในการที่จะตัดสินชี้ขาดในเรื่องนี้ ท่านกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายอย่าได้เชื่อแนในคำของพวกเขา และอย่าได้ปฏิเสธคัดค้านพวกเขาด้วย แต่พวกท่านจงพูดว่า “สิ่งใดที่พระองค์อัลลอสทรงประทานมาเราเชื่อและศรัทธาแน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ «كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَقْرَءُونَ التَّوْرَةَ بِالْعِبْرَانِيَّةِ وَيُفَسِّرُونَهَا بِالْعَرَبِيَّةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكَدِّبُوهُمْ وَقُولُوا «آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا» الْآيَةَ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุดอริย์

1. มุฮัมมัด เป็น บัซซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 469/5754)
2. อุษมาน เป็น อุมร์ เป็น ฟาริส : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 385/4504)
3. อาลี เป็น อัลมูบารอก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 404/4787)
4. ยะหฺยา เป็น อิบิกะษีร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
5. อิบิสะละมะฮฺ เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة مكتر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)
6. อุบฺสูรอฺยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Bukhari (1979 : 4125, 6814, 6987) จากสายรายงานของ อุบฺสูรอฺยเราะฮฺ และ al-Bayhaqi ในซุอฺบุลอิมาน (2003 : 4988)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 270 หน้าที่ 361

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คือลอลลอลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลิม) กล่าว “ฉันกลัวในความผิด 3 อย่างที่จะเกิดในอุมมะฮ์ของฉัน” คือ 1. เพราะหวังในผลกำไร และโชคลาภในโลกนี้ จนทำให้เขามีความอิจฉาริษยากันเอง 2. คนโง่เขลา (ผู้ไม่รู้) รู้สึกลำพองตัวเองรู้ความหมายของอายะฮ์ต่าง ๆ ในอัลกุรอานและพยายามตีความหมายของอายะฮ์ ซึ่งไม่ค่อยมีผู้อธิบายได้นอกจากพระองค์อัลลอลอฮ์ และผู้ที่รอบรู้อย่างลึกซึ้งในวิชาการเท่านั้น 3. พวกเขาเฝ้าท่านผู้รู้ (อาหลิหม์-อุลามาฮ์) อย่างไม่มีความหมายไม่ได้สนใจ และไม่ยอมให้เกียรติยกย่องเท่าที่ควร (บันทึกโดยอ็ฏฏออบรอนีย์)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هَاشِمُ بْنُ مَرْثَدٍ الطَّبْرَانِيُّ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبَّاسٍ ، حَدَّثَنِي أَبِي ، حَدَّثَنِي ضَمُّمُ بْنُ زُرْعَةَ ، عَنْ شُرَيْحِ بْنِ عُبَيْدٍ ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَقُولُ : « لَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي إِلَّا ثَلَاثَ خِلَالٍ : أَنْ يَكْتَبَرُ لَهُمْ مِنَ الْمَالِ فَيَتَحَاسَدُوا فَيَقْتَتِلُوا ، وَأَنْ يُفْتَحَ لَهُمُ الْكُتُبُ يَأْخُذُ الْمُؤْمِنُ مِنْ يَتَّبِعِي تَأْوِيلَهُ ، وَلَيْسَ يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ، وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ، وَأَنْ يَرَوْا ذَا عِلْمِهِمْ فَيُضَبِّعُوهُ وَلَا يُبَالُونَ عَلَيْهِ» .

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอ็ฏฏออบรอนีย์

1. ฮาซิม เป็น มัรซัด : ليس بشيء (al-'Asqalani, Lisan : 7/250)
2. มุฮัมมัด เป็น อิสมาอิล เป็น อัยยาซ : لم يذكرها (قال : عابوا عليه أنه حدث عن أبيه بغير سماع) (al-'Asqalani, 1991 : 468/5735)
3. อิสมาอิล เป็น อัยยาซ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
4. ฏออบรออม เป็น ชุรออะฮ์ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 280/2992)
5. ชุรียหุ เป็น อุบัยด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 265/2775)
6. ออบุมาลิก อัลอ็ชชะเรีย : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 670/8336)

ตักรัจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุอฺญัม อัลกะบิร (1990 : 3/471)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนีย์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อิสมาอีล เป็น อัยยาซ ไม่มีผู้ใคร่บุนถึงสถานภาพของเขา และมีผู้กล่าวว่าเขาไม่ได้ยินหะดีษจากบิดาของเขา สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในญะอะอิฟอัดดีรฆิบวัตดีรฆิบ (84) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 271 หน้า 362

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม)ปรากฏในริวายะฮ์หนึ่ง ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้มอบรองเท้าของท่านให้แก่ท่านอบูซุรอยเราะฮ์ พร้อมกับท่านกล่าว จงเอารองเท้าของฉันทันี้ไป เพื่อเป็นสัญลักษณ์และหลักฐานในวงการของผู้นับถือศาสนาอิสลามว่า “คนใดที่กล่าว ปฏิญาณ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ มุฮัมมะ คุรรอซูลุลลอฮ ด้วยความมั่นใจ และบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ เขาผู้นั้นจะได้เข้าสวรรค์แน่นอน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا إبراهيم بن المستمير ، بصري ، قال : ثنا بدل بن المحبر أبو المنير التميمي البريعي ، قال : ثنا المحرز بن كعب الباهلي ، قال : حدثني رياح بن عبيدة ، أن ذكوان السمان حدثه ، أن جابر بن عبد الله حدثه : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم بعته ، فقال : «أذهب فناد في الناس أن من شهد أن لا إله إلا الله موقنا أو مخلصا فله الجنة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุคุชัยมะฮฺ

1. อิบนุรอฮีม เป็น อัลมุสตะมิร : صدوق يغرب (al-'Asqalani, 1991 : 94/251)
2. บัดล เป็น อัลมุหับบิร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 120/645)
3. อัลมุหริซ เป็น กะอับ : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
4. รอยยาหฺ เป็น อะบีคะฮฺ อัลบาฮิธี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 211/1973)
5. ซักวาน อัลสะมาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn Khuzaymah ในอัลเตาฮีด (2/802) จากสายรายงานของญาบิร

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุคุษัยมะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอิบรอฮีม เป็น อัลมุสตะมิร เป็นผู้ที่เศาะดุค ซึ่งได้ถูกระบุไว้ในบทนำของหนังสืออัลเตาฮีด (2/802) ของอิบนุคุษัยมะฮฺ ถึงความถูกต้องของหะดีษ และสายรายงานมาขึ้นยันถึงความถูกต้อง ดังนั้นหะดีษบทนี้จัดอยู่ในระดับหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 272 หน้าที่ 363

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งซึ่งมีใจความว่า “ครูสอนศาสนาอิสลามคนใดที่สอนวิชาความรู้ให้แก่บุคคลที่ไม่เหมาะสมในการรับวิชาการนั้น ก็ดุจดังเขาเอาดอกไม้มอบให้ลิง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ سُلَيْمَانَ حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ شَيْخٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَوَأَضِعِ الْعِلْمَ عِنْدَ غَيْرِ أَهْلِهِ كَمَقْلَدِ الْخَنَازِيرِ الْجَوْهَرَ وَاللُّؤْلُؤَ وَالذَّهَبَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อิซาม เป็น อัมมาร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 573/7303)
2. หัฟศุ เป็น สุลัยมาน : متروك الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 172/1405)
3. กะษีร เป็น ซินฎีร์ : صدوق بخطى (al-'Asqalani, 1991 : 459/5614)
4. มุฮัมมัด เป็น ลีรีน : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1991 : 483/5947)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn Majah (n.d. : 224) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฉพาะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษเฉพาะอิฟญิดัน เนื่องจากหุฟศฺ เป็น สุลัยมาน อัลดะสะดีฮ์ อัลกุฟัย เป็นผู้ที่มั้ตรกอหฺหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเฉพาะอิฟญิดัน (1990 : 48) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเฉพาะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 273 หน้าที่ 366

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “อุมมะฮ์ของฉันทุ้ทุกคนจะได้อู่เข้าสวรรค์ นอกจากผู้ที่ปฏิเสธ” เหล่าชอฮาบะฮ์ถามว่า “ผู้ปฏิเสธคือใคร?” ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลัม) ตอบว่า “ผู้ใดทรยศ (ไม่ปฏิบัติตาม) ฉันทุ้ฉันทุ้คือผู้ปฏิเสธ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانَ حَدَّثَنَا فُلَيْحٌ حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ عَلِيٍّ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَا أَبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุฮัมมัด เป็น สีนาน อัลบาฮิลีย์ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 482/5935)
2. ฟุลัยหุ เป็น สุลัยมาน : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 448/5443)
3. ฮิลาล เป็น อาลี : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 576/7344)
4. อะฏออู เป็น ยะซาร : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 392/4605)
5. ออบุซุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1979 : 6737) จากสายรายงานของอบุซุรอยเราะฮ์ และปรากฏในการบันทึกของAhmad (2001 : 8728) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (2002 : 169)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากฟุลัยหุ เป็น สุลัยมาน เป็นผู้ที่เศาะดุ๊ก แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้ได้อู่มีการรายงานจาก

สายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริสุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์ อัลญามิอุ (1987 : 4513) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 274 หน้า 366

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คือลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัอม) เคยกล่าวอีกว่า “บุคคลใดก็ตามในพวกท่านเขายังไม่โอหามันจริงจนกว่าเขาจะต้องคล้อยตามในสิ่งที่ฉันนำมา” (คือ อัลกุรอาน) (บันทึกโดยมิฆกาต)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسن بن سفيان ثنا محمد بن الحسن الأيمن ، ثنا نعيم بن حماد ، ثنا عبد الوهاب بن عبد المجيد الثقفي ، عن هشام بن حسان ، عن محمد بن سيرين ، عن عقبة بن أوس ، عن عبد الله بن عمرو بن العاص ، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال : « لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعاً لما جئت به »

คำอธิบายหะดีษ

ได้ทำการตัดครีจุมมาแล้วในหะดีษที่ 254

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน

หะดีษที่ 275 หน้า 367

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในเรื่องนี้ขอได้โปรดพิจารณาหะดีษของท่านนบี (คือลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัอม) ต่อไปนี้ดู “เมื่อใดที่ท่านผ่านไปยังสวนสวรรค์ ท่านจงเก็บกินผลไม้ในนั้น” เหล่าซอฮาบะฮ์ถามว่า “สวนสวรรค์นั้นคืออะไร? โอ้ท่านรอซูลแห่งอัลลลอฮ์” ท่านตอบว่า “คือสถานที่ที่มีวิชาความรู้ (หลักการอิสลาม)” (บันทึกโดยอัสดีออบรอนี)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُعَمَّرِيُّ، حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْعَبَّاسِ، صَاحِبُ الشَّامَةِ، حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عَطِيَّةٍ، حَدَّثَنَا بَعْضُ أَصْحَابِنَا، عَنِ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ، فَارْتَعَوْا، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: مَجَالِسُ الْعِلْمِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อัลหะสัน เป็น อาลี อัลดะอุมะรีฮ์ : صدوق حافظ (al-Dhahabi, 19..A : 1894)
2. อะหฺมัด เป็น อัลอับบาส : لا يجل الإحتجاج به (al-'Asqalani, Lisan : 1/292)
3. อัลฮาริษ เป็น อะฎียะฮ์ : صدوق يهم (al-'Asqalani, 1991 : 146/1030)
4. เพื่อนบางคนของพวกเรา : ไม่ทราบ
5. อิบน์ อบี นะฎีหฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 326/3662)
6. มะญาฮิด เป็น ญุบัยรฺ : ثقة إمام (al-'Asqalani, 1991 : 520/6481)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูอญิม อัลกะบีร (1990 : 10995) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจากสายรายงานมีความบกพร่อง สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮ์ ในมัจมะฮฺ อัชชะวาอิด (1/126) ที่ระบุว่ามิใช่ผู้รายงานที่ไม่ได้ระบุนาม (مه) และอัลอัลบานีย์ ในเฎาะอ็อฟอัตตัรฆีบวัตตัรฮีบ (77) ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ

หะดีษที่ 276 หน้า 367

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

จากท่านอาบีอุมามะฮ์ เล่าว่า ท่านรอซูล (คืออลลอฮ์ อลัฮ์ ยะฮ์ วะสัลลิม) เล่าว่า “ท่านลูกหลานได้สั่งแก่ลูกของเขาว่า ลูกเอ๋ย เจ้าจงอยู่ร่วมในสถานที่ของผู้ทรงคุณวุฒิ (อูลามาฮ์) และเจ้าจงฟังคำของปัญญาชน (นักปรัชญา) แท้จริง พระองค์อัลลอฮ์ทรงให้จิตใจที่ตายด้านนั้นได้ฟื้นขึ้นใหม่ดุจดังแผ่นดินที่แห้งแล้งจะได้รับความชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ إِسْحَاقَ التُّسْتَرِيُّ، حَدَّثَنَا يَحْيَى الْجَمَانِيُّ، حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَحْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ

لُقْمَانَ، قَالَ لِابْنِهِ: يَا بَنِيَّ عَلَيْكَ بِمَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ، وَاسْتَمِعْ كَلَامَ الْحُكَمَاءِ، فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَلْبَ الْمَيِّتَ بَنُورِ الْحِكْمَةِ، كَمَا يُحِبُّ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ بِوَابِلِ الْمَطَرِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อัลหุสัยนุ เป็น อิสฮาก : ثقة (al-Dhahabi, Siyar ‘Alam al-Nubala’ : 14/57)
2. ยะหฺยา เป็น อับดุลหะมิด อัลหิมมานีย์ : ثقة (al-Dhahabi, Mizan : 4/392)
3. ออบูบักรุ เป็น อัยยาซ เป็น สาลิม อัลอะสะดี : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 624/7985)
4. ออบีอัลมุฮัลลั บ มุฏอรรหุ เป็น ยะซีด : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 534/6704)
5. อุบัยดิลลาฮุ เป็น ชะหุรีน อัลญอมรี : صدوق يخطئ (al-‘Asqalani, 1991 : 371/4290)
6. อาลี เป็น ยะซีด เป็น ออบีซียาด อัลอัลฮานีย์ : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 406/4817)
7. อัลกอสิม เป็น อับดุลเราะหฺมาน : صدوق يغرب كثيرا (al-‘Asqalani, 1991 : 450/5470)
8. ออบูมามะฮุ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัซิม อัลกะบীর (1990 : 7/221) จากสายรายงานของออบูมามะฮุ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากออบีอัลมุฮัลลั บ มุฏอรรหุ เป็น ยะซีด และอาลี เป็น ยะซีด เป็น ออบีซียาด อัลอัลฮานีย์ เป็นผู้ที่เงาะอิฟ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมี ในมัจญัซมอะ อัจชะวะอิด (1/125) และอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟ อัตตริบวัตตริฆิบ (1990 : 78) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 277 หน้าที่ 367

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ขอฮาบะฮ์คนหนึ่งถามท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลิม) ว่า “เพื่อนร่วมวงที่ดีที่สุดคือใคร? ท่านตอบว่า “คือบุคคลที่เมื่อท่านมองเขา ท่านได้รำลึกถึงอัลลอฮ์ เมื่อท่านได้ฟังคำพูดเขา ท่านจะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เมื่อท่านเห็นการปฏิบัติของเขาแล้วท่านนึกถึงโลกหน้า (อาลีเราะฮ์) (บันทึกโดย อาบูยะฮ์ลา)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ ، حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ هَاشِمٍ بْنِ الْبَرِيدِ ، عَنْ مُبَارَكِ بْنِ حَسَّانٍ ، عَنْ عَطَاءٍ ، عَنْ
ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ « أَيُّ جُلَسَائِنَا خَيْرٌ ؟ » قَالَ : « مَنْ ذَكَرَكُمْ اللَّهَ رُؤْيَيْتَهُ ، وَزَادَ فِي عِلْمِكُمْ مَنْطِقَهُ ،
وَذَكَرَكُمْ بِالْأَجْرَةِ عَمَلَهُ » ،

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูยะฮุลา

1. อับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ เป็น อะบาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 315/3493)
2. อาลี เป็น ฮาซิม เป็น อัลบะรีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 506/4810)
3. มุबारอก เป็น หัสซาน อัลลีลมีฮ์ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 518/6460)
4. อะฏออ เป็น อิบิเราะบาหุ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
5. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดยอบูยะฮุลา (2382) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็ีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูยะฮุลา เป็นหะดีษเฎาะอ็ีฟ เนื่องจากมุबारอก เป็น หัสซาน อัลลีลมีฮ์ เป็นผู้ที่ลี่ยอินอัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีฮ์ ในเฎาะอ็ีฟ อัลดัรฎิบวัตตริฮ์(79) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็ีฟ

หะดีษที่ 278 หน้าที่ 368

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (คือลอลอฮ์ อลัฮ์ วัสลัม) กล่าวว่า “กลุ่มชนใดที่รวมตัวกันรำลึกถึงกล่าวเอ่ยถึงพระนามของอัลลอฮ์แล้ว มลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขา ความเมตตาของอัลลอฮ์จะปกคลุมพวกเขาพระองค์อัลลอฮ์จะทรงเอ่ยถึงพวกเขา ณ กลุ่มมลาอิกะฮ์ของพระองค์ (บันทึกโดยอบูญะฮ์)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ عَنْ عَمَّارِ بْنِ رُزَيْقٍ عَنْ أَبِي إِسْحَقَ عَنِ الْأَعْرَابِيِّ عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ يَشْهَدَانِ بِهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَتَعَشَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَتَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. ออบูบักรฺ เป็น อปีซัยบะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. ยะหฺยา เป็น อาดัม : ثقة حافظ فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 587/7496)
3. อัมมาร เป็น รุซัยกฺ : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 408/4821)
4. อปีอิสฮาก : ثقة مكثّر عابد (al-'Asqalani, 1991 : 423/5065)
5. อัลอะฆอรริ อปีมุสลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 114/544)
6. ออบูสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)
7. ออบูสะอีด อัลคุดรีฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (n.d. : 3791) จากสายรายงานของอบูสุรอยเราะฮฺ และอบูสะอีด อัลคุดรีฮฺ และ Muslim (1953 : 4868) al-Tirmidhi (n.d. : 3300) Ahmad (2001 : 9583)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัมมาร เป็น รุซัยกฺ เป็นผู้รายงานที่ลาบะฮฺ สะบิฮฺ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (7757) ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮีหะฮฺ (75) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 279 หน้าที่ 368

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวว่า “กลุ่มชนใดที่มีการเอ่ยรำลึกถึงพระองค์อัลล่อฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์จะมีการประกาศ (จากมลาอิกะฮฺ) ว่า พวกท่านจง

ลูกขึ้นเถิดพระองค์อัลลอฮ์จะทรงอภัยในบาปโทษ และทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาทั้งหลาย เป็นความดีแล้ว (บันทึกโดย อะฮ์มัด)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ أَخْبَرَنَا مَيْمُونُ الْمَرَّائِيُّ حَدَّثَنَا مَيْمُونُ بْنُ سَيَّاهٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَا مِنْ قَوْمٍ اجْتَمَعُوا يَذْكُرُونَ اللَّهَ لَا يُرِيدُونَ بِذَلِكَ إِلَّا وَجْهَهُ إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ قَوْمًا مَغْفُورًا لَكُمْ قَدْ بَدَّلَتْ سَيِّئَاتِكُمْ حَسَنَاتٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะฮ์มัด

1. มุฮัมมัด เป็น บักรุ อัลบรัธานี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 470/5760)
2. มัยมูน เป็น มุซา อัลมะเราะเอีย : صدوق مدلس (al-'Asqalani, 1991 : 556/7050)
3. มัยมูน เป็น ลียาฮ์ อัลบัศรี : صدوق عابد يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 556/7045)
4. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 12453) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Bayhaqi ในซุบอูลีมาน (n.d. : 2/104)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษุ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะฮ์มัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุค แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นมาสนับสนุนจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตตัจมิบวัตตัจริบ (1504, 1505, 1506) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษุ

หะดีษที่ 280 หน้าที่ 368

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านรอซูล (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “กลุ่มชนใดที่ไม่เอ่ยรำลึกถึงอัลลอฮ์และไม่ขอลาวัด (ขอความสันติ) ให้แก่ท่านนบี (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วสัลลัม) พวกเขาจะรู้สึกรำคาญและเสียใจยิ่งในวันพิพากษา (กียามะฮ์)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَنْ شُعْبَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
«مَا قَعَدَ قَوْمٌ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَيُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَإِنْ دَخَلُوا الْجَنَّةَ لِلثَّوَابِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อับดุลเราะห์มาน เป็น มะสุดียฺ : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 351/4018)
2. ชุอฺบะฮฺ เบ็น อัลหัจญญาญญ์ อัลอัตกียฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. อัลอะอุมัช : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. ออบุสลิมุ ชักวาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
5. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 9965) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮฺ และ Ibn Hibban (1993 : 3/177, 179) al-Wa'idi ในเศาะเหียะหฺอัลมุสนัด (1990 : 1464)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยมะมียฺ ในมััจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (10/82) ที่ระบุว่าผู้รายงานทั้งหมดเศาะเหียะหฺ และอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัดดีร์ฟีบวัตดีรฮิบ (1513) ในลิลลิตละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (76) ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

4.5 คุณค่าการชกิริ (หน้าที่ 371 – 617)

หะดีษที่ 281 หน้าที่ 377

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานของหะดีษบทหนึ่ง “การดูอาของบุคคลสามประเภท จะไม่ถูกปฏิเสธ (นั่นคือ จะได้รับการตอบรับ) (1) บุคคลผู้รำลึกถึงอย่างมากมาย (2) บุคคลผู้ถูกกดขี่ (3) ผู้ปกครองที่ไม่ทารุณโหดร้าย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا أَبُو أَحْمَدَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدَ بْنِ الْحَسَنِ الْمَهْرَجَانِيُّ ، حَدَّثَنَا الْإِمَامُ أَبُو الْوَلِيدِ ، حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ يَعْقُوبَ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ ، حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ الْأَسْوَدِ ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ أَبِي نَمْرٍ ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «ثَلَاثَةٌ لَا يَرُدُّ اللَّهُ دُعَاءَهُمْ : الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، وَالْإِمَامُ الْمُقْسِطُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อนุอะหฺมัด อับดุลลอฮฺ : الشيخ للبيهقي (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 5/273)
2. อัลอิหม่ามอญอ์ลวะลิด สุลัยมาน : إمام مشهور (Ibn ‘Asaqir, 1429: 22/22)
3. ยูสุฟ เบ็น ยะอฺกูบ : ثقة (al-Dhahabi, Tadhkrat al-Huffaz : 470/5761)
4. มุฮัมมัด เบ็น อิบน์บักรฺ เบ็น อาลี : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 480/5761)
5. หุหมัด เบ็น อัลอัสวีด : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 181/1542)
6. อับดุลลอฮฺ เบ็น สะอิด เบ็น อิบน์ฮินฺด : صدوق ربما وهم (al-‘Asqalani, 1991 : 306/3358)
7. ชะริก อับดุลลอฮฺ เบ็น อิบน์อะมिर : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 266/2788)
8. อะฏอู เบ็น ยะซาร : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 392/4605)
9. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอ์มาน (n.d. : 2/153, 15/409) จากสายรายงานของ อนุสุรอยเราะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺอัลอญามิอฺ (3064) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 282 หน้า 390

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วลัลลัม) ได้ไปเยี่ยมสาวกหนุ่มคนหนึ่งผู้ซึ่งกำลังจะใกล้จะสิ้นลมท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วลัลลัม) ได้สอบถามเขาว่า “เจ้ามีความรู้สึกอย่างไร?” เขากล่าวว่า “โอ้ ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ฉันหวังในความเมตตาของพระองค์และเกรงกลัวจาก (การถูกลงโทษเนื่องจาก) บาปของฉัน” ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วลัลลัม) กล่าวว่า “ถ้าบุคคลผู้หนึ่งมีความหวัง และความกลัวในสภาพเช่นนี้ อัลลอฮ์จะทรงรับในสิ่งที่หวัง และให้เขาปลอดภัยจากความกลัว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ الْكُوفِيُّ وَهَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَزَّازُ الْبَغْدَادِيُّ قَالَا حَدَّثَنَا سَيَّارٌ هُوَ ابْنُ حَاتِمٍ حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيَّ شَابًّا وَهُوَ فِي الْمَوْتِ فَقَالَ «كَيْفَ تَجِدُكَ قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي أَرْجُو اللَّهَ وَإِنِّي أَخَافُ ذُنُوبِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَآمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลหะกัม อิบิซียาด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 300/3280)
2. ฮารูน เป็น อับดุลลอฮฺ อัลบัยฮะซาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 569/7235)
3. สัยยาร์ เป็น ฮาติม : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 261/2714)
4. ญะอูฟิร เป็น สุลัยมาน : صدوق زاهد (al-'Asqalani, 1991 : 140/942)
5. ษาบิต เป็น อัลลัม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 132/810)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 983) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Ibn Majah (1996 : 4261) Abd Ibn Humaid (n.d. : 1373)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่อง จากญะอ์ฟิร เป็น สุลัยมาน สัยยาร เป็น หาดิม และอับดุลลอฮฺ เป็น เป็น อัลหะกัม อับชิยาต เป็นผู้ ที่ เสาะดูก สอดคล้องกับอัลมุญชีรีย ในอัตตัจมิบวัตตริซิบ (4/214) และอัลอัลบานีย ในมิฆกาฮ อัลมะศอบีหฺ (1555) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษบทที่ 283 หน้าที่ 391

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“ผู้ศรัทธา (ที่แท้จริง) พิจารณาถึงบาปของเขา ประหนึ่งขุนเขาถูกหนึ่งที่มันหล่นลงมาทับ เขา แต่คนบาปนั้นทำกับมันเหมือนมันเป็นแมลงวันตัวหนึ่งที่มันบินหนีไปนั่นคือเขาไม่สนใจใยดี กับเรื่องบาปกรรม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا أَبُو شَيْهَابٍ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ حَدِيثَيْنِ أَحَدُهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ «إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا قَالَ أَبُو شَيْهَابٍ بِيَدِهِ فَوْقَ أَنْفِهِ ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرُحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مَنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشِرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อะหมัด เป็น ยูนุส : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 81/63)
2. ออบุชิฮาบ อับดุลลอฮฺ ครอบชะฮฺ เป็น นาฟิอฺ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 335/3790)
3. อัลอะอุมัษ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. อุมาระฮฺ เป็น อุมัยรฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 409/4856)

5. อัลฮารีษ เป็น สุวัยคฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 146/1025)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตัดร็จญุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 6308) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด และal-Tirmidhi (n.d. : 2497) Abu Nu'aym ในหุละษะฮฺ อัลเอาเลียฮฺ (2003 : 4/141)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลีหมอยริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีฮฺ เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากอบูฮิสาบ อับดุล รอบบะฮฺ เป็น นาฟิอฺ เป็นผู้ที่จะเศาะดุค แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีกร รายงานจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลีหมอยริษฺ

หะดีษที่ 284 หน้าที่ 392

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“มีกล่าวไว้ในหะดีษอีกบทหนึ่งว่า “เมื่อข้าทาสผู้หนึ่งของฉันรำลึกถึงฉัน ฉันจะอยู่กับเขา จนกระทั่งสิ้นของเขาเคลื่อนไหวในการรำลึกนึกถึงฉัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِسْحَاقَ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ كَرِيمَةَ ابْنَةِ الْحَسْحَاسِ الْمُرَبِّيَّةِ أَنَّهَا حَدَّثَتْهُ قَالَتْ حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ وَنَحْنُ فِي بَيْتِ هَذِهِ يَعْنِي أُمَّ الدَّرْدَاءِ «أَنَّ اللَّهَ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتُرُ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفْتَاؤُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อาลี เป็น อิสหาก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 398/4687)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น ยะซีด เป็น ญาบิร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 353/4041)
4. อิสมาอีล เป็น อุบัยดิลลาฮฺ เป็น ออบีมะฮฺญูร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 109/466)
5. การีมะฮฺ บินติ อัลหัสฮาฮฺ อัลมุชะนียะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 752/8671)
6. อบูสุรอรเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ahmad (2001 : 7422, 10968) จากสายรายงานของอุมุรอรุยเราะฮุ และ Ibn Majah (1996 : 3782) al-Hakim ในอัลมุสตัศรอก (2002 : 4/371)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในมิชกาฮุ อัลมะศอปีหุ (2285) ในเศาะเหียะห์อัลญามิอฺ (1906) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 285 หน้าที่ 395

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งได้กล่าวกับเราไว้ว่า “เครื่องหมายแห่งความรักในอัลลอฮ์ คือ ความรักกับการรำลึกนึกถึงพระองค์ และเครื่องหมายแห่งความริษยาในอัลลอฮ์ ก็คือการริษยาในการรำลึกนึกถึงพระองค์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ثنا إبراهيم بن علي بن إبراهيم بن محمد بن عبد العزيز بن عبد الله بن عمر بن الخطاب أبو إسحاق الآتي ثنا معلى بن مهدي قال ثنا يوسف بن ميمون الحنفي صاحب المشاجب ثنا زياد بن ميمون عن أنس قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول «من علامة حب الله ذكر الله ومن علامة بغض الله بغض ذكر الله»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษป็นของอิบนุ อะคีย

1. อิบรอฮีม ป็น อาลี : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 6/132)
2. มุอัลลา ป็น มะฮฺดีย : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 7/124)
3. ยูสุฟ ป็น มัยมูน : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 612/7889)
4. ซิยาต ป็น มัยมูน : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 1/412)
5. อนัส ป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำร็ร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn 'Adi ในอัลกามิต ฟิอัลญุอะฟาอฺ (1997 : 4/128)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อะดีษ เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ฎะอ์ฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์ฟอัลญามิอ (3721) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ

หะดีษบทที่ 286 หน้าที่ 396

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า มีตัวทำความสะอาดอยู่จำนวนหนึ่ง เช่น สบู่สำหรับร่างกายและเสื้อผ้า เช่นเดียวกันกับไฟสำหรับเหล็ก ตัวทำความสะอาดหัวใจก็คือ การรำลึกถึงอัลลอฮ์ (“ซิกร์”) และไม่มีอะไรที่จะมีประสิทธิผลต่อการป้องกันมิให้ถูกอัลลอฮ์ลงโทษมากกว่าการรำลึกถึงอัลลอฮ์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرناه أبو بكر أحمد بن الحسن القاضي ، حدثنا أبو العباس الأصم ، حدثنا محمد بن إسحاق ، حدثنا علي بن عياش ، حدثنا سعيد بن سنان ، حدثني أبو الزاهرية ، عن أبي شجرة واسمه كثير بن مرة ، عن عبد الله بن عمر ، عن النبي صلى الله عليه وسلم ، أنه كان يقول : «إن لكل شيء سقالة ، وإن سقالة القلوب ذكر الله ، وما من شيء أنجي من عذاب الله من ذكر الله» . قالوا : ولا الجهاد في سبيل الله ؟ قال : «ولو أن تضرب بسيفك حتى ينقطع»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีษ

1. อบูบักรฺ อะหฺมัด เบ็น อัลหะสัน : ليس بثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 4/91)
2. อบุลอับบาส มุฮัมมัด เบ็น ยะอฺกูบ อัลอะศอม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
3. มุฮัมมัด เบ็น อิสฮาก อัลเศาะฆอนีย์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 467/5721)
4. อาลี เบ็น อียาซ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 404/4779)
5. สะอีด เบ็น สินาน : متروك (al-'Asqalani, 1991 : 237/2333)
6. อบูอัลซาดิรียะฮฺ หุคัยรฺ เบ็น กุรัยบ อัลหุฎเราะหฺมีย์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991: 154/1153)
7. กะษีร เบ็น มุรเราะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 460/5631)
8. อับดุลลอฮฺ เบ็น อุมัร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Bayhaqi ในซุอุนอิมาน (2003 : 519) จากอับดุลลอฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ็ฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ เป็นหะดีษฎะอ็ฟฎิดัน เนื่องจากในสายรายงานมีผู้รายงานที่ม้ตรุก คือ สะอิด เป็น ตินาน

หะดีษที่ 287 หน้า 398

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อบูซาอิด กุคฺรี (รอดีลลอฮ์ อันสู) รายงานว่า ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าววว่า “บุคคลใดที่รำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่บนที่นอนอันอ่อนนุ่ม อัลลอฮ์จะยกตำแหน่งเขาให้สูงขึ้น (ในสวรรค์)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ سَلَمٍ ، حَدَّثَنَا حَرَمَلَةُ بْنُ يَحْيَى ، حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ ، أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ ، أَنَّ دَرَّاجًا ، حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ ، عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : «لَيَذُكُرَنَّ اللَّهُ قَوْمًا فِي الدُّنْيَا ، عَلَى الْفُرْشِ الْمُمَهَّدَةِ ، يُدْخِلُهُمُ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุฮิบบาน

1. อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด เป็น ติลิม : وثقه الذهبي وغيره (al-Dhahabi, Siyar : 14/306)
2. หัรมะละฮ์ เป็น ยะหัยยา : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 156/1175)
3. อิบนุ วะฮะบีน : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
4. อัมรุ เป็น อัลฮาริช : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
5. ค็รรอจญ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 201/1824)
6. อบูอัสซัยยัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 253/2599)
7. อบูสะอิด อัลคุดรี๊ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn Hibban (1993 : 399) จากสายรายงานของอบูสะอิด อัลคุดรี๊

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากการรายงานของศรัทธาจากอัลฮัยษัม สอดคล้องกับอัลฮัลบานีย์ ในเงาะอิฟอัศเศาะอิม วัตเศาะอิม (900) และในลิลลิตละฮฺ อัลเงาะอิฟะฮฺ (5327) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 288 หน้า 398

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ที่ลอลลอลฮฺ อัดฮัย วัตลลัม) ได้กล่าวว่า “ถ้าเจ้าวงวนอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮ์ (ซีกร์) ตลอดเวลาทศวรรคจะมาสัมผัสมือกับเจ้าทั้งที่เจ้าอยู่บนเตียงนอน และตามถนนหนทางที่เจ้าเดินอยู่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى التَّمِيمِيُّ وَقَطْنُ بْنُ نُسَيْرٍ وَاللَّفْظُ لِيَحْيَى أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ إِيَّاسِ الْجُرَيْرِيِّ عَنْ أَبِي عَثْمَانَ التَّهْدِيدِيِّ عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسِيدِيِّ قَالَ وَكَانَ مِنْ كُتَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «لَقِينِي أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ كَيْفَ أَنْتَ يَا حَنْظَلَةَ قَالَ قُلْتُ نَافِقَ حَنْظَلَةَ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا تَقُولُ قَالَ قُلْتُ نَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيْعَاتِ فَنَسِينَا كَثِيرًا قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَوَاللَّهِ إِنَّا لَنَلْقَى مِثْلَ هَذَا فَاذْطَلَقْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ نَافِقَ حَنْظَلَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا ذَاكَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ نَكُونُ عِنْدَكَ تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِكَ عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيْعَاتِ نَسِينَا كَثِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدْمُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عِنْدِي وَفِي الذِّكْرِ لَصَافَحْتَكُمْ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فُرُشِكُمْ وَفِي طُرُقِكُمْ وَلَكِنْ يَحْتِظَلُّ سَاعَةً وَسَاعَةً ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ยะหัยยา เป็น ยะหัยยา เบ็น บักกร : ثقة ثبت إمام (al-'Asqalani, 1991 : 598/7668)
2. กอฏอน เบ็น นุสัยร : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 140/942)
3. ญะอูฟิร เบ็น สุลัยมาน : صدوق زاهد (al-'Asqalani, 1991 : 233/2273)
4. สะอีด เบ็น อีياس : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 233/2273)

5. อปีอุมมาน อัลนะฮดีษ อับดุลเราะห์มาน เป็น มุลล : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1991 : 351/4017)

6. หันฎาะละฮฺ เป็น อัลเราะฮือ อัลอุสัยฮียี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 :)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : : 2750) จากสายรายงานของหันฎาะละฮฺ เป็น อัลเราะฮือ อัลอุสัยฮียี และ al-Tirmidhi (n.d. : 2514)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากญะอ์ฟิร เป็น สุลัยมาน และกอฏอน เป็น นุสัยรฺ เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มี การรายงานจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ สอดคล้อง กับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (1965) ที่ระบุว่า สายรายงานเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 289 หน้า 398

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่ง ท่านศาสดา (คือลอลลอลฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “พวกมูฟริด” ได้รุด ไปข้างหน้าไกลแล้ว บรรดาสาวกได้ถามว่า “ใครกันคือ พวกมูฟริด” ท่านศาสดา (คือลอลลอลฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้ตอบว่า พวกมูฟริด” คือ ผู้ที่ვნวนอยู่กับการรำลึกถึง (ซิกิร) อัลลอลฮฺอย่างมากมาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أُمَيَّةُ بْنُ بَسْطَامَ الْعَيْشِيُّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ يَعْنِي ابْنَ زُرَيْعٍ حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ الْقَاسِمِ عَنِ الْعَلَاءِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ فَمَرَّ عَلَى حَبَلٍ يُقَالُ لَهُ جُمْدَانُ فَقَالَ سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ قَالُوا وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الدَّاكِرُونَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالدَّاكِرَاتُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อุมัยยะฮฺ เป็น บิฏฏอม อัลอัยซี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 :114/552)
2. ยะซีด เป็น ชุรออยอ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 601/7713)
3. เราหฺ เป็น อัลกออซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 211/1970)

4. อัลอะลาอู : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 435/5247)
5. อับดุลเราะห์มาน เป็น ะอะอูบ : ٤٤ (al-'Asqalani, 1991 : 353/4046)
6. อนุสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักรีย์ญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : : 2676) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮ์ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3596) al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (2002 : 4/370) al-Bayhaqi ในซุบุดอีมาน (2003 : 504)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลอะลาอู และอุมัยยะฮ์ เป็น บิฏญอม อัลอัยซีฮ์ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีการรายงานจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิลละฮ์ อัลเศาะฮีหะฮ์ (3655) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 290 หน้า 398-399

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่ง ได้มีรายงานไว้ว่า “บุคคลผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย จะปลอดภัยจากความหน้าไหว้หลังหลอก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنِ الْمُهَاجِرِ الرَّقِّيِّ ، حَدَّثَنَا مُؤَمِّلُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ ، حَدَّثَنَا حِمَادُ بْنُ سَلَمَةَ ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ ، عَنْ أَخِيهِ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ اللَّهِ فَقَدْ بَرِيَ مِنَ النَّفَاقِ» لَمْ يَرَوْهُ عَنْ سُهَيْلٍ إِلَّا حِمَادَ تَفَرَّدَ بِهِ مُؤَمِّلٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอ็ฏญอบรอนีย์

1. มุฮัมมัด เป็น สะฮุค เป็น อัลมุฮาญีร : لم يذكر (al-Ansari, Balghat al-Qadi wa al-Walidani fi Mu'jam Masha'ikh al-Tabrani, : 1566)
2. มุฮัมมัด เป็น อิสมาอีล : صدوق سعي الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 555/7029)

3. หิมาด เป็น สะละมะฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 178/1499)
4. สุฮัยล เป็น อิบีสอลิหฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 259/2675)
5. พี่ชายของเขา สอลิหฺ เป็น อิบีสอลิหฺ อัลสะฆมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 272/2866)
6. อนุสอลิหฺ ซักวาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
7. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994: 12/266)

คำกริยู่หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Tabrani ในมูอญิม อัลเศาะฆีร (1987 : 3/111) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ al-Tabrani เช่นกัน ในมูอญิม อัลกะบীর (1990 : 197, 878) ในมูอญิม อัลเอาสิฎุ (1987 : 7123) al-Bayhaqi ในซุฮูบุลอิมาน (n.d. : 2/143)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอียฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนียฺ เป็นหะดีษเฎาะอียฺ เนื่องจากมุอัมมิล เป็น อิสมาอิล เป็นผู้ที่มีความจำไม่ผิด และรายงานเพียงคนเดียวในช่วงนี้ของสายรายงาน สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิลละฮฺ อัลเฎาะอียะฮฺ (5470) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอียฺ

หะดีษที่ 291 หน้า 398-399

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านศาสดา (คือลอลลอสฺ อัดยิ วลลัลม) กำลังกลับมาจากการเดินทาง ท่านได้เดินหยุดอยู่ ณ สถานที่แห่งหนึ่ง และได้สอบถามเหล่าสาวกของท่าน “บุคคลผู้ที่เขาเดินทางรุดหน้าไปนั้นเขาไปไหนกันแล้ว?” เหล่าสาวกตอบว่า “ผู้เดินทางที่รวดเร็วบางคนได้เดินหน้ารุดหน้าไปแล้ว” ดังนั้นท่านศาสดา (คือลอลลอสฺ อัดยิ วลลัลม) จึงกล่าวว่า “บุคคลดั่งนั้นเขารุดข้างหน้า เนื่องจากพวกเขา่วนกับการรำลึกถึง (“ซิกร์”) เขาหายไปไหนกันหมดแล้ว? ถ้าหากบุคคลผู้หนึ่งต้องการจะได้รับความรื่นเริงจากสวนสวรรค์อย่างเต็มที่แล้ว เขาควรรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أُمِّيَةُ بْنُ بَسْطَامَ الْعَيْشِيُّ حَدَّثَنَا يَزِيدُ يَعْنِي ابْنَ زُرَيْعٍ حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ الْقَاسِمِ عَنِ الْعَلَاءِ عَنِ أَبِيهِ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ فَمَرَّ عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ جُمْدَانُ فَقَالَ سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ قَالُوا وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ»

ตักริจญ์หะดีษ

ได้ทำการตักริจญ์มาแล้วในหะดีษที่ 289

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริษฺ

หะดีษที่ 292 หน้าที่ 399

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอลอสู อลัยฮิ วลัลลัม) กล่าวไว้ว่า “บุคคลผู้ที่ไม่รำลึกถึงอัลลอฮ์เสมือนคนตาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรียฺ

1. มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. ออบูอัสามะฮฺ : ثبت ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 177/1487)
3. บุรอยดฺ เป็น อับดุลลอลอสู : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 121/658)
4. ออบูบุรคอะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 621/7952)
5. ออบูมุซา อัลอัชอะริยฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 318/3542)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 6407) จากสายรายงานของออบูมุซา อัลอัชอะริยฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 293 หน้าที่ 401

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษบทหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า อัลลอฮ์ทรงบริจาคทานให้กับข้าทาสของพระองค์ เป็นประจำทุกวันเช่นกัน และบุคคลทุกคนก็ได้รับส่วนแบ่งตามสถานภาพของเขา แต่ไม่มีบุคคลใดที่จะโชคดีไปกว่าผู้ได้รับทางนำจากพระองค์ให้มีความสามารถในการรำลึกนึกถึงอัลลอฮ์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو هريرة الصيرفي ، حدثنا أبو عاصم ، عن عبد الحميد بن جعفر ، حدثني حسين بن عطاء ، عن زيد بن أسلم ، عن عبد الله بن عمر ، عن أبي ذر ، عن النبي صلى الله عليه وسلم ، قال : « ما من يوم ولا ليلة إلا والله فيه صدقة يمن بها على من يشاء من عباده ، وما من الله على عبد بمثل من أن يلهمه ذكره »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบีอัดดูนยา

1. อนุสุรเราะฮะฮ์ อัลศิรฟี (มุฮัมมัด เบ็น ฟิรอศ) : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 501/6218)
2. อนุอาศิม (อัลญะฮุหาก เบ็น มัคลัด) : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 280/2977)
3. อับดุลหะมิด เบ็น ญะอ์ฟิร : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 333/3756)
4. หุสัยนุ เบ็น อะญูอู เบ็น ฆะฮะลา : لا يجوز أن يحتج به (al-'Asqalani, Lisan : 3/126)
5. ซัยดุ เบ็น อัศถัม : ثقة عالم (al-'Asqalani, 1991 : 222/2117)
6. อับดุลลอฮ์ เบ็น อุมีร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)
7. อนุซรรุ อัลฆิฟารี : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 638/8087)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abiddunya ในกะลามุลละฮะลียะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ (n.d. : 3) จากสายรายงานของอนุซรรุ อัลฆิฟารี และอับดุลลอฮ์ เบ็น อุมีร์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อบีอัดดูนยา เป็นหะดีษญะฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ เนื่องจากหุสัยนุ เบ็น อะญูอู เบ็น ฆะฮะลา เป็นที่ไม่น่าเชื่อถือให้นำหะดีษของเขามาใช้เป็นหลักฐาน (หมายถึงหะดีษญะฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์) สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในญะฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์ (905) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะฮะฮ์ วัลอัชฮะฮ์

หะดีษที่ 294 หน้า ที่ 401

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า “ข้าทาสของอัลลอฮ์ที่ดีที่สุดก็คือ บรรดาผู้ที่จดบันทึกการเคลื่อนไหวของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และอื่นๆ (เพื่อให้ได้เวลาที่แน่นอน) เพื่อเห็นแก่การรำลึกถึงอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر بن إسحاق ، وعلي بن حمشاذ ، قالا : ثنا بشر بن موسى ، ثنا عبد الجبار بن العلاء العطار ، بمكة ، ثنا سفيان بن عيينة ، عن مسعر ، عن إبراهيم السكسكي ، عن ابن أبي أوفى ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إن خيار عباد الله الذين يراعون الشمس والقمر والنجوم والأظلة لذكر الله»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. ออบูบักรุ เบ็น อิสฮาก : الحافظ (al-Dhahabi : Mizan al-'Itidal, : 1/120)
2. อาลี เบ็น หัมซาซุ : ثقة (al-Dhahabi : Siyar al-A'lam, : 15/398)
3. บิซรู เบ็น มูซา : ثقة (al-Dhahabi : Siyar al-A'lam, : 13/352)
4. อับดุลญับบาร เบ็น อัลอะลาอู : لا بأس به (al-'Asqalani, 1994 : 6/104)
5. สุฟยาน เบ็น อุยัยนะฮุ : ثقة حافظ فقيه إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 245/2451)
6. มิสอ์ร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 529/6605)
7. อิบรอฮีม อัลสัฏฏะกีซ : صدوق ضعيف الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 1/138)
8. อิบนุ อบีเอาฟา : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 5/152)

ตำรารีจฎูหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 163)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะฮิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษเกาะฮิฟ เนื่องจากอิบรอฮีม อัลสัฏฏะกีซ เป็นผู้ที่มีความจำเกาะฮิฟ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีซ ในมัจญ์มะอู อัจชะวาอิด (1/327) ที่ระบุว่าหะดีษบทนี้มีอิติลละฮุ และอัลอัลบานีย ในเกาะฮิฟอัลญามิอ (1854) ระบุว่าป็นหะดีษเกาะฮิฟ โดยที่อัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (163) ระบุว่าสายรายงานเศาะเหียะห์ และอัจชะซะบีซ เห็นด้วย

หะดีษที่ 295 หน้า 403

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอบูตารคะ (รอดิซัลลอฮุ อันฮุ) ได้รายงานว่า ท่านศาสดา (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิวสสลัม) ได้บอกกับเขาว่า “ฉันขอแนะนำเจ้าให้เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ (การมีเวลา) เพราะว่ามันเป็นรากเหง้าของคุณธรรมความดีทั้งหลาย จงตรงต่อเวลาต่อการอ่านอัล-กุรอาน และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้เจ้าจะถูกรำลึกถึงในสวนสวรรค์ และนั่นจะเป็นรัศมีของเจ้าในโลกนี้ จงทำให้เป็นนิสัยโดยรักษาความสงบเงียบให้มากที่สุด และไม่ควรพูดสิ่งใดนอกจากในเรื่องของความดี จงอย่าหัวเราะให้มากเพราะมันจะทำลายหัวใจ จงคืนรนต่อสู้อในการ “ญิฮาด” เพราะมันเปรียบเสมือนเป็นระบบใน “อุมมะฮ์” ของฉัน จงรักคนยากจน และจงนั่งอยู่กับพวกเขาตลอดเวลา จงมองดูผู้คนที่ต่ำต้อยกว่าเจ้า และจงอย่ามองคนที่สูงกว่าเจ้า เพราะมันจะทำให้เจ้าขาดการขอบคุณในตัวเจ้า

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسن بن سفيان الشيباني ، والحسين بن عبد الله القطان بالرقعة ، وابن قتيبة ، واللفظ للحسن ، قالوا : حدثنا إبراهيم بن هشام بن يحيى بن يحيى الغساني ، قال : حدثنا أبي ، عن جدي ، عن أبي إدريس الخولاني ، عن أبي ذر ، قال : ... : « يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّ لِلْمَسْجِدِ تَحِيَّةً وَإِنَّ تَحِيَّةَ رُكْعَتَانِ ... أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ ، فَإِنَّهُ رَأْسُ الْأَمْرِ كُلِّهِ » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « عَلَيْكَ بِتَلَاوَةِ الْقُرْآنِ ، وَذَكَرِ اللَّهَ ، فَإِنَّهُ نُورٌ لَكَ فِي الْأَرْضِ ، وَذَخْرٌ لَكَ فِي السَّمَاءِ » قلت : يا رسول الله ، زدني : ، قال : « يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّ لِلْمَسْجِدِ تَحِيَّةً وَإِنَّ تَحِيَّةَ رُكْعَتَانِ ... أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ ، فَإِنَّهُ رَأْسُ الْأَمْرِ كُلِّهِ » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « عَلَيْكَ بِالصَّمْتِ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ ، فَإِنَّهُ مَطْرَدَةٌ لِلشَّيْطَانِ عَنْكَ ، وَعَوْنٌ لَكَ عَلَى أَمْرِ دِينِكَ » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « عَلَيْكَ بِالْجِهَادِ ، فَإِنَّهُ رَهْبَانِيَّةٌ أُمَّتِي » قلت : يا رسول الله ، زدني ، قال : « أَحَبُّ الْمَسَاكِينِ وَجَالِسِهِمْ » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน อัลฮัซยานี : الحافظ (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 2/703)
2. อัลหุสัยนุ เป็น อับดุลลอฮุ อัลกอฏฏอน : ثقة (al-Dhahabi : Siyar A‘lam al-Nubala’ : 14/286 ; Ibn ‘Asaqir : 1429: 14/90)
3. อิบนุ กุฎัยบะฮุ : الحافظ ثقة (al-Dhahabi : Tadhkirat al-Huffazh : 2/764)
4. อิบนุรอฮีม เป็น อัสลาม : متروك (al-‘Asqalani : Lisan : 1/217)
5. อัสลาม เป็น ยะหฺยา : صالح الحديث (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta‘dil , : 9/70)
6. ยะหฺยา เป็น ยะหฺยา เป็น กอยสุ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 598/7670)

7. ออบูอิรฺร็ิส อัลเคอตานี อออิซุลลอฮฺ : عالم بالشام (al-'Asqalani, 1991 : /3115)
8. ออบูซัรฺร อัลฆิฟารีย์ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 638/8087)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 : 362) จากสายรายงานของอบูซัรฺริน อัลฆิฟารีย์ และ Abu Nu'aym ในหุลยะฮฺ อัลเอาลียาอฺ (2003 : 1/221)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษแฉะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุฮิบบาน เป็นหะดีษแฉะอิฟญิดัน เนื่องจากมีผู้รายงานที่มัตรูก คือ อิบรอฮีม เบน อิซาม เบน ยะหฺยา สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในแฉะอิฟ อัลญามิอฺ (2122) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษแฉะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 296 หน้า ที่ 407

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

สมาชิกของที่ชุมนุมใดปราศจากเสียซึ่งการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการ “ซอลาวาต” ต่อท่าน ศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ก็เป็นเสมือนบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นจากร่างของลาที่ตายแล้ว”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبِرَّازُ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكَرِيَّا عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เบน อัลศอบบาหฺ อัลบัซซาซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 484/5966)
2. อิสมาอิล เบน ชะกะรียา เบน มุรเราะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 107/445)
3. สุฮัยลฺ เบน อิบิ ศอลิหฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 259/2675)
4. ออบูศอลิหฺ (บิดาของสุฮัยลฺ) : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
5. ออบูสุรฺอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

คำกริยาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4214) จากสายรายงานของอบูสุรเราะฮ์ และ Ahmad (2001 : 7093) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1808) al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (2003 : 538)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิมออริฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากสุซฮฺ เป็น อบี สอลิหฺ และอิสมาอิล เป็น ชะกะรียา เป็น มุรเราะฮ์ เป็นผู้ทีเศาะดุค แต่เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิมออริฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัฏฏริบวัตฎริบ (1514) ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (76, 77, 80, 183) มัชกาฮฺ อัลมะฮะซิบ (2213) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 297 หน้า 407

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานของหะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวว่า “ผู้ที่เขาได้กระทำการที่ล่วงละเมิดกันในที่ประชุม เขาจะได้รับการอภัยโดยการกล่าวบทขอพรในตอนเปิดการประชุม

"سبحان الله وبحمده سبحانك اللهم وبحمك أشهد أن لا إله إلا أنت أن أستغفرك وأتوب إليك"

“ความจำเริญเป็นของอัลลอฮ์ด้วยกับการสรรเสริญทั้งหมด ความจำเริญเป็นของพระองค์ โออัลลอฮ์! ด้วยกับการสรรเสริญพระองค์อย่างเปี่ยมล้น ข้าพระองค์ขอสาบานว่าไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพกราบไหว้ยกเว้นพระองค์ ข้าพระองค์ขอแสวงหาการอภัยโทษจากพระองค์ และหันสู่ (เพื่อความเมตตา) พระองค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ أَبِي السَّفَرِ الْكُوفِيُّ وَاسْمُهُ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيُّ حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عَقْبَةَ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكُنْتُ فِيهِ لَعَطُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อนุอูบัยยะฮฺ เป็น อิบิอัลสะฟิร อัลกุฟัย : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 81/60)
2. อัลหัจญ์ญัจญ์ เป็น มุฮัมมัด อัลมิศศีษีย : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 153/1135)
3. อิบินุ ญุรัยญ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 363/4193)
4. มุซา เป็น อุกบะฮฺ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 551/6992)
5. สุฮัยลฺ เป็น อิบิศอลิหฺ : صدوق تغير حفظه بأخرة (al-'Asqalani, 1991 : 259/2675)
6. อบูศอลิหฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
7. อบูสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 3355) จากสายรายงานของอบูสุรอยเราะฮฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3355) Ibn Hibban (1993 : 3/183)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากสุฮัยลฺ เป็น อิบิ ศอลิหฺ และอนุอูบัยยะฮฺ เป็น อิบิอัลสะฟิร อัลกุฟัย เป็นผู้เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอิบนุ ญุรัยญ อัลอัสเกาะลานียฺ ในอัลนัคตุ (2/716) อัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัตตัจมิบวัตตัจริฮฺ (1519) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 298 หน้า 407

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษหนึ่งว่า “ณ ที่ชุมนุมใดที่ไม่มีทั้งการรำลึกถึงอัลลอฮ์ หรือการ “ซอลาวัต” (การอำนวยอวยพรให้กับท่านศาสดา) ย่อมเป็นแหล่งของความเศร้าเสียใจและขาดทุนในวันตัดสินพิพากษา มันขึ้นอยู่กับอัลลอฮ์ ที่ว่าพระองค์จะอภัยโทษให้ หรือจะเอาผิดกับที่ชุมนุมนั้นและมีการลงโทษ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ صَالِحِ مَوْلَى التَّوَّامَةِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَيَّ نَبِيَّهُمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. มุฮัมมัด เป็น บัซซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 469/5754)
2. อับดุลเราะห์มาน เป็น มะฮฺดี : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 351/4018)
3. สุฟยาน : ثقة حافظ فقيه عابد إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 244/2445)
4. สอติหฺ เป็น นัษาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 274/2892)
5. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d.: 3380) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ Ahmad (2001 : 9583)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก สอติหฺ เป็น นัษาน เป็นผู้ที่เสาะลูก สอดคล้องกับอัลมุญซิริยฺ ในอัคริมิซียบวัตเศาะฮิบ (2/336) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับเสาะเหียะห์หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสอง และอิบนุ หะญูร อัลอัสเกาะลานียฺ ในอิคายะฮฺ อัลรุวาติ (2/423) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 299 หน้า ที่ 407

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่ง “ได้ขอให้สิทธิของที่ประชุมคือการบอกให้มีการรำลึกถึงอัลลอฮ์ในที่นั่งนั้นอย่างมากมาย ให้มีการชี้้นำไปสู่ทางที่ถูกต้องแก่ผู้เดินทางไกล และปิดตาหรือมองให้ต่ำลงเมื่อไปประสบกับสิ่งต้องห้าม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا مسدد قال : حدثنا يزيد بن زريع قال : حدثنا عبد الرحمن ، عن سعيد بن أبي سعيد ، عن أبي هريرة ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن الأفتية والصعداء أن يجلس فيها ، فقال المسلمون : لا نستطيعه ، لا نطيعه ، قال : «أما لا ، فأعطوا حقها» ، قالوا : وما حقها ؟ قال : «غض البصر ، وإرشاد ابن السبيل ، وتشميت العاطس إذا حمد الله ، ورد التحية»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์ ในอัลอะดะบ อัลมุฟรอก

1. มุสดีดัด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 528/6598)
2. ยะซีด เป็น ชุรัยอู : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 601/7713)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น อิสฮาก : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 336/3800)
4. สะอีด เป็น อปีสะอีด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 236/2321)
5. ออบุสุรอรเราะฮู : صحابي (al-'Asqalani, 1991 680/8426)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Bukhari ในอัลอะดะบ อัลมุรอก (n.d. : 1054) จากสายรายงานของอบุสุรอรเราะฮู

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ ในอัลอะดะบ อัลมุรอก เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอับดุลเราะห์มาน เป็น อิสฮาก อัลมะคะนีย เป็นผู้ที่เสาะดู สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลอะดะบ อัลมุฟรอก (776) ในลิลลิลละฮู อัลเศาะฮีหะฮู (6/12) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 300 หน้าที่ 409

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า “ท่านสามารถจำคนที่จะถูกนำออกจากรกเป็นคนสุดท้าย และจะได้เข้าสวรรค์เป็นคนสุดท้ายเช่นกันในวันตัดสินพิพากษา จะมีชายคนหนึ่งถูกเรียกออกมา และทูตสวรรค์จะได้รับคำสั่งมิให้เปิดเผยบาปใหญ่ของเขา แต่ให้เผยเฉพาะบาปเล็ก ๆ ของเขาเท่านั้น และบันทึกของเขาจะถูกนำออกมา บาปของเขาทั้งหมดจะถูกเตือน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَقَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَجْرِ عَنْ هَانِئِ
مَوْلَى عُثْمَانَ قَالَ «... وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرُ أَفْطَعُ مِنْهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก อัลเศาะฆอนีย์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 467/5721)
2. ยะหฺยา เป็น มะอีน : ثقة حافظ مشهور (al-'Asqalani, 1991: 597/7651)
3. อิชาม เป็น ยูสุฟ อัลเศาะฆอนีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 573/7309)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น บะซีร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 :296/3222)
5. ฮานีอฺ อัลบับรรออฺ เมลา อุษมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 570/7266)
6. อุษมาน เป็น อัฟฟาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 385/4503)

ตัดรื่องุ่หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Ibn Majah (1996 : 4267) จากสายรายงานของฮานีอฺ คนรับ
ใช้ของท่านอุษมาน และ al-Tirmidhi (n.d. : 2308)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษหะสัน
เนื่องจากฮานีอฺ อัลบับรรออฺ เมลา อุษมาน เป็น อัฟฟาน เป็นผู้ที่เศาะดุค สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์
ในเศาะเหียะหฺอิบนุมาญะฮฺ (3461) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 302 หน้า 413

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาฮิชะฮฺ (รอดิซัลลอฮฺ อันฮา) ได้กล่าวว่า “ท่านศาสดา (คือลลอลลอฮฺ อลัยฮิ
วัสสลัม) ได้วิงวอนขอความคุ้มครองของอัลลอฮฺ ให้พ้นจากการลงโทษในหลุมฝังศพ หลังจากการ
ละหมาดทุกครั้งของท่าน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدَانُ أَخْبَرَنِي أَبِي عَنْ شُعْبَةَ سَمِعَتْ الْأَشْعَثَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَسْرُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا «أَنَّ يَهُودِيَّةً دَخَلَتْ عَلَيْهَا فَذَكَرَتْ عَذَابَ الْقَبْرِ فَقَالَتْ لَهَا أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَذَابِ الْقَبْرِ فَقَالَ نَعَمْ عَذَابُ الْقَبْرِ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدُ صَلَّى صَلَاةً إِلَّا تَعَوَّذَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อับदान อับดุลลอฮ์ เป็น อุษมาน เป็น ญะบะละฮ์ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 313/3465)
2. อุษมาน เป็น ญะบะละฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 382/4452)
3. ชุอบบะฮ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
4. อัลอัซฮัษ เป็น อิบ้อลชีฟาอ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 113/526)
5. บิดาของอัลอัซฮัษ ศุลัยม เป็น อัศวัต : ثقة باتفاق (al-'Asqalani, 1991 : 249/2524)
6. มัสรูฎ เป็น อัลอัญญะดะอ์ : ثقة فقيه عابد (al-'Asqalani, 1991 : 528/6601)
7. อาอิหะฮ์ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 1049, 1055, 1372, 6366) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิหะฮ์ และ Muslim (1953 : : 586, 903)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดศัญญะฮ์

หะดีษที่ 303 หน้าที่ 413

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัลม) กล่าวว่า “หากมิใช่เพราะฉันได้สังเกตเห็นว่า เจ้าของเลิกการฝังศพของพวกเจ้าแล้ว ฉันก็จะวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ให้เจ้าได้ยื่นการลงโทษที่เกิดขึ้นในหลุมฝังศพ สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย นอกจากมนุษย์และญินแล้วจะได้อื่นการลงโทษในหลุมฝังศพ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى وَابْنُ بَشَّارٍ قَالَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ « أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. มุฮัมมัด เป็น อัลมุญันนา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
2. อิบน์ บัซซาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 469/5754)
3. มุฮัมมัด เป็น ฉะอ์ฟิร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 472/5787)
4. ฉะอ์บะฮ์ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
5. เกาะดาคะฮ์ เป็น คิอามะฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : : 2867, 2868) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Nasa'i (1990 : 2057) Ahmad (2001 : 12007, 12096, 12123) Ibn Hibban (1993 : 4/494, 13/246, 256)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดฉะอ์บะฮ์

หะดีษที่ 304 หน้าที่ 413

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วซัลลัม) ได้มาที่มัสยิดและเห็นบางคนกำลังส่งเสียงหัวเราะกันอยู่เมื่อท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วซัลลัม) ได้เห็นพวกเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้น ท่านจึงเอ่ยขึ้นว่า “ถ้าหากเจ้านึกความตายของเจ้า ฉันคงไม่เห็นเจ้าในลักษณะเช่นนี้ จงรำลึกนึกถึงความตายบ่อย ๆ ไม่มีวันใดเลยที่จะผ่านไปโดยที่หลุมฝังศพมิได้เรียกหาดังว่า “ฉันอยู่อย่างเปล่าเปลี่ยว ฉันเป็นสถานที่แห่งฝุ่นละออง ฉันเป็นสถานที่ของแมลง เมื่อมุอ์มินถูกวางลงไปในหลุมศพ มันจะกล่าววว่า “ยินดีต้อนรับท่าน ดีเหลือเกินที่ท่านได้เข้ามาในตัวฉัน ในหมู่มวลผู้ที่เดินอยู่บนโลกนี้ ฉันชอบท่านเป็นที่สุด ขณะนี้ท่านได้เข้ามาหาฉันแล้ว ท่านจะได้เห็นว่าฉันต้อนรับ

ท่านอย่างไร” มันจึงขยายตัวออกไปไกลเท่ากับผู้ที่อยู่ในนั้นจะมองเห็นได้ ประตูนานหนึ่งจากสวรรค์จะถูกเปิดออกให้กับเขาในหลุมศพ และจากประตูนานนี้ เขาจะได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ และมีกลิ่นหอมของสวรรค์ แต่เมื่อคนชั่วช้าถูกวางลงไปหลุมศพ มันกล่าวขึ้นว่า “ไม่มีคำพูดของการต้อนรับสำหรับเจ้า ในหมู่มวลผู้ที่เดินอยู่บนโลกนั้น ฉันเกลียดเจ้าเป็นที่สุด ขณะนี้เจ้าได้ถูกทำให้กลับมาหาฉันแล้ว เจ้าจะเห็นว่าฉันทำกับเจ้าอย่างไร” มันจึงบีบตัวเข้ามาหาเขามากเสียดจนกระทั่งกระดูกซี่โครงของเขาจากข้างหนึ่งเสียบทะลุซี่โครงของอีกข้างหนึ่ง อสรพิษเหล่านี้มีพิษอันร้ายกาจ ถ้าหากมีตัวใดตัวหนึ่งเกิดพันพิษลงไปบนโลกก็ไม่มีหญาแม่แต่ใบเดียว ปรากฏให้เห็นบนพื้นโลกหลังจากนั้นอีกเลย” หลังจากนั้นท่านศาสดา (คือลอลลอส อลัษี วสัลลัม) ได้กล่าวว่า “หลุมฝังศพนั้น ถ้าไม่เป็นสวนแห่งสวรรค์ก็เป็นขุมนรก (อย่างใดอย่างหนึ่ง)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مَدُوَيْهِ حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ الْحَكَمِ الْعُرَيْبِيُّ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْوَصَافِيُّ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ «دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُصَلًّا فَرَأَى نَاسًا كَأَنَّهُمْ يَكْتَشِرُونَ قَالَ أَمَا إِنَّكُمْ لَوْ أَكْتَرْتُمْ ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ لَشَغَلَكُمْ عَمَّا أَرَى فَأَكْتَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَازِمِ اللَّذَاتِ الْمَوْتِ فَإِنَّهُ لَمْ يَأْتِ عَلَى الْقَبْرِ يَوْمَ إِلَّا تَكَلَّمَ فِيهِ فَيَقُولُ أَنَا بَيْتُ الْعُرْبَةِ وَأَنَا بَيْتُ الْوَحْدَةِ وَأَنَا بَيْتُ التُّرَابِ وَأَنَا بَيْتُ الدُّوْدِ فَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ مَرْحَبًا وَأَهْلًا أَمَا إِنْ كُنْتَ لَأَحَبَّ مِنْ يَمَشِي عَلَى ظَهْرِي إِلَى فَيْذٍ وَوَلِيَّتِكَ الْيَوْمَ وَصِرْتَ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ قَالَ فَيَتَسَّعُ لَهُ مَدَّ بَصَرِهِ وَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى الْجَنَّةِ وَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْفَاجِرُ أَوْ الْكَافِرُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ لَا مَرْحَبًا وَلَا أَهْلًا أَمَا إِنْ كُنْتَ لَأَبْغَضَ مِنْ يَمَشِي عَلَى ظَهْرِي إِلَى فَيْذٍ وَوَلِيَّتِكَ الْيَوْمَ وَصِرْتَ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ قَالَ فَيَلْتَمِسُ عَلَيْهِ حَتَّى يَلْتَقِيَ عَلَيْهِ وَتَحْتَلِفُ أَصْلَاعُهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَصَابِعِهِ فَادْخَلَ بَعْضَهَا فِي حَوْفِ بَعْضٍ قَالَ وَيُقَيِّضُ اللَّهُ لَهُ سَبْعِينَ تَنِينًا لَوْ أَنْ وَاحِدًا مِنْهَا نَفَخَ فِي الْأَرْضِ مَا أُنبَتَتْ شَيْئًا مَا بَقِيَتْ الدُّنْيَا فَيَنْهَشُنَّهُ وَيَحْدِشُنَّهُ حَتَّى يُفَضِّيَ بِهِ إِلَى الْحِسَابِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّارِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดีร์มีซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อะหมัด เป็น อัลหุสัยน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 466/5710)
2. อัลกอสิม เป็น อัลหะกัม เป็น กะษีร์ : صدوق فيه لين (al-'Asqalani, 1991 : 449/5455)
3. อุบัยดลลอส เป็น อัลวะลีด อัลวัสซอฟีย : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 375/4350)
4. อะฏียะฮ์ : صدوق يخطيء كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 393/4616)
5. ออบู สะอีด อัลคูตรี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตำราอิญาฮะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2460) จากสายรายงานของอับดุลอะดีด อัลคุดรี

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เกาะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษ*เกาะอิฟ* เนื่องจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัลวะลีด อัลวัตศอฟี เป็นผู้ที่*เกาะอิฟ* สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน *เกาะอิฟอัลญามิอ์* (1231) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เกาะอิฟ*

หะดีษที่ 305 หน้า 413

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งได้มีรายงานไว้ว่า ครั้งหนึ่งท่านศาสดา (คือลอลลอฮ์ อลัยฮ์ วะสัลลัม) ได้ผ่านหลุมฝังศพสองหลุม ผู้ที่ถูกฝังอยู่ในนั้นกำลังถูกลงโทษ คนหนึ่งถูกลงโทษเนื่องจากการลอบกัด และอีกคนหนึ่งเนื่องจากที่เขาไม่ระวังในการปัสสาวะของเขา (นั่นคือเขามิได้หลีกเลี่ยงตัวเขาให้พ้นจากน้ำปัสสาวะที่ไหลกระเด็นมา)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَازِمٍ قَالَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ طَاوُسٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ «مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمْ أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَسَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. มุฮัมมัด เบ็น อัลมุญันนา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
2. มุฮัมมัด เบ็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อัลอะอะอัมชะ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. มุญาฮิด เบ็น ญบัยร : ثقة إمام (al-'Asqalani, 1991 : 520/6481)
5. ญอวุส เบ็น กัยसान : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 281/3009)
6. อับดุลลอฮ์ เบ็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 218, 1361, 6005) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต และ Muslim (1953 : : 292) Abu Dawud (1969 : 247)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็น *หะดีษเศาะหียะห์* เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 306 หน้าที่ 416

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอุมรฺซึน (รอคิยัลลอฮู อันฮู) ได้รายงานว่า ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสลัม) ได้กล่าวว่า “จะให้ฉันบอกเจ้าถึงบางสิ่งบางอย่างที่จะทำให้ “อีมาน” ของเจ้าแข็งแรง และทำให้เจ้าได้รับพระพรของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรในโลกทั้งสองไหม? นั่นคือการชุมนุมของบรรดาผู้ที่ทำการรำลึกถึง (“ซิกร์”) อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร เจ้าควรยึดมั่นอยู่กับการชุมนุมนั้น และแช่ซ็องพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เมื่อเจ้าอยู่ตามลำพัง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

عمرو بن بكر السكسكي عن محمد بن زيد عن أبي سلمة بن عبد الرحمن عن أبيه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لرجل من أهل الصفة يكنى أبا رزين : « ألا أدلك على ملاك هذا الأمر الذي تصيب به خير الدنيا والآخرة ؟ عليك بمجالس أهل الذكر وإذا خلوت فحرك لسانك ما استطعت بذكر الله وأحب في الله وأبغض في الله يا أبا رزين هل شعرت أن الرجل إذا خرج من بيته زائراً أخاه شيعه سبعون ألف ملك كلهم يصلون عليه ويقولون : ربنا إنه وصل فيك فصله ؟ فإن استطعت أن تعمل جسدك في ذلك فافعل »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษปรากฏในอัลอิศอบะฮ์ ของอัลฮัษเกาะลานีย์

1. อัมรฺ เป็น บักรฺ อัลตักสะกียฺ : متروك (al-'Asqalani, 1991 : 419/4993)
2. มุฮัมมัด เป็น ซัยดุ เป็น อัลมุฮาญีรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 479/5894)
3. ออบุสะละมะฮุ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة مكتر (al-'Asqalani, 1991 : 645/8142)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น เอาฟ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 348/3973)
5. ออบุเราะฮ์น อัลอุกัยลียฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 464/5680)

คำกริยหะดีษ

หะดีษปรากฏในอัลอิศอบะฮฺ (n.d. : 4/69) ของ Ibn Hajr al-‘Asqalani

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎุดัน หะดีษหะดีษปรากฏในอัลอิศอบะฮฺ ของอิบนุ หะญูร อัลอัศเกาะลานีย์ เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎุดัน เนื่องจากอัมรฺ เบิน บักรฺ อัลลักสะกี๊ เป็นผู้ที่มัตรุก โดยที่อัลอัลบานีย์ ในลิลลิตะฮฺ อัลญาอียะฮฺ (3664) ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ

หะดีษที่ 307 หน้าที่ 416

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่ง ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) ได้กล่าวว่า “อิมานนั้นเปรียบเสมือนเป็นเสื้อที่มันต้องขาดวินไป เพราะฉะนั้นคุณต้องแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو جعفر محمد بن صالح بن هانئ ، ثنا محمد بن إسماعيل بن مهران ، ثنا أبو الطاهر ، أنبأنا ابن وهب ، أخبرني عبد الرحمن بن ميسرة ، عن أبي هانئ الخولاني حميد بن هانئ ، عن أبي عبد الرحمن الحلي ، عن عبد الله بن عمرو بن العاص ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إن الإيمان ليخلق في جوف أحدكم كما يخلق الثوب الخلق ، فاسألوا الله أن يجدد الإيمان في قلوبكم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. มุฮัมมัด เบิน สอลิหฺ เบิน ฮานีอฺ : ثقة (al-Wa‘idi, Rijal al-Hakim : 1360)
2. มุฮัมมัด เบิน อิสมาอิล เบิน มิสรอน : ثقة مأمون (al-‘Asqalani, Lisan : 6/155 ; Ibn ‘Asqir, 1429: 52/109)
3. อับดุลอิร อะหฺมัด เบิน อัมรฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 83/85)
4. เบิน วะฮฺบี : ثقة حافظ عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 328/3694)
5. อับดุลเราะหฺมาน เบิน มัยสะเราะฮฺ : مقبول (al-‘Asqalani, 1991 : 351/4023)
6. มุฮัมมัด เบิน ฮานีอฺ : لا بأس به (al-‘Asqalani, 1991 : 182/1562)

7. อับดุลเราะหฺมาน อัลหะบะลีย์ อับดุลลอฮฺ เป็น ชะซีด อัลมะอาฟิรียฺ : ʿعنه (al-‘Asqalani, 1991 : 329/3712)

8. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ เป็น อัลอาศ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตักรียญฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 5) จากการรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ เป็น อัลอาศ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก อับดุลเราะหฺมาน เป็น มัยสะเราะฮฺ เป็นผู้ที่มีกบฏ และหุมัษฺคฺ เป็น ฮานีอฺ เป็นผู้ที่ลาบะอฺสะบิฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียฺ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (1/57) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับหะสัน แต่อัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (5) ระบุว่า หะดีษบทนี้ไม่ได้รับการบันทึกในหนังสือเศาะเหียหฺทั้ง สองซึ่งผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ ซึ่งอัชชะฮะบียฺ เห็นด้วย

หะดีษที่ 308 หน้าที่ 416

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า “เมื่อชายคนหนึ่งกระทำบาปจุดดำจะปรากฏอยู่บนหัวใจของเขา ถ้าหากเขาทำ “เตาบะฮฺ” (การขออภัยโทษ) ด้วยความจริงใจ จุดนี้จะถูกชำระล้างไป หากไม่แล้วมันจะคงอยู่ที่นั่น เมื่อเขาทำบาปอีกบาปหนึ่ง จุดดำอีกจุดหนึ่งจะปรากฏหัวใจของเขา ดังนั้น การทำบาปต่อไปอีก จุดดำก็จะเพิ่มมากขึ้นไปอีกจนกระทั่งในที่สุดหัวใจจะดำมืดหมด และเป็น สนิมดังที่ได้บรรยายไว้ในอัลกุรอานในซูเราะฮฺอัล-มุกุอฺฟิฟีน อายะฮฺที่ 15”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเปรียบเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْنَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ { كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. กุฎัยบะฮฺ เป็น สะอิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อัลลัษษ เป็น สะอิด : ثقة ثبت فقيه إمام (al-'Asqalani, 1991 : 464/5684)
3. มุฮัมมัด เป็น อัจญฺลัน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 496/6136)
4. อัลเกาะกออ เป็น อัลหะกีม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 456/5558)
5. ออบุศอลิหฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3334) จากสายรายงานของออบุสุรอยเราะฮฺ และ Ibn Majah (1990 : 3441) al-Wa'idi ในอัลเศาะเหียหฺ อัลมุสนัด (1990 : 1355, 1449)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก มุฮัมมัด เป็น อัจญฺลัน เป็นผู้ที่เศาะดูก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺอัลอัคริมิซีย์ (3334) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 309 หน้าที่ 420

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษหนึ่งว่า ชาตาคอยนั่งเฝ้าอยู่ปลายจมูกของมันอยู่ที่หัวใจ และถ้าหาก หัวใจง่วนวนอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮ์ (“ซิกร์”) มันจะค่อยห่างออกไปด้วยความละอาย แต่เมื่อใดที่ มันเห็นมนุษย์ไม่สนใจต่ออัลลอฮ์มันจะเข้ายึดกุมหัวใจ

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

وذكر أيضا ما أخبرنا أبو الحسن ، علي بن محمد المقرئ أخبرنا الحسن بن محمد بن إسحاق ، حدثنا يوسف بن يعقوب القاضي ، حدثنا محمد بن أبي بكر ، أخبرنا عدي بن أبي عمارة ، حدثنا زياد النميري ، عن أنس ، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «إن الشيطان واضع خطمه في قلب ابن آدم فإذا ذكر خنس ، وإذا نسي التقم قلبه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อนุอัลหะสัน อาลี เป็น มุฮัมมัด อัลมุกรือ : مجهول حال (Ibn 'Asaqr, Tarikh : 43/187)
2. อัลหะสัน เป็น มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 603)
3. ยูสุฟ เป็น ขะอฎอบ อัลกอฎี : ثقة صالح (al-Dhahabi, Tadhkrat al-Huffaz : 470/5761)
4. มุฮัมมัด เป็น อิบิบักร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 470/5761)
5. อะดีย เป็น อิบิอิมาระฮุ : ليس به بأس (al-'Asqalani, Lisan : 5/161)
6. ซิยาต เป็น อับดุลลอฮ์ อัลนะมีรีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 220/2087)
7. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบะฮ์อิมาน (2003 : 536) จากสายรายงานของ อนัส เป็น มาลิก และ Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 9/336) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอ (1997 : 4/129)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอนุอัลหะสัน อาลี เป็น มุฮัมมัด อัลมุกรือ เป็นผู้ที่มัจญ์ฮูล และซิยาต เป็น อับดุลลอฮ์ อัลนะมีรีย์ เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในญะอะอิฟอัดดีรหมิบัตดีรฮิบ (904) ในญะอะอิฟอัลญะอะอิฟ (1480) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 310 หน้า 423

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษหนึ่งว่า “ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้า คือ ผู้คนที่เมื่อผู้อื่นได้เห็นเขาแล้ว ทำให้รำลึกถึงอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سُؤْيُدُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ عَنْ ابْنِ خُنَيْمٍ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرٍ كُمْ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ خَيْرٌ كُمْ الَّذِينَ إِذَا رُعُوا ذُكِرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. สุวัยศฺ เป็น สะอีด เป็น สะฮฺลี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 260/2690)
2. ยะหฺยา เป็น สุลัยม อัลญออิฟีย์ : صدوق سيع الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 591/7563)
3. อิบนุ คุษัยม อับดุลลอฮฺ เป็น อุษมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 313/3466)
4. ชะฮฺร เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال و الأوهام (al-'Asqalani, 1991 : 269/2830)
5. อัสมาอฺ เป็นติ ยะซีด : صحاية (al-'Asqalani, 1991 : 743/8532)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (1990 : 4119) จากการรายงานของอัสมาอฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เฆาะอ็อฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษ*เฆาะอ็อฟ* เนื่องจากยะหฺยา เป็น สุลัยม อัลญออิฟีย์ เป็นผู้ที่มีความจำไม่ดี สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*เฆาะอ็อฟ* อิบนุมาญะฮฺ (4119) ในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (5023) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เฆาะอ็อฟ*

หะดีษที่ 311 หน้าที่ 423

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ยังมีอีกหะดีษได้พูดไว้ว่า “บุคคลที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้า คือ จากการได้เห็นพวกเขาทำให้เจ้ารำลึกถึงอัลลอฮฺ คำพูดของเขาเพิ่มความรู้อให้กับเจ้าและการปฏิบัติของเขาเหนี่ยวนำเจ้าไปสู่การทำงานเพื่อโลกหน้า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبد الله بن عمر بن أبان ، حدثنا علي بن هاشم بن البريد ، عن مبارك بن حسان ، عن عطاء ، عن ابن عباس قال : « قيل : يا رسول الله أي جلسائنا خير ؟ قال : من ذكركم الله رؤيته ، وزاد في علمكم منطقه ، وذكركم بالآخرة عمله »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอนูษะอูลา

1. อับดุลลอฮฺ เป็น อุมร์ เป็น อะบาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 315/3493)
2. อาลี เป็น ฮาซิม เป็น อัลบะรีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 506/4810)

3. มุबारอก เป็น หัสซาน : *لين الحديث* (al-'Asqalani, 1991 : 518/6460)
4. อะฎออ เป็น อปีเราะบาหุ : *ثقة فقيه فاضل* (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
5. อับดุลลอฮ์ เป็น อับบาต : *صحابي* (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตักริญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la (n.d. : 2382) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ญะอะอิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอนูษะอูดา เป็นหะดีษ*ญะอะอิฟ* เนื่องจากมุबारอก เป็น หัสซาน เป็นผู้ที่ลียิน อัลหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน*ญะอะอิฟ* อัตตำริฆะวัตตำริฆิบ (79) ใน*ลิลลิละฮ์ อัลญะอะอิฟะฮ์* (2830) ที่ระบุว่าเป็นหะดีษ*ญะอะอิฟ*

หะดีษที่ 312 หน้าที่ 426

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษว่า “ผู้ที่ทำให้เนื่องจากความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ จะไม่เข้าสู่ขุมนรก จนกระทั่งว่าน้ำนมได้ไหลกลับคืนสู่หัวนม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

وحدثنا محمد بن المنثني ، قال : نا أبو عامر ، قال : نا محمد بن أبي حميد ، عن عون بن عبد الله بن عتبة ، عن أبيه ، عن عبد الله رفعه قال : « من خرَجَ مِنْ عَيْنَيْهِ مِثْلَ جَنَاحِ ذَبَابٍ دُمُوعٍ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ لَمْ يَدْخُلِ النَّارَ حَتَّى يَعودَ اللبنُ إلى ضرعِهِ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัซซฮาร

1. มุฮัมมัด เป็น อัลมุฮันนา : *ثقة ثبت* (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
2. อนุอามิร อับดุลมาลิก เป็น อัมรุ อัลกอฮยสัย : *ثقة* (al-'Asqalani, 1991 : 364/4199)
3. มุฮัมมัด เป็น อปีหุมายุด : *ضعيف* (al-'Asqalani, 1991 : 475/5836)
4. เอานู เป็น อัลคุดลอฮ์ เป็น อุดบะฮ์ : *ثقة عابد* (al-'Asqalani, 1991 : 434/5223)
5. อับดุลลอฮ์ เป็น อุดบะฮ์ เป็น มัสอูด : *ثقة* (al-'Asqalani, 1991 : 313/3461)
6. อับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด : *صحابي* (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตำราเรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhhar ในอัลมุสนัด (n.d. : 5/166) จากสายรายงานของ अबดุลลอฮฺ เป็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัซซหาร เป็นหะดีษเกาะอิฟ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อภิหุหมัด เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอัลบัซซหาร ในอัลมุสนัด (5/166) ได้ระบุว่า คำกล่าวนี้ไม่เป็นที่รู้จักเว้นแต่ด้วยการรายงานของ अबดุลลอฮฺ (เป็น อุตบะฮฺ) สายรายงานนี้เท่านั้น และมุฮัมมัด เป็น อภิหุหมัด เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ليس بالقوي

หะดีษที่ 313 หน้า 426

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าหากบุคคลผู้หนึ่งรำไห่ เนื่องจากความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ และ น้ำตาส่วนหนึ่งของเขาดตกลงสู่พื้นดิน ดังนั้นจะไม่มีการลงโทษเกิดขึ้นกับตัวเขาในวันตัดสินพิพากษา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا بكر بن محمد الصيرفي ، بمرو ، ثنا عبد الصمد بن الفضل ، ثنا إبراهيم بن سليمان ، ثنا أبو جعفر الرازي ، عن الربيع بن أنس ، عن أنس بن مالك ، رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «من ذكر الله ففاضت عيناه من خشية الله حتى يصيب الأرض من دموعه لم يعذبه الله تعالى يوم القيامة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหะกิม

1. บักรุ เป็น มุฮัมมัด : ليس به بأسا (al-Dhahabi, Siyar : 15/554)
2. अबดุลลอฮฺ เป็น อัลฟิฏลุ : ثقة متفق عليه (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 905)
3. อิบรอฮีม เป็น สุลัยมาน : ليس بالقوي (al-'Asqalani, Lisan : 1/154)
4. अबดุลลอฮฺ อีร อัลรอชี : صدوق سىء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 629/8019)
5. อัลรอฮีม เป็น อนัส : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 205/1882)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 7668)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหาคิม เป็นหะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากอับดุลอะซีซ อัลรอซัย และอิบรอฮีม เป็น สุลัยมาน เป็นผู้ที่มีความจำไม่ตี สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์ฟอัลญามิอฺ (5583) ในลิลลิละฮฺ อัลฎะอ์ฟะฮฺ (4594) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ โดยที่อัลหาคิม ในอัลมุสตัดรอก (7668) ระบุว่า สายรายงานเศาะเหียะห์ และอัชชะฮะบียฺ เห็นด้วย

หะดีษที่ 314 หน้าที่ 426

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งได้บอกให้ทราบถึงข่าวดีที่ว่าดวงตาที่รำไห้เพราะความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์จะปลอดภัยจากไฟของขุมนรก และบรรดาดวงตาที่ตื่นและกับบรรดาผู้ที่ตื่นขึ้นเพื่อปกป้องอิสลาม และบรรดามุสลิมจากการรุกรานพวกปฏิเสธ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرناه حمزة بن العباس القعني ببغداد ، ثنا العباس بن محمد الدوري ، حدثنا يعقوب بن إبراهيم بن سعد ، ثنا أبي ، عن صالح بن كيسان ، قال : قال أبو عبد الرحمن : سمعت أبا هريرة رضي الله عنه ، يقول : إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : «حرم على عيين أن تالهما النار : عين بكت من خشية الله ، وعين باتت تحرس الإسلام وأهله من أهل الكفر»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหาคิม

1. ฮัมชะฮฺ เบ็น มุฮัมมัด เบ็น อัลอับบาส : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 8/183)
2. อัลอับบาส เบ็น มุฮัมมัด เบ็น ฮาดิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 294/3189)
3. ชะอฺกูบ เบ็น อิบรอฮีม : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 607/7811)
4. อิบรอฮีม เบ็น สะอีด เบ็น อิบรอฮีม : ثقة حجة (al-'Asqalani, 1991 : 89/177)
5. สอลีหฺ เบ็น กัยसान : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 273/2884)
6. อับดุลเราะหฺมาน : لا أعرف من هو
7. อับดุลเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 2431) จากสายรายงาน
อบูสุรอยเราะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮาकिม เป็นหะดีษเถาะอิฟ
เนื่องจากการรายงานขาดตอนระหว่าง อบูอับดุลเราะห์มาน กับอบูสุรอยเราะฮฺ แต่เนื่องจากหะดีษ
อบูสุรอยเราะฮฺ มีชาติจากหะดีษอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาซ ซึ่งมีฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ จึง
ทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺ
อัตตริฆีบวัตตริฮีบ (1234) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ โดยที่อัลฮาकिม ในอัลมุสตัดรอก
(2431) ระบุว่าสายรายงานเศาะเหียหฺ แต่อัซซะฮะบียฺ ไม่เห็นด้วย และระบุว่ามีการขาดตอนในสาย
รายงาน

หะดีษที่ 315 หน้าที่ 426

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า บรรดาดวงตาที่รำไห้เพราะความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์จะปลด
พ้นจากไฟของขุมนรก และบรรดาดวงตาที่ตื่นอยู่เพื่อวิถีทางของอัลลอฮ์ และบรรดาดวงตาที่หยุดยั้ง
จากการมองดูสิ่งที่ไม่อนุมุติในศาสนาและบรรดาดวงตาที่ด้อยสูญเสียบไปในวิถีทางของอัลลอฮ์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ رُزَيْقٍ أَبُو شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَطَاءُ الْخُرَّاسَانِيُّ
عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ
عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตตริมิซียฺ

1. นัศรฺ เป็น อาลี : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 10/431)
2. บิษรฺ เป็น อุมัร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/456)
3. ชุอัยบฺ เป็น รุซัยกฺ : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 4/353)
4. อะฏออุ อัดคูรอซานียฺ : صدوق ، بهم كثيرا ويرسل و يدللس (al-'Asqalani, 1994 : 7/214)

5. อะฎออุ เป็น อบีเราะบาหุ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
6. อับดุลลอฮุ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตักริฎญ์หะดีษ

หะดีษบันติก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 1639) จากสายรายงานของอับดุลลอฮุ เป็น อับบาต Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญูอะฟาอ (1997 : 7/426) al-Khatib al-Baghdadi ในตารีค บัฆดาต (n.d. : 3/163)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากอะฎออุ อัลคุรอซานีย เป็นผู้ที่มีความสับสนในการรายงานอย่างมาก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ ซึ่งอัคริมิซีย (1639) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน สอดคล้องกับอัลมุนซิรีย ในอัคริมิซียวัตตริศบ (2/225) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับที่เศาะหียะหฺ หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสองระดับ

หะดีษที่ 316 หน้า 426

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า บุคคลผู้หนึ่งที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ในขณะที่อยู่ตามลำพังนั้น เสมอเหมือนผู้ที่เขาออกไปต่อสู้กับผู้ปฏิเสธตามลำพังคนเดียว

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«ذاكر الله خاليا كمبارزة إلى الكفار من بين الصفوف خاليا»

ตักริฎญ์หะดีษ

หะดีษบันติก โดยอัลชีรอซีย ในอัลอัลกอบ จากสายรายงานของอิบนุ อับบาต

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยการบันติกของอัลชีรอซีย เป็นหะดีษเฎาะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย ในเฎาะอิฟ อัลญามิอุ (3035) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 317 หน้า 427

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้รายงานว่า ท่านศาสดา (คืออลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ครั้งหนึ่งได้เข้าไปหากลุ่มของ ซอฮาบะฮ์กลุ่มหนึ่งที่กำลังนั่งกันอยู่อย่างเงียบเชียบ ท่านได้ถามพวกเขาว่า พวกเขาเจ้ากำลังคิดอะไร กันอยู่ ซอฮาบะฮ์เหล่านั้นได้ตอบว่าพวกเขากำลังครุ่นคิดถึงการสร้างสรรค์อันอัศจรรย์ของอัลลอฮ์ ท่านศาสดา (คืออลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้เห็นคุณค่าของมัน และกล่าวว่า “อย่าได้ฟังไปถึง ตัวตนของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร (เพราะพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจทั้งมวล) แต่จงฟังถึงการ สร้างสรรค์ของพระองค์เถิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ أَحْمَدَ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ، حَدَّثَنِي أَبِي، حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجَلِيلِ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ شَهْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ وَهُمْ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فِيمَ تَتَفَكَّرُونَ؟ قَالُوا: نَتَفَكَّرُ فِي اللَّهِ، قَالَ: " لَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ وَتَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ اللَّهِ، » الْحَدِيثُ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมมะฮ์มิม

1. สุลัยมาน เป็น อะหฺมัด เป็น อัยยูบ : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 4/76)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น อะหฺมัด เป็น หันบัล : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 295/3205)
3. อะหฺมัด เป็น หันบัล : إمام ثقة حافظ فقيه حجة (al-'Asqalani, 1991 : 84/96)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น อับดุลวาริษ : صدوق ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 356/4080)
5. อับดุลญะลีล เป็น อะฏียะฮฺ : صدوق يهيم (al-'Asqalani, 1991 : 332/3747)
6. ชะฮฺร์ เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال والأوهام (al-'Asqalani, 1991 : 269/2830)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น สลาม : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 307/3379)

ตำรึจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุละยะฮฺ อัลเอาลียาฮฺ (2003 : 2/486) จากสาย รายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น สลาม

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอัยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูนะอีม เป็นหะดีษฎะอียะอียะฟ เนื่องจากชะฮูร เป็น เหาضب เป็นผู้ที่รายงานข้ามเป็นจำนวนมาก และมีความสับสนในการรายงานอย่างมาก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากชะวาอิดที่มีตัวบทใกล้เคียงกันจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอัยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลฎะอียะอียะฮฺ (4/396) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันเนื่องจากการมีชะวาอิด

หะดีษที่ 318 หน้า 427

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีบุคคลบางคนครั้งหนึ่งได้ถามท่านหญิงอาอิชะฮ์ (รอคียัลลอฮู อันฮา) ให้เล่าเรื่องบางอย่างที่พิเศษ ๆ ของท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะลัลลิม) นางกล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดเลยที่เกี่ยวกับท่านศาสดาที่ถือว่าไม่ใช่เรื่องพิเศษ ครั้งหนึ่งท่านกลับมาบ้านในยามกลางคืน และล้มตัวลงนอนบนที่นอนของฉัน หลังจากนั้นสักพักหนึ่ง ท่านกล่าวว่า “ขอให้ฉันได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันก่อนเถิด” หลังจากกล่าวนี้แล้ว ท่านได้ลุกขึ้นทำน้ำละหมาด และยืนขึ้นละหมาด ในระหว่างนั้นท่านได้รำไห่อย่างหนักถึงกับน้ำตาของท่านได้ไหลลงสู่หน้าอกของท่าน จากนั้นท่านก็ยังคงรำไห่ในลักษณะเช่นนี้ต่อไป ในขณะที่ท่านก้มลง “รุกัว” และ “ซูฮูค” ท่านได้ใช้เวลาตลอดทั้งคืนเช่นนี้จะกระทั่ง ท่านบิลาล (รอคียัลลอฮู อันฮู) เริ่ม “อะซาน” เพื่อละหมาดในยามเช้าตรู่ ฉันได้ถามท่านถึงเรื่องนี้ว่า โอ้ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ทำไมท่านจึงรำไห่อย่างขมขื่นเช่นนี้ เมื่อท่านเองได้ก็รับการอภิเษกทั้งหมดแล้ว ท่านตอบว่า “ฉันสมควรจะเป็นข้าทาส ที่กตัญญูต่ออัลลอฮ์ของฉันดอกหรือ” และกล่าวเสริมว่า “ทำไมฉันจึงจะไม่ละหมาดและรำไห่ ดอกเล่าเมื่อโองการเหล่านี้ได้ถูกวฮีย์ให้กับฉันวันนี้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا عمران بن موسى بن مجاشع ، حدثنا عثمان بن أبي شيبة ، حدثنا يحيى بن زكريا ، عن إبراهيم بن سويد النخعي ، حدثنا عبد الملك بن أبي سليمان ، عن عطاء ، قال : دخلت أنا وعبيد بن عمير ، على عائشة فقالت لعبيد بن عمير : قد آن لك أن تزورنا ، فقال : أقول يا أمه كما قال الأول : زر غبا تزدد حبا ، قال : فقالت : دعونا من رطانتكم هذه ، قال ابن عمير : أخبرينا بأعجب شيء رأيته من رسول الله صلى الله عليه وسلم ، قال : فسكتت ثم قالت : لما كان ليلة من الليالي ، قال : « يا عائشة ذريني أتعبد الليلة لربي » قلت : والله إني لأحب قربك ، وأحب ما سرك ، قالت : فقام فتنطهر ، ثم قام يصلي ، قالت : فلم يزل يبكي حتى بل حجره ، قالت : ثم بكى فلم يزل يبكي حتى بل لحيته ، قالت : ثم بكى فلم يزل يبكي حتى بل الأرض ، فجاء بلال يؤذنه

بالصلاة ، فلما رآه يبكي ، قال : يا رسول الله ، لم تبكي وقد غفر الله لك ما تقدم وما تأخر ؟ ، قال : « أفلا أكون عبدا شكورا ، لقد نزلت علي الليلة آية ، ويل لمن قرأها ولم يتفكر فيها (إن في خلق السموات والأرض) الآية كلها»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. อิมรอน เป็น มุฆา เป็น มะญาซอ : ثقة (Ibn Hibban fi al-Thiqat, 199 : 8/103)
2. อุษมาน เป็น อบีซัยบะฮฺ : ثقة حافظ شهير (al-'Asqalani, 1991: 386/4513)
3. ยะหฺยา เป็น ชะกะรียา เป็น อภิชาอิดะฮฺ : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 590/7548)
4. อิบรอฮีม เป็น สุวัยดฺ อัลนัคอียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 90/184)
5. अबدुالمالک เป็น ออบีสุลัยมาน : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 363/4184)
6. อะฏออุ เป็น อะบีเราะบาหฺ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
7. อุบัยดฺ เป็น อุมัยรฺ เป็น เกาะดาอะฮฺ : جمع على ثقته (al-'Asqalani, 1991 : 377/4385)
8. อาอิชะฮฺ : صحابية : أم المؤمنين (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 : 622) จากการรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก अबدुالمالک เป็น ออบีสุลัยมาน เป็นผู้ที่เสาะดู สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเสาะเหียหฺ อัดดรัหมิวัตดรัฮิบ (1468) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 319 หน้าที่ 429

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอลฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้กล่าวไว้เช่นกันว่า “การคิดคำนึงเพียงชั่วแวบเดียวเหนือกว่าการทำอิบาดะฮ์ถึงหกสิบปี”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبد الله بن محمد بن زكريا ، حدثنا عثمان بن عبد الله القرشي ، حدثنا إسحاق بن نجيح الملطبي ، حدثنا عطاء الخراساني ، عن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «فِكْرَةَ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سِتِّينَ سَنَةً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูซัยยิด

1. อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด : لم يذكر (Ibn 'Asqir, 1429: 32/189)
2. อุษมาน เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อับดุลลอฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 384/4489)
3. อิสฮาก เป็น นะญีหฺ อัลอัซดี : كذاب (al-'Asqalani, 1991 : 103/388)
4. อะฏอญฺ เป็น อบีมุสลิม อัลคุรอซานีย์ : صدوق ، يهمل كثيرا ويرسل ويدلس (al-'Asqalani, 1991 : 392/4600)
5. อบูซุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรึ่จึ่หะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย Abu al-Shaykh ในอัลอุฎุมะฮ์ (n.d. : 1/46) จากสายรายงานอบูซุรอยเราะฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเม้าฎีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูซัยยิด เป็นหะดีษเม้าฎีวะ เนื่องจากอิสฮาก เป็น นะญีหฺ เป็นคนโกหก สอดคล้องกับอัลชะฮะบีย์ ในตริ่ตีบ อัลมาฎูอาต (269) และอัลอัตบานีย์ ในลิลลิตละฮ์ อัลญะอะอิฟะฮ์ (173) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเม้าฎีวะ

หะดีษที่ 320 หน้าที่ 429

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (รอคิซัลลอฮ์ อันฮา) ได้รายงานว่ “ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อัลลียิว สัลลัม) ได้กล่าวว่ “ชิกร์ คาฟี” (โดยปราศจากเสียง) ซึ่งแม้ทูตสวรรค์ก็ไม่ได้ยินเสียง จะถูกตอบสนองแทนถึงเจ็ดสิบเท่า เมื่อถึงวันตัดสินพิพากษา อัลลอฮ์จะทรงพิพากษาถึงผู้สร้างทั้งมวลของพระองค์ และ “กิโรมัง กาดิบิน” (ทูตสวรรค์ผู้มีหน้าที่จดบันทึก) จะนำเอาบันทึกของมนุษย์ทุกคนมา อัลลอฮ์จะทรงถามพวกเขาให้ชี้แจงว่ามีกิจกรรมความดี อันเป็นภาคผลของบุคคลผู้หนึ่งอีก

ใหม่ พวกเขาจะมอบหมายว่าพวกเขามีได้ละทิ้งสิ่งใดเลยจากบันทึกของเขา อัลลอฮ์จึงทรงกล่าวว่า ยังมีความดีอยู่อีกหนึ่งในภาคผลของเขา ซึ่งไม่เป็นที่รู้แก่เมาลาอิกะฮ์ และนั่นคือการชirk์ของเขาด้วยความเจียม

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو هشام الرفاعي ، حدثنا إسحاق ، حدثنا معاوية ، عن الزهري ، عن عروة ، عن عائشة قالت : كان رسول الله يفضل الصلاة التي يستاك لها على الصلاة التي لا يستاك سبعين ضعفا . وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفضل الذكر الخفي الذي لا يسمعه الحفظة بما حفظوا وكتبوا . قال الله لهم : انظروا . هل بقي له من شيء ؟ فيقولون : ربنا ما تركنا شيئا مما علمناه وحفظناه إلا وقد أحصيناه وكتبناه . فيقول الله تبارك وتعالى له : إن لك عندي خبئا لا تعلمه وأنا أجزيك به ، وهو الذكر الخفي»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูยะอฺลา

1. อบูอิซฮาม อัลริฟาอีย์ มุฮัมมัด เป็น ยะซีด : ليس بالقوي (al-'Asqalani, 1991 : 514/6402)
2. อิสฮาก เป็น สุลัยมาน อัลรอชี : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 101/357)
3. มุอาวียะฮ์ เป็น ยะห์ยา : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 538/6772)
4. อัลซุซุรียะฮ์ มุฮัมมัด : إتقانه و جلالته و إتقانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. อุรวะฮ์ เป็น อัลซุบัยร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 389/4561)
6. อาอิชะฮ์ : أم المؤمنين : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la (n.d. : 4615) จากการรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ญะอ์อิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอบูยะอฺลา เป็นหะดีษ*ญะอ์อิฟ* เนื่องจากมุอาวียะฮ์ เป็น ยะห์ยา เป็นผู้ที่*ญะอ์อิฟ* สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียะฮ์ ในมัจญ์มะอ์ อัชชะวาอิด (10/81) ที่ระบุว่ามุอาวียะฮ์ เป็น ยะห์ยา อัลสอดฟีฮ์ เป็นผู้ที่*ญะอ์อิฟ* ดังนั้น หะดีษบทนี้จึงจัดอยู่ในระดับหะดีษ *ญะอ์อิฟ*

หะดีษที่ 321 หน้า 429

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านบัยฮะกีได้อ้างถึงหะดีษบทหนึ่ง ที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ (รอคียัลลอฮู อันฮา) ว่า “การซิกข์ ที่ถึงแม้ลาอิกะฮ์ก็ไม่ได้ยืนนั้น สูงส่งกว่าการกระทำซิกข์ที่มลาอิกะฮ์ได้ยืนถึงเจ็บสับเท่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسين بن بشران ، أخبرنا الحسين بن صفوان ، حدثنا عبد الله بن أبي الدنيا ، حدثنا أحمد بن حاتم الطويل ، حدثنا محمد بن الحسن الواسطي ، عن معاوية بن يحيى ، بهذا الإسناد ذكر النبي صلى الله عليه وسلم قال : «يفضل أو يضاعف الذكر الخفي الذي لا يسمعه الحفظة على الذي تسمعه سبعين ضعفا» تفرد به معاوية بن يحيى الصدفي وهو ضعيف

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อบุลหุสัยนุ อาลี เป็น มุฮัมมัด เป็น บิฆรอน : (al-‘Asaqr, 1429: 11/77)
2. อัลหุสัยนุ เป็น ศอฟวาน : صدوق (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 8/54)
3. อับดุลลอฮ์ เป็น อบีอัดคูนยา : صدوق حافظ (al-‘Asqalani, 1991 : 321/3591)
4. อะหมัด เป็น ฮาดิม : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 4/112)
5. มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน เป็น อิมรอน : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 474/5818)
6. มุอวียะฮ์ เป็น ยะหฺยา : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 538/6772)

ตำร็ิจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุอบุลอิมาน (n.d. : 2/124) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮ์ และ Abu Ya‘la (n.d. : 4615) Ibn ‘Adi ในอัลกามิด ฟิอัลญะฟะฮ์ (1997 : 8/139)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะฮ์ฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ* เนื่องจากมุอวียะฮ์ เป็น ยะหฺยา เป็นผู้ที่*เงาะฮ์ฟ* สอดคล้องกับอัลอิรอกี ในตำร็ิจญ์ อัลอิญาอ (3/362) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะฮ์ฟ*

หะดีษที่ 322 หน้า 430

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านสะอีด (รอคัยลลอฮฺ อันฮฺ) ได้รายงานของท่านศาสดา (คือลลอกลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้กล่าวว่า “การรำลึกถึงที่ดีที่สุด คือการทำแบบเงียบ ๆ (คาฟี) และปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุดคือที่อยู่ในสภาพพอเพียง” (คือไม่น้อยจนเกินไปถึงกับทำให้ไม่พอใช้จ่าย หรือไม่มากเกินไปจนกระทั่งเขาไปสู่ความห่อเหิมและความชั่วร้าย)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ حَدَّثَنَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْبَةَ عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «خَيْرُ الذُّكْرِ الْخَفِيُّ وَخَيْرُ الرِّزْقِ مَا يَكْفِي»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. วะกีอฺ เป็น อัลญุรรอหฺ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 581/7414)
2. อูสามะฮฺ เป็น ซัยดุ อัลลัยษียฺ : صدوق بهم (al-'Asqalani, 1991 : 98/317)
3. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ضعيف كثير الإرسال (al-'Asqalani, 1991 : 493/6080)
4. สะอิด เป็น อบีวักกอศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2259)

ตัดร็จญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 1477, 1478, 1559, 1560) จากสายรายงานของ สะอิด เป็น อบีวักกอศ และ Abu Ya'la (n.d. : 703) Ibn Hibban (1993 : 810)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็ีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเฎาะอ็ีฟ เนื่องจาก มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็นผู้เฎาะอ็ีฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเฎาะอ็ีฟอัลญามิอฺ (2887) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็ีฟ

หะดีษที่ 323 หน้า ที่ 430

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่ง ท่านศาสดา (ที่อดลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวไว้ว่า “จงรำลึกถึงอัลลลอฮ์โดยผ่านการ “คาล์มิล ชิกร์” เมื่อมีบางคนถามขึ้นว่า “อะไรคือคาล์มิล ชิกร์” ท่านตอบว่า “กาฟี (เจียบ) ชิกร์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبركم أبو عمر بن حيويه ، وأبو بكر الوراق قالا : أخبرنا يحيى قال : حدثنا الحسين قال : أخبرنا ابن المبارك قال : أخبرنا أيضا أبو بكر بن أبي مرزم ، عن ضمرة بن حبيب ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «اذكروا الله تعالى ذكراً خاملاً» قال : فقيل : وما الذكر الخامل ؟ قال : «الذكر الخفي» :

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อัลมุबारอก

1. อิบนุ หะชะวัยสุ มุฮัมมัด เป็น อัลอับบาต เป็น ชะกะเรีย : ثقة ثبت حجة (al-‘Asqalani, Lisan : 2/406)
2. ออบูบักร์ อัลวีรอก มุฮัมมัด เป็น อิสมาอิล : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 2/53 ; al-‘Asqalani, Lisan : 6/154)
3. ยะห์ยา เป็น มุฮัมมัด เป็น ศออดิต : حافظ ثبت (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 14/231 ; Ibn ‘Asaqir, Tarikh, 34/356)
4. อัลหุสัยนุ เป็น อัลหะสัน เป็น หรับ : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 166/1315)
5. อิบนุ อัลมุबारอก : ثقة ثبت فقيه (al-‘Asqalani, 1991 : 320/3570)
6. ออบูบักร์ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อิบีมัรยัม : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 623/7974)
7. ฎอมนเราะฮ์ เป็น หะบิบ เป็น ศุฮัยบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 280/2986)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn al-Mubarak ในอัลชูฮุดี วัลรอกออิก (n.d. : 1/162 หรือ 155)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อัลมุबारอก เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ เนื่องจากออบูบักร์ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อิบีมัรยัม เป็นผู้ที่เกาะอ็อฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเกาะอ็อฟอัลญามิอ (737) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ

หะดีษที่ 324 หน้า 431

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในอีกหะดีษหนึ่งว่า เมื่อท่านศาสดา (คืออลลออลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้ค้นหาพวกเขาท่านได้พบพวกเขา่วนอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮฺ โดยกำลังนั่งอยู่ที่มุมหนึ่งของมัสยิด เมื่อได้เห็นพวกเขาท่านศาสดา (คืออลลออลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้เอ่ยขึ้นว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้ทรงสร้างบุคคลคั่งว่านี่ขึ้นในช่วงชีวิตของฉันบุคคลคั่งว่านี่เองที่ฉันได้รับพระบัญชาให้มาร่วมกับเขา” จากนั้นท่านจึงกล่าวว่า “ความเป็นและความตายของฉันทั้งสองอยู่กับพวกเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الرحمن السلمي ، أنا محمد بن عبد الله بن محمد بن قريش ، أنا الحسن بن سفيان ، ثنا أبو وهب الخرائي ، ثنا سليمان بن عطاء ، عن سلمة بن عبد الله ، عن عمه ، عن سلمان ، قال : جاءت المؤلفة قلوبهم إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم ، عيينة بن بدر والأقرع بن حابس وذو وهم فقالوا : يا رسول الله ، أنك لو جلست في صدر المسجد ونفيت عنا هؤلاء وأرواح جبابهم - يعنون أبا ذر وسلمان وفقراء المسلمين - ، وكانت عليهم جباب صوف ، ولم يكن عليهم غيرها ، جلسنا إليك وحادثناك وأخذنا عنك ، فأنزل الله عز وجل : (واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي إلى قوله : (أعدتنا للظالمين ناراً) يتهددهم بالنار ، فقام رسول الله صلى الله عليه وسلم يلتمسهم حتى أصابهم في مؤخر المسجد يذكرون الله ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « الحمد لله الذي لم يمتني حتى أمرني أن أصبر نفسي مع قوم من أمتي ، معكم الحيا ومعكم الممات »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อุบัยดูลเราะหฺมาน อัลลิลิมียฺ : يضع الحديث (al-'Asqalani, Lisan : 6/209)
2. มุฮัมมัด เป็น อับดุลลอฮฺ : لم يذكر (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 1933)
3. อัลหะสัน เป็น สุฟยาน : لم يذكر (Ibn 'Asaqr, 1429: 21/405)
4. อุบัยฮะกีฮ์ อัลหะรอณีฮ์ อัลวะลีด เป็น อับดุลมาลิก เป็น อุบัยดิลลาฮฺ : صدوق (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 9/10)
5. สุลัยมาน เป็น อะฏออฺ เป็น กอยสุ : منكر الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 253/2594)
6. สะละมะฮฺ เป็น อับดุลลอฮฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 248/2500)
7. อุบัยฮะกีฮ์ เป็น รออบอียฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 673/8369)
8. สัลมาน อัลฟาริสียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 246/2477)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮิมาน (2003 : 10105) จากสายรายงานของอัลลามาน อัลฟาริสี และ Ibn 'Asaqr ในตาริค ดิมัชก (2008 : 21/405)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆู๊วะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี๊ยะ เป็นหะดีษเมฆู๊วะ เนื่องจากอบูอับดุลเราะห์มาน อัลสิลมี๊ยะ เป็นนักกหะดีษ

หะดีษที่ 325 หน้า 432

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งได้รายงานไว้ว่า ครั้งหนึ่งท่านซัลมาน อัลฟาริสี และเหล่าสาวกกลุ่มหนึ่งกำลังยุ่งอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮ์ เมื่อท่านศาสดา (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัอม) ได้ออกมาและเมื่อพวกเขาได้เห็นท่านพวกเขาพากันเงิบ ท่านศาสดา (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัอม) ได้สอบถามว่าพวกเขากำลังทำอะไรกันอยู่ ? พวกเขาได้บอกกับท่านว่า พวกเขากำลังยุ่งอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ท่านศาสดา (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัอม) จึงกล่าวขึ้นว่า “เนื่องแต่ฉัน ได้เห็นความจำริญของอัลลอฮ์ กำลังลงมาสู่พวกเจ้าฉันจึงปรารถนาที่จะมาอยู่ร่วมกับพวกเจ้า” จากนั้นท่านได้เอ่ยขึ้นว่า “มวลดการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงสร้าง บุคคลดังว่านี้ ในอุมมะฮ์ของฉัน อันทำให้ฉันได้รับพระบัญชาให้มาอยู่ร่วมกับเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو بكر بن مالك، حدثنا عبد الله بن أحمد بن حنبل، حدثني أبي، حدثنا يسار، حدثنا جعفر، يعني بن سليمان - حدثنا ثابت البناني، قال: « كان سلمان في عصابة يذكرون الله عز وجل، قال: فمر النبي صلى الله عليه وسلم فكفوا فقال: " ما كنتم تقولون؟ " فقلنا: نذكر الله يا رسول الله، قال: " قولوا في رأي أيت الرحمة تنزل عليكم فأحببت أن أشارككم فيها " ، ثم قال: " الحمد لله الذي جعل في أمي من أمرت أن أصبر نفسي معهم».

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูนะอิม

1. อบูบักรุ อะหฺมัด เบิน ญะฮูฟิร : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 1/242)
2. อับดุลลอฮุ เบิน อะหฺมัด เบิน หันบัล : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 295/3205)
3. อะหฺมัด เบิน หันบัล : إمام ثقة حافظ فقيه حجة (al-'Asqalani, 1991 : 84/96)

4. ยะสาร : (Ibn 'Asaqir, 1429: 12/57)
5. ญะอ์ฟิร เป็น สุลัยมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 233/2273)
6. ยาบิต เป็น อัศลัม อัลบะนานีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 132/810)
7. สัลมาน อัลฟาริสี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 246/2477)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุตุยะฮุ อัลเอาเลียฮุ (2003 : 1/181) จากสายรายงานของสัลมาน อัลฟาริสี

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูนะอิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากญะอ์ฟิร เป็น สุลัยมาน เป็นผู้ที่เสาะหาคู สอดคล้องกับอัลอัศเกาะลานีย์ ในอิคายะฮุ อรรูวาท (2/395) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 326 หน้า 434

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานในหะดีษบทหนึ่ง ท่านศาสดา (ที่อลลอฮ์อูอลัยฮิ วสัลลัม) ได้กล่าวว่า “ฉันชอบที่จะนั่งร่วมอยู่กับบรรดาผู้คนที่เขาคงการรำลึกถึงอัลลอฮ์ หลังจากละหมาดฟะฎูรแล้ว จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น มากกว่าที่จะปล่อยทาสชาวอริบสีคนให้เป็นไทและในทำนองเดียวกัน ฉันชอบที่จะนั่งร่วมอยู่กับบรรดาผู้คนที่คงการรำลึกถึงอัลลอฮ์ หลังจากละหมาดอาซัรแล้ว จนกระทั่งดวงอาทิตย์ตกมากกว่าที่จะปล่อยทาสสีคนให้เป็นไท”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنِي عَبْدُ السَّلَامِ يَعْنِي ابْنَ مُطَهَّرٍ أَبُو ظَفَرٍ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ خَلْفٍ الْعَمِّيُّ عَنْ قِتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «لَأَنْ أَقْعُدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ صَلَاةِ الْعَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتِقَ أَرْبَعَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَلَأَنْ أَقْعُدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتِقَ أَرْبَعَةً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัลมุฮันนา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
2. อับดุลสะลาม เป็น มุญาหะหฺร์ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 355/4075)
3. มุซา เป็น เกาะลัฟ : صدوق عابد (al-'Asqalani, 1991 : 550/6958)
4. เกาะตาอะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ศักริยฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 3667) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Ahmad (2001 : 45/219, 165) al-Tabrani ในมุญัหมฺ อัลกะบิร (1990 : 7938, 7954) al-Bayhaqi ในซุบুলอิมาน (2003 : 587)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุซา เป็น เกาะลัฟ และอับดุลสะลาม เป็น มุญาหะหฺร์ เป็นผู้ที่เศาะดุก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลมุนซิริฮฺ ในอัตตริฆีบวัตตริฮีบ (1/220) ที่ระบุว่า สอดคล้องกับเงื่อนไขของอัลบุกอรีฮฺ และมุสลิม หรือคนหนึ่งคนใด

หะดีษที่ 327 หน้า 434

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานอีกหะดีษหนึ่งว่าถ้าบุคคลผู้หนึ่งละหมาดพะญูรร่วมกันและกองการรำลึกถึงอัลลอฮ์ เอาไว้จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น และเขาได้ละหมาดซุนตสองร็อกออต รางวัลของเขาเทียบได้เท่ากับการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์ที่สมบูรณ์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْحَمَّحِيُّ الْبَصْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا أَبُو ظَلَّالٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ

صَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَامَّةٌ تَامَّةٌ تَامَّةٌ « قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัศดีร์มีซีย์

1. अब्दুলลอฮฺ เป็น มุอาวียะฮฺ อัลดุมะฮีย์ อัลบัศรีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 324/3630)
2. अब्दูลออาชีซฺ เป็น มุสลิม อัลกอสมะลีย์ : ثقة عابد ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 359/4122)
3. अबูฏ็ลาล ฮิตาล เป็น อิบีฮิตาล อัลกอสมะลีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 576/7349)
4. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 535) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Tabrani มุอญัม อัลกะบิร (n.d. : 7/196) al-Bayhaqi ในซุฮูบลอฮิมาน (n.d. : 20/241)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริซฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัศดีร์มีซีย์ เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากอบูฏ็ลาล ฮิตาล เป็น อิบีฮิตาล อัลกอสมะลีย์ เป็นผู้ที่ฎะอ็อฟ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริซฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺอัศดีร์ฆิบวัตตริซิบ (464) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริซฺ และอัศดีร์มีซีย์ ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันฆะาะริบ

หะดีษที่ 328 หน้า 434

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานเช่นกันว่า ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วสัลลิม) กล่าวว่า “การละหมาดพะอูร์ร่วมกัน และคงการรำลึกถึงอัลลอฮ์ เอาไว้จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นนั้น มันมีค่ากับฉันมากกว่าโลกนี้ และทุกสิ่งที่มีนบรจอยู่ ในทำนองเดียวกันการรำลึกถึงอัลลอฮ์ หลังจากการละหมาดอซรรวมกันแล้วเป็นที่ชื่นชอบแก่ฉันมากกว่าโลกนี้และทุกสิ่งที่มีนบรจอยู่”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسن محمد بن الحسين بن داود العلوي ، حدثنا عبد الله بن محمد الحسن الشرقي ، حدثنا عبد الله بن هاشم ، حدثنا يحيى بن عيسى الرملي ، حدثنا الأعمش ، قال : اختلفوا في القصص فأتوا أنس بن مالك فقالوا : أكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقص فقال : إنما بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم بالسيف ولكن قد سمعته يقول : لأن « أذكر الله مع قوم بعد صلاة الفجر إلى طلوع الشمس أحب إلي من الدنيا ، وما فيها ولأن أذكر الله مع قوم بعد صلاة العصر إلى أن تغيب الشمس أحب إلي من الدنيا وما فيها »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อบุลหะสัน มุฮัมมัด เป็น อัลหุสัยน : لم يذكر (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 1319)
2. อับดุลลอฮฺ เบ็น มุฮัมมัด อัลหะสัน : مجهول (al-'Asqalani, 1991)
3. อับดุลลอฮฺ เบ็น ฮาซิม : ثقة صاحب حديث (al-'Asqalani, 1991 : 327/3675)
4. ยะหฺยา เบ็น อีซา : صدوق يخطيء (al-'Asqalani, 1991 : 595/7619)
5. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
6. อนัส เบ็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบอูลอีมาน (n.d. : 2/127) จากสายรายงานของอนัส เบ็น มาลิก และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลอูอะฟาอฺ (1997 : 7/218)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอึฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษฎะอึฟ เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เบ็น มุฮัมมัด อัลหะสัน เป็นผู้ที่มีญุฮุด สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิตะฮฺ อัลฎะอึฟะฮฺ (2298) ในฎะอึฟอัลญามิอฺ (4636) ที่ระบุว่าป็นหะดีษฎะอึฟ

หะดีษที่ 329 หน้าที 434

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่าใครก็ตามที่อ่านคำวิงวอน ดังต่อไปนี้ ถึงสิบครั้งหลังละหมาดพะญูร์ ก่อนการพุดจาในสิ่งใด คุณความดีสิบประการจะถูกรับบันทึกไว้ให้กับเขา บาปของเขาสิบอย่างจะได้รับการอภัย เขาจะได้รับการเลื่อนขั้นถึงสิบขั้นในสวนสวรรค์และเขาจะปลอดภัยจากผลกระทบอันชั่วร้ายของมาร้ายตลอดทั้งวัน คำวิงวอนมีดังนี้ คือ

لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير

“ไม่มีสิ่งใดที่ควรแก่การเคารพกราบไหว้นอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงไว้ซึ่งความเอกราช พระองค์ทรงปราศจากภาคของพระองค์คืออาณาจักร และการสรรเสริญเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงให้ความเป็น และความตาย และพระองค์ทรงมหิทธานุภาพ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِسْحَقُ بْنُ مَنْصُورٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مَعْبُدٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو الرَّقِّيُّ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَيُّسَةَ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ فِي دُبُرِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَهُوَ تَائِبٌ رَجُلِيهِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَمُحِيَتْ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ وَكَانَ يَوْمَهُ ذَلِكَ كُلَّهُ فِي حِرْزٍ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَحِرْسٍ مِنَ الشَّيْطَانِ وَلَمْ يَنْبَغِ لِدُنْبٍ أَنْ يُدْرِكَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِلَّا الشَّرُّ بِاللَّهِ» قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อิสฮาก เป็น มัสนูร เป็น บะสุรอม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 103/384)
2. อาลี เป็น มะอูบัด เป็น ซิดาด : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 405/4801)
3. อุบัยดุดตอลฮฺ เป็น อัมรฺ : ثقة فقيه ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 373/4327)
4. ซัยดฺ เป็น อิบีนุัยสะฮฺ : ثقة له أفراد (al-'Asqalani, 1991 : 222/2118)
5. ชะฮฺรฺ เป็น เหาซิบ : صدوق كثير الإرسال والأوهام (al-'Asqalani, 1991 : 269/2830)
6. อับดุลเราะหฺมาน เป็น หมอนมุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 348/3978)
7. อนุซฺรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3474) จากสายรายงานของอนุซฺรฺ อัลฆิฟารี๊ และ Ibn Majah (n.d. : 3867)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษเถาะอิฟ เนื่องจากชะฮฺรฺ เป็น เหาซิบ เป็นผู้ที่รายงานแบบอิตซาลเป็นจำนวนมาก และมีความสับสนในการ

รายงานอย่างมาก แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิษอยริษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหัตต์ริฆิบวัตต์ริฆิบ (472) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิษอยริษ

หะดีษที่ 330 หน้าที่ 434

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษอีกบทหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านคำวิงวอนดังต่อไปนี้สามครั้งหลังละหมาดฟะญัวร์ และละหมาดอซัวร์ บาปกรรมของเขาทั้งหมดถึงแม้มันอาจจะเทียบเท่ากับฟองน้ำในมหาสมุทรจะได้รับการอภัย

أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم وأتوب إليه

“ฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ และสารภาพ (บาปของฉัน) ต่อพระองค์ พระองค์ทรงคงอยู่ และทรงเป็นนิรันดร์ ฉันขอหันสู่พระองค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن محمد بن سليمان الباغندي ، حدثنا محمد بن جامع الموصلي ، حدثنا أحمد بن عمرو المزني الموصلي ، حدثنا عكرمة بن إبراهيم ، عن إسماعيل بن أبي خالد ، عن قيس بن أبي حازم ، حدثني معاذ ، رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : « من قال بعد الفجر ثلاث مرات ، وبعد العصر ثلاث مرات : أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم وأتوب إليه ، كفرت عنه ذنوبه ، وإن كانت مثل زبد البحر »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อัสสุณีย์

1. มุฮัมมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น มุฮัมมัด อัลบาฆอนดี : ثقة (al-‘Asqalani, Lisan : 6/415 ; Ibn ‘Asaqr, Tarikh : 55/169 ; al-Khatib, Tarikh Baghdad : 3/209)
2. มุฮัมมัด เป็น ญามิอ : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 5708)
3. อะหฺมัด เป็น อัมรุ : صدوق مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 505)
4. อิกริมะฮฺ เป็น อิบรอฮีม : ضعيف (al-‘Asqalani, 1991 : 5708)
5. อิสมาอิล เป็น อิบคอลิด อัลอะหฺมะสี : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 107/438)
6. กอยศฺ เป็น อปีฮาซิม : ثقة مخضرم (al-‘Asqalani, 1991 : 456/5566)
7. มุอาซฺ เป็น ญะบัล : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตักริฎฮะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn al-Sunni ในอะมั้ด อัลเฮาม วัลลัยละฮุ (n.d. : 1/240)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อัสนุนีย์ เป็นหะดีษญะอะอีฟ เนื่องจากอิกริมะฮุ เบ็น อิบรอฮีม และมุฮัมมัด เบ็น ญามิอฺ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในญะอะอีฟอัดดีร์หมิวัตดีร์ฮิบ (252) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอีฟ

หะดีษที่ 331 หน้า 436

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานในหะดีษบทหนึ่งว่า “การเรียน (การแสวงหาอัลมูหรือความรู้) เพื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เป็นข้อพิสูจน์ถึงความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ การเดินทางเพื่อแสวงหามันเป็นอียาคัด การจดจำมันเสมือนหนึ่งเป็นการสรรเสริญอัลลอฮ์ การค้นคว้ามันเสมือนการนุฮาด การอ่านมันเสมือนการกุศล และการสอนมันให้กับสมาชิกในครอบครัวเป็นการส่งเสริมความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ورويناه من طرق شتى موقوفا منها ما حدثنيه أبو زيد عبد الرحمن بن يحيى ، نا أحمد بن مطرف ، نا سعيد بن عثمان الأعناقى ، ثنا عبد الله بن محمد بن خالد ، ثنا علي بن معبد قال : حدثني موسى قال : سمعت هاشم بن مخلد قال : سمعت أبا عصمة نوح بن أبي مرثم يحدث عن رجاء بن حيوة ، عن معاذ بن جبل قال : « تعلموا العلم فإن تعلمه لله خشية وطلبه عبادة ومذاكرته تسبيح والبحث عنه جهاد وتعليمه لمن لا يعلمه صدقة وبذله لأهله قرابة لأنه معالم الحلال والحرام ومنار سبيل أهل الجنة وهو الأنيس في الوحشة والصاحب في الغربة والمحدث في الخلوة والدليل على السراء والضراء والسلاح على الأعداء والزين عند الأخلاء يرفع الله به أقواما فيجعلهم في الخير قادة قائمة تقتص آثارهم ويقتدى بفعالهم وينتهى إلى رأيهم ترغب الملائكة في خلقتهم وبأجنتها تمسحهم ويستغفر لهم كل رطب ويابس وحيتان البحر وهوامه وسباع البر وأنعامه لأن العلم حياة القلوب من الجهل ومصايح الأَبصار من الظلم يبلغ العبد بالعلم منازل الأخيار والدرجات العلى في الدنيا والآخرة التفكر فيه يعدل الصيام ومدارسته تعدل القيام به توصل الأرحام وبه يعرف الحلال من الحرام وهو إمام العمل والعمل تابعه يلهمه السعادة ويحرمه الأَشقياء»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อับดุลบรรุ

1. อับดุลบรรุ อับดุลเราะหฺมาน เป็น ยะหฺยา عليه لم أف
2. อะหฺมัด เป็น มุฏอรริฟ : (Ibn 'Asaqir, 1429: 6/16)
3. สะอีด เป็น อุษมาน เป็น สะอีด : كان: ورعاً زاهداً عالماً بالحديث (al-Dhahabi, Siyar al-A'lam : 17/205 ; al-Humaidi, Yadhwat al-Muqtabis fi Dhikr Walat al-Andalus : 1/82 ; Ibn al-Fardi, Tarikh 'Ulama' al-Andalus : 1/62)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น มุฮัมมัด เป็น คอลิด : كان: رجلاً صلياً شديداً (Abu Na'im, Dhakara Akhbar Asbihan : 1082 ; Ibn al-Fardi, Tarikh 'Ulama' al-Andalus : 1/78)
5. อาลี เป็น มะอฺบุด เป็น ซิดาด : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 405/4801)
6. มุซา เป็น อะอฺยัน อัลญะชะรีย : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 549/6944)
7. ฮาซิม เป็น มัคลัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 570/7257)
8. อับอฺอิสมะฮฺ นุหฺ เป็น อับมรรยัม : كذاب (al-'Asqalani, 1991 : 567/7610)
9. เราะญาอฺ เป็น หัยยะฮฺ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 208/1920)
10. มุอาซฺ เป็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abd al-Bar ในญามิอฺ บะฆานอัลอิลมุ วะฟุฎลิฮฺ (n.d. : 1/236)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อับดุลบรรุ เป็นหะดีษเมาฎีวะ เนื่องจากอับอฺอิสมะฮฺ นุหฺ เป็น อับมรรยัมเป็นผู้ที่โกหก สอดคล้องกับอัลอิลบานีย์ ในญะอะอิฟอัดดรัซิม วัตตรัฮิบ (47) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมาฎีวะ

หะดีษที่ 332 หน้าที่ 438

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษเช่นกันว่า “บุคคลใดก็ตามที่รำลึกถึงฉัน (อัลลอฮ์) ในหัวใจของเขา ฉันก็จะรำลึกถึงเขาในหัวใจของฉันเช่นกัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อุมัร เป็น หัฟศ : ثقة ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 411/4880)
2. หัฟศ : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 173/1430)
3. อัลอะอุมัษ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. ออบุศอลิหุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
5. ออบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 7405) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮุ และ Muslim (1953 : : 2675) Abu Nu'aym ในหุละษะฮุ อัลเอาลียาอู (2003 : 8/121)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหียะฮุ

หะดีษที่ 333 หน้าที่ 438

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

“คำพูดของการรำลึกถึงอัลลอฮุ จะวนเวียนอยู่รอบบัลลังก์ของอัลลอฮุ” ดังที่กล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่ง

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ حَدَّثَنَا مُوسَى يَعْنِي ابْنَ مُسْلِمٍ الطَّحَّانَ عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ أَوْ عَنْ أَخِيهِ عَنِ التَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «الَّذِينَ يَذْكُرُونَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ مِنْ تَسْبِيحِهِ وَتَحْمِيدِهِ وَتَكْبِيرِهِ وَتَهْلِيلِهِ يَتَعَاطَفَنَ حَوْلَ الْعَرْشِ لَهُنَّ دَوِيُّ كَدْوِيِّ النَّحْلِ يُذَكَّرُونَ بِصَاحِبِهِنَّ أَلَّا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ لَا يَزَالَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ شَيْءٌ يُذَكَّرُ بِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อิบน์ นุมัษรฺ : ʿaḥādīth (al-ʿAsqalani, 1991 : 327/3668)
2. มุซา เป็น มุสลิม อัลญาหฺหฺาน : لا بأس به (al-ʿAsqalani, 1991 : 554/7013)
3. เอนา เป็น อัลดุลลอฮฺ เป็น อุตบะฮฺ : ثقة عابد (al-ʿAsqalani, 1991 : 434/5223)
4. อัลดุลลอฮฺ เป็น อุตบะฮฺ เป็น มัสอูด : ثقة (al-ʿAsqalani, 1991 : 313/3461)
5. อัลนุอฺมาน เป็น บะชีร : صحيح (al-ʿAsqalani, 1991 : 563/7152)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 18362) จากสายรายงานของอัลนุอฺมาน เป็น บะชีร และ Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (7/66) al-Waʿidi ในเศาะเหียะหฺอัลมุสนัด (1990 : 1169) Abu Nuʿaym ในหุละยะฮฺ อัลเอาดิยาอฺ (2003 : 4/298)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺอัลมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุซา เป็น มุสลิม อัลญาหฺหฺาน เป็นผู้รายงานที่ลาบะฮฺซะบียี แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺอัลมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮี้หะฮฺ (3358) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 334 หน้าที่ 439

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า “การชุมนุมใดที่ปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ จะเป็นสาเหตุของความเศร้าโศกและขาดทุนในวันนั้น”

ตัดรื้อหะดีษ

ได้ทำการตัดรื้อมาแล้วในหะดีษหมายเลข 298

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน

หะดีษที่ 335 หน้า 439

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานหะดีษบทหนึ่ง อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า “พระองค์จะให้แก่ผู้ที่เขาทำการรำลึกถึงอัลลอฮ์ จนต้องงัดเว้นจากการทำคฺุอาฮ์ซึ่งรางวัลดีกว่าผู้ที่เขาใช้เวลาทำคฺุอาฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو عبد الله الحافظ ، أخبرني عبد الله بن سعد ، حدثنا الحسين بن أحمد بن حفص النيسابوري ، حدثنا محمد بن رافع ، حدثنا أبو سفيان الحميري ، حدثنا الضحاک بن حمرة ، عن يزيد بن خمير ، عن جابر بن عبد الله ، عن النبي صلى الله عليه وسلم يرويه ، عن ربه تبارك وتعالى قال : « من شغله ذكرى عن مسألتي أعطيته أفضل ما أعطى السائلين »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. อับดุลลอฮ์ อัลฮาฟีซ : إمام حافظ (al-Dhahabi, Tadhkirat, : 3/1039)
2. อับดุลลอฮ์ เบ็น สะอฺดิ : ثقة (al-'Asqalani, 1994)
3. อัลหุสَيْنُ เบ็น อะหมัด : (al-'Asqalani, 1994)
4. มุฮัมมัด เบ็น รอฟีอ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/161)
5. อับดุลสุฟยาน อัลหุมาญรี : صدوق وسط (al-'Asqalani, 1994 : 4/99)
6. อัลญะฮะหุก เบ็น หัมเราะฮ์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 4/444)
7. ยะซีด เบ็น คุมาญร : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 11/323)
8. ญาบิร เบ็น อับดุลลอฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุอฺบุลอิมาน (2003 : 597, 598, 599) จากสายรายงานของญาบิร เบ็น อับดุลลอฮ์ และ al-Bukhari ในอัตตารีคอัลกะบีร (n.d. : 2/115)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮ์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอัลญะฮะหุก เบ็น หัมเราะฮ์ เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลสิละฮ์ อัลญะอะอิฟะฮ์ (4989) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 336 หน้าที่ 439

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานหะดีษบทหนึ่ง “ถ้ามีวันใดก็ตาม หากบุคคลผู้หนึ่งได้กล่าว กาลิมะฮฺ นี้จำนวนหนึ่งร้อยครั้ง “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮู วะฮ์ตะฮฺสุลาชะรีกะละฮฺ ตะฮฺสุลมุลกุ วะตะฮฺสุลฮัมดุล วะฮฺสุวะอะลา กุลลิจัยฮิงกอดีร์” (ไม่มีสิ่งใดควรแก่การเคารพกราบไหว้เว้นแต่อัลลอฮ์องค์เดียว ไม่มีภาคีกับพระองค์ ของพระองค์คืออาณาจักร และสำหรับพระองค์คือการสรรเสริญทั้งมวล และพระองค์ทรงมีอำนาจทั้งมวลที่จะทำทุกสิ่ง) เขาจะได้รับรางวัลเช่นเดียวกับการปล่อยทาสสิบคน และยังเพิ่มให้เขาอีกถึงหนึ่งร้อยความดี ซึ่งจะถูบบันทึกไว้ในสมุดของเขา และบาปหนึ่งร้อยบาปจะถูกอภัยให้ เขา จะได้รับการคุ้มครองให้พ้นจากมารร้ายตลอดทั้งวัน และจะไม่มีใครที่จะถูกพิจารณาว่าเป็นผู้กระทำการที่ดียิ่งไปกว่าเขายกเว้นผู้ที่กล่าวคำเหล่านี้บ่อยกว่าเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ حَدَّثَنَا مَعْنُ حَدَّثَنَا مَالِكٌ عَنْ سُمَيِّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตติรมิซีย์

1. อิสฮาก เป็น มุฆา อัลอันศอริย์ : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 103/386)
2. มะอูน เป็น อีซา เป็น ยะหฺยา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 542/6820)
3. มาลิก : إمام دار الهجرة (al-'Asqalani, 1991 : 516/6425)
4. สุมัยยู เมอลา ออบูบักร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 256/2635)
5. ออบูศอลิหุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. ออบูสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3390) จากสายรายงานอบูสุรอยเราะฮฺ และ al-Bukhari (1980 : 6403) Muslim (1953 : : 2691)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซียั เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานียั ในเศาะเหียะห์อัคริมิซียั (3468) ในเศาะเหียะห์อัลญามิอ (6437) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 337 หน้า 442

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งได้ออกเราไว้ว่า “مع عبدي ما ذكرني” “ฉัน (อัลลอฮ์) จะอยู่กับทาสของฉันผู้ซึ่งรำลึกถึงฉัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِسْحَاقَ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ كَرِيمَةَ ابْنَةِ الْحَسَنِ الْمَرْبُوعِيَّةِ أَنَّهَا حَدَّثَتْهُ قَالَتْ حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ وَنَحْنُ فِي بَيْتِ هَذِهِ يَعْنِي أُمَّ الدَّرْدَاءِ «أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتُرُ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفْتَاؤُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อาลี เป็น อิสฮาก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 398/4687)
2. อับดุลลอฮ์ เป็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-'Asqalani, 1991 : 320/3570)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น เซด เป็น ญาบิร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 353/4041)
4. อิสมาอิล เป็น อุบัยดิลลาฮ์ เป็น อบิมะฮากุญ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 109/466)
5. กะริมะฮ์ เป็นติ อัลฮัสฮาส อัลมุซนะนิยะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 752/8671)
6. อนุสุรฮ์เราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)
7. อนุซัยรุ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 638/8087)

ตัดร็ญญ์หะดีษ

ได้ทำการตัดร็ญญ์มาแล้วในหะดีษที่ 284

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 338 หน้า 443

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษว่า “ท่านนบีมุซา(อลัยฮิสสลาม) ได้วิงวอนต่อ “พระองค์ได้ทรงโปรดประทานความโปรดปรานให้กับข้าพระองค์อย่างนับไม่ถ้วน ได้โปรดสอนข้าพระองค์ถึงวิธีที่ข้าพระองค์จะขอบคุณต่อพระองค์อย่างสมเกียรติด้วยเถิด” อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า “เจ้ายังทำชิกร์มาเท่าใด ก็ยังขอบคุณฉันมากเท่านั้น”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا إسماعيل بن إبراهيم المري ، عن أبي عمران الجوني ، عن أبي الجلد ، قال : قرأت في مسألة موسى عليه السلام أنه قال : «يا رب ، كيف لي أن أشكرك وأصغر نعمة وضعتها عندي من نعمك لا يجازي بها عملي كله ؟ قال : فأتاه الوحي : أن يا موسى ، الآن شكرتني»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบีอັดฺดุนยา

1. อิสมาอีล เป็น อิบรอฮีม : لا بأس به (al-'Asqalani, 1994, 1/272)
2. อบีอิมรอน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 12/185)
3. อบีญุสฏฺ ญัยลาน : ثقة (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil, 2/247)

ตำรารีจฎฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abiddunya ในอัลซุหฺรฺ (n.d. : 6)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ์ฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุ อบีอັดฺดุนยา เป็นหะดีษ*ฎะอ์ฟ* เนื่องจากมีการรายงานขาดตอนระหว่างดาบิอฺดาบิอิน กับท่านนบี ซึ่งตกหล่นเสาะหาบะฮฺ กับดาบิอิน (มุนเกาะฎฺอฺ) ดังนั้น หะดีษบทนี้จึงจัดอยู่ในหะดีษ*ฎะอ์ฟ*

หะดีษที่ 339 หน้า 443

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานหะดีษหนึ่ง “นบีมุซา¹ (อลัยฮิสสลาม) ได้กล่าวว่า “โอ พระผู้อภิบาล ข้าพระองค์จะขอขอบคุณให้สมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้อย่างไร อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรตรัสว่า “ให้ลิ้นของเจ้าคงง่วนอยู่กับชิกรฺตลอดเวลาเถิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبد الله ، حدثنا أبي ، حدثنا هاشم بن القاسم ، حدثنا صالح ، عن أبي عمران الجوني ، عن أبي الجلد ، عن مسلمة أن داود النبي صلى الله عليه وسلم قال : «إلهي ، كيف لي أن أشكرك ، وأنا لا أصل إلى شكرك إلا بنعمتك ؟» فأوحى الله إليه : «يا داود ، ألسنت تعلم أن الذي بك من النعم مني ؟» قال : «بلى ، أي رب» قال : «فإني أَرْضِي بِذَلِكَ مِنْكَ شُكْرًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด ในอิซฮุซุติ

1. อับดุลลอฮ์ เป็น อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น หันบัล : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/143)
2. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น หันบัล : إمام ثقة حافظ فقيه حجة (al-'Asqalani, 1994 : 12/185)
3. ฮาซิม เป็น อัลกอสิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 11/19)
4. สอลิหุ เป็น บะชีร เป็น วิดาอู : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 4/383)
5. อับอิมรอน อัลญานีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 12/185)
6. อับญิลดฺ ญัยลาน : ثقة (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil, 2/247)
7. มัสละมะฮ์ เป็น มัลลัด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 10/148)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย Ahmad ในอิซฮุซุติ (n.d. : 381) จากสายรายงานของมัสละมะฮ์ และ Ibn Abiddunya ในอัลชุกุร (n.d. : 5)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอะหฺมัด ในอิซฮุซุติ เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากซอลิหุ เป็น บะชีร เป็น วิดาอู เป็นผู้เฎาะอิฟ

¹ ผู้วิจัยไม่พบตัวบทหะดีษที่กล่าวถึงนบีมุซา (อลัย ฮิสสลาม) แต่พบตัวบทหะดีษที่ระบุถึงท่านนบีดาอูด (อลัย ฮิสสลาม)

หะดีษที่ 340 หน้า 444

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีคนอยากจนมาปรารภกับท่านศาสดา (ที่อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) อยู่ครั้งหนึ่งว่า ผู้คนที่ร่ำรวยด้วยทรัพย์สินสมบัตินั้นได้ประกอบกุศลกรรมในอัตราที่สูงมาก พวกเขาละหมาดและถือศีลอดเช่นเดียวกันพวกเรา แต่พวกเขาลำหน้าเราไปในการทำอุมเราะฮฺและฮัจญ์ และเข้าร่วมการสู้รบในสงครามญิฮาด เพราะว่าพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติ ท่านศาสดา (ที่อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวตอบว่า “ขอให้ฉันได้บอกแก่เจ้าในบางอย่างเถิดว่าไม่มีผู้ใดเลยยกเว้นผู้ปฏิบัติมัน จะล้ำหน้าเจ้าไปได้” ท่านจึงได้แนะนำพวกเขาให้อ่านหลังจากการละหมาด คือ “ซุบฮานัลลอฮฺ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ อัลลอลลอฮฺ อัลอักบร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ قَالَ حَدَّثَنَا مُعْتَمِرٌ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ سُمَيٍّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ «جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالْذَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالْتَعِيمِ الْمُقِيمِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيُصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ وَيُجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أُحَدِّثُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ أَدْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يُدْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتُحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا نُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَنُحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَنُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُنَّ كُلُّهُنَّ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อปีบักร เป็น อาลี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 480/5761)
2. มุอตะมिर เป็น สุลัยมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 539/6785)
3. อุบัยดิลลาฮฺ เป็น อัมร : ثقة فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 373/4327)
4. สุมัษย เมอลา อญูบักร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 256/2635)
5. อญูศอลิฮฺ อัลลิมมาน : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. อญูสุรเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ร็ญุหะดีษ

หะดีษบั้นทึก โดย al-Bukhari (1980 : 798) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮุ และ Muslim (1953 : 936) al-Tirmidhi (n.d. : 375) al-Nasa'i (n.d. : 1336)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบั้นนี้เป็นหะดีษเศาะหึยะหึ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดยุเคาะฮุ

หะดีษที่ 341 หน้าที 445

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮึ อลัฮึ วสลลัม) กล่าวว้า “พวกมุฟรึด” ได้ล้าหน้าผู้่อไปหมดแล้ว มีผู้ถามว้า “พวกมุฟรึด” นั้นเป็นไคร ท่านศาสดา(ศ็อลลอลลอฮึ อลัฮึ วสลลัม) กล่าวตอบว้า “บรรดาผู้ทีทำการชึกร็อย่างหนัก เพราะมันทำให้สัมภาระของเขามีน้ำหนักเบา

ตัวบทภาษาอาหรับทีนำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ عُمَرَ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ قَالُوا وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْمُسْتَهْتَرُونَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ يَضَعُ الذِّكْرَ عَنْهُمْ أَتَقَالَهُمْ فَيَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِفَافًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัตดิรมึชึ

1. อบุกูร็บบุ มุฮัมมัด เป็น อัลดะลาอู : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
2. อบุมุอาวียะฮุ มุฮัมมัด เป็น คอชึม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อุมัร เป็น รอชึด : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 412/4894)
4. ยะหึยา เป็น อบึกะษึร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
5. อบึสะละมะฮุ เป็น อับดุลเราะหึมาน : ثقة مكثر (al-'Asqalani, 1991: 645/8142)
6. อบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำร็ร็ญุหะดีษ

หะดีษบั้นทึก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 3596) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮุ และ al-Bayhaqi ในชุอบุค็อิมาน (n.d. : 2/78)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอุมร์ เป็น รอชิด เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอัตติรมิซีย์ (3596) ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันฆะเราะบิ โดยที่อัลชะอะบีย ในมิฆาน อัลอิติดาอัล (3/194) ระบุว่าอุมร์ เป็น รอชิด เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง และอัลอัลบานีย ในฎะอ์อิฟอัตติรมิซีย์ (3596) ในฎะอ์อิฟอัลญามิอ (3240) ในลิลลิตละฮ์อัลฎะอ์อิฟะฮ์ (3690) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 342 หน้าที่ 445

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีอ้างไว้ในหะดีษของท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลิม) ว่า “เมื่อบุคคลหนึ่งพูดว่า “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วัลลอฮุ อักบัร” ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงกล่าวว่า “ข้าทาสของฉันมันเป็นผู้ที่แท้จริง ที่กล่าวว่าไม่มีผู้ใดควรแก่การเคารพภักดีนอกจากข้า และข้าเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ عَنْ حَمَزَةَ الزِّيَّاتِ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ عَنِ الْأَعْرَبِيِّ أَبِي مُسْلِمٍ أَنَّهُ شَهِدَ عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ «أَتَيْتُمَا شَهِدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا قَالَ الْعَبْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَأَنَا أَكْبَرُ» الخديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮ์

1. ออบุบักร อับดุลลอฮ์ เป็น มุฮัมมัด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. อัลหุสัยนุ เบ็น อาลี เบ็น อัลวะลีด : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 167/1335)
3. หัมชะฮ์ เบ็น หะบิบ อัลชัยยาต : صدوق زاهد (al-'Asqalani, 1991 : 179/1518)
4. ออบุอิสฮาก : ثقة مكثر عابد (al-'Asqalani, 1991 : 423/5065)
5. อัลอะฆอร ออบุมุสลิม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 114/544)
6. ออบุสุรอยเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn Majah (n.d. : 3784) จากสายรายงานของอบุสุรอยเราะฮ์ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3352) al-Hakim ในอัลมุสตัดรออก (2002 : 1/11) Ibn Hibban (1993 : 852)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอัยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมญาอูซ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากหัมชะฮุ เป็น หะบีบ อัลชัยยาต เป็นผู้ที่เศาะดูค แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอัยริศ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัลดัรอะมิบวัตดัรอีบ (3481) ในมิฆกาฮุ อัลมะศอบีหุ (2310) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอัยริศ

หะดีษที่ 343 หน้า 445

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่ง ซึ่งกล่าวไว้ว่า “เมื่อบุคคลผู้หนึ่งอ่าน “ซุบฮานัลลอฮิ ะบิฮัมดิฮิ ซุบฮานัลลอฮิลอะซีม” เจ็ดครั้ง อาคารหนึ่งหลังจะถูกสร้างขึ้นสำหรับเขาในสวนสวรรค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ وَغَيْرُهُ وَاحِدٌ قَالُوا حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ عَنْ حَجَّاجِ الصَّوَّافِ عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลดัรอะมิบวัตดัรอีบ

1. อะห์มัด เป็น มะนีอู : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/84)
2. เราหุ เป็น อุบาตะฮุ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 3/295)
3. หัจญัจญ์ เป็น อปีอูษมาน : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 2/203)
4. อบูอัลชุบัยร มุฮัมมัด เป็น มุสลิม : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 9/442)
5. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตักริญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3464) จากสายรายงานของญาบิร เป็น อับดุลลอฮุ และ Ibn Hibban (1993 : 827) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1801)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอัยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลดัรอะมิบวัตดัรอีบ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอบูอัลชุบัยร มุฮัมมัด เป็น มุสลิม เป็นผู้ที่เศาะดูค แต่เนื่องจากการสนับสนุน

จากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริศ สอดคล้องกับ อัลมุญซิรียฺ ในอัตรณ์บิวัตตฺรึบ (2/347) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะห์ หรือหะสัน

หะดีษที่ 344 หน้า 446

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่ง ซึ่งกล่าวไว้ว่า “ภูเขาถูกหนึ่งจะถามภูเขาอีกลูกหนึ่งว่า ได้มีผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮฺ (ชากร) ได้เดินข้ามมันไปในระหว่างวันนี้หรือเปล่า ถ้าหากคำตอบเป็นที่ยืนยันละก็มันจะมีความสุข”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الصَّائِغُ، حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: «إِنَّ الْجَبَلَ لَيُنَادِي الْجَبَلَ بِاسْمِهِ: أَيُّ فُلَانٍ، هَلْ مَرَّ بِكَ الْيَوْمَ أَحَدٌ ذَكَرَ اللَّهَ؟ فِإِذَا قَالَ: نَعَمْ، اسْتَبَشَّرَ» «الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญอบรอนียฺ

1. มุฮัมมัด เบ็น อาลี อัลศอฮิฆฺ : ثقة (al-Dhahabi, Siyar A'lam : 13/428)
2. สะอิด เบ็น มานศูร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 241/2399)
3. สุฟยาน เบ็น อัยยษนะฮฺ : ثقة حافظ فقيه إمام حجة (al-'Asqalani, 1991 : 245/2451)
4. มิสอฺร : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 529/6605)
5. เอนา เบ็น อับดุลลอฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 8/173)
6. อับดุลลอฮฺ เบ็น มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบั้นทึกโดย al-Tabrani ในมูญญึม อัลกะบึร (1990 : 8464) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เบ็น มัสอูด

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนียฺ เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยึเกะฮฺ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียฺ ในมัจญึมะอฺ อัชชะวาอิด (10/82) ที่ระบุว่าผู้รายงานทั้งหมดเศาะเหียะห์

ท่านนบี โดยเป็นไปได้ว่าเกาะตาละฮุ จะได้อินหะดีษโดยตรงจากท่านนบี สอดคล้องกับอัลฮินดีษ ในกันซุล อุมมัล (4984) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษมุรซัล ซึ่งหะดีษมุรซัลเป็นชนิดหนึ่งของหะดีษเงาะอ็ฟ

หะดีษที่ 346 หน้าที่ 451

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนัส (รอเคียลลอฮุ อันฮู) ได้รับรายงานจากท่านศาสดา(ศ็อลลอลลอฮั อลัยฮิ วะสัลลัม) ว่า สำหรับประโยคที่ว่า “บรรดาถ้อยคำอันดีงาม” นั้นหมายถึง “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا بكر بن سهل ، ثنا عبد الله بن صالح ، حدثني معاوية بن صالح ، عن علي بن أبي طلحة ، عن ابن عباس ، رضي الله عنه في قوله عز وجل (كَلِمَةً طَيِّبَةً) (إبراهيم : 24) قال : «شهادة أن لا إله إلا الله ، (كَشَحْرَةٍ طَيِّبَةٍ) وهو المؤمن ، (أصلها ثابت) بقول لا إله إلا الله ثابت في قلب المؤمن ، (وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ) يقول : يرفع بها عمل المؤمن»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. บักรุ เป็น สะฮุล : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 2/242)
2. อับดุลลอฮุ เป็น ศอลิหุ : صدوق كثير الغلط (al-'Asqalani, 1994 : 5/260)
3. มุอาวียะฮุ เป็น ศอลิหุ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 538/6762)
4. อาลี เป็น อับดุลลอฮุ : قد يخطئ ، صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 7/340)
5. อับดุลลอฮุ เป็น อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Tabrani ในอัลคูอาอู (n.d. : 1495)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอ็ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะอ็ฟ เนื่องจากบักรุ เป็น สะฮุล เป็นผู้ที่เงาะอ็ฟ และอับดุลลอฮุ เป็น ศอลิหุ เป็นผู้ที่สับสนอย่างมาก

หะดีษที่ 347 หน้าที่ 452

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านบารอ (รอดีซัลลอฮฺ อันฮฺ) ได้รายงานจากท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) กล่าวว่า เกี่ยวกับคำถามในหลุมฝังศพนั้นมุสลิมต้องให้คำยืนยัน “ลาอิลลาฮา อิลลัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ عُيَيْدَةَ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِذَا أُفْعِدَ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ أُتِيَ ثُمَّ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَذَلِكَ قَوْلُهُ { يُبَيِّنُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ }»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรี

1. หัฟศุ เป็น อุมัร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
2. ชูออบะฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. อัลเกาะมะฮฺ เป็น มัรยัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 397/4682)
4. สะอูดี เป็น อุบัยดะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 232/2249)
5. อัลบัรรออ เป็น อาชิบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/648)

ศักรียญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 1280) จากสายรายงานของอัลบัรรออ เป็น อาชิบ และ Abu Dawud (1969 : 4750) Ibn Majah (n.d. : 4296)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 348 หน้าที่ 454

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ซึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) ได้ชี้ให้เห็นว่าเห็นว่าคุณธรรมนั้นจะลบล้างความชั่วจากบันทึกการกระทำของบุคคลผู้หนึ่ง ท่านอะบูซุฮร (รอดีซัลลอฮฺ อันฮฺ) ได้ขอคำแนะนำบางอย่างจากท่านศาสดา และท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) ตอบว่า “จงยึดอัลลอฮ์ผู้

ทรงเกรียงไกรไว้ในความเกรงกลัวอยู่เสมอๆ ถ้าหากเจ้าเกิดไปทำบาปใดๆ เข้า จงรีบเร่งไปสู่กระทำความดีบางอย่างในทันที เพื่อว่าบาปนั้นจะได้รับการอภัยและไม่ถูกบันทึกไว้จากนั้นอบูซุฮร (รอดียัลลอฮู อันฮู) ยังพูดต่อไปอีกว่า ท่านได้ถามท่านศาสดา (คือลลอลลอฮู อลัยฮิ วะลลัลม) หาก กาลิมะฮ์ “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ” จะถูกนับเป็นคุณธรรมด้วยเช่นกันใช่ไหมท่านศาสดา (คือลลอลลอฮู อลัยฮิ วะลลัลม) จึงให้คำตอบว่า กาลิมะฮ์นี้เป็นคุณธรรมอันสูงสุดเหนือคุณธรรมทั้งมวล”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ شِمْرِ بْنِ عَطِيَّةَ عَنْ شَيْبَاخِ بْنِ أَبِي ذَرٍّ قَالَ «قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي قَالَ إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً فَاتَّبِعْهَا حَسَنَةً تَمْحُهَا قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنَ الْحَسَنَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ هِيَ أَفْضَلُ الْحَسَنَاتِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อบูมุอาวียะฮฺ มุฮัมมัด เป็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
2. อัลอะอะมัช : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
3. ชิมริ เป็น อะฏียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 268/2821)
4. อัชชากิฮฺ : مبهم
5. อบูซุฮร : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 638/8087)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 21487) จากการรายงานของอบูซุฮร และ Ahmad ในอัลฮุซดี (n.d. : 146) al-Bayhaqi ในอัลอัสมาอู วัศซิฟาด (n.d. : 201)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากซิมริ เป็น อะฏียะฮฺ เป็นผู้ที่เศาะดุค ส่วนอัชชากิฮฺ ไม่มีผลกระทบต่อระดับของหะดีษ เนื่องจากปรากฏในตะฮฺซิบ อัตตะฮฺซิบ ระบุว่า เป็น ชิริร เป็น หุบัยฮฺ ซึ่งมีฐานะเป็นผู้ที่ยีเกาะฮฺ (al-'Asqalani, 1991 : 215/2008) แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อัตตะรฆิบวัตตะรฆิบ (3162) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 349 หน้า ที่ 454

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วลัลลัม) ได้กล่าวว่า “ผู้ใดก็ตามได้อ่านกาสิมะฮ์ “ลาอิลลาฮาอิลลัลลลอฮฺ” ในระหว่างเวลากลางวันหรือกลางคืนบาปของเขาจะถูกล้างออกจากบันทึกของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا هذيل بن إبراهيم الحماني ، حدثنا عثمان بن عبد الرحمن الزهري ، من ولد سعد بن أبي وقاص ، عن الزهري ، عن أنس قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «ما قال عبد : لا إله إلا الله في ساعة من ليل أو نهار إلا طمست ما في صحيفته من السيئات حتى يسكن إلى مثلها من الحسنات»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมัยยะฮฺอุลา

1. สุซัยตุ เป็น อิบรอฮีม : يعتبر حديثه (al-'Asqalani, Lisan : 7/257)
2. อุษมาน เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น อุมัร : متروك (al-'Asqalani, 1991 : 385/4493)
4. อัลซุฮุรียฺ : الفقيه الحافظ متفق على جلالته وإتقانه (al-'Asqalani, 1991 : 506/6296)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Abu Ya'la ในมุสนัด (n.d. : 3514) จากการรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลอูอะฟาอฺ (1997 : 6/272)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ็ิฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอุมัยยะฮฺอุลา เป็นหะดีษเกาะอ็ิฟฎิดัน เนื่องจากอุษมาน เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น อุมัร เป็นผู้ที่มัดรูก และรายงานหะดีษจาก อัลซุฮุรียฺ เพียงคนเดียว สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียฺ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (10/85) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏอุษมาน เป็น อับดุลเราะหฺมาน อัลซุฮุรียฺ เป็นผู้ที่มัดรูก ดังนั้น หะดีษบทนี้จึงจัดอยู่ในหะดีษเกาะอ็ิฟฎิดัน

หะดีษที่ 350 หน้า 458

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอิหม่ามฮะดีษได้รายงานหะดีษบทหนึ่งแล้วว่า หะดีษนี้ได้กล่าวไว้ว่า มันหมายถึง “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ قَرَعَةَ الْبَصْرِيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ عَنْ شُعْبَةَ عَنْ نُؤَيْرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الطُّفَيْلِ بْنِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى } قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิหม่ามฮะดีษ

1. อัลหะสัน เป็น เกาะชะอะฮุ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 163/1278)
2. สุฟยาน เป็น หะบีบ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/107)
3. ชุอบบะฮุ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
4. ฮุวัยร เป็น อปีฟาคิตะฮุ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 135/862)
5. ออบูฟาคิตะฮุ สะอีด เป็น อิลาเกาะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 240/2376)
6. อัลญุฟัยล เป็น อุบัยยู เป็น กะอับ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 282/3017)
7. อุบัยยู เป็น กะอับ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 96/283)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3265) จากสายรายงานของอุบัยยู เป็น กะอับ และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอค (2002 : 3676) al-Bayhaqi ในอัลอัสมาอู วัศตีฟัต (n.d. : 194, 196, 197, 199) al-Tabrani ในอัลคูอาอู (n.d. : 1503, 1505, 1506, 1507, 1508) Abu Ya'la ในอัลมูญัม (n.d. : 139)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮุ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิหม่ามฮะดีษ เป็นหะดีษ ฉะอือฟ เนื่องจากฮุวัยร เป็น อปีฟาคิตะฮุ เป็นผู้ที่ฉะอือฟ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสาย รายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮุ

หะดีษที่ 351 หน้า 458

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คืออลลอฮ์ อลีย์ฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “ผู้ขจัดมลทินตัวเองจนสะอาด”(นั่นคือ ตะชุกกา) หมายถึงการยืนขึ้น ลาอิลาฮา อิลลัลลอฮ์ มุฮัมมัดร่อซูลุลลอฮ์ ไม่มีสิ่งใดคู่ควรแก่การเคารพกราบไหว้ นอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عباد بن أحمد العزمي، حدثنا عمي محمد بن عبد الرحمن، عن أبيه، عن عطاء بن السائب، عن عبد الرحمن بن سابط، عن جابر بن عبد الله، عن النبي صلى الله عليه وسلم: { قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى } قال: «من شهد أن لا إله إلا الله، وخلع الأنداد، وشهد أبي رسول الله، { وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى } قال: هي الصلوات الخمس والمحافظة عليها والاهتمام بها»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัซซฮาร

1. อับบาด เป็น อะหฺมัด : متروك (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 3/277)
2. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/309)
3. อับดุลเราะหฺมาน เป็น ยะซีด : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/299)
4. อะฏออุ เป็น อัลสาอิบ : صدوق اختلط (al-'Asqalani, 1991 : 391/4592)
5. อับดุลเราะหฺมาน เป็น สาบิฏ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/181)
6. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 136/871)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bazhzhari (n.d. : 2284) จากสายรายงานของญาบิร

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอียะฮ์* *อิฟฎิกัน* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัซซฮาร เป็นหะดีษ *ฎะอียะฮ์* *อิฟฎิกัน* เนื่องจากอับบาด เป็น อะหฺมัด เป็นผู้ที่มัตรุก สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮ์ ในมัญมูมะฮ์ อัชชะวาอิด (7/137) ที่ระบุว่าอับบาด เป็น อะหฺมัด เป็นผู้ที่มัตรุก

หะดีษที่ 352 หน้า 459

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานหนึ่งอยู่ในหะดีษบทหนึ่งว่า “เมื่อ โองการนี้มีคำที่ว่า “ผู้ใดที่มีคุณธรรม” ถูกวาฮีย์ ลงมา มีผู้ถามท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วซัลลัม) ว่า (การอ่านคำว่า) “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ” นั้นถูกรวมอยู่ในคุณธรรมหรือไม่ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วซัลลัม) ตอบว่า มันเป็น คุณธรรมที่ดีที่เลิศ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

وأخرج عبد بن حميد ، عن سعيد بن جبير ، قال : لما نزلت { مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا } قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَسَنَةٌ؟ قَالَ : « نَعَمْ ، أَفْضَلُ الْحَسَنَاتِ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอับดุล เบิน หุมัยุด

1. อับดุล เบิน หุมัยุด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 368/4266)
2. สะอิด เบิน ญุบัยรฺ : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2278)
3. เราะอะญุดุน : بهم

ตัดร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Abd Ibn Humaid ในมุสนัด และ Ibn Abi Hatim (n.d. : 17941)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอับดุล เบิน หุมัยุด เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากมีการรายงานที่ขาดตอนเป็นจำนวนมาก ซึ่งอัลเซกาณีย์ ในฟิตหุ อัลเกาดีร (3/8) ระบุว่าไม่ทราบถึงสายรายงานว่ามีการรายงานไปถึงสะอิดอย่างไร ดังนั้นหะดีษบทนี้จึงจัดเป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 353 หน้า 459

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานของท่านอบูสุรอรเราะฮุ (รอคัยลลอสู อันฮู) “การกระทำหนึ่งความดีนับได้สิบ เท่าตามหลักการทั่วไป แต่สำหรับพวกมุฮาญีรีนแล้ว การทำหนึ่งความดีจะได้รับการชดเชยให้เป็น เจ็บร้อยเท่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبِي، ثنا فضلُ بنُ سهلِ الأعرجِ، ثنا عارمٌ، ثنا سعيدُ بنُ زيدٍ، عن سعيدِ الحريرِيِّ، عن المُحرَّرِ بنِ أبي هريرةَ، عن أبيه أبي هريرةَ، قالَ : « ما تقولونَ في : من جاءَ بالحسنةِ فلهُ عشرُ أمثالِها ، لمن هي ؟ قلنا : للمُسلمينَ، قالَ : لا واللهِ، وما هيَ إلا للأعرابِ خاصَّةً، فأما المُهاجرينَ فسبعُمائةٍ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบีฮาติม

1. อับูฮาติม มุฮัมมัด เป็น อิตรีส : أحد الحفاظ (al-'Asqalani, 1994 : 9/33)
2. ฟัฎลฺ เป็น สะฮฺลฺ อัลอะอฺรฺอฺจฺญ์ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 8/278)
3. อาริม มุฮัมมัด เป็น อัลฟัฎลฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 9/404)
4. สะอิดฺ เป็น ชัยคุ เป็น คิริฮิม : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1994 : 4/33)
5. สะอิดฺ เป็น อียาส อัลญะรอฮียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/6)
6. อัลมุหฺรฺรอฮฺ เป็น ออบีสุรอเราะฮฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 10/56)
7. ออบูสุรอเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรียงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Hatim ในมุสนัด (n.d. : 8198, 5/460) จากสายรายงานของออบูสุรอเราะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อบีฮาติม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เศาะคูคและมักนูล

หะดีษที่ 354 หน้าที่ 459

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอบูซาร อัลกิฟารี (รอดิซัลลอฮฺ อันฮู) ก็ได้รายงานไว้เช่นกันว่า ท่านศาสดา (คือลลอลล อฮ์ลัยฮิ วสัลลัม) กล่าววา (การอ่าน) “ลาอิลาฮา อิลลัลลอฮ์” เป็นคุณธรรมอันประเสริฐสุด

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ شِمْرِ بْنِ عَطِيَّةَ عَنْ أَشْيَاخِهِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ «قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي قَالَ إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً فَأَتْبِعْهَا حَسَنَةً تَمْحُهَا قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنَ الْحَسَنَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ هِيَ أَفْضَلُ الْحَسَنَاتِ»

ตักริญ์หะดีษ

ได้ทำการตักริญ์มาแล้วในหะดีษที่ 348

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริศ

หะดีษที่ 355 หน้าที่ 477

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษที่จัดอยู่ในชั้นซอเฮียะ มีรายงานว่าวันกียามะฮ์ (วันสุดท้ายของโลก) จะยังไม่เกิดขึ้น ตราบเท่าที่ยังมีบุคคลเพียงคนเดียวยังคงกล่าว คำปฏิญาณ “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا الحسين بن عبد الله بن يزيد القطان ، قال : حدثنا نوح بن حبيب ، قال : حدثنا عبد الرزاق ، قال : أخبرنا معمر ، عن ثابت ، عن أنس بن مالك ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « لا تقوم الساعة على أحد يقول : لا إله إلا الله »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮ์

1. อัลหุสัยนุ เป็น อัปดุลลอฮ์ : ثقة (al-Dhahabi, Siyar A‘lam : 14/286)
2. นูหุ เป็น หะบีบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 566/7203)
3. อัปดุลรอซซาก เป็น ฮัมมาม : ثقة حافظ (al-‘Asqalani, 1991 : 354/4064)
4. มะอุมัร เป็น รอซิด : ثقة ثبت فاضل (al-‘Asqalani, 1991 : 541/6809)
5. ยาบิต เป็น อัศถัม : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1991 : 132/810)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยี่ห้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Majah (1993 : 6974) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Abu Nu'aym ในหุละฮะฮ์ อัลเอาเลียฮ์ (2003 : 3/348)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์มาญะฮ์ เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในตะหะซีร อัลสาญิด (160) ที่ระบุว่าหะดีษเศาะเหียะฮ์ตามเงื่อนไขของมุสลิม

หะดีษที่ 356 หน้าที 477

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ดั่งว่ามีรายงานว่า โลกนี้จะไม่สามารถคงอยู่ได้ตราบเท่าที่ ไม่มีบุคคลแม้แต่เพียงคนเดียว กล่าวคำว่า “อัลลอฮ์” “อัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا عَفَّانُ حَدَّثَنَا حَمَّادُ أَخْبَرَنَا تَابِتٌ عَنْ أَنَسٍ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ซุฮัยร เป็น หัรบ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 217/2042)
2. อัฟฟาน เป็น มุสลิม : ربما وهم ، ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 393/4625)
3. หัมมาด เป็น เซด เป็น คิริฮัม : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 178/1498)
4. ยาบิต เป็น อัศลาม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 132/810)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยี่ห้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1953 : : 148) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ al-Tirmidhi (n.d. : 2208) Ahmad (2001 : 12660)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์

หะดีษที่ 357 หน้า ที่ 479

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนูสุรอรเราะฮ์ (รอดียัลลอฮู อันฮู) ครั้งหนึ่งได้สอบถามจากท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วลัลลัม) “ใครจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์มากที่สุดจากการช่วยเหลือของท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วลัลลัม) ในวันฟื้นคืนชีพ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วลัลลัม) ตอบว่า “รู้ได้จากความกังวลของเจ้าเพื่อความรู้ (อิลมุ) ในคำกล่าวของฉัน ฉันอาจหวังได้ว่าไม่มีใครเลยนอกจากเจ้า จะถามคำถามนี้ก่อนหน้าเจ้า ดังนั้นท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วลัลลัม) จึงได้ตอบคำถามของเขา “บุคคลผู้ที่กล่าว “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ” ด้วยจิตใจที่ (เปี่ยมล้น) ไปด้วยความบริสุทธิ์จะได้ความปิติยินดี (ผลประโยชน์) มากที่สุดจากการช่วยเหลือของฉัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ عَنْ عَمْرٍو بْنِ أَبِي عَمْرٍو عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبَرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ «قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلُنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلُ مِنْكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ جِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อับดุลอะซีซ เป็น อับดุลลอฮู เบ็น ยะหฺยา : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 357/4106)
2. สุลัยมาน เป็น บิลาล : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 250/2539)
3. อัมรฺ เป็น อิบิอัมรฺ : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 425/5083)
4. สะอิด เบ็น อิบิสะอิด : ๓๓ (al-'Asqalani, 1991 : 236/2321)
5. อนูสุรอรเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 97, 6085) จากสายรายงานของอนูสุรอรเราะฮ์ และ Ibn Khuzaymah ในอัตเตาฮีด (n.d. : 2/699)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหฺห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ

หะดีษที่ 358 หน้า 481

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮ์ อลัยฮิ วะลัลลัม) ได้กล่าวในเทศนาของท่านว่า “ผู้ใดก็ตามที่เขา ได้กล่าว “ลาอิลลาฮา อิลลัลลอฮ์” ในลักษณะที่ไม่สับสน เขาจะได้เข้าสวรรค์” ท่านอาลี (ร่อฎีฯ) ได้ถามเพื่อให้ท่านอธิบายให้กระจ่างถึงคำว่าไม่สับสน ท่านศาสดา (ศอลฯ) กล่าวตอบว่า “มันหมายถึงกับการติดอยู่กับโลกนี้จนมากเกินไป และแสวงหาความชั่วร้ายจากมัน มีผู้คนที่เขาพูดเหมือนศาสดาแต่กระทำตัวอย่างผู้ยะโส ถ้าหากบุคคลผู้หนึ่งเขาศรัทธาใน “กะลีมะฮ์” ในทางที่ว่า เขาจะเดินจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นเขาจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่พั้งพลาดเลย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ثنا محمد بن إسحاق بن فروج ثنا محمد بن عبد الرحمن بن غزوان قال ثنا المنكدر بن محمد عن أبيه عن جابر «خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم بعد انصرافه من حجة الوداع وكان آخر خطبة خطبها فيما أعلم فقال من قال لا إله إلا الله لا يخلط معها غيرها وجبت له الجنة فقام إليه علي بن أبي طالب وكان من أحب من قام إليه ذلك اليوم في مسألة فقال بأبي أنت وأمي ما لا يخلط معها غيرها صفه لنا فسرنا لنا قال حب الدنيا وطلبها ورضاءها واتباعها و قوم يقولون أقاويل الأنبياء ويعملون أعمال الجبابرة فمن قال لا إله إلا الله ليس فيها شيء من هذا وجبت له الجنة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดียฺ

1. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก : صدوق مدلس (Ibn ‘Adi, al-Kamil : 6/290)
2. มุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น หมอชวาน : يضع الحديث (al-‘Asqalani, Lisan : 2/422)
3. อัลมุญกะดिर เป็น มุฮัมมัด : لين الحديث (al-‘Asqalani, 1991 : 547/6916)
4. มุฮัมมัด เป็น อัลมุญกะดिर : ثقة فاضل (al-‘Asqalani, 1991 : 507/6327)
5. ญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 136/871)

ตำร็องญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn ‘Adi ในอัลกามิด ฟิอัลกุอะฟาอ (1997 : 7/549)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมฆูฎะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดียฺ เป็นหะดีษเมฆูฎะ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อับดุลเราะหฺมาน เป็น หมอชวาน เป็นนักกุหะดีษ

หะดีษที่ 359 หน้า 482

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งได้รายงานเกี่ยวกับสองกะลิมะฮฺ เอาไว้ว่ากะลิมะฮฺหนึ่งจะไม่หยุดยั้งจนกระทั่งถึงบั้งลังก์ของอัลลอฮฺ และอีกหนึ่งจะบรรลุน้ำฟ้าและแผ่นดิน ด้วยกับรัศมีหรือรางวัลของมัน อันหนึ่งคือ “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ” และอีกอันหนึ่งคือ “อัลลอฮฺอักบร”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَمَّادٍ بْنِ زُعْبَةَ، حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، أَنَا ابْنُ لَهَيْعَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ جَبْرِ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ حَدَّثَهُ، قَالَ: كُنْتُ فِي مَجْلِسٍ فِيهِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُمَرَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ، فَقَالَ ابْنُ أَبِي عَمْرَةَ، سَمِعْتُ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «كَلِمَتَانِ إِحْدَاهُمَا لَيْسَ لَهَا نَاهِيَةٌ دُونَ الْعَرْشِ، وَالْأُخْرَى تَمَلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»، فَقَالَ ابْنُ عَمْرَةَ لَابْنِ أَبِي عَمْرَةَ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ يَقُولُ ذَلِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَبَكَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ حَتَّى اخْتَضَبَتْ لِحْيَتُهُ بِدُمُوعِهِ، ثُمَّ قَالَ: «هُمَا كَلِمَتَانِ نَعَلَقُهُمَا وَتَأَلَّفُهُمَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะหมัด เป็น หัมมาด : ثقة مأمون (al-Dhahabi : Siyar A'lan al-Nubala' : 13/533)
2. สะอิด เป็น อบีมัรยัม : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2286)
3. อิบน์ ละฮัยยะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 319/3563)
4. มุซา เป็น ญะบิร : مستور (al-'Asqalani, 1994 : 10/339)
5. มุอาซุ เป็น อับดุลลอฮฺ : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1994 : 10/192)
6. อับดุลเราะหฺมาน เป็น อุมัร : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/235)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น ญะอฺฟิร : مبهم
8. อับดุลเราะหฺมาน เป็น ออบีอัมเราะฮฺ อัลนัจญารีฮฺ : وقال ابن أبي ، ولد في عهد النبي ، يقال : ليست له صحبة (al-'Asqalani, 1991 : 347/3969)
9. มุอาซุ เป็น ญะบิร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ตำรียุ่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบิร (n.d. : 15/85)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอไนย์ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากมุซา เป็น ญุบัยร เป็นผู้ที่มีศตฺร กล่าวคือ ไม่รู้ถึงสถานภาพของเขา และอับดุลลอฮฺ เป็น ญะอ์ฟร เป็นผู้ที่มีมุบฮัม สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์อิฟอัดดีรฆิบวัตดีรฆิบ (949) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 360 หน้าที่ 484

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้กล่าวว่า “อิมานนั้นเปรียบเสมือนเป็นเสื้อที่มันต้องขาดวิน ไป เพราะฉะนั้นควรต้องแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو جعفر محمد بن صالح بن هانئ ، ثنا محمد بن إسماعيل بن مهرا ن ، ثنا أبو الطاهر ، أنبأنا ابن وهب ، أخبرني عبد الرحمن بن ميسرة ، عن أبي هانئ الخولاني حميد بن هانئ ، عن أبي عبد الرحمن الحلي ، عن عبد الله بن عمرو بن العاص ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «إن الإيمان ليخلق في جوف أحدكم كما يخلق الثوب الخلق ، فاسألوا الله أن يجدد الإيمان في قلوبكم»

ตัดครีจญ์หะดีษ

ได้ทำการตัดครีจญ์มาแล้วในหะดีษที่ 307

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน

หะดีษที่ 361 หน้าที่ 484

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า “เมื่อชายคนหนึ่งกระทำให้บาปจุดดำจะปรากฏอยู่บนหัวใจของเขา ถ้าหากเขาทำ “เตาบะฮฺ” (การขออภัยโทษ) ด้วยความจริงใจ จุดนี้จะถูกชำระล้างไปหาไม่แล้วมันจะคงอยู่ที่นั่น เมื่อเขาทำบาปอีกบาปหนึ่ง จุดดำอีกจุดหนึ่งจะปรากฏบนหัวใจของเขา ดังนั้นการทำให้บาปต่อไปอีก จุดดำก็จะเพิ่มมากขึ้นไปอีกจนกระทั่งในที่สุดหัวใจจะดำมืดหมด และเป็นสนิม” ดังที่ได้บรรยายไว้ในอัลกุรอานสุเราะฮฺ อัลมูฏอฟฟีฟีน อายะฮฺที่ 5

{ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون }

ความว่า “หาเป็นเช่นนั้นไม่ หากทว่าสิ่งที่พวกเขาได้เคยพวกเพียรไว้นั้น ล้วนประทับเป็น สนิมเกาะอยู่บนหัวใจของพวกเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเปรียบเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْنَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُئِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ { كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }»

ตำราที่อ้าง

ได้ทำการตัดทอนมาแล้วในหะดีษที่ 308

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน

หะดีษที่ 362 หน้าที่ 491

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษบทหนึ่ง “บุคคลผู้หนึ่งทีอ่าน “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ” หนึ่งร้อยครั้งทุกๆวัน ในวันตัดสินพิพากษาเขาจะฟื้นขึ้นมาด้วยใบหน้าที่มีแสงเปล่งปลั่งเหมือนจันทร์เต็มดวง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبدان ، ثنا عبد الوهاب ، ثنا إسماعيل ، عن صفوان ، عن يزيد بن ميسرة ، عن أم الدرداء ، عن أبي الدرداء ، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «ما من عبد يقول : لا إله إلا الله ، مائة مرة إلا بعثه الله يوم القيامة ووجهه كالقمر ليلة البدر ، ولم يرفع لأحد يومئذ عمل أفضل من عمله إلا من قال مثل قوله أو زاد»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อับดาน เป็น อะหมัด : الحافظ ثقة (al-Dhahabi, Tadhkirat al-Huffazh, n.d. : 2/688)
2. อับดุลวะฮะฮาบ เป็น ญะฮะหะหะ : متروك (al-‘Asqalani, 1994 : 6/447)

3. อิสมาอีล : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
4. ศอฟวาน เป็น อัมรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/429)
5. ยะซีด เป็น มัยสะเราะฮฺ : روي عنه أهل الشام (Ibn Hibban, al-Thiqat : 7/627)
6. อุมมฺ อัลคัรดาอฺ : ثقة فقيهه (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
7. ออบีอัลคัรดาอฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Tabrani ในมุสนัด อัลฆามิยีน (n.d. : 3/351 หรือ 969)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษแฉะอิฟญิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญอบรอนีย์ เป็นหะดีษแฉะอิฟญิดัน เนื่องจากอับดุลวะฮฺฮาบ เป็น แฉะอิฟญิดัน เป็นผู้ที่มตรูก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน แฉะอิฟญิดัน อัตตริฆีบวัตตริฆีบ (981) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษแฉะอิฟญิดัน

หะดีษที่ 363 หน้าที่ 491

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอิบนิ อับบาต (รอคิยัลลอฮฺ อันฮุมมา) รายงานว่า “บรรดาผู้ทีลีนของเขา่วงวนอยู่กับการรำลึกถึงอัลลอฮฺ จะได้เข้าสวรรค์อย่างร่าเริง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن علي بن حبيش، حدثنا إسحاق بن سلمة، حدثنا أبو هشام الرفاعي، حدثنا عبد الرحمن بن مهدي، حدثنا معاوية بن صالح، عن عبد الرحمن بن جبير بن نفير، عن أبيه، عن أبي الدرداء رضي الله تعالى عنه، قال: «إن الذين ألسنتهم رطبة بذكر الله عز وجل يدخل أحدهم الجنة وهو يضحك»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูญอัยม

1. มุฮัมมัด เป็น อาลี : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 3/86)
2. อิสฮาก เป็น สะละมะฮฺ : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 1/322)
3. อบูอิซฮาม อัลริฟาอีย์ : ليس بالقوي (al-'Asqalani, 1991 : 514/6402)
4. อับดุลเราะห์มาน เป็น มะฮฺดียฺ : ثقة ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 351/4018)

5. มูอาวียะฮฺ เป็น ศอลิหฺ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 538/6762)
6. อับดุลเราะห์มาน เป็น ญบัยรฺ เป็น นุฟัยรฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 338/3827)
7. ญบัยรฺ เป็น นุฟัยรฺ : ثقة جليل (al-'Asqalani, 1991 : 138/904)
8. ออบูอัครดาอฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุลลัษษ อัลเอาลียาอฺ (2003 : 1/219)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะฮฺฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูนะอิม เป็นหะดีษเงาะฮฺฟ เนื่องจากอบูอิชาม อัลริฟาอียฺ เป็นผู้ที่มีความจำไม่ผิด

หะดีษที่ 364 หน้าที่ 492

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องชายสองคนที่มาจากพวกบনীอิสรออิล คนหนึ่งเป็นผู้ที่ทำอามัล และอีกคนหนึ่งเป็นคนบาป คนที่ทำอามัลนั้นทำการวิचारณ์คนหลังอยู่เสมอ บุคคลที่ทำบาปตอบว่า “ปล่อยฉันไว้กับพระเจ้าผู้สร้างฉันดีกว่า” วันหนึ่งผู้ทำอามัลนี้บังเกิดความโทสะอย่างเหลือออก จึงกล่าวขึ้นว่า “ขอสาบานแต่อัลลอฮฺ แลจะไม่มีวันได้รับการอภัยอย่างเด็ดขาด” อัลลอฮฺทรงเกรียงไกรได้รวบรวมเขาไว้ต่อพระพักตร์ของพระองค์ และอภัยโทษให้กับคนบาป เพราะเขาหวังในความเมตตาของพระองค์อยู่เสมอ และได้สั่งให้ลงโทษผู้ที่ทำอามัล เนื่องจากการสาบานของเขาต่ออัลลอฮฺ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ بْنِ سُفْيَانَ أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ ثَابِتٍ عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ حَدَّثَنِي ضَمُّصَمُ بْنُ جَوْسٍ قَالَ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مَتَوَاحِشَيْنِ فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ فَيَقُولُ أَقْصِرْ فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ فَقَالَ لَهُ أَقْصِرْ فَقَالَ خَلَنِي وَرَبِّي أَبْعَثَ عَلَيَّ رَقِيبًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا يَعْفِرُ اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ فَتَقْبِضَ أَرْوَاحَهُمَا فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ أَكُنْتُ بِي عَالِمًا أَوْ كُنْتُ عَلَى مَا فِي يَدِي قَادِرًا وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي وَقَالَ لِلْآخَرَ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ» قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمْتُ بِكَلِمَةٍ أَوْ بَقِيَتْ دُنْيَاهُ وَآخِرَتُهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาอูด

1. มุฮัมมัด เป็น อัลศอบบาคู เป็น สุฟยาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 484/5965)
2. อาลี เป็น ฆาบิต : صدوق ربما أخطأ (al-'Asqalani, 1991 : 398/4696)
3. อิกริมะฮฺ เป็น อัมมาร : صدوق يغلط (al-'Asqalani, 1991 : 396/4672)
4. ฎอมนุอุม เป็น ญะฮัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 280/2991)
5. อบูสุรอรเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตำรารีฎุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4901) จากการรายงานของอบูสุรอรเราะฮฺ และ Ahmad (2001 : 7942, 8394) Abu Nu'aym ในหุละฮะฮฺ อัลเอาลียาฮฺ (2003 : 8/304) al-Wa'idi ในอัลเศาะเหียะหฺอัลมุสนัด (1990 : 1318)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลัฆอัยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะคฺคฺ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะจากหะดีษหะสันเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลัฆอัยริฮฺ สอดคล้องกับ อัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัลญะมิอฺ (4455) ในมิชกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (2286) ในซัรหฺ อัลญะฮะดีษ (318) ในเศาะเหียะหฺอบูดาอูด (4901) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 365 หน้าที่ 493

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษหลายบทว่า “ผู้ใดที่เขาเห็นมีการกระทำบาปและมีได้หยุดยั้งมันทั้งๆ ที่เขามีอำนาจจะทำมันได้ เขาจะต้องร่วมเฉลี่ยกับการลงโทษสำหรับบาปนั้นด้วย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَقَ أَظُنُّهُ عَنْ ابْنِ جَرِيرٍ عَنْ جَرِيرٍ قَالَ «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا مِنْ رَجُلٍ يَكُونُ فِي قَوْمٍ يَعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي يَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ يُغَيِّرُوا عَلَيْهِ فَلَا يُغَيِّرُوا إِلَّا أَصَابَهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمُوتُوا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. มุศัดดีด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 528/6598)
2. อบู อัลอะหฺวัศ สัลลาม : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 261/2703)
3. อบูอิศฮาก อัมรฺ เบ็น อับดุลลอฮฺ : ثقة مكتر عابد (al-'Asqalani, 1994 : 8/65)
4. อุบัยดิลลาฮฺ เบ็น ญะรียร์ เบ็น อับดุลลอฮฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 370/4280)
5. ญะรียร์ เบ็น อับดุลลอฮฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 139/916)

ทักษ์ริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4339) จากการรายงานของญะรียร์ เบ็น อับดุลลอฮฺ และ Ibn Majah (n.d. : 4009) Ibn Hibban (1993 : 301) al-Wa'idi ในเศาะเหียะห์ อัลมุสนัด (1990 : 713)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษที่มีสายรายงานขาดตอน กล่าวคือ อุบัยดิลลาฮฺ เบ็น ญะรียร์ ไม่ได้ยินจากบิดาของเขา คือ ญะรียร์ เบ็น อับดุลลอฮฺ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทหะดีษเงาะอิฟ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นที่เป็นชะวาฮิดมีฐานะเศาะเหียะห์ จึงทำให้เลื่อนฐานะจากหะดีษเงาะอิฟเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะห์อัลอัรฎิบ (2316) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 366 หน้าที่ 493

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อัลดัยฮฺ วะสัลลัม) กล่าวว่า “บุคคลใดก็ตามที่เขาไปเคารพบุคคลที่ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ในศาสนาก็เท่ากับเป็นการช่วยทำลายศาสนา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

قال : ونا محمد بن إسحاق ، أنا أبو همام ، نا حسان بن إبراهيم ، عن محمد بن مسلم الطائفي ، عن إبراهيم بن ميسرة ، قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ وَفَّرَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ فَقَدْ أَعَانَ عَلَى هَدْمِ الْإِسْلَامِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีฮ์

1. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก อัลสิรอญญ์ : ثقة (Abu Na'im, Dhakara Akhbar Asbahan : 1520)
2. ออบุฮัมมาม อัลวะลีด เป็น ชุญาอ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 582/7428)
3. หัสซาน เป็น อิบรอฮีม : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 157/1194)
4. มุฮัมมัด เป็น มุสลิม เป็น เสถ้าน : صدوق يخطئ من حفظه (al-'Asqalani, 1991: 506/6293)
5. อิบรอฮีม เป็น มัยสะเราะฮุ : ثبت حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 94/260)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุอิมาน (2003 : 9144) และ al-Tabrani ในมุญัมอัดกะบิร (n.d. : 15/5) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญะฟะอ (2/249, 3/169) Abu Nu'aym ในหุละฮุ อัลอะอียาอ (5/248) Ibn 'Asa'ir ในตารีค ดิมชุก (2008 : 14/4)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีฮ์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ (มุรลัดตาบิอิน) เนื่องจากอิบรอฮีม เป็น มัยสะเราะฮุ เป็นตาบิอินรุ่นเล็ก แต่รายงานข้ามเศาะหาบะฮุไปยังท่านนบี ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่อิบรอฮีม จะได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบี สอดคล้องกับอัลอัลบานี ในญะอะอิฟ อัลญะมิอ (5877) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 367 หน้าที่ 493

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษจำนวนหนึ่งว่า “จะมีมาซึ่งยุคหนึ่งอันเป็นการปรากฏตัวของผู้หลอกลวงคนโกง และคนโกหกจำนวนมาก ซึ่งจะมารายงานหะดีษที่เจ้ามิเคยได้ยินมาก่อน จงระมัดระวังบุคคลเหล่านั้น หากไม่แล้วพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงทาง และทำให้เจ้าต้องได้รับความยุ่งยาก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

و حَدَّثَنِي حَرْمَلَةُ بْنُ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَرْمَلَةَ بْنِ عِمْرَانَ التُّجَيْبِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو شُرَيْحٍ أَنَّهُ سَمِعَ شَرَّاحِيلَ بْنَ يَزِيدَ يَقُولُ أَخْبَرَنِي مُسْلِمُ بْنُ يَسَارٍ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكُمْ مِنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْيَأُكُمْ
وَأَيَّاهُمْ لَا يُضِلُّوكُمْ وَلَا يَفْتِنُونَكُمْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. หัรมะละฮฺ เป็น ยะหฺยา : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 156/1175)
2. อิบน์ อะฮฺมัด บิน : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. อิบน์ ชุรัยหฺ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 342/3892)
4. ชะรอฮฺดี เป็น ยะซีด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 265/2763)
5. มุสลิม เป็น ยะฮฺยา อัดมิศรียฺ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 531/6653)
6. อิบน์ อุมัยรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย Muslim (1953 : : 8) จากสายรายงานของอิบน์ อุมัยรฺ และ Ahmad (2001 : 8596)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของมุสลิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นเศาะดุคและมักบูล แต่เนื่องจากหะดีษบทนี้มีกรายงานจากสายรายงานอื่นจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอมยริฮฺ

หะดีษที่ 368 หน้าที่ 494

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษบทหนึ่งคำกล่าวของท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นมีความสัมพันธ์กับเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ท่านได้กล่าวว่า “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ” เพราะว่าผู้ใดที่เขาได้กล่าวกะลิมะฮฺนี้ในเวลาที่เขาจะตายย่อมได้รับสิทธิ์เข้าสวนสวรรค์” เหล่าสาวกได้สอบถามว่า “โอ ศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ถ้าได้อ่านมันตอนมีสุขภาพดีจะเป็นเช่นใด” ท่านตอบว่า “ถ้าอย่างนั้นก็ยิ่งมีผลมากขึ้นไปอีกที่จะได้รับสิทธิ์ให้เข้าสวรรค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ سَهْلٍ , حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ , حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ , عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ , عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ , قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ , فَمَنْ قَالَهَا عِنْدَ مَوْتِهِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ , فَمَنْ قَالَهَا فِي صِحَّةٍ؟ قَالَ: تِلْكَ أَوْجَبُ وَأَوْجَبُ, « الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. บักรุ เบ็น สะฮุด : (Ibn 'Asaqir, 1429: 10/381)
2. อับดุลลอฮฺ เบ็น ศอลิหฺ : صدوق كثير الغلط (al-'Asqalani, 1991 : 308/3388)
3. มุอาวิยะฮฺ เบ็น ศอลิหฺ : صدوق له أوهام (al-'Asqalani, 1991 : 538/6762)
4. อาลี เบ็น อับดุลลอฮฺ : صدوق ، قد يخطئ : (al-'Asqalani, 1991 : 402/4754)
5. อับดุลลอฮฺ เบ็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย al-Tabrani ในมูญัฎมิ์ อัลกะบีร (n.d. : 10/396)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะฮ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะฮ์ฟ เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เบ็น ศอลิหฺ เป็นผู้ที่มีความสับสนอย่างมาก และสายรายงานขาดตอน ซึ่งอัลฮัยษะมีฮฺ ในมัจญัฎมะฮฺ อัชชะวาอิด (2/323) ระบุว่า อาลี เบ็น อับดุลลอฮฺ ไม่ได้ยินหะดีษจากอับดุลลอฮฺ เบ็น อับบาส ดังนั้นหะดีษบทนี้จึงจัดอยู่ในประเภทหะดีษเงาะฮ์ฟ

หะดีษที่ 369 หน้าที่ 497

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษบทหนึ่งว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรจะลงโทษบุคคลผู้ที่ก่อกบฏต่อพระองค์ และปฏิเสธที่จะกล่าว “ลาอีลา ฮาอิลลัลลอฮ์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَمَّارٍ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَعْيَنَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ يَحْيَى الشَّيْبَانِيُّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ حَفْصٍ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ «كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ غَزَوَاتِهِ ... فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ مِنْ عِبَادِهِ إِلَّا الْمَارِدَ الْمُتَمَرِّدَ الَّذِي يَتَمَرَّدُ عَلَى اللَّهِ وَأَبِي أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ

1. อิซาม : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 573/7303)
2. อิบรอฮีม เบ็น อะฮฺยฺน : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 88/154)
3. อิสมาอิล เบ็น ยะหฺยา อัลชัฆบานียฺ : متهم بالكذب (al-'Asqalani, 1991 : 110/494)
4. อับดุลลอฮฺ เบ็น อุมฺร เบ็น หัฟศฺ : ضعيف عابد (al-'Asqalani, 1991 : 314/3489)
5. นาฟิอฺ (เมลาอิบนุ อุมฺร) : ثقة ثبت فقيه مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 559/7086)
6. อับดุลลอฮฺ เบ็น อุมฺร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn Majah (n.d. : 4987) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอฺฟญิดคั้น หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุมาญะฮฺ เป็นหะดีษเกาะอฺฟญิดคั้น เนื่องจากอิสมาอิล เบ็น ยะหฺยา อัลชัฆบานียฺ เป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนโกหก สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในมิช กาศฺ อัลมะศอบีหฺ (2316) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะอฺฟญิดคั้น

หะดีษที่ 370 หน้าที่ 497

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษบทหนึ่งว่า การกล่าวกาติมะฮฺ “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮฺ” จะปลดเปลื้องความกริ้วโกรธของอัลลอฮฺผู้ทรงเกรียงไกรตราบเท่าที่ผู้นั้นได้งดเว้นได้จากการยึดติดอยู่กับทางโลกที่มากกว่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

ثنا إسحاق بن عبد الله الكوفي ثنا الحسين بن علي بن الأسود ثنا أبو أسامة ثنا عمر بن حمزة العمري ثنا نافع بن مالك أبو سهيل عن أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «لا إله إلا الله تمنع العباد من سخط الله ما لم يؤثروا سفقة دنياهم على دينهم فإذا آثروا سفقة دنياهم على دينهم ثم قالوا لا إله إلا الله ردت عليهم وقال الله كذبتم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดี

1. อิศหาก เป็น อัลดุลลอฮฺ : ثقة (al-Daruqutni, Su'alat al-Sahmi : 192)
2. อัลหุสัยนุ เป็น อาลี เป็น อัลอัศวัต : صدوق يخطئ كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 168/1331)
3. ออบุอูสามะฮฺ หัมมาด เป็น อูสามะฮฺ เป็น เซด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 177/1487)
4. อุมร์ เป็น หัมชะฮฺ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 411/4884)
5. นาฟิอฺ เป็น มาลิก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 558/7081)
6. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอ (1997 : 6/37)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดี เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอัลหุสัยนุ เป็น อาลี เป็น อัลอัศวัต เป็นผู้ที่ผิดพลาดอย่างมาก และอุมร์ เป็น หัมชะฮฺ เป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ สอดคล้องกับอัลอับบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลฎะอ์อิฟะฮฺ (6301) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 371 หน้าที่ 498

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานไว้ในหะดีษหนึ่งว่า “เมื่อปลาได้กลิ่นศาสดายูซุซ (อลัยฮิสสลาม) เข้าไป ท่านได้อ่านคำวิงวอนดังต่อไปนี้

لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงพิสุทธคุณ แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้ทุจริตทั้งหลาย” ผู้ใดก็ตามที่เขาขออูด้วยกับคำเหล่านี้ การอูของเขาจะยอมรับรับการตอบรับอย่างแน่นอน

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَعْدِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «دَعْوَةُ ذِي التُّونِ إِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น ยะหฺยา : ثقة حافظ حليل (al-'Asqalani, 1994 : 9/515)
2. มุฮัมมัด เป็น ยูสุฟ : ثقة فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 9/537)
3. ยูनुส เป็น อบีอิสฮาก : صدوق بهم قليلا (al-'Asqalani, 1994 : 11/434)
4. อิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/153)
5. มุฮัมมัด เป็น สะอฺดิ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/183)
6. สะอฺดิ เป็น อบีวักกอส : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 3/484)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3427) จากการรายงานของสะอฺดิ เป็น อบีวักกอส และ al-Bazzar (n.d. : 4/25)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริสฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากยูनुส เป็น อบีอิสฮาก เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะจากหะดีษหะสันเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริสฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะหฺอัคริมิซีย์ (1644) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (2232) ในเศาะเหียะหฺอัลญามิอฺ (3383) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 372 หน้าที่ 501

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษที่แท้จริงอีกบทหนึ่งกล่าวว่า “จงฟังข่าวดีเถิดและจงเล่าต่อให้ผู้อื่นฟังด้วยเช่นกันว่า ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาใน “ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ” ด้วยความบริสุทธิ์ใจจะได้เข้าสู่สวนสวรรค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا بِهِ حَدَّثَنَا حَمَّادُ يَعْنِي ابْنَ سَلَمَةَ حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرَانَ الْحَوْنِيُّ عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ أَبِي مُوسَى عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «أَبَشِّرُوا وَبَشِّرُوا النَّاسَ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ فَخَرَجُوا يُبَشِّرُونَ النَّاسَ فَلَقِيَهُمْ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فَبَشَّرُوهُ فَرَدَّهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ رَدَّكُمْ قَالُوا عُمَرُ قَالَ لِمَ رَدَدْتَهُمْ يَا عُمَرُ قَالَ إِذْ نَظَرْتُ النَّاسَ يَا رَسُولَ اللَّهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. บะฮุซุน เป็น อะลัด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 128/771)
2. หัมมาต เป็น สะละมะฮุ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 178/1499)
3. อุมอิรอน อัลญานีย์ อับดุลมาลิก เป็น หะบีบ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 362/4172)
4. อิบน์กรุ เป็น อิมูซา : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 624/7990)
5. อุมูซา อัลอัชอะรีย์ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 318/3542)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 19597) จากการรายงานของอุมูซา อัลอัชอะรีย์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียหะห์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮุ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮุอัลเศาะฮีหะฮุ (1314) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียหะห์

หะดีษที่ 373 หน้า 508

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษหนึ่งว่า กาลิมะฮ์“ลาอิลลา ฮาอิลลัลลอฮ”สามารถปกป้องความวิบัติได้ถึงเก้าสิบเก้าชนิดอย่างน้อยที่สุดของมันก็คือความเศร้าใจ ซึ่งนับเป็นความหวาดวิตกอยู่เสมอๆของมนุษย์

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أنا أتم من هذا بأعلى أبو الفرح سعيد بن أبي الرجاء الأصبهاني أنبأ منصور بن الحسين بن علي بن القاسم وأحمد بن محمود بن أحمد قالوا أنبأ أبو بكر بن المقرئ نا أحمد بن محمد بن عيسى بن داود بن عيسى بن علي بن عبد الله بن عباس بن عبد المطلب بالرقعة نا أبي محمد بن عيسى حدثني جدي داود بن عيسى عن أبيه عيسى بن علي عن علي بن عبد الله بن عباس عن ابن عباس قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «إن صدقة السر تطفئ غضب الرب وإن صلة الرحم تزيد في العمر وإن صنائع المعروف تقي مصارع السوء وإن قول لا إله إلا الله تدفع عن قائلها تسعة وتسعين بابا من البلاء أدناها المهم»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะสะกีร์

1. อบูดีฟูรหุ สะอฺดุดี เป็น อบีอัดเราะญาอ : العالم الثقة (al-'Asqalani, Lisan : 19/622)
2. มัสนูร์ เป็น อัลหุสัยนุ : الشيخ المحدث المأمون (al-Dhahabi, Siyar A'lam : 18/152)
3. อะหฺมัด เป็น มะหฺมูด : صدوق (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/157)
4. อบูบักรฺ เป็น อัลมักรืออ : إمام (al-Dhahabi, Siyar A'lam : 13/70)
5. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/64)
6. อบีมุฮัมมัด เป็น อีซา : (Ibn 'Asaqir, 1429: 17/172)
7. ดาวูด เป็น อีซา : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 17/171)
8. อีซา เป็น อาลี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 440/5312)
9. อาลี เป็น อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 403/4761)
10. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn 'Asaqir ในตาริค คิมชุก (2008 : 17/172) จากการรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส และ al-Tabrani ในมูญัษิม อัลเอาสิฏ (1987 : 956)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอ์อิฟญิดัน* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุ อะสะกีร์ เป็นหะดีษ*ฎะอ์อิฟญิดัน* เนื่องจากไม่ปรากฏประวัติของผู้รายงานหลายคนติดต่อกัน สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ใน*ฎะอ์อิฟอัลญามิอฺ* (1873) ซึ่งระบุว่า เป็นหะดีษมุนักร์ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทหะดีษ*ฎะอ์อิฟญิดัน*

หะดีษที่ 374 หน้าที่ 508

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

เรื่องราวอันเป็นที่รู้จักกันดีของท่านอบูตอลีบ ลุงของท่านศาสดา (ที่อัลลอฮฺอู อลัยฮิ วาลลัลม) ได้ถูกกล่าวไว้ในหนังสือชะดิษตัฟเซรและประวัติศาสตร์เท่าที่ท่านได้ไปพบกับเขา เมื่อเขา กำลังใกล้จะตายและกล่าวว่า “โอ้ผู้เป็นลุงของฉันจงอ่าน“ลาอีลา ฮาอิลัลลอส” เสียแต่เดี๋ยวนี้เถิด เพื่อว่าฉันจะได้ช่วยเหลือท่านได้ในวันตัดสินพิพากษา และฉันอาจเป็นพยานต่ออัลลอฮ์ที่ว่า ท่านได้เข้ารับอิสลาม” อบูตอลีบตอบว่า “ผู้คนที่ได้เหย้าหั้นฉัน ที่ได้ยอมรับศรัทธาของท่านของฉัน เพราะฉันหวาดกลัว

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ «أَنَّ أَبَا طَالِبٍ لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ دَخَلَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَهُ أَبُو جَهْلٍ فَقَالَ أَيُّ عَمٍّ قُلْنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةً أَحَاجُّ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةٍ يَا أَبَا طَالِبٍ تَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَلَمْ يَزَالَا يُكَلِّمَانِهِ حَتَّى قَالَ آخِرَ شَيْءٍ كَلَّمَهُمْ بِهِ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أُنْهَ عَنْهُ فَنَزَلَتْ { مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ } وَنَزَلَتْ { إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ }»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรียฺ

1. มะหฺมุด เป็น มอฮยถาน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 10/65)
2. อับดุลรอซซาก : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 6/314)
3. มะอฺมร เป็น รอซิด : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1994 : 10/245)
4. อัลซุฮรียฺ : الفقيه الحافظ متفق على جلالته و إتقانه (al-'Asqalani, 1994 : 9/450)
5. อิบน์ อัลมุสยัยบ : أحد العلماء الأثبات الفقهاء الكبار (al-'Asqalani, 1994 : 4/87)
6. อัลมุสยัยบ : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 10/152)

หลักการชี้แจงหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 3884, 1360) จากการรายงานของอัลมุสยัยบ เป็น หัซน

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดฉิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 375 หน้าที่ 510

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านบุโรคะห์ (รอคียัลลอฮฺ อันฮฺ) ได้รายงานว่า ท่านศาสดา (ที่อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) กล่าวว่า “ถ้าหากการร้องไห้ของท่านศาสดาอาดัม (อลัยฮิสสลาม) ถูกนำมาเทียบกับการร้องไห้ของทั้งโลก การร้องไห้ของท่านนั้นก็จะมีเหนือกว่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن بشر قال حدثنا مسعر قال حدثني علقمة بن مرثد عن ابن بريدة قال : «لو عدل بكاء أهل الارض بيكاء داود ما عدله ، ولو عدل بكاء داود وبكاء أهل الارض بيكاء آدم حين أهبط إلى الارض ما عدله».

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อบีชัยบะซุ

1. มุฮัมมัด เป็น บิซรู : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 9/74)
2. มิสอ์ร เป็น กุคาม : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 529/6605)
3. อัลเกาะมะซุ เป็น มัรยัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 397/4682)
4. อับดุลลอฮ์ เป็น บุรอยดะซุ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/158)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Shaybah (n.d. : 8/298) จากสายรายงานของอับดุลลอฮ์ เป็น บุรอยดะซุ เป็น อัลหะซิบ อัลอัศละมียะ และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอ (1/165) al-Tabrani ในมูอญิม อัลเอาดีน (147) Ibn Abiddunya ในอัลริกเกาะซุ วัลบะกาอ (n.d. : 334) Abu Nu'aym ในหุละซุ อัลเอาเลียอ (7/303) Ibn 'Asaqir ในตารีก คิมซุก (2008 : 7/414)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อบีชัยบะซุ เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากมีการรายงานข้ามช่วงกัน ซึ่งอบูญอัยม ในหุละซุ อัลเอาเลียอ (7/303) ระบุว่า มิสอ์ร เป็น กุคาม เป็นผู้ที่รายงานข้ามแบบมูรซัล ซึ่งการรายงานข้ามมีผลทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 376 หน้า 510

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งได้มีการรายงานได้ว่า “น้ำตาของท่านนั้นจะมีน้ำหนักมากกว่าน้ำตาของลูกหลานของท่านทั้งหมด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو الطاهر محمد بن احمد بن عثمان المدني بمصر حدثنا يحيى بن سليمان الجعفي قال حدثنا احمد بن بشير حدثنا مسعر عن علقمة بن مرثد عن ابن بريدة عن أبيه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «لو وزن دموع آدم بجميع دموع ولده لرجح دموعه على جميع دموع ولده»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะดี

1. มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 6/113)
2. ยะหฺยา เป็น สุลัยมาน : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 11/227)
3. อะหฺมัด เป็น บะชิร์ : صدوق له أوهما (al-'Asqalani, 1994 : 1/19)
4. มิสอฺร เป็น กุฎาม : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 529/6605)
5. อัลเกาะมะสุ เป็น มัรยัด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 397/4682)
6. อับดุลลอฮฺ เป็น บุรอยดะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/158)
7. บุรอยดะฮฺ เป็น อัลหะซิบ อัลอัศละมียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 121/220)

ตัดร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลกุอะฟาอฺ (1997 : 1/165) จากสายรายงานของบุรอยดะฮฺ เป็น อัลหะซิบ อัลอัศละมียฺ และ al-Bayhaqi ในซุอุนุลอิมาน (n.d. : 2/390) Ibn 'Asaqir ในตารีก ดิมัชกฺ (2008 : 7/414)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอึฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะดี เป็นหะดีษฎะอึฟ เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด เป็นผู้ที่ฎะอึฟ และอัลเกาะมะสุ เป็น มัรยัด ไม่เคยรับหะดีษจากอับดุลลอฮฺ เป็น บุรอยดะฮฺ โดยที่อัชชะฮะบียฺ ในตัลกีศ อัลอิลล อัลมุตะนาฮียะฮฺ (31) ระบุว่า สายรายงานศอและฮฺ

หะดีษที่ 377 หน้าที่ 511

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) ได้กล่าวว่า”เมื่อฉันเข้าไปในสวนสวรรค์ ฉันได้เห็นข้อความถูกเขียนไว้สามบรรทัดด้วยทองคำทั้งสองด้าน ในบรรทัดแรกเขียนไว้ว่า لا اله الا الله محمد رسول الله ในบรรทัดที่สองถูกเขียนไว้ว่า ما اكلنا ربحنا وما خلفنا خسرنا ตามที่เราได้ส่งมันมาล่วงหน้า เช่น กุศลทานและอื่นๆ เราจะได้พบมัน อะไรก็ตามที่เราได้บริโภคเข้าไป เราก็จะรื่นเริง และอะไรก็ตามที่เราได้ทิ้งมันไว้เบื้องหลังเราก็จะสูญเสีย และในบรรทัดสุดท้ายถูกเขียนไว้ว่า أمة مذنبه ورب غفور ผู้คนนั้นมีบาป แต่พระผู้อภิบาลทรงอภัยโทษให้

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«دخلت الجنة فرأيت في عارضتي الجنة مكتوباً ثلاثة أسطر بالذهب - لا بماء الذهب - السطر الأول : لا إله إلا الله محمد رسول الله والسطر الثاني : ما قدمنا وجدنا ، وما أكلنا ربحنا ، وما خلفنا خسرتنا والسطر الثالث : أمة مذنبه ورب غفور»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Rafi' I ในอัตตารีค (3/91 อ้างจาก อัลอัลบานีย์ ในลิลลิลละฮฺ อัลญะอะอิพะฮฺ, n.d. : 3291)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิพะฮฺญิดคัตน หะดีษด้วยการบันทึกของอัลรอฟีอีย์ เป็นหะดีษญะอะอิพะฮฺญิดคัตน ซึ่งอัลอัลบานีย์ ในลิลลิลละฮฺ อัลญะอะอิพะฮฺ (3291) ระบุว่า เป็นหะดีษมุนักร์ โดยที่หะดีษมุนักร์เป็นชนิดหนึ่งของหะดีษญะอะอิพะฮฺญิดคัตน

หะดีษที่ 378 หน้า 512

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอนัส (รอดิยัลลอฮฺ อันฮู) ได้รายงานที่ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวว่าไม่มีอายะห์ใดๆ ที่จะตกลงอย่างหนักอึ้งบนมารร้ายที่ชั่วช้าที่สุดเท่ากับสองอายะห์ที่ขึ้นต้นด้วย “วะอิลาฮูกุม อิลาฮูวาฮิด”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«ليس شيء أشد على مردة الجن من هؤلاء الايات في سورة البقرة وإلهمكم إله واحد الايتين»

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Dailami จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก (อ้างจาก อัลอินดียฺ ในกันซุลอุมมาล, n.d. : 1/567)

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ

หะดีษที่ 379 หน้า ที่ 514

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้รายงานของท่านศาสดา (คือลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวว่า “จะมีมาซึ่งเวลาหนึ่งที่อิสลามจะต้องสูญเสียวางเรื่องและความยิ่งใหญ่ (และจะกลายเป็น) เสมือนผ้าเก่าผืนหนึ่ง (ซึ่งไร้ราศี) ในเวลานั้นผู้คนจะไม่ได้รู้ถึงเรื่องของการถือศีลอด ฮัจญ์ และการออกซกาต จากนั้นจะมีมาซึ่งคืนหนึ่ง ที่อัลกุรอานจะถูกยกขึ้นสู่สวรรค์ในเวลานั้นชายและหญิงผู้ซกาตจะกล่าวว่าพวกเขาเคยได้ยืมบรรพบุรุษของเขาอ่าน “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอสฺ” และพวกเขาก็จะกล่าว “กะลิมะฮ์นี้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ رَبِيعِ بْنِ حِرَاشٍ عَنْ حَدِيفَةَ بْنِ الِيمَانِ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْرُسُ الْإِسْلَامُ كَمَا يَدْرُسُ وَشَيْءُ التَّوْبِ حَتَّى لَا يُدْرَى مَا صِيَامٌ وَلَا صَلَاةٌ وَلَا نُسُكٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَيْسَ رَى عَلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةٍ فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ وَتَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْعَجُوزُ يَقُولُونَ أَدْرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَنَحْنُ نَقُولُهَا فَقَالَ لَهُ صِلَةٌ مَا تُعْنِي عَنْهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُمْ لَا يَدْرُونَ مَا صَلَاةٌ وَلَا صِيَامٌ وَلَا نُسُكٌ وَلَا صَدَقَةٌ فَأَعْرَضَ عَنْهُ حَدِيفَةُ ثُمَّ رَدَّهَا عَلَيْهِ ثَلَاثًا كُلَّ ذَلِكَ يُعْرِضُ عَنْهُ حَدِيفَةُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ فِي الثَّلَاثَةِ فَقَالَ يَا صِلَةٌ تُنَجِّهِمْ مِنَ النَّارِ ثَلَاثًا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบน์มาญะฮฺ

1. อาลี เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 7/379)
2. อิบน์มาญะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
3. อิบน์มาญะฮฺ อัลอัยษะฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 3/473)
4. รอบบอัยษะฮฺ เป็น หิรอซ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1994 : 3/237)
5. หุซัยฟะฮฺ เป็น อัลยะมาน : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 154/1156)

ตำร็ญหะดีษ

หะดีษบันทีก โดย Ibn Majah (n.d. : 4049) จากการรายงานของหุซัยฟะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์มาญะฮฺ เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลหากิม ในอัลมุสตัดรอก (4/473) ที่ระบุว่า หะดีษบทนี้เศาะเหียะฮ์ตามเงื่อนไขของมุสลิม และอัลชะฮะบีย์เห็นด้วย

หะดีษที่ 380 หน้าที่ 514

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในอีกหะดีษหนึ่งได้มีรายงานว่า “ผู้ใดก็ตามที่เขาอ่าน“ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ” เขาจะได้รับผลประโยชน์จากมันถึงแม้เขาจะต้องถูกลงโทษในบาปของเขา (ในไฟนรก) ก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد ، ثنا أحمد بن محمد بن عبد السلام البيروني مكحول ، ثنا أحمد بن المفضل ، عن حجاج بن نصير ، عن عبد الرحمن بن عبد الله بن دينار ، ثنا نافع بن مالك أبو سهيل ، عن أنس بن مالك ، عن قيس بن عبد العزى ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « لا تزال لا إله إلا الله تدفع عقوبة سخط الله ، ما لم يقولوها ، ثم ينقضوا دينهم لصالح دنياهم ، فإذا فعلوا ذلك ، قال الله لهم : كذبتهم »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูนะอิม อัลอัศบิฮานีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อิสฮาก เป็น มั่นคะฮุ : ثقة مشهور (al-'Asqalani, Lisan : 6/145)
2. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น อับดุลอะลาม : ضعيف (Ibn 'Asaqir, Tarikh : 5/387)
3. อะหฺมัด เป็น อัลมุฟฏิกิต : صدوق شيعي (al-'Asqalani, 1994 : 1/81)
4. หัจญัจญ์ เป็น นุศัยรุ : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 2/209)
5. อับดุลเราะหฺมาน เป็น อับดุลลอฮุ : صدوق بخطي (al-'Asqalani, 1994 : 6/207)
6. นาฟิอฺ เป็น อับดุลมาลิก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 558/7081)
7. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym al-Asbuhani ในมะอฺริฟะฮฺ อัลอะฮฺบะฮฺ (n.d. : 5158) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*ฎะอฺิฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอบูนะอิม อัลอัศบิฮานีย์ เป็นหะดีษ*ฎะอฺิฟ* เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่*ฎะอฺิฟ*หลายคนในสายรายงาน สอดคล้องกับอิบน์ หัจญัจญ์ อัลอัศกะลานีย์ ในอัลอิศออะฮฺ (3/255) ที่ระบุว่า ในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ชื่อหัจญัจญ์ เป็น นุศอยรุ เป็นผู้*ฎะอฺิฟ*

หะดีษที่ 381 หน้า 516

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ดูอาบทหนึ่งของท่านศาสดา (ที่ออลลอลอสุ อลัยฮิ วลัดลัม) มีดังนี้คือ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سِرِّي خَيْرًا مِنْ عَلَانِيَتِي واجْعَلْ عَلَانِيَتِي صَالِحَةً.

“โอ้อัลลอลอสุได้โปรดทำให้ตัวตนภายในของข้าพระองค์ดีกว่าตัวตนด้านนอก และโปรดทำให้ตัวตนด้านนอกของข้าพระองค์เป็นที่น่ายินดี” และอุมร์ (รอคัยลลอลอสุ อันสุ) กล่าว ว่า ท่านศาสดา (ที่ออลลอลอสุ อลัยฮิ วลัดลัม) สอนบทวิงวอนนี้ให้กับเขา

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ عَنْ الْجَرَّاحِ بْنِ الضَّحَّاكِ الْكِنْدِيِّ عَنْ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ ((عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قُلْ اللَّهُمَّ اجْعَلْ سِرِّي خَيْرًا مِنْ عَلَانِيَتِي واجْعَلْ عَلَانِيَتِي صَالِحَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ صَالِحِ مَا تُؤْتِي النَّاسَ مِنَ الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَالِدِ غَيْرِ الضَّلِّ وَالْمُضِلِّ)) قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดิมมีซีย

1. มุฮัมมัด เป็น มุหมัด อัลรอซีย : حافظ ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 475/5834)
2. อาลี เป็น อปีบกร : صدوق ربما أخطأ وكان عبداً (al-'Asqalani, 1991 : 398/4695)
3. อัลญรรอหุ เป็น อัลญะหาก อัลกินดี : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 138/906)
4. อปีซัยบะฮุ : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 468/8165)
5. อับดุลลอลอสุ เป็น อุกัยมุ : لم يذكره (al-'Asqalani, 1991 : 314/3482)
6. อุมร์ เป็น อัลคอกฏออบ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 412/4888)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3586) จากการรายงานของอุมร์ เป็น อัลคอกฏออบ และ Ibn Abi Shaybah ในมุศอนนัฟ (n.d. : 7/134)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดิมมีซีย เป็นหะดีษเงาะอิฟ เนื่องจากผู้รายงานในสายรายงานมีปัญหา ได้แก่ อับดุลลอลอสุ เป็น อุกัยมุ ไม่มีผู้ใคร่บรูถึงประวัติของ

เขา อิบิซัยบะฮฺ เป็นผู้ที่มีจัญญ์สุด และมุฮัมมัด เป็น หุมัยคฺ อัลรอซีย์ เป็นผู้ที่เงาะอ็ฟ สอดคล้องกับ อัศตริมีซีย์ (3586) ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะริบ และอัลอัลบานีย์ ในเงาะอ็ฟอัลญามิอฺ (4097) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะอ็ฟ

หะดีษที่ 382 หน้า 519

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ดังที่ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า “เมื่อมนุษย์คนหนึ่งกระทำ“เตาบะฮ์”อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรได้ทำให้มลาอิกะฮ์ผู้มีหน้าที่จดบันทึก ลืมบาปอันนั้นไป แม้แต่มือและเท้าของผู้กระทำบาปก็ลืมมันไปและถึงแม้กับแผ่นดินที่กระทำบาปก็เช่นกัน

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الفتح نصر الله بن محمد الفقيه وأبو الفضل أحمد بن الحسين بن أحمد الصوري قالوا أنا أبو القاسم عمر بن أحمد الآمدي بصور نا القاضي أبو عبد الله الحسين بن أحمد بن سلمة المالكي إملاء من حفظه سنة تسع وعشرين وأربعمائة نا أبو العباس أحمد بن محمد بن سليمان بن الريان الهروي ببلاساغون من تركستان بحضرة الخان نا الشيخ الصالح أبو علي الجباخي بمرارة - نا محمد بن حسام بن الجعد نا أبو صالح العباس بن زياد مستملي أبو معاذ ثقة - نا سعدان بن سعيد بن أبي العوجاء الحلبي نا سعيد بن أبي عروبة عن قتادة عن أنس قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «إذا تاب العبد أنسى الله الحفظة ذنوبه وأنسى ذلك جوارحه ومعامله من الأرض حتى يلتقى الله وليس عليه شاهد من الله بذنب»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะซากิร

1. นัศรุลลอฮฺ เป็น มุฮัมมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/17)
2. อะหฺมัด เป็น อัลหุศัยน : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 71/75)
3. อุมร์ เป็น อะหฺมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/17)
4. อัลหุศัยน เป็น อะหฺมัด : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/17)
5. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น สุลัยมาน : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/16)
6. อัลศอลิหฺ : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/17)
7. มุฮัมมัด เป็น คอชนาม : (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 52/400)
8. อัลอับบาส เป็น ซิยาต : ثقة (Ibn ‘Asaqir, 1429 : 14/17)
9. สะอูดาน เป็น สะอีด : ليس بذاك (al-‘Asqalani, :Lisan : 4/18)

10. สะอีด เป็น อปปีอูรุษะฮุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 4/64)
11. เกาะตาอะฮุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
12. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn 'Asaqr ในตารีค ดิมชุก (2008 : 14/17)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุ อะสะกีร์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากไม่พบประวัติผู้รายงานหลายคน และสะอูดาน เป็น สะอีด เป็นผู้รายงานที่ลัษสะ บิชาก้า สอดคล้องกับอัลมุญซิรีย ในอัตตริฆิบวัตตริฆิบ (4/121) อัลอัลบานีย ในสิลลิละฮุอัลญะอะอิฟะฮุ (5256) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 383 หน้าที่ 520

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษบทหนึ่ง ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลิม) ได้กล่าวว่า “จงเคารพกราบไหว้อัลลอฮ์เท่านั้น และอย่าได้ตั้งภาคีกับพระองค์ จงมีความบริสุทธิ์ใจต่อการกระทำทุกๆ การกระทำของเจ้า ประหนึ่งว่า เจ้ากำลังยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ผู้เกรียงไกร พิจารณาตัวของเจ้า ในหมู่ผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว จงรำลึกถึงอัลลอฮ์เมื่ออยู่ใกล้กับหิน และต้นไม้ทุกต้น เพื่อว่าจะได้มีพยานช่วยเหลือเจ้าอย่างมากมาย ในวันตัดสินพิพากษา และถ้าบังเอิญเจ้าไปกระทำความผิด ปฏิบัติการดีบางอย่างในทันที เพื่อเป็นการชดเชยความผิดนั้น ๆ ดังว่า ถ้าบาปนั้นถูกกระทำในที่ลับ ความดีก็ควรจะถูกกระทำในที่ลับเช่นกัน และถ้าหากความผิดนั้นถูกกระทำในที่แจ้ง ความดีนั้นก็ควรทำในที่แจ้งเดี๋ยวจนเช่นกัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو نصر بن قتادة ، حدثنا أبو الفضل بن خميرويه ، أخبرنا أحمد بن نجدة ، حدثنا منصور ، حدثنا الوليد بن أبي ثور ، عن عبد الملك بن عمير ، عن رجل عن معاذ بن جبل أن رسول الله صلى الله عليه وسلم بعثه إلى اليمن فقال : « اعبد الله ولا تشرك به شيئا ، واعمل لله كأنك تراه ، واذكر الله عند كل حجر ، وشجر وإن عملت سيئة في سر فأتبعها حسنة ، في سر وإن عملت سيئة علانية فأتبعها حسنة علانية واتق الله ، وإياك ودعوة المظلوم »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อุนนัศร เป็น เกาะตาอะฮฺ : *روي عنه البيهقي* (Ibn 'Asaqir : 1429 : 1/399)
2. อุนลุฟฏุล เป็น คุมัยเราะฮฺวัยฮฺ : *ثقة* (al-Dhahabi, Siyar, 16/311 : 2/76)
3. อะหมัด เป็น นัจญ์อะฮฺ : *ثقة* (al-Dhahabi, Siyar al-A'lam : 13/571)
4. มัสนุน : *ثقة* (al-'Asqalani, 1991 : 241/2399)
5. อัลวะลีด : *ضعيف* (al-'Asqalani, 1991 : 582/4731)
6. อับดุลมาลิก : *ثقة فصيح عالم* (al-'Asqalani, 1991 : 364/4200)
7. อับดุลเราะห์มาน เป็น อิบิลัยลา : *ثقة* (al-'Asqalani, 1991 : 349/3993)
8. มุอาหฺ เป็น ญะบัล : *صحابي* (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุฮุบลอฮิมาน (n.d. : 2/117) จากสายรายงานของ มุอาหฺ เป็น ญะบัล และ al-Tabrani ในมุอญัม อัลกะบิร (1990 : 16787)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิหมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษ เฎาะอ็อฟ เนื่องจากอัลวะลีด เป็น อับดุลลฮฺ อิบิเชารุ เป็นผู้เฎาะอ็อฟ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น จึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิหมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺอัลญามิอฺ (3342) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสันลิหมอยริฮฺ

หะดีษที่ 384 หน้าที่ 521

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลัม) ได้กล่าวว่า “เมื่อบุคคลผู้หนึ่งเข้ารับอิสลาม บาบของเขาทั้งหมดในอดีตจะได้รับการอภัย และอาจจะมีมากกว่านั้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความโปรดปรานและจากคุณความดีต่างๆ ประการของเขา จะได้รับการตอบแทนสิบถึงเจ็ดร้อยเท่า และอาจมากกว่านั้นอีกตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์ แต่บาปหนึ่งๆ นั้นจะถูกรวมให้เป็นการกระทำเพียงอย่างเดียว และถ้าหากมันถูกอภัยโดยอัลลอฮ์ มันก็จะไม่ถูกกล่าวไว้ในบันทึกการกระทำของเขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

بَابُ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ قَالَ مَالِكٌ أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يُكْفِرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْفِصَاصُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَحَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มาลิก เป็น อนัส : إمام دار الهجرة (al-'Asqalani, 1991 : 516/6425)
2. ชัยคุ เบ็น อัสลาม : ثقة عالم (al-'Asqalani, 1991 : 222/2117)
3. อะฏออ เป็น ยะซาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
4. อนุสะอิด อัลคุดรี : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 39) จากการรายงานของอนุสะอิด อัลคุดรี และ al-Nasa'i (n.d. : 4912)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดยิกะฮฺ

หะดีษที่ 385 หน้าที่ 521

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานอีกฮะดีษหนึ่งว่า “คุณความดีหนึ่งจะถูกจดไว้ในบันทึกของบุคคลผู้หนึ่งทันทีที่เขาตั้งใจจะกระทำมัน แต่เมื่อได้รับการปฏิบัติไปอย่างจริง ๆ แล้ว รางวัลของมันจะถูกเพิ่มขึ้นจากสิบเท่าไปเป็นเจ็ดร้อยเท่า และอาจมากกว่านั้นอีกตามแต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ حَدَّثَنَا جَعْدُ بْنُ دِينَارٍ أَبُو عُثْمَانَ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ الْغَطَارِدِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ((عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرُوي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ «قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا

فَعَمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. ออบุมะอัมร์ อัब्ดุลลอฮฺ เบ็น อัมร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 315/3498)
2. อัब्ดุลวาริษ เบ็น สะอีด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 367/4251)
3. อัลดญะอูด เบ็น ดีนาร์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 139/9241)
4. ออบู เราะฎาอู อัลดญุอริดีย์ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 430/5171)
5. อัब्ดุลลอฮฺ เบ็น อับบาซ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึจัญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 6010) จากการรายงานของอัब्ดุลลอฮฺ เบ็น อับบาซ และ Muslim (1953 : 187)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮฺ

หะดีษที่ 386 หน้าที่ 522

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า “มีการกระทำอยู่ด้วยกันหกประเภท และมีผู้คนอยู่ด้วยกันสี่จำพวกในการกระทำนั้น สองชนิดแรกจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แน่นอน สองชนิดต่อมา จะได้รับผลตอบแทนที่เท่าเทียมกัน ชนิดที่ห้าจะได้รับผลตอบแทนสิบเท่าและเจ็ดร้อยเท่าสำหรับชนิดที่หกในการกระทำสองชนิดแรก ชนิดที่หนึ่งก็คือบุคคลหนึ่งจะถูกนำไปสวรรค์อย่างแน่นอนสำหรับผู้ที่ไม่ลดพินจากการ “ซิริก” เมื่อเวลาที่เขาใกล้จะตาย และอีกชนิดหนึ่งนั้นจะนำบุคคลนั้นไปสู่นรกอย่างแน่นอน คือผู้ที่กระทำ “ซิริก” ในเวลาที่เขาจะตาย การกระทำอีกสองชนิดที่นำผลตอบแทนที่เท่าเทียมกันก็คือ ชนิดแรกคือการตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะกระทำความดี (ทั้งที่ยังมิได้กระทำ) และอีกชนิดหนึ่งก็คือการกระทำบาปหนึ่ง ซึ่งจะถูบบันทึกไว้เพียงหนึ่งเท่านั้น ชนิดที่ห้า ก็คือการกระทำที่สูงส่งผลตอบแทนก็คือเป็นจำนวนสิบเท่า ในขณะที่ชนิดที่หกก็คือการใช้จ่ายทรัพย์สมบัติไปในหนทางของอัลลอฮ์ซึ่งในกรณีนี้จะได้รับผลตอบแทนถึงเจ็ดร้อยเท่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الرَّازِيُّ ، حَدَّثَنَا مِهْرَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيُّ ، حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ بَشِيرٍ بْنِ سَلْمَانَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسِ الْمَلَائِيِّ ، عَنِ الرُّكَيْنِ بْنِ الرَّبِيعِ ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ عَمِيَلَةَ ، عَنْ خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : «النَّاسُ أَرْبَعَةٌ ، وَالْأَعْمَالُ سِتَّةٌ : فَمِنْهُمْ مُوسَعٌ لَهُ فِي الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ، وَمِنْهُمْ مُوسَعٌ لَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَمِنْهُمْ مُقْتَرٌ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ ، وَمِنْهُمْ مُقْتَرٌ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَالْأَعْمَالُ : مُوجِبَاتَانِ ، وَمِثْلٌ بِمِثْلِ ، وَعَشْرَةٌ أضعَافٍ ، وَسَبْعٌ مِائَةٌ ضِعْفٍ ، فَالْمُوجِبَاتَانِ : مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ، وَمَنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ عَلَيْهِ سَيِّئَةٌ ، وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرَةٌ أضعَافٍ ، وَالنَّفَقَةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سَبْعٌ مِائَةٌ ضِعْفٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อาลี เป็น สะอีด เป็น บะชีร อัลรอชีย์ : ليس بذاك (al-Dhahabi, 19..A : 5850)
2. มิสฺรอน เป็น อับดุลลอฮฺ : صدوق له أوام سيء الحفظ (al-'Asqalani, 1991 : 549/6933)
3. อัลหะกัม เป็น บะชีร เป็น สัลมาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 174/1439)
4. อัมรฺ เป็น กอยสุ อัลมุลาอีย์ : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 426/5100)
5. อัลรูกัยนฺ เป็น อัลเราะบือ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 210/1956)
6. อัลเราะบือ เป็น อุมัยละฮฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 206/1897)
7. กุรออญฺ เป็น ฟาติก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 193/1708)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญญิมอัลกะบীর (n.d. : 4/278, 279) จากสายรายงานของกุรออญฺ เป็น ฟาติก และ al-Tabrani ในมูญญิมอัลเอาศัฎ (1987 : 9/260) และ al-Daruqutni ในอัลอิลาฮามาต วัตตัดบือ (n.d. : 97)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่เฎาะอ็อฟสองคน ได้แก่ อาลี เป็น สะอีด เป็น บะชีร อัลรอชีย์ เป็น ผู้รายงานที่ "ليس بذاك" และมิสฺรอน เป็น อับดุลลอฮฺ เป็นผู้ที่มีความจำไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ อัลชะฮะบีย์ ในตัลลีส อัลอิลาฮ อัลมุตะนาฮียะฮฺ (293) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ

หะดีษที่ 387 หน้า 522

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีบุคคลหนึ่งมาหาท่านอบูสุรเราะฮ์ (รอดีซัลลอฮุ อันฮุ) และได้สอบถามเขาว่า เขาได้รายงานไว้ไหมว่าอัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรจะเพิ่มพูนรางวัลให้กับคุณธรรมหนึ่งคือ หนึ่งล้านเท่า เขาได้สาบานด้วยการยืนยันว่า เขาได้ยืนยันมาเช่นนั้นจริง ๆ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ يَعْنِي ابْنَ الْمُعِيرَةَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عُمَانَ قَالَ بَلَغَنِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ «أَنَّهُ قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ بِالْحَسَنَةِ الْوَاحِدَةِ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ قَالَ فَقَضِي أَنِّي انْطَلَقْتُ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا فَلَقِيْتُهُ فَقُلْتُ بَلَغَنِي عَنْكَ حَدِيثٌ أَنَّكَ تَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ الْحَسَنَةَ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَا بَلْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِيهِ أَلْفِي أَلْفِ حَسَنَةٍ ثُمَّ تَلَا {يُضَاعِفُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا} فَقَالَ إِذَا قَالَ أَجْرًا عَظِيمًا فَمَنْ يَقْدِرُ قَدْرَهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อับดุลศอหมัด เป็น อับดุลวาริช : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 356/4080)
2. สุลัยมาน เป็น อัลมุฆนิเราะฮ์ : ثقة ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 254/2612)
3. อาลี เป็น ชัยคุ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 401/4734)
4. อับอูษมาน อัลนะฮ์ดีษ อับดุลเราะห์มาน : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1991: 351/4017)
5. อบูสุรเราะฮ์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 10760) จากการรายงานของอบูสุรเราะฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ็อฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ เนื่องจาก อาลี เป็น ชัยคุ เป็นผู้ที่เกาะอ็อฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิลละฮ์ อัลเศาะฮีหะฮ์ (7/389) ระบุว่าผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮ์ นอกจากอาลี เป็น ชัยคุ เป็นผู้ที่เกาะอ็อฟ

หะดีษที่ 388 หน้าที่ 522

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานอีกกระแสหนึ่งเขาได้ยื่นมาจากท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะลัลลัม) ว่า
ผลตอบแทนของคุณธรรมบางประการคือ สองล้านเท่านั้น

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا يَزِيدُ أَخْبَرَنَا مُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ التَّهْدِيِّ قَالَ «أَتَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَهُ
إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ تَقُولُ إِنَّ الْحَسَنَةَ تُضَاعَفُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ قَالَ وَمَا أَعْجَبَكَ مِنْ ذَلِكَ فَوَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُهُ يَعْزِي النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَذَا قَالَ أَبِي يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لِيُضَاعِفُ الْحَسَنَةَ أَلْفِي أَلْفِ حَسَنَةٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ยะซิด เป็น ฮารูน : ثقة متقن عابد (al-'Asqalani, 1991 : 606/7789)
2. มุबारอก เป็น ฆะฎอละฮฺ : صدوق يدلّس و يسوى (al-'Asqalani, 1991 : 519/6464)
3. อาลี เป็น เซด : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 401/4734)
4. อับดุลมาน อัดนะฮฺดียฺ อับดุลเราะหฺมาน : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1991 : 351/4017)
5. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 7945) จากการรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเฎาะอ็อฟ เนื่องจาก
อาลี เป็น ชัยคฺ เป็นผู้ที่เฎาะอ็อฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิตละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (7/389) ระบุว่า
ผู้รายงานทั้งหมดมิเฎาะฮฺ นอกจากอาลี เป็น ชัยคฺ เป็นผู้ที่เฎาะอ็อฟ

หะดีษที่ 389 หน้า 523

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานไว้ในชะดิษบทหนึ่งว่า “บุคคลผู้หนึ่งที่เขาตายในสภาพที่ว่า เขามีได้กระทำการ “ซีริก” ใด ๆ และมีได้สังหารผู้ใดโดยผิดกฎหมาย จะได้เข้าสวนสวรรค์โดยประตูบานใดก็ได้ตามที่ เขาปรารถนา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ يَحْيَى السَّاجِيُّ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْأَحْمَسِيُّ ، حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ الْقَاسِمِ ، حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ ، عَنْ قَيْسٍ ، عَنْ جَرِيرٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا لَمْ يَتَنَدَّ بِدَمٍ حَرَامٍ ، أُدْخِلَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. ชะกะรียา เป็น ยะหฺยา อัลฮาญิรี : ثقة فقيه (al-‘Asqalani, 1991 : 216/2029)
2. มุฮัมมัด เป็น อิสมาอิล เป็น สะมุเราะฮฺ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 468/5732)
3. อัลอะลีด เป็น อัลกอสิม : صدوق يخطب (al-‘Asqalani, 1991 : 583/7447)
4. อิสมาอิล เป็น อบีคอลิด อัลอะหฺมีสียฺ : ثقة ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 107/438)
5. กอยสุ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991: 456/5566)
6. ญะรียร์ เป็น อับดุลลอฮฺ อัลบะญะดียฺ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 139/916)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบียร์ (2/448) จากสายรายงานของญะรียร์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอัลอะลีด เป็น อัลกอสิม เป็นผู้ที่เสาะดู สอดคล้องกับอัศสุญญียฺ ในอัลบุดูร์ อัศซาฟีเราะฮฺ (396) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับหะสัน

ท่านนบี โดยที่เป็นไปไม่ได้ว่าอัลคอซรอญ์ จะได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบี และอัมรฺ เบ็น ซิมรฺ เป็นผู้ที่โกหก จึงทำให้หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเมาฎฺวะ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีฮฺ ในมัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (2/328) ที่ระบุว่า ไม่ปรากฏประวัติผู้รายงาน

หะดีษที่ 391 หน้าที่ 528

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า “ถ้าหากบุคคลผู้หนึ่งได้มีการฝึกการอ่าน “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์” ในเวลาที่เขาจะไปนอนและในขณะที่เขาตื่นขึ้นมา ถึงแม้รัฐกิจในทางโลกของเขา ก็จะนำเขาไปสู่ชีวิตที่ดีกว่าในโลกอาคีเราะฮ์ และเขาจะได้รับการคุ้มครองป้องกันให้พ้นจากความผิดหวัง และความยุ่งยาก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«من صدق الله نجاً ، ومن عرفه اتقى ، ومن أحبه استجى ، ومن رضى بقسمته استغنى ، ومن حذره أمن ، ومن أطاعه فاز ، ومن توكل عليه اكتفى ، ومن كانت همته عند نومه ويقظته (لا إله إلا الله) وكانت الدنيا تحته ، على الآخرة وتحذره الفاقة»

ตักรีย์ญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Abd al-Rahman al-Silmi (อ้างถึงใน อัลฮินดีฮฺ ในกุนซุลอุมมาล, n.d. : 15/913)

สถานภาพของหะดีษ

ไม่พบสายรายงานและสถานภาพของหะดีษ หะดีษบทนี้ไม่พบสายรายงาน เนื่องจากไม่ปรากฏในหนังสือที่มีสายรายงานจึงทำให้ไม่สามารถตัดสินสถานภาพของหะดีษได้

หะดีษที่ 392 หน้าที่ 528

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษอยู่บทหนึ่งเช่นกันที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ นั่นคือ “เมื่อใดที่เจ้าไม่มีความละอายแล้ว เจ้าก็ทำอะไรได้ตามใจชอบ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ مَنْصُورٍ قَالَ سَمِعْتُ رَبِيعِي بْنَ حِرَاشٍ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ «قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ إِذَا لَمْ تَسْتَحِي فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อาดัม เป็น อบีอียาส : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 86/132)
2. ชุอฺบะฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. มัสนูร เป็น อัลมุอตะมिर : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 547/6908)
4. ริบิعی เป็น หิรอซ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 205/1879)
5. อับิมัสอูด อุคบะฮฺ เป็น อัมรฺ อัลอันศอรีย์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 395/4647)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 3225, 5655) จากสายรายงานของอะบีมัสอูด อุคบะฮฺ เป็น อัมรฺ อัลอันศอรีย์ และ Ibn Majah (n.d. : 4173) Ahmad (2001 : 17089, 17090, 17107, 22345) Ibn Hibban (1993 : 3/212) al-Bayhaqi ในชุอฺบุลอิมาน (n.d. : 16/224, 225, 226, 227)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 393 หน้า 559

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในอะดิษบทหนึ่งว่า “ผู้คนกลุ่มแรกที่ถูกเรียกให้เข้าสู่สวรรค์คือผู้ที่สรรเสริญอัลลอฮ์ในทุกๆ สถานการณ์ไม่ว่าจะสุขสบายหรือทุกข์ยาก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ السَّدُوسِيُّ ، وَإِدْرِيسُ بْنُ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْحَدَّادُ ، قَالَا : حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ عَلِيٍّ ، حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي تَابِتٍ ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : «أَوَّلُ مَنْ يُدْعَى إِلَى الْجَنَّةِ الْحَمَادُونَ الَّذِينَ يَحْمَدُونَ اللَّهَ عَلَى السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอไนย์

1. อุมร์ เป็น หัฟศุ : ثقة قاله الخطيب (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 11/216)
2. อิครีต : أحد الثقات من أئمة القراء (al-'Asqalani, Lisan : 1/139)
3. อาศิม เป็น อาลี เป็น อาศิม : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 286/3067)
4. กอยสุ เป็น อัลเราะบือ : وأدخل عليه ابنه ما ليس من حديثه فحدث به (al-'Asqalani, 1991 : 457/5573)
5. หะบิบ เป็น อภิษาบิต : ثقة فقيه حليل (al-'Asqalani, 1991 : 150/1084)
6. สะอีด เป็น ญบัยรุ : ثقة ثبت فقيه (al-'Asqalani, 1991 : 234/2278)
7. อับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบীর (10/165, 12/185) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1851) al-Bayhaqi ในซุบুলอิมาน (n.d. : 9/406, 10/6) Ibn Abiddunya ในอัลศอบรฺ (n.d. : 114)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริศ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาบรอไนย์ เป็นหะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากกอยสุ เป็น อัลเราะบือ เป็นผู้ที่มีการลิ้มลิอนในช่วงท้ายของชีวิต ซึ่งมีผลกระทบต่อกรรายงาน แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริศ โดยที่อัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (1851) ระบุว่า หะดีษเศาะเหียะห์ตามเงื่อนไขของมุสลิม และอัชชะอะบียฺเห็นด้วย

หะดีษที่ 394 หน้าที่ 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีหะดีษบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ข้าทาสที่มีข้อจำแนกอันเห็นได้ชัดในวันตัดสินพิพากษา คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ عَنْ دَرَّاجٍ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الْعِبَادِ أَفْضَلُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ الذَّاكِرُونَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمِنْ الْعَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ لَوْ ضَرَبَ بِسَيْفِهِ فِي الْكُفَّارِ وَالْمُشْرِكِينَ حَتَّى يَنْكَسِرَ وَيَخْتَضِبَ دَمًا لَكَانَ الذَّاكِرُونَ اللَّهُ أَفْضَلَ مِنْهُ دَرَجَةً»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. กุฎัยบะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 454/5522)
2. อิบน์ ละฮียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991: 319/3563)
4. คัรรอจญ์ : صدوق في حديثه عن أبي الهيثم ضعف (al-'Asqalani, 1991 : 201/1824)
5. ออบี อัลฮัยษัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 253/2599)
6. ออบีสะอีด อัลคุดริยฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3376) จากการรายงานของอบูสะอีด อัลคุดริยฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฐานะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษฐานะอิฟ เนื่องจากคัรรอจญ์ ออบี อัลฮัยษัม รายงานจากอบูอัลฮัยษัม สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในฐานะอิฟอัคริมิซีย์ วัตศัรฮิบ (898) ที่ระบุว่าป็นหะดีษฐานะอิฟ

หะดีษที่ 395 หน้าที่ 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษอื่น ๆ อีกว่า “การสรรเสริญอัลลอฮ์เป็นฐานรากของความกตัญญูรู้คุณ ต่ออัลลอฮ์ ผู้ที่มีได้สรรเสริญพระองค์ ย่อมมิได้ขอบคุณต่อพระองค์จริง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسين بن بشران ، أخبرنا إسماعيل بن محمد الصفار ، حدثنا أحمد بن منصور ، حدثنا عبد الرزاق ، أخبرنا معمر ، عن قتادة ، أن عبد الله بن عمرو ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « الحمد رأس الشكر ، ما شكر الله عبد لا يحمده »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อบุลหุสัยนุ เป็น บิชรอน : (Ibn 'Asaqr, 1429 : 11/77)
2. อิสมาอีล เป็น มุฮัมมัด เป็น อิสมาอีล : ثقة (al-'Asqalani, Lisan : 2/125)
3. อะห์มัด เป็น มันศูร เป็น สัยยาร : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 85/113)
4. อับดุลรอซซาก เป็น ฮัมมาม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 354/4064)
5. มะอุมร์ : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
6. เกาะตาอะฮ์ เป็น คิอามะฮ์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 453/5518)
7. อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบুলอิมาน (n.d. : 9/423) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร และ Abd al-Razzaq ในมุศอนนัฟ (n.d. : 19574)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเฎาะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเฎาะอิฟ เนื่องจากสายรายงานขาดตอนช่วงระหว่างเกาะตาอะฮ์ เป็น คิอามะฮ์ กับอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร ซึ่งเกาะตาอะฮ์ ไม่เคยรับหะดีษกับอิบนิ อัมร สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในซิลลิละฮ์ อัลเฎาะอิฟะฮ์ (1372) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเฎาะอิฟ

หะดีษที่ 396 หน้าที่ 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “การสรรเสริญอัลลอฮ์เพื่อความโปรดปรานของพระองค์ นั้น ย่อมรักษาความโปรดปรานนั้นมิให้เสียหาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

«الحمد على النعمة أمان لزوالها»

คำกริยาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Dailami จากการรายงานของอุมัร (อ้างถึงใน อัลฮินดี ใน กันซุล อุมมาล (n.d. : 3/255)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษด้วยการบันทึกของอัดดัยละมียะ เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* ซึ่งอัลอัลบานีย์ ในซิลลิละฮฺ อัล*เงาะอิฟะฮฺ* (1372) ในซิลลิละฮฺ อัล*เงาะอิฟะฮฺ* (3529) ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ*

หะดีษที่ 397 หน้า 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ยังมีหะดีษอื่น ๆ อีกกล่าวไว้ว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮ์” (มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์) เพื่อความโปรดปรานของพระองค์ย่อมมีค่ามากกว่าทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو السعود بن الجلي أنا أبو بكر الخطيب أنا أحمد بن أبي جعفر القطيعي أنا أبو الفضل محمد بن عبد الله بن محمد بن همام بن المطلب الشيباني حدثني محمد بن عبد الحلي بن سويد الحربي الحافظ نا رزيق نا عمران بن موسى الجنديسابوري نزيل بردعة نا سورة بن زهير العامري من أهل البصرة حدثني هشيم عن الزبير بن عدي عن أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «لو أن الدنيا كلها بخذافيرها بيد رجل من أممي ثم قال الحمد لله لكانت الحمد لله أفضل من ذلك كله»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อะสะกีร์

1. อนุสะอูด เบ็น อัลมะญ์ลีย์ : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
2. อนุบักร์ อัลเคาะฎีบ : حافظ إمام (al-Dhahabi, Tadhkirat Huffaz : 3/1135)
3. อะห์มัด เบ็น อับดุลอะฟีร์ : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
4. อนุอัลมุฟีฏฎิล มุฮัมมัด เบ็น อับดุลลอฮฺ : يضع الحديث (Ibn 'Asaqir, Tarikh : 54/16)

5. มุฮัมมัด เป็น อับดุลหัยย : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
6. รุซัยยก : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
7. อิมรอน เป็น มูซา : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
8. สุเราะฮ์ เป็น ชุฮัยร : (Ibn 'Asaqir, 1429 : 54/16)
9. สุชัยม : صالح الحديث (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 9/116)
10. อัลซุบัยร เป็น อะคีย : ھٰب (al-'Asqalani, 1994 : 3/317)
11. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึก โดย Ibn 'Asaqir ในตาริก ดิมชุก (2008 : 54/16) จากอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฎีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบน์ อะสะกิร เป็นหะดีษเมาฎีวะ เนื่องจากอบู อัลมุฟฏุฎิล มุฮัมมัด เป็น อับดุลลอฮ์ เป็นนักกุหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮ์ อัลญาอียะฮ์ (876) ในญาอียะฮ์อัลญามิอ (4800)ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมาฎีวะ

หะดีษที่ 398 หน้าที่ 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

บทหนึ่งได้บอกกับเราว่า “ถ้าหากข้าพเจ้าของอัลลอฮ์สรรเสริญพระองค์เพื่อความโปรดปรานของพระองค์แล้ว ดังนั้นการสรรเสริญนี้จะมีค่าเหนือกว่าความอุดมสมบูรณ์นั้น ๆ ไม่ว่ามันจะใหญ่โตสักปานใดก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ هَاشِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَغْلَبِيُّ، حَدَّثَنَا أَبِي، ح وَحَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُتَوَيْهِ الْأَصْبَهَانِيُّ، حَدَّثَنَا سُلَيْمُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَمْصِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُؤْدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ، فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِلَّا كَانَ ذَلِكَ الْحَمْدُ أَفْضَلَ مِنْ تِلْكَ النَّعْمَةِ، وَإِنْ عَظُمَتْ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด : (Ibn 'Asaqir, Tarikh Dimishq : 5/463)
2. มุฮัมมัด เป็น ฮาซิม : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 9/495)

1. อิบรอฮีม เป็น มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน เป็น มุตตะวียฮฺ : صدوق (Abu Na'im, Akhbar Asbihan : 1/189 ; al-Dhahabi, Siyar A'lam : 14/142)
2. สุลัยม เป็น อับดุลหะมิด : لم أقف عليه
3. สุลัยคฺ เป็น อับดุลอะซีซ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 260/2692)
4. ยาบิต เป็น อัจญ์ลาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 132/822)
5. อัลกอสิม อบีอับดุลเราะหฺมาน : صدوق يغرب كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 450/5470)
6. อับนุอุมามะฮฺ : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดรื่องหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุอญัม อัลกะบীর (n.d. : 7/214) จากอับนุอุมามะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเญาอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษเญาอะอิฟ เนื่องจากสุลัยคฺ เป็น อับดุลอะซีซ เป็นผู้ที่เญาอะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเญาอะอิฟอัลญามิอฺ (5025) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเญาอะอิฟ

หะดีษที่ 399 หน้า 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งมีสาวกท่านหนึ่ง ได้อ่านคำสรรเสริญคั่งนี้ด้วยเสียงค่อย ๆ الحمد لله كثيرا طيبا مبارك فيه ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้สอบถามในทันทีว่าใครเป็นผู้อ่านบทวิงวอนนี้ สาวกท่านนั้นเกรงกลัวว่า เขาอาจกระทำให้บางสิ่งบางอย่างที่มีควรกระทำในขณะนั้น สาวกท่านนั้นจึงนิ่งเงียบ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) จึงยืนยันว่ามันไม่มีสิ่งใดเสียหายต่อการกระทำนั้นสาวกท่านนั้นจึงยอมรับว่าเขาได้เป็นผู้อ่านคำวิงวอนนั่นเอง ดังนั้นท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) จึงบอกว่า ท่านได้เห็นมลาอิกะฮ์สิบสามองค์ แต่ละองค์พยายามแบกรับคำพูดเหล่านั้นในทันทีที่มันถูกกล่าวไว้ว่า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ الْمُثَنَّى ، حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ ، حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ ، حَدَّثَنَا الْحَرِيرِيُّ ، عَنْ أَبِي الْوَرْدِ ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَضْرَمِيِّ ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ ، قَالَ : « قَالَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ صَاحِبُ الْكَلِمَةِ ؟ ، فَسَكَتَ الرَّجُلُ وَرَأَى أَنَّهُ قَدْ هُجِمَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ كَرِهَهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ هُوَ ؟ فَإِنَّهُ لَمْ يَقُلْ إِلَّا صَوَابًا ، فَقَالَ الرَّجُلُ : أَنَا قُلْتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرْجُو بِهَا الْخَيْرَ ، قَالَ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ ثَلَاثَةَ عَشَرَ مَلَكًا يَتَنَادُونَ كَلِمَتَكَ أَيُّهُمْ يَرْفَعُهَا إِلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอนีย์

1. มุอาซ เบน อัลมุฮันนา : ثقة (al-Khathi, Tarikh Baghdad : 13/136)
2. มุสัดัด : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 528/6598)
3. บิซร เบน อัลมุฟฏิกิต : ثقة ثبت عابد (al-'Asqalani, 1994 : 1/459)
4. อัลญุรอยรีย์ สะอิด เบน อียาส : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/6)
5. อับดุลวารัด เบน ษะมาษะฮ์ : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 12/272)
6. อับมุฮัมมัด อัลหุฎเราะมีย์ : مجهول (al-'Asqalani, 1991 : 12/225)
7. อับอัยยูบ คอลิด เบน เซด : صحابي (al-'Asqalani, 1994 : 3/91)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมุญัซิม อัลกะบิร (1990 : 3981) จากสายรายงานของคอลิด เบน เซด และ Ibn 'Adi ในอัลกามิต ฟิอัลญูอะฟาอ (1997 : 5/19)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเงาะฮ์ฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาบรอนีย์ เป็นหะดีษเงาะฮ์ฟ เนื่องจากอับมุฮัมมัด อัลหุฎเราะมีย์ เป็นผู้มีัจญ์ฮุส สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะฮ์ฟอัดดริฆิบ วัตดริฮิบ (966) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเงาะฮ์ฟ

หะดีษที่ 400 หน้า 560

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีรายงานอยู่ในชะดิษบทยี่สิบว่า “เมื่อเด็กคนหนึ่งต้องเสียชีวิตลง อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร จะทรงถามมลาอิกะฮ์ ว่า พวกเขาเป็นผู้เอาวิญญาณของเด็กที่เป็นข้าทาสของพระองค์มาใช่ไหม

มลาอิกะฮ์ทูลตอบว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำเช่นนั้นเอง พระองค์ทรงถามอีกว่าชีวิตของเด็กอยู่ในความครอบครองของพวกเขาใช่ไหม พวกเขาต่างตอบรับด้วยความอ่อนน้อม ทูตสวรรค์ถูกถามอีกว่า เขามีปฏิกริยาอย่างไร พวกเขาทูลตอบว่า “เขาได้สรรเสริญพระองค์จากการนั้น และกล่าวว่า ‘อินนา ลิลลาฮิ วะอินนา อิลัยฮิรอญูน’ (เราทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ และยังพระองค์เราขอกลับคืนสู่)” “ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์จึงตรัสว่า ‘จงสร้างบ้านหนึ่งหลังขึ้นในสวรรค์เป็นการตอบแทนเพื่อการนั้น และจงตั้งชื่อบ้านนั้นว่า ‘ไบตุลฮัม’ (บ้านแห่งการสรรเสริญ)’”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلْمَةَ عَنْ أَبِي سَيَانَ قَالَ «... إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ فَبَضَّتُمْ وَكَدَّ عِبْدِي فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ فَبَضَّتُمْ ثَمَرَهُ فُوَادِهِ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ مَاذَا قَالَ عِبْدِي فَيَقُولُونَ حَمْدَكَ وَاسْتَرَجَعَ فَيَقُولُ اللَّهُ ابْنُوا لِعِبْدِي بَيْتًا فِي الْحَنَّةِ وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. สุวัยคฺ เบ็น นัศร : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 260/2699)
2. อับดุลลอฮฺ เบ็น อัลมุบารอก : ثقة ثبت فقيه عالم (al-‘Asqalani, 1991 : 320/3570)
3. หัมมาด เบ็น สะละมะฮฺ : ثقة عابد ثبت (al-‘Asqalani, 1991 : 178/1499)
4. ออบูสินาน อีซา เบ็น ลินาน : لين الحديث (al-‘Asqalani, 1991 : 438/5295)
5. อัลญอหฺหาก เบ็น อับดุลเราะหฺมาน เบ็น อีรซิบ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 679/2971)
6. ออบีมุซา อัลอ็ชอะรียฺ : صحابي مشهور (al-‘Asqalani, 1991 : 318/3542)

ตักริจญฺหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 942) จากการรายงานของอบูมุซา อัลอ็ชอะรียฺ และ Ibn Hibban (1993 : 3010)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษเฉาะอิฟ เนื่องจากอบูสินาน อีซา เบ็น ลินาน เป็นผู้ที่ยืนยัน อัลหะดีษ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้ หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ สอดคล้องกับ อัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียหฺอัคริมิซิบวัตตริฮิบ (3491) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮฺ

หะดีษที่ 401 หน้าที่ 562

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวว่า เมื่อผู้ใดกล่าว “ตักบิร” (อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร) แสงสว่างของมันจะหุ้มห่อทุกสิ่งทุกอย่างจากโลกจนถึงชั้นฟ้า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرني الحسن بن محمد الخلال قال: قال أبو الحسن الدارقطني عبد الرحيم بن محمد السكري ثقة بغدادي. عبد الرحيم بن حبيب بن عمر أبو محمد الخراساني: حدث بخراسان وما وراء النهر فحصل حديثه هناك. أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق حدثنا عبد الله بن أحمد بن جعفر النيسابوري حدثنا أحمد بن محمد بن علي بن رزين الهروي حدثنا عبد الرحيم بن حبيب البغدادي حدثنا إسحاق بن نجيح الملطي عن زنكل بن علي السلمى عن أم الدرداء عن أبي الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إذا كبر العبد سترت تكبيرته ما بين السماء والأرض من شيء»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลเคาะฎิบ อัลบัฆดาดี

1. อัลหะสัน เป็น มุฮัมมัด : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 3/354)
2. อับดุลหะสัน อัลดาร์กูฎนี : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/61)
3. มุฮัมมัด เป็น อะหฺมัด เป็น ริซก : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/61)
4. อับดุลลอฮ์ เป็น อะหฺมัด : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/61)
5. อะหฺมัด เป็น มุฮัมมัด เป็น อาลี เป็น เราะซีน : ثقة (al-Dhahabi, Siyar : 14/523)
6. อับดุลเราะหฺอิม เป็น หะบิบ : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 10/86)
7. อิสฮาก เป็น นะฎีหุ : كذاب (al-'Asqalani, 1994 : 1/253)
8. ชันกิล เป็น อาลี อัลลีลิมีย : مجهول حال (Ibn 'Asaqir, 1429 : 19/82)
9. อุมม อัลคัรดาอ : ثقة ففيه (al-'Asqalani, 1991 : 756/8768)
10. อบี อัลคัรดาอ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 434/5228)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Khatib al-Baghdadi ในตารึคบัฆดาดี (n.d. : 5/61) จากสายรายงานของอับดุลคัรดาอ และของ Ibn 'Asaqir ในตารึค คิมัซก (2008 : 19/84)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเมาฏีวะ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลเคาะฎีบ อัลบัฆดาดี เป็นหะดีษเมาฏีวะ เนื่องจากอิศหาก เป็น นะฎีหุ เป็นผู้รายงานที่โกหกหะดีษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์ฟอัลญามิอฺ (670) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเมาฏีวะ

หะดีษที่ 402 หน้า 564

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอส อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “มีงานประจำอยู่สองชนิดซึ่งหากปฏิบัติตามโดยมุสลิมผู้หนึ่งจะสามารถทำให้เขา เข้าสู่สวรรค์ได้ งานประจำทั้งสองอย่างนี้้ง่ายมาก แต่มีผู้คนไม่กี่คนปฏิบัติตามนี้ สิ่งแรกคือการอ่าน “ซุบฮันลลอฮ” “อัลฮัมดุลิลลาฮ” “อัลลอส อักบร” จำนวนสิบครั้ง หลังจากละหมาดฟิรดู (ห้าเวลา) ในวิธีนี้ผู้หนึ่งจะสามารถกล่าวสรรเสริญอัลลอส ได้ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบครั้ง และจากการนี้ก็จะได้รับหนึ่งพันห้าร้อยคุณความดีในทุกๆวัน งานประจำ ประการที่สองก็คือ การอ่าน “อัลลอสอักบร” สามสิบสี่ครั้ง “อัลฮัมดุลิลลาฮ” สามสิบสามครั้ง และซุบฮันลลอฮ สามสิบสามครั้ง ในเวลาที่จะไปนอนทุกๆคืน ผู้หนึ่งผู้ใดได้สรรเสริญอัลลอส หนึ่งร้อยครั้งในวิธีนี้ จะได้รับหนึ่งพันความดีในเวลาเดียวกัน ดังนั้นคุณความดีที่ได้รับตลอดทั้งวัน มีจำนวนถึงสองพันห้าร้อยความดี ในวันตัดสินพิพากษาเมื่อผลกรรมจะต้องถูกชั่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «خَصَلْتَانِ أَوْ خَلْتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ يُسَبِّحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا وَيَحْمَدُ عَشْرًا وَيُكَبِّرُ عَشْرًا فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ قَالَ يَا أَيُّهَا أَحَدُكُمْ يَعْنِي الشَّيْطَانَ فِي مَنَامِهِ فَيَنُومُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَذْكُرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. หัฟศุ เป็น อุมร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
2. ชุอฺบะฮุ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. หัฟศุ อัลฮาริษ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
2. ชูอบะฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. อะฎออุ เบินฺ สาอิบ : صدوق اختلط (al-'Asqalani, 1991 : 391/4592)
4. อัลสาอิบ เบินฺ มาลิก อัลยะกอฟี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 228/2201)
5. อับดุลลอฮฺ เบินฺ อัมรุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 4404) จากการรายงานของอับดุลลอฮฺ เบินฺ อัมรุ และ al-Tirmidhi (n.d. : 375) al-Nasa'i (n.d. : 1331)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอะฎออุ เบินฺ สาอิบ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอยริษฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (2306) ในเศาะเหียะห์อัตติรฆิบ (606) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 404 หน้าที่ 565

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานสะดิษบทหนึ่ง ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า “มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ดอกหรือที่เจ้าจะได้รับหนึ่งพันความดีในทุกๆ วัน มีบางคนสอบถามฉันว่า “เราจะได้รับหนึ่งพันความดีต่อวันได้อย่างไร โอ้อันศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) “จงอ่านซุฆรานัลลอฮฺ” หนึ่งร้อยครั้ง และเจ้าจะได้รับหนึ่งพันความดี

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا مَرْوَانُ وَعَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ عَنْ مُوسَى الْجُهَنِيِّ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نُمَيْرٍ وَاللَّفْظُ لَهُ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا مُوسَى الْجُهَنِيُّ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ «كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَيْعَجَزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ قَالَ يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. ออบูบักรฺ เป็น อิบิซัยบะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. มัรวาน เป็น มุอาวียะฮฺ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 526/6575)
3. อาลี เป็น มุสฮิร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 405/4800)
4. มุซา อัลญุสะนีฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 552/6985)
1. มุฮัมมัด เป็น อับดุลลอฮฺ : ثقة حافظ فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 490/6053)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น นุมัษฺ : ثقة صاحب حديث من أهل السنة (al-'Asqalani, 1991 : 327/3668)
3. มุซา อัลญุสะนีฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 552/6985)
4. มุศอับ เป็น สะอฺดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 533/6688)
5. สะอฺดี เป็น อิบิวักกอศ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2259)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย Muslim (1953 : : 4866) จากสายรายงานของสะอฺดี เป็น อิบิวักกอศ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3385)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหีหะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมีเกาะฮฺ

หะดีษที่ 405 หน้าที่ 565-566

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ในหะดีษบทหนึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า “จงอ่าน อัลบะกียะฮฺ อัลชอลิฮะฮฺ” นั่น คืออะไร ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) จึงตอบว่า “จงอ่าน ตักบีร์ (อัลล่อฮฺ อักบับ) ตะฮ์ลีล (ลาอิลลาฮะ อิลลัลล่อฮฺ) ตัสบีหฺ (ซุบฮานัลล่อฮฺ) ตะหฺมีด (อัลฮัมดุลิลลาฮฺ) และ ลาเฮา ละวะลาอู วะตะอินลาบิลลา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَسَنٌ حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْبَعَةَ حَدَّثَنَا دَرَّاجٌ عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «اسْتَكْبِرُوا مِنَ الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ قِيلَ وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْمِلَّةُ قِيلَ وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

من النار ، قال : سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، فَإِنَّهُمْ يَأْتِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَقْدَمَاتٍ وَمَعْتَبَاتٍ وَمُنْجِيَاتٍ ، وَهُنَّ الْبَائِيَاتُ الصَّالِحَاتُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อับิษัยบะฮฺ

1. อนุคอลิด อัลอะหฺมัรฺ สุลัยมาน เป็น หัยยาน : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1994 : 4/181)
2. มุฮัมมัด เบ็น อัจญ์ลาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991: 496/6136)
3. อับดุลญะลีล เป็น หุมัยฺค : لا بأس به (al-'Asqalani, 1994 : 6/106)
4. คอลิด เป็น อับิอิมรอน : فقيه صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 3/111)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Abi Shaybah (n.d. : 7/117) และ al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1985) al-Tabrani ในมูญัม อัลกะบิร (n.d. : 19/61, 268) ในมูญัม อัลเอาลัฎ (1987 : 7/277, 9/228) ในมูญัม อัลเศาะฆิร (1987 : 1/443) al-Bayhaqi ในซุบฎอิมาน (n.d. : 2/169) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอ (2008 : 7/200)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริษฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อับิษัยบะฮฺ เป็นหะดีษฎะอึฟ เนื่องจาก คอลิด เป็น อับิอิมรอน เป็นดาบิอินรูนเล็ก รายงานข้ามเศาะหาบะฮฺ ไปยังท่าน นบิซึ่งเป็นไปไม่ได้ว่าจะได้ยินหะดีษโดยตรงจากท่านนบิ แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริษฺ สอดคล้องกับอิบนุ หะญัร อัลอัศเกาะลานียฺ ในอัลอะมาลียฺ อัลมุฏออลิเกาะฮฺ (224) ที่ระบุว่าป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 407 หน้าที่ 566

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในชะดิษบทหนึ่งว่า “ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอลลสุ อลัยฮิ วสัลลัม) ได้ขอให้ (สาวกของท่าน) ทำการจัดเตรียมเพื่อความปลอดภัย มีบางคนได้ถามขึ้นว่าจะมีการกู้อองของศัตรู กระนั้นหรือ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอลลสุ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “เปล่า แต่จงจัดเตรียมเพื่อความปลอดภัยของตัวเองต่อไปนรก การอ่าน “ซุบฮานัลลอฮฺ” อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอลลสุ” และอัลลอลลสุ อักบัร” คือความปลอดภัยของมัน คำกล่าวเหล่านี้จะเคลื่อนขึ้นไปข้างหน้าในวันตัดสิน

พิพากษา (นั่น คือ มันจะเข้ามาช่วยเหลือผู้อ่าน หรือจะเข้ามาคุ้มกันผู้อ่านไปสู่สวรรค์) จะเข้ามาสนับสนุนจากทางข้างหลังเช่นกัน (หมายความว่า มันจะช่วยปกป้องผู้อ่าน) และจะทำประโยชน์อันมหาศาลให้กับผู้อ่าน จงระวังเหล่านั้น คือ “อัลบาเกียต อัลซอติฮาต” (คุณธรรมอันคงอยู่)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن صالح بن هانئ ، حدثنا يحيى بن محمد بن يحيى ، ثنا أبو عمر حفص بن عمر ، ثنا عبد العزيز بن مسلم ، ثنا محمد بن عجلان ، عن سعيد بن أبي سعيد المقري ، عن أبي هريرة رضي الله عنه ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «خذوا جنتكم» . قلنا يا رسول الله : من عدو قد حضر ؟ قال : «لا جنتكم من النار ، قولوا : سبحان الله ، والحمد لله ، ولا إله إلا الله ، والله أكبر ، فإنها يأتيين يوم القيامة منحيات ومقدمات وهن الباقيات الصالحات »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮากิม

1. มุฮัมมัด เป็น สอติหุ เป็น ฮานีอู : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 1360)
2. ยะหุยา เป็น มุฮัมมัด เป็น ยะหุยา : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim)
3. หัฟศ เป็น อุมัร : ثقة ثبت عيب (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
4. อับดุลอะซีซ เป็น มุสลิม : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 6/357)
5. อิบน์ อัจญ์ลาน : صدوق (al-'Asqalani, 1991: 496/6136)
6. สะอีด อัลมักริบีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 236/2321)
7. ออบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดดรอก (2002 : 1985) จากสายรายงานของออบุสุรอยเราะฮุ และ al-Bayhaqi ในซุบุดอิมาน (n.d. : 2/169) Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญูอะฟาอ (1997 : 7/200)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลฮากิม เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากมุฮัมมัด เป็น อัจญ์ลาน เป็นผู้ที่เศาะดุค สอดคล้องกับอิบน์ หะญูร์ อัลอัศเกาะลานียฺ ในอัลอะมาลียฺ อัลมุฏอฏิลเกาะฮฺ (224) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน แต่เนื่องจากการสนับสนุน

จากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลีลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับอัลมุญซิรียฺ ในอัตรณ์บิวัตศรียบ (2/355) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะหฺ หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสองระดับ

หะดีษที่ 408 หน้าที่ 566

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอุสมาน (รอคียัลลอฮู อันฮู) รายงานว่าเขาได้สอบถามท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) เกี่ยวกับ “มะกอลิดุชชะมาวาติวัลอิร (กฤษฎาแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน) ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า “สิ่งเหล่านี้คือ **لا إله إلا الله والله أكبر سبحانه الله الحمد لله** **أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الأول والآخر والظاهر الباطن يحيى ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير**

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو يعلى ، أخبرنا شجاع بن مخلد ، أخبرنا يحيى بن حماد ، حدثنا الأغلّب بن تميم ، عن مخلد بن هزيل ، عن عبد الرحمن يعني ابن عبد الله بن عمر المدني عن عبد الله بن عمر ، عن عثمان بن عفان ، رضي الله عنهم أنه سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن تفسير : له مقاليد السموات والأرض ، فقال : « ما سألتني عنها أحد قبلك ، تفسيره : لا إله إلا الله ، والله أكبر ، وسبحان الله وبحمده ، وأستغفر الله ، ولا حول ولا قوة إلا بالله ، الأول والآخر والظاهر والباطن ، بيده الخير ، يحيى ويميت ، وهو على كل شيء قدير » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุ อัลสุนนีย์

1. อญุยะอุลา : ثقة (al-‘Asqalani, 1994)
2. ชุญญาอู เป็น มีคัลดีด : صدوق (al-‘Asqalani, 1991 : 4/312)
3. ยะหฺยียา เป็น หิมาด : ثقة عابد (al-‘Asqalani, 1994 : 11/200)
4. อัลอัมลัฎ เป็น ตะมีม : منكر الحديث (al-‘Asqalani, Lisan : 2/158)
5. มีคัลดีด เป็น สะซีล : لم يذكر (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta’dil : 8/349)
6. อับดุลเราะหฺมาน เป็น อับคิลลาฮุ : ไม่พบ
7. อับดุลลอฮุ เป็น อุมัร : صحابي (al-‘Asqalani, 1994 : 5/330)
8. อุยมาน เป็น อัฟฟาน : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 385/4503)

ตั้ครี่ญู่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn al-Sunni ในอะมัล อัลเยามุ วัลลัษละฮุ (n.d. : 73) จากสายรายงานของอุสมาน เป็น อัฟฟาน และอับดุลลอฮุ เป็น อุมัร

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเญาอะอิฟญิดคัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อัลสุนนีฮ์ เป็นหะดีษเญาอะอิฟญิดคัน เนื่องจากอัลอัมลิบ เป็น ตะมิม เป็นผู้ที่มนักร อัลหะดีษ และอัลชะฮะบีฮ์ ในมิชาน อัลอิดอูดิดาล (4/84) ระบุว่าไม่พบประวัติผู้รายงานในสายรายงาน

หะดีษที่ 409 หน้าที่ 566

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่ง กล่าวว่า “กฏูญแจแห่งซันฟิาและแผ่นดิน หมายถึง ชุบฮานัลลอฮุ อัลฮัมดุลิลลาฮุ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ อัลลอฮุ อักบับ คำเหล่านี้ได้ถูกวะฮีย์ลงมาจากรัซ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا عبد الرحمن بن واقد ، ثنا حفص بن عبد الله الإفريقي ، ثنا حكيم بن نافع ، عن العلاء بن عبد الرحمن ، عن أبي هريرة قال : سئل عثمان بن عفان عن مقاليد السموات والأرض ، فقال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله ، له مقاليد السموات والأرض » الحديث

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลฮาริษ

1. อับดุลเราะห์มาน เป็น วากิด : شيخ (Ibn Abi Hatim, al-Jarh wa al-Ta'dil : 5/296)
2. หัฟศุ เป็น อับดุลลอฮุ อัลอิฟริกีฮ์ عليه
3. หุกัยมุ เป็น นาฟิอ : ضعيف (al-'Asqalani, Lisan : 3/175)
4. อัลอะลาอู เป็น อัลดุลเราะห์มาน : صدوق ربما وهم (al-'Asqalani, 1991 : 435/5247)
5. ออบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตั้ครี่ญู่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Harith ในมุสนัดอัลฮาริษ (n.d. : 1033) จากอบุสุรอยเราะฮุ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลหะริษ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากหุกัยมฺ เป็น นาฟิอฺ และอับดุลเราะหฺมาน เป็น วากิด เป็นผู้รายงานที่ฎะอ์อิฟ สอดคล้องกับอัลอิญดีษ ในกันซุลอุมมัล (2/497) ที่ระบุว่าผู้รายงานทั้งสองเป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 410 หน้าที่ 568

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (สื่อตลอดลอส อลัษี วัลลัม) กล่าวว่า “ทุกๆ คนในหมู่พวกเจ้าควรแสวงหาหนึ่งพันคุณธรรมในทุก ๆ วัน จงอ่าน “ซุบฮันลลอฮิ วะบิฮฺมดิลี” หนึ่งร้อยครั้งเจ้าจะได้รับหนึ่งพันความดี”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا مَرْوَانُ وَعَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ عَنْ مُوسَى الْجُهَنِيِّ ح وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نُمَيْرٍ وَاللَّفْظُ لَهُ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا مُوسَى الْجُهَنِيُّ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ «كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَعْجَزُ أَحَدِكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ قَالَ يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»

ตัดร็จญ์หะดีษ

ได้ทำการตัดร็จญ์มาแล้วในหะดีษที่ 404

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์

หะดีษที่ 411 หน้าที่ 568

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งได้บอกกับเราว่าการอ่าน “ซุบฮันลลอฮิ วะบิฮฺมดิลี” หนึ่งร้อยครั้งในตอนเช้าและหนึ่งร้อยครั้งในตอนเย็น จะทำให้บาปกรรมต่างๆ ของเขาบรรเทาถึงแม้ว่าบาปของเขานั้นจะมีมากมายเท่ากับฟองน้ำในมหาสมุทรก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أبو جعفر أحمد بن عبيد الخافظ بممدان ، ثنا إبراهيم بن الحسين بن ديزيل ، ثنا أبو النصر عمر بن محمد النصري ، ثنا حماد بن سلمة ، عن سهيل بن أبي صالح ، عن أبيه ، عن أبي هريرة رضي الله عنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول : « من قال إذا أصبح مائة مرة ، وإذا أمسى مائة مرة : سبحان الله وبجمده غفرت ذنوبه ، وإن كانت أكثر من زبد البحر » « هذا حديث صحيح على شرط مسلم ، ولم يخرجاه »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลหาคิม

1. อนุญะอ์ฟิร เป็น อุบัยด อัลหาฟิซ : لين الحديث (al-'Asqalani, 1991 : 82/78)
2. อิบรอฮีม เป็น อับฮุสัยนุ เป็น ดีซิด : ثقة (al-Dhahabi, Siyar : 13/184)
3. อนุ อัลนัศร อุมัร เป็น มุฮัมมัด อัลนัศรีย : ثقة (al-'Asqalani, 1991)
4. หิมาด เป็น สะละมะฮุ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991: 178/1499)
5. สะหัยลุ เป็น อปีศอลิหุ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 259/2675)
6. อนุศอลิหุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
7. อนุสุรอรเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตำรึญญะหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 1906) จากสายรายงานของ อนุสุรอรเราะฮุ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3388, 3390) Ibn Majah (n.d. : 3802) al-Bayhaqi ในซุอบุล อีมาน (n.d. : 2/162) Ibn Hibban (1993 : 4/210)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริฮุ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลหาคิม เป็นหะดีษเฉาะอิฟ เนื่องจากอนุญะอ์ฟิร เป็น อุบัยด อัลหาฟิซ เป็นผู้ที่ลัยอิน อัลหะดีษ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริฮุ สอดคล้องกับ อัลมุนชิรีย ในอัตตริฆิบวัตตริฮิบ (1/306) ที่ระบุว่า สายรายงานอยู่ในระดับเศาะเหียะห์ หรือหะสัน หรือใกล้เคียงกับทั้งสอง โดยที่อัลหาคิม ในอัลมุสตัดรอก (1906) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ ตามเงื่อนไขของมุสลิม และอัชชะอะบียัเห็นด้วย

หะดีษที่ 412 หน้าที่ 568

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษอีกบทหนึ่งว่า การอ่าน ซุบฮันลลอฮิ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ อิลลอสูอักบร จะทำให้บาปร่วงหล่นไป เช่นเดียวกับใบไม้ที่ร่วงหล่นจากต้นในฤดูใบไม้ร่วง (หรือในฤดูหนาวของบางประเทศ)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنَا سِنَانٌ حَدَّثَنَا أَنَسٌ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ غُصْنًا فَنَفَضَهُ فَلَمْ يَنْتَفِضْ ثُمَّ نَفَضَهُ فَلَمْ يَنْتَفِضْ ثُمَّ نَفَضَهُ فَانْتَفَضَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَنْفُضُ الْخَطَايَا كَمَا تَنْفُضُ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. อับดุลศอมีด เป็น อับดุลวาริษ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 356/4080)
2. อับดุลวาริษ เป็น สะอิด อัลตะมีมียี : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 367/4251)
3. สีนาน เป็น เราะบืออะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 256/2639)
4. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 12534) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษเดียวกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก สีนาน เป็น เราะบืออะฮฺ และอับดุลศอมีด เป็น อับดุลวาริษ เป็นผู้ที่เสาะดู สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียหฺอัดดีรฆิบวัตดีรฆิบ (1570) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษหะสัน

หะดีษที่ 413 หน้าที่ 570

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา(ศ็อลลอลลอฮู อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวว่า “ในทุกๆ เช้าย่อมเป็นหน้าที่ของบุคคลผู้หนึ่งที่จะให้ชอคาเกาะฮฺ (บริจาคทาน) แก่ทุก ๆ ข้อต่อและกระดูก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ هَمَّامٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ سُلَامَى مِنْ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يُعَدَّلُ بَيْنَ النَّاسِ صَدَقَةٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อิสฮาก เป็น มัสนูร เป็น บะสุรอม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 103/384)
2. อับดุลรอซซฮาก : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 354/4064)
3. มะอุมัร : ثقة ثبت فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 541/6809)
4. ฮัมมาม เป็น มุئابบิฮู : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 574/7317)
5. อุบรูรอซเราะฮู : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 2707, 2989,) จากสายรายงานของอุบรูรอซเราะฮู และ Muslim (1953 : 1009) Abu Dawud (1968 : 1285, 5243) Ahmad (2001 : 8183)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกาะฮู

หะดีษที่ 414 หน้าที่ 570-571

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษอื่น ๆ อีกว่า ร่างกายของผู้หนึ่งนั้นประกอบด้วยข้อต่อถึงสามร้อยหกสิบ (360) ชิ้นและนับเป็นหน้าที่ของบุคคลผู้หนึ่งที่ต้องให้ซอคาเกาะฮูแก่ทุก ๆ ข้อต่อนี้ ทั้งนี้เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮู ที่พระองค์ได้ทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากการนอนหลับ (ซึ่งเป็นพี่น้องกับความตาย) ด้วยกับแต่ละส่วนของร่างกายในสภาพปรกติ เหล่าสาวกได้สอบถามว่า “ใครกันที่จะสามารถให้ซอคาเกาะฮูได้ทุก ๆ วัน” ท่านศาสดา(คือลลอลลอลฮู อลัยฮิ วะสลัลลิม) จึงกล่าวตอบว่าการกล่าว “ตัสบีฮู” เป็นซอคาเกาะฮู การกล่าว “ตะฮ์มีด” เป็นซอคาเกาะฮู การกล่าว “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอลฮู” เป็นซอคาเกาะฮู การกล่าว “อัลลอลฮูอักบัร” เป็นซอคาเกาะฮู การเคลื่อนย้ายสิ่งถึงขีดขวางออกจากทางเดินเป็นซอคาเกาะฮู

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا ابن سلم ، حدثنا حرملة ، حدثنا ابن وهب ، أخبرني عمرو بن الحارث ، أن سعيد بن أبي هلال حدثه ، عن أبي سعيد المهري ، عن أبي ذر ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « ليس من نفس ابن آدم إلا عليها صدقة في كل يوم طلعت فيه الشمس » ، قيل : يا رسول الله ، ومن أين لنا صدقة نتصدق بها ؟ ، فقال : « إن أبواب الخير لكثيرة : التسبيح ، والتحميد ، والتكبير ، والتهليل ، والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر ، وتميط الأذى عن الطريق ، وتسمع الأصم ، وتهدي الأعمى ، وتدل المستدل على حاجته ، وتسعى بشدة ساقيك مع اللهفان المستغيث ، وتحمل بشدة ذراعيك مع الضعيف ، فهذا كله صدقة منك على نفسك»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอิบนุหิบบาน

1. อิบนุ สิลมุ อาลี เป็น อัลหะสัน อบุลหะสัน : حافظ ثبت (al-Dhahabi, Tadhkirat : 3/799)
2. หัรมะละฮุ เป็น ยะหฺยา : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 156/1175)
3. อิบนุ วะฮฺบีน : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
4. อัมรุ เป็น อัลฮาริช : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
5. สะอีด อบีอิลาล : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 4/95)
6. ออบุสะอีด อัลมิสุรีย : مقبول (al-'Asqalani, 1994 : 12/112)
7. ออบุซรรุ อัลมิฟารีย : صحابي مشهور (Ibid : 638/8087)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ibn Hibban (1993 : 862) จากสายรายงานของอบุซรรุ อัลมิฟารีย และ al-Bayhaqi ในชออบุลอิมาน (2003 : 3174)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอิบนุหิบบาน เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้ที่เป็นเศาะดุก 2 คน ได้แก่ หัรมะละฮุ เป็น ยะหฺยา และ สะอีด อบีอิลาล และผู้ที่มักบุล ได้แก่ ออบุสะอีด อัลมิสุรีย แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในเศาะเหียะหฺอัดดฺรฆิบวัตดฺรฮิบ (2970) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมออริฮฺ

หะดีษที่ 415 หน้า 572

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่ง ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม) กล่าวว่า “สิ่งแรกผู้หนึ่งจะถูกสอบถามถึงสุขภาพของเขาก่อน และเขาได้ใช้จ่ายสิ่งเหล่านั้นไปตามคำสั่งของอัลลอฮฺหรือไม่ และเกี่ยวกับน้ำเย็น (อันจิตสนิท) ตามความจริงแล้ว น้ำเย็นถือเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮฺอันยิ่งใหญ่ ความสำคัญของมันย่อมเป็นที่รู้จักกับผู้ที่ได้รับมัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا شَبَابَةُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْعَلَاءِ عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْمِ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي الْعَبْدُ مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ أَلَمْ نُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ وَنُرْوِيكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย

1. อับดุล เบ็น หุมัยด์ : ثقة ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 368/4266)
2. ชะบาบะฮฺ เบ็น เสาววาร์ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 263/2733)
3. อับดุลลอฮฺ เบ็น อัลอะลาอู : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 317/3521)
4. อัลญอหุฮาก เบ็น อับดุลเราะห്മาน เบ็น อรซัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 679/2971)
5. อนุสุรอยเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 12/266)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3281) จากสายรายงานของอนุสุรอยเราะฮฺ และ Ibn Hibban (1993 : 2585) al-Hakim ในอัลมุสตัดรอก (2002 : 7203)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะฮ์ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดมิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลฮากิม ในอัลมุสตัดรอก (7203) ที่ระบุว่าหะดีษบทนี้เศาะเหียะฮ์อิสนาดี ซึ่งอัลชะฮะบียี เห็นด้วย และอัลอัลบานียี ในลิลละฮฺอัลเศาะฮิฮฺ (539) ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะฮ์

หะดีษที่ 416 หน้า 572

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ความโปรดปรานซึ่งจะถูกสอบสวนรวมทั้งขนมปังขึ้นหนึ่งที่ผู้หนึ่งกินเข้าไป น้ำดื่มเข้าไปเพื่อดับกระหายของผู้หนึ่ง และเสื้อผ้าซึ่งใช้ปกคลุมร่างกายของผู้หนึ่ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا محمد بن علي بن حبيش، حدثنا عبد الله بن صالح البخاري، حدثنا ابن أبي رزمة، حدثنا علي بن الحسن بن شقيق، حدثنا أبو حمزة، عن ليث، عن أبي فرارة، عن يزيد بن الأصم، عن ابن عباس، عن النبي ﷺ، قال: «ما فوق الإزار، وجلف الخبز، وظل الحائط، وجرة الماء فضل يحاسب به-أو يسأل عنه يوم القيامة»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุนนะอิม

1. มุฮัมมัด เป็น อาลี เป็น หะบีษ : ثقة (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 3/86)
2. อับดุลลอฮ์ เป็น สอดีหุ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 5/263)
3. อับดุลอะซีซ เป็น อปีรอซมะฮ์ : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 6/337)
4. อาลี เป็น อัลหะสัน เป็น ชะกีก : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 7/299)
5. อบูหัมซะฮ์ มุฮัมมัด เป็น มัยมูน : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/487)
6. ลัยษุ เป็น อบีสุลัยม : صدوق اختلط جدا (al-'Asqalani, 1991 : 464/5685)
7. อปีฟูซาระฮ์ รอซิด เป็น กัยसान : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 204/1856)
8. ยะซีด เป็น อะศอม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 599/7686)
9. อิบน์ อับบาต : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ตำรึญหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Nu'aym ในหุละยะฮ์ อัลเอาลียาฮ์ (2003 : 2/119)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอิฟ* หะดีษด้วยกับสายรายงานของอุนนะอิม เป็นหะดีษ*เงาะอิฟ* เนื่องจากลัยษุ เป็น อบีสุลัยม เป็นผู้ที่เสาะหุค แต่มีความคลาดเคลื่อนในการรายงานหะดีษอย่างมาก

ซึ่งมีผลกระทบต่อความเป็นเสาหลักของเขา จึงทำให้ลดสถานะเป็นผู้ที่รายงานหะดีษเงาะอิฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอิฟอัศเศาะอิม (1877) ที่ระบุว่าป็นหะดีษเงาะอิฟ

หะดีษที่ 417 หน้า 572

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ครั้งหนึ่งท่านอุมัยรฺ (รอคัยลลอสฺอันฮฺ) ได้ออกจากบ้านของท่านด้วยความทุกข์ใจเดินฝ่า เพลวแดดอันร้อนระอุ ไปยังมัสยิด ยังมีทันที่ท่านจะเดินไปถึงมัสยิด ท่านอุมัยรฺ (รอคัยลลอสฺ อันฮฺ) ก็ มาถึงที่นั่นในสภาพเดียวกันเมื่อได้เห็นท่านอุมัยรฺ (รอคัยลลอสฺ อันฮฺ) ที่นั่นในเวลาแปลกเช่นนี้ ท่านจึงถามขึ้นว่า ท่านอุมัยรฺมาที่นั่นทำไม อุมัยรฺตอบว่า ความหิวได้ทำให้เขาต้องละออกจาก บ้าน ท่านอุมัยรฺ กล่าวว่า “ขอสาบานแด่อัลลอสฺ ฉันมาที่นี่ก็ด้วยความหิวเช่นเดียวกัน” ใน ขณะเดียวกันนั้นท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ก็มาที่นั่นด้วยเช่นกัน และได้สอบถาม พวกเขาถึงการมาอยู่ในมัสยิดในขณะนั้น พวกเขากล่าวตอบว่า มันเป็นเพราะความหิว ซึ่งบังคับ พวกเขาให้ออกมาจากบ้าน ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) บอกกับพวกเขาว่า ท่านมาที่นี่ก็ด้วยความรู้สึกเช่นเดียวกันนี้ จากนั้นพวกเขาจึงไปยังที่พักของท่านอุมัยรฺ จะมิได้ อยู่บ้านก็ตามกรรยาของเขารู้สึกยินดีมากที่ได้มีโอกาสต้อนรับทั้งสามท่านในบ้านของเธอ และได้ ให้ท่านในบ้านของเธอ และได้ให้ท่านทั้งสามนั่งพักอย่างเรียบร้อยเมื่อท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้สอบถามถึง อุมัยรฺ อัยยูบ เธอกล่าวตอบว่า เขาจะกลับมา ในไม่ช้านี้ ใน ขณะเดียวกันนั้น ท่านอุมัยรฺได้กลับมาและเห็นท่านศาสดาพร้อมสาวกผู้สูงส่งของท่านทั้งสอง คนอยู่ในบ้านในบ้านของเขา จึงบังเกิดความปิติยินดี และได้เอาอินทผลัมหนึ่งพวงเต็ม ๆ มาด้วยความ ยินดี มันมีทั้งสุกและกึ่งสุกกึ่งดิบ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้สอบถามว่า ทำไมนำเอาอินทผลัมทั้งพวงมา เพราะมันยังมีลูกที่กึ่งสุกและยังไม่สุกปนอยู่ด้วย ท่านอุมัยรฺ ตอบด้วยความอ่อนน้อมว่า เขานำมันมาทั้งพวงก็เพราะว่ามีผู้คนบางคนชอบผลไม้ที่กึ่งสุก หลังจากนั้น เขาจึงรีบไปเชือดลูกแกะตัวหนึ่งในทันที เนื้อบางส่วนถูกนำมาย่าง และส่วนที่เหลือถูกนำมาแกง ทันทีที่แกะถูกนำมาวางพร้อมขนมปัง ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้หยิบขนมปัง ขึ้นมาก่อนหนึ่ง และแกงอีกเล็กน้อยยื่นให้กับอุมัยรฺ เพื่อให้เขานำไปให้กับท่านหญิงฟาติมะฮฺ (รอคัยลลอสฺอันฮฺ) โดยกล่าวขึ้นว่า เธอก็เช่นกันมิได้กินอาหารใด ๆ มาเป็นเวลาสองวันแล้ว ท่าน อุมัยรฺ (รอคัยลลอสฺอันฮฺ) ได้รับนำอาหารนั้นไปให้กับเธอทันที ทั้งหมดทุกคนได้บริโภค อาหารด้วยความพึงพอใจ หลังจากนั้นท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอสฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) บอกกับพวกเขา ว่า “จงดูซิ สิ่งเหล่านี้ คือความโปรดปรานของอัลลอสฺ เช่น เนื้อย่าง ขนมปังและอินทผลัมทั้งที่สุก และกึ่งสุก” เมื่อกล่าวเช่นนี้แล้วน้ำตาได้หลั่งไหลออกจากดวงตาของท่าน และเอ่ยขึ้นว่า “เจ้าจะถู

สอบสวนด้วยความโปรดปรานเหล่านี้ ในวันตัดสินพิพากษา” เมื่อได้ยินดังนี้ เหล่าสาวกเป็นกังวล เพราะเหตุว่า พวกเขาได้สิ่งนี้มาด้วยความยากลำบาก ดังนั้นพวกเขาจึงสอบถามขึ้นว่า “เราจะต้อง ถูกสอบสวนถึงแม้กับสิ่งเหล่านี้ด้วยหรือ ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลียฺ วะสัลลัม) กล่าวตอบว่า “การขอบคุณต่ออัลลอฮฺ เป็นเรื่องที่จะต้องกระทำในทุก ๆ สถานการณ์ เมื่อผู้ใดในหมู่พวกเจ้า วางมือของเขาลงบนสิ่งใด ๆ แล้วจงกล่าวว่า “บิสมิลลาฮฺ” และเมื่อเจ้าเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวบท วิงวอนดังต่อไปนี้

الحمد لله الذي هر أشبعنا وأنعم علينا وأفضل

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเลี้ยงดูเราจนอิ่มหนำ และทรงประทานความโปรด ปราน(ของพระองค์)ให้กับเรา และทรงเมตตา(ต่อเรา)

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا أحمد بن محمد بن مهدي الهروي قال : نا علي بن خشرم قال : نا الفضل بن موسى ، عن عبد الله بن كيسان قال : نا عكرمة ، عن ابن عباس قال : خرج أبو بكر بالهاجرة ، فسمع بذلك عمر ، فخرج فإذا هو بأبي بكر ، فقال : يا أبا بكر ، ما أخرجك هذه الساعة ؟ قال : والله ما أجد في بطني من حاق الجوع . وأنا والله ما أخرجني غيره ، فبينما هما كذلك إذ خرج عليهما النبي صلى الله عليه وسلم ، فقال : « ما أخرجكما في هذه الساعة ؟ » فقلا : أخرجنا ، والله ما نجد في بطوننا من حاق الجوع . فقال : « وأنا ، والذي نفسي بيده ، ما أخرجني غيره ، فقوموا » ، فقاموا . فانطلقوا حتى أتوا باب أبي أيوب الأنصاري ، وكان أبو أيوب يدخر لرسول الله صلى الله عليه وسلم طعاما كان أو لبنا ، فأبطأ يومئذ فلم يأت لحينه ، فأطعمه أهله ، وانطلق إلى نخله يعمل فيه ، فلما أتوا باب أبي أيوب الأنصاري خرجت امرأة ، فقالت : مرحبا برسول الله وبمن معه ، فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم : « فأين أبو أيوب ؟ » قالت : يأتيك يا نبي الله الساعة . فرجع رسول الله صلى الله عليه وسلم ، فبصر به أبو أيوب وهو يعمل في نخل له ، فجاء يشهد حتى أدرك رسول الله صلى الله عليه وسلم ، فقال : مرحبا بنبي الله وبمن معه . فقال : يا رسول الله ، ليس الحين الذي كنت تجيئني فيه ، فرده ، فجاء إلى عذق النخل فقطعه ، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم : « ما أردت إلى هذا » قال : يا رسول الله أحببت أن تأكل من رطبه وبسره وتمره ، ولأذبحن لك معها قال : « إن ذبحت فلا تذبحن ذات در » . فأخذ عناقا له أو جديا فذبحه ، وقال لامرأته : اختبزي وأطبخ أنا ، فأنت أعلم بالخبز ، فعمد إلى نصف الجدي فطبخه ، وشوى نصفه ، فلما أدرك الطعام وضع بين يدي رسول الله صلى الله عليه وسلم وأصحابه ، فأخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم من الجدي فوضعه على رغيف ، فقال : « يا أبا أيوب ، أبلغ بهذا فاطمة ، فإنها لم تصب مثل هذا منذ أيام » . فلما أكلوا وشبعوا ، قال النبي صلى الله عليه وسلم : « خبز ولحم وبسر وتمر ورطب » ، ودمعت عيناه ، ثم قال : « إن هذا هو النعيم الذي تسألون عنه يوم القيامة » ، فكبر ذلك على أصحابه ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : « إذا أصبتم مثل هذا وضربتم بأيديكم ، فقولوا : بسم الله وبركة الله ، فإذا شبعتم ، فقولوا : الحمد لله الذي أشبعنا وأروانا وأنعم وأفضل ، فإن هذا كفاف بهذا »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาอบรอนีย์

1. อะห์มัด เป็น มุฮัมมัด เป็น มะฮฺดีษ : (al-Khatib, Tarikh Baghdad : 5/105)
2. อาลี เป็น คอชรอม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 401/4729)
3. อัลฟีฏลุ เป็น มุซา : ربما أغرب ، ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 447/5419)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น กัยสถาน อัลมฺรวะซีษ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 319/3559)
5. อิกริมะฮฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 397/4673)
6. อิบน์ อับบาส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 309/3409)

ศักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัฎม อัลเอาสิฎ (1987 : 5/292) ในมูญัฎม อัลเศาะฆิร (1987 : 1/187) จากการรายงานของอับดุลลอฮฺ เป็น อับบาส

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฐานะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษฐานะอิฟ เนื่องจากอับดุลลอฮฺ เป็น กัยสถาน เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่มีการรายงานผิดพลาดเป็นจำนวนมาก และอัลฟีฏลุ เป็น มุซา รายงานจากเขาเพียงผู้เดียว สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในฐานะอิฟอัตดัรฆิบ วัตดัรฆิบ (1303) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฐานะอิฟ

หะดีษที่ 418 หน้า 574

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า “พวกเจ้าทุก ๆ คนจะต้องไปปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าอัลลอฮฺผู้ทรงเกรียงไกร เจ้าจะต้องไปเผชิญกับพระองค์โดยไม่มีม่านใด ๆ ปิดกั้น จะไม่มีนักกฎหมายหรือล่าม ที่จะช่วยว่าความให้กับเจ้า มันจะมีกองแห่งกิจกรรมของเจ้าทั้งสองด้าน ไฟนรกจะอยู่ข้างหน้าเจ้า และจะนั้นจะต้องพยายามสุดความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงไฟนี้ โดยผ่านทาง “ซอดากะฮ์” (กุศลการ) ซึ่งมันอาจจะเป็นสิ่งน้อยนิด แม้เพียงอินทผลัมผลหนึ่งก็ตาม”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ حَدَّثَنِي الْأَعْمَشُ قَالَ حَدَّثَنِي حَيْثَمَةُ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَسَيِّكَلُمُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَهُ تُرْجَمَانٌ ثُمَّ يَنْظُرُ فَلَا يَرَى شَيْئًا قُدَّامَهُ ثُمَّ يَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ قَالَ الْأَعْمَشُ حَدَّثَنِي عَمْرُو عَنْ حَيْثَمَةَ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّقُوا النَّارَ ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ ثُمَّ قَالَ اتَّقُوا النَّارَ ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ ثَلَاثًا حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا ثُمَّ قَالَ اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. อุมัร เป็น หัฟศ : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 411/4880)
2. หัฟศ เป็น ฉิยาษ : ثقة فقيه (al-‘Asqalani, 1991 : 173/1430)
3. อัลอะอะอัมชะฮ : ثقة حافظ عارف (al-‘Asqalani, 1991: 254/2615)
4. คอยยะมะฮะฮ เป็น อับดุลเราะห์มาน : ثقة (al-‘Asqalani, 1991 : 197/1773)
5. อะดีย เป็น หาดิม : صحابي (al-‘Asqalani, 1991 : 388/4540)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 6539) จากการรายงานของอะดีย เป็น หาดิม และ Muslim (1953 : 1688) al-Tirmidhi (n.d. : 2339) Ibn Majah (n.d. : 181, 1833)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคยิกะฮ

หะดีษที่ 419 หน้าที่ 574

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า “ในวันตัดสินพิพากษานั้นเจ้าจะถูกเตือนเป็นประการแรกถึงความโปรดปรานที่เจ้าได้รับเนื่องแต่สุขภาพที่ดี และได้รับน้ำเย็นเพื่อดื่มกิน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا شَبَابَةُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْعَلَاءِ عَنْ الضَّحَّاكِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْمِ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي الْعَبْدَ مِنَ النَّعِيمِ أَنْ يُقَالَ لَهُ أَلَمْ نُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ وَنُرْوِيكَ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ»

ตักริจญ์หะดีษ

ได้ทำการตักริจญ์มาแล้วในหะดีษที่ 415

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหีษะห์

หะดีษที่ 420 หน้าที่ 574

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามหะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวว่า “เจ้าจะยังมีได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายออกไปจากศาลของอัลลอฮฺ จนกระทั่งเจ้าตอบคำถามห้าข้อนี้ก่อนคือ 1. เจ้าใช้ชีวิตของเจ้าอย่างไร 2. เจ้าได้ใช้ชีวิตในวัยหนุ่มเจ้าอย่างไร 3. เจ้าได้รับทรัพย์สมบัติของเจ้าอย่างไร 4. เจ้าใช้จ่ายมันไปอย่างไร 5. เจ้าได้กระทำการใดกับความรู้ที่เจ้าแสวงหามาได้ ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ حَدَّثَنَا حُصَيْنُ بْنُ نُمَيْرٍ أَبُو مَحْصَنٍ حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ قَيْسِ الرَّحْبِيِّ حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَبَاحٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ «عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَزُولُ قَدَمُ ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ خَمْسٍ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَ أَفْنَاهُ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَمَاذَا عَمَلَ فِيمَا عَلِمَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัดดีร์มีซี

1. หุมียุด เบ็น มัสอะดะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 182/1559)
2. หุศัยนุ เบ็น นุมัรฺ อัลวาสิฏี : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 171/1389)
3. หุศัยนุ เบ็น กอฮฺ อัลเราะหะบี : متروك (al-'Asqalani, 1991 : 168/1342)
4. อะฏออุ เบ็น อีบรอบาหฺ : ثقة فقيه فاضل (al-'Asqalani, 1991 : 391/4591)
5. อิบนุ อุมร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3490)
6. อิบนุ มัสอูด : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 323/3613)

ตักริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทีก โดย al-Tirmidhi (n.d. : 2416) และ al-Bazzar ในมุสนัด (n.d. : 4/266)

Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญอะฟาอฺ (1997 : 3/220)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์ฟฎิดัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัศดีร์มีซีย์ เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิดัน เนื่องจากหุสัยนุ เป็น กอยศ อัลเราะหะบียั เป็นผู้ที่มีตรรกอัลหะดีษ และอัศดีร์มีซีย์ (2416) ระบุว่า เป็นหะดีษฆะริบ แม้ว่าหะดีษบทนี้จะมีชะวาฮิด และมุตาบะอาต แต่เนื่องจากสายรายงานนี้เป็นหะดีษฎะอ์ฟฎิดัน จึงไม่สามารถได้รับการสนับสนุนและให้การสนับสนุนจากสายรายงานอื่นๆ ได้ตามหลักของวิชามุสฏะอ์ลาหุ

หะดีษที่ 421 หน้า 576

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้ให้คำอธิบายไว้โดยได้กล่าวว่า “เป็นสถานที่ที่มีดินที่ทำมาจาก มัสค์และซอพรอน และยังมีน้ำที่รสชาติหวานชื่นใจทุก ๆ คนย่อมอยากจะทำให้ที่พักอาศัยของตน เป็นสถานที่ที่มีความสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสถานที่ที่จะเอื้ออำนวยให้ได้ทำเป็นสวนของพฤกษชาติของตน ไม่นานาชนิด เพื่อจะได้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและให้ความสุข”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو كَامِلٍ وَأَبُو النَّضْرِ قَالَا حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا سَعْدُ الطَّائِيُّ قَالَ أَبُو النَّضْرِ سَعْدُ أَبُو مُجَاهِدٍ حَدَّثَنَا أَبُو الْمُدَلِّهِ مَوْلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ «... قَالَ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدَّثَنَا عَنْ الْحَنَّةِ مَا بَنَّاؤُهَا قَالَ لَبِنَةٌ ذَهَبٌ وَكَبِنَةٌ فِضَّةٌ وَمَلَاطُهَا الْمَسْكُ الْأَذْفَرُ وَحَصْبَاؤُهَا اللَّوْلُؤُ وَالْيَاقُوتُ وَتُرَابُهَا الرَّعْفَرَانُ مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ وَلَا يَبْأَسُ وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ لَا تَبْلَى تِبْيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْعَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ وَعَزَّتِي لَأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. ออบุคามิล มุฎอฟฟิร เป็น มุคริก : ثقة متقن (al-'Asqalani, 1991 : 535/6722)
2. ออบุ อัลนัฎริ ฮาซิม เป็น อัลกอสิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 625/7994)
3. ฮุซัยยูร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 218/2051)
4. ออบุสนัฎริ สะอูด ออบุมุญาฮิด : لا بأس به (al-'Asqalani, 1991 : 232/2262)
5. ออบุมุคิลละฮุ เมอาลาอาอิชะฮุ : مقبول (al-'Asqalani, 1991 : 671/8349)
6. ออบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

คำกริยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 8043, 9744) จากสายรายงานของอบูสุร็อยเราะฮ์ และ al-Tirmidhi (n.d. : 2449) Ibn Hibban (1993 : 7511)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากปรากฏผู้รายงานที่มักบูล และลาบะอะสะบิฮฺ แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ สอดคล้องกับในเศาะเหียะหฺอัดดีรฆิบวัตดีรฆิบ (3711) ในเศาะเหียะหฺอัดดีรฆิมิซีย (2449) ในมิฆกาฮฺ อัลมะศอบีหฺ (5630) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 422 หน้า 579

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ตามรายงานหะดีษอีกบทหนึ่งท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวกับพวกเขาว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานให้กับเขาเช่นกันด้วยการตอบแทนให้มันเป็นชอคคอเกาะห์ การอ่าน “ซุบฮานัลลอฮ์” ครั้งหนึ่งถือเป็นการชอคคอเกาะห์ การอ่าน “อัลฮัมดุลิลลอฮ์” ครั้งหนึ่งถือเป็นการชอคคอเกาะห์ และการร่วมหลับนอนกับภรรยาเป็นชอคคอเกาะห์” เหล่าสาวกได้แสดงความประหลาดใจเมื่อได้ฟังเช่นนี้และสอบถามขึ้นว่า “การร่วมหลับนอนกับภรรยาเป็นชอคคอเกาะห์ด้วยหรือ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้ถามว่า” บุคคลผู้หนึ่งมิได้กระทำบาปดอกหรือ ถ้าหากเขากระทำในสิ่งต้องห้าม (ฮะราม) เหล่าสาวกพลางตอบขึ้นว่า “แน่นอนบุคคลผู้หนึ่งจะต้องกระทำบาปอย่างแน่นอน (หากเขากระทำในสิ่งต้องห้าม) “ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) จึงกล่าวขึ้นว่า “นี่เองที่ว่าทำไมผู้หนึ่งจึงได้รับคุณธรรมความดีของการ “ชอคคอเกาะห์” ในการกระทำสิ่งที่อนุมัติ”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرٍو حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُبَارَكٍ عَنْ يَحْيَى عَنْ زَيْدِ بْنِ سَلَامٍ عَنْ أَبِي سَلَامٍ «قَالَ أَبُو ذَرٍّ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ صَدَقَةٌ مِنْهُ عَلَى نَفْسِهِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَيْنَ أَتَيْتَهُمْ وَكَيْسَ لَنَا أَمْوَالٌ قَالَ لِأَنَّ مِنْ أَبْوَابِ الصَّدَقَةِ التَّكْبِيرَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَتَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَعَزُّلُ الشُّوْكَةَ عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ وَالْعِظْمَ وَالْحَجَرَ وَتَهْدِي الْأَعْمَى وَتُسْمِعُ الْأَصَمَّ وَالْأَبْكَمَ حَتَّى يَفْقَهُ وَتُدِلُّ الْمُسْتَدِلَّ عَلَى حَاجَةٍ لَهُ قَدْ عَلِمَتْ مَكَانَهَا وَتَسْعَى بِشِدَّةٍ سَافِيكَ إِلَى اللَّهِفَانِ الْمُسْتَعِيثِ وَتَرْفَعُ بِشِدَّةٍ

ذِرَاعَيْكَ مَعَ الضَّعِيفِ كُلِّ ذَلِكَ مِنْ أَبْوَابِ الصَّدَقَةِ مِنْكَ عَلَى نَفْسِكَ وَلَكَ فِي جَمَاعِكَ زَوْجَتِكَ أَجْرٌ قَالَ أَبُو ذَرٍّ كَيْفَ يَكُونُ لِي أَجْرٌ فِي شَهْوَتِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ وَلَدٌ فَأَدْرَكَ وَرَجَحَتْ خَيْرُهُ فَمَاتَ أَكُنْتَ تَحْتَسِبُ بِهِ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ فَأَنْتَ خَلَقْتَهُ قَالَ بَلْ اللَّهُ خَلَقَهُ قَالَ فَأَنْتَ هَدَيْتَهُ قَالَ بَلْ اللَّهُ هَدَاهُ قَالَ فَأَنْتَ تَرَزُّقُهُ قَالَ بَلْ اللَّهُ كَانَ يَرْزُقُهُ قَالَ كَذَلِكَ فَضَعُهُ فِي حَلَالِهِ وَجَنَّبَهُ حَرَامَهُ فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ أَحْيَاهُ وَإِنْ شَاءَ أَمَاتَهُ وَلَكَ أَجْرٌ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อับดุลมาลิก เป็น อัมรฺ อัลกอซัยซี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 364/4199)
2. อาลี เป็น มุบารอก : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 404/4787)
3. ยะหฺยา เป็น อิบิกะษีร์ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
4. ซัยดฺ เป็น สัลลาม เป็น อิบีสัลลาม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 223/2140)
5. อนุสัลลาม มัมญูร อัลอัศวัดี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 545/6879)
6. อนุซรรฺ อัลฆิฟารีซี : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 638/8087)

ตำริจญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 21484) จากสายรายงานของอนุซรรฺ อัลฆิฟารีซี และ Ibn Hibban (1993 : 3446)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกาะฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานียฺ ในลิลลิลละฮฺ อัลเศาะฮีหะฮฺ (575) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะเหียะหฺ

หะดีษที่ 423 หน้าที่ 579

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกหะดีษหนึ่งเรื่องนี้ได้ถูกอธิบายไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อเป็นการตอบข้อโต้แย้ง ท่าน ศาสดา (คือลลอลลอสฺ อลฺยฮฺ วสัลลิม) ได้ถามว่า “เจ้ามีหน้าที่จะได้รับคุณธรรมในกรณีที่ได้ก่อกอง เจ้าถึงแก่ความตายเมื่อเขาโตขึ้นมาแล้วหรือไม่ บรรดาสาวกต่างยอมรับว่าพวกเขาก็หวังเช่นนั้นในการนี้ท่านศาสดา (คือลลอลลอสฺ อลฺยฮฺ วสัลลิม) จึงถามต่ออีกว่า “ทำไมเจ้าสร้างและนำทางเขา

กระนั้นหรือ เจ้าเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เขากระนั้นหรือ หามิได้ อัลลอฮ์ต่างหากเป็นผู้สร้างเขา พระองค์เป็นผู้ทรงนำทางเขาและเป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เขา อันเป็นผลจากการที่เจ้าร่วมประเวณีกับภรรยาของเจ้า เจ้าพยายามที่จะเป็นต้นเหตุของการเกิดอันถูกต้องแต่มันอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะทำให้ความพยายามของเจ้าสำเร็จหรือไม่ นั่นคือไม่ว่าเด็กจะเกิดหรือไม่ก็ตาม”

ตักรีจญ์หะดีษ

ได้ทำการตักรีจญ์มาแล้วในหะดีษที่ 422

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะหียะห์

หะดีษที่ 424 หน้าที่ 582

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งกล่าวว่า “ซุบฮานัลลอฮ์และอัลฮัมดุลิลลาฮ์” จะบรรจુสวรรค์และพ้นพิภพไว้ด้วยผลรางวัล

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا إِسْحَقُ بْنُ مَنْصُورٍ حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ أَنَّ زَيْدًا حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا سَلَامٍ حَدَّثَهُ عَنِ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنَّ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ كُلُّ النَّاسِ يَعْدُو فَبَايِعْ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مَوْبِقُهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อิสฮาก เป็น มัสนูร เป็น บะสุรอม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 103/384)
2. หับบาน เป็น ฮิลาล ออบุหะบิบ อัลบักรีย : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 149/1069)
3. อะบาน เป็น ยะซิด อัลอะฎอร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 87/143)
4. ยะหฺยา เป็น อปีกะษีร : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 596/7632)
5. ซัยดฺ เป็น สัลลาม เป็น อปีสัลลาม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 223/2140)
6. อะบาสัลลาม อัลอัศวีด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 545/6879)
7. อุมมาลิก อัลอัชอะรีย : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 670/8336)

คำกริยาของหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Muslim (1959 : 223) จากสายรายงานของอบูมาลิก อัลอัษอะรียฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3517)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะหียะห์ เนื่องจากผู้รายงานทั้งหมดคหิเกาะฮฺ

หะดีษที่ 425 หน้าที่ 582

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวไว้ว่าผลรางวัลของ “ซุบฮันลลอฮฺ” นั้นเท่ากับครึ่งหนึ่งของตาชั่ง (สำหรับถ่วงบุญ) และ “อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” จะช่วยเสริมที่บกพร่อง

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبَّاسٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادٍ بْنِ أَنْعَمَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّسْبِيحُ نَصْفُ الْمِيزَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ يَمْلَأُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَيْسَ لَهَا دُونَ اللَّهِ حِجَابٌ حَتَّى تَخْلُصَ إِلَيْهِ» قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัศศิรมีซี

1. อัลหะสัน เป็น อัลอะรอเฟฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 162/1255)
2. อิสมาอีล เป็น อัยยาซ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น ซิยาดี เป็น อันอุม : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 340/3862)
4. อับดุลลอฮฺ เป็น ยะซีดี อัลมะอาฟิรียฺ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 329/3712)
5. อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

คำกริยาของหะดีษ

หะดีษบทนี้บันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3440, 3441) จากสายรายงานของ อับดุลลอฮฺ เป็น อัมรฺ และ Ahmad (2001 : 23073, 23160) al-Bayhaqi ในหุอบุลอิมาน (n.d. : 2/193) Abd al-Razzaq ในมุศอนัฟ (n.d. : 11/296)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอับดุลเราะห์มาน เป็น ซิยาต เป็น อันอุม เป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ ซึ่งอบูอิซา (3440, 3441) ระบุว่าหะดีษบทนี้เป็นหะดีษฆะริบ สายรายงานไม่ค่อยแข็งแรง และอัลอัลบานีย์ ในฎะอ์อิฟอัตติรมิซีย์ วัตตริฮิบ (930) ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 426 หน้าที่ 582

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮุ อลัยฮิ วะลัลลิม) กล่าวว่า “ฉันรัก ชุบฮานัลลอฮ อัดฮัมคุลิลลาฮ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ อัดลอสอูกับร์ มากกว่าทุกสิ่งภายใต้ดวงอาทิตย์”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَأَبُو كُرَيْبٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنِ أَبِي صَالِحٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของมุสลิม

1. อบูบักร์ เป็น อภิชัยบะฮุ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 320/3575)
2. อบูกุรัยบ มุฮัมมัด เป็น อัลอะลาอู : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 500/6204)
3. อบูมุอาวียะฮ มุฮัมมัด เป็น คอซิม : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 475/5841)
4. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991: 254/2615)
5. อบูศอลิหุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 203/1841)
6. อบูสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบทนี้นั้นทีกโดย Muslim (1959 : 2695) จากสายรายงานของอบูสุรอยเราะฮุ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3597) Ibn Hibban (1993 : 4/160) al-Bayhaqi ในซุฮูบุลอิมาน (n.d. : 2/163)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษบทนี้เป็นหะดีษเศาะเหียะห์ เนื่องจากอิสนาดุฮุ กัซซัมสุ

หะดีษที่ 427 หน้า 588

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านซัลมา ภรรยาของท่านอนูราฟี ได้เคยขอร้องท่านศาสดา (ที่อัลลอละอสู อลัยฮิ วะสลัม) เช่นกันให้บอกเธอถึงกิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นงานที่สั้น (แต่มีผลรางวัลสูง) ท่านศาสดา (ที่อัลลอละอสู อลัยฮิ วะสลัม) กล่าวว่า “จงอ่านอัลลอฮู อักบรฺ สิบครั้ง อัลลอฮ์ทรงตอบรับว่ามันเป็นของฉัน จากนั้นจงอ่าน “อัลลอฮฺฮุมมัจฟิรฺลี” สิบครั้งในการนี้ อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่าพระองค์ได้อภัยให้ (กับผู้อ่าน) แล้ว” (ท่านจงอ่านคำเหล่านี้สิบครั้ง และอัลลอฮ์จะทรงตอบรับสิ่งเหล่านี้ถึงสิบครั้ง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحٍ بْنِ الْوَلِيدِ التَّرْسِيُّ، ثنا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، ثنا أَبُو بَكْرِ الْحَنْفِيُّ، ثنا بُكَيْرُ بْنُ مِسْمَارٍ، أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ سَلْمَى أُمِّ بَنِي أَبِي رَافِعٍ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، «أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِكَلِمَاتٍ وَلَا تُكْتَبُ عَلَيَّ، فَقَالَ: قَوْلِي: اللَّهُ أَكْبَرُ عَشْرَ مَرَّاتٍ يَقُولُ اللَّهُ: هَذَا لِي، وَقَوْلِي سُبْحَانَ اللَّهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ يَقُولُ اللَّهُ: هَذَا لِي، وَقَوْلِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَقُولُ: قَدْ فَعَلْتُ، فَتَقُولِينَ عَشْرَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ: قَدْ فَعَلْتُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญาบรอไนยะ

1. มุฮัมมัด เป็น สอติหฺ เป็น อัลวะลิด : لم يذكر (Ibn 'Asaqir, 1429 : 31/343)
2. มุฮัมมัด เป็น อัลมุฮันนา : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 505/6264)
3. ออบูบักรฺ อัลหะนะฟียะ อับดุลกะบิรฺ เป็น อับดุลหะมิด : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 360/4147)
4. บุคัยรฺ เป็น มิสมาร อัลกุรชีย อัลซุฮรียะ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 128/766)
5. ซัยดฺ เป็น อัลลัม : ثقة عالم (al-'Asqalani, 1991 : 222/2117)
6. สัลมา อุมมฺ บนีอูรอฟีอฺ : صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 748/8608)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tabrani ในมูญัมม์ อัลกะบิร (n.d. : 18/39) จากสายรายงานของสัลมา อุมมฺ บนีอูรอฟีอฺ และ al-Tirmidhi (n.d. : 484) Ahmad (2001 : 11762)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิหมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาบรอไนยะ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากบุคัยรฺ เป็น มิสมาร อัลกุรชีย อัลซุฮรียะ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับ

การสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะห์ลิฆอຍริฮฺ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเศาะเหียะห์อັตติรฆิบวัตติรอิบ (1566) ที่ระบุว่าเป็น หะดีษเศาะเหียะห์ ลิฆอຍริฮฺ

หะดีษที่ 428 หน้า 588

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านอุมมุสลิม (รอดิซัลลอฮฺ อันฮา) กล่าวว่า นางได้ขอร้องท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ให้บอกบางสิ่งบางอย่างกับนางเพื่อนางจะได้ใช้อ่านในเวลาละหมาดท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า “จงกล่าวซุบฮันัลลอฮฺ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ อัลลอฮฺอักบร อย่าง ละสิบครั้ง และหลังจากนั้นจะวิงวอนขออะไรก็ได้ตามแต่นางจะปรารถนา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ ، حَدَّثَنَا أَبُو فُضَيْلٍ ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ ، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ : زَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمَّ سَلِيمٍ فَصَلَّى فِي بَيْتِهَا صَلَاةً تَطَوُّعًا ، فَقَالَ : « يَا أُمَّ سَلِيمَ ، إِذَا صَلَّيْتَ الْمَكْتُوبَةَ فَقُولِي : سُبْحَانَ اللَّهِ عَشْرًا ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَشْرًا ، ثُمَّ سَلِّي مَا شِئْتِ ، فَإِنَّهُ يَقُولُ لَكَ : نَعَمْ ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอุมยูอะอูลา

1. วาซิด เป็น อับดุลอะอูลา : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 579/7384)
2. อิบน์ ฟุฎัยล มุฮัมมัด เป็น ฟุฎัยล : صدوق (al-'Asqalani, 1991: 502/6227)
3. อับดุลเราะห์มาน เป็น อิสฮาก : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 579/7384)
4. อัลหุสัยน เป็น อบีตุฟยาน : ضعيف (al-Dhahabi, 19...., A : 2004)
5. อนัส เป็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดรียฎ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la (n.d. : 4179) จากสายรายงานของอนัส เป็น มาลิก และ Ibn Abi Hatim ในอัลอิติล (n.d. : 3/231)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูยะอฺลา เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากอับดุลเราะห์มาน เป็น อิศหาก และอัลหุสัยนุ เป็น อปีสุฟยาน เป็นผู้ที่ฎะอ์อิฟ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมียะ ในมััจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (10/101) ที่ระบุว่าในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่ฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 429 หน้าที่ 588

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

อีกบทหนึ่งได้มีการเติมคำดังต่อไปนี้เข้าไปอีกด้วย “อัลลอฮ์จะทรงกล่าวกับการวิงวอนนั้นว่า โอใช่ ฉันขอรับมัน”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ ، حَدَّثَنَا أَبُو فُضَيْلٍ ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ ، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ : زَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمَّ سَلِيمٍ فَصَلَّى فِي بَيْتِهَا صَلَاةً تَطَوُّعًا ، فَقَالَ : « يَا أُمَّ سَلِيمٍ ، إِذَا صَلَّيْتَ الْمَكْتُوبَةَ فَقُولِي : سُبْحَانَ اللَّهِ عَشْرًا ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَشْرًا ، ثُمَّ سَلِي مَا شِئْتَ ، فَإِنَّهُ يَقُولُ لَكَ : نَعَمْ ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ »

ตัดทอนหะดีษ

ได้ทำการตัดทอนมาแล้วในหะดีษที่ 428

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 430 หน้าที่ 590

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งที่รายงาน โดยอิหม่ามบุคอรี ซึ่งอัลลอฮ์ “ฉันทำให้เขาเป็นที่รักของฉัน และเมื่อเขาเป็นที่รักของฉันแล้ว ฉันจะเป็นหูของเขาที่เขาใช้ฟัง ตาของเขาที่เขาใช้มอง มือของเขาที่เขาใช้จับต้อง ขาของเขาที่เขาใช้เดิน อะไรก็ตามที่เขาวิงวอนจากฉัน ฉันก็จะมอบให้เขา”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عُمَانَ بْنِ كَرَامَةَ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ حَدَّثَنِي شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ عَنْ عَطَاءٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ قَالَ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบุคอรีย์

1. มุฮัมมัด เป็น อุษมาน เป็น กะโรมะฮุ : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 496/6134)
2. คอลิด เป็น มัคลัด : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 190/1677)
3. สุลัยมาน เป็น บิลาล : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 250/2539)
4. ชะริก เป็น อับดุลลอฮุ : صدوق يخطئ (al-'Asqalani, 1991 : 266/2788)
5. อะฏออ เป็น ษะฮาร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 392/4605)
6. ออบุสุรอยเราะฮุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรื้อหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bukhari (1980 : 6502) จากการรายงานของอบุสุรอยเราะฮุ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบุคอรีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก คอลิด เป็น มัคลัด และชะริก เป็น อับดุลลอฮุ เป็นผู้ที่เสาะดู

หะดีษที่ 431 หน้าที่ 593

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “บางครั้งผู้หนึ่งพูดเพียงเพื่อให้ผู้อื่น สนุกสนาน แต่ด้วยเหตุผลนี้ เขาจึงถูกโยนลงสู่ขุมนรกที่มีความลึกมากกว่าระยะทางระหว่างโลกกับ ชั้นฟ้าเสียอีก”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَبُو اسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ قَالَ أَخْبَرَنَا أَبُو إِسْرَائِيلَ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يَرْفَعُهُ قَالَ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ لَا يُرِيدُ بِهَا بَأْسًا إِلَّا لِيُضْحِكَ بِهَا الْقَوْمَ فَإِنَّهُ لَيَقَعُ مِنْهَا أَبْعَدَ مِنَ السَّمَاءِ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อัศวัต เป็น อามिर : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 1/340)
2. อับดุลฮะดีษ อิศมาอีล เป็น เกาะลัฟ : صدوق سيء الحفظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/294)
3. อะฏีเยฮ์ เป็น สะอูดิ : صدوق يخطيء كثيرا (al-'Asqalani, 1991 : 393/4616)
4. อับดุลฮะดีษ อัลดุรีย : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ศักริญาหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 8769) จากสายรายงานของอับดุลฮะดีษเราะฮ์

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเกาะอ็อฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ เนื่องจากอับดุลฮะดีษ อิศมาอีล เป็น เกาะลัฟ เป็นผู้ที่เสาะหาคู แต่มีความจำที่แม่นยำ และอะฏีเยฮ์ เป็น สะอูดิ เป็นผู้ที่เสาะหาคู แต่รายงานผิดพลาดเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลต่อความเป็นเสาะหาคู ทำให้หะดีษของเขากลายเป็นหะดีษที่อยู่ในระดับเกาะอ็อฟ สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย ในมััจญ์มะฮ์ อัชชะวาอิด (10/300) ที่ระบุว่าปรากฏผู้รายงานเกาะอ็อฟ และอัลอัลบานีย ในเกาะอ็อฟอัลดัจมิบวัตต้อบ (1716) ระบุว่า เป็นหะดีษเกาะอ็อฟ

หะดีษที่ 432 หน้าที่ 593

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่านศาสดา (คือลอลลฮ์ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวว่า “การพลาดพลังของลีนนั้นแย่เสียยิ่งกว่าการพลาดพลังของเท้า”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

أخبرنا أبو الحسين بن أبي علي الحافظ ، نا أبو العباس الأصم ، نا أبو عتبة ، نا بقية ، نا إسماعيل ، قال : سمعت يحيى بن عبيد الله التيمي ، يقول : سمعت أبي ، يقول : سمعت أبا هريرة ، يقول : قال رسول الله صلى الله

عليه وسلم : «إن العبد ليقول الكلمة لا يقولها إلا ليضحك بها أهل المجلس يهوي بها أبعد ما بين السماء والأرض ،
وإن الرجل ليزل على لسانه أشد ما يزل على قدميه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกีษ

1. อนุอัลหุสซัน เป็น อปีอาลี : (al-'Asqalani, 1994)
2. อนุอัลอับบาต อัลอะซอม : (al-'Asqalani, 1994)
3. อนุอุตบะฮฺ อะหฺมัด เป็น อัลฟัยรฎฺ อัลหิญาซี : (al-'Asqalani, 1994)
4. บะกีฮะฮฺ เป็น อัลวะลีค : صدوق كثير التذليل عن الضعفاء (al-'Asqalani, 1991 : 126/734)
5. อิสมาอีล เป็น อัยยาซ : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 1/325)
6. ยะหฺยา เป็น อุบัยคิลลาฮฺ อัลตัยมีฮฺ : متروك (al-'Asqalani, 1994 : 11/253)
7. อุบัยคิลลาฮฺ อัลตัยมีฮฺ : (al-'Asqalani, 1994)
8. อนุสุรฮฺเราะฮฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 680/8426)

ตัดรึงญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Bayhaqi ในซุบอูลอิมาน (2003 : 4492)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเญาอะอิฟญิดคัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกีษ เป็นหะดีษ
เญาอะอิฟ ญิดคัน เนื่องจากยะหฺยา เป็น อุบัยคิลลาฮฺ อัลตัยมีฮฺ เป็นผู้ที่มัตรุค สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์
ในเญาอะอิฟ อัลอัรฎิมวัตตริฮิบ (2001 : 1715) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษเญาอะอิฟญิดคัน

หะดีษที่ 433 หน้าที่ 593

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ใครก็ตามที่ทำให้ผู้อื่นต้องได้อายเพราะบาปหนึ่งของเขา เขา
จะต้องได้กระทำบาปนั้นก่อนที่เขาจะตาย”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ الْهَمْدَانِيُّ عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ
عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. อะหฺมัด เป็น มะนีอ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1994 : 1/84)
2. มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน : ضعيف (al-'Asqalani, 1994 : 9/121)
3. เยาว์ เป็น ยะซิด : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 135/861)
4. คอลิด เป็น มะอูดาน : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 190/1678)
5. มุอาซุ เป็น ญะบัล : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 535/6725)

คำวินิจฉัยหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 2505) จากสายรายงานของมุอาซุ เป็น ญะบัล และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญะอะฟาอฺ (1997 : 7/373)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษเดียวกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากเหตุผลสองประการ ได้แก่ หนึ่ง มุฮัมมัด เป็น อัลหะสัน เป็นผู้ที่ญะอะอิฟ และสอง สายรายงานขาดตอนกันระหว่างคอลิด เป็น มะอูดาน กับมุอาซุ เป็น ญะบัล โดยที่คอลิด เป็น มะอูดาน ไม่เคยรับหะดีษจากมุอาซุ เป็น ญะบัล สอดคล้องกับอัลสะกอวีฮฺ ในมะกะอศิด อัลหะสะนะฮฺ (493) ระบุว่าสายรายงานไม่ติดต่อกัน และอัลมุบารอกฟูรียฺ ในคุดุฟะฮฺ อัลอะหฺวะซียฺ (6/373) ระบุว่า เป็นหะดีษ มุนเกาะฎือ

หะดีษที่ 434 หน้าที่ 597

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า ผู้ไม่ศรัทธานั้นจะปฏิเสธการกระทำผิดของเขา ถึงแม้เขาจะรู้มันอยู่อย่างดีก็ตาม เมื่อความผิดนั้นได้ถูกบอกกับเขา เพื่อนบ้านของเขาก็ได้เป็นพยานให้กับความผิดที่เขาทำเขาจะพูดว่าพวกเขานั้นโกหก จากนั้นเขาจึงถูกบอกกล่าวว่า ญาติของเขาจะพยายามต่อความผิดของเขาอีก เขาจะยังคงปฏิเสธการเป็นพยานนั้นอีก ในที่สุดร่างกายทุกส่วนของเขา จะได้รับอำนาจให้พูดได้ และมันจะเป็นพยานต่อความผิดของเขา

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حدثنا زهير ، حدثنا الحسن بن موسى ، حدثنا ابن لهيعة ، حدثنا دراج أبو السمح ، أن أبا الهيثم حدثه ، عن أبي سعيد ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « إذا كان يوم القيامة عرف الكافر بعمله ، فحدد وخصم ، فيقال : هؤلاء جيرانك يشهدون عليك ، فيقول : كذبوا ، فيقول : أهلك ، عشيرتك ؟ فيقول : كذبوا ، فيقول : احلفوا ، فيحلفون ، ثم يصمتهم الله وتشهد ألسنتهم ، ثم يدخلهم النار »

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูยะอูลา

1. ชุฮัยบฺ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 3/343)
2. อัลหะสัน เป็น มุซซา : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 2/323)
3. อิบน์ ละฮียะฮฺ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 319/3563)
4. ศัรรอญญ์ : ضعف ، في حديثه عن أبي الهيثم ضعف : (al-'Asqalani, 1991 : 201/1824)
5. ออบี อัลฮัยษัม : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 253/2599)
6. ออบีสะอีด อัลคุดรียฺ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2253)

ตัวครีญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Ya'la (n.d. : 1362) จากการรายงานของอบูสะอีด อัลคุดรียฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษ*เงาะอ็อฟ* หะดีษเดียวกับสายรายงานของอบูยะอูลา เป็นหะดีษ*เงาะอ็อฟ* เนื่องจากหะดีษที่ศัรรอญญ์รายงานจากอบีอัลฮัยษัม เป็นหะดีษ*เงาะอ็อฟ* สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ใน *เงาะอ็อฟ อัลญามิอฺ* (662) ใน *ลิลลิตละฮฺ อัลเงาะอ็อฟะฮฺ* (2708) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษ*เงาะอ็อฟ*

หะดีษที่ 435 หน้า 597

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษอีกบทหนึ่งกล่าวว่า “ประการแรกสะโปกจะบอกว่ามันได้ทำผิดอะไรบ้าง”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ نَافِعٍ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ عَنْ ضَمْضَمِ بْنِ زُرْعَةَ عَنْ شُرَيْحِ بْنِ عُبَيْدِ الْحَضْرَمِيِّ عَمَّنْ حَدَّثَهُ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «إِنَّ أَوَّلَ عَظْمٍ مِنَ الْإِنْسَانِ يَتَكَلَّمُ يَوْمَ يُخْتَمُ عَلَى الْأَفْوَاهِ فَخُذْهُ مِنَ الرَّجْلِ الشَّمَالِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหมัด

1. อัลหะกัม เป็น นาฟิอ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1994 : 2/443)
2. อิสมาอีล เป็น อัยยาซ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 109/473)
3. ฎอมฎอม เป็น ชุรออะฮ์ : صدوق يهيم (al-'Asqalani, 1994 : 4/462)
4. ชุรอัยหุ เป็น อุบัยด : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 4/329)
5. อุกบะฮ์ เป็น อามिर : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 395/4641)

คำอธิบายหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 17374) จากการรายงานของอุกบะฮ์ เป็น อามिर และ Ibn 'Asqir ในตาริคว คิมฆก (2008 : 23/60)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสัน หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหมัด เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจาก ฎอมฎอม เป็น ชุรออะฮ์ และอิสมาอีล เป็น อัยยาซ เป็นผู้ที่เสาะหาค สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย ใน มัจญ์มะฮ์ อัชชะวาอิด (10/354) ที่ระบุว่าสายรายงานอยู่ในระดับดี

หะดีษที่ 436 หน้าที่ 597

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

หะดีษบทหนึ่งได้บอกกับเราว่าบุคคลสุดท้ายที่จะข้ามสะพาน “ซีรอด” นั้นจะข้ามมันไป โดยการคลานไปเหมือนกับเด็กที่กำลังถูกพ่อของเขาโบยตี จากนั้นมลาอิกะฮ์จะพูดกับเขาว่า ถ้าเขาได้บอกถึงการกระทำผิดของเขาหมดแล้ว เขาจะข้ามสะพาน “ซีรอด” ได้อย่างง่ายดาย เขาสัญญาว่า เขาจะบอกมันให้หมดหลังจากที่เขาได้ข้ามมันไปแล้วดังนั้นเขาจึงข้ามมันไปได้อย่างง่ายดายหลังจากข้ามสะพาน “ซีรอด” ไปแล้วเขาจึงบังเกิดความคิดขึ้นว่า ถ้าหากเขาบอกถึงการกระทำผิดของเขา เขาอาจจะต้องถูกส่งให้กลับไปใหม่เพราะฉะนั้นเขาจึงปฏิเสธถึงการกระทำผิดของเขา จากนั้นมลาอิกะฮ์จึงพูดว่า พวกเขาจะนำเอาพยานหลักฐานมายืนยันถึงความผิดของเขา คนๆนั้นจึงมองดูรอบๆ ตัวของเขา และก็ไม่มีพบผู้ใดที่จะมาเป็นพยานคัดค้านเขา เขาจึงขอให้มลาอิกะฮ์นำพยานหลักฐานมา จากนั้นทุกๆส่วนของร่างกายจะถูกถาม (ถึงความผิดของเขาที่ได้กระทำขณะอยู่ในโลก) มันจะเริ่มพูดต่อต้านเขาและจะยอมรับถึงความผิดทั้งหมดที่มันได้กระทำ (เนื่องจากการ

ตั้งงานของบุคคลผู้นั้น) เมื่อพบตนเองหมดหนทางแล้วเขาจึงยอมรับบาปของเขาด้วยการนี้ ชายคนนั้นจะได้รับการอภัย (เนื่องแต่ความเมตตากรุณาของอัลลอฮ์)”

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدِ بْنِ يَحْيَى الرَّقِّيُّ، حَدَّثَنَا أَبُو فَرْوَةَ يَزِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ يَزِيدَ بْنِ سِنَانَ الرَّهَائِيُّ، حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، حَدَّثَنِي أَبُو يَحْيَى الْكَلَاعِيُّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ آخِرَ رَجُلٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ يَتَّقِلُ عَلَى الصِّرَاطِ ظَهْرًا لِبَطْنٍ، كَالْغُلَامِ يَضْرِبُهُ أَبُوهُ وَهُوَ يَفِرُّ مِنْهُ يَعْجُزُ عَنْهُ عَمَلُهُ أَنْ يَسْعَى، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ بَلِّغْ بِي الْجَنَّةَ، وَنَجِّنِي مِنَ النَّارِ، فَيُوحِي اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ: عَبْدِي إِنَّ أَنَا نَجَّيْتُكَ مِنَ النَّارِ، وَأَدْخَلْتُكَ الْجَنَّةَ، أَعْتَرَفَ لِي بِذُنُوبِكَ وَخَطَايَاكَ؟ فَيَقُولُ الْعَبْدُ: نَعَمْ، يَا رَبِّ، وَعَزَّتْكَ وَحَلَالِكَ لَئِنْ تُنَجِّنِي مِنَ النَّارِ لِأَعْتَرَفَنَّ لَكَ بِذُنُوبِي وَخَطَايَايَ، فَيَجُوزُ الْحِسْرَ، وَيَقُولُ الْعَبْدُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ نَفْسِهِ: لَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَهُ بِذُنُوبِي وَخَطَايَايَ لَيَرُدَّنِي إِلَى النَّارِ، فَيُوحِي اللَّهُ إِلَيْهِ، عَبْدِي، اعْتَرَفَ لِي بِذُنُوبِكَ وَخَطَايَاكَ، أَعْفِرُهَا لَكَ وَأَدْخِلُكَ الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ الْعَبْدُ: لَا، وَعَزَّتْكَ مَا أَدْبَبْتُ ذَنْبًا قَطُّ، وَلَا أَخْطَأْتُ خَطِيئَةً قَطُّ، فَيُوحِي اللَّهُ إِلَيْهِ، عَبْدِي إِنَّ لِي عَلَيْكَ بَيْنَةٌ، فَيَلْتَفِتُ الْعَبْدُ يَمِينًا وَشِمَالًا فَلَا يَرَى أَحَدًا، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، أَرْنِي بَيْتَكَ، فَيَسْتَنْطِقُ اللَّهُ جِلْدَهُ بِالْمُحَقَّرَاتِ، فَإِذَا رَأَى ذَلِكَ الْعَبْدُ، يَقُولُ: يَا رَبِّ، عِنْدِي وَعَزَّتْكَ الْعِظَائِمُ الْمُضْمَرَاتُ، فَيُوحِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ عَبْدِي، أَنَا أَعْرَفُ بِهَا مِنْكَ، اعْتَرَفَ لِي بِهَا، أَعْفِرُهَا لَكَ، وَأَدْخِلُكَ الْجَنَّةَ، فَيَعْتَرِفُ الْعَبْدُ بِذُنُوبِهِ، فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ ضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، يَقُولُ: هَذَا أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً، فَكَيْفَ بِالَّذِي فَوْقَهُ؟".

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัญญอบรอนีย์

1. อับดุลลอฮฺ เบ็น สะอฺดิ : (Ibn 'Asaqr, 1429 : 29/48)
2. อนุพัเราะฮฺ ยะซิด เบ็น มุฮัมมัด : al-Dhahabi, Siyar : 12/555)
3. มุฮัมมัด เบ็น ยะซิด เบ็น สีนาน : ليس بالقوي (al-'Asqalani, 1991 : 513/6399)
4. ยะซิด เบ็น สีนาน : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 602/7727)
5. อนุษะห์ยา อัลกะลาอี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 4/166)
6. อนุอุมามะฮฺ อัลบาอิลีย : صحابي مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 276/2923)

ตัดร็จญ์หะดีษ

หะดีษบันทีกโดย al-Tabrani ในมุญญิมอัลกะบীর (n.d. : 7/171) จากสายรายงานของ อนุอุมามะฮฺ

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษฎะอ์อิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัญญาอบรอนีย์ เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากในสายรายงานปรากฏผู้รายงานที่เป็นฎะอ์อิฟหลายคน สอดคล้องกับอัลฮัยษะมีย์ ใน มัจญ์มะฮฺ อัชชะวาอิด (10/405) และอัลอัลบานีย์ ในสิลสีละฮฺ อัลฎะอ์อิฟะฮฺ (5383) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษฎะอ์อิฟ

หะดีษที่ 437 หน้า 598

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่าน अबดุลลอฮ์ บินอัมร์ (รอดีอัลลอฮ์ อันฮู) รายงานว่า ท่าน ศาสตรา (คือลลอลลอฮ์ อลียฺอี วลลัลลัม) ได้เคยนับ “ตัสบิหฺ” ด้วยนิ้วมือของท่าน

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى بَصْرِيُّ حَدَّثَنَا عَتَّامُ بْنُ عَلِيٍّ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ «رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَدِهِ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัคริมิซีย์

1. มุฮัมมัด เป็น अबดุลอะฮฺดา : ثقة (al-'Asqalani, 1994 : 9/289)
2. อัชชะม เป็น อาลี : صدوق (al-'Asqalani, 1994 : 7/106)
3. อัลอะอุมัซ : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 254/2615)
4. อะญอู เป็น อัลสาอิบ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 391/4592)
5. อัลสาอิบ เป็น มาลิก อัลชะกอฟี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 228/2201)
6. अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร์ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตำรึญญ์หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhi (n.d. : 3486) จากการรายงานของ अबดุลลอฮ์ อัมร์ และ al-Nasa'i (n.d. : 1338)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะห์ลิลฆอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย์ เป็นหะดีษหะสัน เนื่องจากอะญอู เป็น อัลสาอิบ และอัชชะม เป็น อาลี เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากการได้รับการ

สนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะหีษหัลิมอยริศ

หะดีษที่ 438 หน้าที่ 598

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า บุคคลทุกๆ คนจะถูกชั้ยตอนทอดเงาคลุมไว้เสมอๆ ชั้ยตอนนั้นมันจะปนอยู่กับผู้ไม่ศรัทธาในทุกกิจกรรมของเขา เช่นการกิน การดื่มและการนอน และอื่นๆ แต่มันจะดึงตัวของมันออกห่างจากผู้ศรัทธาเล็กน้อย และคอยเฝ้ามองอยู่ตลอดเวลา เมื่อใดก็ตามที่มันพบผู้ศรัทธาได้ละเลยเพิกเฉยต่อการรำลึกถึง (อัลลอฮ์) มันก็จะเข้าโจมตี

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

وذكر أيضا ما أخبرنا أبو الحسن ، علي بن محمد المقرئ أخبرنا الحسن بن محمد بن إسحاق ، حدثنا يوسف بن يعقوب القاضي ، حدثنا محمد بن أبي بكر ، أخبرنا عدي بن أبي عمارة ، حدثنا زياد النميري ، عن أنس ، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : «إن الشيطان واضع خطمه في قلب ابن آدم فإذا ذكر خنس ، وإذا نسي التقم قلبه»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอัลบัยฮะกี

1. อบุลหะสัน อาลี เบ็น มุฮัมมัด : مجهول حال (Ibn 'Asaqir, 1429 : 43/187)
2. อัลหะสัน เบ็น มุฮัมมัด เบ็น อิศฮาก : ثقة (al-Wa'idi, Rijal al-Hakim : 603)
3. ยูสุฟ เบ็น ยะฮูฎ : ثقة صالح (al-Dhahabi, Tadhkrat al-Huffaz : 470/5761)
4. มุฮัมมัด เบ็น อิบิบักร : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 470/5761)
5. อะดีย์ เบ็น อิบิอัมมาระฮะฮ์ : ليس به بأس (al-'Asqalani, Lisan : 5/161)
6. ซิยาต อัลนะมีรีย์ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 220/2087)
7. อนัส เบ็น มาลิก : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 115/565)

ตัดร็ญหะดีษ

หะดีษบันทึกลงโดย al-Bayhaqi ในหุฎุบลอิมาน (2003 : 536) จากสายรายงานของ อนัส เบ็น มาลิก และ Ibn 'Adi ในอัลกามิล ฟิอัลญุอะฟาอ (1997 4/129)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะฮีฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นหะดีษญะฮีฟ

เนื่องจากอบุลหะสัน อาลี เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้ที่มีจัญญูต และซียาด เป็น อับดุลลอฮฺ อัลนะมีรีย์ เป็นผู้
ที่เงาะอ็ีฟ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในเงาะอ็ีฟอัดดรัฆิบวัตดรัฆิบ (904) ที่ระบุว่าเงาะอ็ีฟ
เงาะอ็ีฟ

หะดีษที่ 439 หน้า 602

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ท่าน สอาด (รอคัยลลอฮฺ อันฮฺ) ได้ร่วมไปกับท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ยัง
บ้านของสาวกท่านหนึ่งนางมีกองเมล็ดอินทผลัม และก้อนกรวดวางอยู่ต่อหน้าของนาง ซึ่งนางใช้
มันสำหรับการทำซิกร์ ท่านศาสดา (ศ็อลลอลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม) ได้กล่าวกับนางว่า “ขอให้นาง
บอกเธอถึงบางสิ่งบางอย่างซึ่งเป็นการง่ายกว่า (หรือท่านกล่าวว่า “ดีกว่า”) นี้นะนั่นคือ

..... سبحان الله عدد ما خلق

“ซึ่งมีความหมายว่า (ฉันขอสรรเสริญอัลลอฮ์เท่ากับจำนวนสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
ในชั้นฟ้า ฉันขอสรรเสริญอัลลอฮ์ เท่ากับสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างบนพิภพฉันขอสรรเสริญ
อัลลอฮ์เท่ากับจำนวนสรรพสิ่งที่พระองค์ที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสอง (นั่นคือในระหว่างชั้นฟ้าและ
แผ่นดิน) และฉันขอสรรเสริญอัลลอฮ์เท่ากับจำนวนสิ่งที่พระองค์จะทรงสร้าง

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ أَخْبَرَنِي عَمْرُو بْنُ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِلَالٍ حَدَّثَهُ عَنْ خُرَيْمَةَ عَنْ
عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ عَنْ أَبِيهَا «أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ وَبَيْنَ يَدَيْهَا نَوَى
أَوْ حَصَى تُسَبِّحُ بِهِ فَقَالَ أَخْبِرْكَ بِمَا هُوَ أَيْسَرُ عَلَيْكَ مِنْ هَذَا أَوْ أَفْضَلُ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ بَيْنَ ذَلِكَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلَ ذَلِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. อะหฺมัด เป็น ศอลิหฺ อัลมิศรี : ثقة حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 80/48)
2. อับดุลลอฮฺ เป็น วะฮฺบ : ثقة حافظ عابد (al-'Asqalani, 1991 : 328/3694)
3. อัมรฺ เป็น อัลฮาริษ : ثقة فقيه حافظ (al-'Asqalani, 1991 : 419/5004)
4. สะอิด เป็น อับฮิลาล : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 242/2410)
5. กุซัยมะฮฺ : لا يعرف (al-'Asqalani, 1991 : 193/1712)

6. อาอิชะฮฺ บินติ สะอฺดิ เป็น อบีวักกอส : ٤٤ (al-'Asqalani, 1991 : 750/8634)
7. สะอฺดิ เป็น อบีวักกอส : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 232/2259)

ตำร็ญุหะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Abu Dawud (1969 : 1500) จากสายรายงานของสะอฺดิ เป็น อบีวักกอส และ al-Tirmidhi (n.d. : 3568) อะหฺมัด (2001 : 22144) Ibn Hibban (1993 : 4/152, 166)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษญะอะอิฟ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาอูด เป็นหะดีษญะอะอิฟ เนื่องจากอุษัยมะฮฺ เป็นผู้ที่ไม่มีการรู้จัก สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในญะอะอิฟ อัลญะอะอิฟ (2155) ที่ระบุว่า เป็นหะดีษญะอะอิฟ

หะดีษที่ 440 หน้าที่ 607

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

มีกล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า ในช่วงเวลาของ “ดัจญาล” นั้นอาหารของผู้ศรัทธาจะเหมือนกันกับของมลาอิกะฮ์นั้นคือการกล่าว ซุบฮานัลลอฮ์และอื่น ๆ อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร จะทำให้ความหิวของเขาได้รับความพอเพียง

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا عَفَّانُ قَالَ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ عَائِشَةَ «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ جَهَنَّمَ شَدِيدًا يَكُونُ بَيْنَ يَدَيْ الدَّجَالِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَيْنَ الْعَرَبُ يَوْمَئِذٍ قَالَ يَا عَائِشَةُ الْعَرَبُ يَوْمَئِذٍ قَلِيلٌ قُلْتُ مَا يُجْزِي الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَئِذٍ مِنَ الطَّعَامِ قَالَ مَا يُجْزِي الْمَلَائِكَةَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَالتَّحْمِيدُ وَالتَّهْلِيلُ قُلْتُ فَأَيُّ الْمَالِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ قَالَ عِلْمٌ شَدِيدٌ يَسْقِي أَهْلَهُ مِنَ الْمَاءِ وَأَمَّا الطَّعَامُ فَلَا طَعَامَ»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอะหฺมัด

1. อีฟฟาน เป็น มุสลิม : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 393/4625)
2. หัมมาด เป็น สะละมะฮฺ : ثقة عابد (al-'Asqalani, 1991 : 178/1499)
3. อาลี เป็น ชัยคุ : ضعيف (al-'Asqalani, 1991 : 401/4734)
4. อัลหะสัน อัลบักรีย : ثقة فقيه فاضل مشهور (al-'Asqalani, 1991 : 160/1227)
5. อาอิชะฮฺ : أم المؤمنين صحابية (al-'Asqalani, 1991 : 750/8633)

คำกริยู่หะดีษ

หะดีษบันทึกโดย Ahmad (2001 : 24944) จากสายรายงานของท่านหญิงอาอิชะอ์ และปรากฏในการบันทึกของ Hunail Ibn Ishaq ในอัลฟีตัน (n.d. : 18)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษหะสันลิฆอยริษ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอะหฺมัด เป็นหะดีษเญาอะอิฟ เนื่องจากอาลี เบ็น ซัยดฺ เป็นผู้ที่เญาอะอิฟ แต่เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะจากหะดีษเญาอะอิฟเป็นหะดีษหะสันลิฆอยริษ สอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ในลิลลิตละฮฺ อัลเศาะฮิหะฮฺ (7/212) ที่ระบุว่า ผู้รายงานทั้งหมดคยเกาะฮฺ เป็นผู้รายงานของมุสลิม เว้นแต่เพียงอาลี เบ็น ซัยดฺ เป็นผู้ที่เญาอะอิฟ แต่หะดีษบทนี้ได้รับการสนับสนุนจากชะวาฮิดอื่นทำให้เลื่อนฐานะที่สูงขึ้น

หะดีษที่ 441 หน้า 607-608

หะดีษเฉพาะความหมายภาษาไทย

ได้มีรายงานในหะดีษบทหนึ่งว่า นิสัยสองอย่างที่กระทำได้ง่ายและมีผลรางวัลอย่างมากในวันโลกหน้า แต่มีผู้คนจำนวนน้อยเท่านั้นที่ปฏิบัติมัน นิสัยอย่างหนึ่งคือการอ่าน “ตัสบีฮฺฮาด” เหล่านี้ อย่างละสิบครั้ง หลังจากละหมาดทุกๆ เวลา ผลรางวัลเหล่านี้จะมีมากเท่ากับหนึ่งหมื่นห้าพันความดี ถึงแม้จำนวนที่ได้อ่านมันนั้นมีเพียงหนึ่งร้อยห้าสิบเท่านั้น ประการที่สอง การอ่าน “ตัสบีฮฺฮาด” เหล่านี้ก่อนเข้านอนนั่นคือ ซุบฮานัลลอฮ์ 33 ครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้งและอัลลอฮ์อักบาร 34 ครั้ง ผลรางวัลที่ได้รับนี้ จะมีมากเท่ากับหนึ่งพันคุณความดี ถึงแม้มันจะมีจำนวนรวมได้เพียงหนึ่งร้อยก็ตาม มีบางคนได้ถามท่านศาสดา (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) ว่าทำไมจึงมีคนจำนวนน้อยเท่านั้นที่ปฏิบัติมัน ท่านศาสดา (คือลลอลลอฮุ อลัยฮิ วสัลลัม) กล่าวตอบว่า ซัยตอนมันมาในเวลาของการละหมาด และเตือนให้รำลึกถึงงานที่ไม่จำเป็นและเมื่อผู้หนึ่งกำลังจะไปนอนมันจะเตือนถึงเรื่องจำเป็นนั้นจำเป็นนี้ อันเนื่องจากเหตุนี้ ผู้หนึ่งจึงลืมหว่า “ตัสบีฮฺฮาด” เหล่านี้

ตัวบทภาษาอาหรับที่นำมาเทียบ

حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غُمَرَ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «خَصَلْتَانِ أَوْ خَلْتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ يُسَبِّحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا وَيَحْمَدُ عَشْرًا وَيُكَبِّرُ عَشْرًا فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَحَدٌ مَضَحَعَهُ وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ فِي

الْمِيزَانَ فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ قَالَ يَا بُنَيَّ أَحَدُكُمْ يَعْنِي الشَّيْطَانَ فِي مَنْامِهِ فَيَنْوُمُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَذْكُرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا»

อธิบายสายรายงาน

ตัวบทและสายรายงานหะดีษเป็นของอบูดาวูด

1. หัฟศุ : ثقة ثبت (al-'Asqalani, 1991 : 172/1412)
2. ชูอฺบะฮฺ : ثقة حافظ متقن (al-'Asqalani, 1991 : 266/2790)
3. อะฮฺมัด ออ เบิน สอาอิบ : صدوق (al-'Asqalani, 1991 : 391/4592)
4. อัลสอาอิบ เบิน มาลิก อัลชะกะอฟี : ثقة (al-'Asqalani, 1991 : 228/2201)
5. อับดุลลอฮฺ เบิน อัมรุ : صحابي (al-'Asqalani, 1991 : 315/3499)

ตำรารีจฎุหะดีษ

หะดีษบันทีก โดย Abu Dawud (1969 : 5065) จากสายรายงานของอับดุลลอฮฺ เบิน อัมรุ และ al-Tirmidhi (n.d. : 3410) Ibn Majah (n.d. : 763) Ahmad (2001 : 2910) Ibn Hibban (1993 : 9/12, 24) al-Bayhaqi ในชูอฺบุลอิมาน (2003 : 605) al-Tabrani ในมุญญิม อัลกะบีร (n.d. : 20/104, 125) ในมุญญิม อัลเอาสฎุ (1987 : 7/24, 13/474)

สถานภาพของหะดีษ

หะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ หะดีษด้วยกับสายรายงานของอบูดาวูด เป็นหะดีษ หะสัน เนื่องจากอะฮฺมัด ออ เบิน สอาอิบ เป็นผู้ที่เศาะดุค แต่เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากสาย รายงานอื่นจึงทำให้หะดีษบทนี้เลื่อนฐานะเป็นหะดีษเศาะเหียะหฺลิมอยริฮฺ